

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אורות הזהר

ובו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "תשובת הרשב"י"
- ב. ספר "נפלאות הזהר"
- ג. ספר "תהלות הזהר"
- ד. ספר "גאלת הרשב"י"
- ה. ספר "במחיצת הרשב"י"
- ו. ספר "מפעלות הזהר"
- ז. ספר "אור הרשב"י"
- ח. ספר "הזהר והערב רב"
- ט. ספר "זכותא דרשב"י"
- י. ספר "גימטריאות הזהר"
- יא. ספר "שער התקונים"
- יב. ספר "שירה וזמרה - בר יוחאי"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אלול שנת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

עָזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תְּשׁוּבַת הַרְשֵׁב"י

דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
מִב"ק אֲדַמּו"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּיוֹם ט"ו בְּאָב תש"ע ל"ק

בְּמַעֲמַד קְדוֹשׁ הַשָּׁמַיִם שֶׁל עֲשָׂרִים אֶלֶף אִישׁ

ב"איצטדיון טדי" - עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּרֵאשׁוֹת הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל מְרֵן הַרְאִשׁוֹן לְצִיּוֹן

נְשִׂיא מוֹעֲצַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה

הַרֵב עֲבֻדָּה יוֹסֵף שְׁלִיט"א

וּבְהַתְאֶסְפוֹת הַרְבֵּנִים הַגָּאוֹנִים, וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעֵיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

אֶלְלוֹל תש"ע ל"ק

זכינו להוציא לאור ספר "אורות הזהר"
ובו י"ב ספרים - פנגד י"ב שיערי גן עדן
שכל המפיץ הזהר הקדוש זוכה לכך

- ההבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): -
אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש]
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

- א. כופה את מלכות הרשעה.
- ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.
- ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

- א. זוכה לראות בנים לבניו.
- ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.
- ג. זוכה לעולם הבא.
- ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.
- ה. נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו.
- ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.
- ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.
- ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מִפְתַּח הָעֲנָנִים לְסֵפֶר "תְּשׁוּבַת הַרְשָׁב" י"

א. איך על ידי למווד זהר הקדוש מהפך ממודת הדין למודת הרחמים.

ב. הזכוי הרבים הכי גדול שכל אחד ילמד זהר הקדוש דבר יום ביומו חק ולא יעבור.

ג. בית יהודי נקרא רק אם לומדים שם זהר הקדוש.

ד. ביד פל אחד לזכות להביא את הגאולה.

ה. הגאולה קרובה ומגיע במהרה ברחמים בדבקות חברים בלמוד זהר הקדוש.

ו. מזכי הרבים, הם היחסנים הכי הגדולים בשמים.

ז. איך יהודי פשוט בשעה למווד זהר הקדוש נחשב פעשרת אלפים אברכים הלומדים 10 שעות ביום תורת הנגלה.

ח. מעלת למווד הזהר הקדוש בשמחה, ובפרט בשבת קודש.

ט. הלומד זהר הקדוש מתדבק בנשמת הרשב"י וגם זוכה ויושב במחצתו.

י. לזכות לשדוכים טובים והגונים על ידי הרשב"י זי"ע.

יא. פל אחד יכול להיות מל"ו צדיקים שעליהם העולם עומד.

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכי"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזר לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

ספר

תשובת הרשב"י

**דרשה לחזוק למוד הזהר הקדוש
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

ביום ט"ו באב תש"ע לפ"ק

במעמד קדוש השם של עשרים אלה איש

ב"איצטדיון טדי" - עיה"ק ירושלים תובב"א

בראשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון נשיא מועצת חכמי התורה

הרב עבדיה יוסף שליט"א

ובהתאספות הרבנים הגאונים, וראשי ישיבות שליט"א

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון, נשיא מועצת חכמי התורה,
הרב עבדיה יוסף שליט"א, וברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות
שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את קבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה,
יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו בב"א.

תשובת הרשב"י

כתוב בפרשת השבוע, "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרְתֶם וְעָשִׂיתֶם אוֹתָם", והיה לשון שמחה^א, שמחה בעליונים ותחתונים בפרסום לימוד תורת הרשב"י^ב.

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכה הרבים הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזיכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי פנחס ראובן שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש^ג, וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "הידברות" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כולו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב^ד לאבינו שבשמים.

[א] מרגלא בפומיא דהגאון הצדיק רבי מרדכי אליהו זצ"ל על הפסוק "והיה עקב תשמעון... ואהבך וברכך והרבך", אין והיה אלא לשון שמחה, אם תעבוד את ה' בשמחה וביראה, אז תגיע לדרגה שתשמעון את כל המשפטים, וכיון שעבדת את ה' בשמחה, אז ואהבך וברכך והרבך ויתקיימו כך כל ברכות התורה במלואם.

[ב] וביאר הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים נהר שלום, ירושלים, והיה אותיות הוי"ה שהוא מידת הרחמים, אם תרצו להמשיך מידת הרחמים בזמן עקב שזה עקבתא דמשיחא, תשמעון אותיות ת - תורת, שמעון. שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש ממשיך רחמים וישועות לכלל ישראל.

יודוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונועם אלימלך

[ג] ומסופר על האי גברא קדישא רשבב"ג מרן מהר"א מבעלזא זיעועי"א, ויומא דהילולא כ"א מנחם אב (תשי"ז), לאחר שניצל בניסי ניסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צוה להביא ספר הזוה"ק (ממחותני הוהב"ח) דוקא מכ"ק מרן האדמו"ר הגה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו וודאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

[ד] ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

העולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י –
"בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב
 בכל העולמות ונזקה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: **מַעִיד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁפָל
 הַמִּזְכָּה אֶת הַרְבִּים וּמַחְזִירָן לְמוּטָב** [שזה נעשה על ידי הפצת הזהר הקדוש]
**מִתַּעֲלָה בְּשִׁלֹּשׁ מַעְלוֹת, מֵה שְׁאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָּזָה - כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת
 הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלוּי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. - מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם
 שְׁלֵא יַחֲרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.**

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: **זֹכֶה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו. - זֹכֶה לַעֲשִׂירוֹת
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא. - אֵין שׁוּם אֶחָד שְׁיִכּוֹל לְהִזִּיק וּלְהִרַע לוֹ. -
 נִכְנַס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן – וְאֵין מוֹחָה בְּיָדוֹ. - מְשַׁפִּיעִים עָלָיו שְׁפַע**

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום ביומו למד
 מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה
 עליו זוגתו, האם השתגעתי? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריע לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד
 גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י.
 מכאן רואים כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו, שהמאור שבה
 מחזירם למוטב – וזהו האור הגנוז בתורה, וכדברי קדשו של הבני יששכר זי"ע, שהאור הגנוז לצדיקים
 טמון בתורת הרשב"י ע"ה.

סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ – וְאִפְלוּ אִם יִהְיֶה רָשָׁע אֵין חֲשֵׁשׁ אִם יִכְנַס

פי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מיניי הרבה ולא היה קיום לאותן
 המיניי והמשפחות כלם אלא על ידי כניסתם להתבה בן הוא ממש... בן יכנסו הצדיקים אל סוד אור
 חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמוי שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן
 השואבת את הברזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש

אם יכנס. (אור יקר, שער א' סימן ה')

בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שְׁגָם הוּא קָרַב אֶת כָּלָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיּוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימַטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחַר - וּמֵיחָדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפֵר סֵפֹר נוֹרָא מוֹגְדֵל הַזְכוּת שֶׁל מוֹזֵי הַרְבִּים:

הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחֲסֵן הַכִּי הַגְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בְּסֵפֶר יִשְׁמַח מֹשֶׁה עה"ת בַּהַקְדָּמָה בְּקִנְטָרְס תְּהִלָּה לְמֹשֶׁה (דף י"א ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ: מְבֹאֵר בְּזֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב), הֵהוּא זִכָּאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתַר חִיבָא" וְכו' [מִי שֶׁהוּא זָכָאי, צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחַר הַאֲנָשִׁים הַחַיִּיבִים]

וְהוּא וּבְסֵפֶר הַזֹּהַר רִישׁ פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (קכ"ח ע"ב) הַגְּדִיל לְסֵפֶר בְּשִׁבַח מִצְוָה זוֹ וְאָמַר, זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתַר חִיבָא וּלְמִקְנֵי לִיָּה בַּאֲגַר שְׁלִים וְכו' וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בִּיָּה יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יְתִיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן (מְלָאכֵי פָּרָק ב') וְרַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן, וּכְתִיב (שֵׁם) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְגו', וְאִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּשִׁלְשָׁה סְלוּקִין מִה דְלָא אִסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחֲמֵי בְּנֵין לְבָנָי, חֹכֵי בְּהַאי עֲלָמָא חֹכֵי עֲלָמָא דַּאֲתִי וְעַל בְּתִלְסַר תְּרַעֵי וְלִית מָאֵן דִּימַחֵי בְּיָדֵיהּ, וְעַלִּיהּ כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב ב') גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זְרַעוֹ וְגו', הוּן וְעֵשֶׂר בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד, זְרַח בַּחֲשָׁף אֹר לִישְׁרִים. בְּדִין מְלָכָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ לְדִיוֹקְנָא דִּהוּוּא בַר נֶשׁ בְּכָל בְּרַכָּאֵן דְּבִרִיךְ לְאַבְרָהָם כְּדַ עֲבַד נַפְשִׁין דְּחִיבָא וְכו' וְאִיהוּ עַל לְשִׁבְעִין עֲלָמִין גְּנִיזִין דְלָא זָכָה בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא. וְאֵלְמָלָא הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׁא כְּמָה תּוֹעֵלְתָא וְכו' גְּרַמֵּי לְצִדִּיקָא וְזָכָאֵן בְּגִינֵיהוּ, הוּוּ אֲזִיל אֲבַתְרִיְהוּ וְרַדְפֵי כְּמָאֵן דְּרַדִּיף בְּתַר חִיִּין וְכו':

וְתַגְוִם - בְּסֵפֶר הַזֹּהַר תַּחֲלַת פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה אָמַר זָכָאי צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחַר אֲנָשִׁים חַיִּיבִים וְלִקְנוֹת אוֹתָם בְּשִׁכָר שְׁלָם וְזֶה הוּא הַשְּׁבַח שֶׁיִּתְעַלֶּה בּוֹ כְּבוֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשְׁבַּח אַחַר, וְעַלִּיהּ זוֹ הִיא יוֹתֵר מִזְכָּל, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, וְרַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן. וְכְּתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְאוֹתוֹ בֶּן אָדָם מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשָׁה עֲלִיּוֹת מִה שֶׁלֹּא עוֹלָה בֶּן בֶּן אָדָם אַחַר. וְעַל בֶּן אָדָם זֶה כְּתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו וְזוֹכָה בַּעוֹה"ז וְזוֹכָה לַעוֹה"ב, וְעוֹלָה בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בִּידוֹ וְעַלֵּי כְּתוּב גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זְרַעוֹ. הוּן וְעֵשֶׂר בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד זְרַח בַּחֲשָׁף אֹר לִישְׁרִים, כְּאִשְׁרֵי הַמְּלָךְ הַקְדוּשׁ מְבָרַךְ לְדִיוֹקְנֵן שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן אָדָם מְבָרַךְ אוֹתוֹ בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָרַךְ לְאַבְרָהָם כְּאִשְׁרֵי עֶשֶׂה נְפֻשׁוֹת לְחַיִּיבִים, וְהוּא עוֹלָה לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת נְעֻלְמִים שֶׁלֹּא זָכָה בָּהֶם בֶּן אָדָם אַחַר, וְאֵלוֹ הֵיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כְּמָה תּוֹעֵלְתָּ וְזָכוֹת נִמְשָׁף לְצִדִּיקִים וְזוֹכִים בְּעִבּוּרָם, הֵיוּ הוֹלְכִים אַחְרֵיהֶם וְרוֹדְפִים כְּמִי שֶׁרוֹדֵף אַחַר חַיִּים:

בגין דיחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום (ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקררה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניות וסגופים, וגם בה לא נתקררה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקררה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עכ"ל.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוהר הקדוש, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאלה ברחמים, שניזכה בקרוב לראותה.

גדל שכר מזכה הרבים

אמרו חז"ל במדרש תנחומא (בראשית פ"ק א): מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם הראה לו הקב"ה שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתתו לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו, רבינו, מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקב"ה בשכר

תורתך, התחיל לומר ואני אמרתך לריק יגעתי לטהו והבל פחי פליתי, וכו'.
[באור: קדם פטירתו של רב אבהו העבירו לפניו שלש עשרה נהרות של
אפרסמון, שאל רבי אבהו: למי כל אלו, אמרו לו: שלך הם, אמר להם: כל
אלו לאבהו ואני אמרתך לריק יגעתי].

ומבאר האריז"ל: שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו
לריק, כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי
יגיעתו ל"י"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק [רי"ק"
גימטריא "י"ש" שהוא הפך מ"רי"ק"] ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים
לש"י עולמות.

העוסק בזבוי הרבים לתורה, שכרו י"ג נהרי אפרסמון

ובספר "יערות דבש" כתב: ואמרו במדרש, לרבי אבהו הראו שכרו י"ג
נהרי אפרסמון, ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתך לריק
יגעתי וכו'.

וצריך באור, איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות.
ופשוטן של דברים כמו שכתבתי, כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר
ושכיח שם כמבאר בגמ' פד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מארץ

[10] בספר שיחות מוהר"ן (אות - רמוד) שמעתי מאחד מחשובי אנשים, איש כשר וירא שמים ועובד
את השם באמת, שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה, שיש בני אדם עובדי ה' שאין השם יתברך מראה להם
מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו זכרוננו לברכה
אמר לו דבר זה לענין התחזקות לבל יפל בדעתו מה שכבר עסק בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו
שום פעלה. כי יש שאינו יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך כנזכר לעיל.

הרי לנו דגמא מפרשת מחול הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אבהו את בוראו כל ימי חייו
בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפלו בשהראו לו קדם פטירתו
את עצם המדרגות שזכה להן, תמה ושאל, למי כל אלה, כי חשב שהיתה כל עבודתו ויגיעתו לריק
מחמת שלא הראו לו כלום עד מותו.

ישׂראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרף רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב כנודע למבקרי פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש מבית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עוסקים בצרכי צבור, נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו, כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה, הכל לריק, כי מעט על ידי כן תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק יגעתי, אבל הראו לו משמים כי הקדוש ברוך הוא קבע לו שכר מכל מקום ושכרו הרבה מאד.

וכתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שערי קדשה – (חלק ב שער ז): מזכי לחיבאי: אמרו רבותינו ז"ל (אלהו רבא ספ"ח) למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשא ואהרן, מפני שהיה עולה לרגל ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותן, וכן שמואל בנו נוהג אחריו, כמו שכתוב (שמואל א' ז') וסבב בית אל והגלגל וגו' ושפט את ישׂראל ותשובתו הרמתה כי שם ביתו, ואברהם לא זכה לכל מעלותיו אלא משום (בראשית י"ב ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, וכתוב (שם י"ח י"ח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול וגו' כי ידעתיו אשר יצוה וגו', ושמרו דרך ה' וגו', וכל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.

110 ובודאי יש לו שכר של מצוה, אך כידוע מאמרם ז"ל על הפסוק וקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה, דאפלו חפצי שמים לא מגיעים לערך של תורה, ועוד אמרו על הפסוק כי טל אורת טלף, שרק טל תורה מחיהו, ועל זה רבי אבהו החשיב הכל כנגד התורה לרי"ק, ועל זה בשרוהו בשמים י"ג נהרי אפרסמונא דכניא, דהזמן שהלך למען זכוי הרבים הוא כמו שלמד בעצמו. ועתה הגע בעצמך גם אתה תלמד זוה"ק אך אם תזכה אחרים כך יכפלו זכותיך לעין ערוך וכאלו אתה בעצמך למדת.

הַמְדַפִּיס סִפְרֵי חֻכָּם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ

וְכַתֵּב רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ רַבֵּי חַיִּים פְּלָאגִ' זִיע"א, בְּסִפְרוֹ "צְנֹאָה מַחֲיִים" וְז"ל:
הַמְדַפִּיס סִפְרֵי חֻכָּם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ... וְאִין סִפֵּק שֶׁחֻכָּם בְּעַצְמוֹ יוֹצֵא
 לְקִרְאָתוֹ עִם סִיעַת אוֹהֲבָיו, כְּשֶׁבֵּא לְעוֹלָם הַבָּא. וְשִׁמְעָתִי מֵאֲדָם שֶׁרָאָה
 בְּחִלּוֹם לְבַעַל הַבַּיִת אֶחָד יוֹשֵׁב אֶצֶל רַב גְּדוֹל שֶׁנִּפְטָר זֶה כְּמָה שְׁנִים, וְהִשְׁתוֹמֵם
 וְהִתְפַּלֵּא אֵיךְ זֶכֶה הִקְדִּיט לְכָךְ, וְלֹא יָדַע שֶׁהִלָּה הַדְּפִיס סִפֵּר אֶחָד מִסִּפְרָיו
 הַקְדוֹשִׁים. עכ"ל.

מִי לֹא רוֹצֵה לְשִׁבֵּת בְּמַחְצָת הַרְשֵׁב"י הַקְדוֹשׁ?

הֲלֹא כָּל לֵב כְּמָה לְכָךְ! וְכָל חֲלָלָא דְעֵלְמָא יִתֵּן בְּעַד זֶה!

"וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ" (אִיּוֹב פָּרָק ב' ד')

**מִי שְׂרוֹצֵה לְזָכוֹת לְכָל זֶה, יִתְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ, לְעֹזֵר לְהַפְיֵץ אֶת
 שְׁעוֹרֵי הַזְוָהר הַקְדוֹשׁ וְיִזְכֶּה לְבִרְכַּת הַרְשֵׁב"י הַקְדוֹשׁ**

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל¹ מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר
 הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת **תנו עז לאלוקים**, (עז גימטריה 77 ובזה
 נותן כח ועילוי לפמליא של מעלה²) וכל המכניס את ספר הזוהר הקדוש
 לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

[ח] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מזהיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמוצוה
 כזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד
 והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[ט] ועיין נפש החיים להגר"ח וואלוין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

על ידי שמירת המצוות שבַעֲקֵב נִזְכָּה לְגֵאֵלָה

ועתה נחזר לבאר את הפסוק על פי דברי רש"י הקדוש.

"וְהִיא עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְשָׁפְטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם", פִּירַשׁ רֶש"י ז"ל, אִם מִצְוֹת הַקְּלוֹת שֶׁאָדָם דָּשׁ בַּעֲקֵבֵי תִשְׁמְעוּן. וְשָׁמַר ה' אֶלְקֵיךָ לִךְ אֶת הַבְּרִית וְגו' - יִשְׁמַר לִךְ הַבְּטָחוֹתוֹ.

בואו נחשב, מה זה מצוות הקלות שאדם דש בעקביו, ואיך יכולים לתקן את זה בקלות.

כתוב בעץ חיים, שבעקבתא דמשיחא יכשלו באסור חלב שבחלק אחרים. וכך אנו רואים בדור האחרון, שבחוץ לארץ נכשלו הרבה שנים באסור חלב, עד שבא מנקה אחד מארץ ישראל וגלה שאכלו חלב רח"ל. וידוע שהצדיקים הגדולים שם לא אכלו כל חיהם בשר בהמה, וכך נצלו מאסור חלב שהוא אסור כרת רח"ל.

וכדאמרו חז"ל (פסחים מט:): תניא רבי אומר עם הארץ אסור לאכול בשר (בהמה) שנאמר "זאת תורת הבהמה והעוף". ובכף החיים לרבי חיים פלאג' כתב: דרך מי שיודע לכוון סוד הפונות האר"י יוכל לאכל בשר.

ובשבט מוסר (לרבי אליהו האיתמרי זי"ע) פרק ל"ו מאריך מאד ומזהיר לכל, שלא לאכל בשר בהמה כלל.

וידוע דהמקובל האלקי זקן המקבילים רבי יצחק כדורי זי"ע, מימיו לא אכל כלל בשר בהמה ועוף, מלבד בערב יום כפור שאכל מעט עוף, ובפורים מעט דג.

וכן שמעתי על הצדיק הגדול המקביל רבי מרדכי אליהו זצ"ל שמעודו בן 13 שנה לא אכל לא בשר עוף ולא בשר בהמה, ולכך זכה לגדלתו בנגלה ובנסתר זיעוכי"א.

אנחנו מתפללים בכל יום בשמונה עשרה "כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה" – ואומרים "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" –

עוד אומרים "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח... אהכה לו בכל יום שיבוא", כולם שואלים פה אחד, למה משיח לא בא?

החפץ חיים זצ"ל בספרו "צפית לישועה" כותב שני דברים יסודיים:

א. שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש. ב. שצריכים לחכות ולקוות על ביאת המשיח.

ומסביר במשל: לסוחר שנוסע למסחר באוניה לחודש פעם בשנה, ומזה החודש יש לו פרנסה לכל השנה. אחר שהזמין את המכונית שיקח אותו לאוניה, הוא עומד ומחכה והמכונית לא מגיע, הזמן עובר והוא מפחד שיפסיד את הזמן והאוניה תצא בלעדו, ומסתכל על השעון כל הזמן, וצועק אוי, הוא לא מגיע, מה יהיה, כל הפרנסה של כל השנה תלויה בנסיעה הזאת.

כך צריכים לחכות לביאת המשיח, אחכה לו בכל יום ולהרגיש שהכל תלוי בגאולה.

ובמה יכולים לקרב ביאתו?

ואיך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להיגאל במהרה?

רבי חיים ויטאל והפסא מלך פותבים: שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (בסימן קנ"ה). דגם הלומד זוהר הקדוש בגירסא פלימוד הקבלה יחשב לו, ומרן הבן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אסף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אסף.

נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה לימוד אסף פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שוה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו זי"ע: פֶּאֶשֶׁר יְהוּדֵי לומֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשִׁמְחָה "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשָׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מִלְיוֹן שָׁנָה, (לְמוֹד פְּשֻט בִּימֵי הַחוּל).

הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוֹר אָנִי

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוֹר אָנִי" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

ועכשיו נזכיר את הדבר הראשון של החפץ חיים שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, בַּאֲיִזָּה שְׂכָר גָּדוֹל יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

אם כך אנו רואים שקיום דברי החפץ חיים, גם לענין שכר ועונש, וגם לענין לחכות לביאת המשיח, קְשׁוּרִים וְתְלוּיִים בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

כתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורינו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מוחם לחדש חידושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר לחבר חיבורים מצויינים.

יש לי חבר שאני לומד אתו בחברותא זוהר הקדוש, אשר סבא שלו זצ"ל למד ביחד קבלה עם להבחל"ח מרן הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף שליט"א כל יום, כשהיה רב הקהילה במצרים בקהיר לפני כשישים שנה

---

[1] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

(בשנים תש"ז – תש"ל), ובזכות זה זכה להיות **חד בְּדָרָא** גם בתורת הנגלה. וכבר קרה עליו עוד לפני כ' 50 שנה המקובל הקדוש רבי **מרדכי שרעבי** זצ"ל, "**פאר הדור והדרו**".

גודל השכר של הזראה באצבע

נספר סיפור מדהים: הרבנית של **הגאון מווילנא** זצ"ל הלכה יחד עם חברתה לאסוף צדקה. פעם אחת כשהלכו לאסוף צדקה, חברתה של הרבנית מווילנא הצביעה על אשה שעמדה במרחק מהם, ואמרה: אולי האשה הזו תתן לנו צדקה? אחר כך הרבנית וחברתה עשו ביניהן הסכם, מי שיפטר קודם מן העולם תבוא בחלום לחברתה לספר לה, איך שדנו אותה בעולם העליון.

חברתה של **הרבנית מווילנא** נפטרה קודם, ובאה בחלום וסיפרה: אין לי רשות לגלות מה היה שם בבי"ד של מעלה, אבל דבר אחד אני יכולה לספר, שזה שהראיתי לך באצבע ללכת לאישה הזאת לקבל צדקה, זה שווה שם הרבה, ואין אפשרות להבין זאת בעולם הזה.

עכשיו שאנחנו יודעים כבר **גודל השכר של הזראה באצבע**, בואו ונחשוב, אם בן אדם אומר לחבירו ללמוד זוהר הקדוש, או שמעורר לעשות שיעור בזוהר הקדוש בבית המדרש, הוא מקבל כל הזכויות של כל הלומדים^א, וכדברי הנביא (ישעיה פרק סד ג) "וּמְעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ".

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפשר לספור הזכויות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספור

[יא] ובמסכת ברכות (דף לד ע"ב): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

ובזה נבין מה שרש"י הקדוש אומר: **אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון.**

ברש"י הזה מרומז, **השכר הגדול של מיליון שעות תורה שמקבלים על ידי לימוד זוהר הקדוש בשעה אחת שזה מצוה קלה, וכל אדם יכול בנקל לקיים את זה, ועל ידי זה יקויים הפסוק "ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" וכו', וכל הברכות הכתובות בתורה.**

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: העוסקים בסודות התורה כאשר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכוחות הקליפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שיורשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כאשר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו', ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכול לישב בישיבות גבוהות ולעסוק בסודות התורה.

דוד המלך עליו השלום אומר בתהלים (פרק ב'): **"לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יְהָגוּ רִיק. יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ".** וכבר רואים איך שהאומות מתרגשות וחס ושלום מכינים למלחמה רח"ל.

ובפרק פ"ג (פסוקים ג' – ד') כתוב: **"כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהַמְיִין וּמְשַׁנְאֶיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ, עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְיַעְצוּ עַל צְפוּנֶיךָ"**: ודברי תורה כפטיש יפוצץ סלע, ומתבאר כחומר, מפני מה האוייבים יהמיון והשונאים מרימים ראש, מפני ש"עמך יערימו סוד" מלשון ערומים מתורת הסוד, וכידוע שהעצה היחידה להינצל הוא אך ורק על ידי לימוד הזוהר הקדוש (עיין באור הזוהר דברי הרמח"ל זי"ע, על סוד ההצלה).

מי לא מפחד מפצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום²!!!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמוע ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה³, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזירות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: **"יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו"**... "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]

מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצרות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה!?"...

[יב] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[יג] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות. בכוחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנערותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עלייה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לביאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמוד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה

משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

[יד] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמענתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[וראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטון) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אליו צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

ממקור הברכות^{טו}, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

”בזכותך הגעתיו!, לך יש חלק בגאולת העם!”

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: ”בזכותך הגעתיו!, לך יש חלק בגאולת העם!”.** כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום ובעולם הזה ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז”ל במסכת יבמות (דף צ”ו ע”ב) שפתותיו דובבות וכו’ כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח”א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ”ג ע”ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי”ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו’ עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה”צ מהרי”ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר ”צדקה ומשפט”, אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר”ח פלאגי זצ”ל בספרו ”תורה וחיים”, מ”ע ס’ אות ריז). גם האדמו”ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[טו] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב”י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אכי"ר.

זֶה הַשֵּׁעַר לְהוֹצִיאֵם יְבוּאוֹ בְּנוֹ

סֵפֶר

נִפְלְאוֹת הַזֵּהָר

בּוֹ יִבְאֵר:

- א. גִּדְלֵי נְחִיצוֹת לַמּוֹד זֵהָר הַקְּדוֹשׁ.
- ב. לַמּוֹד הָאֲדָרוֹת עֵקֶר חֲכָמוֹת הָאֲמֵת וְעַל יָדָם נִנְצַל מִמְלַחְמוֹת גּוֹג וּמִגּוֹג.
- ג. אִיךְ שָׂאִין לָנוּ הַצֵּלָה אֲלֵא לְבָרַח לַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ כְּתַבַּת נַח.
- ד. סַבַּת אֲרִיכוֹת הַגְּלוּת, וּמִהָ יַעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל לְהַנְצִיל מִהָעֶרֶב רַב.
- ה. כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל חַיֵּב לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, וּבִיּוֹתֵר בַּשְּׁבִיט.
- ו. בְּלַמּוֹד הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ מִשְׁמַח פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה, וְנִשְׁמָתוֹ לֹא מֵתִבְיָשֵׁת.

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִי"ה ק' בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
הוֹצֵאָה שְׁנִיָּה - אֲלוֹל תַּש"ע לַפ"ק

זכינו להוציא לאור ספר "אורות הזהר"
ובו י"ב ספרים - פנגד י"ב שיערי גן עדן
שכל המפיץ הזהר הקדוש זוכה לכך

- ההבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): -
אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש]
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

- א. כופה את מלכות הרשעה.
- ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.
- ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

- א. זוכה לראות בנים לבניו.
- ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.
- ג. זוכה לעולם הבא.
- ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.
- ה. נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו.
- ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.
- ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.
- ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מפתח הענינים לספר "נפלאות הזהר"

פרק א ..... ט

- ט (א) לזכות לגאולה ברחמים, ותשובה מאהבה – על ידי למוד הזהר הקדוש..... ט
- י (ב) בואו נתחזק ונלמד זהר הקדוש..... י
- י (ג) ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא..... י
- י (ד) הגאולה העתידה לא תהיה עד שיוכזו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה..... י
- י (ה) הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים..... יא
- יא (ו) כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות..... יא
- יב (ז) למזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר!..... יב

פרק ב ..... יג

- יג (ח) מעמד הר סיני בגלוי סודות ה"אדרא..... יג
- טו (ט) על ידי למוד הזהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל..... טו
- יז (י) בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל.. יז
- יז (יא) כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח..... יז
- יח (יב) סוד הענין "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירים למוטב"..... יח
- יט (יג) למוד הזהר הקדוש צילא דמהימנותא כספה..... יט
- יט (יד) הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל..... יט
- כ (טו) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם..... כ
- כב (טז) בגלות האחרונה בזכות הזהר הקדוש נזכה לאראנו נפלאות..... כב

נפלאות הוזהר

- יז) יונה הנביא התפלל על ישראל שינצלו מהערב רב..... כג
- יח) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש..... כד
- יט) על ידי למווד הוזהר הקדוש מתמתקים היסורים..... כה
- כ) ברור הסיגים – הרשעים מישראל..... כה
- כא) העוסקים בזהר הקדוש יזכו להיבנס בתבת נח – ולהנצל ממלחמת גוג ומגוג... כו
- כב) ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה – וזוהי סבת אריכת הגלות..... כז
- כג) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (ליל"ת) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים ביניהם..... כח

פרק ג..... לד

- כד) לימוד הסודות על ידי הרשב"י – באדרא וטעם קריאת שם זה – "אדרא רבא" – הכנוס הגדול..... לד
- כה) אידרא זוטא..... לה
- כו) האר"י הקדוש מגלה סודות ה"אדרא"..... לה
- כז) טעמים שנקרא בשם "אדרא"..... לו
- כח) הרוצה שיתקיימו נבטיו יטע בהן אדר..... לז
- כט) השתדל להאיר מזכות דורו הקדוש מאורם הקדושים לחשכת דרא דמשיחא... לז
- ל) להמשיך אור תורתנו הקדושה לדרי דרין, שיתקיים עלמא בזכותנו עד דייתא מלכא משיחא..... לז
- לא) אשריהם לצדיקים לא דיין שהן זוכין אלא שמזכין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות..... לח
- לב) הכנסו לראות בזיו השכינה..... לח
- לג) תיקון גולגלתא..... לח
- לד) אסיפת קבוץ החכמים ללמוד..... לח
- לה) נקבצו בין האילנות, או בקבוץ נשמות הצדיקים..... לט
- לו) אדרא רבא ואדרא זוטא..... לט

נפלאות הזוהר

ה

לז) "אדרא רבא" נודמן קדוש ברוך הוא ורתיכו, ובאדרא זוטא נודמן הקדוש ברוך הוא עם צדיקייא דבגנתא דעדן. .... לט

לח) ב"אדרא רבא" דבר רבי שמעון עליו השלום וברשותו דברו בולם, ובאדרא זוטא דבר רבי שמעון עליו השלום לבד. .... מ

פרק ד..... מ

מ (לט) התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש..... מ

מז) ללמוד זוהר דרף בקיאות בלבד בלי שייעמיק בעיון ארבעים או חמשים עלים..... מא

מא) לקרא את האדרות הקדושות בימים הקדושים..... מא

מב) ידועה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון..... מב

מג) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק..... מב

מד) בכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא כאילו נמצא אצל ציונו הקדוש..... מג

מה) העולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בוודאי שחובה קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר..... מג

מו) היה קורא כל ה"אדרא רבא" בכל שבת קודש,..... מד

מז) לומר "אדרא רבא" או "אדרא זוטא" להתם כל פשע, ולהמשיך השפע העליון - ובלימוד "האדרא רבא" ישפיע על הלומדים אור עליון מזיהרא עילאה..... מד

פרק ה..... מה

מח) על ידי טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה..... מה

מט) הספר להעלמת הזוהר אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי..... מה

א. לא נתן לכתב סתרי הזוהר אלא לרבי אבא..... מה

נ) רשב"י המשיך תקוננים כאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא..... מו

פרק ו..... מז

נא) ביום ל"ג בעמר הילולא חדרה ושמחה בעולם..... מז

נב) בל"ג לעמר אנו עושים משתה ושמחה..... מז

נג) תורת הקבלה והסוד קבלו שלומי אמוני ישראל מרשב"ז"ל, כל דברי האריז"ל מיסוד על ספר הזהר, וכל דברי רבי ישראל בעל שם טוב ז"ל מיסוד על דברי הזהר והאריז"ל, והגר"א ז"ל כתב פרושים על הזהר הקדוש, וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזהר ומאמינים בו..... מח

נד) רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי שגלה ספר הזהר הקדוש והתקונים..... מט

פרק ז..... מט

נה) פטירת משה רבינו ורבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי בת קול..... מט

נו) בל"ג בעמר אנו עושים משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו בראבי שמעון בן יוחאי..... נ

פרק ח..... נא

נא) רבי חיים ויטאל זי"ע..... נא

נב) ואל יפלא האדם מזה, כי עם היות שרבי שמעון בן יוחאי אחרון שבתנאים זכה למעלה כזו, כי דברים אלו כבשנו של עולם, אין רשות בפה לפרש ענינם הכמוס והחתום אצלנו..... נא

נח) וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשפחא טמירין דחכמתא..... נב

נט) הראשונים זכרונם לברכה שלמדו סתרי חכמה זו מפי אליהו הנביא..... נג

פרק ט..... נד

ס) המקבל האלקי רבי יהודה פתיה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא – מחבר ספר "יין הרקח", ועוד..... נד

סא) מעשה שהיה: התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן נגלה בחלום – רבי שמעון בר יוחאי חפץ בהדפסת הספר "יין הרקח"..... נד

סב) יקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם..... נה

פרק י..... נז

סג) ערכה של שעה..... נז

סד) חשבון אמתי של זכות הזהר הקדוש, ליהודי אחד שקבל על עצמו ללמוד זהר שעה אחת ביום..... נט

סה) חשבון אמתי של גדל הזכות למוד הזהר הקדוש בשבת קודש..... ס

פרק יא..... סב

סו) גם בחורים צעירים צריכים לקרא בכל יום מספר דפים בספר הזהר שיעזור לפתח את הלב לתורה ולזכר הנפש ..... סב

סז) החפץ חיים מוכיח את בני הישיבה: לומדים ומתחנדים בפלפולא דאורייתא, אבל אינם יודעים מעקר דאורייתא. .... סב

סח) החפץ חיים מעורר לבלם: שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה..... סג
סט) החזון איש הורה לשואליו: ללמד זהר הקדוש ..... סד

פרק יב..... סד

ע) בעל הלשם וסבו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א בקש הסבמה מבעל בן איש חי, החד בדרא בנגלה ובנסתרות ..... סד

עא) מרן רבי חיים עוזר גרודזינסקי בעל אחיעזר אמר: כי גדול הדור האמתי היה הבן איש חי ..... סה

עב) הגאון הקדוש מבעלז רבי יהושע רקח זכרוננו צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא מעיד שהבן איש חי הוא הגדול בדורו – תורתו ויראתו קדשתו ופרישותו של רבינו היו מכריזים עליו מסוף העולם ועד סופו – וגם במתיבתא דרקייעא היו מכריזים עליו הזהרו בפלוני ובתורתו ..... סו

עג) בשמים ובמתיבתא דרקייע נתקבלה תורתו של רבינו ..... סח

עד) תורתו של רבינו היא כתורת הראשונים ומקבלת ורצויה בשמים ..... סח

עה) תורתו של רבינו נתקבלה בשמים, ותורתו תורת אמת, וכל מי שעוסק בספריו של הבן איש חי עוסק הוא בתורת אמת..... סט

פרק יג..... ע

עו) שכל אחד צריך לחדש בתורה בשבת ..... ע
עז) כל אחד צריך לחדש בתורה בשבת..... עא

עח) חק ולא יעבר ללמד הזהר בשבת קודש..... עב
עט) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדושים..... עב

פ) כשילמד זהר, כל אות הוא חדוש בפני עצמו..... עב
פא) למוד ספר הזהר במרון גרם שנתמלא הבית ריח טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה – האדרות אמר הרב שנלמד אותם ביחד..... עג

נפלאות הזהר

פב) בקצור של"ה: בערב שבת קדש אחר הטבילה ואמירת שיר השירים, אם יש לו פנאי אז מי שחננו השם בבינה ילמד מה בזהר הקדוש או בשום ספר קבלה..... עד

פרק יד ..... עד

פג) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם ..... עד

פד) טפשין דעלמא, לא מסתפלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא ..... עה

פה) ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו..... עה

פו) מה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה ..... עו

פז) מה חמור אינו רואה, אף אתם כן..... עז

פח) על בן נתקלקלו, ולבם שרש פורה ראש ולענה, ועלתה בהם חלודת טיט ורפש, לכפר בחכמת האמת – ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא..... עז

פט) ערב רב המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם..... עז

צ) ראיה שאין עוסקין לשמה..... עח

צא) בגדר שלא לשמה..... עח

צב) לית יחודא עד דערב רב יתמחון מעלמא..... עט

צג) פשט מלשון פשטתי את פתנתי, שהוא בחינת המלבושים החיצוני..... עט

צד) דברי הזוהר על השלטון של הערב רב והמצב באחרית הימים, ולגבי מה שקורה בתקופה האחרונה וכו':..... פ

ספר נפלאות הזהר

פרק א

א) לזכות לגאולה ברחמים, ותשובה מאהבה – על ידי למוד הזהר הקדוש

בזהר פרשת נשא (קכ"ב ע"א): והמשפילים יבינו (דניאל יב), מסטרא דבינה, דאיהו אילנא דחיי, בגינייהו אתמר, (דניאל יב) והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר.

[באור: והמשפילים אלו הצדיקים יאירו בלמוד ספר הזהר שהוא מאימא עלאה שנקראת תשובה, ואלו שזכו לסודות ספר הזהר הם לא צריכים נסיון, ולא יכבד עליהם על הגלות, כי יזדככו על ידי קדשת ספר הזהר].

ולפי שעתידים ישראל הם תלמידי – חכמים הפשטנים שלמדו רק פשט, אבל עכשו באחרית הימים לפני הגאולה גם הם יטעמו מעץ החיים שהוא ספר הזהר, ועל ידו יצאו מהגלות ברחמים וחסדים, ויתקיים בהם

נפלאות הזהר

הפֿתּוּב (דְּבָרִים לֵב יב) "ה' בְּדָד וְנַחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֶל נִכְר" פֿרוּשׁ: הַשֵּׁם הוּי"ה - זֶה רַחֲמִים, יוֹצִיאֵם מֵהַגְּלוּת בְּלִי קִטְרוּג שֶׁל אֶל נִכְר).

ב) בואו נתחזק ונלמד זהר הקדוש

על פֿן יִצְאוּ גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ לַהֲרֵבוֹת וְלַעֲסֵק בְּלַמוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּדוֹרְנוּ הָאֲחֵרוֹן, מִפְּנֵי שְׂאֵלְיָהוּ הַנְּבִיא וּמִנְשֵׁה רַבֵּינוּ וְהַרְשָׁב"י וְחִבְרָא קַדִּישָׁא נָתַנוּ לָנוּ אֶת עֵץ הַחַיִּים לְהַחֲזִיק בּוּ בַּגְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה הַזֹּה, וְלִהְיוֹת מִיִּשְׁמַעֲאֵל אָדוּם וְעָרַב רַב. וְרַק מִי שֶׁהוּא מֵהָעָרַב רַב לֹא מֵאֲמִין בְּדַבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.

ג) ספר הזהר הוא פתבת נח שנתפנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא.

וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ. אֲלֵין אֵינוֹן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֶהר דָּא, דְּאִקְרִי סֵפֶר הַזֶּהר, דְּאִיְהוּ כְּתִיבַת נַח, דְּמִתְּפַנְשִׁין בָּהּ שָׁנִים מַעִיר, וְשֶׁבַע מִמְּלֻכוֹתָא. וְלִזְמַנֵּין אֶחָד מַעִיר, וְשָׁנִים מִמְּשַׁפְּחָה. יִתְקַיֵּים (שְׁמוֹת א) "כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ". וְדָא אִוְרָה דְּסִפְרָא דָּא. (זֶהר חֵלֶק ג' דף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא).

ועל זה אמר הרמח"ל דלמוד הזהר הקדוש הוא כ"תיבת נח".

ד) הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה

דְּבָרֵי הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאן שְׁחִבוּר הַזֶּהר הִנֵּה עֲתִיד לִהְיוֹת גְּנוּז וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שְׂאִז יִתְגַּלֶּה לַתַּחְתּוֹנִים. וּבְזִכּוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אִז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמֵר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדִי שְׁבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהָעָרֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הַגְּאֻלָּה

העתידה לא יהיה הגאלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

ה) הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאלה ברחמים.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות פחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

(ו) כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר

הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. (אגרת הרמח"ל –

מאורות הזוהר)

ז) למזהיר ולזוהר שלומים תן כמי נהר!

היצר הרע יודע בוודאות, שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות ספנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש, וכי... (ספח דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ודמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידיך, ה' ימלך לעלם ועד", במהרה בימינו אמן.

פרק ב

ח מעמד הר סיני בגלוי סודות ה"אדרא"

באותו היום בו עמד רשב"י להסתלק מזה העולם, הגיעו לביתו רבי אבא, רבי אלעזר בנו, ושאר החבריא קדישא. הבית היה מלא, ואש הקיפה את הבית סביב.

נענה רבי שמעון ואמר: הנה פעת היא שעת רצון, ישנם דברים קדושים שעד היום לא גליתי לאיש והיו נסתרים בלבי, פעת אגלה אותם לפני השכינה.

דברות קדש נוראיים, סודות תורה נסתרים, גלה רבי שמעון בר יוחאי ורבי אבא פתבם מפיו, אחר כך נסדרו בשם "אדרא זוטא". "אדרא" זו נאמרה כהמשך ל"אדרא רבא" בו נכתבו רזין עליונים על ידי רשב"י והחבריא בעת שנתאספו יחד ללמד בסודות התורה.

וכך אמר רשב"י ביום פטירתו: ב"אדרא" נודמן הקדוש ברוך הוא ומרכבותיו וכעת הקדוש ברוך הוא פאן עם הצדיקים שבגן עדן וכו' ב"אדרא רבא" היו כל החברים אומרים ואני אומר יחד אתם, וכעת אני אומר לבדי וכלם מקשיבים לדברי, עליונים ותחתונים, אשרי חלקי בזה ובבא!

[א] א' דראש חדש אדר שנת תש"ע לפ"ק – לכבוד "אוצר היהדות", חברה מזכ"ל הרבנים העולמי, מפעל עולמי להצלת הדת, מיסודו של הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

שלום רב וכל טוב סלה – זוכרני כד הוינא טליא ספר לי מר זקני שיהיה לארץ ימים ושנים, שהיה מנהגם בעיר בגדד בימי שבת קדש אחרי סעודה שניה בשבת קדש היו מתאספים בבית הכנסת ילדים וזקנים וכל הקהל. חלקם קוראים "אדרא רבא ואידרא זוטא" ומסיימים כל שבת, חלקם משניות, וחלקם מסיימים את כל ספר תהלים, וכך נהגו בעירו של מרן רבן של כל בני הגולה ה"בן איש חי" וצ"ל. מי יתן ונזכה להחזיר עטרה לישנה.

בברכת התורה, ממנו: סיאג ניר.

ביום זה גלה רשב"י סתרי תורה רבים, רזין דרזין זפים בתכלית הזפון, אורות עליונים, הנשגבים מבינת אדם, ואינם נתפשים בשכל אנוש. ("אדרא רבא" מובא בזהר פרשת נשא, ו"אדרא זוטא" מובא בזהר פרשת האזינו)

על פן סגלה לקרא וללמד ב"אדרות" על קבר רשב"י בבחינת שפתותיו דובבות בקבר, במיוחד ביום ל"ג בעומר, יום ההילולא קדישא. וכל הלומד תורת הצדיק מתקשר לנשמתו.²

[ב] אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב – צו ע"א): "...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפיו בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה – שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "זכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): "... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל בשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון – דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזהר הקדוש (חלק ג') פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרינן מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין

וְכַתֵּב הַ"כַּף הַחַיִּים" (תקפ"ג, ל"ח) בְּיוֹם א' דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה קוֹרְאִים אֲדָרָא רַבָּא וּבְיוֹם ב' אֲדָרָא זוּטָא וְכֵן בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת. גַּם בְּסִפּוֹר "פְּרִי עֵץ חַיִּים" מְזָכֵר מְנַהֵג זֶה שְׁנֵהֲגוּ לְלַמֵּד בְּלִיל שְׁבוּעוֹת הַ"אֲדָרָא רַבָּא" וּבַהוֹשָׁעֲנָא רַבָּא הַ"אֲדָרָא זוּטָא".

כְּמוֹ כֵן נִדְפַס בְּסִדְר תַּקּוּן לִיל שְׁבוּעוֹת אֲדָרָא רַבָּא וּבִתְקוּן לִיל הוֹשָׁעֲנָא רַבָּא אֲדָרָא זוּטָא.

(ט) **עַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, פְּלֵב, נַחֲשׁ, אָדוּם וַיִּשְׁמַעֲאֵל**

בְּזֵהָר פְּרִשְׁת נִשְׂא דְךָ קכ"ד ע"א: אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא: אֵלֶיהוּ, קוּם אֲפַתַח עִמִּי בְּפִקוּדִין, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר לִי, בְּכָל סִטְרָא. דְּהָא עֲלֶךָ אֲתַמְרוּ בְּקִדְמִיתָא, פְּנַחֵס בְּן אֲלַעְזָר בְּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן. וּבֶן אֶהֱרֹן וְדָאִי אִיהוּ אַח דִּילִי, (מְשַׁלֵּי יז) אַח לְצָרָה יוֹלָד.

[בְּאוּר: מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמַר לְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא קוּם פִּתַח עִמִּי וְתִסְיַעֲנִי לְבָאֵר טַעֲמֵי הַמְּצוּוֹת כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל צַד, וְאַתָּה נִקְרָא אַח שְׁלִי.]

... כְּגוֹוְנָא דָּא בְּיִשְׂרָאֵל, כַּד אֵינּוּן מַחְלָלִין אֹרִייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא יִיעוֹל לוֹן בְּגְלוּתָא דְבְּנֵי עֵשׂוֹ וּבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, תַּחֲוֹת שְׁעֵבוּדָא דְלֵהוֹן, דְּדַרְגִּייהוּ כְּל"ב וְנַח"ש, וְאַתְדַּנּוּ תַמּוֹן, וּבֵהוֹן יִתְבַּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ כְּצִרוֹף הַכֶּסֶף וּכְבַחוֹן הַזָּהָב, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (זְכַרְיָה יג) וַיִּצְרַפְתִּים כְּצִרוֹף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנִתִּים פָּבַחֹן אֶת הַזָּהָב, עַד דִּיתַקִּיִּים בָּהוּ, (יִשְׁעִיָּה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ.

[בְּאוּר: כַּעֲיֵן זֶה בְּיִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֶם מַחְלָלִים אֶת הַתּוֹרָה אַזּוּ בְּעוֹוֹן חִלּוּל הַתּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס אוֹתָם בְּגְלוּת וּבְשְׁעֵבוּד שֶׁל בְּנֵי עֵשׂוֹ

זֶה הֵנָּה בֵּא רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר לְפִקּוּד מְקוּמוֹ, וּמִצָּא אֵלּוֹ הַצְּדִיקִים מַחְדוּשִׁין דְּבְרֵי תוֹרָה וּנְתַחֲדָשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תּוֹרָה שְׂאֵמֵר מִלְּפָנִים, רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, עֵתָה מִתְחַדָּשׁ לִפְנֵינוּ כֵּאֵן.

וַיִּשְׁמַעְעָל, שְׁמִדְרַגְתֶּם כָּלֵב וְנַחֲשׁ, עֲשׂוּ כָלֵב, וַיִּשְׁמַעְעָל נַחֲשׁ, וְשֵׁם יִתְלַבְּנוּ
וַיִּצְטַרְפוּ יִשְׂרָאֵל עַד הַגְּאֻלָּה.)

**וַאִילָנָא דְטוֹב וְרַע, בְּגִינִיָּה אֲתַמֵּר, (שְׁמוֹת טו) וַיּוֹרְהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַח אֶל
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם וְגו'.** בְּגִין דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עִם עַרְב רַב, כָּלְהוּ הוּוּ
אִילָנָא דְטוֹב וְרַע, וְעַל דָּא, חֲצִיּו מְתוּק מְסַטְרָא דִימִינָא. וְחֲצִיּו מֵר, מְסַטְרָא
דְּשְׂמָאלָא. וּבְזַמְנָא דְעַרְב רַב הוּוּ מְחֻטֵּיִין לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ
כָּאִילוּ הוּוּ כָּלְהוּ מְסַטְרָא דְרַע. וּמִיָּא אֲתַהֲדָרָא כָּלְהוּ מְרִירִין, כָּהֵוּא עֵץ
מֵר בְּמִיָּא, הַדָּא הוּוּ דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת טו) וַיִּבְאוּ מֵרְתָהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת
מֵיִם מִמֶּרָה כִּי מְרִים הֵם.

בְּאוּר: וְעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, שְׁבִשְׁבִיל עֵץ הַדְּעַת נֶאֱמַר בְּמֶרָה וְלֹא יָכְלוּ
לְשִׁתּוֹת מֵיִם מִמֶּרָה כִּי מְרִים הֵם, וַיּוֹרְהוּ ה' עֵץ וְגו', לְפִי שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְעַרְבִים
בְּעַרְב רַב שְׁהֵם רְעִים, וּמְחֻטֵּיִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְכֹן הִיָּה צְרִיךְ לְבָרַר אֶת הַטוֹב
מִהַרְע, וּבְזַמְנָא שְׁעַרְב רַב מְחֻטֵּיִים אֶת יִשְׂרָאֵל הִיוּ כָּלֵם מְצַד הַרַע וְלְכֹן הַמַּיִם
הִיוּ מְרִים.

**וְהֵאֵי עֵץ מֵר, אִיְהוּ כְּגוֹוְנָא דְנִסְיוֹנָא דְסוֹטָה, אִי סִטַּת תַּחֲוֹת בְּעֻלָּה,
אִינוּן מִיִּין דְּאֲשַׁקִּיִּין לָהּ אֲתַהֲדָרוּ מְרִירִין, וּבְהוּן וְצַבְתָּהּ בְּטָנָה וְנִפְלָה
יְרִיכָה, וְאִי לֹא סִטַּת מַה כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זְרַע, וְאוֹלִידַת בְּר. אוּף
הִכָּא וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם.**

[בְּאוּר: וְעַץ הַמֵּר שְׁהַשְּׁלִיךְ מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוֹךְ הַמַּיִם, הִיָּה כְּמוֹ הַנִּסְיוֹן שֶׁל
הַסוֹטָה, שְׂאֵם סִטְתָּה תַּחַת בְּעֻלָּה, אוֹתֶם הַמַּיִם שְׁהַשְּׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לְהִיּוֹת
מְרִים, וְעַל זֶדֶם הַתְּקִיִּים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּהּ בְּטָנָה וְנִפְלָה יְרִיכָה", וְאִם לֹא סִטְתָּה
תַּחַת אִישָׁה אִזְ כְּתוּב שְׁתוֹלִיד בְּנִים קְדוֹשִׁים, גַּם כָּאן בְּמֶרָה הַמַּיִם בְּדָקוּ אֶת
יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלֵם טְהוּרִים. כְּמוֹ שְׂבָאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֶאֱמַר הַזֶּהָר לְעִיל דָּךְ
קכ"ד ע"ב.)

**כְּגוֹוְנָא דָּא, יִתְעַבִּיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, הַדָּא
הוּוּ דְכְּתִיב, (דְּנִיָּאֵל יב) יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מְסַטְרָא**

דְּטוֹב, וְקִיּוּמִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים אִינוּן מִסְטָרָא דְרַע, וְיִתְקַיִים
בְּהוּן (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יבֹאוּ וְקָטִיל לוֹן.

[באור: כַּעֲיֵן זֶה יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי
הַגָּאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה, כְּדֵי לְבַרֵּר אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִן הַנְּשָׁמוֹת
הַטְּמָאוֹת, עַל יְדֵי שְׂיִכְבִּיד עֲלֵיהֶם עַל הַגְּלוּת וְהַצְּרוּת, וְהַצְּדִיקִים
הַמְּאֵמִינִים בְּה' שְׁכַל הַצְּרוּת הֵן רַק נִסְיוֹנוֹת וְהֵן לְטוֹבָה, יִתְלַבְּנוּ וְיִטְהַרוּ
מִטְּמָאָתָם וְיִתְדַבְּקוּ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיִתְרֵי שְׂאֵת בְּתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה,
וְהַרְשָׁעִים יִצְאוּ מִכֻּלֵּל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁתַּמְדּוּ וְיִאֲבִדוּ וְלֹא יָרְאוּ בְּטוֹבָה, וְזֶה מֵה
שְׁכַתְּנִיב "וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים" אֵלּוּ שְׁמַצַּד הַרַע, וְיִתְקַיִם בְּהֶם הַפְּסוּק בִּיחִזְקָאֵל
(יג, ט) "וְאֵל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יבֹאוּ" וְלֹא יִזְכוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֶרֶץ
הָעַמִּים הוֹרְגַת אוֹתָם).

(י) בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, וְכֻלְּנוּ נִבְרַח
לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל

וְנִמְצָא שְׁבַרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, שְׁבַסוּדָה נַעֲשֶׂה
הַזֶּה, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלְלוּ כָּל הַשָּׂשִׁים רַבּוֹא נְשָׁמְתִין, כְּמִזְכָּר בְּתַקוּנִים, וְאִזּוּ נִחְשָׁב
זֶה לְבַרִיחָה כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבַסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵךְ אֵלָּא יְצִיאָה,
וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר (ישעיה נב, יב): "כִּי לֹא בַחֲפִזּוֹן תִּצְאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלְכוּן כִּי הִלֵּךְ
לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל"...

(יא) כָּל מִי שִׁיתְדַבֵּק בְּזֶהֱרֵי הַקְּדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְטָרָא אַחְרָא,
וְיִנְצַל מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ

וְהַאֲמַת, כִּי סֵפֶר הַזֶּהר נִשְׂאָר אַחְרֵיו (אַחְרֵי רְשָׁב"י) לְבִרְכָה, שְׁכַל מִי
שִׁיתְדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוֹרַח מִן הַסְטָרָא אַחְרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לוֹ (בְּאַחְרִית
הַיָּמִים) אֵלָּא יְצִיאָה, וְאוֹדִיעַךְ מֵהַ תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהַאֲמַת כִּי תּוֹעֵלַת גְּדוֹל
הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ.

(יב) סוד הענין "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב".

והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבלים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל (את) זהמת הגלות, כדי שייכלו לברח כנ"ל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד (מאמר חכמינו זכרונם לברכה) "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צו:), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך התגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפותה וקשורה תחת ישראל כנ"ל.

ולכן צריך להם שתי הפעולות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה.

ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקלפות תשארנה כפותות תחתם.

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבלים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא

[ג] והוא בבחינת אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, – עיין מהרש"א מסכת יומא (דף ע' –

נפלאות הזהר

יט

חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח).

יג) למוד הזהר הקדוש צילא דמהימנותא בספה

כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') "ה' אד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (יבמות דף עח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבילים דהסכך של הספה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזהר הקדוש שלמונדו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות)

יד) הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל

ובתקוני זהר (דף נ"ג:) כתוב: דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בגין דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו ית

בשרייהו באת ברית, אינון רב עליהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצעים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאי, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשף, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

(טו) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבבותם ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ומאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צ. תנאי, רבי יוסי אומר, דור, שבן דוד בא בו, בית הנועד
היה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (יאשם), ואנשי (גליל)
(גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא
ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת
נעדרת וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הבן הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הבן
הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה
ובנסתר – כי או"ר בגימטריה ר"ז, שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות
התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם.]

1. ראה בהקדמה השנייה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היתה עקר פונת רבי שמעון בן
יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחידה עם
התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה כמה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחיד קודשא
ברוך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו או"ר, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות
וקלות הגלות, והשבתת קטרוגם, שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בנייה
שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישין ודבין דאכלין ענא שהם ישראל,
ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרמת, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחבור זה כו', והספר
הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם,
ובהשם בטחוני שנהיה בכלל הזוכים, אמן בן יהי רצון.

2. בחסד לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) וז"ל: ודע, כי עקר פונת הרבי שמעון בן יוחאי עליו
השלום בחבור הזהר היה לה להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה
לעשות לה סמך ליחידה בבעלה יחוד גמור על ידי החבור הזהר כמה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות
התורה שזהו גורם ליחיד קודשא ברוך הוא ושכינתא על ידי הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא או"ר, וגם
על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל
עת ובכל שעה נגד מדת הקדושה, והשמות הקדושים הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות
בין אמות העולם הנקרא חיון בישין אריות ודבין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמת, והם
בחינת סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא
כדי לתן סעדא לשכינתא. והנה כל אלו שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא
יותר חשוב מפל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קיים.

התופס חלק מן האחרות כאלו תופס פלו

3. בתולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו בתנת פסים פרשת קדושים וזה לשונו: כל
התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחרות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה

טז) בגלות האחרונה בזכות הזוהר הקדוש נזפה לאראנו נפלאות

ונענשו, כי הדוחה חלק מן האחרות פאלו דוחה פלו. ומפל שפן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה בלא לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידיע, ואינו הפץ באו"ר התורה, כי או"ר גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה פאלו דוחה את האחרות פלו ומתחייב בנפשו, מזה שאין פן אם הפץ גם בחלק הנסתור שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחרות פאלו תופס פלו כו'.

סוד תקוני הזוהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חטאיכם בשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשלג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלווחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזוה"ק אימא עלילה – תשובה).

או"ר בגימטריא ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאזנין זכותו יגן עלינו – (תקון ל"ו – דף ע"ז): וזה לשונו: עקר הגאלה הוא מרזי דאורייתא, פי או"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא פ"ן שגימטריה סו"ד מיסוד. וזה שכתוב במדרש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על פ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המנוקקות שבעתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכון ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם פרם ולות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.

או"ר בגימטריא אי"ן סו"ה; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטרט פרשת תבוא). וזה לשונו: קומי אורי פי בא אורף (ישעיה ס א.) או"ר בגימטריה אי"ן סו"ה, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אורף, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, פי בא אורף, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאלה להתגלות בסוד מלכותו כבודו.

נפלאות הזהר

כג

כְּגוֹנוֹא דָא בְּגְלוּתָא בְּתַרְאָה (הַיְאֹרָה) הַזְהַר בִּיה הָוּה רַ"ז, דְּאִיהוּ אֹר
דְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
נִפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תְּחִיּוֹן,
אֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה.

[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵּן בְּגְלוּת הָאֲחֵרוֹנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רַזִּי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַזְהַר
הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא אֹר הַפְּדוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תִּבְא הַגְּאוּלָּה, וְכֵן
יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", שְׁגַם כָּאֵן
בְּסוּף הַגְּלִיּוֹת שְׁזֶה גְלוּת עֲרַב רַב, נִנְצַל עַל יְדֵי עֶסֶק בְּלִמּוּד הַזְהַר
הַקְּדוּשׁ, וְזֶה "כָּל הַבֵּן" - מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת בֶּן - שְׁלוּמֵד אֶת סוּדוֹת
הַתּוֹרָה - "הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ" - לְצִלוּל בְּיָם חֲכָמַת הַסוּד, "וְכָל הַבֵּת
תְּחִיּוֹן" - אֵלוּ שְׁעַד עֵתָה עֶסְקוּ בְּנִגְלָה - גַּם הֵם יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בַּזְהַר
הַקְּדוּשׁ].

(יז) יוֹנָה הַנְּבִיא הַתְּפִלָּל עַל יִשְׂרָאֵל שְׁיִנְצֵלוּ מִהָעֲרַב רַב

דְּבַר אַחַר וַיִּמֶן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לְבָלוֹעַ אֶת יוֹנָה (יוֹנָה ב א), דָּא עֲנִיּוּתָא,
דְּאִיהוּ עֶצֶב, וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה עֶצְבוֹן, דְּכוּרָא דָּג נוֹקְבָא דָּגָה, דָּא הוּא (שֵׁם ב)
וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי"ו מִמְעֵי הַדָּגָה, מִכְּפָנָא דְּעִנְיּוּתָא דְּמִטִּי
לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהֵוּא זְמַנָּא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר
(שֵׁם יא), בְּדוּחְקָא דְּדָאָגָה דְּלֵהוֹן דְּדוּאָגִין מִן עֲנִיּוּתָא, מִדוּחְקָא יִפְקוּן מִן
גְלוּתָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוּאֵל ב, כב-כח) וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. דָּא נְבוּאָה
דִּיוֹנָה דְּנִתְנַבָּא דִּיִּפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְלוּתָא בְּדָאָגָה (ס"א בְּדוּחְקָא) דְּעִנְיּוּתָא.

[בְּאוּר: בְּאוּר נוֹסֵף לְפְסוּק: הַדָּג נִמְשַׁל לְדָאָגָה, שְׂרוּצָה לְבָלַע אֶת יוֹנָה -
הֵם יִשְׂרָאֵל, וְדָאָגָה זֹו עֲנִיּוּת, שְׂבָא עַל יְדֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם וּפְלוּנִית בֵּת זֹוגוּ רַח"ל,
שְׂדִיעוּע שֶׁהַכֶּסֶס וְכֵן פְּגָם הַבְּרִית גּוֹרְמִים לְדָאָגָה זֹו, וְזֹו תְּהִיָּה פְעֻלַת הָעֲרַב
רַב. וְעַל כֵּן הַתְּפִלָּל יוֹנָה הַנְּבִיא אֶל ה' אֱלֹקָיו שְׂיִצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֲנִיּוּת וְרַעַב
שְׁמוּגִיעַ אֶל הַמַּעִים, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן כְּאֲשֶׁר יִתְמַלֵּא סֵאת הַצְּרוֹת יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל
מִהַגְּלוּת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שְׁמוּאֵל ב כב-כח), "וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ" רוּמֵז שְׂכַאֲשֶׁר

יהיו ישראל בעניות אַז יושיעם ויגאלם. [ובלמוד הזהר הקדוש נצלים מכל העניות והנסיונות].

יח) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש

ובימינא יפקון, (דף נד.) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסח, כגוונא דישאל דאתמו בהון (יחזקאל טז ז) ואת ערום וערְה, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

[באור: ובימינא יפקון – שיצאו בחסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו כעני כמו שאמרו חז"ל ברכות (דף יז:): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ניום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם כלו נזונין בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאלה האחרונה אפלו שאין לנו זכיות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספח דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו', כן נזפה לגאלה ברחמים במהרה בימינו אמן].

יט) על ידי למוד הזהר הקדוש מתמתקים היסורים

בזהר נשא (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר] **ורעיא מהימנא**, [שנשמתך מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], **תמן אתקיים בך**, [שם בגלות נתקיים בך, מה שכתוב] **שם שם לו חק ומשפט** [היינו התלבשות התורה העליונה בשהה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה], **ושם נסהו**. [ומפרש] **ובהאי עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר**. [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה

סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה] **ובאינון רזין דאתגליין על ידך**, [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך], **וימתקו המים**. [דהיינו] **כמלח דממתקת בשרא**, **הכי יתמתקון ברזייתא דאתגליין על ידך**, **כל אינון קושין ומחלוקות**, [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקות, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד], **דמיין מריון דאורייתא דבעל פה**, [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות], **אתהדרו מתיקון מי אורייתא**, [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

ויסורין דילך, [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה], **ברזין אליו דאתגליין על ידך**, **יהון לך מתיקון**, [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים ישמח בהם], **ויהדרון לך כל דחקין דילך**, **כחלמין דעברין**. [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], **וחל"ם**, **בהיפוך אתון מל"ח**. **דממתקת ית בשרא**. [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר], **אוף יסורין ממתקים**. [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום], **כמה דאוקמוה**. [כמו שביארו החכמים (עין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

כ) ברור הסיגים – הרשעים מישראל

ולרשעים מתהדרן יסורין מלח סדומית, [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית], **דאיהי מסמא את העינים**, [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל], **לקיימא בהו** [לקיים בהם מה שכתוב] **[איוב יא כ'] ועיני רשעים תכלינה**. [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

וְאִינוֹן (דף קנ"ג ע"ב) **עָרַב רַב רְשִׁיעֵיָא**, [ואותם הערב רב הרשעים],
דִּיתְקֵיִם בְּהוּ בְּהוּא זְמָנָא, [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב]
 [דניאל יב י') **יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים**. [כי אז יהיה
 בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] **יִתְלַבְּנוּ: אִינוֹן מְאִרִי**
מִשְׁנָה. [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], **וַיִּצְרְפוּ: אִינוֹן**
זָרְעָא קַדִּישָׁא דְשָׂאֵר עֲמָא. [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על
 ידי מצות ומעשים טובים וצדקה], **הִדָּא הוּא דְכְּתִיב**, [זהו שכתוב] (זכריה
 יג ט') **וַצְרַפְתִּים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף**. [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה],
וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אִינוֹן עָרַב רַב. [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

כא) הָעוֹסְקִים בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ יִזְכּוּ לְהִיפָּנֵס בְּתִבַּת נַח – וּלְהַנְצִיל
מִמּוֹלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג

[ומה שכתוב] [דניאל יב) **וְהַמְשָׁפִילִים יְבִינוּ, אִינוֹן מְאִרִי קַבְּלָה**, [אלו
 הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה], **דְּאִתְמַר בְּהוֹן** [שנאמר בהם]
 [דניאל יב ג') **וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ**. [והיינו] **אֲלִין אִינוֹן דְּקָא**
מִשְׁתַּדְּלִין בְּזוֹהַר דָּא, דְּאִקְרִי סֵפֶר הַזוֹהַר, [אלו הם שעוסקים באור הזה
 הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את עומק דבריו], **דְּאִיהוּ**
כְּתִיבַת נַח, [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט,
 כך לא יוזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] **דְּמִתְכַּנְשִׁין**
בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשָׁבַע מִמַּלְכוּתָא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן
 המלכות, דהיינו מכל המדינה], **וּלְזַמְנִין** [ולפעמים כשאין זכות בדור, אז
 רק] **אֶחָד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה**. [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את
 ספר הזוהר], **דְּבַהוֹן** [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] **יִתְקֵים** [מה
 שכתוב] (שמות א כב) **כָּל הַבֵּן הַיְלוּד** [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא
 קדישא], **הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ**. [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש
 לומר היאור"ה כמו ליאור"ר דהא אחרונה כל" בתחילתה, (רש"י עה"פ הבאים
 מצרימה), ולהיאור"ר נוטריקון ליהי אור"ר וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר
 זוהר הקדוש]] **וְדָא אוּרָה דְּסִפְרָא דָּא**, [וזהו האור של ספר הזה שיזכו

לראות באורו] וכלא על סיבה דילך. [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

כב) ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממוץ שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה – וזוהי סבת אריכת הגלות

[וזה שאמר] ומאן גרים דא. [ומי גרם את אריכות הגלות], עורב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דאנת תהא בהווא זמנא, פיונה. [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דשליח אחרא דאקרי בשמך, [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום (ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)] פְּעוּרָב דְּאַשְׁתַּלַּח בְּקִדְמִיתָא, וְלֹא אֶתְהַדָּר בְּשְׁלִיחוּתָא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דְּאַשְׁתַּדַּל בְּשִׁקְצִים, דְּאַתְמַר בְּהוּן, (במסכת פסחים דף מט ע"ב) עמי הארץ שקץ. [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ], בְּגִין מְמוּנָא דְּלְהוּן, [בשביל הממוץ שלהם שנתנו לו], וְלֹא אֶשְׁתַּדַּל בְּשְׁלִיחוּתִיהּ לְאַהֲדָרָא לְצַדִּיקָיָא בְּתִיבְתָא. [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כְּאִילוּ לֹא עֲבִיד שְׁלִיחוּתָא דְּמֵאַרְיָה. [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. (ויש להקשות מדוע אמר כאילו לא עביד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו?

ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממוץ, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים

המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה" (עיין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל).

וּבַךְ יִתְקִיִּים רְזָא דְיוֹנָה, [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא,] **דְּעָאֵל בְּעַמְקֵין דְּתְהוּמֵי יַמָּא**, [שנכנס בעמקי תהום הים,] **הָכִי תִיעוּל אַנְתָּ בְּעַמְקֵין דְּתְהוּמֵי אוּרִייתָא**, [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה,] **הָדָא הוּא דְכְתִיב**, [זה שאמר יונה הנביא] (יונה ב) **וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבְבַי יָמִים**. [הרומז על ים התורה]. (מתוק מדבש)

כג) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילוי"ת) אמום של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם

ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), **על הפסוק אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב.** (תהילים פרק א פסוק א)

ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין:

[הו] וזה לשון תקוני זוהר (תקון ל' דף ע"ג): ורוח אלקים מרחפת על פני המים, מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתכחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא בו, וכל חסדו בציון השדה (ישעיה מ ו), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין בו, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בהכמה דקבלה בו, עד כאן לשונו.

למוד הזהר באמת הוא סעד וסמך לשכינה: וזה לשון אור החמה בשם הרמ"ק (בזהר דף ק"ה עמוד ב): ואם תאמר בדורות אלו שאנו עוסקים בזהר מאי איבא למימר, ויש לומר, שהוא רבי שמעון בן יוחאי העיד בתקונים שהספר בעצמו יהיה נסתר עד דור האחרון דור המשיח, כי צרף גדול הוא עסק החכמה הזאת ליחד קודשא בריך הוא ושכינתו לסמך אל זה בגלות, ולכן נתגלה הספר הזהר בדור הזה האחרון, לראות אם יעסקו בו באמתות לעשות סמך וסעד לשכינה.

אשרי האיש. הוא אהי"ה אשר אהי"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) ראשך עליך כפרמל. וזה תפילין של ראש. ודלת ראשך כארגמן. זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בזה האשרי (ועל כן בראשי"ת שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) באשרי כי אשרוני בנות. [הם הצדיקים שפעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליכנס שמה, אשר לא הלך בעצת רשעים. שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמא"ל ונחש) ובדרך חטאים לא עמד. איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. **ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו** (לילי"ת) **אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים**

[ו] בספר מטעמי הזוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבואו ויכלמו כל הנחריים בך וגו'. זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל. כל אינון טבאן, דקאמר על ידי נביאי קשוס... (עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבא נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אבל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחקן, וחמאן פתיבין באורייתא, דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו, ומתנחמין בגלותהון... (וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"ת...) ועל דא, הן יבואו ויכלמו כל הנחריים בך. מאי כל הנחריים בך. דאתקפו נחיריהון ברגו אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא. יבואו ויכלמו מכל טבין דיהמון להון לישראל. (ועל זה התבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבואו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול.) (זוהר הקדוש פרשת פי תשא דף קפ"ח ע"ב)

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול

אינון ערב רב רשיעיא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) דיתקיים בהו בההוא זמנא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב:) (דניאל יב) יתבררו יתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. (שאז יהיה בירור גמור בישראל) יתלבנו: אינון מארי משנה. (אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה) ויצרפו: אינון ורעא קדישא דשאר עמא. (זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה) הדיא הוא דכתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצרח את הכסף. (דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. (ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל)

(דנאל יב) והמשפילים יבינו, איננו מארי קבלה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דנאל יב) והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע. אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזהר) דאיהו בתיבת נח, (שהוא בתיבת נח שמציל מהמבול) דמתבנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. (שכמו שלא בולם וכו' להיבנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי הזהר הקדוש, פי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזהר הקדוש) יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת בנים, ומתראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) ודא אורה דספרא דא, וכלא על ספה דילך. (זה האור של ספר הזהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש).

(זהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זהר תיקון כ"א עמוד ב"ג, נ"ד)

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינו דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מפלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא בת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמען המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת וראיה חסרונו ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותיקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות,

ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניו וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחין, פדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה. (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז, י"ט – אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלפסנדרי כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחוק במעויו יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי כסיתיה". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (עין אור הזוהר).

זה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיה רגלם ליחבר ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

[ז] בספר "נתיבי הזהר", וז"ל:

היות וחו"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שפתבו והזיירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב – פנגד ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת.

רָאָה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעז, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. עז, עב, צו עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמו, עא. קמו, עב. קמו, עב. – זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. – תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקדוש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פי, צז, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ", מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ'

נפלאות הזהר

לג

ביניהם, כנדה. ומי שמתדבק באותו אשרי. שהוא הפתח והראש של התורה. נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול.

ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא ועירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי השלם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמיא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קב. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. – אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, בפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגלה לכל הישועות וההצלחות.

פרק ג

כד) לימוד הסודות על ידי הרשב"י – באדרא וטעם קריאת שם זה – "אדרא רבא" – הפנוס הגדול

א. ה"אידרא רבא" נמצא בזהר חלק ג' פרשת נשא (מן דף קכ"ז ע"ב עד דף קמ"ה ע"א), ונקרא "אידרא רבא", שפרושו: הפנוס הגדול. "אידרא" הוא מקום מושב החכמים, בדרך כלל כגון עגלה, ותוספת המלה "רבא" בא כדי להבדילו מן הפנוס היותר קטן - "אידרא זוטא" - שהתקיים מאחר יותר, שבו נוכחו פחות חכמים, כדלהלן.

נפלאות הזהר

לה

ב. ב"איִדְרָא רבָא" בא תאור דיונייהם של תשעה מהחבריא של רבי שמעון בן יוחאי, שהתכנסו יחד עמו לדון בסודות הגדולים והעמקים של הקבלה. התשעה הם: רבי אלעזר בנן, רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזקיה בר רב, רבי חיָא, רבי יוסי ורבי ייסא.

לאחרי פתיחת הדרוש בפי רשב"י, קמים החכמים, האחד אחר חברו, ודורשים בסוד האלקות, כאשר רשב"י עונה ומוסיף על דבריהם.

ג. עקרון של הדרשות בחלק זה באות לבאר את דברי ה"ספרא דצניעותא", המשמש לחלק זה מעין "משנה" ביחס ל"גמרא". ולכן לעתים נמצא ב"איִדְרָא רבָא" לשון "הספרא דצניעותא" כבסיס להסברם של חכמי האיִדְרָא.

ד. בסיומו של ה"איִדְרָא" נפְטְרים שלשה מן החכמים, רבי יוסי בר יעקב, רבי חזקיה ורבי ייסא.

כה) איִדְרָא זוטא

ה"איִדְרָא זוטא" נמצא בזהר ח"ג פרשת האזינו (מן דף רפ"ז ע"ב עד דף רצ"ו ע"ב), ונקרא "איִדְרָא זוטא", שפרושו: הכנוס הקטן, להבדילו מן הכנוס הגדול - "איִדְרָא רבָא". ב"איִדְרָא זוטא" נתכנסו שוב החכמים בני חברתו של רשב"י, והפעם שבעה במספר, לאחר פטירתם ב"איִדְרָא" הקודמת - "איִדְרָא רבָא" - של שלשה מן החכמים הנ"ל.

ב"איִדְרָא" זו זוכים החבריא קדישא לשמע תורה מרשב"י שתכנה, סכום הדברים שהתבררו ב"איִדְרָא רבָא".

כו) האר"י הקדוש מגלה סודות ה"איִדְרָא"

ב'שער הגילגולים' מכתבי האר"י הקדוש מסופר: לפעמים הלך לו האר"י והחברים לכפר מירון, למקום שנתקבצו רבי שמעון בר יוחאי וחבריו וגילה להם שם "איִדְרָא רבָא", והיה האר"י אומר: "כאן ישב רבי אלעזר, כאן ישב רבי אבא", וכן כולם. והושיב כל אחד ואחד מתלמידיו

במקומו הראוי לו לפי נשמתו. שהיה האר"י אומר, שכל אחד מהם יש לו ניצוץ נשמה מחבר אחד של חברי רבי שמעון.
 כמו כן גילה האר"י לתלמידיו סודות עמוקים מאד במקום זה ואמר להם:
"אילו נתנה רשות לעיניכם לראות, הייתם רואים פנפיה גדולה של צדיקים ומלאכי השרת שבאו לשמוע ה"אדרא", והאש מלחכת סביבנו."

כז) טעמים שנקרא בשם "אדרא"

בשם **"אדרא"** קראו אותו מן השמים כמובא (בזהר פרשת בשלח דף סא:)
 ואכריזו עלך זמין הוא רבי ייסא לסלקא רוחיה (והכריזו עליך ואמרו עתיד הוא רבי ייסא להעלות רוחו) ולא תקשרא בחד **"אדרא קדישא"** (ולהתקשר באדרא אחת קדושה (אדרא הוא מקום צנוע כמו חדר), דזמינין חברייא לאתערא בארעא (שעתידים החברים להעיר בארץ בגלוי סודות התורה, וגם רבי ייסא יהיה בכלל העשרה החברים שנתקבצו ל"אדרא רבא" (המבאר בפרשת נשא דף קכ"ז ע"ב), ושם הוא עתיד להסתלק מן העולם, ונשמתו תעלה לגן עדן), והא אתקיניו תלת פרסיין דקיימו לך ולחברך (והרי כבר הכינו ג' כסאות המוכנים לך, ועוד שנים מחבריה, והם רבי ייסא, ורבי יוסי ברבי יעקב, ורבי חזקיה (כמבואר שם בדר קמ"ד סוף עמוד א'), שמתו מיתת נשיקה שנדבקה נפשם בחשק אהבת הקדוש ברוך הוא), מההוא יומא הוו משגיחין ביה בני מתיה.
 (מיום ההוא והלאה היו משגיחים עליו בני עירו) (הביאור הוא על פי מתוק מדבש)

תרגום גרן **"אדרא"** (כמבואר במדרש רבה י"ח כ"ז), על הפסוק: **"כדגן מן הגרן"**, כעבורא מן **"אדרא"**, וכן בכל מקום שפתיב גרן, התרגום **"אדרא"**, וכאן היו צריכין לישוב בחבורת אהבה שלימה כמו שכתב רשב"י לקמן **אנן בחביבותא תלייא מלתא**, היו צריכין לישוב פחצי גרן עגולה, כמו שפתיב (חליו ה'). סנהדרין היתה פחצי גרן עגולה כדי שיהיו רואין זה את זה, ושם (ברש"י) בגרן, כי גרן היו יושבין בחבה ובריעות ובאגודה אחת כסנהדרין שאין חושדין זה את זה, ולהיות שומעים איש את חברו ומתנופחין זה על זה עד שתצא ההוראה כהלכה עד כאן לשונו. (ועין לקמן באדרא רבא דף קמ"ה:).

ב"אדרא קדישא", כתב (שם בדרך אמת) בחדר הקודש, וכן תרגומו של הגרן הוא אדרא עד כאן לשונו. וכתב הרמ"ק בפרוש כתב יד "אור יקר" להרמ"ק זלה"ה, (נדפס כאן באור החמה) וזה לשונו: אפשר מלשון חדר, והיינו שפאשר היו מתכנשין לענגו זה נעשה להם סביב חדר של אש, כמבואר לקמן, (א"ה כ"כ לקמן קל"ד): אמר רבי שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנן ביה, זכאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי, דאנן יתבין בקדושה עלאה אשא עלאה אסחר לן, וכן כתוב (לקמן באדרא זוטא דף רפ"ז): שאמר רבי שמעון בן יוחאי אסחר אשא מקמאי ומעלמין לא אתפסק.

כח) הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר

ועוד פרש ב"מתוק מדבש" דאיתא (ביצה ט"ו) ואר"י משום רבי אלעזר ברבי שמעון הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה', (פרש רש"י) שאדר לשון קיום וחוזר ולכן נקרא אדר, אי נמי אדרא כשמיא כדאמרי אינשי מאי אדרא. דקיימא לדרי דרין עד כאן לשונו.

כט) השתדל להאיר מזכות דורו הקדוש מאורם הקדושים לחשכת דרא דמשיחא

והנה רשב"י הקדוש הוא ראה מה שיהיה בסוף הדורות האחרונים קדם ביאת המשיח והשתדל להאיר מזכות דורו הקדוש מאורם הקדושים לחשכת דרא דמשיחא, כמו שכתב רשב"י בעצמו (זוהר חדש ב ט'): זכו דדרא דא יקים עלמא עד דייתי מלכא משיחא.

ל) להמשיך אור תורתנו הקדושה לדרי דרין, שיתקיים עלמא בזכותנו עד דייתי מלכא משיחא

וזה שכתב כאן רשב"י אתפנשו חבריאי, היינו הכינו בהכנה דרבה לסודות התורה האלו. לבי אדרא, להמשיך אור תורתנו הקדושה לדרי

דרין, שיתקיים עלמא בזכותנו עד דיייתי מלפא משיחא לתקן העולם
במלכות שמים.

**לא) אשריהם לצדיקים לא דיין שהן זוכין אלא שמזפין לבניהם
ולבני בניהם עד סוף כל הדורות**

ובספר שכתוב (יומא פ"ז.) אשריהם לצדיקים לא דיין שהן זוכין אלא
שמזפין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות, ולפיכך קרא רשב"י
מקום הקדוש הזה "אדרא" לקיימא זכותיהו לדרי דרין.

לב) הכנסו לראות בזיו השכינה

ובספר "לבנת הספיר" (פרשת וירא דף כ"ח. דפוס ירושלים) וזה לשונו בי אדרא,
ואני הבנתי רוצה לומר הכנסו לראות בזיו השכינה כו', ונראה כי נקראת
אדרא, מה גרן מזון לכולא ביה, אוף האי דרגא, ומה גרן עגולה, אף האי
גלגלא, ומה גרן מקפת אטדין, אוף האי דרגא לנטרא לה, ובלשון חז"ל
נקראת פרד"ס, על שכלול מכל מיני נטיעות, אוף פלה פלולה מהכל. עד כאן
לשונו.

לג) תיקון גולגלתא

ובספר "קול ברמה" (בסוף בדף ד.) וזה לשונו והנה אדרא היא עגולה, וכן
בכל מקום שמזכיר תיקון המתחיל מן הראש שהיא גולגלתא, כדוריות
ועיגולא וכו' עיין שם.

לד) אסיפת קבוץ החכמים ללמוד

ובספר "בני אהרן" כתב (בני אהרן על זח"ג דף קמ"ח. בשם הרש"ב) אדרא פירוש
אסיפת קבוץ החכמים ללמוד באיזה מקום שיהיה בבית או בין האילנות
נקרא אדרא, כמו "אדרא רבא ואדרא זוטא" עד כאן לשונו.

לה) נקבצו בין האילנות, או בקבוץ נשמות הצדיקים

וכתב החיד"א (בהגהותיו נ"א על זח"ב דף קכ"ט.) וזה לשונו: פירוש "אדרא" גרן פתגומו "אדרא", פירוש, מקום יפה, או חופה בקבוץ השושבינין, או בקבוץ החכמים באדרא זוטא בחדר הרשב"י, וב"אדרא רבא" נקבצו בין האילנות, או בקבוץ נשמות הצדיקים, (משם הרשב"י). אמר הכותב: עד היום דוע זה המקום של ה"אדרא רבא", וברוך השם זכיתי הרבה פעמים לראות מה נורא המקום הקדוש הזה ולהתפלל שם, והוא בדרך בין מירן לצפת, והוא סמוך ונראה קרוב למירון, אשרי עין ראתה מקום הקדוש ומקדש הזה.

לו) אדרא רבא ואדרא זוטא

כדי לדעת הטעם שהאדרא בפרשת נשא נקרא "אדרא רבא" והאדרא בפרשת האזינו נקרא "אדרא זוטא", אעתיק מה שכתב בזה בספר הקדוש "קול ברמה" (דף ד'). וזה לשונו: ונקרא "רבא" בכמות ובאיכות כי "ברבא" התחיל לפרש שרש כל תיקוני הפרצופים ומה שקדם להם שהוא פרסא וכיוצא מראשית א"ק עד פרצוף זו"ן, ו"אדרא" זו נכתבה בפרשת נשא את ראש, וראש היינו גלגלת פנודע, "והאדרא זוטא" נאמרה לגלות אופן תיקון או"א שלא נזכרה ב"אדרא רבה", ועוד, ואין כאן המקום להאריך בזה, והדברים עמוקים.

לז) "אדרא רבא" נזדמן קדוש ברוך הוא ורתיכו, ובאדרא זוטא

נזדמן הקדוש ברוך הוא עם צדיקייא דבגנתא דעדן.

הרב קול ברמה מסים: כי יש יתרון ב"אדרא זוטא" מצד השומעין לבד דאזדמנו תמן כי ב"אדרא רבא" נזדמן קדוש ברוך הוא ורתיכו, ובאדרא זוטא נזדמן הקדוש ברוך הוא עם צדיקייא דבגנתא דעדן, מה דלא אערעו ב"אדרא רבא".

לח) ב"אדרא רבא" דבר רבי שמעון עליו השלום וברשותו דברו כולם, ובאדרא זוטא דבר רבי שמעון עליו השלום לבד

גם יש יתרון אחר כי ב"אדרא רבא" דבר רבי שמעון עליו השלום וברשותו דברו כולם, וב"אדרא זוטא" דבר רבי שמעון עליו השלום לבד. וזכותו יגן בעדינו ויגאלנו בקרוב על ידי משיח צדקנו ויקוים בנו הכתוב "והיה ה' למלך על כל הארץ" בעגלא ובזמן קריב אמן סלה ועד, עד כאן לשונו. (נעתק מספר אדרא זוטא עם הגהת מקורות "אדר הזהר" מהרב המקובל הריא"ז מרגליות זצ"ל, עם הרבה הוספות חדשות מהמוציא לאור)

פרק ד

לט) התעוררו להתחזק בלמוד הזהר הקדוש

'שְׂרָאֵל ה'טְהוּרִים ו'אֲחִינוּ ה'נְבוֹנִים, יִדְעוּ ויִתְבוֹנְנוּ לְעֶסֶק בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שְׁכִפְדוּע מְטֵהר אֶת הַנְּשֻׁמָּה וּמְסַגֵּל לְכָל בְּרָכָה וְטוֹבָה כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַחֵיד"א זֶלֶה"ה בְּסִפְרוֹ "מוֹרָה בְּאֶצְבָּע" (ב, מד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "לִימוּד סֵפֶר הַזֶּהר מְרוֹמֵם עַל כָּל לִימוּד, בְּשִׁגְם לֹא יִדַּע מֵאֵי קֶאֱמֵר וְאֵף שִׁטְעָה בְּקִרְיָאתוֹ, וְהוּא תִיקוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה..." עכ"ל זֶלֶה"ה.

על כן התעוררו להתחזק בלמוד הזהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עַת לַעֲשׂוֹת לַה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ", (ובאורו: כְּשֶׁהֶעֱרַב רַב מִפִּירִים אֶת הַתּוֹרָה מוּטַל עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְעֲשׂוֹת עִת וְזָמַן לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, וּלְיַחְדָּא קב"ה וּשְׂכִינִיתִיה), מִשׁוּם שֶׁזֶהוּ זָמַן הַגְּאוּלָּה, וְכִידּוּע כָּל הַגְּאוּלָּה תְלוּיָה בְּלִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְכִמוֹ שֶׁאֱמָרוּ בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (זוה"ח ח"ב מ:): עַל דּוֹרוֹ: "זְכוּ דְדָרָא דָּא יִקְיִם עֲלֵמָא עַד דְיִיִּיתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא" וְכִידּוּע שֶׁבְזָכוֹת לִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְהַאֲדָרוֹת יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כִּמ"ש בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּבִתְקוּנִים.

ובתקון ו' איתא: "וְכִמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חִיבוּרָא דִּילְךָ כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינִיָּה וְקִרְאֵת דְרוּר בְּאַרְץ

וגו". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

(מ) ילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמשים עלים

וגם ידוע מה שכתב מהרח"ו בשם האריז"ל (עיין בשער רוח הקודש יא:): וזה לשונו: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו, שאמר לו מורי ז"ל עצה לענני ההשגה והיא זו: שלא ישיח שיחה בטלה, ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה, ושלמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמשים עלים, בכל יום שיקרא בספר הזוהר פעמים רבים" עכ"ל ז"ל.

מא) לקרא את האדרות הקדושות בימים הקדושים

ועל פן נהגו ישראל עם קדושים לקרא את האדרות הקדושות בימים הקדושים בימי שנה, הן בראש השנה, כפי שנהגו רבים ושלמים לקרא ספר התהלים והאדרות, וכתב הפך החיים (סימן תקפ"ג, לח) שביום א' דראש השנה קוראים "אדרא רבא" וביום ב' "אדרא זוטא". והן בחג השבועות זמן מתן תורתנו, שקוראים ה"אדרא רבא" וכנזכר מנהג זה בפרי עץ חיים לרבנו האריז"ל שנהגו החברים ללמוד "אדרא רבא", ובהושענא רבא נהגו לקרא "אדרא זוטא".

ובפרי עץ חיים (בשער חג השבועות פרק א' בהגהת מורינו הרב יעקב צמח בשם המהרח"ו): שאמר שבלילות שביעי של פסח, וחג השבועות, וליל הושענא רבה, מצוה לפרש ולגלות עומק החכמה לפי שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מוכן לסודות וראוי לפרשם אז^ה.

[ח] והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר חצות לילה וביום השבת וימים טובים מסגלים להשפיל בהכמת הקבלה. ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה היצלתה בערבי שבתות אחר חצות ובחג הסכות בתוך הסכה, ובחג השבועות.

מב) ידועה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון

ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, א, שידועה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון, וכמאמר חז"ל (יבמות צא): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ולפי זה, הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח כג):.

מג) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק

וכן האדמו"ר מסדיגורה זי"ע, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, ו"הספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק". (וכן כתב בספר תורה וחיים מערכת ס' אות רי"ז, לרבי חיים פלאגי זי"ע^א).

[ט] פוק חזי מי הוא בעל המימרא הרשב"י זי"ע! – והיאף הבאים לצינונו הקדוש לא מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.

[י] וכתוב בזוה"ק: תלת דרגין אינון מתקשרן דא בְּדָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּרְיִיתָא וְיִשְׂרָאֵל, וְכוּ' (ח"ג עג). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות בנשמת התנא האלוקי, וכאשר מוציא האדם מפיו דברים, הנה הבל פיו עולה למעלה ועושה רושם, ובנדיא בשלומד בתורת הרשב"י ע"ה, פועל למעלה התעוררות ושמחה לנשמת רשב"י וחבריו, והרי הוא כאילו מממש משתתף עמם והרי הוא מבני היכלא דמהימנותא וזכה גם לעתיד לבוא להשתתף ולראות בשמחתו של הרשב"י, שהוא שרש נשמתם של ישראל פעניין משה רבינו ע"ה, והרי שמחתו של רשב"י היא שמחת כלל ישראל. (ועין מאורות הזוהר דף ק-קא).

[יא] בספר חסידים סימן תקנ"ט: וז"ל: כל צדיק שמפרש דברי צדיק אחר, כשמת, יוצא התנא כנגדו ומקבלו בסבר פנים יפות, והולך עימו לבקש מן המלאכים להקל עליו, ומעמידו לפני הקב"ה לדבר עליו טובות. ושם באות רכ"ד: וכל האומר שמועה מפיהם, הם מתפללים עליו שם ומליצים טובה עליו. וכמו שכתוב בספרים הקדושים, סיפור נורא מהמהרש"ל זצ"ל, שהיה לו מוכיה, ופעם בא מאוחר לבית המדרש להתפלל מעריב ולא היה כבר מנין, והתפלל ביחידות, ובדרך כלל המוכיח היה צריך לומר לו

מד) בכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא פאילו נמצא אצל ציונו הקדוש

העולה מהדברים דבכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא פאילו
נמצא אצל ציונו הקדוש.

מה) העולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בנודאי שחובה קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר

והעולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בנודאי שחובה
קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר, ובזה
מתקשר לנשמת הרשב"י, ועל ידי כן תפלתו עושה רושם, וכמו שאמר דוד
המע"ה אגורה באהלך עולמים... ובנודאי יפיר לו הרשב"י טובה על כך. (ועין
מאורות הזהר פ"ו). - ובפרט ביום ל"ג בעומר שהוא יום הלולא דיליה, וכידוע
שביום פטירתו גילה ה"אדרא זוטא" ודבר בעתו מה טוב.

מוסר, והפעם לא אמר לו, ושאל אותו המהרש"ל, למה לא אמרת לי מוסר. ענה לו, שראיתי שני זקנים
שבאו איתך להתפלל מעריב, לכן לא אמרתי כלום. אמר לו המהרש"ל, ששני זקנים האלו היו הרבינו
תם והר"י בעלי התוספות, והיות והייתי טרוד מאוד לתרץ הקושיא של רבינו תם על האר"י, לכן באתי
מאוחר, ובאו ללוות אותי, ואם זכית לראות אותם, אז אתה כבר לא יכול להיות המוכיח שלי.

ובמגיד משרים (פרשת ויקהל) ומה שפלפלת אתמול על דברי הרמב"ם דברי אמת הם, הרמב"ם
שמח כך, וירדת לסוף דעתו, כשתפטר מן העולם הרמב"ם ז"ל, יצא לקראתך, כיון שתרצת ההלכה
כמותו, גם עכשיו מלמד עליך זכות.

בספר מגיני שלמה (של הגה"ק רבי יהושע מקרקא זצ"ל). שם טרח ליישב כל קושיית התוספות על
רש"י, נכד המחבר כותב בהקדמה, שהגאון המחבר אמר לפני תלמידיו, כאשר בא אליו בחלום בשמחה
גדולה ואמר לו, בשביל שאתה טורח להציל אותי מפי האריות הגיבורים החריפים בעלי התוספות, אנא
אתינא לקבלך בעולם הבא עם תלמידי, וכן היה, שביום פטירתו, חצי שעה קודם שכבה נר ישראל, היו
אצלו כל גדולי ישראל, ואמר להם, תנו מקום לרבינו מאור ישראל, רבינו שלמה יצחקי שבא אלי עם
כל קדושי עמו, וקיבל אותי בשמחה להראות לי את דרך עץ החיים, באשר עמדת לימינו תמיד לתרץ
מעליו קושיית בעלי התוספות.

מו) הִיָּה קוֹרָא כָּל הַ"אֲדָרָא רַבָּא" בְּכָל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ,

וספר הרב הצדיק המקובל הר"ר בניהו שמואל שליט"א (ראש ישיבת נהר שלום) מפי מו"ר ועט"ר זקן המקבילים המקובל האלקי כמהר"ר יצחק כדורי זללה"ה ששמע מפי המקובל האלקי ח"ר סלמאן אליהו זצ"ל שהיה קורא כל ה"אֲדָרָא רַבָּא" בכל שבת קודש, ושאל אותו מפני מה עושה כן והשיב לו שכל "עץ חיים" לרבנו האריז"ל מקורו ב"אֲדָרָא רַבָּא" וברגע שאני קורא ה"אֲדָרָא רַבָּא" הוא כמו שאני חוזר על כל הספר הנורא "עץ חיים" לרבנו האריז"ל, זיע"א.

מוז) לומר "אֲדָרָא רַבָּא" או "אֲדָרָא זוטא" להתם כל פֶּשַׁע, ולהמשיך השפע העליון – ובלמוד "האֲדָרָא רַבָּא" ישפיע על הלומדים אור עליון מזיהרא עילאה

וכן ידוע מה שתקן הרי"ח הטוב זיע"א ליארצייט או לתקוני הנפש והגוף, אשר בהרבה מקומות תקן לאמר או "אֲדָרָא רַבָּא" או "אֲדָרָא זוטא" להתם כל פֶּשַׁע, ולהמשיך השפע העליון. - ובפרט לזכות לקבלת התורה בחג השבועות שאז מתנוצץ הארת "האור כי טוב" הגנוז בתורה, על ידי הרשב"י הקדוש שנקרא "בוצינא קדישא", ובלמוד "האֲדָרָא רַבָּא" ישפיע על הלומדים אור עליון מזיהרא עילאה (בני יששכר מערכת ל"ג בעומר אות ב').

ובכל עת שיעסקו בזהר ובאדרות הקדושים תאיר נשמת התורה עליהם.

ומבטחנו שבזכות הלומדים והמתעסקים בזהר הקדוש ננצל "מאל נכר" ונזכה לגאולה השלימה בחן בחסד וברחמים, "ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד" בב"א.

פרק ה

מח) על ידי טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחינת משקה המשכרת, כמו יין לאחר שנכנס במעיו יצא מהעלמו ומתגלה ואז משפר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהיה בו כח שלמעלה מן השכל בהעלם, ועתה יצא ונתגלה, כמו כן ברזין דאורייתא שהוא מה שלא נתלבשה במצוה אלא הן ספור גדלת אור אין סוף ברוך הוא למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית וכו' להשכיל ולהשיג סדר כל ההשתלשלות ולספר בשעור קומת עצמות המאציל והנאצלים, כמו כל מאמרי "האדרא רבה ואדרא זוטא" שהוא בחינת אהבה רבה שלמעלה מן הדעת וכו' ורזין דאורייתא שלמעלה מן ההשגה בהעלם גדול, וכשטועמים ומשיגים יתבלבל דעתו, כלומר שנולד לו מחמת ההתבוננות בהם אהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה וכו'.

(ספר מאמרי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) תקס"ג חלק ב', דבור המתחיל והשתיה כדת)

מט) הסבר להעלמת הזהר אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי

א. לא נתן לכתב סתרי הזהר אלא לרבי אבא

הלא תראה, כי בעת פטירתו, בריש "אדרת האזינו", לא נתן רשות לשום אחד מאותם שבעה עיני השם העומדים אז אצלו, לכתב סתרי הזהר, אלא לרבי אבא, כפי שם: וכך אסדרנא לכו, רבי אבא יכתוב, ורבי אלעזר ברי ילעי, ושאר חברייה ירחשון בלבייהו. ועם שנתן לו רשות לכתב, מצאנו ראינו בפרשת משפטים דף קכ"ג: וזה לשונו: שאל רבי אלעזר לרבי אבא, כל הני תקונין, אבא גלי לון, בגין דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי אבא, ההוא דאנא כתבנא מבוצינא קדישא, אמינא (כתובה) לגבי חבריא, דהא אינון ידעין מליו, והא אצטריך למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם כי אני יי'. וכתיב (שמות

כט) וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי'. בְּגִין דְּאֵתֵיִשְׁבֹּן מַלְיָן. בְּלַבְנָא. וּמַכְאֵן וּלְהִלָּאָה, סְתִימִין מַלְיָן, עַד כְּאֵן.

ב. אורות הזהר לא נתגלו רק לחבריא במחשבת לבם

והנה עם שכבר נתן לנו רשות רבי שמעון בן יוחאי לכתב, וגם כי לא למד רק לאותם הז' חברים, דעלו ונפקו באדרא קדישא, ועם כל זה הקפיד רבי אלעזר בנו, ונתכעס על זה, וגם הוא עצמו השיב לו, דמכאן ולהלאה להוון מלין סתימין בגוונא, אבל לשאר חכמי דורם, עם היותם תנאים, לבם רחב כפתחו של אולם, עם היותם כתובים, הם אצלם מלין סתימים, ולא אתגליין אלא לחבריא האילין בלחוד, ואף גם הם בתוך מחשבות לבם, ולא מן הפה ולחוץ, וכמו שכתוב סתימין מלין בגוונא, ולא אמר ביננא.

ג. אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי אמרה החבריא: "אל תתן את פיך להחטיא את בשרך"

וכן בכרשת ויחי דף רי"ז. אמר שם: בכה רבי אבא, רבי שמעון ריחיאי דטחנין מניה מנא טבא וכו', ולא אשתאר בעלמא מיניה, בר כמה דכתיב, (שמות טז) קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת, לאצנעותא, ואלו בהתגלייא לא כתיב, השתא מאן יכיל לגלאה רזין, ומאן ינדע לון.

גם בכרשת אחרי מות דף ע"ט., וזה לשונו: בתר דשכיב רבי שמעון, הוון אמרי (קהלת ה) "אל תתן את פיך לחטיא את בשרך".

נ) רשב"י המשיף תקונים פאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מפל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש כזה שגלה תורה נוראה כזאת ותקן תקונים פאלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח התורה מפי זרענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו,

שאז דיקא תקן הפגם של תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא זוטא, מלבד מה שגלה כל ימי חיי האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זהר הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך תקונים כאלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפירט ביום הסתלקותו הקדוש, פי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז' אות נ"ו)

פרק ז

נא) ביום ל"ג בעומר הילולא חדוה ושמחה בעולם

הטעם שבז' אדר, יום פטירת משה רבינו עליו השלום, הוא יום אבל וצום, וביום ל"ג בעומר, יום פטירת רבי שמעון בן יוחאי, הילולא, חדוה ושמחה בעולם, לפי שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצוות הארץ, לכן הכל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורבי שמעון בן יוחאי שמח ביום מותו, ועמד ומצפה עליו: שאמר האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא, הנה שמח וצפה עליו, עבדינו רעותיה, והיא הילולא לכל עלמא, כמה שכתב באדרא זוטא (האינו דף רל"א:).

(דבר יום ביומו)

נב) בל"ג לעומר אנו עושים משתה ושמחה

בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעומר אנו עושים משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שניכנסו ברבי שמעון בן יוחאי.

(הילולא רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)

ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אבלם אחר משה רבינו, על כן הוא תענית. מה שאין כן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה והחדוה ביום ההוא שנתגלו הני רזין עלאין, לכן ל"ג לעמר הוא יום שמחה.

(שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות כ"ג)

נג) תורת הקבלה והסוד קבלו שלומי אמוני ישראל מרשב"י ז"ל, כל דברי האריז"ל מיסוד על ספר הזהר, וכל דברי רבי ישראל בעל שם טוב ז"ל מיסוד על דברי הזהר והאריז"ל, והגר"א ז"ל כתב פרושים על הזהר הקדוש, וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזהר ומאמינים בו

שלומי אמוני ישראל, המאמינים בהשם ובתורתו, וקבלו את התורה הכתוב ביד משה ואת התורה המסורה על פה ביד משה, קבלו את תורת הקבלה והסוד מאת התנא רבי שמעון בר יוחאי.

ומרן האר"י זכרוננו לברכה הקדוש יסד כל יסודי הקבלה שלו על ספר הזהר וכתב פרושים עליו. וגאון עזנו, קדוש ישראל ופארו, מורנו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זכרוננו לחיי העולם הבא, אביהם של חסידים, שהאיר לעולם בתורת שיערי החכמה והתבונה והדעת, בנה יסודי החסידות על ספר הזהר הקדוש וספרי האר"י זכרוננו לברכה. והוא ותלמידיו הקדושים אחריו למדו את צנועים חכמה בבאור דברי הזהר הקדוש.

ורבינו הגר"א זכרוננו לברכה, אשר היה כאחד מן הראשונים ... וכל רז לא אניס ליה ... כתב פרושים על הזהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתקוני זהר, ובבאורים על השלחן ערוך מביא מקורות מדברי הזהר... וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזהר ומאמינים בו.

(הקדמת ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין זכר צדיק לברכה)

נד) רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי שגלה ספר הזהר הקדוש והתקונים

עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא היה על ידי רבי שמעון בן יוחאי וחבריו... פי רבי שמעון בן יוחאי עסק בזה ביותר לתקן הצמצומים, לתקן בחינת פלים להמשיך אור האין סוף לגלות אלקותו בעולם, שזהו בחינת כל ספר זהר הקדוש בפרט האדרא רבא ואדרא זוטא. שעל ידי זה המשיך ותקן וגלה צמצומים נפלאים שהם בחינת מצחא ועינין ותקוני דיקנא קדישא וכו', שכלם בחינת צמצומים נוראים להשיג על ידי זה אור האין סוף פיודע ומובן לכל מחצדי חקלא. ועל פן אמר בזהר דא יפקון מן גלותא.

(ספר לקוטי הלכות הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

פרק ז

נה) פטירת משה רבינו ורבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי בת קול

אודות פטירת משה רבינו איתא: בת-קול יצאה שמת משה.

(ספרי סוף פרשת ברכה)

משה רבינו בפטירתו ברת קלא נפלת מן שמיא.

(בתרגום יונתן בן עזיאל על הפסוק ברכה לד, ה)

נפלאות הזהר

וכן פטירת רבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי שיצאה מטתו וסליק באורא.

(זהר חלק ג' דף רצ"ו:)

הטעם שבז' אדר יום פטירת משה רבינו עליו השלום הוא יום אבן וצום, וביום ל"ג בעמר יום פטירת רבי שמעון בן יוחאי הילולא חדנה ושמחה בעולם, לפי שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצוות הארץ, לכן הפל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורבי שמעון בן יוחאי שמח ביום מותו, ועמד ומצפה עליו, שאמר: האי דנא אסהדנא עלי, דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא. הנה שמח וצפה עליו, עבדינן רעותיה, והיא הילולא לכל עלמא, כמו שכתב באדרא זוטא (האזינו דף רל"א:).

(דבר יום ביומו)

נו) בל"ג בעמר אנו עושים משהה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו ברבי שמעון בן יוחאי

בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעמר אנו עושים משהה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו ברבי שמעון בן יוחאי.

(הילולא רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)

ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אבן אחר משה רבינו, על כן הוא תענית. מה שאין כן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה והחדנה ביום ההוא שנתגלו הני רזין עילאין, לכן ל"ג לעמר הוא יום שמחה.

(שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג' ל' עיני, אות כ"ג)

בין יום פטירת משה רבינו עליו השלום לבין יום פטירת הרבי שמעון בן יוחאי י"ח איר ישנם 70 יום, לרמז שהרבי שמעון בן יוחאי בא לגלות את סוד סתרי תורה, וזה שמחת הקדוש ברוך הוא הכי הגדולה, כי תורת הסוד הוא תורה לשמה, וזהו השמחה הגדולה של ל"ג בעמר, מה שאין כן בשבעה באדר.

(אור יצחק פרק א')

פרק ח

רבי חיים ויטאל זי"ע

נו) ואל יפלא האדם מזה, כי עם היות שרבי שמעון בן יוחאי אחרון שבתנאים זכה למעלה כזו, כי דברים אלו כבשוננו של עולם, אין רשות בפה לפרש ענינם הפמוס והחתום אצלנו

וזכר נא מאמר רבי שמעון בן יוחאי עצמו ו**באדרא רבא** בפרשת נשא (דף קל"ב:) וזה לשונו: אמר רבי שמעון בן יוחאי, כלהו בוצינין חבירין, דאתיין בהאי עזקא קדישא. אסהדנא עלי שמיא עילאה דעלאין, וארעא קדישא עלאה דעלאין. דאנא חמי השתא, מה דלא חמא בר נש, מיומא דסליק משה זמנא תננינא לטורא דסיני. דאנא חמינא אנפאי נהירין, כנהורא דשמשא תקיפא, דזמין למיפק באסוותא לעלמא. דכתיב, (מלאכי ג) וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ועוד דאנא ידענא דאנפאי נהירין, ומשה לא ידע ולא אסתפל. הדא הוא דכתיב, (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו וכו'.

ואל יפלא האדם מזה, כי עם היות שרבי שמעון בן יוחאי אחרון שבתנאים זכה למעלה כזו, כי דברים אלו כבשוננו של עולם אין רשות בפה

לְפָרֵשׁ עֲנִינָם הַכְמוּס וְהַחֲתוּם אֲצַלְנוּ וְעַל דְּרָךְ זֶה אֵל תִּתְפַּלֵּא מִמָּה שֶׁנִּסְפָּר
בְּסוּף הַקְדָּמָה זֹאת מֵעֲנִין הַחֵכֶם הַקְדוֹשׁ הַנִּגְלָה אֵלֵינוּ בְּזִמְנֵנוּ וּבְדוֹרְנוּ זֶה,
וְלֹא אוֹכֵל לְפָרֵשׁ. וְאִם תִּרְצֶה תִּבְיִן מֵה שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתְּקוּוּנִין עַל דוֹר הוֹלֵךְ
וְדוֹר בָּא דָּא מִשֶּׁה רַעִיָא מְהִימְנָא, וְכַנֶּזְכֵּר בְּתַקּוּן ס"ט (דף קי.) אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, חֲבֵרְיָא, בְּוֹדָאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתַּכֶּם עִמָּנָא, עֲלֵאִין וְתִתְאִין
לְמַהוּי בַּהֲאֵי חֲבוּרָא, זִכְאָה דְרָא דְהֵאֵי אֶתְגַּלְיָא בֵּיהּ, דְעֵתִיד פּוֹלֵי הֵאֵי
לְאַתְחַדְשָׁא עַל יְדָא דְמִשֶּׁה בְּסוּף יוֹמִיָא בְּדָרָא בְּתִרְאָה, לְקִימָא קָרָא (קִהְלֵת א
ט) מ"ה ש"הִיָּה ה"וֹא שִׁיְהִיָּה, וְאַתְפְּשֻׁטוּתִיָּה הוּא בְּכָל דְרָא וְדָרָא, בְּכָל צְדִיק
וְחֵכֶם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוּרִיָּתָא, עַד שְׁתֵּין רַבּוּא וְכוּ', וְהַדְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִין:

נח) וְכֹד יִהְיֶה קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא אֲפִילוּ רַבִּי דְעֲלָמָא זְמִינִין לְאַשְׁכַּחַתָּא טְמִירִין דְּחֻכְמָתָא

וְהִנֵּה נוֹדַע מֵה שֶׁכְּתַב הַרְמַב"ם זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּהַקְדָּמַת סֵפֶר הַמּוֹרָה עַל
מְשִׁנַּת "וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד", וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֵלּוּ בְּאֵר הָאֲדָם הָעֲנִינִים אֵלּוּ
בְּסֵפֶר יִהְיֶה כְּאֵלּוּ דוֹרְשֵׁם לְאֲלָפִים מִבְּנֵי אָדָם וְכוּ' וְהִטְעַם לְפִי שֶׁהַכְּתִיבָה
קִימַת לְדוֹרֵי דוֹרִים לְהַגּוּנִים וּבִלְתֵּי הַגּוּנִים, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי נֶאֱמָר
דוֹרֵשׁ וְנֶאֱמָר מְקִיָּם, וְהַגֵּם שֶׁצִּוָּה לְרַבִּי אַבָּא שִׁיכְתֹּב, וּבִהְיוֹת שִׁיכְתֹּבְכֶם בְּהַעֲלֵם
גְּדוּל כְּאֵלּוּ לֹא נִכְתְּבוּ כָּלֵל דְּמִי.

וּמַעֲתָה יוֹכֵל הָאֲדָם לְהַקְשׁוֹת עַל דְּבָרֵינוּ אֵלֶּה וְלוֹמַר, אִם כֵּן רַבִּי אַבָּא
טָרַח עַל חֲנִם לְלֹא צָרָךְ לְכַתֵּב דְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים, אֲמַנָּם תִּשׁוּבְתָךְ
בְּצִדָּךְ מִמְּקוֹם אַחֵר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתַקּוּנִים הַנֶּזְכָּר לְעֵיל, דְּבְדָרָא בְּתִרְאָה
יְתַפְרַנְסוּן מֵהֵאֵי חֲבוּרָא וְעֵתִיד לְאַתְגַּלְיָא וְכוּ' וְכֵן מִמָּאֲמָרוֹ בְּתַקּוּן ס"ט
(דף קי.): דְעֵתִיד פּוֹלֵי הֵאֵי לְאַתְחַדְשָׁא עַל יְדֵי מִשֶּׁה נְבִיאָה בְּדָרָא בְּתִרְאָה
וְכוּ'. וּמִמָּאֲמָר פְּרֻשְׁת וִירָא (דף קיז.): וְכֹד יִהְיֶה קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא אֲפִילוּ
רַבִּי דְעֲלָמָא זְמִינִין לְאַשְׁכַּחַתָּא טְמִירִין דְּחֻכְמָתָא וְכוּ'.

וְלָכֵן בְּרִאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ עֲנִין זֶה, צוּה
לְרַבִּי אַבָּא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֶּהר בְּדְרָךְ הָעֵלָם לְהִיוֹתוֹ מִצְנַע לְמִשְׁמַרְת עַד דְרָא
בְּתִרְאָה קָרִיב לְיוֹמִיָּה מְלֻכָּא מְשִׁיחָא, כְּדִי שְׁבִזְכוּת הַמִּתְעַסְקִים בּוֹ

תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם, פנזכר לעיל בפְּרֻשַׁת וַיְחִי (דף ריז): 'על דא פְּתִיב קח צנצנת אחת ותן שְׁמָה מְלֵא הַעֲמֹר מִן וְכוּ' לְמִשְׁמֶרֶת לְאַצְנָעוּתָא', וְהֵבֵן זֶה מְאֹד.

(נט) הָרֵאשׁוֹנִים זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה שְׁלֵמָדוֹ סִתְרֵי חֲכָמָה זֹו מִפִּי אֱלֹהֵי הַנְּבִיא

וְהִנֵּה אֵין בְּכֹל דֹּר וְדֹר שְׁלֵא נִמְצְאוּ בּוֹ אֲנָשִׁים יְחִידֵי סִגְלָה שְׁשֻׁרְתָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וְהָיָה אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה נִגְלָה עֲלֵיהֶם וּמִלְמַד אוֹתָם סִתְרֵי הַחֲכָמָה הַזֹּאת וַיְכַמוּ שְׁנִמְצָא פְּתוּב בְּסִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים.

גַּם בַּעַל סֵפֶר הַרְקִנְטִי כָּתַב בְּפִרְשַׁת נִשְׂא בְּפִרְשַׁת בְּרַכַּת פְּהִנִים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהַפִּירוּשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא דַּעַת הַחֲסִיד רַבִּינוּ יִצְחָק ׀ הֶרַב זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה שְׁהָיָה ג' לְאֱלֹהֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה כִּי נִגְלָה לְהֵרָאֵב"ד וְלִמַּד לוֹ חֲכָמַת הַקְּבֵלָה וְהוּא מְסָרָה לְהֵרָאֵב"ד בְּנוֹ וְגַם נִגְלָה לוֹ וְהוּא מְסָרָה לְבָנוּ הֶרַבִּי יִצְחָק סְגִי נְהוּר שְׁלֵא רָאָה מְעוּלָם וְגַם לוֹ נִגְלָה וְהוּא מְסָרָה לְשִׁנֵּי תַלְמִידָיו הָאֶחָד רַבִּי עֲזָרָא שְׁפָרוּשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים וְהַשִּׁנֵּי רַבִּי עֲזָרְיָאֵל וְאַחֲרֵיהֶם נִמְשָׁכָה לְהֵרָמְב"ן זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה וְהֵרָאֵב"ד עֲצָמוּ בְּסִפְרֵי הַשְּׁגוּתָיו לְהֵרָמְב"ם זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה עַל הַלְכוֹת לֹוֹלֵב פְּרָק ח' גְּבִי דִין הֵהָדָס שְׁנַקְטָם רֵאשׁוֹ כְּשֵׁר הַשִּׁיג עֲלָיו הֵרָאֵב"ד זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר אַבְרָהָם כָּבֵר הוֹפִיעַ רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ מִכְּמָה שְׁנִים וְהֵעֲלִינוּ שֶׁהוּא פְּסוּל וְכוּ'. גַּם בְּהַלְכוֹת בֵּית הַבְּחִירָה בְּפָרָק שְׁשִׁי בְּמָה שְׁכָתַב הֵרָמְב"ם שֶׁהִנְכַּס לְמִקְדָּשׁ בְּזָמַן הַזֶּה חֵיב כָּרַת הַשִּׁיג עֲלָיו וְכָתַב: "אָמַר אַבְרָהָם וְכָן נִגְלָה לִי מִסוּד הַשֵּׁם לִירְאָיו". עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

פרק ט

הַרְשֵׁב"י וְרַבֵּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זי"ע

(ס) המְקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא – מְחַבֵּר סֵפֶר "יֵינן הֶרְקַח", וְעוֹד

רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה - מַגְדוּלֵי מְקַבְּלֵי בְּבֵל. - נוֹלַד בְּבִגְדָד בְּשָׁנַת תְּרִי"ט - 859' - נִפְטַר בִּירוּשָׁלַיִם בְּשָׁנַת תַּש"ב - 942'.

בְּשָׁנַת תְּרַס"ה - 905', בְּתַחֲלַת הַמָּאָה הָעֶשְׂרִים עָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. - כָּבַר מְנוּעִירָיו לְמַד קַבְּלָה אֶצֶל גְּדוּל הַמְקַבְּלִים בְּדוּרוֹ, הָרַב יוֹסֵף חַיִּים.

סִפְרָיו: "בֵּית לַחֵם יְהוּדָה", פְּרוֹשׁ עַל סֵפֶר הַזֹּהַר - "יֵינן הֶרְקַח", פְּרוֹשׁ עַל הַ"אִידָרָא רַבָּא" וְהַ"אִידָרָא זוּטָא" - "מֵתוּק לִנְפֶשׁ", בְּאוּר עַל סֵבָא דְמִשְׁפָּטִים.

(סא) מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה: הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אִמֵּן נִגְלָה בְּחִלּוֹם - רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי חָפֵץ בְּהַדְפָּסַת הַסֵּפֶר "יֵינן הֶרְקַח"

כַּאֲשֶׁר עָלָה רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּיוֹמוֹ הַשְּׁנִי בִירוּשָׁלַיִם, בָּא לְבַקְרוֹ הָרַב הַגָּאוֹן רַבִּי אַבְרָהָם עֲדָס.

רַבִּי יְהוּדָה קִבְּלוּ בְּכַבּוּד הָרְאוּי וְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת: "מִדּוּעַ הִטְרַיִחַ כְּבוֹדוֹ אֶת עַצְמוֹ לָבוֹא לְבַקְרָנִי?" - הִשִּׁיב לוֹ הָרַב עֲדָס: "בְּדַבָּר חָשׁוּב מְאֹד בְּאֵתֵי אֱלִיךְ" - "מֵהוּ הַדְּבָר?" שָׂאֵל הָרַב פְּתִיָּה.

"כְּבוֹדוֹ כָּתַב פְּרוֹשׁ עַל הַ"אִידָרָא רַבָּא וְהַאִידָרָא זוּטָא" וְעַדִּין לֹא הַדְפָּסַת אוֹתוֹ?" - "כֵּן" עָנָה הָרַב פְּתִיָּה - "כְּתַבְתִּי אֶת הַפְּרוֹשׁ לְפָנַי כַּחֲמֵשׁ

עשרה שנה. אך מנין ידוע למעלת כבוד תורתו על פרושי זה? כי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם' ורק אדוני אבי מורי ורבי ידע על כך".

הרב אברהם עדס ספר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן בחלום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים ארי מבבל, רב גדול ומקבל עצום בשם יהודה פתיה, אשר כתב פרוש על ה"איזרא רבא" וה"איזרא זוטא" שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזר לו בזה", על כן באתי אל כבודו לודא את אמתות החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפרושים.

ענה רבי יהודה פתיה ואמר: "צעיר הייתי לימים, ולא רציתי להוציאו לאור, אך כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפרושי, והנני בעזרת השם אוציאו לאור בקרוב". אך רק לאחר שלש שנים הדפיס הספר, בשל מחלות נאלץ הרב פתיה לחזור לעיר בגדד שבבבל ושם נשלמה הדפסת הפרוש על האיזרות.

סב) ויקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם

ולכן עלה בדעתי כי מדי עברי בלמוד עץ החיים אעשה פרוש פשוט וקצר המובן בדמיון פרוש רש"י זכרונו לברכה כי אולי שעל ידי סלם זה ישתוקק האדם לעלות עליו ויקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם. ואף על פי שכבר התחלתי בלמוד עץ חיים משנת ה'תרמ"ב בהיותי בן כ"ד שנים וגם כבר זכני האל יתברך שמו לחבר פירוש קטן על אדרא רבא ואדרא זוטא הנקרא "יין הרקח".

גם עצתי היא על הלומדים להזהר מאד שלא לאבד זמן לפלפל בדברי המפרשים לקרב או לרחק או לישבם כי זה ענין רע ואינו כי אם אבוד זמן בלבד, שמניחין דברי הרב ועוסקים בדברי המפרש. כי אין עקר הלמוד ומטרת הלומד לתקן המענות בדברי המפרש ולהניח דברי עץ החיים

נפלאות הזהר

העקרים. כי לא תדע מה ילד יום. רק לשירגיש האדם בדעתו שהבין דבריו זכרונו לברכה אז ימשך ידו מלחפש באמתות המפרשים ויתחיל ללמד פרק שלאחריו.

גם כל קושיא אשר תזדמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמוך על זכרוני אלא צריך לעיין עליה במקום ההיא וגם ראה יראה בדברינו אשר שם כי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. **ונתתי** לו יד ושם בישראל **"בית לחם יהודה"** יען כי כבר מסכתתי ייני **"יין הרקח"** על אדרא רבא ואדרא זוטא והגשתי לפני רבנן ותלמידיהון וכבר שתו ורוו. ונדע כי אין הסעדה בלא לחם וכמו שכתב **הרשב"י** זכרונו לברכה בזהר ויקרא (ד' ד') על פסוק אכלו רעים וזה לשונו: מאן דאית ליה גרבי דחמרא, אכילה בעיא וכו' וכתב לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי. לכן עשיתי בית לחם להגיש להיושבים לפני השם לאכל לשבעה ממה שתגן השם את עבדו בן אמתו **חנה** נשמתה עדן. ובכן אנו ליה וליה עינינו. תכון תפלתנו. וזאת ליהודה ויאמר אנא אלקיני. שעה אל שועתנו. חוס ורחם עלינו. ומבין הגויים קבץ פזורינו. ותטענו בארצנו ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו. ומלך בזכינו תחזינה עינינו. ישמח לבנו ויגל כבודנו. במהרה בימינו. **כן יהי רצון** אמן.

כה דברי המחבר האי לחמא עניא.

הצעיר יאודה משה ישועה, יחזקאל ישועה פתיא ישמרהו צורו ויחיהו

(בית לחם יהודה חלק ראשון)

פרק י

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול
לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

להשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קדש

סג ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו
הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - זכאה
חולקיהון דכל אינון דמשנתדליון באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין.

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו:

כתבו המקבילים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אסף
פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אסף שנים, שנאמר כי
אסף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא -
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר).

אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אסף ידות, לערך ימי
החול.

ובנוסף לזה, נודע דברי הכסא מלך, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערך למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלה פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו ככול אלה – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – הזהר הקדוש עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל"."

יב) הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המושנה בקוציר ובתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה:י) "ווי לאינון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

סד) חשבון אמת של זכות הזהר הקדוש, ליהודי אחד שקבל על עצמו ללמוד זהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - לשון הפסא מלך (תקוני זהר מ"ג): וכינן שידיעת כמה גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... ינדע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד,

יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

והחשבון של שעה אחת למוד זהר ביום, הוא שנה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות למוד של אברך בש"ס ביום, 354 זמנים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים¹ למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סה הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מליארדי [ביליון] שעות תורה. (48,828,125 מכפל ב-172,500).

[יג] ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זהר הקדוש - אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו בלמוד קבלה (כף החיים סופר סימן קנ"ה)

[יד] הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

נפלאות הזהר

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

סה) חשבון אמתי של גדל הזכות למוד הזהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה בימות חול.

כלומר אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול.

החשבון בשעות יהיה:

$$24 * 354 = 637,200 \text{ שנה: } 637,200 \text{ שעות תורה בנגלה.}$$

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה החשבון:

$$2,319,408,000 = 637,200 \times 52 \times 70$$

2 מליארד 319 מליון 408 אלף

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ') 52 שבתות בשנה.

נפלאות הזהר

סא

עכשו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמד שעה בזהר בשבת זכית לקבל מליארד שעות תורה שיצטבר ב 11 דורות^ט בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים^ט למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מכפל ב-100,000,000,000 מליארד - 223,020,000,000,000,000 שעות,

כלומר כ-223 קונטיליון 20 קונדריליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

[טו] בין שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה הזמן שמזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צזא: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב השם לבדו ביום ההוא). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות.

[טז] הערה חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

10000000000 .9	100000 .5	10 .1
100000000000 .10	1000000 .6	100 .2
1000000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	1000000000 .8	10000 .4

זאת אומרת 100 מליארד צאצאים.

פרק יא

סו) גם בחורים צעירים צריכים לקרא בכל יום מספר דפים בספר הזהר שיעזור לפתח את הלב לתורה ולזכר הנפש

מִרְוֹן רַבֵּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, מִבְּאֵר אֶת מֵאֵמֶר הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מִכְרָזָת עָלָיו מִבְּחוּץ", שְׁכַל הָעוֹסֵק בַּחֲלֵק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֶה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֲלֵק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאִף מִרְוֹן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶן צִיּוֹן אָבֶא שְׂאוּל זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן הִיא מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בְּעוֹדָם בַּחוּרִים צְעִירִים לְקַרְא בְּכָל יוֹם מִסְפֵּר דְּפִים בְּסֵפֶר הַזֶּהר, שְׂיַעֲזֹר לְפַתַּח אֶת הַלֵּב לַתּוֹרָה וּלְזַכֵּר הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ מְלֵא וְגָדוֹשׁ בְּמוֹסָר וּמְלֵהִיב בְּיוֹתֵר לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסָר הַטוֹב בְּיוֹתֵר.

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַקְּנָה הַקָּדוֹשׁ עַל הַפְּסוּק "וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם כּו' לֹאֲשֶׁר לֹא עָבְדוּ", כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק דּוֹקָא בַּנִּגְלָה וְלֹא בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא "לֹא עָבְדוּ", גַּם אֵינוֹ נִקְרָא תַלְמִיד חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תַלְמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינוֹ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית, יַעֲוִין שָׁם...

וְכִיּוֹן שְׂיַדְעֶתָ כִּמָּה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לַמוּד חֶכְמַת הָאֵמֶת כּו'... יוֹדַע גְּדֹל הַחַיּוּב וְגְדֹל הַשְּׂכָר לְמִי שֶׁלּוֹמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמוּד הַזֶּהר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֵמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מָה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנֵה תַמְמִימָה (לְשׁוֹן הַכֶּסֶא מְלָךְ, תַקּוּנֵי זֶהר מ"ג).

סז) הַחֲפֵץ חַיִּים מוֹכִיחַ אֶת בְּנֵי הַיְשִׁיבָה: לּוֹמְדִים וּמַתְחַדְדִים בְּפִלְפּוּלָא דְאֹרִייתָא, אֲבָל אֵינָם יוֹדְעִים מַעֲקָר דְאֹרִייתָא.

כְּשֶׁהֵיטִי אֲצִלוּ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיֵּרָא תר"ץ, שְׂמַעְתִּי בְּאֲזִנֵי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. כָּל יְמֵי עֲשִׂיתִי חֲבוּרִים וְלֹא הָיָה לִי פְּנָאִי, אֲבָל עֲכָשׁוּ מִתְּפָנָה אֲנֹכִי וְאֲבּוֹא בַתְּבִיעוֹת, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר אֶל הַפְּרוּשִׁים. [הֵם בְּנֵי

הישיבה שהיו קוראים אותם פרושים]. ואחרי התפלה הכריז בעצמו יבואו וישמעו. לומדים הם, חריפים הם, ומתחדדים בפלפולא דאורייתא, אבל אינם יודעים מעקר דאורייתא. וכשנתכנסו בלילה לשמוע את דברי, הציג לפניהם מאמר ארוך, ותכן המאמר הזה: שהעקר הוא ללמוד לחיות חיי הסתפקות וצנוע בכל הליכות והנהגות הבית, לחזר אחרי אשה ולהנשא, ללא כל דחיות ואמתלאות שצריכים להסתדר כפי נמוסי וסדר העולם, כי כל האמתלאות והנמוקים האלה הם כעטיו של יצר הרע, שגם בני תורה וגם יראים נתפשטים במלכתו.

ולא זו בלבד, אלא שמשתפים בזה את שם שמים, ומעטפים את מאוניהם הגשמיים בכריכה של הדור מצוה, אומרים שהם שצריכים לכלים נאים לכבוד שבת, לדירה נאה, לשם התבודדות בבית ללמוד תורה. עשירות פדי להיות יושב אהל וכו', ברם כל הנ"ל הוא מתחבולות היצר להוליקם שולל, כי בגלל אלה החשובים הנ"ל מונעים עצמם מלשא אשה, ואינם מסתדרים פרצון ה', וממילא גורמים למכשלה של אסור רבית, והכתוב מזהיר חיו לא יחיה (יחזקאל י"ח). הרי נכשלים הם באסור דאורייתא. ולא חלים ומרגישים שבשעת פלפולם בפלפולי דאורייתא נעלמים מהם גופי תורה. ובדברו היה בוכה בדמעות רבות! וכן גם בשעת קבלת שבת היה אומר המזמורים לכו נרננה וכו' בדמעות רבות. (ספר המאורות הגדולים להגה"צ רבי חיים אפרים זייטשיר)

סח) החפץ חיים מעורר לכלם: שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלון זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים זכר צדיק לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגן יוסף).

סט) החזון איש הורה לשואליו: ללמוד זהר הקדוש

רבינו מרן החזון איש זכר צדיק לברכה הורה לשואליו ללמוד זהר
 קספר מוסר, ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו
 גריינמן זכר צדיק לברכה. ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגאון הקדוש
 החזון איש זצ"ל): שאמר: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

פרק יב

ע) בעל הלשם וסבו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב
 שליט"א [בקש הסכמה מבעל בן איש חי, החד בדרא בנגלה
 ובנסתרות

אבל בא נא וראה מה אמר על רבינו אחד מגדולי חכמי ישראל שבאותו
 הדור, הוא רבינו הקדוש המקבל האלקי רבי שלמה אלישיב זכר צדיק
 וקדוש לברכה (שהוא סבו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א) בעל הספר
 הנורא "לשם שבו ואחלמה" פרוש על העץ חיים (והיה נחשב כאחד מגדולי הדור
 ההוא, וכמו שידוע ומפורסם שמרן בעל החפץ חיים והמשנה ברורה נסע לראותו ולחזות בנעם פניו,
 וגם אמר לאחד שהלך לפגוש את בעל הלשם, שפדאי לראותו, כי מי יודע אם בעולם הבא נזכה לראות
 אותו).

וקדם נכתב את ספור הדברים, דהנה פידוע כאשר הוציא בעל הלשם
 הנזכר לעיל את ספרו "לשם שבו ואחלמה" לאור, שלח אותו לרבינו הבן
 איש חי לתת לו הסכמה על ספרו, ורבינו פידוע שמח מאד על הספר ואמר
 על בעל הלשם שהוא "ארי במסתרים". וכששמע בעל הלשם זכר צדיק
 לברכה שרבינו זכר צדיק לברכה היה ניחא לו מאד ושמח מאד מספרו, אמר
 על זה שאם היה יודע שרבינו יסכים לספרו היה כבר מוציא את החלק השני,
 כי מחמת ענותנותו לא היה מחזיק את חכמתו למאומה, ושמתו של רבינו

מספרו עודדה אותו להוציא לאור גם את החלק השני (ומרן הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זכר צדיק לברכה, היה רגיל לספר עבדה זאת, ומוסיף ואומר שמכאן רואים שגם אדם גדול זקוק לעידוד).

והנה בהקשר לספור זה, מצאתי בחסדי השם יתברך דבר נפלא במאסף התורני הנקרא "ישורון" (חלק ה' עמוד תרס"ד) שם מביא מכתב¹ מרבי צבי הירש פרבר זכר צדיק לברכה שהיה רבה של העיר לונדון, וזכה לשמש תקופה מסוימת את בעל הלשם, ושמע ממנו הרבה דברי תורה וחכמה. וכותב שם בין היתר במכתבו, ששאל את בעל הלשם למה לא לקח הסכמה על ספרו לשם שבו ואחלמה, ומתשובתו של בעל הלשם נלמד ונכיר את גדלתו של רבינו בעיני חכמי דורו. וזה לשונו של רבי צבי הירש פרבר: ילדות היתה בי כי שאלתינו (את בעל הלשם) למה לא יקבל הסכמות (על ספרו לשם שבו ואחלמה). ואמר לי, כי אחד הוא יודע, חד בדרא בנגלה ובנסתרות, והוא הגאון הנורא רבינו יוסף חיים מבגדד זכותו יגן עלינו, כי ראה ספריו בנגלה ובנסתרות והפיר רב גדלותו, יחיד בדור. ושלח לו כתביו ונתעכב הרבה שבועות תשובתו, זאת אומרת כי עין בהם הרבה, והספים וכו', עד כאן לשונו עין שם.

עא) מרן רבי חיים עוזר גרודזינסקי בעל אחיעזר אומר: פי גדול הדור האמתי היה הבן איש חי

ותאר זה של יחיד בדור וחד בדרא, לא היתה רק דעתו של בעל הלשם על רבינו, אלא כך גם היתה דעתו של עוד אחד מגדולי רבותינו שפאותו דור, הוא רבן של כל בני הגולה מרן רבי חיים עוזר גרודזינסקי זכר צדיק לברכה בעל שאלות ותשובות אחיעזר, וכך שמעתי מפי תלמיד החפץ חיים הוא הגאון הצדיק רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה (אשר נפטר בקיץ תשס"ב בירושלים בשכונת גבעת שאול, ובצעירותו למד בראדן בישיבת החפץ חיים, וזכה לשמעו מפי החפץ חיים בסוף ימיו שיחות ודברי חזק, כפי שספר לי), ושמעתי מפיו, כי בצעירותו היתה

[10] המכתב נמצא אצל הגאון רבי שריה דבליצקי שליט"א.

שמועת אמת מפי הגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי (בעל שאלות ותשובות אחיעזר) הנזכר לעיל, שאמר כי גדול הדור האמתי היה הַבֵּן אִישׁ חַי. ואני כִּשְׁנוֹדֵעַ לִי דָבָר זֶה (מפי חברי וידידי הרב הגאון מנחם טוקר שליט"א, מפה בני ברק, אשר שמע זאת מאביו הגאון רבי אברהם יצחק טוקר שליט"א מירושלים, אשר שמע כן מפי רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה), שאֵלְתִי אֶת רַבִּי מְרַדְכֵי צוֹקֶרְמָן זָכָר צַדִּיק לְבָרְכָה עֲצֻמוֹ בְּכַדִּי לְאַמֵּת דְּבָרִים אֱלוֹ, וְאָמַר לִי שֶׁזֶה אֱמֶת וְיָכוֹל אֲנִי לְפָרְסָם זֹאת בְּשִׁמוֹ. (וצדיק וחסיד זה תלמיד החפץ חיים רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה, דוע הוא שהיה דיקן גדול ודובר אמת בלבבו, וכל דבריו מְזַקְקִים וּמְאַמְתִּים, כַּמְכָרְסִם).

עב) הגאון הקדוש מבעלז רבי יהושע רקח זכרוננו צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא מעיד שהבן איש חי הוא הגדול בדורו – תורתו ויראתו קדשתו ופרישותו של רבינו היו מכריזים עליו מסוף העולם ועד סופו – וגם במתיבתא דרקייעא היו מכריזים עליו הזהרו בפלוני ובתורתו

ולא רק זאת, אלא שמעו של רבינו היה נודע כִּיחִיד בְּדוֹרוֹ גַּם בְּפוֹלִין אֶצֶל אֶחָד מִגְּדוּלֵי הָאֲדְמוּרִי"ם דְּאָז, הוּא הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אִישׁ הָאֱלֹקִים וּבַעַל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הָאֲדְמוּר"ר הַשְּׁנִי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעֵלָז, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רִקְח זָכָר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה (אשר היה נחשב כמעט כגדול האדמו"ר"ם בדור ההוא), והוא כפי ששמעתי דבר נפלא אצל הרבה מחסידיו בעלז, ומהתלמידי חכמים שבהם, (ומהם הוא הגאון הצדיק רבי יעקב גרינלד שליט"א) וְאָמְרוּ לִי שֶׁהוּא דָבָר מְקַבֵּל וּמְפָרְסֵם וְיָדוּעַ בֵּינֵיהֶם, שֶׁכַּאֲשֶׁר בְּשָׁנַת תרנ"ד נִפְטַר הָאֲדְמוּר"ר הַשְּׁנִי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעֵלָז, הוּא הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רִקְח זָכָר צַדִּיק לְבָרְכָה הַנּוֹזֵכֶר לְעֵיל, אָמַר עָלָיו בְּנוֹ, הוּא הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְשֻׁשְׁכָר דֵּב רִקְח (מי שהיה אחר כך האדמו"ר השלישי של חסידיו בעלז) שָׁאֲמַר לוֹ אָבִיו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַנּוֹזֵכֶר לְעֵיל, שֶׁלֹּא יִכְתְּבוּ עָלָיו עַל מַצֶּבֶת קְבוּרָתוֹ יְחִיד בְּדוֹרוֹ (כפי שכתבו על אביו, הוא האדמו"ר הראשון רבי שר שלום רקח זכר צדיק וקדוש לברכה, שכתבו על מצבת קבורתו יחיד בדורו), אֲבָל עָלָיו לֹא יִכְתְּבוּ כֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהַיְחִיד בְּדוֹר הַזֶּה הוּא רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים הַנִּמְצָא בְּבִגְדָד, וְהוּא הַיְחִיד בְּדוֹרוֹ. וְכֵן בְּאֱמֶת הִיא שֶׁעַל מַצֶּבֶת קְבוּרָתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

רקח הנזכר לעיל לא כתבו יחיד בדורו (למרות שמצד גדלתו שאין לשער היה ראוי לכנוי זה, כמפרסם), ומחמת זה לא כתבו כן גם על בנו אחריו האדמו"ר השלישי רבי יששכר דב רקח זכר צדיק לברכה. והנה, בשנת פטירתו של רבי יהושע רקח זכר צדיק לברכה שהיתה שנת תרנ"ד, היה אז רבינו יוסף חיים זכר צדיק לברכה בעל הַבֵּן איש חי, כֵּבֵן שָׁשִׁים שָׁנָה לחייו. והוא דבר פלא שבאותו זמן עדן לא הוציא רבינו את ספרו הַבֵּן איש חי לאור, ואם כן מהיכן שמע עליו רבי יהושע רקח זכר צדיק לברכה. אין זאת אלא שתורתו ויראתו קדשתו ופרישותו של רבינו היו מכריזים עליו מסוף העולם ועד סופו. וגם במתיבתא דרקיעא היו מכריזים עליו הזהרו בפלוני ובתורתו".

ומלבד שלשת אדירי עולם אלה, שהם בעל הלשם, ובעל שאלות ותשובות אחיעזר, והאדמו"ר השני לחסידות בעלז, כך גם אמר על רבינו עוד אחד מגדולי וגאוני הדור ההוא, הוא רבי חיים ברלין זכר צדיק לברכה (בנו של הנצי"ב מוולוז'ין) בהספידו את רבינו בירושלים (מובא בספר נשמת חיים, דרשות רבי חיים ברלין, הספר על רבי יוסף חיים מבגדד, עמוד ל"ז) ובין היתר אמר על רבינו: **בְּכִי בְּכֵל הַתּוֹרָה וּבְחֻכְמַת הָאֱמֶת, וְלֹא הֵנִיחַ כְּמוֹתוֹ.**

והגאון רבי משה צדקה שליט"א ראש ישיבת פרת יוסף, אמר לי ששמע מאביו הוא מֶרֶן הגאון רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, שהרידב"ז (שכבר הזכרנו אותו לעיל) אמר על רבינו הַבֵּן איש חי, שהוא היה הרבן של כל בני הגולה.

[יח] רבינו הקדוש יצחק מסקווירא זכותו יגן עלינו מעיד: כתב בספר סידנא בבא סאלי (עמוד ר"ז) וזה לשונו: ספר הרב הקסיד יוסף אליהו דייטש זכר צדיק לברכה, כי אחד האדמו"רים המפורסמים, רבי יצחק מסקווירא זכותו יגן עלינו אמן, (שהיה אחד מגדולי האדמו"רים בדור ההוא. מחסידי עליון כמפרסם), אמר, כי תפלותיו עולות לרקיע ומשיגות את תפלות כל החכמים, מלבד חכם אחד בבבל שתפלותיו משיגות אותו, ולכן הוא חייב לקשר את תפלתו עם תפלות החכם הבבלי כדי שתעלה למרום לפי סדר הדורות, והפנה לרבי יוסף חיים זכר צדיק לברכה, עד כאן לשונו.

עג) בשמים ובמתיבתא דרקייע נתקבלה תורתו של רבינו

ובאמת לא רק זאת שתורתו של רבינו הייתה מכרזת עליו בכל העולם כלו, והיתה מקבלת ורצויה על כל חכמי דורו, אלא אפלו גם בשמים ובמתיבתא דרקייע נתקבלה תורתו של רבינו והסכימו עליה שהיא תורת אמת ומפומא דקודשא בריך הוא, וזה נודע על ידי המעשה המפלא והמפרסם אשר היה בשנת תשט"ו על ילד אשר נולד למשפחה מעדת החסידים בירושלים, וכאשר היה בן ארבע שנים לערך, ראו כלם שהיה בקי ואומר בעל פה בש"ס ובראשונים דברים שלא שמעה אָזְנוּ בגלגול זה כלל. (והביא מעשה זה גם מרן הסטייפלער בעל הקהלות יעקב בספרו חיי עולם פרק י"ב עין שם. ואני שמעתי מעשה זה עם כל פרטיו מפי אחיו הגדול של אותו ילד שגר כאן בשכונתנו בבני ברק) [ואני הקטן גם כן בחנתי אותו] והנה היו הרבה תלמידי חכמים שָבָאוּ לראות ולבחון את הילד הפלא הזה, וביניהם היה מרן ראש ישיבת פרת יוסף הגאון רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וכפי ששמעתי מפי רבי יהושע סאלם השם ישמרהו ויחיהו (המוציא לאור את כתבי רבינו יוסף חיים החדשים).

עד) תורתו של רבינו היא פתורת הראשונים ומקבלת ורצויה בשמים

ומפי רבי יעקב כהן השם ישמרהו ויחיהו (בעל הוצאת ספרים "שיח ישראל"), אשר שמעו מפי הגאון רבי יהודה צדקה הנזכר לעיל שהעיד שהוא בחן את הילד המפלא שהוא גם על ספר הבן איש חי וגם אותו ידע (וכן שמעתי מפי מרן הגאון רבי אריה יהודה לייב שטיינמן שליט"א, שבאותה תקופה היה זה מפרסם וידעו שאותו הילד ידע גם את הספר בן איש חי). ושמעתי מהגאון רבי ברוך שרגא שליט"א, שאמר לו רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, שהיות שהילד היה בקי בספרי הראשונים וגם בספר בן איש חי, מזה נלמד שתורתו של רבינו היא פתורת הראשונים ומקבלת ורצויה בשמים. ושמעתי מרבי יעקב כהן הנזכר לעיל, שרבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה תאר לו איך בחן את הילד מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים, ואחר כך גמרא ומשניות וספרי ראשונים והכל ידע, ואחר כך שאלו בספר בן איש חי בכמה מקומות והילד

ידע להמשיך לומר בעל פה את הַבְּנֵי אִישׁ חַי. וכַּשֶּׁסָּפַר לוֹ זֹאת, בְּכֹה רַבִּי
 ?הוֹדָה צְדָקָה זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה, וְאָמַר לוֹ שְׂזֵה פְּלֵא אִיךָ זָכָה רַבִּינוּ לְדַבֵּר כָּזֶה,
 שְׂזֵה הָיָה רַק קְרוֹב לְחַמְשִׁים שָׁנָה לְאַחַר פְּטִירָתוֹ, וְכָבֵד זָכָה שְׁתוֹרְתוֹ נִתְקַבְּלָה
 לְתוֹרַת אֲמַת וּמְלַמְּדִים אוֹתָהּ בְּשָׁמַיִם.

**עה) תוֹרְתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ נִתְקַבְּלָה בְּשָׁמַיִם, וְתוֹרְתוֹ תוֹרַת אֲמַת, וְכֹל
 מִי שֶׁעוֹסֵק בְּסִפְרָיו שֶׁל הַבְּנֵי אִישׁ חַי עוֹסֵק הוּא בְּתוֹרַת אֲמַת**

וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ סָּאֵלֵם אָמַר לִי, שְׁלֹאֲחַר שֶׁאָמַר לוֹ רַבִּי ?הוֹדָה צְדָקָה זָכַר
 צְדִיק לְבָרָכָה שֶׁהוּא עֲצָמוֹ בְּחֹן אֶת הַיָּלָד עַל הַסֵּפֶר בֶּן אִישׁ חַי וַיִּדְעוּ, הוֹסִיף
 וְאָמַר לוֹ רַבִּי ?הוֹדָה צְדָקָה זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה, שֶׁמֵּעַבְדָּה נִפְלְאָה זֹו נִלְמַד
 שְׁתוֹרְתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ נִתְקַבְּלָה בְּשָׁמַיִם, וְתוֹרְתוֹ תוֹרַת אֲמַת, וְכֹל מִי
 שֶׁעוֹסֵק בְּסִפְרָיו שֶׁל הַבְּנֵי אִישׁ חַי עוֹסֵק הוּא בְּתוֹרַת אֲמַת. וְלָכֵן פָּקַד רַבִּי
 ?הוֹדָה צְדָקָה זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה עַל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ סָּאֵלֵם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ,
 שֶׁיַּעֲסֵק וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל כּוֹחוֹ לְהַתְּעַסֵּק בְּהַדְּפֵסֶת סִפְרֵי וְכַתְּבֵי רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים
 בְּעַל הַבְּנֵי אִישׁ חַי וְלְהוֹצִיאֵם לְאוֹר, וַיִּשְׁקִיעַ בָּזֶה אֶת כָּל הוֹנֹו וּמְרָצוֹ, כִּי תוֹרְתוֹ
 שֶׁל רַבִּינוּ תוֹרַת אֲמַת הִיא וּמְקַבְּלַת וַיְרָצוּיָהּ בְּשָׁמַיִם.

(נִעְתַּק מִתּוֹךְ הַקְּדָמַת "אוֹצְרוֹת פְּסָקֵי הַבְּנֵי אִישׁ חַי" עִם הַעֲרוֹת וְהוֹסְפוֹת)

פרק יג

עו) שָׁפַל אַחַד צָרִיף לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בְּשַׁבָּת

[זוהר חלק ג' - דף קע"ג ע"א]

תָּא חֲזִי, כַּד עֵייל שַׁבְּתָא נִשְׁמַתִּין נַחְתִּין לְשַׁרְיָא עַל עֲמָא קְדִישָׁא.
 [בא וראה, כשנכנס השבת נשמות יתרות יורדות לשרות על עם הקדוש]
וְנִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקָיָא סַלְקִין לְעֵילָא. [ונשמות הצדיקים עולות למעלה מגן
 עדן התחתון לגן עדן העליון] **כַּד נִפִּיק שַׁבְּתָא, נִשְׁמַתִּין סַלְקִין,** [כשיוצא
 השבת נשמות עולות למעלה, ואלו הם] **אֵינּוּן דְּשָׂארוּ עַלְיֵיהּ דִּישְׂרָאֵל.**
 [אותם ששרו על בני ישראל בבחינת נשמה יתירה] **וְנִשְׁמַתִּין נַחְתִּין,**
 [ונשמות יורדות למטה, ואלו הם] **אֵינּוּן נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקָיָא.** [אותם
 הנשמות של הצדיקים שעלו לגן עדן העליון עתה יורדות למטה לגן עדן
 התחתון].

פִּינּוּ דְּסַלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂארוּ עַלְיֵיהּ דִּישְׂרָאֵל. [כיון שעלו כל
 הנשמות ששרו על בני ישראל], **סַלְקִי וְקִיִּמִין בְּדִיוֹקְנָא קָמִי מַלְכָּא**
קְדִישָׁא, [הם עולות ועומדות לפני המלך הקדוש] **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא**
שְׂאִיל לְכָלְהוּ, מֵאִי חֲדוּשָׁא הָוָה לְכוּ בְּהֵוָה עֲלֵמָא בְּאוּרִיָּתָא. [והקב"ה
 שואל את כולם מה חידוש היה לכם בעולם התחתון בתורה, כי מטעם זה
 יורדת תוספות הנשמה למטה בערב שבת, כדי להשלים חלקה בחידושי
 התורה, שאין נשמה שלא יהיה לו חלק בתורה וסודותיה, וזהו תיקונה
 ויופיה בחידוש וגלוי סודות התורה, לכן] **זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא**
דְּאוּרִיָּתָא אֲמַרְתָּ קָמִיהּ. [אשרי לנשמה שאומרת חידושי תורה לפניו]
כְּמָה חֲדוּהָ עֲבִיד [כמה שמחה עושה וגורם למעלה, כי] **קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא,**
כְּנִישׁ לְפִמְלִיא דִּילֵיהּ, [הקב"ה מאסף את הפמליא שלו, שהם הנשמות

העליונות והמלאכים] **וְאָמַר, שְׁמְעוּ חֲדוּשָׁא דְאֹרִייתָא, דְּאִמְרַת נִשְׁמַתָּא דָּא דְפְלוּנִי,** [ואומר להם, שמעו את חידושי התורה שאומרת נשמה זו של איש פלוני] **וְכִלְהוּ מוֹקְמֵי הֵיא מְלָה בְּתַרֵּי מְתִיבְתִּי.** [וכל הפמליא של מעלה מקיימים את דברי חידושי התורה, בשתי ישיבות, בישיבה של הקב"ה ובישיבה של מלאך מט"ט] **אֵינוֹן לְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, חֲתִים לְהֵיא מְלָה.** [הם למטה, והקב"ה למעלה חותם על אותם הדברי תורה, כלומר הוא מסכים לאותו החידוש].

תָּא חֲזִי, כַּד מְלָה אֶתְחַדְּשׁ בְּאֹרִייתָא, [בא וראה, כשנתחדש איזה חידוש בתורה] **וְנִשְׁמַתָּא דְנַחְתָּא בְּשַׁבְּתָא אֶתְעַסְקַת בְּאֵינוֹן מְלִין חֲדַתִּין, וְסִלְקֵי לְעֵילָא.** [ונשמה שירדה בשבת נתעסקא באותם דברים החדשים, ובמוצאי שבת עולה למעלה, אז] **כָּל פְּמִלְיָא דְלְעֵילָא, צִייתִין לְהֵיא מְלָה,** [כל הפמליא של מעלה מקשיבים לדבר התורה ההוא] **וְחִיות הַקֹּדֶשׁ** [וחיות הקודש שמצד ז"א שיש להם ארבע כנפים כנגד חגת"ם דז"א] **מֵתְרַבִּין בְּגַדְפִּין,** [הם מתרבות בכנפיהן, שנשלמות בשש כנפים] **וּמֵתְלַבְּשִׁין בְּגַדְפִּין.** [ומתלבשות בכנפיהן, כמו שכתוב בשתים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף].

וְכַד שְׂאִיל לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא תַבִּין וְשַׁתְּקִין, [וכששואל הקב"ה את הנשמות אם חידשו בתורה ואינן משיבות ושותקות] **כְּדִין חִיות הַקֹּדֶשׁ מֵה כְּתִיב,** [אז מה כתוב בחיות הקודש] **יִחְזַקְאֵל אֵ כְהָ) בְּעֵמְדָם** [פירוש כשהנשמות עומדות בשתיקה מדברי תורה, אז] **תִּרְפִּינָה כְנַפֵּיהֶן,** [כצ"ל) מתרופפות ונחלשות כנפיהם] **כְּמָה דְאֵת אָמַר** [כמו שנאמר] (איוב לב טז) **כִּי עֲמַדוּ לֹא עָנוּ עוֹד.** [פי' כשעמדו בשתיקה, ועוד כתוב] (נחמיה ח ה') **וּכְפַתְחוּ** [את הספר תורה] **עֲמַדוּ כָּל הָעָם.** [דהיינו שתקו].

עז) כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה בְּשַׁבַּת

וּפְתַב בְּסִפְר זֹהַר חִי: שְׁכַל אֶחָד צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה בְּשַׁבַּת, לְפִי כוּלְתוֹ בְּפֶרֶד"ס וּבְדַרְשׁוֹת חֲז"ל. וּמוּבָא בְּשו"ת תוֹרָה לְשִׁמְהָ (או"ח סימן צ"ח,

למרו הר"ח הטוב), כי מי שחדש איזה חדוש בתורה במשך השבוע, וכתבה, לא יוציאם בפה עד שבת, ואז נחשב לו שחידשם בשבת.

עח) חק ולא יעבר ללמוד הזהר בשבת קודש

ביום שבת קדש יהיה לכם שעור קבוע ללמוד בזהר הקדוש מסדר השבוע, וזה יהיה לכם חק ולא יעבר.

(הכנה דרבה מבצל ערוגת הפשם צעהלים)

עט) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב פאלו חידש חדושים

מעלת חדושי תורה שהוא חשוב מאד בשמים ממעל, עד שאמרו בזהר הקדוש שבונה שמים חדשים, ועליו הפתוב אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמור לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שנעשה שתף להקדוש ברוך הוא וכו', והוא תקון גדול לכל עוון ולכל חטאת ובפרט לעוון פגם הברית וכו'. וגם למוד ספר הזהר הקדוש אף באין מבין חשוב פאלו חידש חדושים. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכון לבו לשמים.

(פלא יועץ ערך חדוש)

פ) בפשילמד זהר, כל אות הוא חדוש בפני עצמו

כתב החיד"א בעבודת הקדש מורה באצבע אות מ', וזה לשונו: למוד הזהר הקדוש מרומם וכו' בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמה עין שם. ועין באור צדיקים שם (אות כ"ד): וכשילמד זהר יעין בכל מלה, כי כל אות הוא חדוש בפני עצמו, והדברים הנראים פשוטים אינם רק סוד.

ונראה לומר, כי בהקדמת הזהר לפרשת בראשית כתב שהמחדש חדושים אמתניים בתורה בורא שמים חדשים, (והביאו החפץ חיים בספרו שמירת הלשון חלק המוסר), כי הנה כל בן אדם צריך לחדש חדושי תורה ובשבת הקב"ה שואל את הנשמה מה חידשתם, ומי שלא חדש יהיה בבושה גדולה (כמבואר

נפלאות הזהר

עג

בזהר לעיל), ועוד בזהר בראשית הזהיר מפני חדושי שוא, שפצה בורא רח"ל שמים לתהו, ובאור צדיקים אמר על הזהר הקדוש שכל אות הוא חדוש בפני עצמו, וכמו שכתב הפלא יועץ זי"ע, שלמוד הזהר הקדוש נחשב למחדש חדושים [ראה לעיל], יוצא לנו שחייבים ללמוד זהר הקדוש בשבת קודש, והם ודאי חדושים אמתיים, המשמחים את הקב"ה.

**פא) למוד ספר הזהר במרוץ גרם שנתמלא הבית ריח טוב
ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה – האדרות אמר
הרב שנלמד אותם ביחד**

היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת תבנה ותכונן לראות את פני האדון השם בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למרון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכל, וחזרנו תכף אחר האכילה למודנו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזהר. והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו'. ולמדנו עד ח' שעות מהלילה, והלכנו לישון. וקדם שהאיר היום כשני שעות עמדנו על משמרתנו ולא ישננו כי אם שני שעות, וישבנו ללמוד. וכשהאיר פני המזרח התפללנו כותיקין וישבנו ללמוד עד י"ח שעות בלי הפסק בינתים אפלו בדבור של דברי תורה. ואחר שאכלנו חזרנו ללמודנו כל יום חמישי, עד ח' שעות מהלילה. וביום ו' בבקר וכו'. ובכל יום השבת היינו לומדים זהר, ובלילה ליל מוצאי שבת עשינו משמורות כל הלילה, שהאדרות אמר הרב שנלמד אותם ביחד, וכן היה. ובשעה שהתחלנו האדרות היתה הארה גדולה והרגש גדול בנשמותינו וכו', וגמרנו האדרות סמוך לאור היום, ולמדנו מאמרי בר יוחאי בשמחה גדולה.

(אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד מתלמידיו, נדפס בספר טעמי המנהגים, עניני

הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

פב) בקצור של"ה: בערב שבת קדש אחר הטבילה ואמירת שיר השירים, אם יש לו פנאי אז מי שחננו השם בבניה ילמד מה בזהר הקדוש או בשום ספר קבלה

ובקצור של"ה מסכת שבת כתב: אחר הטבילה ואמירת שיר השירים אם יש לו פנאי, אז מי שחננו השם בבניה ילמד מה בזהר הקדוש או בשום ספר קבלה.

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים זכר צדיק לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים.

(ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגין יוסף)

פרק יד

פג) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם

וזה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות

נפלאות הזהר

עה

וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת וזה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום.

פר) טפשין דעלמא, לא מסתפלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא

ונרמז בפסוק "קול אומר קרא", ועל פיוצא בזה אמרו גם כן בספר הזהר פרשת בהעלתך (דף ק"ב.) וזה לשונו: רבי שמעון אמר, ווי לההוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא, ומלין דהדיוטי. ועוד האי מלה דאורייתא לבושא דאורייתא איהו. ומאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי. ובגין כך אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים קיט): 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך', מה דתחות האי לבושא דאורייתא וכו'. טפשין דעלמא, לא מסתפלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא יתיר וכו'.

עוד יש מקום אחר אחר פיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט:) וזה לשונו: ומאן דאמר, דההוא ספורא דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.

והנה בחכמי הפשט עצמם שתי בחינות, אם הכת שהם יראי השם ועוסקים בה לשם שמים אלא שנשארו בתוך החשך מנעוריהם ולא למדו סודות התורה ומתנראים לגעת בהם באמרם "מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו", ומי עלה שמים וירד ויגידה לנו מה הם רזיה וסודותיה, ועל פיוצא בזה "ואל השמים ואין אורם", כי גם שהם נפשות חצובות מן השמים אין אורם עמם ובמחשכים ישבו ומשם לא יצאו.

פה) ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממונו

ועוד יש פת אחרת והם קצת תלמידי חכמים חריפים ומפלפלים עוקרי הרים וטוחנן זה בזה בפלפולם בבית המדרש, עליהם נאמר "ראיתי את

ההרים" וגו' רועשים ומתיראים לגשת אל מקום אש אוכלה הם רזי התורה, דבריהם כגחלי אש להבת שלהבת ומתיראים פן יצרכו בם צרבת כענין "ההוא ינוקא דהוה דריש בחשמל ונפק אשא מיניה ואכלתיה", ומה טוב ומה נעים חלקם אם עלתה להם כף וישרפו בקדשת שמו יתברך כי אש אוכלה הוא, ועל כיוצא באלו נאמר (משלי כד ז): "ראמות לאויל חכמות", ולכן "בשער לא יפתח פיהו". ובלי ספק כי החושבים כף אוילים הם פי לולי שהם חושבים בעיניהם די להם אותה החכמה הפשוטה שיצעו בה וכבר הם חכמים, לא היו נמנעים מלכנס מפנימיותה, ועל כיוצא בזה נאמר (משלי כו יב): "ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו".

ואם שלמה המלך עליו השלום, אשר עליו נאמר (מלכים-א ה יא): "ויחכם מכל האדם" וכו', אמר בסוף ימיו בעת שחבר קהלת (קהלת ז כג): "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", ולא בדעתו כלל לחשב שכבר נתחכם אלא חשב שאפשר שלעתיד יתחכם, כמו שכתוב "אמרתי אחכמה" לעתיד על די היגיעה, ועם כל זה ראה אחר כך כי טעה בזה, וכמו שכתוב "והיא רחוקה ממני".

פו) מזה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה

ומה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה בהיותם חכמים שמחים בחלקם וששים בעבודתם, והרי רבותינו זכרונם לברכה חכמי התלמוד הגדולים והראשונים אמרו: אין אנו אפילו כחמורו של רבי פנחס בן יאיר, ואין לתמה מזה, כי הרי מפרש בפתוב "ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור", ודרשו בו רבותינו זכרונם לברכה 'עם הדומה לחמור', ואין פונתם כי אמר להם כך על היותם נעדרים בלתי חכמה, כי הרי הפתוב אמר והעיד על אליעזר שהוא אחד מהם הוא דמשק אליעזר, ודרשו חכמינו זכרונם לברכה (יומא כח:): 'דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים'.

פז) מזה חמור אינו רואה, אף אתם כך

אמנם כבר בארו חכמינו זכרונם לברכה עצמם ואמרו הטעם, לפי שלא ראו ענן השכינה קשור על ההר ולכן קראם עם הדומה לחמור, מה חמור אינו רואה, אף אתם כך. ואף אם במקום אחר נראה כי קרא כך לאליעזר מפני שהוא עבד, והנה הוא קנן כספו כמו בהמתו וחמורו, אין זה רק אסמכתא בעלמא כי הרי ישמעאל בנו היה שם, והרי ישמעאל בן אברהם היה והבן הולך אחר משפחת אביו.

פח) על בן נתקלקלו, ולבם שרש פורה ראש ולענה, ועלתה בהם חלודת טיט ורפש, לכפר בחכמת האמת – ואין ספק פי לא יהיה להם חלק בעולם הבא

אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לכנס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברוי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'.

פט) ערב רב המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם

והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי

תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שננהככה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

צ) ראיה שאין עוסקין לשמה

ואמנם האנשים האלה מראים תימה ונענה באמנם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה: והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרח ולעגן בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו.

צא) בגדר שלא לשמה

האמנם אף על פי שלכאורה אפשר לפרש לשון המאמר על אפן זה [הגהה - אפשר פונתו על לקנטר כמו שכתב התוספות (פסחים נ): אב"ן ח"ן]. ובעץ חיים כתב ד של החסיד בעל יסוד ושרש העבודה גרס אפשר לפרש כו' על עם הארץ ולא על תלמיד חכם כו']. עם כל זה דבר קשה מאד מאד

לומר וכי בשופטני עסקינן ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה והראיה על זה אמרו דרך כללות: ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו עבדי, ואין לומר דמלת כל היא יתרה ומשבשבתא, שהרי מקרא דורש וכל חסדו כציץ השדה, שלא נאמר וחסדו אלא וכל חסדו, לרמוז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנקראת תורת חסד על לשונה הם דומים בחסד שהוא אל ציץ השדה משום דלגרמיהו עבדי. אבל באור לשון הנזכר לעיל יובן ראשיתו מאחריתו באמרו ויראה ואהבה על מנת לקבל פרס איהי שפחה ותחת שלש רגזה ארץ.

צב) לית יחודא עד דערב רב יתמחוץ מעלמא

והענין יובן במה שכתב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כז:). ובגין דא אמר קודשא בריך הוא לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו דא משנה אתתא דההוא נער ואיהו שפחה דשכינתא, ואי זכו ישראל איהי עזר לון בגלותא מסטרא דהתר טהור פשר, ואי לא איהי כנגדו מסטרא דטמא פסול אסור וכו' דלית יחודא עד דערב רב יתמחוץ מעלמא. ובגין דא אתקבר משה לבר מארעא קדישא, וקבורתא דיליה איהי משנה דשלטא על מטרוניתא דאיהי קבלה למשה, ומלכא ומטרוניתא מתפרשא מבעלה, ובגין דא תחת שלש רגזה ארץ תחת עבד כי ימלוך דא עבדא ידיעא, ושפחה דא משנה, ונבל כי ישבע לחם דא ערב רב.

צג) פשט מלשון פשטתי את פתנתי, שהוא בחינת המלבושים החיצוני

הנה מבאר כי תורתנו הקדושה כלולה ונמצאת בכל ארבע עולמות אבי"ע [אצילו"ת בריא"ה יציר"ה עשי"ה] ובהיותה בעולם האצילות אז נקראה קבלה, כי שם היא מפשטת מכל הלבושים הנקרא פשט מלשון פשטתי את פתנתי, שהוא בחינת המלבושים החיצוני, שהוא על גבי עור אדם המתפשט מעליו לפעמים, וזהו עקר מלת פשט.

צד) דברי הזהר על השלטון של הערב רב והמצב באחרית
הימים, ולגבי מה שקורה בתקופה האחרונה וכו':

הנה לשון הזהר הקדוש ברעיא מהימנא (במדבר דף קכ"ד ואילך), עם תרגום
עקרי הדברים:

...כגונא דא בישראל: כד אינון מחללין אורייתא קודשא בריך הוא
ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו
"כלב" ו"נחש", ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצורף הכסף
וכבחון הזהב, הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וצרפתים כצורף את הכסף,
ובחנתים כבחון את הזהב", עד דיתקיים בהו (ישעיה א) "אם יהיו חטאיכם
כשנים, כשלג ילבינו".

[כְּשֵׁיִשְׂרָאֵל יִפְרוּ אֶת חֻקֵי הַתּוֹרָה, הַקֶּבֶ"ה יִכְנִיס אוֹתָם לְצַעַר תַּחַת
יְדֵיהֶם שֶׁל הַמְּסַלְמִים וְהַנוֹצְרִים, וְהָעֶרֶב רַב, כְּדִי לְבַרֵר וּלְלַבֵּן אוֹתָם]

...ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה לא שלטא על
ישראל יתיר, דהא פרנסה דילן לא ליהוי אלא מסטרא דאילנא דחיי, דלית
תמן לא קשיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, דכתיב (זכריה יג)
"ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", דלא יתפרנסון ת"ח מעמי הארץ אלא
מסטרא דטוב, דאכלין טהרה כשר היתר, ולא מערב רב דאכלין טומאה
פסול איסור, דאינון מסאבין דמסאבין גרמייהו בנשג"ז, בגין דאינון בנוי
דלילית דאיהי נשג"ז חזרין לשרשיהו, ועלייהו אתמר (ישעיה יד) "כי משורש
נחש יצא צפע".

[לקראת הגאולה תלמידי החכמים לא יקבלו יותר את פרנסתם מהערב
רב, הנרמז בעץ הדעת טוב ורע ובטמאה, אלא הפרנסה שלהם תגיע מ"עץ
החיים". מסביר הזהר שהפרנסה שלהם תגיע מאנשים יראי שמים
האוכלים פשר והיתר, ולא מהערב רב שאוכלים טרפות וטמאות, ומטמאים
את עצמם במשכבים אסורים.]

...ורשעים בחשך ידמו אינון ערב רב ובג"ד אמר נביאה עליהו (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

[אָבַל הָעֶרֶב רַב הַזֶּה יִקְבַּל אֶת הַעֲנֵשׁ הַזֶּה, וְתִתְקַיַּם בּוֹ הַנְּבוּאָה הַקְּשָׁה 'וְאֵל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבוֹאוּ' (בְּמָקוֹם אַחֵר הַפְּסוּק הַזֶּה מִפְּרֵשׁ כְּעֵנֶשׁ שְׁלֵא יִזְכוּ לְגֵאוּלָּה)]

...א"ל רעיא מהימנא: באומאה עלך בשמא ד-ד' לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי קבורה דאתמר עלי (ישעיה נג) ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בינייהו בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגי אין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה.

[מִשָּׁה רַבִּינוּ - רַעְיָא מְהִימְנָא - מְדַבֵּר כְּבִיכּוֹל עִם אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, אוֹדוֹת עֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל (שְׁהָרִי גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן, הוּא גַם גּוֹאֵל אַחֲרוֹן), בְּתַקּוּפַת אַחֲרִית הַיָּמִים, וְאוֹמֵר לוֹ בְּעֶרְךָ כָּךְ: אֲנִי מִשְׁבִּיעַ אוֹתְךָ שְׁלֵא תִתְעַכֵּב (בְּבִשׁוֹרַת הַגֵּאוּלָּה), כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל! וְאִין מִי שְׁעוֹזֵר לִי לְצִאת מֵהַצַּעַר הַזֶּה. וְאֲנִי נִחְשָׁב בְּעֵינֵיהֶם שֶׁל הָעֶרֶב רַב כְּכֻלָּב מֵת, מִשּׁוּם שְׁאֲצֵלָם הַתְּקַיָּם "חֻכְמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח" (גּוֹעַל וְבוֹז לְתוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ), בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם בְּיִשְׂרָאֵל, וְחֲזָרוּ הָעֶרֶב רַב וְנַעֲשׂוּ מִנְהִיגִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, צֵאנוּ שֶׁל הַקְּב"ה, וְאִין לְעֶרֶב רַב יִכְלַת לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים, וְאֲנִשֵּׁי חֵיל וְיִרְאֵי חֻטָּא עוֹבְרִים מְעִיר לְעִיר (לְבַקֵּשׁ תְּרוּמוֹת), וְלֹא יְחוֹנְנוּ, (וְאִין כְּמַעַט מִי שְׂיִתְנוּ), וּמְחַרְיִמִּים לָהֶם הָעֶרֶב רַב, וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם אֵלָּא תַקְצִיבִים "דְּבַר קְצוּב" - בְּלִשׁוֹן הַזּוֹהַר) מְדַלְדְּלִים, וְזֶה מְכֻוֵן מִלְמַעְלָה כְּדִי שְׁלֵא תִהְיֶה לְעֶרֶב רַב תְּקוּמָה בְּנִפְלִתָם]

וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו.

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל. גזלנין! מארי שוחד! דאינון דיינין רישי עמא (בראשית ו) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עליהו אתמר (איכה ה) "היו צריה לראש".

[וְכָל הַחֲכָמִים וְאֲנָשֵׁי הַחַיִּל וְיִרְאֵי הַחֲטָא בְּצַעַר, בְּדַחֲקָא וּבְיָגוֹן, וְהֵם נְחֻשְׁבִּים כְּכֻלָּבִים, וּמִתְקִים בְּהֵם הַפְּסוּק בְּאִיכָה "בְּנֵים הַמְּסֻלָּאִים בְּפִז אִיכָה נְחֻשְׁבוּ לְנַבְלֵי חֲרֵשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְהֵם לֹא מוֹצְאִים מְנוּחַ. וְאֵלוּ הָעֶרֶב רַב הֵם עֲשִׂירִים, בְּשִׁלְוָה, בְּשִׁמְחָה, בְּלֵי צַעַר וְיָגוֹן בְּכֻלָּל. הֵם גְּזֻלָּנִים! לֹקְחֵי שְׁחָד! וְהֵם אֵלוּ הַשׁוֹפְטִים וְרֵאשֵׁי הָעָם, "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם", וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר בְּאִיכָה "הָיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ".]

וְכָל זֶה כְּבַר הַתְּקִים, אֲנַחְנוּ הָרִי חַיִּים אֶת זֶה (עֵין בְּאַרְיִכוֹת בְּסִפְרֵי הָעֶרֶב רַב י"ז חֲלָקִים – וְרֵאָה בְּאַרְיִכוֹת בְּהַקְדָּמְתוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ חַיִּים וּוִיטְאֵל, בְּסִפְר "הַזֹּהֵר וְהָעֶרֶב רַב")

וּבְזָכוֹת לִימוּד הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, וְנִזְכָּה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְדַּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֵדְנוּ, וּתְקִים הַבְּטָחַת הַרְעִיָּא מְהִימְנָא "בְּהֵאֵי סִפְר הַזֹּהֵר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמֵן.

עָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תְּהִלּוֹת הַזֹּהָר

- א. מעלת הלימוד בספר הזוהר הקדוש תיקונים והאדרות.
- ב. כשם שלא נאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח וברם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיוכנו לתוספות הקדושה הזו.
- ג. ללמוד זוהר והאידרא במירון, כדי שיהי לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים.
- ד. במירון לומדים זוהר הקדוש ברציפות.
- ה. על קבר רשב"י ע"ה לומדים הזוהר באימה וביראה ובדביקות גדולה.
- ו. כשאנחנו עוסקים בדברי האידרא, הרשב"י בא מגן עדן מעוטר כמלך ויושב בינינו.
- ז. ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים באופן שישלימם כל שנה.
- ח. תקון לגאולה האמתית מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא.
- ט. אורך הגלות מחמת העדר לימוד הסוד.
- י. הלימוד מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

יֹצֵא אֶלּוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזֹּהָר הַעֲזֻלְמִי"
בַּעִירָה" ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב" א
חוֹדֵשׁ אֶלּוֹל שְׁנַת תַּש"ע לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

ספר תהילות הזוהר

פרק א

מועלת הלימוד בספר הזוהר הקדוש תיקונים והאדרות

(א) אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם של מי שנמצא באדרא קדישא עלאה בזוהר (דף קל"ז ע"ב), וז"ל: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, [להחברים] זָכָא חוּלְקִיה דְּמַאן דְּאִשְׁתַּכַּח בְּהַאי אֲדָרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְּאֵנָן בֵּיהּ. [אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם של מי שנמצא ב"אדרא קדישא עלאה" הזה שאנו בו] זָכָא חוּלְקִיה בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי. [אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא] דְּאֵנָן יִתְבִּין בְּקְדוּשָׁא עֲלָאָה, [כי אנו יושבים בקדושה עליונה] אֲשָׁא עֲלָאָה אֲסַחַר לָן [ס"א בין אשא עלאה דאסחר לן] [אש העליונה מסבבת אותנו, כי כשישבו רבי שמעון והחברים לחבר את האידרא קדישא, ירדה אש מלמעלה והקיפה אותם מסיביב וכו'] וְהָא כָּל תְּקוּנֵין עֲלָאִין [לדיוקנא] דְּדִיקְנָא קְדִישָׁא אֲתַתְּקֵנוּ, [והרי כל התיקונים העליונים של הדיוקנא קדישא ד"א נתתקנו, על ידי הסודות שפירשנו בהם] וְאֲתַעֲטְרוּ וְאֲסַחְרוּ לְדוּכְתֵייהוּ. [ונתעטרו למעלה והקיפו את פני א"א כל תיקון במקומו המיוחס לו].

(ב) כתב הגר"א זי"ע: על ידי למוד הזוהר יגאלו ישראל בתקוני זוהר (סוף תקון ששי, דף כד): וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) וקראתם דרוור בארץ. עד כאן. [וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, רוצה לומר יעסקו ויחיו, מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקיום "וקראתם דרוור בארץ"], וכתב שם הגר"א בבאורו: שיגאלו על ידי למוד הזוהר, עד כאן לשונו.

אמר רבי שמעון חבריא בודאי קודשא בריך הוא אסתכם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא (קהלת א' ט') מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה וכו'. (זוהר דף קי"א).

ג) בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה, באילן לא צריך ניסיון

"והמשכילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי בגינייהו אתמר "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע" בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באילן לא צריך ניסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהו ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר." (ר"מ נשא דף קכג:).

ד) כשם שלא נאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדושה הזו הנה מבאר מכאן, שהחבור מהזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחזתו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון)

ה) ספר הזוהר - כתיבת נח

"והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע אילין אינון דקא משתדלין בזוהר דא דאתקרי ספר הזוהר דאיהו כתיבת נח דמתכנשין בה שניים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים "כל הבן הילוד היאורה תשליכהו" ודא אורה דספרא דא". (זוהר בהעלותך קכ"ג).

ו) אשרי אדם שילמוד התיקונים באלו הימים כל תיקון של אותו היום דבר יום ביומו ולא יעבור

ואשרי אדם שילמוד התיקונים באלו הימים כל תיקון של אותו היום דבר יום ביומו ולא יעבור כי לכל דבר יש שורש וטעם וכוונה. לכן טוב שלא יקדום ולא יאחר, וכן היה מנהגו הטוב של עטרת ראשינו מורינו הרב המופלא קדוש מר שארוננו הפרד"ס זיע"א ואפילו בזמן שהיה לו עול הצבור היה פונה מכל הענינים ולימד חובת היום, גם טוב לבעל תשובה שילמוד חמשת דפים בכל יום מהזוהר הקדוש כמו שכתב בספר שם הגדולים (חלק ב' מערכה ב' אות ב'). (רבינו חיים פאלאג'י, מועד לכל

ז) האר"ז^ל: ללמוד זוהר בבקיאות (בלי שיעמיק בעיון) 40 50 דפים בכל יום
 אמר לי הר"א הלוי יצ"ו שאמר לו מורי ז"ל עצה לענין ההשגה, והיא זו שלא
 ישיח שיחה בטילה ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה ושילמוד בזוהר
 דרך בקיאות בלבד, בלי שיעמיק בעיון, מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר
 הזוהר פעמים רבים, ואמנם אמר לי מורי ז"ל, כששאלתי לו איך זכה לכל החכמה
 הזאת, והשיב לי שטרח במאד מאד בחכמה זאת, ואמרת לי כי גם הרמ"ק ז"ל,
 וגם אני חיים טרחתני במאד מאד בחכמה זאת, ואמר לי שהאמת הוא שטרחנו
 מאד מאד יותר משאר אנשי דורינו, אבל לא עשינו כמוהו כי **כמה לילות היה
 נשאר בלתי שינה, על מאמרו אחד של ספר הזוהר, ולפעמים ששה לילות של ימי
 החול שבשבוע, היה מתבודד ויושב על עיון מאמרו אחד, בזוהר בלבד, ולא היה
 ישן כל הלילות ההם, רוב פעמים.** (הנהגות צדיקים - הנהגות טובות מרבי חיים וויטאל)

ח) טוב לו שיעיין בפנימיות הדבר שהוא בפרי ממה שיעיין בקליפות והוא שיעיין ויעסוק
 במדרשים ובאגדות ובפרט בזוהר ובספרי קבלה.
 "ומורי זלה"ה היה אומר מי שהוא חריף ובקי בעיון מאד במהירות, טוב שיעיין
 שעה אחת או שתיים ביום ולא יותר וכו', אבל מי שאינו מהיר כ"כ והוא קשה
 העיון יותר טוב לו שיעיין בפנימיות הדבר שהוא בפרי ממה שיעיין בקליפות והוא
 שיעיין ויעסוק במדרשים ובאגדות ובפרט בזוהר ובספרי קבלה." (פרי עץ חיים הנהגת
 הלימוד).

ט) לומר זוהר בכל יום מסוגת למחלת לב
 אמר קודם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם,
 והעצה לזה ליזהר בשלושה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זוהר אף על פי
 שאינו מבין מה שאומר כי **אמירת זוהר מסוגלת לטהרת הלב.** (אור ישראל, מירא דכיא)

י) ללמוד זוהר והאידירא במירון, כדי שיהי לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים
 "לימוד הזוהר הקדוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל
 רע, כי גילוי החכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא, כדי שיהיה לנו מגן עתה
 לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים. כי אותן דורות הקודמים היו אנשי מעשה
 וחסידיים והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, עתה רחוקים אנחנו
 משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות. מי יגן עלינו אם לא קריאותינו בחכמה
 הזאת." (החכם מוהר"ר יעקב צמח בהקדמות לע"ח).

פרק ב

(יא) אגרת מסע להרה"ק אור החיים זלה"ה

"היום יום ב' ה' באדר ב' שנת וית"ן ל", נסענו מעכו לצפת ת"ו לראות את פני האדון ה' בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למירון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הוזהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול וחזרנו תיכף אחר האכילה ללימודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם, ספר אחד של הוזהר, והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו', ולמדנו עד ח' שעות מהלילה, והלכנו לישון וקודם שהאיר היום כשני שעות עמדנו על משמרתינו ולא ישננו כי אם שני שעות. וישבנו ללמוד, וכשהאיר פני המזרח התפללנו כותיקין וישבנו ללמוד עד י"ח שעות בלי הפסק בינתים אפילו בדיבור של דברי תורה, ואחר שאכלנו חזרנו ללימודנו כל יום חמישי עד ח' שעות מהלילה, וביום ו' בבוקר וכו', ובכל יום השבת היינו לומדים זוהר. ובלילה ליל מוצאי שבת עשינו משמרת כל הלילה שהאדרות אמר הרב שנלמד אותם ביחד. וכן היה, ובשעה שהתחלנו האדרות היתה הארה גדולה והרגש הגדול בנשמותינו וכו' וגמרנו האדרות סמוך לאור היום ולמדנו מאמרי בר יוחאי בשמחה גדולה". (כת"י מאחד מתלמידיו שנסעו עמו בא"י למקומות הקדושים - טעמי המנהגים, הילולא דרשב"י).

(יב) במירון לומדים זוהר הקדוש ברציפות

"להיות ששני פעמים בשנה חוק ולא יעבור הולכים כל חכמי סגולה וכו' למירון ושם פורסים אוהל אחד, מן קברו של רשב"י ע"ה עד קברו של ר"א ע"ה. ויושבים שם בין רשב"י ור"א י' ימים וי' לילות רצופים ועוסקים בספר הוזהר, וזה הסדר הם עושים עשרה ימים קודם שבועות ועשרה ימים קודם ראש השנה תמיד". (מכתב קודש מהר' שלמה שלומיל - ספר מצרף לחכמה).

"וכך נהגו הראשונים כמלאכים רבנן קדישין תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור דעה, שעלו בחצרות בית ה' במירון שתי פעמים בשנה, ולמדו שם זוהר הקדוש בקודש, שפכו את לבם בבכי ומרירות לבם לתיקון נפשם בתשובה עילאה".
וכן מצינו שנהגו כן תלמידי גורי האריז"ל ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת ת"ו לעלות מירונה שני פעמים בשנה ללמוד שם ספרי זוהר הקדוש. (טעמי המנהגים ענייני הילולא דרשב"י).

(יג) ואם תתמידו לקרות כן יגלו לכם רזין עילאין

"ורבי שמעון בר יוחאי ובנו ע"ה שמחו לקראתכם בקרותכם זוהר על מערתם ובכפר הסמוך להם וכו', ובכן תדעו כי הם שמחים מאד בקרותכם זוהר על מערתם

או בכפר הסמוך להם ואם תתמידו לקרות כן יגלו לכם רזין עילאין וכו'. (מגיד מישרים פ' אמור).

יד) על קבר רשב"י ע"ה לומדים הזוהר באימה וביראה ובדביקות גדולה וכך מצאתי כתוב מהרב בעל של"ה הקדוש זצ"ל: ועל קבר רשב"י ע"ה לומדים הזוהר באימה וביראה ובדביקות גדולה וכו'. ושוב אודיעכם כי היום יום ראשון הייתי במערת הצדיקים ושם למדתי הזוהר. (טעמי המנהגים עניני הילולא דרשב"י).

פרק ג

טו) זוהר בכל יום

לימוד בכל יום תנ"ך משנה גמרא ופוסקים זוהר ומדרשים ואגדות וספרי יראה, כי הם מוכיחים את האדם שיהיו כל מעשיו ולמודו לשם שמים. (הנהגות צדיקים - הנהגות קדושות על פי סדר א"ב מרבי יחיאל מיכל מזלאטשוב)

טז) שקידה רבה בספר הזוהר

צריך לחכמה זו לב נבון ומלא יראת ה' ושקידה רבה בספר הזוהר. (הנהגות צדיקים - סדר קביעת התורה מרבי שבתי מראשקוב)

יז) ילמוד זוהר בכל יום

לימוד בכל יום תנ"ך משנה וגמרא זוהר מדרשים ואגדות ופוסקים, ובספרי יראים מאוד ומאוד כי הספרי יראים מזכירים את האדם שיהיו כל מעשיו ולמודיו להשם יתברך. (הנהגות צדיקים - הנהגות טובות מרבי צבי הירש מנאדבורנא)

יח) תיקון גדול לנשמה

לימוד הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו והוא תיקון גדול לנשמה (החיד"א זלה"ה, מו"ב סי' ב' אות מ"ד).

בחודש אלול הלימוד הוא זוהר תיקונין משניות ותהילים. (החיד"א זלה"ה, מו"ב סי' ח' אות רמ"ח).

יט) ללמוד קודם השינה בזוהר הקדוש

יזהר ללמוד בכל לילה קודם השינה או באגדה או בזוהר הקדוש. (הנהגות צדיקים - הנהגות טובות - נוסח ב' מרבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל)

כ) לעסוק סמוך לשכיבה בספר זוהר הקדוש – ומציל מתענית הלום

יזהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה איזה שיעור גרסא במשניות או בספר זוהר הקדוש אשר קדושת התורה אשר למד בשכבו תנצור אותו. (הנהגות צדיקים - אזהרות ותיקונים מרבי חיים יוסף דוד אזולאי - החיד"א)

הרואה חלום בשבת ונפשו עגומה... יזהר כל יום השבת ההוא מן שיחה בטלה ויקדש עצמו בעסק התורה וטוב ללמוד אדרא רבא כולה. (החיד"א)

(הערת המחבר: ומובא בזהר הקדוש, שהרשב"י אמר שלא נזקק מעולם לתענית חלום בשבת, ומובן כי עוסקו בסודות התורה ביטלו כל הדינים, וכן יעשו כל העם, אשר בלומדם תורת הרשב"י ז"ע מתקשרים לנשמתו, ומעוררים זכותו, וממליץ טוב עליהם, וכמו שכתבו כל הצדיקים ללמוד זוהר קודם השינה, מלבד לימודו ביום, ועל ידי זה יזכה שנשמתו בעת השינה תעלה להיכלות הטהורים, כידוע דברי האר"י הקדוש על כך).

פרק ד

כא) אם נזכה לעסוק בסתרי תורה כדת מה לעשות בזכות זה תפרח ישע ישועות ישראל "ועוד יש לחקור מדוע ספר הזוהר הקדוש לא נתגלה בדורות הראשונים ואיך נתגלה אחר כן בדורות הגרועים מהם וכו', אבל אחר שעבר אלף שנים מהחרבן שנשלמו שנת ד' אלפים תתכ"ח אז היה יכול לבוא ובעוונותינו הרבים אשתהוי אשתהי וזה חטא נוסף לכלל, ובפרט על כל חטאים וחילול שמו יתברך ותורתו ונתגבר היצה"ר מאד יען כבר נתברר הרבה, ועתה הברירה ברגלים, וכמו שכתוב בעקבות משיחא חוצפא יסגא, שהוא התאוה שמתגברת בראותה כי כלתה אליה רעה וכמו שביאר באורך רבינו האר"י זצ"ל ומתגברת להחטיא, אבל כשל כחה בענין הרעות ותוקף הצרות כי כבר הוברר הרבה כאמור מפי כבוד האר"י זצ"ל ולכן סמוך לדורות שאחר האלף שנה מהחרבן נתגלה אור הזוהר להגן על הדורות, ושם נזכה לעסוק בסתרי תורה כדת מה לעשות בזכות זה תפרח ישע ישועות ישראל." (חיד"א מערכת גדולים א' ר"ט).

כב) לימוד הזוהר הוא תיקון גדול להאיר הנפש ולקדשה "וזו תשובה השבתני למשכיל אחד ששאל על אשר כתבו גורי האר"י ז"ל שלימוד הזוהר הוא תיקון גדול להאיר הנפש ולקדשה והרב ז"ל נתן תיקון לבעל תשובה ללמוד חמשה דפים זוהר בכל יום אע"ג דלא ידע מאי קאמר דקריאתה זו הלא להאיר הנפש ולתקנה. ונראה כי דווקא לימוד הזוהר יש בו סגולה זו יותר על לימוד משנה ותלמוד ומקרא והוא פלא כמה כחו גדול מכל התורה אם למקרא ואם למשנה וכו' אלו דבריו, ואני אמרתי לו דע כי אין ספק כי כל לימוד בתורה הקדושה נשא ורם והוא מרומם ובפרט אם יהיה לשמה באמיתיות ודאי בונה בשמים עליותיו ומתקן העולמות ומייחד הדודים, אמנם אשר גדול לימוד הזוהר היינו שהמקרא ומשנה והתלמוד הם מלובשים מאד ואינו ניכר בהם סוד כלל, לא כן הזוהר שמדבר בסודי התורה בפירוש ואין פתי הקורא שלא יבין דרך כי דבריו בעומקי רזי התורה, ולכן להיות סתרי תורה גלויים בלי לבוש הן מזהירין

ומאירי"ם הנפש ואע"ג דצד מה דבריו סתומים וחתומים מאד היינו להבין סתר עליון בעצם ולידע תוכן הדברים על בורין ועל מתכונתן דודאי צריכא רבה ולא יבינו הדברים כי אם מפי חכם גדול לאוזן מקבל. ברם בכללות ניכר היותן רזין עילאין והדברים עושים רושם בשורשיהם עליונים למעלה." (ספר שם הגדולים מערכת ספרים אות ב')

(ג) כשאנחנו עוסקים בדברי האידרא, הרשב"י בא מגן עדן מעוטר כמלך ויושב בינינו "אפילו היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו כל זמן שאנחנו עוסקים בדברי האדרא "אתעטר ובא מגן עדן מעוטר כמלך שעטרותיו בראשו ויושב בינינו" (אור החמה למהר"א אזולאי בשם הרמ"ז זצ"ל).

(ד) כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים "ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחיבור הזוהר היה לא להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד גמור ע"י החיבור הזוהר במה שהיו הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזהו גורם ליחד קב"ה ושכינתיה ע"י הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא או"ר וגם ע"י החיבור ההוא יהיה ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים אשר החיצונים לוהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדת הקדושה והשמות הק' הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין אומות העולם הנקראים חיוון בישין אריות ודובין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורומח והם בחינת סודות, כדי להצילם מרעתם על ידי חיבור זה כנזכר וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעדא לשכינתא. והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים." (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

פרק ה

(ה) לימוד הזוהר דרך בקיאות בלבד (האמר מורי (האר"י) זכרונו לברכה להר"א הלוי עצה טובה לענין השגה, שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמישים עליון בכל יום ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבות. (שער רוח הקודש דף ט' עמוד ד')

(ו) ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים באופן שישלימם כל שנה ויתנהג בדרך זו שיראה לסיים זוהר ישן וזוהר חדש והתיקונים בכל שנה. אך אם ילמוד סדר הפרשיות של הזוהר הקדוש על סדר השבועות, לא יספיק

לפעמים שנים ושלושה שבועות בפרשה אחת, דהיינו בפרשת גדולות. לכן ראוי שיקבע שיעור הלימוד מזוהר הקדוש ותיקונים ג' דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזוהר ישן וחדש ותיקונים בכל שנה, ואחר לימוד ג' דפין יקבע לימודו בשאר ספרי המקובלים, ולימוד ספרי המקובלים על סדר שיכול עד שיסיים כל ספרי המקובלים הנמצאים וכו', אך הזוהר הקדוש והתיקונים יזהר לסיימם בכל שנה כנ"ל, וכזה יתנהג כל ימי חייו. (יסוד ושורש העבודה, שער השישי, שער הניצוץ)

(ז) לימוד חמש דפין זוהר בכל יום הוא תועלת גדול להנפש המקובלים כתבו, כי חמש דפין מזוהר הקדוש בכל יום הוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, והוא מרפא ותיקון לחטאים ולפשעים של הנפש. (מטה אפרים סימן תקט"ו ס"ק ז')

לימוד ספר הזוהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה. (פלא יועץ מע' ז' ערך "זוהר").

ידוע, שספר הזוהר והתיקונים וכל שכן אדרא רבא ואדרא זוטא הם דברים עמוקים מאד מאד, ונכתבו בחכמה נפלאה ונוראה אשר בדבור אחד רצוף דברים הרבה, והכל נאמר בהעלם גדול מאד, וכמו שאמר הסבא קדישא בפרשת משפטים (דף ק' ע"ב), בריה דיוחאי ידע לאסתמרא ארחוי [חוץ מהרשבי" – כי רבי שמעון בר יוחאי ידע לשמור דרכיו].

04 "עוד, שא עיניך וראה, ומה שאמר רשב"י ע"ה באדרא רבא (נשא קלד): וזה לשונו: וְחַמִּינָא אֲלִין תְּקוּנִין דְּנִהְרִין עֲלֵהּ, וְהוּוּ מְחַכְאן מְלִי דְּפּוּמְנָא, לְאַתְעֵטְרָא וְלְאַסְתְּלָקָא כֹּל חַד בְּאַתְרֵיהּ. וְכַד הוּוּ מִתְתַּקְנָן מִפּוּמְנָא, כֹּל חַד וְחַד סְלִיק וְאַתְעֵטְר וְאַתְתַּקְנָן בְּהוּא תְּקוּנָא דְאַתְתַּקְנָן הַכָּא, מִכֹּל (ס"א בהבל דכל) פּוּמָא דְחַד מִינָן. וּבִשְׁעֵתָא דְחַד מִינָן פְּתַח פּוּמָא, לְתַקְנָא בְּהוּא תְּקוּנָא, הַהוּא תְּקוּנָא הוּוּ יְתִיב וּמְחַכְהָ לְמַלְהָ דְנַפְיָק מִפּוּמִיכוּן, וּכְדִין סְלָקָא בְּדוּכְתֵיהּ וְאַתְעֵטְר.

ועוד אמר התם [זוהר חלק ג' - דף קמ"ג ע"א] וזה לשונו: זְכָאִין אִינּוּן צְדִיקָיָא, (ס"א אתון חברייה) דְּכָל הִנִּי מְלִין קְדִישִׁין, דְּאַתְמְרוּ בְרוּחַ קְדִישָׁא עֲלֵאָהּ, רוּחַ דְּכָל קְדִישִׁין עֲלֵאִין אֲתַפְלְלָן בֵּיהּ, וכו'.

הרי לך להדיא דכל דברים האמורים באדרא קדישא כולם נאמרו ברוח הקודש, והמילות עצמם שהם יוצאים מפייהם דברים ככתבן היו עושיין פעולות גדולות ונשגבות ונוראות, ואנחנו בלמדנו הדברים ההם כאשר יצאו מפומייהו דרבנן קדישי ברוח הקודש, אף על פי שהם חתומים וסגורים אצלינו ואין לנו

ידיעה מהם, עושים בקריאתם פועל ותיקון למעלה מפני קדושת האותיות אשר יוצאים מפינו כמו שהם. (רב פעלים א' יורה דעה נ"ו)

כה) אם ילמוד בחלק הסוד שהוא פנימי, יזכה שיאירו עיניו להשיג בלימוד הנגלה שהוא בחוץ

"כל העוסק בתורה מבפנים תורתו מברזת עליו מבחוץ (מועד קטן ט"ז ע"ב). יובן בס"ד הכוונה, **אם ילמוד בחלק הסוד שהוא פנימי, יזכה שיאירו עיניו להשיג בלימוד הנגלה שהוא בחוץ, שיתחכם בו בזכות הלימוד של הסוד, שיראה סימן יפה בלימודו.** (בן יהודע)

כט) לימוד הזוהר הקדוש באשמורת הבוקר
אם זכה ילמוד באשמורת בזהר הקדוש, כי בזכותו יצאו ישראל מגלות שדומה ללילה. ואף שלא זכה להבינו, אף על פי כן ילמוד הלשון כי הוא מזכך הנשמה. (סידור בית אברהם לר' אברהם טכאריק זצ"ל)

פרק ו

ל) אורך הגלות מחמת העדר לימוד הסוד; הלימוד מובטח לו שהוא בן עולם הבא
 א. סמא דחייא, **חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זוהר הקדוש בכל יום אפי' גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגודל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזוהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ובתיקונים סוף תיקון ו', מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגינייה וקראתם דרור בארץ וגו'.**

ב. ובתיקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: **כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם אורך גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רח"ל, כי יעשה בשעה א' בלימוד הקבלה מה שלא נעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה, כי גדול כוחה לקרב הגאולה.**

ג. ובתיקון מ"ב שם בכסא מלך: **כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכש"כ אם יזכה ללמוד ולהבין אפי' פי' מאמר א' יעשה בו תיקון למעלה בשעה א' שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.**

לא) עכשיו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, היינו בוהר הקדוש

ד. ומה שאומרים וכי אפשר דרא, אדרבה שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשיו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, היינו בוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפ"י בפיטפוט לחוד ואפ"י בלגלול, ובזה יהי' נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי, וגם בעוה"ב הרוחני, כנודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס דף ר"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, עד ביאת הגואל אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל.

ה. על כן יתחזק כל אדם מאוד ללמוד זוהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חדוא ופורקנא בהון לעילא ותתא, אמון כן יהי רצון. (צוואת

הר"ד מאיר ב"ר אהרן שווארץ זי"ע מפידהייץ)

לב) כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא

"ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ותרגומו ובני ישראל נפקין בריש גלי, או יאמר בריש גלי על דרך דאיתא בזוהר הקדוש (הקדמת הזוהר) בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי. ועיין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה ספר הזוהר בדא יפקון מן גלותא, וזה שמרומז בפסוק: ובני ישראל יוצאים, היינו מן הגלות כנ"ל ביד רמה, ותרגומו בריש גלי ברי"ש ר"ת ר'בי ש'מעון ב'ן יוחאי, גל"י כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא, והבן." (דגל מחנה אפרים פ' בשלח).

"ואמר על עצמו (הרה"ק פינחס מקוריץ זצ"ל) שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלימוד

הגמרא כמו מן הזוהר ותיקונים." (מדרש פנחס דף ע"ב אות ג')

פרק ז

ג) למוד הרבה זוהר

עוד אמר שביקש מרבו שינצל מן דאגות והפציר לו מאד על זה ואמר ליה ללמוד זוהר ואמר ליה אני לומד זוהר ואמר ליה למוד הרבה זוהר." (שם דף יז. אות

ב')

לד) תלמוד תקוני הזוהר הקדוש - קודם השינה ממש, ואז תישן בטח

לכבוד קדושת תלמידי המובהק וכו' מו"ה דוד נ"י וכו' ומאוד יש לי צער גדול מזה אבל איעצך ויהי אלוקי"ם אתך בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר

אחד מתיקוני הזוהר הקדוש ואז תישן בטח ובל תירא בעזה"ת, והשי"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא אמן כן יהי רצון מנאי מורו ישראל במוהר"ר אליעזר בעל שם ממעזבוז. (כתר שם טוב)

לה) דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא, מונע כל מילי בישא
 דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך
 לחדול מזה. (הנהגות ר' משה גרינוואלד מחוסט אות כא)

"וקודם התפילה למעט בדיבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר הק'
 או בתיקונים או בזוהר חדש. (סדר היום בספר בית אהרן).

"צריך לשוב באמת על חטאות נעורים ולהתענות חמשה שנים רצופים יום
 אחד בשבוע וכו' ולהיות ניעור כל ליל שישי וללמוד באותו לילה תנ"ך משנה
 גמרא זוהר ראשית חכמה תיקונים עין יעקב וכו'." (לקוטי תורה מר"מ טשערנאביל זיע"א הדרכה
 א')

לו) מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו
 "אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו לאור לילך ולהגות באמרי נועם בזיו זוהר
 עליון אור הקדוש, חכו ממתקים וכולו מחמדים, מים שאין להם סוף וקץ להבין
 ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה המרכבה, ואיך להיות מרכבה להתייחד ולהשיב
 נפש אל מקור מחצבה ושרשה, וזאת נחלט ונשרש בנפשי אשר מי שלא ראה אור
 ספר הזוהר לא ראה אור מימיו." (עטרת צבי פי' בהעלותך)

"שמעוני אחי ורעי החברים המשתוקקים ומבקשי אמת אמתת עבודת הלב
 לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, נפשי תשתוחח ותדבק בספר הזוהר כאשר ידוע
 ומפורסם סגולת ספר הזוהר וכו'." (סור מרע).

"ותכלית הדברים כשתדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא
 כל עלמין ובפרט בספר הזוהר עיקרא דכלא והוא ילהב לבך כשלהובא דאשא
 ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר." (סור מרע ועשה טוב).

לז) רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד
 היצה"ר

"והוה מרגלא בפומיה דרבינו מזידיטשוב לאמר תמיד לאנ"ש ותלמידיו ולכל
 באי ביתו כי רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד
 המקטרגים ונגד היצה"ר שיזכו לתקן את נר"ן [נפש רוח נשמה] שלהם נקי ובר מכל
 סיג ופגם לטהר ולקדשם בקדושה עליונה, פעם שאל רבינו לאחד התלמידים
 החשובים, מדוע לא לומד בזוהר הק' והתיקונים ובכתבי האריז"ל, וענה בשברון

לב, רבי, מה אעשה כי ללימוד הקדוש הזה צריכים קדושה יתירה וטהר גברא ואני אין בי זאת. ואיך אוכל לגשת לקודש הקדשים ללמוד, ואמר לו רבינו אם אינך עוד קדוש וטהור צא ולמד לימוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש ואז תתקדש ותטהר כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדו." (מההקדמה לספר צבי לצדיק).

לה) יתחדש לו בכל עת ורגע אור חדש ממש, עד שנעשה בריה חדשה, על ידי הזוהר, ומרן האריז"ל

"כי למדן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור וכל החידושים שסובר כמחדש בסברות זרות וגרסות בהבל הבלים הם היפך הלכה אמיתית ולטהר את הטמא וכו', והזוהר שהם מאירות עיניים מתוקים לנפש ישראלית המשכלת שיתחדש לו בכל עת ורגע אור חדש ממש עד שנעשה בריה חדשה על ידי הזוהר ומרן האריז"ל." (היכל הברכה דברים דף כ"ח).

לט) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר

"ובדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש והוא כולו טעות ורמאות ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים וכו', ובדאי לא ישיג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר, ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזוהר וכו', ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר." (היכל הברכה פרשת עקב דברים ז' פ' י"ט)

מ) ובפרט בעת לימוד ספר הזוהר שממש השכינה שורה עליך והקב"ה מאיר עליך אור חיות

"אבל העיקר תדע אחי, לימוד זה שנתגלה בזמן הזה וכו', הוא מחמת שרע גובר מאד וכנסת ישראל נופל, ובלמוד זה נזדכך הנפש, ובאמת בעת לימוד הסודות ובפרט זוהר ותיקונים מאיר הנפש, ועל ידי לימוד וידיעות כוונת המצוות מעורר בשרשים עליונים ויאיר למטה בעילוי רב אור גדול, ובפרט בעת לימוד ספר הזוהר שממש השכינה שורה עליך והקב"ה מאיר עליך אור חיות, ובלבד שתהיה לך הכנעה באמת, ועוד שתזכה על ידי לימוד זה להיות עפר ואפר ולסבול יסורים וחירופין ודישות עקב שתהיה בעיניך כאסקופא התחתונה שהכל דשין

עליך, והשם יתברך יעזור לך בהרחבת המוחין של הקדושה ובנועם זיו השכינה שלא תרגיש מכל אלה שום הרגש כלל וכלל." (שביל היחיד אות ד' מספר נתיב מצותיך)

"צריך לקרות בספר הזוהר וכו' אע"ג דלא ידע מאי קאמר כי תיקון גדול ועצום מאד למטרוניתא ולנשמתו כנודע מכמה טעמים." (בתיקון ליל שבועות להרמ"ז בסו"ס טוב הארץ למהרנ"ש).

"יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה." (תיקון ליל הוש"ר שם).

מא) זוהר הקדוש מסוגל לנשמה ודבר השוה לכל נפש וגם צריך כל אדם להרגיל את עצמו לומר בכל יום ספר זוהר הקדוש קודם התפילה ומן אלול עד אחר ימים טובים לגמור ספר תיקונים הקדוש ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש ומי אנכי לגשת אל הקודש פנימה בספרי קבלה. כי כבר הסכימו כל הצדיקים ובראשם הצדיק המפורסם המנוח מהר"צ ז"ל מזידיטשוב בספרו סור מרע בכמה ראיות מוכיחות כי זהו מעצת היצר ושקר בימינו ואף שאינו מבין הכל. מכל מקום לשון הזוהר הקדוש מסוגל לנשמה והוא דבר השוה לכל נפש ישראל קטן וגדול שם הוא, כל אחד לפי הבנתו ושורש נשמתו. (הנהגות ישרות רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ אות ה')

מב) ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום – הוא מרפא ותיקון וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות לזכות בנועם השם והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. (מורה באצבע להחיד"א אות מ')

מג) תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום וכן נהג מורי ורבי לקבוע לימודו בלילה, במשניות או בזוהר, או שניהם כאחד טובים. (מורה באצבע להחיד"א אות מ')

"ילמוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים. כי הם מסוגלים לטהר הנשמה." (סידור האריז"ל לר' יעקב קאפיל ז"ל בסדר כוונת הלימוד)

מד) לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר "על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר. כמשל הנכנס לחנות של בושם אף על פי שלא לקח כלום מכל מקום ריח טוב קלט עמו". (דגל מחנה אפרים בליקוטים ד"ה ישקני).

"וכמו ששמענו בפירוש מפ' אדמור"ר הזקן בליאזני שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר". (חנה אריאל שמות עמ' ס"ד).

פרק ח

מה) התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך "ובענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור". (שארית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב').

מו) איש פשוט שלא קידש את עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד מכל מקום יוקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא "עוד אשרי העם לומדך ואשרי העומדים על סודך. לכאורה קשה דכיון שהמה לומדי"ך לומדי זוהר הקדוש וכו' איך קראם בלשון עם שהוא מדרגה פחותה כנודע וכו', אך מזה הוא נראה שגם איש פשוט שלא קידש את עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד מכל מקום יוקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא אליו שבזה תליא התקרבות הגאולה בב"א". (שער ישכר מאמר גל עיני אות י"ח).

"וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנועם השם והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש, וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפין זוהר או תיקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי". (נתיב מצותיך מקאמאראנא זיע"א. שביל התורה אלף סימן ל"א).

"כתיב מבשר"י אחזה אלוה, ר"ת מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ין י'וחאי עכ"ל". (בית

"אם זכה ילמוד באשמורת בזוהר הקדוש כי בזכותו יצאו ישראל מגלות שדומה ללילה, ואף שלא זכה להבינו אף על פי כן ילמוד הלשון כי הוא מזכך הנשמה." (בסידור בית אברהם מר' אברהם טכאריק זצ"ל).

מזו) ישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש לאנשי עירם ובזה יגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך ששימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל במהרה בימינו כן יהי רצון. (כסא אליהו שער ד')

מח) תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרוז בארץ.

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמור חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

(מט) יש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם ומה שאומרים וכי אפשר דרא אדרבה שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפט לחוד ואפילו בליגלוג ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס (דף ר"ט) בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם. (כסא אליהו שער ד' אות י"ח)

ג) אין קץ לגודל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו "סמא דחיי חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זוהר הקדוש בכל יום אפי' גירסא בעלמא כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו ואין קץ לגודל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו כמובא בזוהר הקדוש פ' נשא דף קכ"ד בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ובתיקונים סוף תיקון ו' מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא ובגינה: וקראתם דרור בארץ.

עד ביאת הגואל אור תורה של רשב"י מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל

ובתיקון מ"ב שם בכסא מלך, כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכש"כ אם יזכה ללמוד ולהבין אפי' פי' מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא, ומה שאומרים וכי אפשר דרא, אדרבה שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשיו בעיקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל, אי אפשר לטהר נשמתם רק סמים יקרים היינו בזוהר הקדוש כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפי' בפטפט לחוד ואפי' בעילוג ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצה"ר וממקרים רעים בעוה"ז

החומרי, וגם בעוה"ב הרוחני כנודע מזוהר הקדוש פ' פנחס דף רי"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה. **עד ביאת הגואל אור תורה של רשב"י מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל. על כן יתחזק כל אדם מאד ללמוד זוהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חדוא ופורקנא בהון לעילא ותתא אמן כן יהי רצון.**" (צוואת הר"ד מאיר ב"ר אהרן שווארץ זיע"א מפידהייץ).

"ואחר התפילה בכל יום וכו' יאמר מאמר מזוהר הקדוש או מתיקונים." (סדר היום בספר בית אהרן).

"יזהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה אחר שיעור גירסא במשניות, או בספר הזוהר הק' אשר קדושת התורה אשר למד בשכבו תנצור אותו." (צפורן שמיר סימן ח').

כל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד ביה אית ליה חיין

"זכאה חולקיהון דישראל דקודשא ברוך הוא אתרעי בהון ויהב להון אורייתא דקשוט אילנא דחיי דביה אחיד בר נש חיין להאי עלמא וחיין לעלמא דאתי דכל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד ביה אית ליה חיין וכל מאן דשביק מילין דאורייתא ואתפרש מאורייתא כאלו מתפרש מחיין בגין דהוא חיין, וכל מילי חיין הדא הוא דכתיב "כי חיים הם למוצאיהם" עד כאן לשון הזוהר הקדוש.

ומפרש הרמ"ז כל מאן דשביק וכו' הוא חידוש אחר והוא שהרי אין הכל זוכים לכתרה של תורה וכו' ומה יעשו מי שלא נגזר עליהם להיות חכמים, **לזה אמר שיש להם ב' תיקונים אחד לגרוס בעלמא כי גדול כח התורה גם בפטוט לחוד ואפילו בלגלוג יש לו זכות,** וכו' וכנגד זה אמר כי מי שאינו עושה כן אלא שביק מילי דאורייתא, מילי דייקא וכו' כאילת ומתפרש מתמן, פירוש אע"פ שיעשה מעשים טובים. וכו' **וכל מלוי חיין, המלות לבד בקריאה וגירסא בעלמא למה זה דומה לחולה ששותה משקה רפואה מועיל בסגולתו אף כי לא ידע בחכמת הרפואה.**" (רמ"ז דף קמח: לפירוש הזוהר).

כל הקורא בזוהר הקדוש, יש כח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה

"וכל מאן דאשתדל וכו' אפ' בקריאה לבד ובגימגום הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש כח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה, וכמו שכתוב בגמרא שיש כח בפסוקים להגן, וכל זה שיהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני **כי גם שהוא לא ידע סוד הרוחניות הלא יתעורר להסך עליו.**" (רמ"ז דף קעח:).

אם קובע עת לה' שעה אחת בכל לילה אז מובטח בו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא

"ממנו יודע החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד יעשה תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ואין צורך להאריך בראיות לזה המפורשים מפי גבורת הקדוש האר"י זלה"ה, **אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה כי שקול הוא כנגד כולם**, וזה שאמרו, וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מיניה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום לשנה תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה' שעה אחת בכל לילה אז מובטח בו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים במלכותא דרקיעא ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל". (כסא מלך תיקון מ"ג אות ס').

"על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה. אפילו אמירה בעלמא מן השפתים סגולה ותיקון הנפש מאד ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת." (בהקדמת ספר עצי עדן מקאמארמא ז"ל).

"ודע שכל ספר הזוהר מסוגל מאד מאד. ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה. והלשון של הזוהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך." (שיחות הר"ן ק"ח).

פרק ט

(א) מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגוד, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר, וצריכים להתחזק גם בנסתר.

הרב הק' ר' בונם מפרשיסחא ז"ל אמר לו להרה"ק ר' העניך מאלכסנדר ז"ל חידוש לי על עיר פראג שהיא מקום לומדים, ותורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגני ומצלי ואיך ירוד שם היהדות מיום ליום אחרנית רח"ל אכן העניך הוא דמקודם היה די בתורה הנגלית אבל עתה בעקבתא דמשיחא צריך להיות גם תורת הנסתר כמו שאנו רואים נר דולק וקודם שכבה הוא מתחזק ביותר ושלחבת עולה יותר כמו כן מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגוד אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר. (תורת שמחה דף נ"ז)

נג) זוהר כתבי מרן האר"י זלה"ה כל אחד לפי כחו ונשמתו ויכולתו חצי שעה קודם זמן התפלה

דע אחי הנעים שאמירת תיקון חצות הוא חביב לפני המקום ברוך הוא בלי שיעור והוא כל אחד כפי אמיתיות לבבו בבכיות גדולות על גלות השכינה ועל צער ודחקות ישראל הקדושים דייקא והחיצונים הרשעים מתגברים בכל יום יותר ויותר והם הם המצערים לבני ישראל הקדושים בפרנסת אנשי ביתם ואחר כך שירות ותשבחות ותהלים משניות גמרא **או מדרש זוהר כתבי מרן האר"י זלה"ה** והוא כל אחד לפי כחו ונשמתו ויכולתו ונמשך זאת עד חצי שעה קודם זמן התפלה ובחצי שעה זו **יעיין בספרי מוסר שנתיסדו על פי רוח הקודש דייקא ועל פי הקדמת אמת** וזהו כדי שלא יעמוד להתפלל מתוך ישות לבבו אפילו שהוא דקדושה כי קודם התפלה כל ענייני ישות שבעולם יש בו חלק מצד היצר הרע **חוץ משמחה של מצוה** כדברי רבותנו זכרונם לברכה וכן הוא הדין בתוך התפלה צריך לחזק ולקיים **ויגבה לבו בדרכי השם יתברך בשמחת לבבו דקדושה והוא כל אחד כפי כח נשמתו ומזג גופו דקדושה**. (הנהגות צדיקים - כללים מרבי אליעזר צבי מקאמרא)

נג) ללמוד זוהר הקדוש קודם התפלה

קבלתי מרבתי שצריך בר ישראל ללמוד אחר התפלה איזה לימוד גם כן או מדרש או דף אחד או ב' דפין גמרא הקדושה ולא ילמוד אז זוהר הקדוש כלל כי **זמן הזוהר דייקא הוא קודם התפלה** והמשכיל דקדושה יבין זאת כי לימוד אחר גמר התפלה מונע את האדם ממדות רעות ובפרט בביתו שלא יכעוס כי כשמתפלל בר ישראל הקדוש בלב אמיתי כנתבאר לעיל אז יכולין הקליפות להתגבר עליו כי יש להם קנאה להביא לו אש זרה כדי להפיל אותו ממדריגתו ולא עוד שלימוד הזה הוא תיקון הנפש לשמור אותו כל היום ממחשבות ומדרכים מקולקלים וכל זה הוא כשהוא אין עוד בתיקון השלימות גמור לזה יכול לאחוז בו אחר התפלה אש זרה אבל אם הוא בתיקון השלם בשלימות גדול אז אין לו שום פחד מזה ותיקון הזה מיירי מתפלה זו שתהיה בשלימות גדול ואם הוא אינו בשלימות גדול אז נאחז בו אש זרה ח"ו כנודע למשכיל דקדושה. (הנהגות צדיקים - כללים מרבי אליעזר צבי מקאמרא)

נד) קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר

קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר **וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש**. (הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

(נה) דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך לחדול מזה, מחמת שמוטל עליך לעסוק בהו"ת וכיוצא בזה כי ידוע מה שפירשתי אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה אחרים כנגדך והרבה פעמים דמיתי שטוב יותר לעסוק עתה בשיעור עיון ודחיתי לימוד הנ"ל לזמן אחר ומן השמים נזדמנו לי ביטולים אחרים קודם התפלה. (הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבושם)

באשמורת הבוקר ילמוד ספר הזוהר. (הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך

מבודאפעסט)

(נו) זוהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשך

"טמטום הלב הוא שנעשה לב האבן וכו'. יש לזה עצה היעוצה והבחירה ביד האדם על ידי שמבטלין ליה וכו', ועצה היעוצה לזה, **ללמוד ספר הזוהר כי זוהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשך.** וכו' ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב למודו בזוהר הקדוש אף שאינו מבין כי מה איכפת לו שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה." (ספר מאה שערים אמרי קדש).

(נז) תקנת הקדמונים, ללמוד בספר התיקונים מר"ח אלול עד יום הכפורים

"כמה ארכ"ן הוא זה, מרפא וארוכה לימוד זה, כאשר העד העיד בנו עדות נאמנה, הרב הקדוש האר"י זיע"א ויהי עדי"ו אמונה, שכל הרגיל בלימוד הזוהר הקדוש אף על פי שאין לו חלק בבינה, מזכך את נפש רוח נשמה כבן או"ר באי"ם לבינה, ובפרט בספר התיקונים היינו דאחניא ליה, תעל"ה באיתנ"ה שקי"ד ליה. **ותקנת הקדמונים, ללמוד בספר התיקונים מר"ח אלול עד יום הכפורים** לברר אוכל מתוך פסולת שדרך התינוק לפר"ר, בלימוד זה בא עדי ברורי"ן בפ' זה בורר, וקימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, בנדבות הלב המתנדבים בעם, ועליהם קבענום חובה, ללמוד דבר יום ביומו אז ירדו לשעורי"ן **שעורא זוטא ושעורא רבה.**" (מתוך הקדמת הרב המביא לבית הדפוס תקונים דפוס ליוורנו כהר"ר יצחק פרחי ז"ע).

(נח) אף מי שלא יבין הזוהר ילמוד בכל יום

אף מי שלא יבין הזוהר ילמוד בכל יום דבר מה כי הלשון הוא מסוגל לנשמה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבודאפעסט)

(נט) בכל עת ורגע ידמה בעיניו כאלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו

לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום תנ"ך משניות שהוא תיקון לנשמה **וזוהר** ושלחן ערוך ועין יעקב קודם השינה וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי

ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

ואחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו תנ"ך משניות שהוא תיקון לנשמה. ואחר כך לימוד שלחן ערוך אורח חיים ושלחן ערוך יורה דעה וזוהר. וגם לומר בכל יום תהלים שהוא נעים זמירות ישראל. וזמירות היא מלשון לומר עריצים שבה מזמר ומכרית כל הקליפות והדינים והמסכים שנעשו מחמת עונות בני אדם. **ובכל עת ורגע ידמה בעיניו כאלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו** שלא ישוב אחר תאוותו השפילות והזרות. כמאמר הכתוב תפסו בבגדים ויפול עליו אימה גדולה ויראה. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

ס) לא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה'

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה', דהיינו תורה נביאים כתובים, זוהר או שאר קבלה, משניות, גמרא, מדרש, מוסר, זה בכל יום עדכ"ש, והשם יתברך יעזרנו להוסיף אומץ גם שלחן ערוך כאשר יתבאר לקמן ושאר פוסקים. (הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

סא) לימוד תמידי בזוהר הקדוש

אלה דברי הברית, החוקים המשפטים והתורות, אשר קבלו עליהם החברים הקדושים, אשר באו על החתום, לקיים עליהם לשם יחוד קו"ש, כולם, כי נעשו כולם להיות כאיש אחד, לעבוד את העבודה הזאת עבודת ה', להחשב אחד מהם ככולם, לכל העבודה הזאת, וזה אשר קבלו עליהם:

ראשונה, לקבוע לימוד תמידי אשר לא יפסיק, בבית התלמוד הקדוש הזה, בספר הזוהר הקדוש, ללמוד כל איש מהם חלקו זה אחר זה, מאחר תפלת הבוקר, ועד עת תפלת מנחת ערב, כל הימים תמיד, לפי התנאים אשר התנו בלימוד הזה לפני ה'. (תקנות הישיבה לרמח"ל)

סב) ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

וכן אמר מורי ז"ל להר"א הלוי **עצה טובה לענין השגה, שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלב בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים.** (הרב חיים ויטאל בשער רה"ק דף י"א ע"ב)

סג) בכל יום גילוי חדש ללימוד הזוהר

שמעתי מאא"ז זללה"ה שספר הזוהר יש לו בכל יום פירוש אחר. (דגל מחנה אפרים,

אחר התפילה בכל יום וכו', יאמר מאמר מזוהר הקדוש או מתיקונים. (סדר היים ואזהרות שכתב הרה"ק הרב ר' אהרן מקארלין, ספר בית אהרן)

אמר מהר"מ מקאברין זצוקלה"ה: אמירת זוהר הקדוש בכל יום אף כי לא ידע מה הוא אומר עם כל זה אמירת זוהר הקדוש מזכך הנשמה. (אור לישרים)

זוהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה איזה שיעור גירסא במשניות או בספר **זוהר הקדוש** אשר קדושת התורה אשר למד בשכלו תנצור אותו. (צפורן שמיר סימן ח')

פעם אחת הזהיר לומר הרבה תהלים וללמוד זוהר הרבה. (מדרש פנחס, מהרה"ק ר"פ מקוריץ, יז, אות ב)

עוד אמר, **שביקש מרבו שינצל מן הגיאות** והפציר לו מאוד על זה, ואמר ליה שילמוד זוהר, ואמר ליה אני לומד זוהר, השיב לו רבו: **שילמוד הרבה זוהר**. (מדרש פנחס, מהרה"ק ר"פ מקוריץ, לו, אות עג)

מי שהוא בעל עסק גדול, יהי רוב לימודו בזוהר הקדוש, עת קבוע בכל יום ללמוד ספרי מוסר, ובפרט בספר הזוהר במאמר קן צפור. (אדמו"ר הזקן - בעל התניא).

לימוד בכל יום זוהר מעט, **ובשבת כל היום זוהר**. (מאמרי אדמו"ר הזקן פרשת תצא דף תתל"א)

העיקר שיהיה עת קבוע בכל יום ללמוד ספרי מוסר כמו ראשית חכמה וספר הישר לרבינו תם **ובפרט בספר הזוהר**. (מאה שערים ע' 40)

פרק י

(סד) **אמירת זוהר בכל יום מסוגל לפרנסה**
עוד אמר לאדם אחד **שיאמר זוהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה**. (מדרש פנחס דף ל"ו ע"א אות מ"ג)

סגולה לפרנסה - לומר זוהר בכל יום (מדרש פנחס ובארות המים).

(סה) **לימוד או אמירת הזוהר** כבוקר השכם מועיל לטהרת הנפש ותאוות לימוד התורה ובכלל זה גם כן תזוהרו בניי מאוד **ללמוד**, או על כל פנים לומר **בכל יום בבוקר השכם אליבא ריקנא שיעור זוהר הק'**, **ודבר זה מועיל מאוד לטהרת הנפש וגורר תאות הלימוד** כנזכר בספר עבודת הקודש, אשריכם בניי היקרים אם תשמעו בקולי. (רחמי האב סימן ג')

(סו) כמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבי של לימוד ספר הזוהר הקדוש וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם כרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חיי, ועל כרחך הכוונה בכל יום בפרטיות. ודפח"ח ואמת ושפתיים יושק, כפי' התוס' (גיטין ט'), עיין שם.

(הגה"צ מהר"א מזידיטשוב) אחיי ורעיי, אם כל כך גדלה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבי של לימוד ספר הזוהר הקדוש, ושורש בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המר, האיך לא יתלהב לב האדם להאיר אוזן לשמוע בלימודים לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזה"ק ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים כו'. (יסוד ושורש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

(סז) מכוונים לגמור כל ספר הזוהר עד יום הכפורים אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חודש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תיקוני הזוהר, ומכוונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועיין בספרים שהלהיבו מאוד על לימוד התיקוני זוהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזוהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאוד לנשמה. (מטה אפרים סימן תקפ"א ס"ק י"ז)

כבר נהגו גם כן חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותן מ' ימים מראש השנה עד יום הכיפורים בספר הקדוש תיקוני הזוהר, כי לימוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגולתו לקרב הגאולה בב"א.

(סח) (קצה המטה למטה אפרים שם ס"ק כ"ג) תיקון לבעל תשובה לאמר ה' דפין זוהר או תיקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה ראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים זוהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאות רעות, לזכות בנועם ה', והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. וכן נתן מרן האריז"ל תיקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זוהר או תיקונים בכל יום¹, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי.

(סט) (נתיב מצותיך למהרי"א מקאמאונא, שביל התורה אות א' סי' ל"א) הבעל שם טוב זיע"א מעורר ללימוד תיקוני זוהר

הנני רושם לך תלמידי המובהק הרב הגאון הקדוש מ' יעקב יוסף הכהן נ"י בקצרה על נייר קטן בכיון בכדי שתשא אותו בכל עת. קבלתי ממורי ורבי וכו' (הבעש"ט), תיקונים ילמד בכל השנה בכל יום. (כתר שם טוב)

ע) ללמוד בכל לילה קודם השינה ממש, מאמר אחד מתיקוני הזוהר הקדוש, ואז תישן בטח ובל תירא

איעצך ויהי אלוקים אתך, בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתיקוני הזוהר הקדוש ואז תישן בטח ובל תירא. והשי"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא, אמן כן יהי רצון.

מנאי מורו ישראל במוהר"ר אליעזר בעל שם ממעזבוז. (כתר שם טוב)

עא) בכל יום בפרטיות צריכים ללמוד חכמת הקבלה – ואין להמתין עד שימלא כרסו בש"ס ופוסקים, כי מי יודע כמה חיי

אחז"ל (קידושין ל). לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמרא: וכי ידע איניש כמה חיי? ומתוך: כי אמרינן ביומי, ופירש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספר שם כתוב, דלא נהירא, דאכתי איכא למיפרך מי ידע כמה חיי. ולכן נראה לי לפרש "ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש. וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם כרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חיי, ועל כרחך הכוונה בכל יום בפרטיות. ודברי פי חכם חן ואמת ושפתיים יושק, כפירש התוספות (גיטין ט'), עיין שם. (הגה"צ מהר"א מזידיטשוב)

פרק יא

עב) הרה"צ רבי לוי יצחק בנדר ע"ה אמר, שמאז שבא לארץ ישראל, במשך שלושים שנה הספיק לעבור את הזוהר למעלה משלושים פעמים

[הערת המערכת: בלימוד זוהר היומי המחולק 354 יום כל אחד ב"אשר הוא שם", יכול לסיים את הזוהר כל שנה בלימוד של 12 דקות ביום].

היה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון בפרשה שיש בה עשרים דפים זוהר, היה מחלק לשבע החלקים, והיה לומד כשלושה דפים ליום, ואילו פרשה של ארבע דפים בלבד, היה לומד מעט יותר מעמוד זוהר ליום

הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר ע"ה אמר לי פעם, שמאז שבא לארץ ישראל במשך שלושים שנה, הספיק לעבור את הזוהר למעלה משלושים פעמים! היות שמדי שנה בשנה היה מסיים את כל הזוהר. בגודל הישוב הדעת שבו, וסדרו הקפדני – סידר לעצמו את לימוד הזוהר באופן כזה, שיוכל לסיים מדי שבוע בשבוע את

הזוהר של הפרשה הזו, והיה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון בפרשה שיש בה עשרים דפים זוהר, היה מחלק לשבע החלקים, והיה לומד כשלושה דפים ליום, ואילו פרשה של ארבע דפים בלבד, היה לומד מעט יותר מעמוד זוהר ליום. [הערת המערכת: בלימוד זוהר היומי המחולק 354 יום כל אחד יכול לסיים את הזוהר כל שנה בלימוד של 12 דקות ביום].

עג) כשלומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבור על כל הזוהר ועל תיקוני זוהר והזוהר חדש

זה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנועם ובזיו מיוחד, כנראה בחוש ואף אלו שאינם בעלי סדר כל כך, בכל זאת צריכים לקבוע ללמוד מדי יום לפחות דף אחד של זוהר, כגון לפני קריאת שמע שעל המיטה, או בזמן מסויים אחר. ובאופן כזה, **כשלומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבור על כל הזוהר ועל תיקוני זוהר והזוהר חדש**, ויש הרבה ענינים שמבינים בהם מעט, ובפרט בדברי אגדה שבהם, המאירים את היהדות. ואחר כך, כשלומדים פעם שניה, זוכים להבין מעט יותר. וזה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנועם ובזיו מיוחד, כנראה בחוש.

והחיד"א (מורה באצבע סימן ב' אות מ"ב) כתב וז"ל: **"כי לימוד הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר... והוא תיקון גדול לנשמה..."** ורבינו מוהר"ן זיע"א כתב **"שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה"** (שיחות הר"ן אות ק"ח) היינו הגם שאינו מבין, וכתב שם ש"לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד" עיי"ש. על כל פנים כדאי לכל מי שאינו בטוח שיוכל לגמור את כל התורה במשך ימי חייו, ומי יוכל להבטיח זאת, לקבוע זמן לכל הפחות חצי שעה בכל יום, מלבד כל לימודיו, לעבור באמירה את הש"ס בבלי, ירושלמי, ספרא ספרי, תוספתא, מכילתא, זוהר, תיקונים מדרשים. ומאן דאחיד באורייתא אחיד בקודשא בריך הוא (ועיין בשו"ע הרב הלכות תלמוד תורה (פרק ב' בסעיפים י' י"ב וי"ג) שם מתבאר ענין זה היטב להלכה ולמעשה).

עד) ללמוד הזוהר אף שאינו מבין מאי קאמר, כי הלשון מסוגל לנפש ובספר רחמי אב (ערך לימוד) כתב וז"ל: **"מי שלא זכה ולא השיגה ידו בתורה או מי שטרוד מאד בעסקיו ודאגות ואין דעתו צלולה ללמוד בעיון, שילמוד בכל יום דף גמרא ופרק משניות באמירה בעלמא, כשלומד הזוהר אף שאינו מבין מאי קאמר, כי הלשון מסוגל לנפש, ובלתי ספק שישאר על כל פנים קצת בלבו, ואני הכרתי סנדלר אחד שלא היה לו יד בלימוד והיה גומר בכל שנה סדר הש"ס באמירה בעלמא והיה צלם אלקים על פניו כאחד הגדולים..."** עכ"ל. וכמו שאמר רבינו (שיח שרפי קודש ח"ב ע"ג) שאין שורה צלם אלקים על הפנים עד שגומרים את הש"ס. (לקט אמרים מהגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

עה) תיקון לבעל תשובה ללמוד ה' דפים מהזוהר בכל יום אע"ג דלא ידע מאי קאמר - לימוד הזוהר דווקא יש בו סגולה זו יותר מלימוד המשנה ותלמוד ומקרא, כי כח לימוד הזוהר מכל התורה אם למקרא אם למשנה

לא יסיר התפלין עד אחר עלינו לשבח ויאמר "והיה ה' למלך" וכו' כן כתב רמ"א ומיהו טו"ז ומ"א השיגו על רמ"א וכתבו לא יחלוץ עד אחר ד' קדושות והם ברכו וקדושת היוצר וקדושת שמונה עשרה, וקדושת ובא לציון, וג' קדישים, דהיינו עד אחר קדיש תתקבל. כן כתב אליה רבה (סימן נ"ו ס"ק כ"ד) והנהיג לעשות כדברי רמ"א (וכ"כ מקור חיים וכ"כ מח"ב סימן כ"ה ובסימן כ"ו ס"ק י"ד) וכתב דאין לחלוץ התפלין עד שילמוד בהם אחד המרבה ואחד הממעיט כי לא יזכה האדם לקנות חלקי הנשמה נפש רוח ונשמה עד שילמוד בתפלין וביותר בתפלין של רבינו תם ויותר טוב ללמוד בזוהר הקדוש שכן כתבו גורי האר"י ז"ל שלימוד הזוהר הוא תיקון גדול להאיר הנשמה ולקדשה, והרב ז"ל נתן תיקון לבעל תשובה ללמוד ה' דפים מהזוהר בכל יום אף על גב דלא ידע מאי קאמר דקריאתה זו היא היללא להאיר על הנפש ולתקנה. ונראה כי לימוד הזוהר דווקא יש בו סגולה זו יותר מלימוד המשנה ותלמוד ומקרא והוא פלא כי כח לימוד הזוהר מכל התורה אם למקרא אם למשנה. ועוד כתב בשם הגדולים (ח"ב מערכת הבי"ת ד"ג ע"ב) וז"ל: ואני אמרתי דע כי אין ספק כי כל לימוד התורה הקדושה נשא ורם הוא מרומים ובפרט אם יהיו לשמה באמיתות ודאי כי בונה בשמים מעלותיו ומתקן העולמות ומייחד הדודים ואפילו מארי דרזין חובת גברא ללמוד מקרא משנה הלכה דבר יום ביומו כאשר דיבר בקדשו האר"י ז"ל וכמעשהו ממנו אמנם אשר גדל לימוד הזוהר היינו שבמקרא ומשנה ותלמוד הם מלובשים מאד ואינו ניכר שהם סוד כלל לא כן הזוהר שמדבר בסתרי תורה בפירוש ואין פתי הקורא שלא יבין דרך כלל דבריו בעמקי ראי התורה ולכן להיות סתרי התורה גלויים בלי לבוש ה"ן מזהירין ומאירין הנפש ואע"ג דבצד מה דברי הזוהר סתומים מאד היינו להבין סתר עליון בעצם ולידע תוכן הדברים על בוריים ועל מתכונתן דודאי צריכים רבה ולא יובנו הדברים כי אם על פי חכם גדול (מפה) לאוזן המקבל שמבין בהם בכללות ניכר כוונתן רזין עילאין והדברים עושים רושם בשרשיהם עליונים למעלה וכו'.

עו) גם לבחורים ירגילו עצמם לקרוא בספר הזוהר הקדוש וראה גם בהוספות מהרצ"א ל'סור מרע ועשה טוב' (אות ט' דף ז') שמקובל בידינו שגם מי שלא יבין אף על פי כן לשון הזוהר הקדוש מסוגל לזכך הנפש עיי"ש. נתיב התורה הוא, שירגיל עצמו לקרוא בספר הזוהר הקדוש, וטוב ומועיל הוא גם לבחורים.

בכלל נתיב התורה הוא **שירגיל עצמו לקרוא בספר הזוהר הקדוש, וטוב ומועיל הוא גם לבחורים**, ובפרט מוסרי הזוהר הקדוש שלשונם הקדושה משפיע מאד לטובה על הנפש, וכמדומני שיצא ספר שבו ערוכים רק מוסרי הזוהר הקדוש שאפשר להבינם בנקל, וכמו כן מלוקטים הם ב"חוק לישראל", כי כל קטעי הזוהר הקדוש אשר שם הינם קטעים מוסריים.

וכידוע שלימוד הזוהר הקדוש מועיל מאד לקדש את נפש האדם, ולכן טוב שיקרא בזה כמה דפים בכל יום בהתלהבות, וללא ספק שיפעל בו לימוד זה להתיש יצרו הרע, **כי גם הגירסא ללא הבנה בספר הזוהר הקדוש מועילה לנשמה מאד** כמבואר בספרים הקדושים, וכל שכן כאשר קורא מוסרי הזוהר בלשונו ומבינם בוודאי שיועיל מאד. והרב מקאמרנא (נתיב מצוותיך", שביל התורה א' סימן לא) כותב בענין מעלת לימוד הזוהר: **וראוי לקבוע עצמו ללמוד 5 דפים זוהר בכל יום**, והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה, ולכלות קוצים מידות רעות ותאוות רעות, לזכות לנועם ה', וכן נתן **מון האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר 5 דפין זוהר או תיקונים בכל יום**. (אור לנתיבתי, הרב יעקב ישראל לוגאסי תש"ה הנתיב הששה עשר - נתיב המוסר)

פרק יב

(עז) **חכם יהודה פתייה זי"ע** – מגלה מה שכתב בסוד: **החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה** מרבינו זצ"ל שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו הלך ביחד עם **חכם יהודה פתייה זצ"ל** ואביו זצ"ל לבקר את אחד מחור"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו, כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתייה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבת לי שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמור, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריאה. (קונטרס "זכר שמואל" קוים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי צוק"ל)

(עח) **על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים**

מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים. (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי)

(הערת המחבר: ולפי זה מובן הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים)

עט) המניעות להדפיס ספרי קבלה הם מניעות כה גדולות ש 10 מכות צילום נשכרו ב 10 מקומות, ואחר כך שבר את הרגל - גם קיבלתי את המכה וגם אני יפסיק? ... פעמים אף היה כרוך הדבר במסירות נפש, כך אירע כשהוציא לאור את הק"כ צירופי אלוקים שעד אז לא היה מי שפתח דבר זה, לאחר גמר הענין הלך רבינו לשכונת גאולה לצלם את הדפים, וסיפר שנכנס קרוב ל-10 חנויות שיש בהם מכונות צילום, ובכל חנות שצילם באמצע הצילום המכונה התקלקלה, ואף על פי שראה עיכובים המשיך.

באותו לילה חיכה רבינו לרכב שיבוא לקחתו לכותל, אך הנהג מסיבה כל שהיא בושש מלבוא, משראה רבינו כך החליט ללכת לכותל רגלי, והנה כשהגיע לשכונת מאה שערים מעד והחליק על הריצפה בצורה חזקה מאוד שלא יכל להמשיך ללכת, למרות הכאבים העזים לא התיימש רבינו וביקש מב' אנשים שיעזרו לו להגיע לכותל, ואכן אותם אנשים סייעו בידי אחד מימין ואחד משמאל, ורק לאחר התפילה הלך לקופת חולים שיחבשו את הרגל, כשהגיע לישיבה אחרי הצהרים וראה הגאון הצדיק רבי יצחק כדורי שליט"א [זצ"ל] את רגלו החבושה, רמוז לו אולי יש כאן רמז מן השמים וכדאי שיפסיק מלעסוק בזה, ענה לו רבינו בפשטות "גם קיבלתי את המכה וגם אני יפסיק?".

ואמר רבינו שדבר זה אירע יומיים לפני חג הפסח, עמד לפני ה' בתפילה: ריבונו של עולם לא לכבודי עשיתי אלא לכבודך ועתה אנחנו לפני פסח, וכדי לקיים בדיקת חמץ וכן לעלות לרגל ביום טוב ראשון של חג הפסח צריך ללכת רגלי ולעלות 150 מדרגות, אני צריך רגליים בריאות, וסיפר שמיד למחרת כבר הרגיש שיפור, ויומיים לאחר מכן בערב פסח כבר הלך רגיל, אותו אח שטיפל בו בקופת חולים אמר לרבינו זה לא הגיוני מה שקרה ברגל שלך. (קונטרס "זכר שמואל" קיום לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרוי זצוק"ל).

פ) אמירת פתח אליהו הנביא זכור לטוב, קודם התפילה מסוגלת להצלחה, ולחן ולחסד - לימוד הזוהר הקדוש ותפילה סגולה לאריכות ימים ידוע שתפילה בכונה מביא אריכות ימים כדאיתא במסכת ברכות (נד:): ואמר רב יהודה שלשה דברים [המאריך בהן] מאריכין ימיו ושנותיו של אדם המאריך בתפלתו, וכן אנו רואים שלימוד הזוהר הקדוש גדולה כל כך שדוחה זמן תפילה - ומביא אריכות ימים

בספר סגולות ישראל (אות תפילה - אותיות ל - לד - לה): ל - תפילה: מי ימלא, ומי ישמיע קול סגולות פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב, קודם תפילתו, אשר ממנה נמצא יסוד כל בנין, עיין בספר כסא אליהו באורך בביאורו, והיא גם מסוגלת לכמה דברים: **להצלחה, ולחן ולחסד וכו'**, ואחריה יאמר: **"ותתפלל חנה וגו'"**, המהוללת עד למאוד, ויש בה קי"ג תיבות, כנגד תיבות ברכות של ח"י. וישנו עוד טעם אחד לאמירתה נשגב עד למאוד, לשלול סברת הפילוסופים שאומרים. שאין ביד אדם כח להשיג השלמות, והבין. (ימלט נפשו).

לד - תפילה: סגולה, מי שמתפלל בדמעות, אין תפילתו חוזרת ריקם, כמו שכתוב בזוהר הקודש, (פרשת ויחי דף רכ"ג), וזה לשונו: והיינו דתנינן, **כל בר נש דאושיד דמעין קמיה קודשא בריך הוא, אף על גב דאתגזר עליה עונשא יתקרע, ולא יכול ההוא עונשא לשלטא ביה וכו'**, (עיין שם. ועוד שם, בדף רפ"ח עמוד ב'): "ויבך חזקיהו בכי גדול", דלית תרעא דקיימא קמיה דמעין. עיין שם.

וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה. במסכת ברכות: **"כל השערים ננעלו, חוץ משערי דמעות דלא ננעלו"**, עיין שם. וכן אמרו בזוהר פרשת שמות (דף י"ב עמוד ב'), וכמו שכתוב, **מאן דאושיד דמעין בצלותיה, דלית לך תרעא דלא עאלין אנן דמעין וכו'**, עיין שם. ועוד שם (בדף כ' עמוד א'). תנו רבנן, האי מאן דצלי, ובכי וצעיק עד לא יכול למרחש בשפוותה, האי צלותא שלמתא דהיא בלבא, ולעולם לא הדרה ריקניא, אמרי גדולה צעקה, שקורע גזר דין של אדם מכל ימיו. ר"י אמר, גדולה צעקה, שמושלת על מדת הדין של מעלה. ר"י אומר, גדולה צעקה, שמושלת בעולם הזה ובעולם הבא, בשביל צעקה נוחל האדם העולם הזה והעולם הבא, דכתיב: **"ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יצילם"**. עד כאן לשונו:

לה - תפילה. סגולה וסוד גדול לומר קודם כל תפילה הפסוק: **"הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים"**. (כך כתוב בסידור תפילה, בשם המקובלים):

והנה מקום אתי פה להזכיר מלתא דתמיה לי טובא, מה שראיתי לרבינו מהרש"א זכרוננו לברכה, בחידושי אגדות, במסכת ברכות (דף ס"א). דאמרו שם, **לעולם יהיו דבריו של אדם מועטין לפני המקום וכו'**.

שם: רבינו המהרש"א זכרוננו לברכה, דבא לומר, דגם אם יבוא על האדם מדת פורעניות, יהיו דבריו לפני הקדוש ברוך הוא מועטים בבקש"ת רחמי"ם, ואל ידבר בו הרבה וכו', עיין שם. ולא זכיתי להבין דבריו הקדושים, הא אמרו רבותינו זכרונם לברכה, במסכת ברכות [דף ל"ב עמוד ב'], **אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל**. שנאמר: **"קוה אל ה' וכו'"**, עיין שם. וכמו כן אמרו במדרש רבא

פרשת ואתחנן, אר"ח רבה, כתיב: **"קוה אל ה' וכו'",** הוי מתפלל וחוזר ומתפלל, יש שעה שיתנו לך, עיין שם. ועוד אמרו בפרק הרואה. **קבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי,** עיין שם. ואם כן צריך עיון גדול לי להבין בכאן דברי המהרש"א זכרונו לברכה, שוב מצאתי במדרש תנחומא פרשת מקץ סימן ט', במה דאמרו שם, שאל אנטונינוס את רבינו הקדוש. מהו להתפלל בכל שעה, אמר ליה אסור, עיין שם היטב. ועל פי זה אפשר לישב דברי המהרש"א זכרונו לברכה, והבן. (ועיין בהקדמה).

[הערת המעתיק:] ויש ליישב על פי ה"ראשית חכמה" שכתב על דברי חז"ל: האלוקים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מועטין, והביא על זה את דברי הוזה"ק: דלכל מעשה יש זמן עד שעולה למעלה, אך דיבור מיד עולה וטס לרקיע, ועל פי זה ביאר דצריך האדם לברור מילותיו גם בדברי קדושה כדי שלא יאמר דבר שלא כהוגן, עכ"ד וזוהי כוונת המהרש"א הנ"ל]

פא) בעת שהיה לומד ועוסק בסתרי תורה לא היה חושש לזמן תפילה ומדי דברי בזה, ראיתי בשאלות ותשובות בשמים ראש סימן י"ט בכסא דהרסנא, שהעתיק מכתב יד אחד, וזה לשונו: ושמעתי שהחסיד מהר"י קיצונגין זכרונו לברכה, **שבעת שהיה לומד ועוסק בסתרי תורה לא היה חושש לזמן תפילה,** עיין שם. וכמדומה לי שראיתי באיזה ספר מפורסם שקרא אחריו, אלא שנודע מכבר שיצא עוררין על ספר שאלות ותשובות בשמים ראש.

[ועיין בשם הגדולים, למון חיים יוסף דוד אזולאי זכרונו לברכה, במערכת ספרים מערכת ב', בדיבור המתחיל: בשמים ראש, ובספר תולדות אנשי שם (דף כ"ד עמוד א'; בדבור המתחיל: מדי דברי, עיין שם).

ועיין בספר שדי חמד, (כללי הפוסקים סימן י"א אות ז'), **שהוא תנא ירושלמי שפיר חזי, ועיניו משוטטות בכל הספרים המדברים בענין זה.**

וכעת בא לידי ספר הנחמד **רב פעלים,** להגאון מהר"א זכרונו לברכה, **בן הגר"א,** זכרונו לברכה, מוילנא. ומצאתי שם באות ב' בהערה שם, שהביא בשם הגאון היש"ר זכרונו לברכה, בספר מצורף לחכמה. שכתב, וזה לשונו:

ובספר הבהיר, לרבי נחוניא בן הקנה, זכרונו לברכה, כתוב. מאי דכתיב: "תפילה לחבקוק הנביא על שגיונות", תפילה, תהלה מבעיא ליה, אלא **כל המפנה לבו מעסקי העולם ומסתכל במעשה מרכבה, מקובל לפני השם יתברך, כאילו מתפלל כל היום.** שנאמר: "תפילה לחבקוק הנביא על שגיונות", כמה דאמרת: **"באהבתה תשגה בה", ומאי ניהו מעשה מרכבה,** עד כאן לשונו. והרי הוא כמבואר מקור

מים חיים, למה שכתוב הגאון בשאלות ותשובות בשמים ראש, בשם החסיד הנזכר לעיל. זכותו יגן עלינו.

פרק יג

נספח מספר - גאלת הרשב"י

מדברי דרשה של כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א יום ג' פרשת קרח, כ"ו סיוון תש"ע

דרשה לחזוק למוד הזוהר הקדוש (ראשון לציון)

בו ובאר:

א. איך שבזמן קצר יכול גם מי שעברו עליו רוב זמיו בתהו, בהתעוררות יכול לתקן הכל ולזכות לפסוק הקטן הזה לאלף והצעיר לגוי עצום, בעתה אחישנה.

ב. הבא לטהר מסייעין אותו, אם רק תרצה כל נשמות הצדיקים יסיעו בעדך.

ג. ביד כל אחד להיות עשיר, ולהביא את הגאולה.

ד. הגאולה קרובה, ומגיעה על ידי לימוד הבחורים והאברכים.

ה. פסק החפץ חיים, שכל בחור ושיבה (וכל יהודי), ילמד בשבת, כל הזוהר הקדוש שעל הפרשה.

ו. מעלת לימוד הזוהר הקדוש בשמחה, ובפרט בשבת קודש.

ז. בעשר ליום זוכים לעשרות מיליוני שעות תורה בשנה, "עין לא ראתה"!!!

ח. הלומד זוהר הקדוש מתדבק בנשמת הרשב"י וגם זוכה ויושב במחצתו

ט. לזכות לשדוכים טובים והגונים על ידי הרשב"י זי"ע.

י. הלומד שעה אחת זיה"ק בשבת קודש, מעלתו כלימוד 100.000 אברכים הלומדים 10 שעות ביום.

יא. כל אחד יכול להיות מל"ו צדיקים שעליהם העולם עומד.

פב) אלף סיומי זהר בסוד האלף לך שלמה

ב"ה, ישאאל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זהר בסוד האלף לך שלמה¹, ובזכות זה נזכה מהר לגאולה השלמה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השעורי זהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף ותקשרו אלינו.

(פג) "מי לד' אלי"

ענג כפול ושמחה מרבה לחזות ולראות איך ששמות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזה העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל וזהוהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל, ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל, יראי ד' שנשארו לפליטה, שישנם עדן בדורנו דור עקבתא דמשיחא, החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע, ועושים קבוץ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם בלו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפכה כי האמת נר לרגלם.

(פד) לזכות בשפע אור אלוקי

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בני ישראל שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העולם הזה "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמרא סנהדרין צ"ט).

כמה מפעים ומחזק להכירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלקה חנם - מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעולם הזה - ובפרט למוד הזוהר הקדוש שמכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם¹, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ₪ - אשר למה נחשב! - הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל-101 יהודים כמנין "מיכאל", וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. - בזכותן יהודי לומד בשבת קדש שעה זוהר הקדוש - אשר ערכו שוה לאלף שנה למוד פשט ביום חל לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (ארחות צדיקים) - וזה רק מיהודי אחד, וכאשר מקבל על עצמו ללמוד בשבת קודש זוהר הקדוש ומצטער על ימיו שלא ידע ולא למד עולה לו כאילו למד כל השבעים שנה בכל השבתות, צא וחשב לכמה עולה: מליון שנה (שעה לימוד זוהר הקדוש בשבת), כפול 54 שבתות כפול 70 שנה עולה 3 מליארד ו' 780 מליון שנה תורה.

ואחר כך תכפיל במאה יהודים שאתה מזכה, צא וחשב לכמה עולה: 378.000.000.000 - שלש מאות שבעים ושמונה מליארד שעות תורה.

ואם יזכה לאֶלֶף יְהוּדִים, אחר כֵּן תִּכְפִּיל בְּעֶשֶׂר, צא וחשב לַכֶּמֶה עוֹלָה:
3.780.000.000.000 שֶׁלֶשׁ טְרִילִיוֹן שְׁבַע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים מִלְיָרְדֵי שְׁעוֹת תּוֹרָה.

האם יש לנו משגג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות,
וּכְלֵם שְׁמוּרִים לְךָ!

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לעלוי נשמת, לזכות, לרפואה שלימה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חיין בעולם הזה ובודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו, יש עוד מה לחשב, – צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגל זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותוכח איך לבן מטהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

פה) כח גדלת למוד הוזהר הקדוש נתן בהם חשק עצום

וכח גדלת למוד הוזהר הקדוש נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכינתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, – והעולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזבי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח) –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זי"ע: א מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה – כופה את מלכות הרשעה. – עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. – מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. – זוכה לעשירות בעולם הזה. – זוכה לעולם הבא. – אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. – נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. – הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. – הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו,

ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

פו) המזכה את הרבים הוא היחוסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה על התורה בהקדמה בקנטרס תהלה למשה דף י"א ע"ב וז"ל: ק: מבאר בזהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב) שהוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא¹ וכו' [כאי צירך לרדף אחר אנשים חייבים] בגין דייחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דייסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו', ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועין שם (בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש רבי איציקל מדראהאביטש זצ"ל, ושאל רש"י ז"ל רבי איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובה נחה וסקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עד כאן.

מוכן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוהר הקדוש, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

פז) כל ראשי הדורות אינו זוכין או אינו נענשים אלא על סבה זו.

כתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שערי קדשה – (חלק ב שער ז): מזכי לחייבא: אמרו רבותינו ז"ל (אליהו רבא ספ"ח) למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשה ואהרן, מפני שהיה עולה להגל ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומצוה אותו, וכן שמואל בנו נוהג אחריו, כמו שכתוב (שמואל א' ז') וסבב בית אל והגלגל וגו' ושפט את ישראל ותשובתו הרמתה כי שם ביתו, ואברהם לא זכה לכל מעלותיו אלא משום (בראשית

י"ב ה') וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרוֹן, וּכְתִיב (שם י"ח י"ח) וְאַבְרָהָם הָיָה לְגוֹי גָדוֹל וְגוֹי כִּי יִדְעֵתִיו אֲשֶׁר יַצֹּה וְגוֹי, וְשִׁמְרוּ דֶרֶךְ ה' וְגוֹי, וְכָל רְאִשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זֹכִינִן אוֹ אֵינָן נִעְנְשִׁים אֲלָא עַל סִבָּה זוֹ¹.

פח) בד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנו דמזמנין ליה
צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר פנה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש **"בד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנו דמזמנין ליה"**, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו.

ועוד כבר הבטיח השי"ת על ידי ירמיהו הנביא (פרק ט"ו י"ט), "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", ופרש רש"י "ואם תוציא יקר מזולל" - אם תוציא אדם הגון מאדם רשע שתחזירנו למוטב. "כפי תהיה" - שאני גוזר גזרה ואתה מבטלה.

ולומדי הזוהר נקראים מזכי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ויתפלתם נשמעת.

יהודים יקרים: עתה אנו נזקקים לרחמי שמיא גדולים, יש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזוהר בשנה אחת, בוודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

פט) הסביתו ושמעו איך שבנסי נסים נצלו כל יושבי ארץ ישראל
אספר כאן מה שאמרתי בדרישה שהייתה בסעודת הלולא המרכזית של ראש המקבלים מורינו ורבנו הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, מייסד וראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" על שם הרב שלום שרעבי - שהתקיימה בישיבתו, ישיבת המקבלים "נהר שלום" בליל ששי פרשת וירא שנת תש"ע - בהתאסף ראשי גדולי ישראל המקבלים מארץ הקודש - בראשותו של תלמידו וממשיך דרכו הרהגה"צ המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א.

באותה עת הגיע אוניה מלאה עם פצצות וטילים נוראים בכמות אדירות ומפחידות ויושבי ארץ ישראל נצלו מסכנה נוראה!!!

ובנסי נסים תפסו את האוניה ונצלו כל יושבי ארץ ישראל, ונס ההצלה הזה קרה בזכות הצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, שלמדנו את דבריו הקדושים

ש'למוד הזוהר הקדוש ביום חול כמו 75 שנה חיים של אדם, ואז גם פרסמנו את דברי הבן איש חי והכסא מלך זיע"א בעניין לימוד הזוהר הקדוש, ובפרט בשבת קודש, ששעה שווה כמו אלף שנה, ובשמחה מכפיל באלף ושווה למליון שנה שעות לימוד תורת הנגלה (פ"ט).

ועשרות אלפי יהודים התעוררו להרבות בלימוד זוהר הקדוש, ונצלו את זמנם בשבת קודש אחרי הייודעם את מעלתו הרמה, ובזכות הלומדים הצדיקים זכינו לחומת מגן רוחנית, אשר לא תעבור חרב וחנית, בכל מחנה ישראל הקדושים.

וכדאי להתבונן כמה נסים השם: תברך עשה לנו:

א. בואו נזכר שלפני שנתיים במיליון יהודים הגלו מביתם הצר הצורך שישלחו טילים ופצצות לכל ישובי הדרום.

ב. ובשנה שלפני כן כל ישובי הצפון מקרית שמונה, אפת, נהריה, מירון, וכל חיפה והקריות היו בפחד נורא וסכנת נפשות רח"ל, וכל מי שיכל הלך לגלות.

ג. כמה הרונים רח"ל היו, כמה משפחות נהרסו.

ד. כמה פצועים בגוף וכמה פצועים בגפש שמטופלים עד היום.

ועתה נצלנו מהרג ונזק וגלות, אך ורק בזכות לומדי הזוהר הקדוש, שהם מזכי הרבים האמתיים!¹

והשבוע הזה נתפסו שש אוניות בדרךם לעזה לעזור לטרוריסטים, ובחרוף נפש סכנו החיילים את עצמם כדי להציל את יושבי הארץ, ויש עוד כמה בבתי החולים שצריכים תפילה לרפואה שלימה, ב"ה שנצלנו מסכנת האוניות, והכל בזכות עם ישראל הצדיקים שלומדים דף היומי של הזוהר הקדוש ומזכים את כלל ישראל.

ז. ערכת מגן רוחנית

דעו לכם יש לנו עצה נפלאה וערכת מגן אמתית שלא פגע שום חייל, ולא יקרה שום נזק, פשוט לחלק לכל החיילים! קונטרסים של הזוהר הקדוש ותקוני זוהר להצלתם ושמירתם. [אנחנו מחפשים מתנדבים לחלוקה לכל החיילים, וכרגע יש לנו תורם בשביל כעשרים אלף חיילים יצ"ו].

אחי ורעי בואו ונרבה עוד בזכיות הזוהר הקדוש לרפואת החולים, ולהצלת עם ישראל, ואם היינו זוכים וכל עם ישראל מתאחדים ללמוד זוהר הקדוש כפקנת הרמח"ל כבר היינו נגאלים.

משה רבינו והרשב"י אומרים: כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח! שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח.

והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון ונאלתו, בכח וסגלת¹ למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש:

צא בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשיתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונציל ועוד כתב הרמח"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשיתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונציל ונמצא שביריחת רבי שמעון בר יוחאי עשיתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..."

ומכאן מודעה רבא לאורייתא, וקריאת קדש למצדיקי הרבים ככוכבים, די בכל אתר ואתר, הם מזכי הרבים שזכות הרבים תלויה בהם, וכן לגבאי בית הכנסת ובתי מדרש בארץ הקדש ובעולם כלו, ובעקר לתלמידי החכמים שבארץ ישראל, לקבל עצתו של צדיק, הלא הוא מורה דרכם של כל ישראל, הרמח"ל הקדוש, לקיים דברו אשר דבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלקים, ואם אפשר בכל שכונה גדולה בה גרים שלומי אמוני ישראל, למוד רצוף של הזהר הקדוש כנזכר באגרת פ"ו, מבקר ועד ערב חק ולא יעבר ונבמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק].

צב) עצה חשובה ונחוצה לכל יהודי ויהודי אשר בקל אפשר לקיימה, כדי להציל את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות, ולזכות במהרה לגאולה ברחמים כל בית כנסת יכול לארגן תכנית לשלם ל" 80 אברכים בשבוע לכל אברך אחד 25 לשעה, סך הכל: מאה, לחדש לאברך.

וכל אחד שרוצה לשלם רק עבור שעה לאברך אחד, יכול לתת רק 25, כדי לזכות בשעה אחת של זוהר הקדוש, וזוהי תוכנית השווה לכל נפש, ובודאי לא ימצא אחד שלא ירצה לקבל חלק בדבר הגדול הזה.

וגם הרוצים לארגן בחורי ישיבות שילמדו זוהר הקדוש יכולים בקלות ובמהירות לזכות לזה, על ידי שישלמו לבחור 10, לשעה לימוד, וכל בחור יכול לחלק את השעה הזאת לחמש חלקים ביום כ 12 דקות בכל פעם וכך יזכה כל 70 יום לסיים את הזוה"ק סך הכל 5 פעמים בשנה, שהרשב"י ימליץ עליו להצלחה ועליה בתורה ולזיווג הגון משרש נשמתו האמתית¹. והפרנס שזוכה על ידי 3500 בשנה (פחות מאلف דולר), רואה עולמו בחייו, ומצליח בכל עסקיו ומתברך בכל עניניו

וזוהר שתמיד שהרשב"י הקדוש ממליץ טוב ומגן עליו ועל בני ביתו. ויש לו זכות של 354 שעות לימוד תורת הרשב"י, אשר עולה ב' 282 ימי חול שנה 282 שנה, ובשמחה כפול אסף: 282.000 שנה. - ו' 72 ימי שבת וימים טובים כפול אסף שנה: 72 אסף שנה, ובשמחה כפול אסף, שנה: 72.000.000 שבעים ושנים מליון שנה תורה. כמניין חסד וזכה ל"חסד אל כל היום", (תהילים פרק נב ג).

כל זה אתה מקבל מבחור אחד שלומד שעה אחת בכל יום.

(ג) **התפין חיים ז' ע צועק: תעשו חשבון הנפש ברוחניות בדיק כמו שעושים במקרה.**
האם יש לך תוכנית חסכון שבגשר שקל ליום (\$2.50), אתה זוכה לעשרות מיליוני שעות של תורה, אין דבר כזה בכל העולם כולו. וכל התענוג הזה שאין כדגמתו בעולם הזה, לא תוכל לתאר, כדברי הנביא ישעיה (פרק ס"ד ג) "ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו". וברש"י (סנהדרין צ"ט ע"א) עין לא ראתה - דאין קץ לדבר.

ישראל קדושים תתחברו ותתארגנו לשמח את השכינה הקדושה ולהעלותה מבור הגלות אשר כמה צדיקים וקדושים עוררו על גודל החיוב לומר תיקון חצות! וכמה דמעות כבר שפכו עם ישראל על גלות השכינה, וכאן יש לנו עצה גדולה ועצומה לשמח את השכינה וליחד קב"ה ושכינתיה בגאלת עולמים כתקנת הרמח"ל.

ואם ילמדו לפי הזהר היומי המחלק ל 354 יום 6-7 דפים ליום, יעשו חשבון כמה פעמים סימו את כל הזוהר הקדוש. ולהודיע לשרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזוהר הקדוש, לעשות סיומים מדי יום ביומו.

ויהי רצון שיעל ידי התקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזרות קשות¹ מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמתית מפני הגזרה קשה ח"ו, כהבטחת הרמח"ל.

(צד) אל תיראי תולעת יעקב

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) **אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ובתרגום יונתן באר: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעךכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל: וברד"ק באר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות כתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים בארזים ומשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.**

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא בפייהם
בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, ולתת את המכה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

הצבא מתכוננים להחזיר "מכה שנייה" לאירן על ידי צוללות,

זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמיליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"

"נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זהר הקדוש "ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב).

אנחנו יכולים מדי יום ביומו לסיים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י ז"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד),
"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים:
בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים
וללא צער חבלי משיח!]

כיצד זה אפשרי? - האם יכולים לישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אל!

אפן א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גוון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

אפן ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גנון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

אפן ג: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [גנון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!
וכן יש אפן ד' ואפן ה' ל 45 אנשים.

צה) הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלה לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם,

עם ישראל זקוק להצלה מהמבול הנורא!

וואת אפשר רק על ידי

תבת נח - שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! - אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות, סכנה! לא לפל ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מגול זה משכהו לבית המדרש, וכר'... (סכה דף נב).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טו-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו באבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידוך: (יח) ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר גְּאֻלַּת הַרְשָׁב"י

דְּרָשָׁה לְחֻזֵק לַמּוֹד הַזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ (רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן)

- א. אִיךְ שְׂבוּמֵן קָצֵר יְכוּל גַּם מִי שְׁעָבְרוּ עָלָיו רֹב יָמָיו בְּתַחוּ, בְּהַתְּעוֹרְרוֹת יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל וְלִזְמוֹת לְפָסוּק הַקָּטָן יִהְיֶה לְאֵלֶּךָ וְהַצֵּיִר לְגוֹי עֲצוּם, בְּעֵתָהּ אֲחֻשְׁנָהּ.
- ב. הַבֵּא לְטַהֵר מִסִּיּוּעֵין אוֹתוֹ, אִם רַק תִּרְצֶה כָּל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְסִיעוּ בַעֲדָךְ.
- ג. כִּי־כָּל אֶחָד לְהִיּוֹת עֲשִׂיר, וְלִהְיֵא אֶת הַגְּאוּלָּה.
- ד. הַגְּאוּלָּה קְרוֹבָה, וּמוֹנֵעָה עַל יְדֵי לִימוּד הַבְּחֻרִים וְהַבְּרִכִּים.
- ה. פֶּסֶק הַחֲפִצַּן תִּיב, שְׂכָל בְּחֹרֵר יִשִּׁיבָה (וְכָל יְהוּדִי), יִלְמַד בְּשִׁבְתָּ, כָּל הַזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁעַל הַפְּרָשָׁה.
- ו. מַעֲלַת לִימוּד הַזֶּהֱרַר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֵט בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ.
- ז. בְּעֵשֶׂר שָׁ לַיּוֹם זֹכִים לְעֲשָׂרוֹת מִיּוֹנֵי שְׁעוֹת תּוֹרָה בְּשִׁנָּה, "עֵין לֹא רִאֲתָה"!!!
- ח. הַלִּימוּד זֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ מִתְדַבֵּק בְּנִשְׁמוֹת הַרְשָׁב"י וְגַם זֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמוֹחָצוֹת
- ט. לְזִמּוֹת לְשׂוֹבִים טוֹבִים וְהַגּוֹיִם עַל יְדֵי הַרְשָׁב"י זִי"ע.
- י. הַלִּימוּד שְׁנֵה אַחַת זֹה"ק בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ, מַעֲלָתוֹ כְּלִימוּד 100.000 אֲבָרְכִים הַלּוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם.
- יא. כָּל אֶחָד יְכוּל לְהִיּוֹת מִל"ו צְדִיקִים שְׁעֲלִיהֶם הַעוֹלָם עוֹמֵד.

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהֱרַר הַעוֹלָמִי"

בַּעֲיַה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵכ"א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

סֵפֶר

גאֵלֶת הַרְשָׁבִי

מדְבָרִי דְרָשָׁה שֶׁל כ"ק אֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

יוֹם ג' פְּרִשֶׁת קָרַח, כ"ו סִיווֹן תש"ע

דְרָשָׁה לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן)

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרֵב הַצַּדִּיק שְׁלִיט"א, רַבָּנִים חֲשׁוּבִים, רֵאשֵׁי הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּרֵאשִׁית דְּבָרֵי אֲגִיד הַקְּדָמָה קִטְנָה, שֶׁהַשְּׁפָת אִם שְׁלִי הִיא שְׁפַת אִיִּדִישׁ, וְלֹא לְמִדְתֵּי בְּכָלֵל שְׁפָה הַעֲבְרִית, רַק מֵה שְׁדַבְּרַתִּי קֶצֶת עִם אֲנָשִׁים, הַתְּרַגְּלַתִּי קֶצֶת לְשָׁפָה, וְעַל כֵּן קֶצֶת קֶשָׁה לִי, אֲבָל יְדוּעַ שְׁדַבְּרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב, וְעַל כֵּן אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַלֵּב שְׁלִי יִבִּין לְבָבוֹת הַשׁוֹמְעִים, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁבַעֲזָרַת הַשֵּׁם נִבִּין אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

הַרְבָּנִים שְׁלִיט"א בְּקִשְׁוּ מִמֶּנִּי שֶׁאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסָר. חֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי הָאֵם אֲנִי רֵאוּי לִוְמַר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צַדִּיקִים כְּאֵלוֹ, שְׁיִוָּשְׁבִים בְּרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן יצ"ו – וְלוֹמְדִים זֹהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁמַּעֲלֵתֶם רָמָה וְנִשְׁגָּבָה, וְהַרְשָׁבִי זי"ע קוֹרָא אוֹתָם "כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וְעַד". וְעַלֵּיכֶם נִיתֵן לְהַמְלִיץ דְּבָרֵי הַנְּבִיא יִשְׁעִיָהּ (פָּרָק מֵא כו) "רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּם וְלִירוּשָׁלַם מְבֹשֵׁר אֶתְּוֹ". דְּעַל יְדֵי שְׁבָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן מִתְקַבְּצִים לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וּמוֹכְנִים – "הִנֵּה הִנֵּם" מְלִשׁוֹן, הַנִּי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן – וּמִתְנַדְּבִים לְזָכוֹת

אֵת יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, עַל יְדֵי כֵן נִזְכָּה - "וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשָׂר אֶתָּן"^א
בַּמְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

אָבֵל אִם מִבְּקָשִׁים מִמֶּנִּי כָל כֶּךָ, הִיָּה קִשָּׁה לִי לְסָרֵב.

עַל כֵּן הִחַלְתִּי שְׂאֵמֵר לְעֲצָמֵי דְבָרֵי מוֹסֵר בְּקוֹל, וְשִׂאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן יִשְׁמְעוּ.
אֵיתָא בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ בַּמִּדְבָּר (פָּרָק טו א) "וַיִּקַּח קִרְח בֶּן יִצְחָר בֶּן קָהָת בֶּן לִוִּי
וְדָתָן וְאָבִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב וְאוֹן בֶּן פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן, וַיִּקְהָלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כְּלָם קְדָשִׁים וּבִתּוֹכֶם ה' וּמְדוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל
קַהֲל ה'". וּבְרִשָׁי מִקִּשָּׁה וְקִרְחַ שְׁפָקַח הִיָּה מֵה רָאָה לְשִׁטוֹת זֶה עֵינֵנו הִטְעָנוּ. (תַּנְחומֵי א).

וּבִאֵר בְּזֶה הַנֶּעַם אֱלִימֶלֶךְ ז"ע, כִּי יֵשׁ לְאָדָם שְׁתֵּי עֵינַיִם בְּאֶחָד צָרִיךְ לְרְאוֹת
גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא וּבְאֶחָד צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׁפָלוּת עֲצָמוֹ, וְקִרְח רָאָה רַק גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא,
וְלֹא רָאָה שְׁפָלוּת עֲצָמוֹ לְכֵן טָעָה טְעוֹת גְּדוֹל.

אֲכֵן לֹא מִצִּינוּ שְׁקִרְח הֵלֶךְ לְהִתְפַּלֵּל כְּדֵי לְהִינָצֵל, כְּמוֹ שְׁמִצִּינוּ בְּפִרְשֵׁת שְׁלַח עַל
הַקְּתוּב (בַּמִּדְבָּר פָּרָק יג כב): "וַיַּעֲלוּ בַּנֶּגֶב וַיָּבֵאוּ עַד חֲבֵרוֹן". פֶּתַח בְּלִשׁוֹן רַבִּים וְסִיִּם בְּלִשׁוֹן
יְחִיד, וּפִירֵשׁ רִשָׁי: "וַיָּבֵאוּ עַד חֲבֵרוֹן" - **כָּלֵב לְבַדּוּ הֵלֶךְ שָׁם וּנְשַׁתַּח עַל קְבָרֵי**
אֲבוֹת^ב שְׁלֵא יָהָא נִסְתַּח לְחֲבֵרָיו לְהִיּוֹת בְּעֲצָתָם (וְעַל יְדֵי כֵן נִזְכָּה לְקַבֵּל חֲבֵרוֹן בַּחֲלָקוֹ), וְכֵן הוּא

א. "ובשמחת התורה" כתב רמז על הפסוק: תחטאני באזוב ואֶטְהֵר תַּכְבֵּסְנִי וּמְשַׁלַּג
אֶלְבִּין תְּהִלִּים (פָּרָק נ"א ט'), ר"ת וס"ת הפסוק גִּימַטְרִיָּה "רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי מְבִיא אֱלִיהוּ
וּגְאוּלָּה בְּטוֹב" (ע' 1090).

ב. וּבִסְפָר מֵאוֹר וּשְׁמֵשׁ - פִּרְשֵׁת שְׁלַח ד"ה וּנְבֵא: נְבֵא זֶה אֵל בִּיאוֹר הַפְּסוּק שְׁלַח לֶךְ
שְׂאֵמֵר הַקְּב"ה לְמֹשֶׁה שְׂאֵתָה תְּשַׁלַּח עִמָּהֶם נִשְׁמוֹת אַחֵרִים שֶׁהִשְׁלִיחַ מֵאוֹתָם נִשְׁמוֹת הַמָּה
מִמֶּךָ וְלֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּהֵיִינוּ לְמִשׁוֹךְ לָהֶם עֵיבוֹר נִשְׁמוֹת צְדִיקִים כְּדֵי לְסַיְעֵם, וְאוּלַי יַעֲכּוּבוּ
אוֹתָם מִלְּטְעוֹת, כִּי הַבְּחִירָה בִּיד אִישׁ, בְּפִרְט שְׁהִיָּה לְכָל אֶחָד עֵזֶר. וְעַתָּה יוֹצֵדֵק תִּיבַת אֲנָשִׁים
צְדִיקִים, שְׂזֵאתָ נֹאמֵר עַל נִשְׁמַת שְׁבִטִים הַקְּדוּשִׁים. גַּם לְגַדִּי בֵן סוֹסֵי הוֹצֵרֶךְ לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו
נִשְׁמַת יוֹסֵף הַצְּדִיק, אֲבָל לְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוֹן לֹא הוֹצֵרֶךְ לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו נִשְׁמַת הַשֶּׁבֶט, כִּי יְהוֹשֻׁעַ
הִיָּה צְדִיק גְּדוֹל וְלֹא הִיָּה צָרִיךְ לְעֵיבוֹר נִשְׁמָה, אִף עַל פִּי כֵן הוֹסִיף לוֹ אוֹת אֶחָד עַל שְׁמוֹ
שֶׁלֹּא יוֹלְכֵד בְּמִצְוֹתָם. **אֵךְ כֹּאשֶׁר הִטְעוּ הַמּוֹרְגִלִּים, אֵזִי תִיכֵף פִּרְחָה מֵהֶם נִשְׁמוֹת הַשְּׁבִטִים**
הַקְּדוּשִׁים וְנִשְׂאָרוֹ יְחִידִים, וְהַמּוֹרְגִלִּים הִטְעוּ עֲצָמָם אֵל הַסְּטֵרָא אַחֲרָא לְהוֹצִיא דְּבָה. **אֵךְ**
כָּלֵב הִיָּה דְּעָתוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ זֹכֵה לְהַשִּׁי"ת, וְלֹא פִּרְחָה מִמֶּנּוּ נִשְׁמַת יְהוּדָה, לְכֵן נֹאמֵר וַיַּעֲלוּ
בַּנֶּגֶב וַיָּבֵאוּ עַד חֲבֵרוֹן, שְׂזֵה הַפְּסוּק נֹאמֵר עַל כָּלֵב לְבַדּוֹ, כִּי נֹאמֵר וַיָּבֵאוּ לְשׁוֹן יְחִיד שְׁכָלֵב
לְבַדּוֹ הִיָּה בֵּא לְחֲבֵרוֹן, וְאִף עַל פִּי כֵן נֹאמֵר וַיַּעֲלוּ לְשׁוֹן רַבִּים, כִּי זֵאתָ נֹאמֵר עַל כָּלֵב, וְעַל
נִשְׁמַת שְׁבִטוֹ שְׁהִיָּה בְּתוֹכוֹ בְּסוּד הָעֵיבוֹר כִּנ"ל.

וְעֵינֵי בִּסְפָר "קַב הַיִּשְׂר" (פָּרָק ו') בְּעֵינֵי הַבֵּא לִיטְהַר מִסְּעִיַן אוֹתוֹ - וְכַמָּה נִשְׁמוֹת
צְדִיקִים מְעוֹלָם הָעֵלְיוֹן מִתְּחַבְּרִים עֲלָיו לְסַיְעוֹ.

אומר (דברים א) "ולו אתן את הארץ אשר דרך בה" וכתוב (שופטים א) "ויתנו לכלב את חברון". (סוטה לד)

וכל כך למה מפני שעינו הטעתו, - שראה ברוח הקודש שיצא מפניו שמואל הנביא ששקול כנגד משה ואהרן יחד, כמו שנאמר בתהלים (פרק צ"ט ו) "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל ה' והוא יענם". וסמך על עצמו ולא נטל צעה מן הזקנים, כמו כן כל אחד שסומך על עצמו ולא מתיעץ ומבקש זכות אבות יכול לפול חס ושלום.

על כן צריך לידע כמה חייבים לשמוע בקול חכמים, ולהאמין בדבריהם הקדושים, שלא יבוש וימצא עצמו בעולם האמת ללא כלום, כדפרשתי בפרשת מקץ (פרק מ"א א) "ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאור".

בהקדם דברי הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זי"ע, שספר בשם אביו, שפעם אחת היתה לו "עלית נשמה", וראה כי הביאו לעולם העליון איש אחד צעיר לימים, ואחריו איש זקן ושבע ימים. והנה להצעיר קראו שם זקן וישיש, ולאיש הזקן - קטן וילד. ושאל: הלא פה הוא עולם האמת, ולמה תתלוצצו?

השיבו לו, כי האמת כן הוא, כי האיש הצעיר פעל בשנותיו המועטות הרבה מאד, ויום לשנה נחשב לו, אבל הזקן לא פעל כלום בכל שמונים שנות חייו, ועל כן הוא ילד מסכן.

ואמר הצדיק ר' מאיר זצ"ל, שזהו שאמר הכתוב: "ויהי מקץ שנתים ימים", שיש אשר בהגיע האדם לקץ חייו, והנה הוא רואה "שנתים - ימים", שמכל השנים הרבות שלו אין אצלו אלא ימים אחדים.

מרמז לחיי האדם בעולם הזה, "שנתים", כמו שינה חולפת, שעוד מעט הוא נגש לפני בית דין של מעלה ושם ישאלוהו על אותיות מ'ק'י' שיהיא "מ'זוזה" "ק'דושה" "צ'יצית". [ועין בספרנו מה שהארכנו בזה].

והנה עומד על ה"יאור", אפ"ל, ותבת "יאור מרמז" על סודות התורה ורזין דאורייתא, כמו שכתוב בתיקוני זוהר (כ"א כ"ג) על הכתוב (שמות א, כ"ב) היאורה תשליכוהו, לפי ד"אור" בגימטריא "רז", עיי"ש.

והנה "עומד" עומד (על היאור על הסוף שנתגלה לו) ומשתומם שכל מה שעברתי 120 - שנה וחשבתי שאני צדיק ולמדתי הרבה תורה, "ופרעה חולם", "פרעה" לשון גלוי כמו שכתוב (ויקרא יג, מה) ראשו יהיה פרוע, דפרשו שראשו יהיה מגלה, עד כאן.

וְזֶהוּ "וַיְהִי מִקֶּץ" הַיָּינוּ סִבַּת הַקֶּץ, שְׁנַתְאֲרַךְ הַקֶּץ וְזָמַן הַגְּאֵלֶה כֹּל כֶּן זָמַן, וְיִכְוֹלְתִי לִקְרֹב הַגְּאֵלֶה עַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא שְׁמַעְתִּי לְקוֹל הַזְּרִים וּמוֹרִים שְׁאוּמְרִים שְׁשַׁעָה אַחַת לִימוּד זּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה פִי אֶלְרִי, וְכוּ'.

ג. וכתב רבנו הבן איש חי זיע"א בספר הדרושים פרשת לך לך: "וילך אברם כאשר דבר אליו ה'" וכו', ועוד נראה לי בס"ד. שפרט עתה שנותיו כמה היו בצאתו מחרן, ואקדים מה שכתב הרב מהררא"ף ז"ל בחזון למועד (דף ד'), על פי "יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצורנה", במה הכתוב מדבר, בראובן ושמעון שנפטרו ביום אחד ועמדו שניהם לפני בית דין של מעלה. ראובן נפטר בן שבעים שנה, ושמעון בן ששים. שאלו לראובן כמה ימי חייו והוא אומר שבעים, ואומרים לו לא כן, אלא אתה בן עשרה שנים. ושואלים לשמעון כמה ימי חייו ואומר ששים. ואומר לו לא כן, אלא אתה בן ארבעים. ואז ראובן צועק איך אפשר שזה קשיש מנאי. והלא אני הייתי מזומן בסעודת מילה שלו, ואיך היה קשיש מנאי שלושים שנה, **אומרים לו כאן החשבון לפי כשרון המעשים**, ושנים שעברו לאדם בחטאים אין נחשבים לשנים. ורק שנים שהם בכשרות המעשים הם שנים, לכן אתה כל ימך היית חוטא, ואחר ששים שנה עשית תשובה, וחיית עשרה שנים בכשרון המעשים. לאלו חשבונם לשנות חיים, נמצא ימך עשרה שנים. ושמעון אחר עשרים עשה תשובה, ויהיה ארבעים שנה בכשרון המעשים. נמצאת אתה בן עשרה, והוא בן ארבעים. **ולזה אמר "יראת ה' תוסיף ימים"**, כי יש מתקן בשנים האחרונים את השנים שחסרו ממנו וחוזרים ונוספים לו, ונמצא אינו חסר כלום. "ושנות רשעים תקצורנה", שמקלקלים שנותם ואין מתקנים העבר, ולכך אף על פי שימותו זקנים בני שבעים, נחשבים בההוא עלמא קטנים בני עשר, עכת"ד ע"ש. ובזה פירשתי בס"ד "קטון וגדול שם הוא", כי שם יתברר מי זה הקטן בשנים, ומי זה גדול בשנים, כי יש בתר דקשיש הדר התם לדרדקי, וכמו ראובן הנזכר.

ובזה יובן מה שכתוב בגמרא דסוכה אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנותינו, ובזה יובן מה שאמר דוד המלך עליו השלום "ושבתי בבית ה'" הוא עולם הבא לאורך ימים, שגם שם אני נחשב זקן בן שבעים שנה כאשר אני בעולם הזה, והנה ידוע דח"א בן שלש שנים הכיר אברהם אבינו את בוראו, וח"א בן מ"ח, ולמ"ד בן שלש, אם כן היה חושב איש שוגה דחסרו אותם השלש ממנו, ועתה בצאתו, נחשב שהוא בן ע"ו שנים, ולמ"ד מ"ח נחשב בן ז"ך שנים, לכך בא הכתוב והגיד דאברהם אבינו עליו השלום אחר שהכיר את השי"ת, תיקן את אותם שנים שהיו לו בגיותו ולא נחסרו ממנו, כי בצאתו מחרן היה בן חמש ושבעים שנה שלמים, עכ"ל.

ואם כן העצה היעוצה הוא למלא ימיו בלימוד הזוהר הקדוש אשר ערכו עולה שעה אחת לשנה, ועל ידי כן יוכל לתקן בתשובתו כל ימיו אשר לא עבד את השם יתברך, כדי שלא יבוש, וכמו שאמר הרב בביאור לפסוק "יראת ה' תוסיף ימים", וכמו שהבאנו בשם המרח"ו, שעל ידי לימוד הזוה"ק זוכה ליראת שמים טהורה.

ובספר מאור עינים (ברייתא לקוטי מסכת שבת) כתב על הפסוק הנ"ל, וזה תנן דבריו: שאותה הסגלה של השתטחות על קברי אבת יש בדורות אחרונים כשלומודים דברי שום תנא וחכם, שדברי תורתו הוא החיות והמוחין שלו, והלומד ומדבר דבריו מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדבורים, ונקרא התדבקות רוחא ברוחא, ועל כן אמרו בגמרא (יבמות צ"ז ע"א) שפתותיו דובבות בקבר, ואפשר לומר דזהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים... ונקראת בחינה זאת השתטחות על קברי צדיקים, שהן דבריהם שלומד ומזכיר, ולכן מחיה מוחין של אותו הצדיק. וכתב ב"לקוטי אמרים" (דף ב' ודף ד' ע"א) וזה לשונו: כשלומד בגמרא אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל האדם הוא חיות שלו, ושם הוי"ה ברוח הוא מחיה ומקשר החיות עם המוחין... נמצא כשלומד בדחילו ורחימו הוא מקשר עצמו לרבי שמעון ולומד אצלו, עכ"ל.

ואמר האדמו"ר מסדיגורה זכותו יגן עלינו אמן: שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

ומכל האמור מכאן רואים שכאשר לומדים בתורת הרשב"י (ובכל תורת התנאים והאמוראים והצדיקים האמתיים), מתדבקין בהם, והצדיקים מאירים בנשמת הלומד תורתם ומסייעים בעדו, וכידוע המעשה עם האר"י הקדוש שעמד לפני אחד התלמידי חכמים, וכששאלוהו מפני מה עמד לכבודו, והאם כה חשוב הוא? ענה: ומה אעשה שרבה נכנס עמו והתלווה אליו, ולכבוד האמורא הקדוש עמדת. (שאמר שהתלמיד חכם למד דברי תורתו של רבא נדבק עמו נשמת האמורא).

הסכיתו ושמעו מה שכתב הגאון מהרח"א איסטרוולסקה (בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב), כתב: והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק ששהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו.

ד. וכתב הבן איש חי (בדרושים פרשת לך לך) "ואגדלה שמך והיה ברכה". נראה לי בס"ד ע"ד "שויתי ה' לנגדי תמיד" דאמרו המקובלים, שהאדם יצייר אותיות שמו בשילוב עם אותיות שמו יתברך. על דרך שאמרו, לעשות שילוב אותיות נשמה באותיות שם האדם בכל יום. וכן יעשה בזה, ואז ישיג האדם שפע טובה מאותיות שמו יתברך. ובה פירשתי בס"ד "נרננה בישועתך ובשם אלקינו נדגול ימלא ה' כל משאלותיך" "נדגול" לשון גדיל שנשלב שמינו באותיות שם אלקינו. ועל ידי כן "ימלא ה' כל משאלותיך". וזה שאמר כאן, "ואגדלה שמך" לשון גדיל, שאשלב שמך באותיות שמי. כדי שבזה תהיה ברכה בך.

ועוד כתב: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואלו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו.

בא וראה מה שכתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צואה מחיים" וז"ל: המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשבא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיוט לכך, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מורי ורבותי!

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש? הלא כל לב כמנה לכהן! וכל חללא דעלמא יתג בעד זה! "וכל אשר לאיש יתג בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הצבי, והמשיל משל אשר כל סוחר וכל עשיר יודע שפדי להיות שתף לעסק, עליו לבדק את כדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות כדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפל בפח, כן מחזיקי התורה, עליכם לברר ולדעת כיצד להשביח את העסק: אמנם הנכם מחזיקים מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונכם, אבל הנכם יכולים להרויח הרבה יותר, הנכם יכולים להכפיל באלפי אלפים את זכיותיכם, הנכם יכולים באותו הזמן ובאותו הכסף לצבר עוד יותר זכיות.

כתב הפסא מלך (תקוני זהר מ"ג): - יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, עכ"ל.

ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערך למוד הקבלה (כף הסיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה באלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שוה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה).

וְאָמַר רַבְנֵי יוֹסֵף חַיִּים זַיע"א: דְּהַלּוּמַד שְׁעָה בְּשַׁבַּת קִדְשׁ, שְׁוֹה אֶלְךָ פְּעָמִים לְמוֹד בִּימוֹת הַחַל. (בן איש חי פרשת שמות שנה שניה), וְעוֹד אִם לּוֹמַד מֵתוֹךְ צַעַר שְׁוֹה עוֹד מֵאָה פְּעָמִים, כְּדֹאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנֵה ר'), מֵאָה פְּעָמִים בְּצַעַר מִפְּעַם אַחַת שְׁלֹא בְּצַעַר", וְאָמְרוּ חַז"ל בְּמִדְרָשׁ זוֹטָא קִהְלֶת (פְּרָשָׁה ב ט) "אִף חִכְמַתִּי עֲמְדָה לִי". אָמַר ר' חֲמָא בַר פִּפְא כָּל תּוֹרָה שְׁלַמְדַתִּי (בָּאוּ) [בְּאִי] נִתְקַיְימָה לִי.

ה. מעשה באברך בן עלייה, שהיו כל מעייניו בתורה ובקדושה. אבל המשפחה גדלה, ונאלץ לחפש פרנסה. מקצוע לא ידע, וכסף למסחר לא היה. במעט שהצליח ללוות קנה חבית דגנים מלוחים. הציבה בשוק, והחל מוכרם כבודדים. הרוויח פרוטה לדג, ופרוטה לפרוטה הצטרפה. עמד בשוק, אברך עדין שמוחו הומה סוגיות סבוכות ומדרשים מפעמים, סינר מרובב למותניו ואצבעותיו נוטפות ציר גדים ומדיפות למרחקים. עוטף מליחים ומונה מטבעות, וליבו בבית המדרש. נפשו נכספת לרוחניות ושפתיו רוחשות: "השיבנו, אבינו, לתורתך"...

בימים הנוראים התפלל כדרכו בבית מדרשו של הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, ושפך לב כמים. עיניו ניגרו נחלי מים. במוצאי יום כיפור פנה הצדיק אליו ואמר לו: "תפילתך נשמעה במרום, ועוררה רעש!"

והצדיק המשיר: "בליל יום כיפור, פנית לשוכן במרומים. אמרת: ריבונו של עולם, אחת שאלתי מאיתך, שבתי בבית ה' כל ימי חיי! מדוע הגליתי משם?! הרי אתה רוצה שאלמד תורה, ואני רוצה ללמוד. מי מעכב, איפוא? חסרון כיס! והרי לך הכסף ולך הזהב, תן לי מאה ועשרים זהובים, ואשקוד על תלמודי בשנה הקרובה מבלי להטרד בדאגות פרנסה! אבל היה לך פנאי לחשוב כל הלילה, ובבוקר אמרת: לא, אין זו בקשה נאותה. ברגע שיהיו לי מאה ועשרים זהובים יפתני היצר הרע לפתוח חנות דגים. אסור לו לאדם להכניס עצמו לניסיון. וביקשת: ריבונו של עולם, תן לי שישים זהובים כעת, ושישים בפסח. בתפילת מוסף החלטת שגם זה סכום גדול. ביקשת שיינתנו לך עשרה זהובים בכל חודש. בתפילת נעילה החלטת, שגם זה יהווה פיתוי. גיבשת את ההצעה הסופית: "שניים וחצי לשבוע"...

השתאה האברך: אכן, כן היה! והתפילה כנה הייתה, עובדה: עלתה למרום ועוררה רעש, והרבי שמעו! "ונענו לבקשה, רבי?!" שאל בלהיטות.

"לא", השיב הרבי.

"מדוע?!" קרא האברך באכזבה.

והרבי ענה: "מי סיפר לך שרוצים את הלימוד שלך, אולי רוצים את כאב הלב שלך, על שאינך יכול ללמוד כרצונך. אולי רוצים שדמות של אברך שמשאו ומתנו באמונה והליכותיו בנועם תקרין על השוק. אולי רוצים את שיעור התורה שלך בערב, כשרגלייך בצקות וגופך דואב, עיניך טרוטות ואתה משווע לשינה, אך עולה לבית מדרש. ו"יפה דבר אחד בצער ממאה שלא בצער", ואתה מקבל שכר על מאה שעות לימוד, ומהווה דוגמה לכל הסוחרים. אולי זה מה שרוצים!"...

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" - אלו המושלים ביצורם, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:); כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש¹, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החל. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש בימות החול שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באף,

ואמר שלמה המלך בשיר השירים (פרק ד' פסוק י'), "מה יפני דדיך אחתי כלה מה טובו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים". וביאר על זה בספר "מצא חן במדבר" וז"ל: דודיך מלשון געגועים שהגעגועים שיש לאדם על הקב"ה כאשר לא יכול לקיים המצווה וללמוד כראוי הם בבחינת "מה טובו", "מיין", אפילו מלימוד התורה שנמשלה ליין, "ורח שמניך" רומז ליסורים של אדם וכן כשמצטער בכבישת היצר, כמו שדרשו חז"ל מדוע נמשלו ישראל לזית מה זית על ידי כתינתו יוצאים ממנו שמן כך ישראל על ידי יסורים עולים ומטהרים, וזה "ורח שמניך מכל בשמים" מכל מיני מצוות בפועל, שהצער והגעגועים הם רצויים לפניו יתברך כריח ניחוח. עכ"ל. ויש להוסיף דמי שלא יכול ללמוד בעצמו, מה טוב ומה נעים שיזכה לאחרים ללמוד, או על ידי ממונו, או על ידי דיבוריו עם חבריו, שבזה משתתף עימם בלימודם.

ו. וכן איתא בסמ"ג – (חלק מצות עשה - מצוה י"ב): אמרו חכמים (שבת פג, ב - גיטין נו, ב) דרך רמז, זאת התורה אדם כי ימות באהל, אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליהם, וכך אמר שלמה (קהלת ב, ט) אף חכמתי עמדה לי, חכמתי שלמדתי באף, עמדה לי (קהלת רבה פרשה ב וילקוט קהלת רמז תתקסח).

ובמסכת אבות (פרק ה משנה כה) כתב המאירי: בן הא הא אומר לפום צערא אגרא פירוש אגרא הוא במקום פרי כמו שפי' למעלה כפי מה שיתעמל בתורה ימשך ממנה פרי נבחר, רצה לומר השגת האמת, כי קריאת המנוחה והתענוג לא תרד חדרי בטן, ואמרו ז"ל מד"ר שם, "אף חכמתי עמדה לי" חכמה שלמדתי באף עמדה לי, ויש לפרש לפום צערא אגרא, שהלמוד בצדקות ודומיהן הוא לפי ענין האיש ועמלו בפעולות הטובות, כמאמר, כדבעי ליה לא עבד וכאומרם ז"ל סוף מס' מנחות אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים, ובברייתא של רבי נתן (פי"ב) אמר, מעשה בהלל הזקן שהיה מהלך בדרך, פגע בבני אדם שהיו מביאין חטה, אמר להם בכמה הסאה, אמרו לו בב' דינרין, פגע באחרים, אמר להם בכמה הסאה, אמרו לו בג' דינרין, התחיל מתמיה עליהם, אמרו לו, לפום צערא אגרא, כלומר שאנו מביאין אותה [מ]יותר רחוק.

ז. בואו חשבון: הזוה"ק אומר כל ברכאן דלעילא ותתא, ביומא שביעאה תליין. הבאור בזה: כל הברכות שלמעלה ושלמטה הן משפעות מיום השבת ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, [ושנינו מדוע לא ירד במדבר הן ביום השבת?] משום דהוא יומא, מתבראן מיניה כל שיתא יומין עלאין, [היות שהשבת הוא היום שמתבראין ממנו כל ששת הימים [הספירות] העליונים], וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא, כל חד ביומוי, [וכל אחד אחד מהעליונים משפיע מזון למטה, כל אחד ליומו], מההיא ברכא דמתבראן ביומא שביעאה [וכל זה מאותה הברכה שהעליונים מתבראין ביום השבת].

ובשמחה שוב מכפל באָלף, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה. ואם מצטער בכבישת יצרו על כך שוב מכפיל במאה, ושווה ערכו מאה מליון שנה.

האם יש לך מניות יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמורה לנצח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קצמת שתפוז ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו,

בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

כל בחור או אברך יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קדש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. – ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים – ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאָלף סיימים, וכידוע דבאָלף סיימים באחד, תפך מביא הגאולה. (תורתו מנו לנ").

בכך תצבר מליוני זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקיימים בעולם הנצח. – וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך ק:): "בא וראה הפתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברכת הכל."

אחר כל זאת באנו בפניה נרגשת אל כבוד אברכי הפוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי מסכת חגיגה דף ו ע"ב, וזהר הקדוש פרשת וצא דף קנ"א ע"ב).

כידוע המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והפוליות רח"ל. ואמרו חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שקללתו מרובה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות^ח). וכמדמה שכבר הגענו

ח. ואין לנו עצה אלא לימוד התורה הקדושה, ובא וראה מה שכתב בעל הטורים בפרשת בהעלותך (פרק י"א פסוק ט"ז) **אספה לי שבעים איש** – כנגד ע' נפש שירדו למצרים וכנגד ע' אומות וכנגד ע' שמות שיש לו להקב"ה ואלו הן: א-ל אלקים ה' אחד אדון אדיר אהיה אמיץ אמת ארך אפים אחרון שאינו מוסר מלכותו לאחר אמונה אשכול הכופר ברוך

למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות התרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמט), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי מסכת יבמות דף עח ע"א) אך יש לנו עצה אחת יעוצה ^ט "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוהר הקדוש

בורא גדול גאה גואל גבור דגול היודע ועד זוכר חי חסיד חנון חוקר חסין חכם טוב טהור עינים ישר יושב סתר כבוד המסתתר נורא נשגב נצח נוצר חסד נושא עון נושא פשע נושא חטא נוקם נוטר סלה יושב קדם סלה סלח עליון עופר עזוז פודה צור צבי צבאות קדוש קנא קרוב רחום רם ראשון שלא קבל מלכותו מאחר רב חסד שומר שופט שלטון שר שוכן עד תמים תקיף. וע' שמות של ישראל ואלו ה' אשת נעורים אלי הצדק אלופים אחים אהובים אום אם אישים אפרים אדירים אצילים אגוז איומה אגודה בנים בני אל חי בכור בהירים בתי ברה בעולה גוי גדול גן נעול גל נעול גפן העמוסים ונשואים זרע קדש חכמים טובים יחידים יקירים ישראל ישורון יעקב יוסף יהודים ילדי יידיים כלה כנה כרם כהנים משרתים מלכים מעין חתום נחלה נדיבים נאוה נער נטע סגולה עליונים עונים עדה עברים עבדים עמים פדוים פרוזים צאן צדיקים קדושים קנוים רבים רכים שבטי יה תמימים ע"כ. וע' שמות לירושלם. אספה. תגין על ה' דאספה, לומר לך שיהיו בקיאין וזהירין בה' חומשי תורה. עמך. בגימטריא יהו דומין:

ט. תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין וסתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) - ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח). - אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי ' מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה והרג ואבדון בעלמא. (תיק"ז תי' ל').

וכתב בספר הברית (חלק ב' מאמר יב פרק ה'), וזה לשונו: ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן, דוחין אותה משם בבזיון, כמו שאמרו בזהר שיר השירים: זכאין כל אינון דמשפתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעי ומסתכלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דינין דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכניא, דחכמתא עילאה תלייא בהו כו'. אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל. עד כאן לשונו.

ולא עוד אפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום, כמו שאמרו בזהר (פרשת פקודי רמז): זה לשונו האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וככום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק (ספרים אחרים: בה), הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא.

בשמיחה^{יא}, „אֲשֶׁר בָּכְחוֹ לַעֲצֹר כָּל פְּרָעָנוֹת וְלְהַשְׁפִּיעַ כָּל הַבְּרָכוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,

ואמר הבעל שם טוב ז"ע, (ספר מאירות עינים פרשת ראה), וזה לשונו: על אחת כמה וכמה **שִׁישׁ לָנוּ לְרֹדְפֵי בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאֹד אַחַר חֲכֻמַּת הָאֱמוּנָה הוּא חֲכֻמַּת דְּרַךְ הַקְּבֵלָה שְׁהוּא דְרַךְ הָאֱמֶת.**

י. ויתבאר על פי הסיפור הידוע דפעם באו לפני הבית דין של מעלה רב תלמיד חכם אחד ביחד עם איש כפרי פשוט מאוד. ושאלו לרב מה היה מעשהו בעולם הזה, והשיב שהיה עוסק בתורה, ודנוהו לגיהנם, כיון שתורתו לא היתה לשמה. אחר כך שאלו את הכפרי הפשוט, מה היה מעשיך בעולם הזה, האם למדת? והשיב שלא למד כי היה עם הארץ, ורק זאת היתה לו, שקיים בביתו שבכפר, מצות הכנסת אורחים בשלימות בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו, ואז דנו אותו שיכנס לגן עדן העליון ושם תהא מנוחתו. והטעם בזה, כי גבי מצות הכנסת אורחים אין מדקדקים עלי' בבית דין של מעלה אם היתה לשמה כל כך, דהלא סוף כל סוף החיה נפשות עניים ונתן להם לחם לאכול ומקום ללון בו לינת לילה, ונמצא דבין כך ובין כך עביד מצוה דיליה, על כן הניחוהו ליכנס לגן עדן. וידוע מהרה"ק מהרי"ד מבעלז ז"ע שהיה כפרי אחד שהיה בא אליו להסתופף בצלו מפעם לפעם, ובכל עת שהיה בחדרו של הרה"ק מהרי"ד היה מזכיר את עצמו שרוצה לעקור דירתו אל תוך העיר כי קשה עליו מאוד לדור בכפר, והרב הקדוש מהרי"ד לא הניח לו לעקור דירתו מהכפר, באמרו שבשמים חשוב הרבה יותר מצות הכנסת אורחים שאתה מקיים בכפר (על ידי שאנשים שנוסעים על הדרכים משחרים לפתחך ומתאכסנים אצלך) ממה שהיית פועל על יד דירתך בעיר.

ומכאן מודעה רבה לאורייתא: שלא יפסיד עולמו (אמנם אין הקב"ה מקפח שכן כל בריה, וגם על תורה שלא לשמה יש שכן אם רק לומדה על מנת להגיע ללשמה, שנחשב לכל הפחות כהכשר מצוה), שישים מגמתו וכוונתו ללמוד תורת הח"ן, "הזוהר הקדוש", ובזה לא די שיזכה לגן עדן העליון אלא הרשב"י בעצמו ימליץ זכות עליו. (כדאיתא בספר "נשמת הזוהר").

יא. עיין זוהר (חלק א פרשת ויצא דף קנא): דהא כל זמנא דאורייתא אשתכח בה היא קיימא, בגין דאורייתא אילנא דחיי דקיימי עליה, (תרי נוסחי אינון) כל זמנא דאורייתא אתער לתתא, אילנא דחיי לא אעדי לעילא, פסק אורייתא לתתא, אילנא דחיי אסתלק (מינה) מעלמא, ועל דא כל זמנא דחכימיא יחדון בה באורייתא, [ביאור: **כָּל זְמַן שֶׁחַכְמִים אוֹחֲזִים בְּתוֹרָה וְלוֹמְדִים אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה**] לא יכיל סמא"ל בהו, דהא כתיב הקול קול יעקב והידים ידי עשו, דא הוא אורייתא עלאה דאקרי קול יעקב, בעוד דההוא קול לא פסק, דבור שלטא ויכלא, ועל דא לא אצטריך אורייתא למפסק, ואתער רבי חייא, ואזלו ואמרו מלה דא לחכימיא. אמר רבי ייסא, כלא ידעין דא, והכי הוא, דכתיב (תהלים קכו א) אם יהו"ה לא ישמר עיר שוא שקד שומר, אלן אינון דמשתדלין באורייתא, קרתא קדישא קיימא עלייהו, ולא על גברין תקיפין דעלמא, [ביאור: שְׁיֹרְשָׁלַיִם עִיר הַקּוֹדֶשׁ (וְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) מִתְקַיְּמֹת וְנִשְׁמְרֶת רַק עַל יְדֵי לִוְמָדֵי הַתּוֹרָה לְשִׂמְחָה וּבְשִׂמְחָה כִּי הֵם הַשׁוֹמְרִים הָאֱמֶתִיִּים וְלֹא כְּחֵי וְעוֹצֵם דְּדִי] הֵינָנו דְּכָתִיב אִם יְהו"ה לא יִשְׁמֹר עִיר וְגו':

וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עין ספר אור הזוהר פרק ה', וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

לְהוֹי יְדוּע שְׁכַל הַמְסִימִים אֶת סֵפֶר הַזוהַר הַקְדוּשׁ בְּבַחֲנֵת "כְּנִישְׁתָּא חֲדָא" (זוהר הקדוש) הֵם בְּבַחֲנֵת "אֶלְף הַמְגֹן תְּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים (שיר השירים פרק ד' ד), "אֶלְף הַמְגֹן" אֵלּוּפוּ שֶׁל עוֹלָם מְגֹן וּמוֹשִׁיעַ, "תְּלוּי עָלָיו" - עָלֵיהֶם תְּלוּי וְעוֹמֵד הַצֵּלָת כָּלל יִשְׂרָאֵל, "כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל הַגְּבוּרוֹת וּמְמַתְקִים אוֹתָם, וּמִיָּד בָּאָה הַגְּאֻלָּה בְּב"א. (מצא חן במדבר).

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הפוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוהר הקדוש בשמחה, ובודאי יסכימו עמכם, כמו שכתב נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שכן עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח, צריך קודם אתערותא דלתתא (עין זוהר הקדוש פרשת לך לך דף ע"ז:). וכך הפעולות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוהר הקדוש הם גם במי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא - כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא², כן הלימוד בזוהר הקדוש הגם שאינו מבין, עצם הלימוד כוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא לעקב וממנה ישע - יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבועים נפש, ושבעים גימטריה "סוד" - דעל ידי לימוד התורה - שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוהר הקדוש - שפנגד "סוד", ובזה נקרא אב של שבועים נפש, נצל משבעים אמות העולם - ועוד כידוע יעקב במלוי אותיות כזה: יו"ד עין"קו"ף וי"ו ביי"ת², גימטריה 770 - שהשנה תש"ע - וממנה - מכח סגלת

יב. ובזוהר הקדוש פרשת בהעלותך כתב: (חלק ג דף קמח:). רבי יהודה פתח, (תהלים יט ו) והוא כחתן יוצא מחופתו וגו', זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא אתרעי בהון, ויהב להון אורייתא דקשוט, אילנא דחיי, דביה אחיד (ס"א ירית) בר נש חיינ להאי עלמא וחיינ לעלמא דאתי, דכל מאן דאשתדל באורייתא, ואחיד בה, אית ליה חיינ (ס"א אחיד בחיין), וכל מאן דשביק מלי דאורייתא, ואתפרש מאורייתא, כאלו מתפרש מחיין, בגין דהיא חיינ, וכל מלוי חיינ [ובאר המותק מדבש: וכך דבריה בפרטות הם חיים, וגם "וכל מלוי" היינו המילות לבדם בקריאה בגירסא בעלמא, למה זה דומה לחולי השוטה רפואה ומועיל לו אף על פי שלא יודע חכמת הרפואה], הדא הוא דכתיב (משלי ד כב) כי חיים הם וגו', וכתב (שם ג ח) רפאות תהי לשרך וגו'.

יג. וזה לשון זוהר פרשת וירא (דף קיט ע"א). [ההערות על פי מפרשי זוהר והקדמות ספרי ים החקמה' מהגאון המקבל הגרי"מ מורגנשטרן שליט"א עם קצת תוספת].

רבי שמעון פתח ואמר, "וזכרתי את בריתי יעקוב", מלא בוא"ו אמאי, אלא בתרין סטרין איהו רזא דחכמתא, חדא דאיהו רזא דרגא דחכמתא, אתר דשרי בה יעקב, אבל האי קרא על גלותא דישׂראל אתמר, דכד אנון גו גלותא, ההוא זמנא דיתפקדון בית יעקב יתפקדון ברזא דוא"ו, ואיהו באַלף שתיטאה. ופקידה ברזא דוא"ו, שית רגעי ופלא עדן, ובזמנא דשתין שנין לעבנרא דדשא באַלף שתיטאה, יקים אלה שמאי פקידו לברתה דיעקב.

[זהו מדבר על תהליך של גאולה בעתה שנמשך מאה שנה, כאשר ששים השנים הראשונות נקראות עבנרא דדשא שהיא דלת המסתובבת על צירה בסוד משיח בן יוסף שפותח את השפע וסוגר. לפי הקדמות ספרי ים החכמה, התחילו מאה השנים בשנת ת"ש שאז התחילו מאה שנים חדשות מבריאת העולם, ופרצה השואה שבה סימו את ברור הניצוצות מכל המקומות בהם עם ישׂראל חנה ברב שנות גלותם, כפי שרואים שברב המקומות כמעט לא נשארו יהודים. וכן יהדות המזרח יצאה מהארצות בהם חנו היהודים ברב שנות גלותם. כל זה שנין לתקופת משיח בן יוסף שתפקידו לסיים את הברורים בכל המקומות. ובמקביל התחילה בתחלת המאה תנופה גדולה בבניית ארץ ישׂראל בין על ידי יהודים, ובין על ידי ערבים שבונים בביכול לעצמם, וברור לכל שכל זה מיעד עבור בני ישׂראל שישובו לארצם בקרוב. כל זה שנין לתקופת משיח בן יוסף שתפקידו להכין את הכלים הגשמיים לקבל את אורות הגאולה. והכנה לגאולה אינה אתחלתא דגאולה כפי שטעו אחרים, כמו שצחצוח המנעלים לשבת אינו אתחלתא דשבת, ואין כאן המקום להאריך.]

[אין כאן מנה להנכנס לענין זהותו של משיח בן יוסף שהוא אחד מצדיקי הדור או כמה מהם, שדואגים לפעל ברוחניות ובגשמיית את כל הענינים שהזכרנו ועוד רבות שלא הזכרנו.] ומההוא זמנא עד דיהא לה זכירה שית שנין ופלגא, ומההוא זמנא שית שנין ופלגא אחרנין, ויזוגו כלהון עממיא על ברתיא דיעקב לאדחיא לה מעלמא, ועל ההוא זמנא כתיב "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע".

[כאן מדבר זהוהר על שתי תקופות נוספות של שש וחצי שנים כל אחת, שלפי ים החכמה התכלית של תקופות אלו היא לחבר משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, בהתפשטות למוד פנימיות התורה בקרב ישׂראל, ורבי לומדי התורה בכל אתר ואתר בסוד צמח דוד. כמו כן מצין זהוהר שסמוך לגמר השבעים ושלש יתעוררו אמות העולם נגד ירושלים ותהיה "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", מה שלצערנו כבר רואים בימינו שארה"ב יוצאת נגד ירושלים היל"ת.]

בשבעין ותלת, כל מלכי עלמא יתכנשונו לגו קרתא רבתא דרומי, וקדשא בריך הוא יתער עליהו אשא וברדא ואבני אלגביש ויתאבדון מעלמא. בר אנון מלכין דלא ימטון לתמן, ויהדרון לאגחא קרבין אחרנין, ומההוא זמנא מלכא משיחא יתער בכל עלמא, ויתכנשונו עמה כמה עמין וכמה חילין מכל סיפי עלמא, וכל בני ישׂראל יתכנשונו בכל אנון אתרי. עד דאשתלימו אנון שנין למאה, כדן וא"ו יתחבר בה"א, וכדן "והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה וגו'". ובני ישמעאל זמינין בההוא זמנא לאתערא עליהון עם כל עמין דעלמא למיתי על ירושלים, דכתיב "ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה וגו'", וכתיב "יתצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל

לימוד הסוד יגשע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") - זכרו! בְּיָדְנוּ הַדְּבָר! - "ה'לוא
 אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש יאמר גבור אני, ויתקיים
 בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלי" והצעיר לגוי עצום, אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה
 פרק ס נב) בב"א.

משיחו, וכתוב "יושב בשמים שחק יהוה" ילעג למו". לבתר וא"ו זעירא יתערה, לאתחברא
 ולחדשא נשמתין דהוה עתיקין, בגין לחדתא עלמא, כמה דכתיב "ישמח יהוה במעשיו",
 וכתוב "יהי כבוד יהוה לעולם", לאתחברא בדקא יאות. "ישמח יהוה במעשיו", לנחתא
 לון לעלמא, ולמהוי בלהון ברין חדתין, לחברא עלמין בלהו כחד.

[כאן מדבר הזהר על עשרים ושבע השנים עד סוף המאה, שבשנת השבעים ושלוש תתחיל
 המלחמה בפועל על ירושלים והקב"ה ימטיר על אמות העולם אבני אלגביש, ותתחיל
 תקופה של משיח בן דוד שיתעורר להלחם מלחמות ה', ומלחמות אלו תמשכנה עשרים
 ושבע שנים עד סוף המאה, ואז יהיה היחוד השלם וקבוץ גליות השלם]. (מספר סוד החשמ"ל)
 יד. והבאור הוא, על פי דברי הספר תורתו מגן לנו, שעל ידי שבבית המדרש אחד

ילמדו ויעשו אלף סיומי זוהר, תכף יהיה הגאולה שלימה, ועל ידי כך נזכה לאני ה' בעתה
 אחישנה" - בבא העת המייעד אעשה הדבר בזריות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו
 הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם בלנו נתחיל ללמוד ולגרס בזהר, ונעשה אלף סיומי
 זוהר, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי
 להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה
 לאלי והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאננו אין יכול להיות שהקטן, אפלו
 ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלי, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש, שעל ידי שילמדו
 ויעשו אלף סיומי זוהר, נזכה בעזרת השם להגאולה שלימה תכף ומיד ממש..

וראה בחדושי אגדות - מסכת בבא בתרא (עמוד קכ"ז): אני ה' בעתה אחישנה. נראה
 מפני דאיכסף רב עילש לכך הביא לו מקרא זה ואמר, אני ה' בעתה אחישנה, כתיב בעתה,
 משמע שיש עת מיוחד, וכתוב אחישנה, דמשמע שהקב"ה מביא הגאולה שלא בעת, וכמו
 שהקשו בפרק חלק (סנהדרין ז"ח א') כתיב בעתה, וכתוב אחישנה, אלא דצריך שיהיו שניהם
 זמן מיוחד ואז השם יתברך מביא הגאולה, ור"ל כי אף על גב שאני אמרתי לך הדין, ומפני
 בא מכל מקום השם יתברך שהקרה אותי לפניך שתקבל דין זה, כי אלו לא באתי לכאן
 עתה לא שמעת, ודבר זה מורה על מעלה שיש לך, שהשם יתברך רוצה שתקבל התורה,
 ומה לי אם השם יתברך נתן לך השכל, או שעל ידי היה זה, אין חלוק. ופירוש זה קרוב
 לפי רש"י ז"ל והוא נכון. ואפילו על דרך פירוש ר"ח דפירוש, כי מפני דאיכסף אמר עליו
 כי זה אין ביוש, כי עדיין לא הגיע לארבעים שנה, שתהיה כאחד הגדולים, אבל כשתגיע
 לארבעים שנה אז, היית יודע דין זה, ולפי זה נראה גם כן לפרש, כי אמר שאין חדוש אם
 לא ידעת דבר זה, כי אף על גב שיש בך חכמה לדעת ולהבין, מכל מקום לפעמים השם
 יתברך מונע מן האדם דבר עד שיגיע הזמן אשר השם יתברך רוצה, ולכן כתיב, אני ה'
 בעתה אחישנה. וכך הדבר הזה, מצד החכמה היה אפשר לך לדעת כי השם יתברך מונע
 לפעמים דבר מן האדם, עד שמגיע הזמן אשר השם יתברך רוצה שיהיה נגלה לאדם, ועתה

ובזה יְכוּלִין לְהַבִּין לְפָנֶי הַחֲפֵץ חַיִּים זִיע"א בִּישִׁבְתּוֹ בְּרֵאדִין צוֹה לְכָל הַבְּחוּרִים לְגַמְרוּ כָּל שְׁבֵת אֶת הַזֶּהָר שֶׁל כָּל פְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעוֹת^{טו}, הַגַּם שְׁלוֹקֵחַ הַרְבֵּה שְׁעוֹת, וְרַבִּי

הַזְמַן אֲשֶׁר גָּזַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת נִגְלָה לָךְ, וְאִין זֶה חֲסֵרוֹן כֻּלָּל נִחְשָׁב רַק שְׁאִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לְפַעֲמִים לְגַלוֹת לְאָדָם דְּבַר אֶחָד, עַד שְׁמַגִּיעַ הַזְמַן לְדַבֵּר זֶה, עִכְלָה"ק. וְכֵן הוּא בַעֲנִין לִימוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְגוּדֵל עֲנִינּוֹ שֶׁל לִימוּד הַזֶּהָר בְּשַׁעֲה אַחַת שְׁגִילוֹ לְנוּ רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל, הַכֶּסֶא מֶלֶךְ, הַבֵּן אִישׁ חֵי, וְרַבִּי מֵרַדְכִי שְׂרַעְבִי זִיע"א, וּבִפְרֵט עִם חֲדוּשׁוֹ שֶׁל הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שְׁאֵמְרוּ שְׁשַׁעֲה אַחַת זֶהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת שׁוֹה לְחִשְׁבוֹן שֶׁל מִלּוּן שְׁנָה תוֹרָה. זֹאת אוֹמֵרֶת חִשְׁבוֹן שֶׁל מֵאָה אֶלֶף אֲבֵרָכִים שְׁלוֹמֵדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם אֶחָד שְׁעוֹת תוֹרַת הַנִּגְלָה, וְאֵנַחְנוּ לּוֹמְדִים שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זֶהָר הַקְּדוּשׁ מִקְבָּלִים אֶת הַשֶּׁכֶר הַזֶּה (רֵאָה אוֹר הַזֶּהָר). מִי יִכּוֹל לְתַאֵר אֶת הַזְכוּת הַגְּדוֹל הַזֶּה שְׁזוֹכָה בְּשַׁעֲה אַחַת לְעֶרֶךְ גְּבוּהָ כֹּהַ, מִלּוּן שְׁנָה תוֹרָה.

טו. בַּסֵּפֶר הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סִפֵּר עַל הַחֲפֵץ חַיִּים זִיע"ל כְּדִלְהֵלֶן: כִּשְׁהִיָּה צְרִיךְ הַרְבֵּ ר' שְׁלוֹם תִּלְמִידוֹ הַתֵּיִצֵּב לְצוֹ – גִּיּוֹס הַצֶּבֶא – בַּעֲיַר בְּרִיֶּסֶק הַתְּעוֹרֵר הַחֲפֵץ חַיִּים – כִּשְׁאָךְ נִוּדַע לוֹ הַדְּבַר – וְהִבִּיעַ אֶת רְצוֹנוֹ הַעֲזוֹ לְנִסְעוֹ לְבְּרִיֶּסֶק בְּכַדִּי לְעִשׂוֹת מַעֲשֵׂה הַשְּׁתַּדְלוֹת שֶׁר' שְׁלוֹם לֹא יִילַכְד חֲלִילָה בְּפֶךְ וְכו' וְרַק הוֹדוֹת לְהַפְצוֹרוֹתֵיהֶם שֶׁל מְקוּרְבָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ וְהַפְצַרְתּוֹ שֶׁל ר' שְׁלוֹם בַּעֲצָמוֹ בְּנִמְקָם, שֶׁזֶה עֵלוֹל חֲלִילָה לְהַזִּיק לְבְּרִיאָתוֹ וְכו', נִעְתַּר לְהַשְׂאֵר עַל מְקוּמוֹ, וְלְהִסְתַּפֵּק בְּכַתִּיבַת מִכְתָּב הַמְּלַצָּה לְכַבוֹד הַגֵּאב"ד דְּבְרִיֶּסֶק רַבִּי חַיִּים סֵאלֵאוּוִיטְשִׁיק זִיע"ל. שְׁיוֹאֵל לְהִשְׁתַּדֵּל עֵבֹר ר' שְׁלוֹם. [וְכֵן הִיָּה שְׂרַשֵּׁם תִּיכַף בְּמַעֲמַד ר' שְׁלוֹם עַל דָּף הַמְּשַׁנָּה בְּרוּרָה בִּזְה"ל: לְכַתּוֹב מִכְתָּב לְהַגֵּאב"ד דְּבְרִיֶּסֶק]. כִּשְׁבֵּא ר' שְׁלוֹם לְבְּרִיֶּסֶק מִצֵּא אֶת הַגֵּאון ר' חַיִּים יוֹשֵׁב בְּשַׁבַּת תַּחֲכַמוּנִי עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּמַסַּבַּת רַבִּנִים גְּדוּלֵי תוֹרָה מְכַל הַגְּלִילוֹת דְּסַבִּיב, וְכִשְׁהוֹדִיעוֹ לר' חַיִּים שִׁישׁ עֵבֹרוֹ מִכְתָּב מֵהַחֲפֵץ חַיִּים, קָם תִּיכַף וּמִיד מִמְּקוּמוֹ וְהַפְסִיק לְזַמַּן מֵהָ אֶת הָאִסִּיפָה, וְהִתְחִיל לְקַרְוֵא אֶת הַמְּכַתָּב, וּבְגַמְרוֹ לְקַרְוֵא הַגְּבִיָּה רַבִּי חַיִּים אֶת יָדוֹ לְמַעֲלָה, וְאֵמְרֵ הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזְמוֹן לְקִיִּים מִצוֹת "כֶּהֵן גְּדוּל" רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַכֶּהֵן.

וּבַעוֹדֵם הַדְּבָרִים רוּטְטִים עַל שְׁפִתָיו מֵהָר רַבִּי חַיִּים וִיצֵא חֲחוּצָה אֶל מְקוּמוֹת הַמַּעֲשֵׂה וְהַשְּׁתַּדְלוֹת, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּשֵׁאֵר הַשְּׁתַּדֵּל לְטוֹבָתוֹ וְלְהַצְלָתוֹ שֶׁל ר' שְׁלוֹם בְּזַמַּן קְצָר מֵאֵד נִסְתִּיִּים הַדְּבַר בְּכִי טוֹב.

וְהָרַב רַבִּי חַיִּים שֶׁבֵּ אֶל בֵּיתוֹ, וְיִפֵּן אֶל ר' שְׁלוֹם בְּדַבְרִים אֵלוֹ, שָׁמַע נֹא, מִבֵּין שוֹרוֹת, הַמְּכַתָּב שְׁקַבְלָתִי מֵהַחֲפֵץ חַיִּים, נִיכְרַת הָאֵהָבָה וְהַחִיבָה שֶׁהוּא הוֹגֵה אֵלַיךְ, וְלִכֵּן אוֹדִיעַ לָךְ אֲגַב אוֹרְחָא, אֶת טִיבּוֹ וְעֵרְכּוֹ שֶׁל הַחֲפֵץ חַיִּים כִּפִּי שְׁאִנִּי רוֹאֵה אוֹתוֹ בְּמַדְרִיגָתוֹ הָעִילָאִית, אִין לָךְ תּוֹאֵר אַחַר שִׁתְּאִים לוֹ לְפִי מַדְרִיגָתוֹ כִּי אִם הַתּוֹאֵר שֶׁל "גּוֹזֵר וּמַצוּה" הֵיִינוּ שִׁישׁ לוֹ שְׁלִיטָה וְכַח לְגַזוֹר אוֹמֵר וְלְצוּוֹת גַּם לְמַלְאָכִים עִכ"ד.

וְכִשְׁשִׁמְעֵתִי אֶת הָעֵרְכָתּוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים עַל הַחֲפֵץ חַיִּים נִשְׁתַּוְּמַמְתִּי מֵאֵד עַל רוּחַ קוֹדֶשׁוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים שְׁכִיוּן אֶת הָאֵמֶת, כִּי אֲנִי בַּעֲצָמִי הֵיִיתִי רָגִיל לְהִתְחַבֵּא אֶל כָּל הַמְּקוּמוֹת וְהַפִּינוֹת שֶׁהַחֲפֵץ חַיִּים הִיָּה אוֹהֵב לְהִתְבַּדֵּד וְלַעֲקוֹב אַחֲרֵי הַנְּהַגוּתִי, וְאִיסְתִּייעָא לִי פַעַם מִילְתָּא כִּשְׁהֵיִיתִי מִתְחַבֵּא עַל הָעֲלִיָּה בַּה תְּבוּדָד הַחֲפֵץ חַיִּים, הַקְּשַׁבְתִּי שְׁבַשְׁעַת עֵסְקוֹ

חיים ויטאל, הפסא מלך, הָבֵן איש חי, וְרַבֵּי מִרְדְּכַי שְׂרָעֲבֵי זִיע"א, וּבִפְרֻט עִם חֲדוּשׁוֹ שֶׁל הָאֲרָחוֹת צְדִיקִים, שְׁאֲמָרוּ שֶׁשְּׂעָה אַחַת זֶהר הַקְדוֹשׁ בְּשֶׁבַת שׁוֹה לַחֲשׁבוֹן שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. זֹאת אוֹמֶרֶת חֲשׁבוֹן שֶׁל מֵאָה אֶלֶף אַבְרָכִים שְׁלוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם אֶחָד – אַתֶּם שׁוֹמְעִים? כֵּן! מֵאָה אֶלֶף אֲנָשִׁים לוֹמְדִים בְּיוֹם אֶחָד כָּל אֶחָד 10 שְׁעוֹת, יוֹצֵא הַחֲשׁבוֹן שֶׁל מְלִיוֹן שְׁעוֹת תוֹרַת הַנִּגְלָה, וְאֶחָנוּחַ לוֹמְדִים שְׂעָה אַחַת בְּשֶׁבַת זֹהֵר הַקְדוֹשׁ, מְקַבְּלִים אֶת הַשְּׂכָר הַזֶּה – וְעוֹד יוֹתֵר, שְׁמִקְבָּלִים שְׂכָר עַל תוֹרָה לְשִׁמְהָ, כִּי תוֹרַת הַסוּד הוּא תוֹרָה לְשִׁמְהָ (רֵאָה אוֹר הַזֵּהר).

בֹּא וְרֵאָה כַּמָּה גְדוֹל כַּח הַשְּׂמֻחָה, שְׁאֵלִישֶׁע הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר רָצָה שֶׁתְּשַׁרְהָ עֲלָיו רוּחַ הַקְדוֹשׁ, בְּקִשׁ שְׁיִנְגְנוּ לְפָנָיו, שְׁנִאָמַר (מְלָכִים ב פֶּרֶק ג טו) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְגֵן וְהִיָּה כְּנִגֵן הַמְנַגֵּן וְתִהְיֶה עֲלָיו יָד ה' . וְכַתּוּב בְּזוֹהַר הַקְדוֹשׁ שֶׁכָּכֵל שֶׁהַלְמוּד יוֹתֵר עֲמוֹק וּפְנִימִי, כִּךְ בּוֹנֵה שְׂמִים עֲלִיוֹנִים, וּמַגִּיעַ לְעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. עַתָּה מִבִּינֵים, אֵיךְ שֶׁהַזֵּהר הַקְדוֹשׁ שְׁהוּא לְמוֹד פְּנִימִיוֹת הַתּוֹרָה, עִם הַשְּׂמֻחָה, שְׁגָם הִיא מַחֲלֵק הַפְּנִימִי שֶׁל הַנְּשִׁמָּה, וּבְשֶׁבַת קְדוֹשׁ שֶׁהוּא עוֹלָם הַנְּשִׁמוֹת – מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, עָרְכָם גְּבוּהָ מֵאֵד לְעָרֶךְ מִלְּיוֹן שָׁנָה תוֹרָה.

בואו וראו כחו העצום של למווד התורה בשבת קדש!

מִרְן הָבֵן אִישׁ חִי (פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה) כּוֹתֵב וְז"ל: כְּתִבּוּ הַמְקַבְּלִים זְכוּרָנָם לְבִרְכָה דְגְדוֹל הַפְּעַל הַנְּעֻשָׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׂה בְּעֶסֶק

בתורה בנגלה ובנסתר שהוא מבטא פתגמין קדישין. גוזר ומצווה בשמות למלאכי עליון ומפקדם לעשות כה וכה. וימצאני נחבא אל הכלים, ויבקשני בתחנונים רבים שלא אגלה לרבים אף שמץ דבר שראיתי ושמעתי.

כשמת ר' נחוסי'קע הוראדנער זצ"ל צווה קודם פטירתו וגם יעץ לבני עירו שימנו את החפץ חיים בתור אב"ד דגרוודנה. ודרכו של ר' נחוסי'קע הייתה שהיה מחלק את היום לג' חלקים. ארבע שעות לצרכי חסד. ארבע שעות בלימוד קבלה. ושמונה שעות בלימוד גפ"ת. ובשעת עסקו בקבלה בלילה היה סוגר את עצמו בביהמ"ד שעין זר לא ישורנו. פעם התחבא החפץ חיים בין כותלי התנור בכדי להתחקות על שרשי עבודתו של ר' נחוסי'קע, אבל קרה דבר מה שהדהים את החפץ חיים. ר' נחוסי'קע בעמדו על הבימה אחוז העיין בסתרי תורה. ופתאום נעשה מוקף עמוד אור כל כך גדול עד שהחפץ חיים כמעט התעלף מהפחד. והוכרח להשתמט בלאט בלאט ולצאת החוצה.

בתקופה ידועה של חייו היה עוסק בתורה משעה שבע בבוקר, עד שבא השמש לא פסק פומייה מגירסא. בבוקר היה לוגם מעט מרק שסינן לעצמו, ובערב היה טועם מעט האוכל שנשאר מן המרק, ובזה היה מחיה את נפשו. לתפלת מנחה היה הולך למקום ידוע ומסויים בשדה, והיה מוריד שם דמעות ובוכה.

התורה של ימי החל, עכ"ל. זאת אומרת, שעה אחת של שבת, שיה אֵלף שעות ביום חל, וכבר למדנו הפסא מֵלֶךְ דְּשֶׁעָה אחת של למוד זהר הקדוש ביום חל, יותר משנה שלמה של למוד פֶּשֶׁט.

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדֶשׁ, יותר מאֵלף שנים פֶּשֶׁט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: כִּאֲשֶׁר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדֶשׁ, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם.

על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קדש אפשר להביא הגאולה שלמה: בספר ישעיה (פרק ס' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאֵלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

וצריך באור, מה כוונת הפסוק שהקטן יהיה לאֵלף, איך יכול להיות שכן אדם קטן, נזכה להיות לאֵלף, והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה אין יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים:

בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס פסוק כב): "דזעיר בהון יהי לאֵלפא ודחלש לעם תקיף אָנָא ה' בזמנה איתינה".

ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאֵלף" - ברבוי הכמות, "והצעיר" - בכח "יהיה לגוי עצום" - ברבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה "אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הַבַּן איש חי והפסא מֵלֶךְ ז"ע, בענין למוד בשבת קודֶשׁ, שעל ידי שילמד בשבת קודֶשׁ שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אֵלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה ל"אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה בארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתחיל ללמד ולגרס בזהר, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כך נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאֵלף והצעיר לגוי עצום

אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאֵלף, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש, שעל ידי שילמוד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קדש, שנחשב כפול אֵלף.

ועוד יש לפרש: דהקטן פירוש אפילו מי שהיה קטן כל ימיו כמו שהבאנו בתחלת הדרשה, שבשמים מחשיבים גיל האדם לפי מעשיו הטובים, ויש מי שגשאר קטן גם כשהוא בן שמונים שנה, גם הוא יהיה לאֵלף שיזכה לתקן כל ימיו, להגלותם לקדושה על ידי לימוד הזהר הקדוש, (ועין בהערה ב' דברי הבן איש חי על הפסוק "ראת ה' תוסיף מיים").

ומה שאמרנו שעל ידי לימוד הזהר הקדוש מתקן כל ה"שית אלפי שנין", אפשר בקל על ידי חבורה קדושה לעשות בן, וכל בית מדרש יכולים ללמוד בזמן קצר זהר הקדוש שביחד עולה להם לזמן שש שעות, לדגמא: כאשר יש 36 אנשים שלומדים ביחד בשבת רק 10 דקות זהר הקדוש, עם ישראל קיבל שש שעות לימוד זהר הקדוש בשבת, שהם כנגד ששת אלפים שנה של בריאת העולם, ומתקנים כל הבריאה ומחישים הגאולה. וכל אחד מהם מקבל השכר כאילו הוא לבדו למד כל השש שעות, (חפץ חיים אהבת חסד), ובפרט בחבורה שיש השראת השכינה, ואפשר להמליץ על זה דברי חז"ל שאין דור שיש בו פחות משלשים ושש צדיקים, וכן נגד אור הגנוז בתורה שיתגלה לעתיד לבוא השמור לצדיקים שהאיר שלוששים ושש שעות רצוף בערב שבת ובשבת קודש הראשונים של הבריאה.

משה רבינו, אליהו הנביא והרשב"י זיע"א, מגלים לנו שאנחנו בלמוד הזהר מביאים את הגאולה, ורק על ידי זה יבוא ולא על ידי דבר אחר, כך אומר הרשב"י בְּדָא יַפְקוּן מִן גְּלוּתָא.

והעמיד לנו השי"ת את קדוש השם רבינו הרמח"ל זיע"א, אשר רבינו הגר"א זיע"א אמר: אלו הייתי חי בימיו הולך בגלגל (מיוצג לאיטליה - שזה בערך כמה שנים) להקביל פניו הקדושים, ועוד אמר אשר במסלת ישראל אין אפלו אות אחת יתרה. והוא הצדיק הקדוש הזה (הרמח"ל), אמר, שאין עצה אחרת אלא זו - למוד הזהר הקדוש - לבטל הגזרות, ולהמשיך הישועות, ומה שכתוב בזהר הקדוש: בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" זהו דוקא ולא רק בתורת סגלה.

טז. וכתב בערוך לנר סוכה - (דף מה:), וז"ל: ולענד"ל לק"מ דהא לא קאמר רק שלעולם אין פחות מל"ו דמסתכלי באספקלריא המאירה ולא פחות משנים דעיילי בלא בר אבל אפשר שהם יותר הרבה מל"ו ואפשר שיהיו הרבה יותר מאלף.

ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זוהר הקדוש : אתה עזרת לי לבוא. ואיזו בושה תהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין צפית לישועה הוא, אם לא עושה שום פעלה למענו. (ראה בספר מאורות הזוהר).

הבא לטהר מסייעין אותו (יומא ל"ח ע"ב) ואמרו חז"ל רחמנא לבא בעי, ובאר בספר "בדי ערבות" דהלב הוא האיבר הראשי והוא בסתר לכן נקרא החלק הכי פנימי, כמו כן הנשמה היא פנימית ורחמנא הקב"ה רוצה שנלמד תורת הזוהר הקדוש שהוא בבחינת הלב פנימיות התורה ולמדו כנגד בינה שהיא לבא כמובא בפתח אליהו זכור לטוב.

אם כך, אין הדבר תלוי אלא בנו, וכמה שיותר יהודים יצטרפו למפעל הקדוש, בלמוד והפצת הזוהר הקדוש, שבה מקימים באופן הכי טוב את צפית לישועה, בודאי תכף מן השמים ישלחו לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו ברחמים אמון!

מורי ורבותי! הרעיא מהימנא - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי זיע"א אומרים לנו, שכשנלמד זוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים. הבה נתבונן, בשמים כבר הסכימו לכך מזמן, רק מחכים עלינו שנקים. וכידוע שחכמים קדם אתערותא דלתתא כמבאר בזוהר הקדוש (פרשת לך לך דף ע"ז), הלא בודאי כאשר יראו בשמים שאנו לומדים זוהר הקדוש, זאת אומרת, שאנו מחכים באמת לביאת המשיח, תכף נגאל ברחמים.

אמר רבי שמעון באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אגן קיומי עלמין. באור: אני לא אומר לשמים שיאזינו, וגם לא לארץ שתשמע, כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ, כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלמוד הזוהר הקדוש, כמבאר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד): "ונבגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ועוד לא יצטרכו לנסיון, ויתקיים בהון "ה" בַּדַּד וַנְחַנו וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר" (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוהר הקדוש ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: "זכו דררא דא יקים עלמא עד דיייתי מלכא משיחא". ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגגיה וקראת דרור בארץ וגו'".

אֲנִי אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּשִׁמוֹנָה עָשָׂרָה: "מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא ה"א וְכו', וְעַל נִסְיָן שֶׁבְּכָל יוֹם עִמְנוּ וְכו', בְּכָל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה עִמְנוּ הַקֶּבֶ"ה נְסִים, גַּם בַּתְּפִלַּת "עַל הַנְּסִים" מוֹדִים אֲנִי וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם וְכו', לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל".

נְסִים מִתְחַדָּשִׁים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְפַעֲמִים נִתְגַּלָּה לָנוּ קֶצֶת נְסִים. אֲךָ הַרְבֵּה נְסִים יִתְגַּלּוּ לָנוּ רַק אַחֲרֵי הַרְבֵּה שָׁנִים. וְכִמוֹ שֶׁבְּאֵר הַחֶתֶם סוֹפֵר עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת פָּרָק ל"ג) "וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ", שֶׁרַק אַחֲרֵי הַמַּעֲשֶׂה מְבִינִים אֶת הַנְּהַגַת יַד הַשִּׁי"ת.

נְסִים גְּלוּיִים בְּזִכּוֹת לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

אֲסַפֵּר מֵה שֶׁקָּרָה בְּיוֹם שְׁסִימְנוּ אֶת סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְפִי סֵדֵר הַדָּף הַיּוֹמִי, הַמְּדַפֵּס בִּי"ב כְּרָכִים לִי"ב כַּחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם מִמֶּשׁ נִפְסָקָה הַמַּלְחָמָה בְּעֵזָה, זֶה הָיָה בַּחֲדָשׁ טֵבֵת. וְחִזְרוּ מִלְּיוֹן אֲנָשִׁים לְבֵיתָם, אַחֲרֵי שֶׁהָיוּ בְּגִלוֹת קִשָּׁה כְּבָר כְּמָה שְׁבוּעוֹת [וב"ה עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהָיָה שָׁם, בְּזִכּוֹת הַרְשָׁבִי וְהַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, כֵּן יַעֲזֹר ה' הַלְּאֵה].

וּבְזִכּוֹת זֹו הַתְּקִימוּ דְבָרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מַגְלוֹתָא", דְּהֵינּוּ, שֶׁרַק בְּגִמְרַת כָּל הַסֵּפֶר בְּלוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוֹת הַקִּטְנָה שֶׁעֲבָרָה עֲלֵינוּ, וְכַעַת נוֹכַח לְהַבִּין מִזֶּה, שֶׁאִם נְסִים בָּלָנוּ אֶת ה"זוֹהַר הַמַּחְלֵק" דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ ("דָּף הַיּוֹמִי"), בְּאֵלֶפֶי רַבּוֹת סִיּוּמֵי הַזוֹהַר, בּוֹדָאֵי נִזְכָּה לְהַבְּטִיחַת הַרְשָׁבִי שֶׁהַזְכָּרְנוּ "וּבִגִּין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מֵאֵילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזוֹהַר יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

וּבְאוֹתָהּ תְּקוּפָה אֲרַע עוֹד נֶס, אֲשֶׁר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הֲצִיל אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי בֵית שְׁמֵשׁ מֵהַטִּילִים אֲרָכֵי הַטּוֹחַ שֶׁהָיוּ מוֹכְנִים לְהַגִּיעַ לְבֵית שְׁמֵשׁ ח"ו.

בְּעֵתוֹנִים דְּחוּוּ אִזּוּ [בְּעָרְבַת שְׁבַת קוֹדֶשׁ כְּרֵשֶׁת יִתְרוֹ תַשֵּׁס"ט לִפ"ק (בְּזִמְן קִבְלַת הַתּוֹרָה)] נִרְאָה, כִּי הַחֲמֵאס שֶׁאֵף לְהַפְּגִיז אֶת בֵּית שְׁמֵשׁ בְּמִסְפָּר טִילִים יוֹתֵר גְּדוֹל מֵאֲשֶׁר שָׁלְחוּ לְאֲשֻׁדּוֹד אוֹ לְבָאֵר שְׁבַע, כִּי רָצוּ לְפַגֵּעַ בְּפַצְצוֹת אֶטוֹם, שֶׁיִּדְוַע שְׁבַבִּית שְׁמֵשׁ יֵשׁ הָרִים מְלֵאִים עִם פַּצְצוֹת אֶטוֹם. וְהַגִּיעַ רַק טִיל אֶחָד כְּמָה קִילוֹמֶטֶר מִבֵּית שְׁמֵשׁ, וְהַחֲזִיקוּ אֶת זֶה בְּסוֹד, כְּדִי שְׁלֹא יִדְוַע לָהֶם הַמְּקוֹם אֵיפֹה הַמְּקוֹם שֶׁהַגִּיעַ וַיִּשְׁלְחוּ חֵס וְשָׁלוֹם יוֹתֵר טִילִים. וְהַכֵּל הָיָה בְּזִכּוֹת הַזוֹהַר הַיּוֹמִי שֶׁעֲבָדוּ עַל זֶה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ.

כְּשֶׁסִּפְרָתִי הַסִּפּוּר הָזֶה לְהַגַּה"צ הַרְבַּ נְחוּם רֵאזְנֶבֶרְגַּ שְׁלִיט"א שְׁזָכָה לְבָנוֹת וּלְתַלְמוּדֵי עֵרֶךְ 300 מִקְוֹאוֹת, אָמַר לִי שֶׁהַדְּבָרִים פְּשׁוּטִים וּבִימֵי חֲרָפוֹ זָכָה וְשָׁמַע מִפִּי בַעַל ה"סֵלֶם" זצ"ל בְּעֵצְמוֹ, וְכֵן סִפֵּר לוֹ: כְּשֶׁהַרְשָׁע הַגְּדוֹל ימ"ש רָצַח 6 מִלְּיוֹן יְהוּדִים

באירופה, אמרתי לכלם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים ויילמדו זהר הקדוש". לכן ישב בעל "הסלם" ותרגם הזהר ללשון הקדש שיהיה מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מצפראניו של אותו רשע ימ"ש. - בזכות הזהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזהר הקדוש פרשת נשא בספרא דא פקון מן גלותא ברחמי - בזה הספר (זהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בשיבת ויזניץ בני ברק אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל. בימים דאז יצאו חמש מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה הייתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלשה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיחד להגיע למירון, ונסע במשריון צבאי מיחד, בדרכו לשם, ואמר:

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י.
כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (זהר) שגמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממי? מרשב"י].
אחר כך נגש לציון הקדוש, נשק ואמר: כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכלנו יודעים על הנסים הגדולים שקרו במלחמה זו. (שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר "מאורות הזהר").

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר: יכול אני לפטר את העולם כלו מן הדין. ואפילו בדורנו הפשוט.

בואו וראו מהנסים שהיו במלחמה ההיא: (תשכ"ז) שנתגלה אלי בהשגחה פרטית:

בתהלים (פרק קי"א) הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האמים: (ב) כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללויה, שואלים איך הגוים יהללו וישבחו את ה' על החסדים שעושה עם ישראל?

הביאור בָּזָה: שָׂרָק הגוים יוֹדְעִים כִּמָּה הם מִתְכַנְנִים צְרוֹת וּשְׂמֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל ח"ו, וְלֹא מִצְלִיחִים, וְזֶה הַיְהוּדִים לֹא יוֹדְעִים, וְרַק הם יוֹדְעִים אֶת נִיסי ה'.

וְהַסְפּוֹר כְּדִלְהֶלֶן:

הַיִּיִתִי נוֹסֵעַ הַרְבֵּה לְמֵיאָמִי בְּשִׁבִיל רַפּוּאוֹת.

יוֹם אֶחָד בְּאֶמְצַע שְׂאֲנִי לוֹמֵד בְּבֵית הַמְדַרְשׁ "כָּל הָאֲרֻבָּעֵר" בְּמֵיאָמִי, בָּא יְהוּדִי שֶׁהִמְרָאָה שְׁלוֹ הִיָּה מִפְּחִיד בְּיוֹתֵר, הַכֶּרֶת פְּנֵיו עָנְתָה עָלָיו שֶׁהוּא נִרְאָה כְּמוֹ אָדָם חוֹלָה.

אֲנִי רָץ לְפָנָיו, וְאוֹמֵר לוֹ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם בְּרוּךְ הַבָּא, וּמִכְבֵּד אוֹתוֹ לְשִׁתוֹת וְלֶאֱכַל מְזוֹנוֹת, וְאֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתוֹ מֵאִיפֹה יְהוּדִי בָּא?

הוּא מְרָאָה לִי תַכְף אֶת שְׁתֵּי יָדָיו, אֵיךְ שֶׁמְצִיר עֲלֵיהֶם שֶׁהם אֲסוּרוֹת בְּאִזְקִים, וְחֲתוּם גַּם עַל יָדָיו אֶת הַמְלִים "מִשְׁפֵּט מוֹת", וְהוּא בָּא מִסִּיבִיר – רוֹסְיָה..

וְהוּא מְסַפֵּר, מַעֲשֵׂה שֶׁהִיָּה כֵךְ הִיָּה:

עֲבַדְתִּי בְּצָבָא הַרוֹסִי, וְהַיִּיִתִי מִפְּקֹד בְּצָבָא עַל אוֹנִיּוֹת הַמְּלַחְמָה בְּרוֹסְיָה.

לְפָנַי מְלַחְמַת שְׁשֶׁת הַיָּמִים [בְּשִׁנַּת תַּשְׁכ"ז] שֶׁלְּחוּ אוֹתִי לְסוּרְיָה לְהַכִּין מְלַחְמָה גְּדוֹלָה נֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִפְּוֹצֵץ אֶת כָּל הָאוֹנִיּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְפָנַי הַמְּלַחְמָה הִיָּה לִי מִפּוֹת מִכָּל הָאוֹנִיּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכָל הַנֶּמֶל שֶׁל סוּרְיָה.

לְפָנַי שֶׁהַחֲלָה הַמְּלַחְמָה וְתַפְקִידִי הִיָּה לְשַׁלַּח פְּצוּצוֹת עַל אוֹנִיּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נֶפֶל עָלַי פַּחַד וְחִשְׁבַּתִּי לְעֲצָמִי, אֲנִי יְהוּדִי, וְאֵיךְ הוֹלֵךְ אֲנִי לְפּוֹצֵץ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל? [בְּטוּחַ שְׁבְרוֹסְיָה אֵף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁהוּא יְהוּדִי].

הַחֲלֻטִּי תַכְף וְנִתְתִּי פְּקוּדָה לְפּוֹצֵץ אֶת כָּל הָאוֹנִיּוֹת שֶׁל סוּרְיָה בְּמִקוֹם הָאוֹנִיּוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁנִּגְמַר הָעֲבוּדָה לְפּוֹצֵץ אֶת כָּל הָאוֹנִיּוֹת שֶׁל סוּרְיָה וְלֹא שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּאֲשֶׁר נוֹדַע הַדָּבָר, מִיַּד תַּפְּסוּ וְשָׂמוּ אוֹתִי בְּאִזְקִים וְהַעֲמִידוּ אוֹתִי לְמִשְׁפֵּט.

בְּמִשְׁפֵּט שֶׁאֵלוּ אוֹתִי מֵה עֲשִׂיתָ? הֲרִי מַעֲלֶת בְּתַפְקִידְךָ וְאִתָּה מִמֶּשׁ בּוֹגֵד!

עֲנִיתִי אֲנִי לֹא יוֹדַע, הַיִּיִתִי מוֹכֵן לְפּוֹצֵץ אֶת כָּל הָאוֹנִיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּפְשׁוּט בָּא אִיזָה מְלֶאכֶךְ (אוֹ מֵה שֶׁהוּא כּוֹהֵן), וְהַחֲלִיף לִי אֶת הַמִּפּוֹת!

כְּמוֹכֵן שֶׁתַּכְף אֲסָרוּ אוֹתוֹ וְהַשְׁלִיכוּהוּ לְבֵית הַסּוּהַר, וְשֶׁלְּחוּ אוֹתוֹ לְבֵית מִשְׁפֵּט בְּרוֹסְיָה – וְגָזְרוּ דֵינּוּ מִשְׁפֵּט מוֹת בְּתִלְיָה רַח"ל.

לפני שִׁלְקָחוּ אוֹתוֹ לְתִלְיָה, שְׁאַלוּ אוֹתוֹ אִם רוּצָה לְהִגִּיד מֵה שֶׁהוּא? [כִּי יֵשׁ חֶק שְׁקוּדִים שֶׁהוֹרְגִים מִי שֶׁהוּא, יְכוּל לְבַקֵּשׁ מֵה שֶׁהוּא רוּצָה], הִיְהוּדִי עֲנֵה אֲנִי רוּצָה וּמִבְקֵשׁ לְדַבֵּר עִם מְנַהִיג הַמְדִינָה, דְּבַר דְּחוּף מְאֹד. וְנַחוּץ מְאֹד לְבִטְחוֹן הַמְדִינָה.

כְּאִשֶּׁר הִבִּיאֹהוּ לִפְנֵי הַנְּשִׂיא אֲמַר הִיְהוּדִי, כָּל הַשָּׁנִים הֵייתִי הַזֵּיד הַכִּי הַנְּאֻמָּן לַמְדִינָה, וְעִשִּׂיתִי כָּל מַה שְׁבִיכּוֹלְתִי לְטוֹבַת הַמְדִינָה. אֲךָ כִּאֵן קָרָה דְּבַר, שְׁבִכְלָל זֶה לֹא אֲנִי וְלֹא בְּאִשְׁמֹתַי. וְאִם יִהְיֶה זֶה בְּזִיוֹן גְּדוֹל לַמְדִינָה, לְתַלּוֹת אִישׁ נְאֻמָּן כְּמוֹנֵי לַמְדִינָה. וְיִהְיֶה זֶה אֲשֶׁמָּה גְּדוֹלָה וּבּוֹשָׁה לַמְדִינָה לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, וְהַבּוֹשָׁה הַזֹּאת לֹא תִמְחַק וְתִשְׁאָר לְדָרְאוֹן עוֹלָם!

מְנַהִיג הַמְדִינָה שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, אִם כֵּן מַה אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת לָךְ, הֲלֹא מַגִּיעַ לָךְ מִיְתֵה מִשְׁפֵּט מוֹת?

עֲנֵה הִיְהוּדִי, שִׁשְׁלַחְו אוֹתוֹ לְסִיבִיר, וְשֵׁם יִשְׁמֹו אוֹתוֹ בְּאִמְצַע הַיַּעַר וְהַחִיּוֹת יֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, אֲבָל הַמְדִינָה לֹא תִשְׁפֹּךְ בְּיַדִּים דִּם נָקִי וְלֹא תִקַּח עָלֶיהָ אֲשֶׁמָּה כְּזֹאת לְהַרוֹג בֶּן אָדָם כָּל כֵּךְ נְאֻמָּן?

מְנַהִיג הַמְדִינָה הַסִּבִּים, וְשִׁלַּחְו אוֹתוֹ לַיַּעַר בְּסִבִּיר.

כַּתְּפִלַּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ (שְׁמוֹאֵל ב פָּרָק כֵּד יד) "וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְּיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמֹו [רַחֲמִיו] וּבִיד אָדָם אֵל אֶפְלָה".

כְּאִשֶּׁר הִגִּיעַ לְסִיבִיר, חִפְר לַעֲצֻמוּ בּוֹר גְּדוֹל מִתַּחַת לְאֲדָמָה כְּדִי שֶׁהַחִיּוֹת לֹא יֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, וְגַם לְהִגֹּן מִפְּנֵי הַקָּר, כְּמוֹ כֵּן הַכִּין לַעֲצֻמוּ בְּגִדִים מִהַעוֹר שֶׁל הַחִיּוֹת שְׁמֹתוֹ מִהַקָּר הַגְּדוֹל שְׁשׁוֹרֵר שֵׁם, וְלִמְחִיזָתוֹ אֲכַל כָּל מִינֵי שְׁקָצִים וְרַמְשִׁים שְׁמֹתוֹ, [מִפְּנֵי פְקוּחַ נֶפֶשׁ מֵתָר], עַד שֶׁהִבִּין וַיַּדַּע הַטַּעַם שֶׁל כָּל מִין חַיָּה וְעוֹף מֵה שֶׁהוּא אוֹכֵל.

כְּשִׁחֹמַת הַבְּרָזֵל מְרוֹסָה נִפְלָה, וַיְכַלּוּ כְּבֹר לַצָּאת מִשֵּׁם לְחוּץ לְאַרְצָה, בִּקְשׁ הַתָּר נִסְיָעָה, וְנִתְּנוּ לוֹ, וְנִסַּע לְאַרְצוֹת הַבְּרִית.

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית הָיָה מְאֹד חוֹלָה, וְהָיָה צָרִיךְ לַעֲבוֹר נְתוּחַ בְּכִלְיוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה הַרְבֵּה כֶּסֶף, לָכֵן הוּא הוֹלֵךְ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַכְּנֶסֶת, לְאִסּוּף כֶּסֶף בְּשִׁבְלֵי הַנְּתוּחַ.

עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמִכְסִיקוֹ.

שֵׁם בְּהַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים כְּבָדוּ אוֹתוֹ בְּנִקְנִיק (סַלְמִי), הוּא הוֹלֵךְ לְאָכּוֹל אֶת זֶה בְּתַאבוֹן, פְּתֹאוֹם הוּא צוֹעֵק, זֶה מִמֶּשׁ דָּם! זֶה לֹא בְּשָׂר!

הַבַּעַל הַבַּיִת מְסַתְּפֵל עָלָיו כְּמוֹ מִשְׁגָּע!

הוא עונה לבעל הבית, אני בא מסיביר, ושבע עשרה שנה אכלתי כל מיני חיות ועופות מתים, ואני יודע הטעם של כל מין חיה או עוף בעניים עצומות. וכאן אני מרגיש ממש טעם של דם – ממש דם!

הבעל הבית אומר לו: הסתכל וראה כמה השגחות עם חותמות יש על זה, ולא יכול להיות מה שאתה אומר?

עונה לו האורח, תקח כלי ותשים את הנקניק על האש, ותראה בתוך כמה דקות מה יהיה!.

הוא עשה את זה, ותוך כמה דקות, כל הכלי היה מלא דם.

והבעל הבית הזדעזע לראות שההקשר לא אומר כלום והכל טרף, ומי יודע מה אכלו כל היהודים עד היום?

הבעל הבית החליט לעורר את הציבור שינצלו מאסורי פרת, כאשר שמעו זאת בעלי האיטליזים אימו עליו להרגו בכדור בראש.

כששמעתי הספור הזה תכף קראתי לכמה אנשים, ביניהם אחד מקראקס שבונצואלה, שישמעו מה היהודי הזה דובר, שצריך להודות לו פעמים, פעם אחד שהציל את ישראל מפרענות גשמית, ופעם שניה שהציל רוחנית מאסורי פרת, תכף אירגנתי לו סכום יפה של כסף, כי בוודאי חייבים לו הרבה הכרת הטוב.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבנעים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זהר בסוד האלף לך שלמה", ובזכות זה נזפה מהר לגאלה השלמה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השעורי זהר באלפים ורבות, ומי שרוצה להיות שתף יתקשרו אלינו.

"מי לד' אלי"

ענג כפול ושמחה מרבה לחזות ולראות איך שפאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזהר העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמס"ל והזהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל, ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי",

זו רבינו המבי"ט זצ"ל כתב: "ובכל הדורות, מיום שנברא העולם עד סופו, לא היה דור שלם בתורה כדור המדבר. כי לא ניתנה התורה אלא לאוכלי המן". ורבינו הרמ"ע זצ"ל כתב על הפסוק "דבר ציווה לאלף דור", שהבורא יתברך נתן את התורה לדור, שכל אדם בו שקול כאלף אנשים בדור אחר! ובלמוד והפצת תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" – כל אחד שקול ונחשב בבחינת "הקטן יהיה לאלף".

ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל, יראי ד' שגשגארו לפליטה, שגשגים עדן בדורנו דור עקבתא דמשיחא, החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע, ועושים קבוץ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם בלו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפכה כי האמת נר לרגלם.

לזכות בשפע אור אלוקי

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בני ישראל שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העולם הזה "הבל אין גם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמרא סנהדרין צ"ט).

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלקה חנם - מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעולם הזה - ובפרט למוד הזוהר הקדוש שמכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם¹, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ₪ - אשר למה נחשב! - הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - **בא וראה אתה מחלק ל-101-**

יח. בספר המאורות הגדולים סיפר על גדול ישראל רבי ישראל סלנטר זיע"א: עליו נתקיים "וראו כל עמי הארץ כי שם ה'" וכו' "ויראו ממך". **דמותו ותארו וזיו קלסתר פניו היה נורא מאד.** עם אשר ה' יתברך חלק לו מתנת החן והיופי וכו' עם זה חכמתו ויראתו האירה את פניו הטהור, באור פני מלך חיים. וביחוד בעת אשר העמיק מחשבתו באיזה ענין, אם בתורה או ביראת ה', כמעט התפשט נפשו מגשמיותו, והיה פניו הטהור בוער כלבת אש, **ואז היה תארו כמלאך ה' נורא מאד** אשר חרדו מגשת אליו ומי שלא ראה בעיניו, אי אפשר לו להיות ציור בזה, כי רוח אלקי היה שפוך על פניו, **וכצאת השמש בגבורה.** הוא לא הניח מעולם לצייר אומן, לצייר על פני הגליון את צלם דמות תבניתו, כי לא אבה זה בשום ענין.

לפי הנראה ידע הרבה גם בנסתרות, כי היה אצלו גם ספרי קבלה ולפעמים היה מחפש בנרות להשיג איזה ספר מספרי קבלה. אולם כדרכו בקדש לא דבר מאומה בזה עם שום אדם, ועל כן עקבותיו לא נודעו לנו בזה.

מרגלא בפומיה בימים הנוראים שהאדם צריך להיות איש שרבים צריכים לו. וזה שאנו מתפללים "וכתבנו בספר החיים למענך אלוקים חיים", פירש "חיים" צרכי גבוה, דאם לא כן, יכול להיות שאוכל המצווה שקיים, ב"הצימעס" שאוכל, מה שאין כן אם חייו צרכי גבוה, אז פרנסתו אינו נחשב לו למאומה, כי חייו צרכי גבוה הם.

יהודים כַּמְנִינֵי "מיכאל", וכמה מלאכים לאֵלִים וְלַרְבּוֹת נְבָרַיִם מִכַּח זָה. –
 בְּזִכּוֹתֶיךָ יְהוּדֵי לומד בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ שְׁעָה זוֹהַר הַקְּדוּשׁ – אֲשֶׁר עָרְכוּ שׁוֹה לְאֶלֶף שָׁנָה
 לְמוֹד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חַל לְפִי הֵבֵן אִישׁ חֵי, וְכַשְׁלוּמֵד בְּשִׂמְחָה - מְכַפֵּל בְּאֶלֶף - סֵךְ
 הַכֹּל מִלְיוֹן שָׁנָה (אֶרְחוֹת צִדִּיקִים) – וְזֶה רַק מִיְהוּדֵי אֶחָד, וְכַאֲשֶׁר מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמּוֹד
 בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּמְצַטְעֵר עַל יָמָיו שְׁלֵא יָדַע וְלֹא לָמַד עוֹלָה לּוֹ כְּאִילוֹ
 לָמַד כָּל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה בְּכָל הַשְּׁבָתוֹת, צֵא וְחָשַׁב לְכַמָּה עוֹלָה: מִלְיוֹן שָׁנָה (שְׁעָה לִיְמוֹד
 זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת), כְּפֹל 54 שְׁבָתוֹת כְּפֹל 70 שָׁנָה עוֹלָה 3 מִלְיָאָרְד ו' 780 מִלְיוֹן שָׁנָה
 תּוֹרָה.

ואחר כך תכפיל במאה יהודים שאתה מזכה, צא וחשב לכמה עולה:
 378.000.000.000 – שלש מאות שבעים ושמונה מיליארד שעות תורה.

ואם יזכה לאֵלֶף יהודים, אחר כך תכפיל בעשר, צא וחשב לכמה עולה:
 3.780.000.000.000 שלש טריליון שבע מאות שמונים מיליארד שעות תורה.

האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות,
 וכלם שמורים לך יי.

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לעלוי נשמת, לזכות,
 לרפואה שלימה, לשמחה שתעלה לך, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא
 זוכרים ממנה כלום, חלק זהו ותקוני זהו במחיר מצחיק. – ותשמח כל חייך
 בעולם הזה ובראי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל
 הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע
 בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו, יש עוד מה לחשב, – צריך רק לקים
 מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגול זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נמוח אם
 ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותוכח איך לבן מטהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

פעם נפגש עם אחד מגאוני הדור, והלה שכך לפניו את מרי שיחו על אשר גדולי
 המקובלים סוגרים את עצמם בד' אמותיהם ואינם מגלים סודות הקבלה. והנה הוא עומד
 בענין קשה ב"זהר" ואינינו יודע לרדת לעומקו. הוא גמר שיחתו במילים קשות כלפי
 המקובלים, שהם עתידים ליתן בזה את הדין. ר' ישראל נבהל, כנראה, מהתעצמותו של
 אותו גאון והציע לפניו להראות לו את המקום ב"זוהר" שהוא מתקשה בו, אולי ביחד
 יצליחו למצוא פירושו. ר' ישראל עבר כהרף עין על המאמר והבהיר את כל הענין עד
 שאורו עיניו של אותו גאון לרוב תמהונו והשתוממותו [תנועת המוסר עמ' 330].

יט. ונעשה כדברי הגאון הצדיק רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל (אור המוסר) "מעולם לא
 חשבתי אם יכול אני לעשות אלא אם צריך אני לעשות, (הובא במכתב הגה"צ ר' מאיר סעימינצער
 ל"ו).

וכח גְּדֵלַת לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִתַּן בְּהֵם חֶשֶׁק עֲצוּם עַד כְּדֵי שֶׁעָמְדוּ וּמְכָרוּ כְּלֵי כֶסֶף אֲשֶׁר בְּרִשְׁוֹתֵם כְּדֵי לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְקִיְמוּ בַעֲצָמָם "בוֹזוּ כֶסֶף בּוֹזוּ זָהָב" - כִּי מֵה נֶחֱשֵׁב כֶסֶף וְזָהָב - כִּנְגָד הַצַּעַר שֶׁל שְׂכִינְתָא בְּגִלוּתָא, וּמֵה גַם שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׂרָפִים הַקְּלָפוֹת וּמִתְבַּטְּלִים הַגְּזֵרוֹת, - וְהַעוֹלָם מִכִּין עֲצָמוֹ לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לְרִשְׁבִי - "בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְזָכוֹת מְזַכֵּי הַרְבִּים יִשְׁפַע שִׁפְעָא רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְנוֹזְכָה לְהַבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשָׁבִי (בְּזִהַר תְּרוּמָה קכ"ח): -

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א: מַעִיד אֲנִי עָלֶי שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזַכָּה אֶת הַרְבִּים [בְּהַפְצַת הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ] מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלָלוֹת, מֵה שְׂאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה - כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֹלָיו לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. - מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שְׁלֵא יִחַרְבּ, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁבִי: זֹכֶה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו. - זֹכֶה לַעֲשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זֹכֶה לַעוֹלָם הַבָּא. - אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעָ לוֹ. - נִכְנָס לְשָׁנִים עָשָׂר שְׁעָרֵי גֹן עֵדֶן - וְאֵין מוֹחָה בְּיָדוֹ. - מְשַׁפְּיעִים עָלָיו שִׁפְעָא בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁבִי מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרוּכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בְּהֵם אַבְרָהָם אַבִּינוּ, שֶׁגַם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנוֹת מְלֹאכִים עֲלֵיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שְׁלֵא זֹכֶה בְּהֵם שׁוּם אָדָם אַחֵר - וּמְיַחֲדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סְפוּר נוֹרָא מְגַדֵּל הַזְּכוֹת שֶׁל מְזַכֵּי הַרְבִּים:

הַמְּזַכָּה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיְחָסֵן הַכִּי הַגְּדוֹל בְּשְׁמַיִם

בְּסַפְרָא יִשְׁמַח מֹשֶׁה עַל הַתּוֹרָה בְּהַקְּדָמָה בְּקִנְטֵרְס תְּהִלָּה לְמֹשֶׁה דָּף י"א ע"ב וְזל"ק: מְבַאֵר בְּזִהַר תְּרוּמָה (דָּף קכ"ח ע"ב) הַהוּא זָכָא בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חֲיִיבָאֵ וְכו'.

כ. וּבְסַפְרָא הַזֶּה רִישׁ פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (קכ"ח ע"ב) הַגְּדִיל לְסַפֵּר בְּשַׁבַּח מַצּוֹה זֹו וְאָמַר, זָכָא בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חֲיִיבָאֵ וְלִמְקַנֵּי לִיָּה בְּאַגְרֵי שְׁלִים וְכו' וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בֵּיהּ יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יִתִּיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן (מְלֹאכֵי פָּרָק ב') וְרַבִּים הִשִּׁיב מַעוֹן, וְכְתִיב (שִׁם) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְגו', וְאִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּשִׁלְשָׁה סְלוּקִין מֵה דְלָא אִסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוֹ, וְזָכִי בְּהַאי עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֲלֵמָא דְאַתִּי וְעָאֵל בְּתַלְסִיסֵר תַּרְעֵי וְלִית מַאֵן דְּיִמְחֵי בְּיָדֶיהָ, וְעֲלֵיהָ כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב ב') גְּבוּר בְּאָרְץ יְהִיָּה זַרְעוֹ וְגו', הוּן וְעֵשָׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקוֹ עוֹמְדָת לַעַד, זָרַח בַּחֲשָׁךְ אֹור לְיִשְׂרָאֵל. כְּדִין מְלַכָּא

[זכאי צריך לרדף אחר אנשים חביבים] בגין דיחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיקטלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו', ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועין שם (בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש רבי איציקל מדראהאביטש זצ"ל, ושאל רש"י ז"ל רבי איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו **שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובה נחה וסקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עד כאן.**

מוכן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

קדישא ברין לדיוקנא דההוא בר נש בכל ברכאן דברין לאברהם כד עבד נפשין דחביבא וכו' ואיהו צאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הוו ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקנא וזכאן בגינייהו, הוו אזלי אבתייהו ורדפי כמאן דרדפי בתר חיינו וכו':

[תרגום] - בספר הזוהר תחלת פרשת תרומה אמר זכאי, צריך לרדף אחר אנשים חביבים, ולקנות אותם בשקר שלם, וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, ועליה זו היא יותר מהכל, ועל זה כתוב באהרן, **"ורבים השיב מעון"**. וכתוב **"בריתי היתה אתו החיים והשלום"**, ואותו בן אדם מתעלה בשלשה עליות, מה שלא עולה בן אדם אחר. ועל בן אדם זה כתוב, **"בריתי היתה אתו החיים והשלום"**, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה וזוכה לעולם הבא, ועולה בשלש עשרה שיערים, ואין מי שימחה בידו, ועליו כתוב **"גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך אור לישרים"**, באשר המלך הקדוש מברך לדיוקן של אותו בן אדם, מברך אותו בכל הנרכות שברך לאברהם באשר עשה נפשות לחיבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם בן אדם אחר, ואלו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים:]

מָזָה יְכוּלִים לְהִבִּין אֵיזָה זְכוּת גְּדוֹל הוּא לְאֵלוּ שְׁלוֹמֵימִים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ , וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מְדַבְּרִים מֵהֶם, שֶׁבְּזִכְרוֹתָם נִצּוּלִים כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, וּמְקַרְבִּין הַגְּאֵלָה, שֶׁנִּזְכָּה בְּקִרְוֹב לְרַאוּתָהּ.

כָּל רֵאשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זֹכִינָן אוֹ אֵינָן נִעְנְשִׁים אֶלָּא עַל סִבָּה זוֹ.

כתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שְׁעָרֵי קִדְשָׁה – (חלק ב שער ז): מְזַכֵּי לְחִיבָּיָא: אָמְרוּ רַבּוּתֵינוּ ז"ל (אלוהו רבא ספ"ח) לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שֶׁשָּׁקוּל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה לְרַגֵּל וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתוֹ, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נוֹהֵג אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ז') וְסָבַב בֵּית אֵל וְהַגְּלָל וְגו' וְשִׁפֵּט אֶת יִשְׂרָאֵל וּתְשׁוּבָתוֹ הִרְמִתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ, וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֶלָּא מִשּׁוּם (בְּרֵאשִׁית י"ב ה') וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֹרֶן, וּכְתִיב (שִׁם י"ח י"ח) וְאַבְרָהָם הָיָה יְהוָה לְגוֹי גְּדוֹל וְגו' כִּי יִדְעִיתִי אֲשֶׁר יֵצֵא וְגו', וְשִׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' וְגו', וְכָל רֵאשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זֹכִינָן אוֹ אֵינָן נִעְנְשִׁים אֶלָּא עַל סִבָּה זוֹכָא.

כא. ראה בספר שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה לְרַבֵּינוּ יוֹנָה (שְׁעַר ג), וז"ל: מִי שֶׁאֵינוֹ מוֹחִזִּיק בַּמַּחְלוּקַת עַל הַמַּתִּיצֵבִים עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב וּמוֹשָׁכֵי הָעוֹן, הָרִי הוּא נֶעֱנֵשׁ מִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאת, וְעוֹבֵר בְּלֹא, שְׁנֵאמַר (ויקרא יט, ז'): וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חַטָּא, וְנֵאמַר (הושע י, ט): מִימֵי הַגְּבֵעָה חַטָּאת יִשְׂרָאֵל שֶׁם עִמְדוֹ לֹא תִשָּׂגֵם בַּגְּבֵעָה מִלַּחְמָה עַל בְּנֵי עוֹלָה - פִּירוּשׁ: אִם שֶׁם עִמְדוֹ הַדּוֹר הַזֶּה לֹא הִשִּׁיגָה אוֹתוֹ בַּגְּבֵעָה מִלַּחְמָה לְבַעַר הָרַע כִּאֲשֶׁר הִשִּׁיגָה מִלַּחְמָה לְבָנֵי הַדּוֹר הַהוּא. "שֶׁם עִמְדוֹ" כְּמוֹ: אִם שֶׁם עִמְדוֹ. וְכֵן (בְּרֵאשִׁית מֵד, כב): וְעִזְבֵּן אֶת אֲבִיו - וְאִם עִזְבֵּן. רוצה לומר: מִמֵּין חַטָּא גְּבֵעָה הִיתָה חַטָּאת, אֲכֵן הֵם הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלָּה כִּי נִקְהָלוּ וְעִמְדוֹ עַל נַפְשָׁם לְבַעַר הָרַע, וְנֵאמַר (שׁוֹפְטִים ה, כג): אִוְרוֹ מִרוֹז אִמְרוּ מִלֶּאךָ ה', אִוְרוֹ אִרְרוֹ יוֹשְׁבֵיָהּ, כִּי לֹא בָאוּ לְעִזְרַת ה', לְעִזְרַת ה' בַּגְּבוּרִים, וְנֵאמַר (דְּבָרִים א, ז'): לֹא תִגּוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ. וְכָל מִי שְׁהוּא לִשְׁם יִתְבָּרַךְ יִמְסוֹר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, שְׁנֵאמַר (שְׁמוֹת לב, כו): מִי לְהָ אֵלֵי וַיִּאֲסַפּוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לׁוֹי, וְנֵאמַר (בַּמִּדְבָּר כה, ז'): וַיִּרְא פִּינְחָס וַיִּקַּח רִמְח בִּידוֹ. וְחוֹבֵה עַל כָּל יִרְאָה, אִף כִּי אוֹהֵב טַהֵר לֵב לְהַעֲרִיר קְנָאָה, כִּי יִרְאָה וְהִנֵּה יָד שְׂרִים וְסִגְנִים בַּמַּעַל, וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ (ב"ר כו - ה'): כָּל פְּרָצָה שֶׁאֵינָה מִן הַגְּדוֹלִים אֵינָה פְּרָצָה, שְׁנֵאמַר (עֲזָרָא ט, ב): וַיִּד הַשְּׂרִים וְהַסְּגִנִּים הִיתָה בַּמַּעַל הַזֶּה רַאשׁוֹנָה.

עוד שם, (באות קצה - החלק השני) - מִי שֶׁיֵּשׁ בִּידוֹ לְמַחּוֹת וְאֵינוֹ מוֹחָה וְאֵינָן בְּכִי תוֹכּוּחַת, וְעַל מַעֲשֵׂה הַחַטָּאִים לֹא יִלְטוּשׁ עֵין וְלֹא יִשְׁגִּיחַ, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ, וְהִנֵּה נִצְטוּיֵנוּ לְבַעַר הָרַע מִקְרֹב עִמְנוּ, שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים יג, ה'): "וְבַעֲרַת הָרַע מִקְרֹבךָ". וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ (שְׁבַת נד, ב): כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ בִּידוֹ לְמַחּוֹת בְּאִנְשֵׁי בֵּיתוֹ וְאֵינוֹ מוֹחָה נִתְפַּשׁ עַל אִנְשֵׁי בֵּיתוֹ, יֵשׁ בִּידוֹ לְמַחּוֹת בְּאִנְשֵׁי עִירוֹ וְאֵינוֹ מוֹחָה נִתְפַּשׁ עַל אִנְשֵׁי עִירוֹ, יֵשׁ בִּידוֹ לְמַחּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם וְאֵינוֹ מוֹחָה נִתְפַּשׁ עַל כָּל הָעוֹלָם, וְנֵאמַר (ויקרא כו, ז'): "וְכִשְׁלָו אִישׁ בְּאִחִיו", וְדַרְשׁוּ בּו זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲרִין כו, ב): אִישׁ בְּעוֹן אַחִיו. וְאִמְרוּ (שִׁם): כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרִבִים זֶה לָזֶה.

כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמומנין ליה

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלוייה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמומנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו.

ועוד כבר הבטיח השי"ת על ידי ירמיהו הנביא (פרק ט"ו י"ט), "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", ופרש רש"י "ואם תוציא יקר מזולל" - אם תוציא אדם הגון מאדם רשע שתחזירנו למוטב. "כפי תהיה" - שאני גוזר גזרה ואתה מבטלה.

ולומדי הזוהר נקראים מוצי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

יהודים יקרים: עתה אנו נזקקים לרחמי שמיא גדולים, יש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום יום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בוודאי ינצלו מחבלי משית, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

הסביתו ושמעו איך שבנסי נסים נצלו כל יושבי ארץ ישראל

אספר כאן מה שאמרתי בדרישה שהייתה בסעודת הלולא המרפזית של ראש המקבלים מורינו ורבנו הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, מייסד וראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" על שם הרב שלום שרעבי - שהתקיימה בישיבתו, ישיבת

עוד שם, (באות קצו - החלק השביעי) - הרואה את אנשי מקומו עם קשה עורף, ואומר בלבו: אולי לא יקשיבו אם אדבר להם נכוחות ופי אמלא תוכחות? על כן יחשוך פיו, והנה עונו ישא, כי לא נסה להוכיח ולהזהיר, אולי אם רוחם העיר יעורו משנת אולתם, ולא תלין אתם משוגתם. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת נה, א): בענין מה שכתוב (יחזקאל ט, ד): "והתוית תו על מצחות האנשים והנאנחים והנאנקים וגו'", אמרה מדת הדין: אף על פי שהללו צדיקים גמורים וקיימו את התורה היה להם למחות ולא מיחו! אמר הקדוש ברוך הוא: גלוי וידוע לפני שאם היו מוחים לא היו מקבלים מהם: אמרה מדת הדין: רבונו של עולם! אם לפניך גלוי - הם לא ידעו אם ישמעו העם לקולם ואם יחדלו! וצוה השם יתברך אחרי כן (שם פסוק ו): "וממקדשי תחלו", והם הצדיקים המקודשים, כי נענשו על דבר שלא מיחו, ונאמר (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא".

המקבילים "נהר שלום" בליל נשי פְּרֶשֶׁת וְיָרָא שְׁנַת תש"ע - בהתאסף ראשי גדולי ישראל המקבילים מאַרְץ הַקֹּדֶשׁ - בְּרֵאשׁוֹתוֹ שֶׁל תַּלְמִידוֹ וּמְמַשֵּׁיךְ דָּרוֹכָה הַהִגָּה צ' הַמְקוֹבֵל רַבִּי בְּנִיָּהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א.

באותה עת הגיע אונייה מלאה עם פְּצוֹת וְטִילִים נֹרָאִים בְּכַמּוֹת אֲדִירוֹת וּמְכַחֲדוֹת וְיוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלוּ מִסַּכְנָה נֹרָאָה!!!.

ובנסי נסים תפסו את האונייה ונצלו כל יושבי ארץ ישראל, ונס ההצלה הזה קרה בזכות הצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זיע"א, שְׁלַמְדָנוּ אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם חוֹל כְּמוֹ 75 שָׁנָה חַיִּים שֶׁל אָדָם, וְאִזּוֹ גַם פְּרַסְמָנוּ אֶת דְּבָרֵי הַבֵּן אִישׁ חַי וְהַפְּסָא מְלַךְ זִיע"א בְּעִנְיַן לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, שֶׁשָּׁעָה שׁוּוֹה כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה, וּבִשְׂמִיחָה מְכַפִּיל בְּאֶלֶף וְשׁוּוֹה לְמַלְיוֹן שָׁנָה שְׁעוֹת לִימוּד תּוֹרַת הַנִּגְלָה (פ'ט).

ועשרות אלפי יהודים התעוררו להרבות בלימוד זוהר הקדוש, ונצלו את זמנם בשבת קודש אחרי הניוד עם את מעלתו הרמה, ובזכות הלומדים הצדיקים זכינו לחומת מגן רוחנית, אשר לא תעבור חרב וחינית, בכל מחנה ישראל הקדושים.

וכדאי להתבונן כמה נסים השם יתברך עשה לנו:

א. בואו נזכר שלפני שנתיים כמיליון יהודים הגלו מבימתם מחמת הצר הצורך ששלחו טילים ופצצות לכל יושבי הדרום.

ב. ובשנה שלפני כן כל יושבי הצפון מקרית שמונה, צפת, נהריה, מירון, וכל חיפה והקריות היו בפחד נורא וסכנת נפשות רח"ל, וכל מי שיכל הלך לגלות.

ג. כמה הרוגים רח"ל היו, כמה משפחות נהרסו.

ד. כמה פצועים בגוף וכמה פצועים בגפש שמטופלים עד היום.

ועתה נצלונו מהרג ונזק וגלות, אך ורק בזכות לומדי הזוהר הקדוש, שהם מזכי הרבים האמתיים^{כב}.

והשבוע הזה נתפסו שש אוניות בדרךכם לעזה לעזור לטרוריסטים, ובחרוף נפש סכנו החיילים את עצמם כדי להציל את יושבי הארץ, ויש עוד כמה בבתי החולים שצריכים תפילה לרפואה שלימה, ב"ה שנצלונו מסכנת האוניות, והכל

כב. ומפורסם בשם רבי ישראל סלנטר זי"ע: דעל ידי שיהודים מתחזקים כאן בתורה, הכח הרוחני פועל שיהודים בפריו (ובכל העולם) מתחזקים בשמירת שבת קודש.

בזכות עם ישראל הצדיקים שלומדים דף היומי של הזוהר הקדוש ומזכים את כלל ישראל.

עֲרַבְתָּ מִגֵּן רוֹחַיִת

דעו לכם יש לנו עצה נפלאה וערכת מגן אמתית שלא פגע שום חייל, ולא יקרה שום נזק, פשוט לחלק לכל החיילים^{כג} קונטרסים של הזוהר הקדוש ותקוני זוהר להצלחתם ושמירתם. [אנחנו מחפשים מתנדבים לחלוקה לכל החיילים, וכרגע יש לנו תנור בשביל כעשרים אלף חיילים יצ"ו].

אחי ורעי בואו ונרבה עוד בזכות הזוהר הקדוש לרפואת החולים, ולהצלת עם ישראל, ואם היינו זוכים וכל עם ישראל מתאחדים ללמוד זוהר הקדוש כתקנת הרמח"ל כבר היינו נגאלים.

משה רבינו והרשב"י אומרים: כי הזוהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח.

כג. ונעשה כדברי הגאון הצדיק רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל (אור המוסר) "מעולם לא חשבתי אם יכול אני לעשות אלא אם צריך אני לעשות, (הובא במכתב הגה"צ ר' מאיר סעמינצער ז"ל).

כד. ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא: וזוהר פרשת בהעלתך (חלק ג דף קנ"ג), ואינון ערב רב רשיעיא, דיתקנים בהו ביהוה זמנא, (דניאל יב י) תבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו אינון מארי משנה, ויצרפו אינון זרעא קדישא דשאר עמא, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג ט) ויצרפתים כצרף את הכסף, והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. והמשפילים בינו (דניאל שם) אינון מארי קבלה, [באור: ומה שכתוב בדניאל והמשפילים בינו, אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזוהר הקדוש] דאתמר בהון (שם פסוק ג) והמשפילים זהירו זוהר הקיע. אליו אינון דקא משתדלון זוהר דא, דאקרי ספר הזוהר [באור: אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, הן הלומדים בעצמם ובדאי המזכים לאחרים שילמדו], דאיהו כתבת נח [באור: שהזוהר הקדוש נקרא תבת נח שמציל מפל הפרעניות וכמו שכתבת נח רק מי שהאמין נצל, כך רק מי שאמין וילמד את הזוהר"ק ינצל], דמתכנשוין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. [באור: ולפעמים נשארין זכות בדור יהיו רק מעטים שיזכו לכך], דבהון [באור: שבאלו שיזכו ללמוד בספר הזוהר] יתקנים (שמות א) כל הבן הילוד [באור: הינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, וכידוע שהלומד בזה"ק מתדבק בנשמת הרשב"י וזכה על ידו לכך] היאורה תשליכוהו. [באור: דורש את מלת היאורה מלשון אור השם] דא אורה דספרא דא. [באור: וזהו האור של הספר הזה שיזכו לראות באורו ולהגאל על ידו] וכלא על סבה דילך [באור: והכל הוא מסבתך ומכחך לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאֵלתו, בכח וסגֵלֶת^כ למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש:
בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵן הַתְּבָה, וְכִלְנֵו נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל

ועוד כתב הרמח"ל: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵן הַתְּבָה, וְכִלְנֵו נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל וְנִמְצָא שְׁבִרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵן הַתְּבָה,

בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵן הַתְּבָה, וְכִלְנֵו נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל וְנִמְצָא שְׁבִרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵן הַתְּבָה, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂמַיִם רְבוּא נִשְׁמַתִּין, כְּמִזְכֵּר בַּתְּקוּנִים, וְאֵז נַחֲשָׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבִסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵךְ אֶלָּא יִצְיָאָה, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר (ישעיה נב, יב): "כִּי לֹא בַחֲפוּזֵן תִּצְאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הֵלֵךְ לְפָנֵיכֶם ה' וַיִּמְאַסְפְּכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל"...

כָּל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בְּזֹהֵר הַקְּדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחְרָא, וְיִנְצַל מִחֲבַלֵי מִשִּׁיחַ וְהֶאֱמַת, כִּי סִפֵּר הַזֹּהֵר נִשְׁאַר אַחְרָיו (אחרי רשב"י) זי"ע, שְׁכַל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחְרָא, עַד שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ לוֹ (בְּאַחְרֵית הַיָּמִים) אֶלָּא יִצְיָאָה, וְאוֹדִיעַן מֵהַ תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֶאֱמַת כִּי תּוֹעֵלַת גְּדוֹל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבַלֵי מִשִּׁיחַ.

כה. הַגְּאֵלָה הַעֲתִידָה לֹא תִהְיֶה עַד שִׁיִּזְכּוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֵה בֶּה. דְּבָרֵי הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאן שֶׁחֲבוּר הַזֹּהֵר הִיָּה עֲתִיד לְהִיּוֹת גִּנוּז וְכו' עַד שִׁיִּבּוֹא הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְחַתְּנוּנִים. וּבְזִכּוֹת הַעוֹסְקִים בְּבּוֹא מִשִּׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעֵה בְּסִבּוֹתָו אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמַר וּבִגִּינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזוֹתוֹ" וְכו', כְּדִי שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כִּשֶׁם שְׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֵצִיחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדַם הַפֶּסַח וּבְדַם הַמִּילָה, כֵּן הַגְּאֵלָה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאֵלָה עַד שִׁיִּזְכּוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבַּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֵה בֶּה" (עֲשֵׂרָה מֵאֲמֵרוֹת מֵאֵמֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לוחות הַבְּרִית).

הַרְמַח"ל זי"ע לֹא מִצָּא עֲצָה לְבִטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא בְּלִמּוּד "הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ" בְּרָצֵף לְלֹא הַפֶּסֶק, שְׁבִכְח "הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ" לְבִטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים. כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לְמַעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים, מִסְּגִלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסִפֵּר הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ לְבִטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לְיַצֵּל.

כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הַעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת - וְעֲתָה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחְרֵי גּוֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלָא נִתְיַשֵּׁר חִילֵי הֵייתִי קוֹבֵעַ דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הַעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ יְכוֹל לְעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבָר קָשָׁה הוּא כָּלֵל."

וְכִי לֵנו גְּדוֹל כְּהַרְמַח"ל זי"ע, אֲשֶׁר הִיָּה בְּקֵי עֲצוּם בְּכָל מִכְּמֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מִצָּא עֲצָה לְבִטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֶלָּא אֶת הַעֲצָה הַזֹּה, לְמוּד בְּסִפֵּר הַזֹּהֵר בְּרָצֵף לְלֹא הַפֶּסֶק, שְׁבִכְח הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפֵּר הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ לְבִטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים. (אֲמֵרָת הַרְמַח"ל - מֵאֲמֵרוֹת הַזֹּהֵר).

שְׂבִסְדָּה נַעֲשֶׂה הַזֶּה, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלְלוּ כָּל הַשָּׂשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כַּמְזַכֵּר בַּתְּקוּנִים, וְאֵז נַחֲשֵׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלִלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂבִסּוֹף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵךְ אֱלֹא יִצְיָאָה, וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר (ישעיה נב, יב): "כִּי לֹא בַחֲפִזּוֹן תִּצְאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלַכּוּן כִּי הֲלֵךְ לִפְנֵיכֶם ה' וּמֵאִסְפְּכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל"...

וּמִכָּאן מוֹדְעָה רַבָּא לְאוֹרֵייתָא, וּקְרִיאַת קִדְשׁ לְמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים, דִּי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, הֵם מְזַכֵּי הַרְבִּים שְׂזֻכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בְהֵם, וְכֵן לְגַבְיֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת וּבֵית מִדְרַשׁ בְּאַרְץ הַקִּדְשׁ וּבְעוֹלָם כְּלוּ, וּבְעַקֵּר לְתַלְמִידֵי הַחֲכָמִים שְׂבִיִּשְׂרָאֵל, לְקַבֵּל עֲצוֹתָ שֶׁל צַדִּיק, הֵלֵא הוּא מוֹרָה דְרַבָּם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, הַרְמַח"ל הַקְדוּשׁ, לְקַיֵּם דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר, וְלֶאֱרַגְן בְּכָל עִיר גְּדוּלָה לְאַלְקִים, וְאִם אֶפְשָׁר בְּכָל שְׂכוּנָה גְּדוּלָה בַּה גְרִים שְׁלוּמֵי אַמוּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְמוֹד רְצוּף שֶׁל הַזֶּהר הַקְדוּשׁ כַּנְזָכֵר בְּאַגְרַת פ"ו, מְבַקֵּר וְעַד עָרַב חֵק וְלֹא יַעֲבֹר [בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ 80 מִתְנַדְּבִים לְעֹרֵךְ, דִּי שְׂכַל אֶחָד יִשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעָה אַחַת בְּשַׁבּוּעַ, וְאִם יֵשׁ רַק 40 מִתְנַדְּבִים, אֲזִי דִי בְּשַׁעֲתִים שְׂבוּעִיּוֹת, וְזֶה דְּבַר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ לֹא סַפֵּק].

עֲצָה חֲשׂוּבָה וְנִחוּצָה לְכָל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי אֲשֶׁר בְּקַל אֶפְשָׁר לְקַיְיֵמָה, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, וְלִזְכוּת בְּמַהֲרָה לְגֵאוּלָּה בְּרַחֲמֵים
כָּל בֵּית כְּנֶסֶת יְכוֹל לְאַרְגֵּן תְּכֵנִית לְשֵׁלֶם ל' 80 אֲבָרְכִים בְּשַׁבּוּעַ לְכָל אֲבָרֵךְ אֶחָד 25, לְשַׁעָה, סָךְ הַכֹּל: מֵאָה, לְחַדֵּשׁ לְאַבְרָךְ.

וְכָל אֶחָד שְׂרוּצָה לְשֵׁלֶם רַק עֲבוּר שַׁעָה לְאַבְרָךְ אֶחָד, יְכוֹל לְתַת רַק 25, כְּדִי לִזְכוּת בְּשַׁעָה אַחַת שֶׁל זֹהֵר הַקְדוּשׁ, וְזֹהֵי תוֹכְנִית הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ, וּבְבוֹדָאֵי לֹא יִמְצֵא אֶחָד שְׂלֹא יִרְצָה לְקַבֵּל חֵלֶק בְּדַבֵּר הַגְּדוֹל הַזֶּה.

וְגַם הַרוּצִים לְאַרְגֵּן בַּחוּרֵי יְשִׁיבוֹת שֶׁיִּלְמְדוּ זֹהֵר הַקְדוּשׁ יְכוֹלִים בְּקִלּוֹת וּבְמַהֲרִיּוֹת לִזְכוּת לְזָה, עַל דִּי שֶׁיִּשְׁלְמוּ לְבַחוּר 10, לְשַׁעָה לְיִמּוּד, וְכָל בַּחוּר יְכוֹל לְחַלֵּק אֶת הַשַּׁעָה הַזֹּאת לְחֲמֵשׁ חֲלָקִים בְּיוֹם כ' 12 דְּקוֹת בְּכָל פְּעַם וְכֵן יִזְכֶּה כָּל 70 יוֹם לְסַיֵּם אֶת הַזֹּהֵר"ק סָךְ הַכֹּל 5 פְּעַמִּים בְּשָׁנָה, שְׁהַרְשֵׁב"י יִמְלִיץ עָלָיו לְהַצְלִיחָה וְעֲלֶיהָ בַּתוֹרָה וְלִזְיוּג הַגּוֹן מִשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמַתוֹ הָאֲמִתִּי²¹. וְהַפְּרָנֵס שְׂזוּכָה עַל יְדֵי 3500 בְּשָׁנָה (פְּחוֹת מֵאַלְף דּוֹלָר), רוּצָה עוֹלְמוֹ בַּחֲיָיו, וּמַצְלִיחַ בְּכָל עֶסְקֵיו וּמִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֲנִינָיו וְזוּכָה שְׁתַּמִּיד שְׁהַרְשֵׁב"י הַקְדוּשׁ מִמְּלִיץ טוֹב וּמַגֵּן עָלָיו וְעַל בְּנֵי בֵּיתוֹ. וְיֵשׁ לוֹ זְכוּת שֶׁל 354 שְׁעוֹת לְיִמּוּד תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י, אֲשֶׁר עוֹלָה ב' 282 יְמֵי חוֹל שְׁוֹה 282 שְׁנָה, וּבְשִׁמְחָה כְּפוֹל אֶלְף: 282.000 שְׁנָה. - ו' 72 יְמֵי שְׁבַת וְיָמִים טוֹבִים כְּפוֹל אֶלְף

שָׁוה: 72 אֶלֶף שָׁנָה, וּבִשְׁמִיחָה כְּפֹל אֶלֶף, שָׁוה: 72.000.000 שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם מִלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. כְּמִנְיֵין חֶסֶד וְיִזְכָּה לְ"חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם", (תהילים פֶּרֶק נב ג).

כָּל זֶה אֶתָּה מְקַבֵּל מִבְּחֹר אֶחָד שְׁלוֹמֵד שְׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם.

הַחֶפֶץ חַיִּים זִי"ע צוֹעֵק: תַּעֲשׂוּ חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ בְּרוּחָנִיּוֹת בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שְׁעוֹשִׂים בְּמִסְחָר.

הָאֵם יֵשׁ לָךְ תּוֹכְנִית חֶסְכוֹן שְׁבַעֲשֵׁר שָׁקֵל לַיּוֹם (\$2.50), אֶתָּה זֹכָה לַעֲשֹׂרוֹת מִלְיוֹנֵי שְׁעוֹת שֶׁל תוֹרָה, אֵינִי דֹבֵר כֵּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ. וְכָל הַתַּעֲנוּג הַזֶּה שְׂאֵינִי כְּדֹגְמָתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא תוֹכֵל לְתַאֵר, כְּדֹבְרֵי הַנְּבִיאִים יִשְׁעִיָּה (פֶּרֶק ס"ד ג) "וּמַעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לִי". וּבְרַש"י (סִנְהֶדְרִין צ"ט ע"א) עֵינַי לֹא רָאִתָּה - דָּאֵינִי קָץ לְדַבֵּר.

יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים תִּתְחַבְּרוּ וְתִתְאַוּגוּ לְשִׂמְחָה אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְלַהֲעֻלְתָּהּ מִבּוֹר הַגְּלוּת אֲשֶׁר כְּמָה צְדִיקִים וּקְדוֹשִׁים עוֹרְרוּ עַל גּוֹדֵל הַחַיִּיב לֹאִמֵּר תִּיקוֹן חֲצוֹתֵיכֶם וְכְמָה דְּמַעוֹת כְּבֹר שְׁכַחוּ עִם יִשְׂרָאֵל עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה, וְכֵאֵן יֵשׁ לָנוּ עֶצֶה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה לְשִׂמְחָה אֶת הַשְּׂכִינָה וְלִיחַד קוֹב"ה וְשִׂכְנִיתֶיהָ בְּגֵאֻלַּת עוֹלָמִים כְּתַקְנַת הַרְמַח"ל.

וְאֵם יִלְמְדוּ לְפִי הַזֹּהֵר הַיּוֹמִי הַמְּחַלֵּק לִ 354 יוֹם 6-7 דְּפִים לַיּוֹם, יַעֲשׂוּ חֲשָׁבוֹן כְּמָה פְּעָמִים סִימּוֹ אֶת כָּל הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ. וְלַהֲוִידֵעַ לְשָׂרֵי אֶלְפִים, שָׂרֵי מְאוֹת, שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת, לְאַחַד אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ, לַעֲשׂוֹת סִיּוּמִים מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

וַיְהִי רָצוֹן שֶׁעַל יְדֵי הַתְּקוּן הַגְּדוֹל הַזֶּה נִזְכָּה לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹתֵיכֶם מֵעַל עִם יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְחֹמֶת מִגֵּן אֲמִתִּית מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה קְשָׁה ח"ו, כְּהַבְּטַחַת הַרְמַח"ל.

כז. ובגמרא ברכות (דף לז:), וז"ל: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמנהגה תלמיד חכם מנכסיו, אבל תלמידי חכמים עצמן, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו, ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

כח. ראה אליהו רבה (או"ח - סימן א), וז"ל: עוד האריך ראשית חכמה ושל"ה ושאר ספרי מוסר בגודל מצות קימת חצות לילה ובעונש המבטלו עיין שם. עוד כתבו מאן דקאים בחצות למיגרס יעסוק בתורה שבעל פה.

כט. על ידי לימוד הזוהר נוכל להמתיק כל הדינים מעלינו, ומעל עם ישראל, שלא יהיה לנו כל כך הרבה יתומים ואלמנות, ושאר אסונות, ואם אנחנו יכולים בלימוד קל של 12 דקות ביום (בזוהר המחולק ל 354 יום כל יום 12 דקות) לבטל כל הגזירות הקשות, [ואם

אל תיראי תולעת יעקב

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) **אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ובתרגום יונתן באר: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעךכוון אמר ה' ופריקכוון קדישא דישראל: וברד"ק באר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות כתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים כארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.**

אין זמן של 12 דקות ביום, יכול ללמוד לכל הפחות דף היומי "תיקוני זוהר" שלוקח רק 1-2 דקות ביום] ולא עשינו, מה נענה ליום הדין הגדול והנורא?

ראה סיפור נורא מהחפץ חיים זצ"ל, בעונש הגדול למי שציער יתומים ואלמנות רח"ל. הגאון והצדיק רבי ישראל מאיר מראדין (בעל החפץ חיים בספרו "חפץ חיים על התורה" פרשת משפטים) זצ"ל סיפר: פעם לחבורת תלמידים ומקורבים את המעשה הבא: בעיירתנו התגוררה אלמנה ענייה בדירה שכורה, שהייתה בבעלותו של אדם נוקשה וגס רוח, מפאת מצבה הקשה היתה האלמנה מתעכבת בתשלום דמי שכירות עבור דירתה העלובה, וכתוצאה מכך איים עליה בעל הבית שישליכנה לרחוב עם כל אשר לה. שכני המקום ניסו לדבר על לבו של אותו אדם, שיחוס על אלמנה מרודה שאין לה כדי קיום הכרחי וידחה מועדי התשלומים המגיעים לו כשכר דירה. אולם כל הפצרותיהם נפלו על אזנים אטומות.

בוקר אחד - היה זה יום חורף קר עם שלג גדול - שבה האלמנה מן השוק אל ביתה, והנה שוד ושבר! מעט חפציה היו מוטלים ברחוב, וכמה פועלים עסקו בהסרת הגג מעל דירתה. הקימה האישה קול זעקה, ושכנים באו והכניסו את חפציה לפרוזדור אחד הבתים, אולם בעל הבית לא נע ולא זע, כאילו כל הענין אינו נוגע לו כלל.

ימים רבים - המשיך "החפץ חיים" - שמרתי בלבי את מראה הזוועה, שחזיתי באותו בוקר, ובאזני הדהדו זעקות-השבר של האלמנה המסכנה, שנותרה בלא קורת-גג לראשה. אולם האמנתי בכל הלב, שהקדוש ברוך הוא, דיין האלמנות, יתבע בבוא היום את עלבונה של אותה אלמנה מרודה מבעל הבית האכזר. עם זאת משחלפו שנים אחדות, ואותו אדם המשיך לחיות בשלום ובשלווה, הייתי שואל את עצמי? האמנם לא נרשם בשמים המעשה האכזרי של השלכת מסכנה אל הרחוב? והרי התורה כתבה בפירושו: "כל אלמנה ויתום לא תענון. אם ענה תענה אותו... שמוע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי אותו" ... (שמות כ"א-ג). והנה חלפו-עברו עשר שנים בדיוק מיום גירוש האלמנה מדירתה, ועבר הקול בעיירתנו שכלב שוטה נשך לאותו בעל-בית אכזר, ולא עברו ימים מרובים, והאיש מת מיתה משונה מתוך יסורים נוראים, רח"ל.

ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש נמנע את כל האסונות!!!

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא בפייהם!

בידנו פח אדיר, לנצח את האויב, ולתת את המכה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

הצבא מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות,

זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה

הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמיליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפך הוא! אשר ישלטי היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"

"נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זהר הקדוש "ואיש

לא עמד לפנייהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב)

אנחנו יכולים מדי יום ביומו לסיים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו מספר

פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד),

"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים:

בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא

צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

ביצד זה אפשרי? - האם יכולים לישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אלי!

אפן א: אם יש בידיכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן

קבוע [כגון בית המדרש, ושיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר

זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים

את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

אָפֶן ב: אִם יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְהַשְׁפִּיעַ עַל 177 אֲנָשִׁים שְׁלוֹמֵי־דַיִם בְּסִבִּיבַתְכֶם בְּאֶפֶן קְבוּעַ [כְּגוֹן בֵּית הַמִּדְרָשׁ, יְשִׁיבָה, אוֹ כְּמָה בְּתִי - מִדְרָשׁ בִּיחַד] לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֶר זֶה־ר הַיּוֹמִי מְחַלֵּק ל־ 354 יָמִים לְשָׁנָה.

לְמוֹד 12-14 יָפִים, לּוֹקַח לֹא יוֹתֵר מִ 24 יָקוּת, אֶפְשָׁר לְהִתְחִיל וּלְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ בְּבֵת אַחַת, בְּ 24 יָקוּת בַּלְבָּד!

אָפֶן ג: אִם יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְהַשְׁפִּיעַ עַל 89 אֲנָשִׁים שְׁלוֹמֵי־דַיִם בְּסִבִּיבַתְכֶם בְּאֶפֶן קְבוּעַ [כְּגוֹן בֵּית הַמִּדְרָשׁ, יְשִׁיבָה, אוֹ כְּמָה בְּתִי - מִדְרָשׁ בִּיחַד] לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֶר זֶה־ר הַיּוֹמִי מְחַלֵּק ל־ 354 יָמִים לְשָׁנָה.

לְמוֹד 24-28 יָפִים, לּוֹקַח לֹא יוֹתֵר מִ 48 יָקוּת, אֶפְשָׁר לְהִתְחִיל וּלְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ בְּבֵת אַחַת, בְּ 48 יָקוּת בַּלְבָּד!

וְכֵן יֵשׁ אֶפֶן ד' וְאֶפֶן ה' ל־ 45 אֲנָשִׁים.

הַקְבָּ"ה הַקְדִּים לָנוּ רַפּוּאָה לְמַכָּה וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת הַרְשָׁבִי לְהַצִּילָנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת.

עוּרוּ יְשָׁנִים מִתְרַדְמַתְכֶם,

עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק לְהַנְצִל מִהַמְבוּל הַנּוֹרָא!

וְזֹאת אֶפְשָׁר רַק עַל יָדֶיךָ

תֵּבֶת נָח - שֶׁהוּא "הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ"

אַל תִּגִּידוּ לֹא יַדְעֵנוּ! - אַל תִּגִּידוּ לֹא יִכְלָנוּ!

הַיֵּצֵר הַרַע יוֹדֵעַ בְּדִאָוָה, שֶׁעַל יָדֶיךָ לְמוֹד הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ הוּא נִדְחָה מִן הָעוֹלָם וּמִתְבַטֵּל שְׁלִטוֹנוֹ, וְזוֹהִי הַמְלַחְמָה הַאֲחֵרוֹנָה שְׁלוֹ. עַל כֵּן הוּא מוֹתָאֵץ לְהַחֲדִיר מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהַבֵּל, הַפֶּךָ הַאֲמֵת מִמֶּשׁ.

עַל כֵּן זֶה־ר הַיּוֹמִי, סִפְּנָה! לֹא לִפְלַ בְּרִשָׁת הַיֵּצֵר! כְּדָאֵמֵר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן יֵצֵר הַרַע מְסִיתוֹ לְאֲדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַעֲיֵד עָלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, מֵהַ יַעֲשֶׂה וְיִנְצַל: תֵּנָא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אִם פָּגַע בְּךָ מְגוּל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן... (סִפְּנָה דִּף נב).

וּבְזִכְיוֹתְכֶם יִתְקַיֵּם בְּנוֹ הַכְּתוּב: (שְׁמוֹת פָּרָק טו פ' טו-יח) "תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגָדֶל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עֲמָךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָת: תִּבְאָמוּ וְתִטְעָמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּת ה' מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנֵנִי יְדִיךָ: (יח) ה' יִמְלֶךְ לְעַלְמֵי וְעַד", בב"א.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת משפטים: והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אֲלֵפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת: (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי אֲלֵפִים, שְׂרֵי מֵאוֹת, שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזוהר הקדוש, ולעשות סיומים מדי יום ביומו, [לפי הזוהר היומי המחלק ל' 354 יום 6-7 דפים ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלמוד לפי הטפס המובא בספר "תיבת נח".

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזוהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזוהר הקדוש נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקיים בנו ההבטחה של הנביא יחזקאל (לו כה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

לכל ישראל האיר, בסוד תורה הבהיר, כאור החמה מזהיר, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

החבא בתוך מערה, מפני הגזרה, שם למד סתרי תורה, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

זכינו להוציא לאור ספר "אורות הזהר"
ובו י"ב ספרים - פנגד י"ב שיערי גן עדן
שכל המפיץ הזהר הקדוש זוכה לכך

- ההבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): -
אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] -
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

- א. כופה את מלכות הרשעה.
- ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.
- ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

- א. זוכה לראות בנים לבניו.
- ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.
- ג. זוכה לעולם הבא.
- ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.
- ה. נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו.
- ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.
- ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.
- ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

זֶה הַשֵּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ

סֵפֶר

בְּמַחֲצֵת הַרְשָׁב"י

דְּרָשָׁה

לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ

שֶׁנֶּאֱמַר ע"י כ"ק אֲדָמוֹר מִהֶאֱלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבִיהַמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעֶיהָ הָאֱלָמִין

בַּעֲיָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ ת"ו

בְּשֵׁב"ק פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ תִּש"ע לִפ"ק

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעי"ה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר סֵפֶר "אוֹרוֹת הַזְהָר"

וּבּו י"ב סְפָרִים - בְּנֶגֶד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכָּל הַמְפִיץ הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ זוֹכֵה לְכָךְ

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י (בְּזֶהר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מֵעִיד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמּוֹזֵה אֶת הַרְבִּים [בְּהַפְסַת הַזְהָר הַקְדוֹשׁ]

מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מִזֶּה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה

א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשֵׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נֶחֱזַת רוּחַ וְעֵלוּי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זוֹכֵה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכֵה לְעִשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זוֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אֶחָד שֶׁיְכוּל לְהִזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזֵה בְּיָדוֹ.

ו. מְשַׁפִּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אָבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכֵה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחַר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שׁע"י "חֲבֵרָה מְזַכֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי"

מִפְעַל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדֵּת

רְחוּב נַחַל לְכִישׁ 24/8 רֵמַת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

טל: 054-843-6784 / פֶּקֶס: 02-995-1300

מפתח הענינים לספר "במחיצת הרשב"י"

- (א) שבת אחרי שבועות ..... ז
- (ב) כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תלין ..... ח
- (ג) שבת קודש הוא רפואה בדוקה לכל החולאים ..... ט
- (ד) מדוע נקרא שבת שלאחר שבת "שבת נא"ך שבועות ..... ט
- (ה) כל הברכות שלמעלה ושלמטה מיום השבת הן משפעות מיום השבת ..... י
- (ו) כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהוג ברוחניות ..... יא
- (ז) הלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה ..... יא
- (ח) באו השבון – באו ונחשב חשבוננו של עולם ..... יב
- (ט) האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטובה ..... יב
- (י) אפשר ללמוד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה ..... יב
- (יא) החפץ חיים בשיבתו בראדן צוה לכל הבחורים לגמור כל שבת את הזהר של כל פרשת השבוע ..... יג
- (יב) אלו שלומדים זהר הקדוש יוכלו לענות על השאלה של צפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח ..... יד
- (יג) מי שלא לומד זהר הקדוש מה יאמר בשמשיח יבוא ..... יד
- (יד) בשמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש "אתה עזרת לי לבוא"! ..... יד
- (טו) שלשים אלה יהודים מחכים שהרב יבוא ..... יד
- (טז) כמה שיותר יהודים יצטרפו ללמוד והפצת הזהר הקדוש – מקימים באפן הכי הטוב את צפית לישועה ..... טו
- (יז) בשמים כבר הסבימו לכך מזמן, רק מחכים עלינו שנקים ..... טו

במהיצת הרשב"י

- יח) שער החמשים עתיד להתגלות בימי מלך המשיח..... טו
- יט) מי שאינו רוצה בלמוד הזהר, כי אם בלמוד הנגלה לבר, הרי הוא מתדבק באתר דמותא..... טז
- כ) "מי" זה השער החמשים המתגלה ללומדי הסוד..... טז
- כא) אי אפשר להגיע ללמוד תורה לשמה בלי תורת הסוד..... יז
- כב) העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון..... יז
- כג) תורת הסוד היא קיום העולם..... יז
- כד) כמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך..... יח
- כה) אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח..... יח
- כו) מה עוד נשמע בסין – שאל החפץ חיים וצ"ל..... יח
- כז) עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"..... יט
- כח) איני נורא ואיום, מדת הדין מתוקה..... יט
- כט) אסונות אלו הם איתות מן השמים, רק למי שמבין את השפה..... כ
- ל) מדוחים בשעת אמת, אסונות טבע, פיגועי טרור, פצצות אטום..... כ
- לא) אנחנו לא צריכים שאחד יבא מסין ויגלה להחפץ חיים..... כ
- לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום,..... כא
- לג) הר הגעש מוציא עשן גדול עד לב השמים..... כא
- לד) הצבא לא יוכל לעשות כלום..... כג
- לה) מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזהר הקדוש..... כג
- לו) מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש היומי..... כג
- לז) באלפי רבבות סיומי הזהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י..... כג
- לח) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים..... כד
- לט) הכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש..... כד
- מ) אי אפשר לנצח רשע זה היטלר ימ"ש, ומלחמה זו לא תסתיים, אלא אם בן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש..... כד
- מא) האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירון..... כה
- מב) כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך..... כה

במהיצת הרשב"י

ה

- (מג) כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל – כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י..... כו
- (מד) הלומד בזהר הקדוש, מעורר ומפעיל וממשיך נשמת הרשב"י ממש בפשוטו ... כו
- (מה) באשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו..... כו
- (מו) ישראל קדושים הם, ואחד ארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש..... כז
- (מז) בלתי לד' לבדו – פי האמת נר לרגלם..... כז
- (מח) העקר האמתי, הוא לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, וחויץ מזה "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל"..... כז
- (מט) כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אלו שיודעים הערך של למוד הזהר..... כח
- (נ) בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זהר הקדוש, אשר ערכו שוה לאלף שנה למוד פשט ביום חול – וכשלומד בשמחה, מכפל באלף – סף הבל מליון שנה ... כח
- (נא) היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד הזהר..... כח
- (נב) קימו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – פי מה נחשב כסף וזהב, כנגד הצער של שכינתא בגלותא..... כט
- (נג) הבטחת הרשב"י שוה יותר מאלף צדקות שאתה נוטן..... כט
- (נד) כל המזכה את הרבים בהפצת הזהר הקדוש – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות..... כט
- (נה) המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים..... ל
- (נו) כל הפמליא של מעלה מדברים מאלו שלומדים זהר הקדוש..... לא
- (נז) מודעה רבא לאורייתא – דבר השוה לכל נפש ללא ספק..... לג
- (נח) אין צריך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר פי רבים הם לח.....

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחברתו הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

סֵפֶר

בְּמַחֲצֵת הַרְשָׁב"י

מִדְבַּרֵי דְרָשָׁה

לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ

שֵׁנְאָמַר ע"י כ"ק אֲדַמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבֵית הַמּוֹדֵרֶשׁ "עֵטֶרֶת יִשְׁעֵיהּ - הָאֲלָמִין"

בְּעֵיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ ת"ו

בְּשַׁב"ק פְּרִשְׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ תִּש"ע לִפ"ק

(א) שַׁבַּת אַחֲרֵי שְׁבוּעוֹת

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה' – אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כַּעַת בַּחֹדֶשׁ סִיוֵן אַחַר קַבְלַת הַתּוֹרָה, וּמוֹבֵא בְּשֵׁם כִּמָּה מִתְלַמִּידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זי"ע, שֶׁאֲמָרוּ פֶּתַגַּם בְּאִיִּדִישׁ בְּשַׁבַּת שֶׁל אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת: "שַׁבַּת נֶאֱכָר שְׁבוּעוֹת" – שַׁבַּת נֶאֱכָר שְׁבוּעוֹת. מִשְׁמַעוֹת הַפֶּתַגַּם הוּא כֵן: בְּשַׁפַּת הָאִיִּדִישׁ לְמִילָה "נֶאֱכָר" יֵשׁ שְׁתֵּי מִשְׁמַעִיּוֹת, מִשְׁמַעוֹת אַחַת הוּא מִלְשׁוֹן "אַחֲרֵי", וּמִשְׁמַעוֹת נּוֹסֶפֶת מִלְשׁוֹן "עוֹד" אוּ "עֲדִיין" שְׁבוּעוֹת. וְכֵן כֹּאשֶׁר אוֹמְרִים "שַׁבַּת נֶאֱכָר שְׁבוּעוֹת" יֵשׁ לִכְךָ שְׁתֵּי מִשְׁמַעִיּוֹת, אַחַד שֶׁהַשַּׁבַּת הִיא אַחֲרֵי שְׁבוּעוֹת, וּמִשְׁמַעוֹת נּוֹסֶפֶת שֶׁהַשַּׁבַּת הִיא עֲדִיין שְׁבוּעוֹת. וְעַל זֶה הָיוּ מִמְלִיצִים הַצַּדִּיקִים, שְׂרַגִּילִים לְקִרְוֵא

בְּמַחֲצֵית הַרְשָׁבִי

לשבת זו "שבת נאך שבועות" במשמעות שהשבת היא אחרי שבועות, אך יש בכך משמעות נוספת, שהשבת שאחרי חג השבועות, היא עדיין חג השבועות. מה משמעות הביטוי?

ישנם הרבה פירושים על זה, אחד הפירושים שלחג השבועות יש תשלומים במצוות עליה לרגל והבאת קרבנות הרגל עד שבעה ימים אחר הרגל, וכו'. ושבת שאחר כך ממשיך עדיין קדושת חג השבועות כמו שבעת ימי החג.

ואפשר לפרש טעם נוסף על זה: כידוע, פרשת נשא, היא הארוכה ביותר בתורה, ומאמרי הזוהר הקדוש עליה, הארוכים מכל הפרשיות, ומדוע - ? אמר הגאון הקדוש בעל חידושי הרי"ם זצ"ל - משום שהם נקראים בשבת שאחרי חג מתן תורה, בלהט הצימאון לתורה, נבחן בעצמנו להט זה!

ובזה נבין מה שאנו קוראים השבת אחר שבועות "שבת נאך שבועות", "שבת עוד שבועות" כי זכינו בשבועות לקבלת התורה ולהיכנס בחמשים שערי קדושה, ונמשך התלהבות וצמאון התורה גם לשבת זו.

(ב) כָּל בְּרַכָּאן דְּלֵעִילָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִין

עוד אפשר לבאר: איתא בזוה"ק (שמות דף פ"ח ע"א) **כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין**, וכל הענינים של משך השבוע בין ברוחניות בין בגשמיות נתברכין ונשפעין כבר מקודם, וא"כ כיון ששבת הוא בחינת אהבה, נתן לנו השי"ת את השב"ק, כדי שיועיל כח השבת לעשות תשובה מאהבה, שלא ישאר שום רושם של פגם לדורות. והרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע אמר, ששבת לפני החתונה כולל כל החתונה, וממילא בחג השבועות שהוא החתונה בין ישראל לאבינו שבשמים, נשפעים כל מיני שפע ברכה והצלחה, עוד מהשבת הקודם, ובפרט בלימוד תורת הסוד ששבועות הוא העת הרצון לזה, כמבואר בספרינו **"נשמת הרשב"י"** באריכות, וממילא

"שבת נאך אחר שבועות", הוא עוד שבועות. וכך הוא ממשיך לכל שבתות השנה.

ג) שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ הוּא רְפוּאָה בְּדוּקָה לְכָל הַחוֹלָאִים

ועיין בספה"ק נועם אלימלך (פרשת תרומה, על פסוק ועשו ארון עצי שטים), וידוע גם דהשבת קודש הוא רפואה בדוקה לכל החולאים, ומובא בספר תפילה למשה (פרשת ויקהל) שסיפרו להרה"ק החוזה מלובלין זי"ע אודות הקמיעות של הרה"ק רבי משה לייב סאסובער זי"ע, שהיה כתוב בהם **"שבת"** וכו' והוא קמיע של תחלואים עיי"ש. ובספה"ק תפארת שלמה (פרשת משפטים) פי' עד"ז הפסוק רק שבתו יתן ורפא ירפא, **שבת"ו** רומז לשבת, מלשון **שבתו** – יתן ועל ידי זה ורפא ירפא, דשבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא, עיי"ש.

ד) מְדוּעַ נִקְרָא שֶׁבֶת שְׁלֹאֲחֵר שֶׁבֶת "שֶׁבֶת נֹא"ךְ שְׁבוּעוֹת

והנה כמו שהשבת הוא משפיע לכל ימות השבוע, כמו כן מצינו לאידך גיסא, דבששת ימי המעשה צריכים לעשות הכנה לשבת, כמו שארז"ל (ביצה דף ט"ז ע"א), ועיין רמב"ן ז"ל (בפרשת יתרו, על פסוק זכור את יום השבת לקדשו), ומזה הטעם אנו אומרים בשיר של יום, היום יום פלוני בשבת, כמו שכתב הרמב"ן ז"ל (בפרשת יתרו שם) בשם המכילתא, רבי יצחק אומר, לא תהא מונה כדרך שהאחרים מונים, אלא תהא מונה לשם שבת. ופירושה, שהגוים מונין ימי השבוע לשם הימים עצמן, יקראו לכל יום שם בפני עצמו, או על שמות המשרתים, כנוצרים, או שמות אחרים שיקראו להם, וישראל מונים כל הימים לשם שבת, אחד בשבת, שני בשבת, כי זו מן המצוה שנצטוינו בו לזכרו תמיד בכל יום, וזה פשוטו של מקרא, וכך פירש רבי אברהם אבן עזרא, עכ"ל הרמב"ן ז"ל שם. ולפי זה יובן שפיר מדוע נקרא שבת שלאחר שבת **"שבת נא"ך שבועות"**, דחג השבועות שהיה באמצע השבוע הוא הכנה לשבת הבאה, כיון שצריכים לעשות הכנה לשבת בכל ששת ימי המעשה, וע"כ עדיין יש השפעה מיום מתן תורה על השבת הבאה.

וכן הדבר גם לאיך גיסא, דשבועות יש לו כח משבת שלפניו, כיון דכל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, וכמו שכתב באור החיים הקדוש (פרשת בראשית) על פסוק כי בו שבת וגו', עיי"ש עוד.

ולפי זה צריכים לומר דמה שניתנה תורה בחג השבועות היתה ג"כ מכח השבת שלפניו, כדי שיהא קיום לתורה אצל ישראל, כיון דכל ההשפעות תלויים ביום השבת. ובאמת נצטוו ישראל על השבת במרה, לפני מתן תורה, כי ממנה מתחיל כל קיום התורה, ועוד אמרו חז"ל על הפסוק "שומר שבת מחללו", שכל השומר שבת קודש מחול לו, ונקרא כשומר כל התורה כולה, וכן כתוב בזה"ק (פרשת יתרו דף פח):

וכיון שחיבה יתירה נודעת לה לשבת ביום מתן תורה, ע"כ שפיר קורים גם לשבת שלאחריו **שבת "נאך" שבועות**, פירוש שעדיין הוא שבועות, דהרי חג השבועות יום מתן תורה מורה על חשיבות השבת וכאמור, דהשבת משפיע על ימות השבוע הבאה, וימות השבוע הם הכנה לשבת קודש, וכתב האריז"ל דג' ימים ראשונים א-ב-ג- נשפעים משבת שעברה וג' ימים הבאים ד-ה-ו- מכינים לשבת הבאה, כמו כן שבועות נשפע משבת שעברה ומכין לשבת הבאה, יוצא שהמכין לשבת בהעלותך הוא חג השבועות ולכן נמשך קדושתו לשבת הבאה.

ועוד יש לומר בביאור הענין מפני מה השבת שלאחר חג השבועות, נקרא **שבת "נאך" שבועות**, דהרי נאמר במסכת שבת (דף פו:): ודכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל, והיה בז' בסיון (עי' קדושת לוי שהבאנו לעיל) על כן אף בשנה שחל באחד מימות השבוע גם כן יש שבת "נאך" שבועות, כיון דבשבת ניתנה תורה נמצא שהיה לקבלת התורה סיוע מהשבת.

(ה) פֶּל הַבְּרִכוֹת שְׁלִמְעֵלָה וְשְׁלִמְטָה מִיּוֹם הַשַּׁבָּת הֵן מִשְׁפָּעוֹת מִיּוֹם הַשַּׁבָּת

מורי ורבותי! בואו חשבון: הזוה"ק אומר פֶּל בְּרָכָאן דְּלַעֲלָא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. הביאור בזה: **כל הברכות שלמעלה ושלמטה מיום**

השבת הן משפעות מיום השבת ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, [ושנינו מדוע לא ירד במדבר המן ביום השבת?] משום דההוא יומא, מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, [היות שהשבת הוא היום שמתברכין ממנו כל ששת הימים [הספירות] העליונים], וכל חד וחד יהיב מזוגיה לתתא, כל חד ביומוי, [וכל אחד ואחד מהעליונים משפיע מזון למטה, כל אחד ליומו], מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה [וכל זה מאותה הברכה שהעליונים מתברכין ביום השבת].

(ו) כָּשֶׁם שֶׁהָאֲדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת פֶּן עֲלִיו לְנִהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת

אומר החפץ חיים: כָּשֶׁם שֶׁהָאֲדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת פֶּן עֲלִיו לְנִהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת, ועליו לבדוק היטב היכן משקיע את מנייתו, שלא יניח כספו על קרן הצבי והמשיל משל אשר כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדוק את כדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות כדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפול בפת, פן מחזיקי התורה עליכם לברר ולדעת כיצד להשביח את העסק: אמנם הנכם מחזיקים מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונכם, אבל הנכם יכולים להרויח הרבה יותר, הנכם יכולים להכפיל באלפי אלפים את זכיותיכם, הנכם יכולים באותו הזמן ובאותו הכסף לצבר עוד יותר זכיות.

(ז) הַלּוֹמֵד זֶהָר וְאָפְלוּ שָׁעָה אַחַת, בְּאִמְרַתוֹ בְּלִבְדּוֹ זוֹכָה בְּאֵלּוּ לְמֹד שָׁנָה תְּמִימָה בְּתוֹרַת הַנְּגִלָּה

ובמה דברים אמורים? - יודע גדל החיוב וגדל השקר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הפסא מלך, תקוני זהר מ"ג). ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערוך למוד הקבלה (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו

בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה).
ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קודש, שנה אף פעמים למוד בימות החול. (בן איש חי פרשת שמות שנה שניה)

ח) באו חשבון – באו ונחשב חשבוננו של עולם

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" – אלו המושלים ביצרים, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החול. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באף, ובשמחה שוב מכפל באף, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה.

ט) האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטוחה

האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמונה לנצח נצחים?
האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קיימת שתפות ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו, בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

י) אפשר ללמוד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה

כל בחור או אברך, יכול ללמוד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמוד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים

בְּשָׁנָה, וּב-24 דְּקוֹת בְּיוֹם יִזְכּוּ לְאֶלֶף סִיּוּמִים, וְכִידוּעַ דְּבִאֶלֶף סִיּוּמִים כְּאֶחָד, תִּכְרַךְ מִבִּיא הַגְּאֻלָּה. ("תּוֹרַתּוֹ מִגּוֹן לְנוֹ").

בְּכַף תִּצְבֵּר מְלִיוֹנֵי זְכוֹת בְּאוֹתוֹ הַכֶּסֶף וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, תִּרְוִיחַ תְּשׁוּאוֹת בְּאַחֲזִיזִים הַכִּי גְבוּהִים שְׁקִימִים בְּעוֹלָם הַנְּצַח. - וְזֶהוּ תִּרְגּוּמוֹ שֶׁל הַזֵּהר (בְּהַעֲלוֹתָךְ ק.ג): "בֹּא וּרְאֵה הַכְּתוּב: 'לְזָבוּלָן אָמַר שְׂמַח זָבוּלָן בְּצִאֲתָךְ וַיִּשְׁשָׁכֶר בְּאֵהֲלֵיךְ', מִלְּמַד שֶׁנִּשְׁתַּתְּפּוּ יַחַד, זֶה יוֹצֵא וְעוֹשֶׂה מִלְּחָמָה, וְזֶה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן חֶלֶק לָזֶה... וַיִּשְׁשָׁכֶר חֶלְקוֹ בַּתּוֹרָה, וְנוֹתֵן לְזָבוּלוֹן חֶלְקוֹ בַּתּוֹרָה וְדַאי, וְעַל כֵּן נִשְׁתַּתְּפּוּ יַחַדְיוֹ, שְׂיִתְבָּרַךְ זָבוּלוֹן מִיִּשְׁשָׁכֶר, כִּי הַבְּרָכָה שֶׁל הַתּוֹרָה הִיא בְּרַכַּת הַכֹּל."

יֵאָדָּם הַחֲפֵץ חַיִּים בִּישִׁיבָתוֹ בְּרֵאדִין צוּה לְכָל הַבְּחוּרִים לְגַמֹּר כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֵּהר שֶׁל כָּל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ

וּבזֶה יִכּוּלִין לִהְיוֹת לְמָה הַחֲפֵץ חַיִּים בִּישִׁיבָתוֹ בְּרֵאדִין צוּה לְכָל הַבְּחוּרִים לְגַמֹּר כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֵּהר שֶׁל כָּל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַגַּם שְׁלוֹקַח הַרְבֵּה שְׁעוֹת, וּרְבֵי חַיִּים וּוִיטָאֵל, הַכֶּסֶא מֶלֶךְ, הַבֵּן אִישׁ חֵי, וּרְבֵי מֵרַדְכֵי שְׂרַעֲבֵי זִיע"א, וּבִפְרִט עִם חִידוּשׁוֹ שֶׁל הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שֶׁאִמְרוּ שֶׁשְׁעָה אֶחָד זֹהוּ הַקְּדוּשׁ בַּשַּׁבַּת שׁוֹה לְחִשְׁבוֹן שֶׁל מִלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה. זֹאת אוֹמֶרֶת חִשְׁבוֹן שֶׁל מֵאָה אֶלֶף אֲבֵרָכִים שְׁלוֹמֵדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם אֶחָד – אַתֶּם שׁוֹמְעִים? כֵּן מֵאָה אֶלֶף אֲנָשִׁים לּוֹמְדִים בְּיוֹם אֶחָד כָּל אֶחָד 10 שְׁעוֹת, יוֹצֵא הַחִשְׁבוֹן שֶׁל מִלְיוֹן שְׁעוֹת תּוֹרָה הַנִּגְלָה וְאֵנַחְנוּ לּוֹמְדִים שְׁעָה אֶחָת בַּשַּׁבַּת זֹה"ק מִקְבָּלִים אֶת הַשֶּׁכֶר הַזֶּה – וְעוֹד יוֹתֵר שֶׁמִּקְבָּלִים שֶׁכֶר עַל תּוֹרָה לְשִׁמְהָ כִּי תּוֹרָת הַסּוּד הוּא תּוֹרָה לְשִׁמְהָ (רֵאָה אוֹר הַזֵּהר). בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה גְדוֹל כַּח הַשְּׂמֵחָה שֶׁאֵלִישַׁע הַנְּבִיא כֹּאשֶׁר רָצָה שֶׁתִּשְׂרַח עָלָיו רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ בִּיקֶשׁ שִׁינְגְנוּ לִפְנֵינוּ שְׁנֵאִמַר (מִלְכִים ב פֶּרֶק ג טו) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגוֹן וְהִיָּה כְּנִגּוֹן הַמְּנִיג וְתִהְיֶה עָלָיו יָד ה'. וְכַתּוּב בַּזֹּהר"ק שֶׁכָּל הַשְּׁלִימוּד יוֹתֵר עֵמוֹק וּפְנִימִי כִּי בּוֹנֵה שָׁמַיִם עֲלִיוֹנִים וּמוֹגִיעַ לְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. עַתָּה מִבִּינֵים אִיךְ שֶׁהַזֵּהר הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא לִימוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, עִם הַשְּׂמֵחָה שֶׁגַּם הִיא מִחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַנְּשִׁמָּה, וּבַשַּׁבַּת קוֹדֵשׁ שֶׁהוּא עוֹלָם הַנְּשִׁמּוֹת – מֵעֵין עוֹלָם הַבֵּא, עִרְכֶם גְבוּה מְאוֹד לְעֶרֶךְ מִלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה.

(יב) אֱלוֹ שְׁלוֹמֵי־דִים זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ יוֹכְלוּ לַעֲנוֹת עַל הַשְּׂאֵלָה שֶׁל צִפְיֵת לִישׁוּעָה מִפְּנֵי שֶׁהֵם טָרְחוּ וְעָמְלוּ לְהַבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ

עתה אלו שלומדים זהו"ק יוכלו לענות על השאלה של ציפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח, ועוד שכשישאלו אותם עסקת בתורה? הם יענו! אני למדתי כל יום זהו"ק ובפרט בשבת, ולמדתי כמו מאה אלף אברכים ביום אחד 10 שעות. ועוד זיכיתי לאחרים שילמדו בזוה"ק, כדי שהמשיח לא יהיה בצער.

(יג) מִי שֶׁלֹּא לֹמֵד זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ מֶה יֹאמֵר בְּשִׁמְשִׁיחַ יָבֹוא

ומי שלא לומד זהו"ק מה יאמר כשמשיח יבוא, מה עשיתי לקירוב הגאולה, ובאיזה פנים יקבל את המשיח, אם יזכה.

(יד) בְּשִׁמְשִׁיחַ יָבֹוא, יֵרָאֶה בְּאֶצְבַּע עַל כָּל אֱלוֹ שְׁלֹמְדוֹ זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ "אַתָּה עֲזַרְתָּ לִי לְבֹוא"!

והרי ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהו"ק אתה עזרת לי לבוא. ואיזה בווה יהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין ציפית לישועה הוא אם לא עווה שום פעולה למענו.

(טו) שְׁלֹשִׁים אֶלְף יְהוּדִים מְחַפִּים שְׁהָרֵב יָבֹוא

ונספר סיפור נפלא מבעל בית הלוי זצ"ל, רבה של סלוצק שהיה מגדולי הדור, ואחר שנים עבר לוורשה, סיפרו שבעיר בריסק אחר שהרב עזב, נשאר אלפי יהודים והיו צריכים רב, אז הכינו משלחת של אנשים נכבדים ואמרו להם ללכת לעיר וורשה לבקש מבעל בית הלוי להיות רב העיר. אמרו לו כך וכך שיש גדולי עולם שישבו בה לפניו, וכעת אין מי שישב על כסא הרב, הרב סרב בתוקף. "עמי היתה ושלחתיה". לא חסר לי כלום כאן, די לי מרבנות. התחילו לפייסו וכו' ולא עזר כלום. בסוף קם אחד ואמר:

"מחילה מכבוד הרב, אבל הרב צריך לדעת שבעירנו בריסק, מחכים שלושים אלף יהודים שהרב יבוא, וכי הרב יכול לסרב?! ברגע ששמע זאת הרב, אמר ששום תירוץ לא יעזור, ואם יהודים מחכים אי אפשר להתעכב. אמר ה"חפץ חיים, מכאן רואים כאשר מחכים כל כך הרבה יהודים – אין יכולים להתעכב, כך כלפי השמים, אם יראו בשמים שאנחנו מחכים באמת לביאת המשיח, לא יוכלו יותר לעכב את ביאתו!

טז) פְּמֹה שְׂיֹתֵר יְהוּדִים יִצְטָרְפוּ לְלִמּוּד וְהַפְצַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ – מְקִימִים בְּאֶפֶן הַכִּי הַטּוֹב אֶת צְפִיַּת לִישׁוּעָה

אם כך אין הדבר תלוי אלא בנו, וכמה שיותר יהודים יצטרפו למפעל הקדוש בלימוד והפצת הזוהר הקדוש שבזה מקיימים באופן הכי הטוב את ציפית לישועה, בוודאי תיכף מן השמים ישלחו לנו את משיח צדקנו במהרה בימנו ברחמים אמון!

יז) בְּשָׁמַיִם כָּבֵד הַסְפִּימוּ לְכַף מִזְמֵן, רַק מְחַפִּים עָלֵינוּ שְׁנָקִים

מורי ורבותי! הרעיא מהימנא - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי אומרים לנו, שכשנלמד זוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, הבה נתבונן, בשמים כבר הסכימו לכך מזמן, רק מחכים עלינו שנקיים וכידוע שחייבים קודם איתערותא דלתתא כמבואר בזוה"ק (פרשת לך לך דף ע"ז:), הלא בוודאי כאשר יראו בשמים שאנו לומדים זוה"ק, זאת אומרת שאנו מחכים באמת לביאת המשיח, תיכף נגאל ברחמים.

יח) שַׁעַר הַחֲמֻשִׁים עֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת בְּיָמֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

בתפלת אֶתְהָ בְּחֻרְתָּנוּ שְׂאוּמְרִים לְפָנַי תִּיקוּן לַיִל שְׁבוּעוֹת פְּתוּב בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ וגו', וְהַבְדַּלְתָּנוּ מִטְּמֵאת מְצָרִים וגו', וְהַכְנַסְתָּנוּ לְחֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה בְּיוֹם הַזֶּה, עַד כָּאן, מִשְׁמַע דְּבִיּוֹם זֶה זֹכִים לְשַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל בֵּינָה וְקְדוּשָׁה. וּמְקוּרָו בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר (תיקון כא וכג) דְּנִכְתָּב

בתורה חמשים פעמים יציאת מצרים שע"ז זכו לחמשים שערי קדושה עיי"ש. ועיי"ע בזוהר פרשת אמור. ועין באור החיים הקדוש (במדבר כד ז) עה"פ "יזל מים מדליו", דשער החמשים עתיד להתגלות בימי מלך המשיח עיי"ש.

(ט) מי שאינו רוצה בלמוד הזה, פי אם בלמוד הנגלה לבר, הרי הוא מתדבק באתר דמותא

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברוח אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבר הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזוהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזפה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברוח לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחדו יתברר כו', עכ"ל.

(כ) "מי" זה השער החמשים המתגלה ללומדי הסוד

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני "מי" אתה עתיד לתן דין וחשבון "מי" בגימטריה חמשים, שיכולים לזכות על ידי למוד תורת הסוד, אתה עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברר עם "מי" זה השער החמשים המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון, על השאלה עסקת בתורה, שיהיה לך מכל שעה של שבת קודש מליון שנה תורה, ועל השאלה של צפית לישועה, שכל יום שאתה לומד זה"ק, לא רק שאתה מחכה לגאולה, אלא אתה עושה את הפעולות הנכונות לקרב את הגאולה ברחמים.

כא) אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְלִמּוּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ בְּלִי תּוֹרַת הַסּוּד

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיכנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארד, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיכנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבואר בזוה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קפג:).

רואים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, זי"ע.

כב) העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנן קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

כג) תורת הסוד היא קיום העולם

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכדוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוה"ק, כמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד:): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ועוד לא יצטרכו לנסיון, ויתקיים בהון "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

כד) כְּמֵה בְּנֵי נֶשֶׂא לְתַתָּא יתְפַרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְךָ

וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ בְּזוּהָ"ק (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) עַל דְּוֵרוֹ: "זְכוּ דְדָרָא דָּא יִקְיָם
עֲלֵמָא עַד דְּיִיתֵי מְלֻכָּא מְשִׁיחָא". וּבִתְקוּן ו' אֵיתָא: "וְכֵמָה בְּנֵי נֶשֶׂא לְתַתָּא
יתְפַרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְךָ כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָה בְּסוּף יוֹמִיא,
וּבְגִינְיָה וְקִרְאֵת דְּרוֹר בְּאַרְץ וְגו'".

**כה) אִם רְאִיתָ מְלַכְיֹת מִתְגַּרְוֹת אֱלוֹ בְּאֱלוֹ, צִפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ**

**הָעוֹלָם סוֹעֵר וְגוֹעֵשׁ, דְּבָרִים קוֹרִים בּוֹ, מְלַכְיֹת מִתְגַּרְוֹת זֹו בְּזוֹ,
וּכְבֹּר אָמְרוּ "אִם רְאִיתָ מְלַכְיֹת מִתְגַּרְוֹת אֱלוֹ בְּאֱלוֹ, צִפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ".** סִימָן זֶה מִתְקַיֵּם בְּנוֹ, כְּמוֹ שְׁמַתְקַיֵּם סִימָן נוֹסֵף "אִם רְאִיתָ דוֹר
מִחֲרָף וּמְגַדֵּף צִפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ". כִּי "הַכֹּל בְּשִׁבְיֵל יִשְׂרָאֵל": שֵׁם נִלְחָמִים,
כְּדֵי שְׁפָאן יִלְכוּ עִם עֲרֻכּוֹת מְגוֹ, וּמְגוֹ חֲדָרִים אֲטוּמִים וְיִאָּגְרוּ מִיָּם. וּפְסוּק
מִפְרָשׁ הוּא בְּנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק: "הַכְרַתִּי גוֹיִם, נִשְׁמֹו פְּנוֹתֵם^ב". לְפַעְמִים
מִכְרִית הַבּוּרָא אֲמָה אַחַת כְּלִיל, וְלְפַעְמִים רַק פְּנֵה אַחַת, מְחוּז וְעִיר נִכְתְּשִׁים
וְנַעֲשִׂים שְׁמָמָה. וְלְפַעְמִים: "הַכְרַתִּי חוּצוֹתֵם מִבְּלֵי עוֹבֵר, נִצְדוּ עֲרִיָּהֶם מִבְּלֵי
אִישׁ, מֵאִין יוֹשֵׁב" וּמִדּוּעַ, "אֲמַרְתִּי: אֵךְ תִּירָאֵי אוֹתִי, תִּקְחִי מוֹסֵר".

כו) מַה עוֹד נִשְׁמַע בְּסִין – שְׂאֵל הַחֶפֶץ חַיִּים זַע"ל

אֵת פֶּשֶׁר הַדְּבָרִים נִתֵּן לְהַבִּין מִסְפּוֹר נִפְלָא הוּבָא בְּ"הַגְדַּת הַחֶפֶץ חַיִּים":
מַעֲשֵׂה בִּיהוּדֵי תוֹשֵׁב סִין שְׁעָסַק בְּעָסְקִי יְבוּא וְלַרְגֵל מִסְחָרוֹ נָסַע לְאִירוּפָּה,

[א] יִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (עֲמוּס – פֶּרֶק ט – רַמְזוֹ תַקְמַט) אֲמַר רַבִּי לׁוֹי אִם רְאִיתָ דוֹר מִחֲרָף וּמְגַדֵּף צִפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ מַה טַעַם אֲשֶׁר חֲרַפּוֹ אוֹיְבֵיךָ ה' אֲשֶׁר חֲרַפּוֹ עַקְבוֹת מְשִׁיחַךְ וְכַתִּיב בְּתַרְיָה בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

[ב] פֶּרֶשׁ רִשׁׁי: הַבֵּאתִי פְּרַעְנוֹת עַל הַנּוֹכְרִים כְּדֵי שְׁתַּרְאוּ וְתִירָאוּ, "וְלֹא יִכְרַת מַעֲוֹנָה", וְלֹא יִחְרְבוּ
בְּתֵי יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה. וְלֹא זֹו בְּלִבְדּוֹ, אֲלֵא "כָּל אֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עָלֶיךָ", לֹא יִכְרַת מִמֶּנָּה כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי
לְהַבִּיא עָלֶיךָ וּפִירוּשׁ רִשׁׁי וְלֹא יִכְרַת מַעֲוֹנָה – וְלֹא יִחְרְבוּן מְדוּרְיָה. כָּל אֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עָלֶיךָ – וְלֹא יִכְרַת
מִמֶּנּוּ כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהַבִּיא עָלֶיךָ:

ואיך אפשר בלא לסור לעיניה ראדין ולהתברך מפי ה"חפץ חיים"? בא, והציג עצמו.

אורו פני הצדיק, ושאל: "מה נשמע בסין?"

נאנח, וספר שהיהודים מתי מעט, הקהילות קטנות, ואין מדריך ורב, מורה הוראה ושוחט...

כז) עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה ובאוסטרליה. ניסיון קשה הוא, אך ניתן לעמוד בו. עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל" ... קחהו במתנה, תלמד ותלמד אחרים!

ומה עוד נשמע בסין?"

תמה אותו יהודי לשאלה. אך ספר שסכר ענק נפרץ, והציף בקעה רחבת ידים. הטביע כפרים והשחית יבול. אלפים טבעו, מאות אלפים אבדו קורות גג...

כח) איי נורא ואיום, מדת הדין מתוחה

וה"חפץ חיים" מזדעזע, ומתענגן בכל פרט. איי נורא ואיום, מדת הדין מתוחה!...

העז ושאל: "רבי, מה לנו ולהם?"

ענה ה"חפץ חיים": אלו הנה מישהו מציב במה בכפר העיר בנרשה, בירת פולין, עולה עליה ומתחיל לנאם באידיש, למי הנה מכונן דבריו?"

ענה האיש: "ליהודים ודאי!"

"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מעוט הם בעיר הגדולה!"

"אכן", אשר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה"...

כט) אסונות אלו הם איתות מן השמים, רק למי שמבין את השפה

"בדיוק כן!" התלהב ה"חפץ חיים". "אסונות אלו הם איתות מן השמים, אבל למי מאותתים הם? "רק למי שמבין את השפה"... מה מבינים הסינים באיתותי מדת הדין המתוחה? מכוונים הם אלינו, כדי שנשוב בתשובה. אבל כיצד נדע עליהם? מסובבים שיהודי מסין יגיע לאירופה, ויבוא לראדיו, ויספר. כדי שנפיק את הלקח, ונשוב בתשובה מבעוד מועד..."

ל) מדוּחִים בְּשַׁעַת אָמָת, אֲסוּנוֹת טֹבַע, פִּיגוּעֵי טָרוֹר, פְּצָצוֹת אָטוֹם

עבורנו, דאגו למידע שוטף עדכני וזמין, מדוּחִים בְּשַׁעַת אָמָת. אסונות טבע, פיגועי טרור פצצות אטום. מקרבים את האימה. כדי שלא נצטרך לחוותה על בשרנו חלילה. כדי שנפיק לקח ממקריהם של אחרים, ונשוב בתשובה, ועל ידי זה "נגע לא יקרב באוהלינו". וכדי שנתחנן לבוראינו, "מרום וקדוש שמו, פועל גבורות עושה חדשות, בעל מלחמות זורע צדקות, מצמיח ישועות".

לא) אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שְׂאָחַד יִבֵּא מִסִּין וַיְגַלֶּה לְהַחפֵּץ חַיִּים,

מורי ורבותי! החפץ חיים זיע"א, שמע פעם ממה שקרה בסין וצעק אוי ווי? **מדת הדין מתוחה!** אנחנו שומעים כל שבוע שטפונות רעידת אדמה בכל העולם, הר געש, אנחנו לא צריכים שאחד יבא מסין ויגלה להחפץ חיים, מה שנשמע שם העיתונים מדווחים לא רק את החדשות אלא רואים גם צילומים כמה אנשים מתו, וכמה פצועים, ולא רק זה? אלא ששליחים מארץ ישראל יוצאים לעזור להם, ומי חשב שזה בכלל נוגע אלינו?

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול".

לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום,

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ שָׂרָק אַחֲרֵי הַמַּעֲשֶׂה מִבֵּינֵינוּ אֶת הַנְּהַגְתַּי יָד הַשֵּׁי"ת.

בְּדִיוֹק אוֹתָם הַנְּסִים אֲנַחְנוּ רוֹאִים הַיּוֹם, כְּתוּב בַּתּוֹרָה בַּפְּסוּקִים שֶׁלִּפְנֵי מִתֵּן תּוֹרָה, "וְהָרַסִּינִי עֵשֶׂן כּוֹלוֹ", מֵה זֶה אוֹמֵר לָנוּ בִּימֵינוּ, שְׂכִידוּע כֹּל מֵה שֶׁמֵּתְרַחֵשׁ בְּעוֹלָם נִרְמָז בַּפְּרָשָׁת הַשְּׁבוּעָה.

לג) הַר הַגֵּעֵשׁ מוֹצִיא עֵשֶׂן גָּדוֹל עַד לֵב הַשָּׁמַיִם

בְּזִמְנֵים אֵלּוּ אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֵׁשׁ הַר הַגֵּעֵשׁ, שֶׁמוֹצִיא עֵשֶׂן גָּדוֹל עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, וְמֵה הַשֵּׁיכּוֹת שֶׁל הָעֵשֶׂן הַזֶּה עִם עִם יִשְׂרָאֵל? מֵה אֲכַפֵּת לָנוּ מֵה שֵׁשׁ נֶשֶׁם בְּאַיִזָּה מְדִינָה רְחוֹקָה?

---

10 | אָנוּ רוֹאִים בְּרִש"י שׁוֹפְטִים פָּרָק ב פְּסוּק ז אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים וּגו' – יָמִים הָאָרִיכוּ, שָׁנִים לֹא הָאָרִיכוּ, לְפִי שֶׁנִּתְעַצְלוּ בְּהַסְפָּדוֹ, הוּא שְׁנָאֵמַר (פְּסוּק ט): הַר גֵּעֵשׁ, שָׂרַעַשׁ עֲלֵיהֶם הָהָר לְהוֹרִגָן. שֶׁהַתְּפִיחָה הַר הַגֵּעֵשׁ הוּא נִשְׁלַח מֵהַשָּׁמַיִם יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ כַּמ"ש בְּתַהֲלִים (קד לב) הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד יִגַע בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ. וּבְרִש"י פֵּרֵשׁ "יִגַע בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ" – כְּמוֹ שֶׁמְפָרֵשׁ בְּסִינֵי (שְׁמוֹת י"ט) וְהָרַסִּינִי עֵשֶׂן כּוֹלוֹ. וּבַמְּלִבִּי"ם בִּיאָר: "הַמְּבִיט" – אוֹלָם גַּם בְּעַת שֶׁיַּעֲלֶה בְּרִצּוֹנוֹ לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, וְהוּא מְבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד – מִפְּנֵי פַחַד עֲנָשׁוֹ, וְגַם כְּבָר יִגַע בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ – ע"י רַעַשׁ הָאֶרֶץ, ע"י אֵשׁ הַיְסוּדִי לְהַחְרִיב עָרִים וּמְדִינוֹת, בְּכ"ז גַּם אִז עַיִן ה' אֵל יִרְאֵנוּ, וְאִז יִבִּיט רַק לְהַאֲבִיד וּלְהַעֲנִיֵשׁ אֶת הָרָשָׁעִים.

וּבְכַלֵּי יָקָר בְּרֵאשִׁית פָּרָק לַה פְּסוּק ז: וְמֵה שְׁנָאֵמַר וְתִקְבֵר מִתַּחַת לְבֵית אֵל. רְמִז בְּזֶה שֶׁהַסְּפִידָה כְּרֵאוֹי שְׁהָרִי בֵּית אֵל הִיָּה בְּהָר, וְאֵילּוֹ לֹא הַסְּפִידָה הִיָּה הָהָר גּוֹעֵשׁ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁדָּרָשׁוּ אֲצֵל הַר גֵּעֵשׁ (שְׁבַת קה ע"ב). וְכֵן כְּתוּב בְּאֶרִיכוֹת עַל זֶה הַיְעָרוֹת דְּבַשׁ.

וְכַף מְצִינוּ מֵה שֶׁהִיָּה בְּעַת מִתֵּן תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתַהֲלִים (ס"ח), כְּתִיב "אֲלֵקִים בְּצִאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצִעְדְּךָ בִּישִׁמוֹן סִלָּה:

10 | אֶרֶץ רַעֲשָׂה אֵף שְׁמִים נִטְפוּ מִפְּנֵי אֲלֵקִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֲלֵקִים אֲלֵקִי יִשְׂרָאֵל", וְעוֹד שֶׁם לְמֵה תִרְצָדוֹן הָרִים גְּבַנְנִים הָהָר חָמַד אֲלֵקִים לְשִׁבְתוֹ אֵף ה' יִשְׁכֵּן לְנִצְחָה, רָכַב אֲלֵקִים רַבְתִּים אֲלֵפִי שְׁנָאֵן אֲד – נִי בָּם סִינֵי בַקְדָּשׁ, ע"ש כָּל הַפָּרָק.

לפני כמה שבועות ביום ב' היה פאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאד ורוח חזק ומחמת כן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בכח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקידם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

זה היה כמבואר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד.

כמו"כ אפשר לבאר על דרך הפסוק: "ביצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הייךדן יסוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לה הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו' "שלעם ישראל די לפחד משמע אלו" – ה יעקב מה שאין כן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת הימים ושאר מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ומה שהיה הוא שיהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, כן נזכה לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהגר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ונזה אפטר לפרש הפסוק "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה'", בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וזכס דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. וכמרומו גם בש"ס בכמה מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, הלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רעיא מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שעי"ה הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שיקימו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמד לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר "זה") היינו בבחינתו פני שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים זיהירו כזוהר הרקיע, שזה טובב על כל אלו המקימים שיעורים כזוהר הקדוש זיהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

לד) הצבא לא יוכל לעשות כלום

כמה ימים אחרי זה בא אלי יהודי עורף דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אורוניהם לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על כן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישנה על ארץ ישראל.

לה) מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזהר הקדוש

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזהר"ק, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנו חנונו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד השגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

לו) מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש היומי

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס בי"ב פרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

לז) באלפי רבבות סיומי הזהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י

ובזכות זו, התקיימו דברי הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו,

וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים פולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

לח) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

לט) הפל היה בזכות הזוהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והפל היה בזכות הזוהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

מ) אי אפשר לנצח רשע זה היטלר ימ"ש, ומלחמה זו לא תסתיים, אלא אם בן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקנאות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לפולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם בן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סלם" ותרגם הזהר ללשון הקדש שיהיה מובן ליהודים

במחיצת הרשב"י

כה

פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפ"ש בזוה"ק פ"רשת נש"א בספ"א דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

מא) האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירוץ

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 5 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה היתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירוץ, ואמר:

מב) בשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממי? מרשב"י].

מג) כּבֵר נִתְקַתִּי כֹּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כֹּל הָאֲמוֹת הַרוֹצוֹת לְהִרְעוּ לְיִשְׂרָאֵל – כִּי דִבְקַתִּי בְּתַנָּא הַקְּדוֹשׁ רִשְׁבִּי

אחר כך נגש לציון הקדוש נשק ואמר: כּבֵר נִתְקַתִּי כֹּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כֹּל הָאֲמוֹת הַרוֹצוֹת לְהִרְעוּ לְיִשְׂרָאֵל. הִיאֵף עֲשִׂיתִי זֹאת? כִּי דִבְקַתִּי בְּתַנָּא הַקְּדוֹשׁ רִשְׁבִּי. וְכִלְנוּ יוֹדְעִים עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁקָּרוּ בְּמַלְחָמָה זוּ.

(שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר מאורות הזוהר).

מד) הַלּוֹמֵד בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ, מְעוֹרֵר וּמְפַעֵל וּמְמַשֵּׁיף נְשָׁמַת הַרִשְׁבִּי מִמֶּשׁ כִּפְשׁוּטוֹ

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיף את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר יכול אני לפטר את העולם כולו מן הדין. ואפילו בדורנו הפשוט.

מה) כֹּאֲשֶׁר בֶּן אָדָם רוֹצֵה לְהִטְהַר כְּמָה מִלְּאֲכִים עוֹזְרִים לוֹ

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה ישנם הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזה"ק "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו.

אנו נזקקים לרחמי שמיא גדולים, יש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ?למדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

מו) ישראל קדושים הם, ואחד ארגון כבר אלה סיומי זהר הקדוש

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טילפן אלי לפני שבועים שעשה וארגון כבר אלה סיומי זהר הקדוש, ואחד טילפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגון אלה סיומי זהר בסוד האלה לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר להגאולה שלימה. ובאמת יש לי תכנית קלה איה שיכולים בקל לארגון השיעורי זהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף יתקשרו אלינו.

מז) בלתי לד' לבדו – כי האמת נר לרגלם

ענג כפול ושמחה מרובה לחזות ולראות איה שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזה העולמי, וחרתנו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוץ ורבוי ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבודות אהבה אחריהם לרגל ההפכה כי האמת נר לרגלם.

מח) העקר האמתי, הוא לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, וחוץ מזה "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל"

ב"ה שרואים הני רבבני יקירי מאחינו בנ"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (ענין גמ' סנהדרין צ"ט)

(מט) כִּמְה מַפְעִים וּמְחֻזָּק לְהַכִּירָם בְּמֵלֵא הוֹדָם וְתַפְאֲרָתָם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם שְׁקִנּוּ מֵאוֹת וַיֵּשׁ אֲלֵפִים שֶׁל סֻטִים – לְחִלּוּקָה חֲנָם – מִפְּנֵי שְׂיֻדְעִים עֶרְךָ שֶׁל שְׁעָה תוֹרָה בַּעוֹה"ז – וּבִפְרֻט לִימוּד הַזֹּה"ק שְׁמוּכָפֵל לְאֲלֵפִים וְלִרְבּוּבוֹת

(נ) בְּזִכּוּתָךְ יְהוּדֵי לוֹמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁעָה זֹהָר הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר עֶרְכּוֹ שְׁוֶה לְאֵלֶּף שָׁנָה לִימוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל – וּכְשֶׁלוֹמֵד בְּשַׁמְחָה, מְכַפֵּל בְּאֵלֶּף – סֵךְ הַכֹּל מִלְיוֹן שָׁנָה

תִּתְנַאֵר לָכֵם אֵיזָה זְכוּת גְּדוּלָה יֵשׁ לָהֶם, וְכֹל אֶחָד יָכוֹל לְזָכוֹת בְּקִלּוֹת לְזָכוֹת הָאֵלוֹ: בְּחֻמְשָׁה שְׁקָלִים לְסֶפֶר - אֶתָּה קוֹנֶה 101 סִפְרִים בְּסֵךְ 505 ש"ח, - אֲשֶׁר לְמָה נִחְשָׁב! - הוּי מִחֻשָּׁב שְׁכַר מְצוּהָ כְּנֶגֶד הַפְּסָדָה. - בֵּא וְרֵאָה אֶתָּה מִחֻלָּק ל-101 יְהוּדִים כְּמִנְיֵן "מִיכָאֵל" וְכִמְה מְלֵאכִים לְאֲלֵפִים וְלִרְבּוּבוֹת נִבְרָאִים מִכֹּחַ זֶה. - בְּזִכּוּתָךְ יְהוּדֵי לוֹמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁעָה זֹה"ק - אֲשֶׁר עֶרְכּוֹ שְׁוֶה לְאֵלֶּף שָׁנָה לִימוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל לְפִי הַבֵּן אִישׁ חֵי, וּכְשֶׁלוֹמֵד בְּשַׁמְחָה - מְכַפֵּל בְּאֵלֶּף - סֵךְ הַכֹּל מִלְיוֹן שָׁנָה (אוּרְחוֹת צְדִיקִים) - וְזֶה רַק מִיְהוּדֵי אֶחָד, 70 שָׁנָה שֶׁל שַׁבָּתוֹת, וְאַחַר כֵּן תִּכְפִּיל בְּמֵאָה יְהוּדִים - הָאֵם יֵשׁ לָנוּ מְשֻׁג מֵה זֶה עוֹשָׂה, אֵיזָה פֶּעַל וְרָשָׁם נִפְלָא הוּא בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְכֹלָם שְׁמוּרִים לָךְ.

(נא) הַיִּפְלֵא מִדּוּעַ בָּאִים וְחוֹטְפִים, וּמִנְדָּבִים לְלִמּוּד הַזֹּהָר

עֵתָה, הַיִּפְלֵא מִדּוּעַ בָּאִים וְחוֹטְפִים, וּמִנְדָּבִים לְלִמּוּד לַע"נ, לְזָכוֹת, לְרַפּו"שׁ, לְשַׁמְחָה שְׁתַּעֲלָה יָפָה, - בְּמִקּוֹם לְתֵת בְּרֻכּוֹ, אוֹ אֵיזָה מְזַכֶּרֶת שְׁלֵא זוֹכְרִים מִמֶּנָּה פְּלוּם, חֵלָק זוֹהָר וְתַקּוּנֵי זוֹהָר בְּמַחִיר מְצַחִיק. - וְתַשְׁמַח כָּל חַיִּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבַנוֹדָאֵי בְּעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן יִזְכְּרוּ אוֹתָךְ לְעַד לְטוֹבָה בְּזֶה וּבָבָא, כָּל הַקְּרוּבִים, וְגַם הַמְּלֵאכִים בְּשָׁמַיִם יִמְלִיצוּ טוֹב בְּעֵדָךְ, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִי"ע בְּעַצְמוֹ יִבְרַךְ אוֹתָךְ וַיּוֹדֶה לָךְ עַל כָּךְ. - נוֹ יֵשׁ עוֹד מֵה לְחָשׁוֹב, - צְרִיךְ רַק לְקַיֵּים מֵאֲמָר חַז"ל: "אִם פָּגַע בְּךָ מִנּוּל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבִיחַמ"ד אִם אָבִן

הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח איך לבד מטהר ומזדבן, ומתלהב לאבינו שבשמים.

(נב) קימו בעצמם "בוזו פסח בוזו זהב" – פי מה נחשב פסח וזהב, כנגד הצער של שכינתא בגלותא

וכח גדלת למוד הזוה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי פסח אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם "בוזו פסח בוזו זהב" - כי מה נחשב פסח וזהב - כנגד הצער של שכינתא בגלותא, ומה גם שע"ז נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאלה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

(נג) הבטחת הרשב"י שזה יותר מאלף צדקות שאתה נותן

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

(נד) כל המזכה את הרבים בהפצת הזהר הקדוש - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא

לִאֲרָבַע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוד"), שְׁלֹא זֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחַר, וּמִיחָדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סְפוּר נִזְרָא מְגַדֵּל הַזְכוּת שֶׁל מְזַכֵּי הַרְבִּים:

נה) הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחְסָן הַכִּי הַגְּדוֹל בַּשְּׂמַיִם

בְּסִפּוּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה עה"ת בְּהַקְדָּמָה בַּקוּ' תַּהֲלָה לְמֹשֶׁה דף י"א ע"ב וְזל"ק: מְבוֹאָר בְּזוּהַר תְּרוּמָה דף קכ"ח ע"ב הֵהוּא זַפְאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתַר חֲיִיבָא' וְכו' [זכאי צריך לרדוף אחר אנשים חייבים] בְּגִין דְּיַחְשַׁב לִי' כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִי' וְדָא אִיהוּ שְׂבַחָא דְיִסְתַּלַּק בִּי' יִקְרָא דַּקב"ה יִתִּיר מְשַׁבְּחָא אַחְרָא וְכו' וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הִשִּׁיב מַעֲוֹן וְכַתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוֹ הַחַיִּים

ידן ובספר הזוהר ריש פרשת תרומה (קכ"ח ע"ב) הגדיל לספר בשבח מצוה זו ואמר, זכאה בעי למרדף בתר חיבא ולמקני ליה באגר שלים וכו' ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקודשא בריך הוא יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא וכו', ועל דא כתיב באהרן (מלאכי פרק ב') ורבים השיב מעון, וכתיב (שם) בריתי היתה אתו החיים והשלום וגו', ואיהו אסתלק בשלשה סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי ועאל בתליסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועליה כתיב (תהלים קי"ב ב') גבור בארץ יהיה זרעו וגו', הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים. כדן מלכא קדישא בריך לדיקנא דההוא בר נש בכל ברכאן דברין לאברהם כד עבד נפשין דחיביא וכו' ואיהו עאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הווי ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקיא וזכאן בגינייהו, הווי אזלי אבתרייהו ורדפי כמאן דרדיף בתר חייין וכו':

ותרגום – בספר הזוהר תחילת פרשת תרומה אמר זכאי צריך לרדוף אחר אנשים חייבים ולקנות אותם בשכר שלם וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, ועלייה זו היא יותר מהכל, ועל זה כתוב באהרן, ורבים השיב מעון. וכתוב בריתי היתה איתו החיים והשלום, ואותו בן אדם מתעלה בשלשה עליות מה שלא עולה כן בן אדם אחר. ועל בן אדם זה כתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום וזוכה לראות בנים לבניו וזוכה בעוה"ז וזוכה לעוה"ב, ועולה בשלש עשרה שיערים ואין מי שימחה בידו ועליו כתוב גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחושך אור לישרים, כאשר המלך הקדוש מברך לדיקון של אותו בן אדם מברך אותו בכל הברכות שבירך לאברהם כאשר עשה נפשות לחייבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם בן אדם אחר, ואילו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים!:

והשלום ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה וסקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

נו) כל הפמליא של מעלה מדברים מאלו שלומדים זהר הקדוש

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזור להפיץ את שעורי הזוה"ק ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

מִשֶׁה רַבֵּנוּ וְהַרְשָׁב"י אוֹמְרִים: כִּי הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ^ה
שְׂאֵלוֹ שְׂיִלְמְדוּ וַיִּנְצְלוּ מִחֲבַלֵי מִשִׁיחַ.

וְהַרְמַח"ל הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר לָנוּ: שֶׁרַק בְּזֶה תְּלוּי סוּד הַצֵּלָתָ עִם יִשְׂרָאֵל
בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן וְגֵאוֹלָתוֹ, בְּכַח וְסִגְלָתוֹ לְמוֹד הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ

והו' ספר הזהר הוא פתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא: ובוזר פרשת בהעלותך (חלק ג דף קגג), ואינון ערב רב רשיעייא, דיתקיים בהו בההוא זמנא, (דניאל יב ט) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו אינון מארי משנה, ויצרפו אינון זרעא קדישא דשאר עמא, הדא הוא דכתבי, (זכריה יג ט) וצרפתים כצרוף את הכסף, והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. והמשכילים יבינו (דניאל ט) אינון מארי קבלה, וביאור: ומה שכתוב בדניאל והמשכילים יבינו, אל הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזוהר הקדוש דאתמר בהון (שם פסוק א) והמשפילים וזהירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר וביאור: אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, הן הלומדים בעצמם ובוודאי המזכים לאחרים שילמדו, דאיהו פתיבת נח וביאור: שהזוהר הקדוש נקרא תיבת נח שמציל מכל הפרעניות וכמו שבתיבת נח רק מי שהאמין ניצל, כך רק מי שיאמין וילמד את הזוה"ק ניצל, דמתכונשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אַחַד מעיר, ושנים ממשפחה. וביאור: ולפעמים כשאין זכות בדור יהיו רק מעטים זיכוי לכהן, וביאור: שאלו שיזכו ללמוד בספר הזוהר ויתקיים (שמות א) כל הבהן הילוד וביאור: היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, וכידוע שהלומד בוזה"ק מתדבק בנשמת הרשב"י וזוכה על ידו לכהן הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ. וביאור: דורש את מילת היאורה מלשון אור השם ודא אוּרָה דִסְפָרָא דא. וביאור: וזהו האור של הספר הזה שיזכו לראות באורו ולהיגאל על ידו וכלא על סיבה דילוןביאור: והכל הוא מסיבתך ומכוּחך לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים.

בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, וְכַלְנוּ נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל וְנִמְצָא שְׁבְרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, שְׁבְסוּדָה נַעֲשֶׂה הַזֶּה, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלְלוּ כָּל הַשְּׁשִׁים רְבוּא נְשִׁמְתִין, כְּמִזְבֵּחַ בְּתַקְוָנִים, וְאֵין נִחְשָׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבִסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף אֶלָּא יִצִּיָּא, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר (ישעיה נב, יב) "כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הִלֵּךְ לַפְּנִיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל..."

כָּל מִי שִׁיתְּדַבֵּק בְּזֶה הַקְּדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְּטָרָא אַחְרָא, וַיִּנְצַל מִחֲבַלֵי מִשִׁיחַ וְהֵאֱמַת, כִּי סֵפֶר הַזֶּה נִשְׂאָר אַחְרָיו (אחרי רשב"י) וְזִ"ע, שְׁכָל מִי שִׁיתְּדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוֹרַח מִן הַסְּטָרָא אַחְרָא, עַד שְׁלֵא יִצְטָרֵף לוֹ (בְּאַחְרֵית הַיָּמִים) אֶלָּא יִצִּיָּא, וְאוֹדִיעֵךְ מַה תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֵאֱמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוֹל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבַלֵי מִשִׁיחַ.

והו' הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאָר מִכָּאן שְׁחִבּוֹר הַזֶּה עֲתִיד לְהִיּוֹת גִּנּוּ וְכוּ' עַד שְׁיָבֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שְׂאֵין תִּגְלָה לְתַחְתּוֹנִים. וּבְזִכּוֹת הָעוֹסְקִים יָבֹא מִשִׁיחַ, כִּי אֵין תִּמְלָא הָאֶרֶץ דַּעָה בְּסַבְתָּ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סְבָה קְרוּבָה לְבִיָּאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמַר וּבְגִינָה 'וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲתוֹ' וְכוּ', כְּדִי שְׁבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שְׁלֵא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהִצְרֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן

הַקְדוּשׁ: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עֵינַן הַתְּבָה, וְכִלְנוּ נְבַרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל, אֲשֶׁר עַל כֵּן בִּשְׁעָה זֹ, כֹּאֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מִתּוּחָה עַל שׁוֹנֵאִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֶּאֱרֶץ וּבְעוֹלָם, כֹּאֲשֶׁר מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמַחְדָּרִים אִימָה, וְאִין עֵצָה וְאִין תְּבוּנָה לְנֹגַד ה', שְׁבַדְרָךְ הִטְבַּע אֵי אִפְשֵׁר לָנוּ לְהַתְּגוֹנוֹן בְּפָנֵי צִאצְאֵינוּ שֶׁל אוֹתוֹ פֶּרָא אָדָם (יִשְׁמַעְיָאֵל), וְחַיִּים תְּלוּיִים לָנוּ מִנְּגַד, וּמִתְקַיֵּימַת בְּנוֹ נְבוֹאֵת חַז"ל שְׁנִיבָאוּ לָנוּ: שִׁיבֹאוּ יָמִים שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ עַל מִי לְהִישָׁעַן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים (סְנֵהדְרִין פ' חֶלֶק). וְעַלֵּינוּ לִלְכַת עֵתָה בְּעַקְבֵי הַצֶּאֱן, לְתַפּוֹס אוֹמְנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפִּילָה וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי בַעַל הַרְחָמִים, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבְגַמְיִלוֹת חֲסִדִים וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֹל כּוֹח הַרוּחָנִי שֶׁבִידֵינוּ.

נז) מוֹדְעָה רַבָּא לְאוּרֵיתָא – דְּבַר הַשְּׁוֵה לְכָל נַפְשׁ לְלֵא סָפֵק

וּמִכַּאֵן מוֹדְעָה רַבָּא לְאוּרֵיתָא, וְקִרְיַת קוֹדֵשׁ לְמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים, דִּי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, הֵם מִזְכִּי הַרְבִּים שְׁזִכּוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בְּהֵם, וְכֵן לְגַבְאֵי בֵית הַכְּנֶסֶת וּבְתֵי מְדַרְשׁ בֶּאֱרֶץ הַקּוֹדֵשׁ, וּבְעוֹלָם כּוֹלוּ, וּבְעִיקְרָא לְתַלְמִידֵי הַחֲכָמִים שְׁבִישְׂרָאֵל, לְקַבֵּל עֲצוֹתוֹ שֶׁל צְדִיק, הֲלֵא הוּא מוֹרָה

הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֵא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שִׁיזְכוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה בָּהּ" (עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת מְאֻמְרָא רַאשׁוֹן, שְׁנֵי לַחֲוֹת הַבְּרִית).

הַרְמָח"ל זי"ע לֵא מְצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא בְּלִמּוּד "הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ" בְּרֶצֶף לֵא הַפְּסֵק, שְׁבִכְח "הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ" לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרְבֵּי הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֶף לְמַעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרִיב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים, מְסַגְּלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיָּאָה בְּסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיְצִלוֹן.

כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת – וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבַר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמֵלֵא נְתִישֶׁר חִילֵי הַיְיִתִּי קוֹבֵעַ דְּבַר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אִין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקּוֹמוֹ יָכוֹל לְעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֵא דְבַר קְשָׁה הוּא כָּלֵל".

וּמִי לָנוּ גְּדוֹל כְּהַרְמָח"ל זי"ע אֲשֶׁר הִיָּה בְּקֵי עֲצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֵא מְצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּה, לְמוּד בְּסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ לֵא הַפְּסֵק, שְׁבִכְח הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרְבֵּי הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. (אֲגַרַת הַרְמָח"ל – מְאוּרוֹת הַזְּהַר).

דרכם של כל ישראל הרמח"ל הקדוש, לקיים דברו אשר דיבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלוקים, ואם אפשר בכל שכונה גדולה, בה גרים שלומי אמוני ישראל, לימוד רצוף של הזוהר הקדוש כנזכר באגרת פ"ו, מבוקר ועד ערב חוק ולא יעבור [ובמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתיים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק], ויהי רצון שעל ידי התיקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזירות קשות מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמיתית מפני הגזירה קשה ח"ו, כהבטחת הרמח"ל.

הנביא ישעיה אומר: (פְּרָק מֵא יד-טו) **אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם ה' וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:** הִנֵּה שְׂמַתִּיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תְּדוּשׁ הַרִים וְתִדַּק וּגְבָעוֹת כְּמֹץ תִּשִּׁים: וּבְתַרְגוּם יוֹנָתָן בִּיאָר: לֹא תִדְחֲלוּן שְׁבֻטֵי דְבֵית יַעֲקֹב זְרַעֲיָתָא דְיִשְׂרָאֵל, מִימְרֵי בְּסַעֲדָכוֹן אָמַר ה' וּפְרִיקְכוֹן קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל: **וּבְרַד"ק בִּיאָר:** אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב - לְפִי שֶׁהֵם חֲלָשִׁים בְּגִלוֹת כְּתוֹלַעַת, וְיִלְמְדֵנוּ לְמָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹלַעַת, לומר לך מֵה תוֹלַעַת זוֹ אֵינָה מְכָה אֶת הָאֲרָזִים אֶלָּא בְּפֶה, וְהִיא רַכָּה וּמְכָה אֶת הַקֶּשֶׁה, כִּי יִשְׂרָאֵל כָּל כַּחַם בְּתַפְלָה, וּמְכִים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁהֵם חֲזָקִים כְּאֲרָזִים וְנִמְשְׁלִים בָּהֶם שְׁנֵאמַר אֲרֵז בְּלִבְנוֹן.

הקול קול יַעֲקֹב

אין כּחם של ישראל אלא בפיּהם
בְּגִדְנוּ כַח אֲדִיר, לְנִצַּח אֶת הָאוֹיֵב, לְתֵת אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!
לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נוֹתְנִים אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מכה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת
שפּבּר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פּצצה
גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

הַמְּדִינָה כְּבֵר הַשְּׁלִימָה עִם הַמַּצָּב! אֲנַחְנוּ לֹא מוֹשְׁלִימִים עִם הַמַּצָּב הַזֶּה!
וְנַהפּוֹךְ הוּא! אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם!

אַנְחֵנוּ נִתֵּן אֶת "הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה"!

"נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעַרְיָהּם בְּכָל מְדִינֹת הַמְּלָכִיךָ" ... לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ
"וְאִישׁ לֹא עָמַד לַפְּגִיחָם כִּי נָפַל פַּחַדָּם עַל כָּל הָעַמִּים": (אסתר פרק ט ב)

אֲנַחְנוּ יְכוּלִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְאֶפִּילוֹ
מִסֵּפֶר פְּעֻמִּים, וְכֵן נִמְנַע אֶת הָאֶסוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

וְכֵן אֹמֵר מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁב"י זי"ע בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (פּרֶשֶׁת נִשָּׂא דָף
קכ"ד), "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי". [באור
הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שִׁלָּךְ, סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסוּרִים וּלְלֹא צַעַר חֲבֵלֵי מוֹשִׁיחַ!]

כִּיצַד זֶה אֶפְשָׁרִי? - הָאֵם יְכוּלִים לְיִישֵׁם זֹאת?

אָבו, אֶפְשָׁר וְאֶפְשָׁר! - בְּתַכְנִית קִלְחָה וּמִתְאִימָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד!

שְׁלֹא תַגִּידוּ לֹא יַדְעֵנוּ! - שְׁלֹא תֵאמְרוּ לֹא יִכְלָנוּ!

בְּגִדְנוּ הַדְּבָר, וְחֹב קְדוֹשׁ הוּא לָנוּ! - מִי לֵה' אֵלָי!

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 18-20 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלה לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישינים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי:

תבת נח – שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות סכנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (ספ"ה דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך וידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך: ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

וזהררתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ולכן בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים, ושרי עשרות, לאחד את כל עם ישראל בלימוד הזוה"ק, ולעשות סיומים מידי יום ביומו, [לפי הזוהר היומי המחולק ל 354 יום 6-7 דפים ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלימוד לפי הטופס המובא בספר "תבת נח".

נח) אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזוהר פי רבים הם

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזוהר פי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרק על ידי למוד הזוהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפךש בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקיים בנו ההבטחה של הנביא יחזקאל (לו פה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו
בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר, מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

זֶה הַשְּׁעָר לְהוֹצִיאֵם יְבוּאוֹ בְּנוֹ

סֵפֶר

מִפְעָלוֹת הַזֶּהָר

דְּרֻשׁוֹת חֲזוֹק וְהַתְּעוֹרְרוֹת

לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ - וּבִפְרָט

לְמִנְחַת הַזֶּהָר "תְּקוּנַי הַזֶּהָר" בַּחֲדָשׁ אֱלוּל

מִבְּ"ק אֲדַמּוּ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּמִרְכַּז "בֵּית בְּרֶסֶלֶב"

בְּעִיַּה"ק רַמַּת בֵּית שֶׁמֶשׁ ת"ו

בְּיוֹם ב' אֱלוּל תש"ע לפ"ק

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיַּה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תוֹבֵב"א

אֱלוּל תש"ע לפ"ק

זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר סֵפֶר "אוֹרוֹת הַזֶּהָר"

וּבוּ י"ב סִפְרִים - פְּנֵגֵד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכֵּל הַמְּפִיץ הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֵה לָךְ

- הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י (בְּזֶהָר תְּרוּמָה קכ"ח:) -

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שְׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֵּל הַמּוֹזֵחַ אֶת הַרְבִּים [בְּהַפְצַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שְׂאִין כָּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה

א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשֵׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נִחַת רוּחַ וְעֵלְוֵי לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זוֹכֵה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכֵה לְעִשִּׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זוֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שְׁיִכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידוֹ.

ו. מְשַׁפֵּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם

אֲבִינוּ, שְׁגָם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס

לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכֵה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחַר -

וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מפתח הענינים לספר "מפעלות הזהר"

- א) כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, אוֹתוֹת יוֹחֵאִי, עַל יְדֵי זִרְעוֹ
שֶׁל יוֹחֵאִי שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאִי, לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה..ו
- ב) מֵהַנִּגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב
בְּשָׁמַת אַחֲרֵי, נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים
לְמַעַל.ח.....
- ג) לְמוֹד הַזֵּהר מוֹעִיל לְתִשׁוּבָה בְּאֵמֶת ..... יא
- ד) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלּוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם..... יא
- ה) הַזֵּהר קָדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֵךְ אֵין עֲרָפוֹ בְּהַתְּקוּנִים ..... יא
- ו) עַל יְדוֹ יְכוּלִים לְרַאוֹת נַעַם הַשֵּׁם ..... יא
- ז) גְּדֹל מַעַלֵּת אֲמִירַת תְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, שְׁמֹזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ
רוּחַ וְנִשְׁמָה..... יב
- ח) הָעֶרֶב רַב הֵם: הַמְּחַבְּלִים הָאֱמִתִּיִּם וּמַצְעֵרִים אֶת
יִשְׂרָאֵל..... ט
- ט) רַק לְיִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ יִהְיֶה אוֹר
בְּמוֹשְׁבוֹתָם..... טז
- י) בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה בְּזָכוֹת הַזֵּהר הַקָּדוֹשׁ נִזְכָּה לְאַרְאֵנוּ
נִפְלְאוֹת..... יח
- יא) יוֹנָה הַנְּבִיא הַתְּפִלָּל עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּנְצְלוּ מִהָעֶרֶב רַב..... יט

יב) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת)
אמם של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן
ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים ביניהם... יט

יג) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח
להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש כה

יד) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום
הכפורים..... כה

טו) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה
עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים
באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... כו

טז) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד
כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר..... כז

יז) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל
עורות אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות
שיש שם..... כח

יח) ערפה של שעה..... מא

יט) המזפה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים..... מד

כ) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו..... מה

כא) בואו ונתאחד כולנו ביחד..... מז

כב) "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאלת העם!"..... נ

ספר מפגעות הזהר

דְּרַשְׁתָּ חֲזוּק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
 וּבִפְרָט לְמוּד "תְּקוּנֵי הַזֶּהר" בַּחֹדֶשׁ אֱלוּל
 מִכֹּ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהֵאֲלָמִין שְׁלִיט"א
 בְּמַרְכֵּז "בֵּית בְּרֶסֶלֶב" - בַּעִיָּה "קִרְמַת בֵּית שְׁמוֹשׁ ת"ו
 בְּיוֹם ב' אֱלוּל תש"ע לפ"ק

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים חֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א אֲרָשִׁי הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׁאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחֲזוּק וּמוֹסָר, חֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי הָאֵם אֲנִי
 רָאוִי לוֹמַר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׁמִקּוּשָׁרִים לְרַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ
 רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלֶב שְׁיֹשְׁבִים בְּבֵית שְׁמוֹשׁ וְלוֹמְדִים זֹה"ק וְלִקְוֵי מוֹהַר"ן?
 אָבֵל אִם מִבְּקָשִׁים מִמֶּנִּי כֹּל כֵּךְ הִיָּה קֶשֶׁה לִּי לְסַרְבּ.
 עַל כֵּן הִחַלְתִּי שְׁאוּמֵר לְעֲצָמֵי דְּבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וּשְׁאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן
 שְׁמַעוּ.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּעַת בַּחֹדֶשׁ אֱלוּל רִמְזוּ הַקְּדֻמוֹנִים "אֲרִיָּה שֶׁאֵין מִי לֹא
 יִירָא" - אֲרִי"ה רִאשִׁי תִּיבוֹת אֱלוּל רִאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכִּיפּוּרִים הוֹשַׁעְנָא רַבָּא,
 אֲפִילוֹ דְּגִיִּם שְׁבִים רוֹעֵדִים, בְּבוֹא חוֹדֶשׁ אֱלוּל מֵאִימַת הַמִּשְׁפָּט
 הַמִּתְקַרֵּב. אֲרִיָּה שֶׁאֵין מִי לֹא יִירָא (עֲמוּס ג ח). אֲרִיָּה הוּא חוֹדֶשׁ אֲב שְׁמִזְלוֹ

אריה, וזה שרמזו רז"ל (ברכות ס"א) אחורי אר"י ולא אחרי אשה", (מה שמוכיח שכל הגאולה טמונה בחורבן, כמו שאריה שהוא מזל חודש אב הוא ראשי תיבות של ימי התשובה) והיינו שצריך להתחיל בתשובה במזל אב שהוא ארי"ה, לא אחורי אשה דהיינו אלול שמזלו בתולה, וזה שאמר שלמה (בקהלת יב א) וזכור את בוראך וכו', (קהלת יב ב) "עד אשר לא תחשך השמש", דהיינו קודם ט"ו באב שתשש כחה של חמה כאמרם ז"ל (תענית כ"ז ע"א), והבן.

א'ני ל'דודי ו'דודי ל'י ראשי תיבות **אלול** וסופי תיבות 40, רמז ל40 יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים שהם בבחינת מקוה המטהר נשמות ישראל קדושים. שחסידיים ואנשי מעשה לומדים וגומרים כל תיקוני זוהר הקדוש בחודש אלול עד יום הכיפורים, שהזוהר הקדוש מטהר כמו מקוה כמו שאמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע.

[ידוע, שבהשמע קול ברכת חודש אלול, רטט קולו של הגה"צ ר"י בלאזר זצ"ל, ואמר: **הרינו מקבל עלי את אלול ... ונתעלף**].

הגאון הקדוש בעל **דברי חיים מצאנז** זצ"ל, אמר כשברכו היום את החודש אצל "**החווה מלובלין**" גם הקירות בכו".

מוריניו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, **שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא** (אחר הימים הנוראים) **שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים**, הוא מרטיב את ה"**ראשית חכמה**" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא בלשון הקודש.

א) פ'י ל'א ת'שכ'ח מ'פ'י ז'רע'ו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה בתחילת הספר ליקוטי מוהר"ן התחיל רבינו זי"ע:

לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי
 רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה:

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתפח תורה מישראל על ידו.
 כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלח:): 'כִּשְׁנֵיכֶסוּ רְבוּתֵינוּ לְכַרֵּם
 בְּיַבְנָה אָמְרוּ: עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּפַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
 שְׁלֵא תִשְׁתַּפַּח. שְׁנָאֵמַר: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ". וְכַמְבָּאֵר בְּזֵהָר (נשא קכד:):
'בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵהּ זֵהָר יִפְקוּן בְּה מִן גְּלוּתָא'.

ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על בן
 סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו". כי
 באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי,
 שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתפח התורה מישראל. כי סופי
 תבות של זה הפסוק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ" הם אותיות **יוחאי**, וזה
 שמרמז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו, מפי זרעו דיקא, הינו מפי
 זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. **כי
 על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנזכר לעיל,
 שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא
 יפקון מן גלותא כנזכר לעיל.**

ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא
 הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד): ע'יר ו'קד'יש מ'ן ש'מ'יא נ'חת,
 ראשי תבות שמעון וכו'. [ועכשיו יש נחל נובע מקור חכמה].

היוצא לנו מזה: שרבינו הקדוש גילה לנו התגלות הנפלא הזה של
 הזוהר והרשב"י בתחלת ספרו הקדוש, וידוע שהצדיקים הקדושים
 מרמזים בתחלת ספרם יסוד חיבורם ועל מה מיוסד כל הספר – וכל
 עבודתו הקדושה של רבינו"ל היה שנצא מן הגלות ושלא תשכח התורה
 מישראל, כפי שאנחנו רואים באמת בכל הספר הקדוש ליקוטי
 מוהר"ן שמחזק ומעורר אנשים לעבודת השם ושלא יתיאשו אף פעם
 ושנתחזק בשמחה וכו' וכו' – וזה הכל תלוי בלימוד הזוהר הקדוש.

**(ב) מיהנגון של התקונים בחדש אלול, ומיהחלישות הלב
כשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.**

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת היה רבינו ז"ל מדבר מענן אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים, וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מפל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה **"שפרו מעשיכם וברית לא תופר"** – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שיידע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כשהתחנן לו מי הוא אותו אורח, התנפל לפניו בתחנונים שימחל לו, על שלא נהג בו כבוד כראוי, וכאשר רס"ג [רבי סעדיה גאון] ניסה להניח דעתו, שהרי סוף כל סוף נהג בו לפי דעתו וידיעתו אודות אורחו, לא הואיל בכך מאומה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם זי"ע, **שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.**

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול" – **כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים רועדים.** "אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של **"המלך בשדה"** "או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה:

משל למלך, שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאיין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את

[א] ובעל התניא היה אומר "בחודש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך

כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

וזהו הענין של התבודדות שרבינו ז"ל אומר בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה י"א), שבהתבודדות בשדה יכולים להתקרב להקב"ה, ועיקר ההתבודדות הוא לידע מה הוא עושה בעולם, בשביל מה בא לעולם, מה יהיה איתו, מה יכול לתקן, ואיך יכול לתקן מה שחיסר, ומה התכלית שלו בעולם הזה, ונסביר את זה בע"ה.

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, **ראה אלול הגיע**, לפיכך "שופטים" ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לאן? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז "**בראשית**" מתחיל לגלול **חדש לתקן הכל**.

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידיים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חדש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך ורח". חדש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוהן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמיה?? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמחים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר". (כתונת פסים)

**נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר אֲשֶׁר הִיא מִזְכָּר הַנֶּפֶשׁ
וּבִפְרֹט בִּימֵי חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וּמוֹבָא בְּהַקְדַּמַּת פֶּסַח מֶלֶךְ שְׁאֲמִירַת
הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל, וְכַעֲיֵן זֶה מוֹבָא
בְּסִפְרֵי תַלְמוּדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וַיִּשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתַרְבֵּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם,
וְזֶה יִקְרָב בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל.**

**וּבְסִפְרֵי פֶסַח מֶלֶךְ בְּהַקְדַּמָּה, כְּתוּב, וז"ל: לְלַמֵּד בְּחַבּוּר זֶה בְּלֵב שְׁלָם
וּבְחֶשֶׁק רַב כִּי הוּא מְטַהֵר הַגּוּף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל
אֶפְלוּ בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בְּאֵין מְבִין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ וְכָל שְׂכֹן אִם יִזְכֶּה עַד שְׁרוּחַ
הַשֵּׁם יִדְבַּר בּוֹ לְהַבִּין כּוֹנֵת הַרְשָׁב"י בְּאֲמַרֵי קְדוּשׁ וּמוֹעֵט מִסֵּפֶר זֶה
מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה, וּבוֹ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְבַנֵּי עֲלֶיהָ, וְכַלְנֹו כְּאֶחָד נִזְכֶּה**

מפעלות הזהר

יא

שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה. ובסגלתו, "ויקראתם דרור" ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

ג) למווד הזהר מועיל לתשובה באמת

בספר מורה באצבע (סימן ח' קטע רמ"ח), כתוב וז"ל: וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלמוד זהר ותקונים ותהלים.

ד) בספר התקונים פלולים כל החכמות שבעולם

בספר שיחות הר"ן (רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח), כתוב וז"ל: הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם בכל השנה אפלו שלא בימי אלול. ואמר, **שבספר התקונים פלולים כל החכמות שבעולם וכו'.**

בספר שיחות הר"ן (רבינו נחמן מברסלב סימן ח'), כתוב וז"ל: **בלמוד הזהר היה בוכה הרבה עד שיזכה להבין.**

ה) הזהר קדוש ונורא, אך אין ערפו כהתקונים

בספר חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, (שנ"ט), כתוב וז"ל: פעם אחת אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין, ספר הזהר והתקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חלוק גדול ועצום בין ספר הזהר הקדוש ובין ספר התקונים, **אך על פי שספר הזהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד קדשת וסודות של ספר התקונים.**

ו) על ידו יכולים לראות נעם השם

בספר בית אהרן, (ל"ג בעומר), כתוב: פתיב "מבשר"י אחזה אלוה", ראשי תבות מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי.

ז) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכר הנפש רוח ונשמה

בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז), כתוב: **אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר**, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

בספר קצה המטה למטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן כ"ג), מוסיף: **כי למוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.**

בספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה – (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: **הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.**

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

ואפשר לבאר דבריו הקדושים, כי כתוב בזוה"ק שאלו שלא לומדים תורת הסוד הם מהערב רב, ואין להם שום חלק לעולם הבא בגן עדן העליון, [אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס], ובגלל זה רואים שהזוה"ק מעורר ומדבר מהערב רב שלא רוצים ולא מעוררים על לימוד תורת הסוד, שהם מהערב רב. והזוה"ק ורבי חיים ויטאל כותבים שיתרחקו מאלו עד קצה האחרון, ולערך 172 פעמים הזוה"ק מעורר על הערב רב, ולערך 130

מקומות שצדיקי הדור תלמיד בעש"ט ותלמידיהם ועוד, עוררו גם כן נגד הערב רב שיתרחקו מהם.

אספר סיפור נפלא מכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זי"ע.

כשהייתי בחור בן 17 שנה הגיע לידי כמה מספרי רבינו זצ"ל, ליקוטי מהר"ן ליקוטי תפילות, ועוד, והתחלתי ללמוד ולהתפלל בספרים אלו, והרגשתי ממש עליה גדולה ביראת שמים.

החלטתי שאלמד את הספרים ברבים, כדי שעוד בחורים יתעוררו. בא אלי המגיד שיעור ואמר לי אתה יודע שרבינו הקדוש מסאטמאר אמר שהספרים האלו הם לא בשבילנו, ואסור ללמוד בספרים אלו, ולמה לא די לך נועם אלימלך, מאור ושמש, באר מים חיים?

תיכף נכנסתי לכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זי"ע, ואמרתי לו שאני לומד בכמה ספרי חסידות, ובא לידי ספר ליקוטי מוהר"ן והתחלתי ללמוד כל יום לערך 10-15 דקות והרגשתי ממש התעוררות גדולה, האם כדאי ללמוד בספר הזה, ובעוד כמה ספרים מברסלב?

רבינו הקדוש ענה לי, שבהיותי בן 16 שנים למדתי כבר כל ספרי ברסלב, ורואים בספרים שלו, **שהוא ראה וגילה יותר מכל תלמידי בעל שם טוב מה שיהיה בדור האחרון על הערב רב**, על כן דבר טוב שתלמד ספריו.

וכך היה שהמשכתי ללמוד בספר ליקוטי מוהר"ן, ובא אלי אותו הראש ישיבה ואמר לי, הלא אמרתי לך שהרבי אמר שאסור ללמוד ספריו?

עניתי לו, סליחה, אני שאלתי את רבינו הקדוש, ואמר לי שטוב לי ללמוד הספרים האלו.

היוצא לנו מהזהר"ק שמי שמעורר ללימוד הזהר"ק הם הצדיקים האמיתיים, שבהם נשמת משיח צדקינו, ואלו שלא מעוררים הם מהערב רב², וצריך להתרחק מהם. כמו שכתוב בזהר הקדוש פְּרָשֶׁת נְשֵׂא דָף קכ"ד

[ב] וְזֶה פְּרִשְׁת נִשְׂא דָף קב"ד ע"א:

אָמַר רַעִיָא מְהִימְנָא: אַלְיָהּוּ, קוּם אַפְתַּח עִמִּי בַּפְקוּדִין, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר לִי, בְּכָל סַטְרָא. דְּהָא עַלְךָ אַתְמַר בְּקִדְמִיתָא, פְּנַחַס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרִן הִכְהֵן. וּבֶן אֶהֱרִן וְדָאִי אִיהוּ אָח דִּילִי, (מְשַׁלִּי יו) אָח לְעַרְה וְיֹלְד.

[באור: מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמַר לְאַלְיָהּוּ הַנְּבִיא קוּם פְּתַח עִמִּי וְתִסְעִנִי לְבָאָר טַעֲמִי הַמְצוּזוֹת כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל צַד, וְאַתָּה נִקְרָא אָח שְׁלִי.)

... פְּגוּזָנָא דָא בְּיִשְׂרָאֵל, פִּד אִינוּן מַחְלִין אוּרִייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעוּל לֹון בְּגִלוּתָא דְבְּנֵי עֶשׂוּ וּבְנֵי יִשְׁמַעֵאל, תַּחַת שַׁעֲבוּדָא דִּלְהוֹן, דְּדִרְגִינְיָהּ פִּל"ב וְנַח"ש, וְאַתְּדִנּוּ תַּמָּן, וּבַהוּן יַתְפְּרִיו וְיַתְלַבְּנוּ וְיַצְרְפוּ בְּצִרוּף הַפְסָף וּכְבַחוּן הַזְהָב, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (וְכִרְיָה יג) וְיַצְרַפְתִּים בְּצִרוּף אֶת הַפְסָף וּבַחֲנִתִּים בְּכַחַן אֶת הַזְהָב, עַד דִּיתְקִיִּים בְּהוּ, (יִשְׁעִיָה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם בְּשָׁנִים פְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ.

[באור: כַּעֲזִין זֶה בְּיִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם מַחְלִים אֶת הַתּוֹרָה אֲזַ בְּעוּזִין חִלוּל הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס אוֹתָם בְּגִלוּת וּבְשַׁעֲבוּד שֶׁל בְּנֵי עֶשׂוּ וְיִשְׁמַעֵאל, שְׁמַדְרַגְתֶּם כָּלֵב וְנַחֲשׁ, עֶשׂוּ כָּלֵב, וְיִשְׁמַעֵאל נַחֲשׁ, וְשֶׁם יַתְלַבְּנוּ וְיַצְרְפוּ יִשְׂרָאֵל עַד הַגְּאֻלָּה.)

וְאִילְנָא דְטוֹב וְרַע, בְּגִינְיָה אַתְמַר, (שְׁמוֹת טו) וְיִוְרְהוּ ה' עֵץ וְיִשְׁלַף אֶל הַמַּיִם וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם וְגו'. בְּגִין דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עִם עַרְב רַב, כְּלָהּ הוּוּ אִילְנָא דְטוֹב וְרַע, וְעַל דָּא, חֲצִיו מְתוּק מְסַטְרָא דִּימִינָא. וְחֲצִיו מַר, מְסַטְרָא דִּשְׁמָלָא. וּבְזִמְנָא דְעַרְב רַב הוּוּ מַחְטִיאִין לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ כְּאִילוּ הוּוּ כְּלָהּ מְסַטְרָא דְרַע. וּמִנָּא אַתְהִדְרָא כְּלָהּ מְרִירִין, כְּהוּוּא עֵץ מַר בְּמִיָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת טו) וְיָבֵאוּ מְרִתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּנָּה כִּי מְרִים הֵם.

בְּאוּר: וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁבִשְׁבִיל עֵץ הַדַּעַת נֶאֱמַר בְּמֶרְה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּרְה כִּי מְרִים הֵם, וְיִוְרְהוּ ה' עֵץ וְגו', לְפִי שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְעַרְבִים בְּעַרְב רַב שְׁהֵם רַעִים, וּמַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הָיָה צְרִיף לְבָרָר אֶת הַטּוֹב מִהַרְע, וּבְזִמְנָן שַׁעֲרַב רַב מַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל הָיוּ כָּלֵם מַצַּד הַרַע וְלְכֵן הַמַּיִם הָיוּ מְרִים.

וְהָאִי עֵץ מַר, אִיהוּ פְּגוּזָנָא דְנִסְיוֹנָא דְסוּטָה, אִי סַטְת תַּחַת בַּעֲלָהּ, אִינוּן מִיִּין דְּאִשְׁקִיִּין לָהּ אַתְהִדְרוּ מְרִירִין, וּבַהוּן וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיכָה, וְאִי לֹא סַטְת מַה כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה וְרַע, וְאוּלִידִת בַּר. אוּף הִכָּא וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם.

[באור: וְעֵץ הַמַּר שֶׁהִשְׁלִיף מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוּף הַמַּיִם, הָיָה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה, שְׁאֵם סַטְתָּה תַּחַת בַּעֲלָהּ, אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לְהִיּוֹת מְרִים, וְעַל יָדָם הַתְּקִים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיכָה", וְאִם לֹא סַטְתָּה תַּחַת אִישָׁה אֲזַ כְּתוּב שְׁתוּלִיד בְּנִים קְדוֹשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמֶרְה הַמַּיִם בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלֵם טְהוּרִים. כְּמוֹ שַׁבָּאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֶאֱמַר הַזֶּהָר לְעִיל דָּף קב"ד ע"ב.)

פְּגוּזָנָא דָּא, יַתְעַבִּיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפּוּרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (דְּנִיָּאֵל יב) יַתְפְּרִיו וְיַתְלַבְּנוּ וְיַצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מְסַטְרָא דְטוֹב, וְקִיִּימִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רַשְׁעִים אִינוּן מְסַטְרָא דְרַע, וְיִתְקִיִּים בְּהוּן (יְחֻקָּאֵל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֵאוּ וְקִטִּיל לֹון.

ע"א: שעל ידי למוד הזהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל, ואכמ"ל, [וכתבתי כבר על זה לערך 17 ספרים].

עוד אפשר לומר דבריו הקדושים, כמבאר בתקוני זהר (דף נ"ג): על ידי שנתדבק בהצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספה דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו'.

ח) הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל

ובתקוני זהר (דף נ"ג): כתוב: דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו ית בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצערים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

אבאור: בעין זה יעשה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל לפני הגאולה האחרונה, כדי לברר את הנשמות הקדושות מן הנשמות הטמאות, על ידי שיכביד עליהם על הגלות והצרות, והצדיקים המאמינים בה' שכל הצרות הן רק נסיונות והן לטובה, יתלבנו ויטהרו משמאתם ויתדבקו בהשם יתברך ביתר שאת בתשובה ותפלה, והרשעים יצאו מפלל ישראל וישתמדו ויאבדו ולא יראו בטובה, וזה מה שכתוב "והרשיעו רשעים" אלו שמצד הרע, ויתקים בהם הפסוק ביהוקאל (ג, ט) "ואל אדמת ישראל לא יבואו" ולא יזכו לבוא לארץ ישראל, וארץ העמים הורגת אותם).

ובזמן דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשך, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

ט) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי י כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ומאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צו). תניא, רבי יוסי אומר, דור, שבו דוד בא בו, בית הנועד היה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (יאשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ומאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הבן הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הבן הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה

ובנסקתר – כי או"ר בגימטריה ר"ז, שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם.]

1. [ג] ראה בהקדמה השנייה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היתה עקר כונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחדה עם התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה כמה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו או"ר, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות וקלות הגלות, והשבתת קטרוגם, שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בניה שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישין ודבין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא הקלע והתקרב והרמת, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלפא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובהשם בטחנו שנהיה בכלל הזוכים, אמן בן יהי רצון.

2. בחסד לאברהם (מעין ראשון נהר ב"ד) וז"ל: ודע, כי עקר כונת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בחבור הזהר היה לה להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחודה בבעלה יחוד גמור על ידי החבור הזהר כמה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזהו גורם ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתא על ידי הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא או"ר, וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל עת ובכל שעה נגד מדת הקדושה, והשמות הקדושים הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין אמות העולם הנקרא חיון בישין אריות ודבין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע ותרב ורמה, והם בחינת סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלפא משיחא כדי לתן סעדא לשכינתא. והנה כל אלו שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשוב מפל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קיים.

התופס חלק מן האחרות כאלו תופס פלו

3. בתולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים וזה לשונו: כל התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחרות אחר, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחרות כאלו דוחה פלו. ומפל שפן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זאת וכו'. וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פדוע, ואינו חפץ באו"ר התורה, כי או"ר גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחרות פלו ומתחייב בנפשו, מה שאין בן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחרות כאלו תופס פלו כו'.

סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

י) בגלות האחרונה בזכות הזוהר הקדוש נזפה לאראנו נפלאות כגונא דא בגלותא בתרא (היאורה) הזוהר ביה הוה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא, לקיים (מכ"ה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ודא איהו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, וכל הבת תחיון, אלן דמשתדלין באורייתא דבעל פה.

[באור: כמו כן בגלות האחרונה יתגלה אור רזי התורה, וזהו הזוהר הקדוש שהוא אור הפדות של ישראל. ועל ידי למוד זה תבא הגאולה, וכך יתקיים הפסוק: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שגם כאן בסוף הגליות שזה גלות ערב רב, ננצל על ידי עסק בלמוד הזוהר הקדוש, וזה "כל הבן" - מי שהוא בבחינת בן - שלומד את סודות

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשיית, וקרא אותם תקוני זוהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חסאיכם פשנים הללו, שסודות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזוה"ק אימא עילאה - תשובה).

או"ר בגימטריא ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זוהר להמגיד מקאזניץ זכותו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, פי או"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא פ"ן שגימטריה סו"ר מיסו"ר. וזה שפתיב בפורש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על פ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבציתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.

או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטר פרשת תבוא), וזה לשונו: קומי אורי פי בא אורף' (ישעיה ס א), או"ר בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, פי בא אור"י, פי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו פוודע.

התורה – "היאך"ה תשליכהו" – לצלול בים חכמת הסוד, "וכל הבת תחיון" - אלו שעד עתה עסקו בנגלה - גם הם ילמדו ויגרסו בזהר הקדוש].

יא) יונה הנביא התפלל על ישראל שינצלו מהערב רב

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (יונה ב א), דא עניותא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה, מפנא דעניותא דמטי למעוי דישראל, בההוא זמנא ויאמר יהו"ה לדג ויקא את יונה וגומר (שם יא), בדוחקא דדאגה דלהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמואל ב, כב-כח) ואת עם עני תושיע. דא נבואה דיונה דנתנבא דיפקון ישראל מן גלותא בדאגה (ס"א בדוחקא) דעניותא.

[באור: באור נוסף לפסוק: הדג נמשל לדאגה, שרוצה לבלע את יונה – הם ישראל, ודאגה זו עניות, שבא על ידי הסמ"ך מ"ם ופלונית בת זוגו רח"ל, שידיע שיהכעס וכן פגם הברית גורמים לדאגה זו, וזו תהיה פעלת הערב רב. ועל כך התפלל יונה הנביא אל ה' אלקיו שיציל את ישראל מעניות ורעב שמגיע אל המעים, ובאותו הזמן פאשר יתמלא סאת הצרות יצאו ישראל מהגלות, כמו שכתוב (שמואל ב כב-כח), "ואת עם עני תושיע" רומז שכאשר יהיו ישראל בעניות אז יושיעם ויגאלם.] (ובלמוד הזהר הקדוש נצלים מכל העניות והנסיונות).

יב) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת) אמם

של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן ערב רב

מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם

ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. (תהלים פרק א פסוק

אשרי האיש. הוא אהי"ה אשר אהי"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) ראשך עליך כפרמל. וזה תפילין של ראש. ודלת ראשך כארגמן. זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בזה האשרי (ועל כן בראשי"ת שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) באשרי כי אשרוני בנות. [הם הצדיקים שפעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליכנס שמה, אשר לא הלך בעצת רשעים. שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמא"ל ונחש) ובדרך חטאים לא עמד. איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. **ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו** (לילי"ת) **אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים**

[דן בספר מטעמי הזוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבואו ויכלמו כל הנחריים בך וגו'. זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל. כל אינון טבאן, דקאמר על ידי נביאי קשוס... (עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אבל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחקן, וחמאן פתיבין באורייתא, דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו, ומתנחמין בגלותהון... (וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"ת...) ועל דא, הן יבואו ויכלמו כל הנחריים בך. מאי כל הנחריים בך. דאתקפו נחיריהון ברגו אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא. יבואו ויכלמו מכל טבין דיהמון להון לישראל. (ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבואו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול). (זוהר הקדוש פרשת פי תשא דף ק"ח ע"ב)

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול

אינון ערב רב רשיעיא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) דיתקיים בהו בההוא זמנא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב:) (דניאל יב) יתבררו יתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. (שאז יהיה בירור גמור בישראל) יתלבנו: אינון מארי משנה. (אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה) ויצרפו: אינון ורעא קדישא דשאר עמא. (זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה) הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצרח את הכסף. (דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. (ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל).

(דנאל יב) והמשפילים יבינו, איננו מארי קבלה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דנאל יב) והמשפילים יזהירו זוהר הרקיע. אליו אינו דקא משתדלין זוהר דא, דאקרי ספר הזוהר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר) דאיהו כתיבת נח, (שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול) דמתבנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. (שכמו שלא בולם וכו' להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת בנים, ומתראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) ודא אורה דספרא דא, וכלא על ספה דילך. (זה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש).

(זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד ב"ג, נ"ד)

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינו דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מפלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכתוב הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמען המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת וראיה חסרונו ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזוהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזוהר, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות,

ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחין, פדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מייראה. (היכל הברכה קומרנה פרישת עקב ז', י"ט – אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדר בר פל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי כסיתיה". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (עין אור הזוהר).

זה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיה רגלם ליחבר ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

[ה] בספר "נתיבי הזוהר", ו"ל:

היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שפתבו והזיירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב – פנגד ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת.

רָאָה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעז, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמו, עא. קמו, עב. קמו, עב. – זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. – תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ד'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פי, צז, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ", מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ'

בִּינְיָהֶם, כְּנֵדָה. ומי שְׁמַתְדַּבֵּק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁרִי. שֶׁהוּא הַפֶּתֶר וְהָרֵאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמֵר בּוֹ וְהִזָּה כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ וְעָלָהּ לֹא יָבּוֹל.

ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמשיין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' ז', סי' ז', סי' ז' פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כז עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' כנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז, חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קב. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. – אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

יג) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש

ובימינא יפקון, (דף נד.). בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסח, כגוונא דישראל דאתמר בהון (חזקאל טו ז) ואת ערום ועריה, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

[באור: ובימינא יפקון – שיצאו בחסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו כעני כמו שאמרו חז"ל בברכות (דף יו:): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ניום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם פלו נזונין בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאולה האחרונה אפלו שאין לנו זכויות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספח דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו', כן נזכה לגאולה ברחמים במהרה בימינו אמן].

יד) ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

בהקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א, פתוב, וז"ל: יען בסוף הקדמת בעל פסא מלך, ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים, דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמצעיתא, דביה אור יתירה אור. וכתב בבאור הגר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים, וזהו שפתוב מקץ ארבעים יום, שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול, ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי כגוונא דתבת נח וכו' פידוע.

(טו) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֱלוֹ מַחְמָשָׁה עֶשֶׂר
בְּאֵב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים – וְיִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֻמִּירַת
הַתְּקוּנִים מַחְמָשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לְלַמֵּד סֵדֵר תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ
מַחְמָשֶׁת עֶשֶׂר בְּאֵב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֻמִּירַת תְּקוּנֵי זֶהר בְּחֻדָּשׁ
אֱלוֹל מְבֹאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶא מְלֶךְ שְׁמַטְהַר הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֹרֵב קֶץ
הַגְּאֻלָּה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימֹן ל"ו סִימֹן ב') אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר
הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֱלוֹ וְיִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֻמִּירַת הַתְּקוּנִים
מַחְמָשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

(טז) רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמוֹן, הַפְּלִיג מְאֹד
כְּמֹה פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר

רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמוֹן, יִדַע כָּל דְּבָרֵי הַ"עֵץ חַיִּים"
וְ"פְרֵי עֵץ הַחַיִּים" וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה מִסֵּפֶר הַזֶּהר, וְהַעֲקֹר
מֵהַתְּקוּנִים. וְהַמוֹבָן מִדְּבָרָיו הִזָּה שֶׁזֶּה הִזָּה בְּיָמֵי נְעוּרָיו. וְהַפְּלִיג מְאֹד כְּמֹה
פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר. וְהִזָּה רָגִיל לַעֲסֹק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם
בְּכָל הַשָּׁנָה, אֲפֹלוּ שְׁלֹא בְּיָמֵי אֱלוֹל.

בְּסֵפֶר סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אוֹת קכ"ח), כְּתוּב: בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל
הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(יז) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת
אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבֹאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיזוֹת שֵׁישׁ שָׁם

בְּסֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אוֹת רפ"ה), כְּתוּב: שְׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ פַּעַם אֶחָד
שֶׁדָּבַר בְּהַפְּלֶגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרְאוֹת תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר
תְּקוּנִים הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ
אֲלֵפִים סְפָרִים לְבֹאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁישׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הָעֵיוֹן,
כִּי־דוּע לְכָל גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא
יִסְפִּיקוּ לְבֹאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיזוֹתָיו וְכוּ'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שֶׁנִּכְלָל

מפגלות הזהר

כז

בו כַּנְזָכָר לְעִיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תַּבַּת בְּרֵאשִׁית לְבַד, וְכֵן עַל תַּבַּת בְּרֵא יְכוּלִין גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת סֵפֶר תִּיקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכו' כַּנְזָכָר לְעִיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וּלְשַׁעַר קִצַּת גְּבֵהוֹת עֲמֻקּוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תַּבָּה וְתַבָּה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֵלּוּ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתִּיקוּנִים" שֶׁהוּא עַל תַּבַּת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁיִשׁ בָּהּ הִרְבֵּה תַבּוֹת כְּאֵלּוּ, מֵה גָּדְלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וּלְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל.

עוֹד רְצִיתִי לְעוֹרֵר, הִיּוֹת שְׁבִסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא זְכִינִי שְׁנַבְנָה בֵּית הַמְדָרָשׁ חֲדָשׁ עַל שְׁמוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ, וּב"ה שְׂאֲרָגְנוּ כְּבַר כּוֹלֵל עַל לִימוּד הַזּוֹהַר וְקַבְּלָה, שְׂמֵהֶם יִלְמְדוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, וּבְכָל עִיר וְעִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבְכָל הָעוֹלָם כּוֹלֵל.

וְכִידוּעַ שְׂרַבֵּינוּ ז"ל צָוָה לְכָל אֲנָשׁוֹ שִׁיגְמְרוּ כָּל הַזּוֹהַר וְתִיקוּנֵים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְהִיּוֹת וְה' עֲזָר לָנוּ שֶׁהוֹצֵאֵנוּ לְאוּר סַפְרֵי הַזּוֹהַר הַמְּחוּלָק הַיּוּמִי מִחֻלְק ל'354 יְמֵי הַשָּׁנָה, וּבְסֵפֶר הַזּוֹהַר הַזֶּה כָּל כֶּךָ קָל לְגֵרוּס הַזּוֹהַר בְּכָל יוֹם לְעֶרֶךְ 12 דְּקוֹת, וְכֶךָ יִגְמְרוּ הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְכֶךָ כְּשִׁמְגִיעִים לְאוּמָן יִבִּיאוּ מִתְּנָה לְרַבֵּנוּ ז"ל, סִיּוּם כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתִיקוּנֵים וְזוֹהַר חֲדָשׁ.

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "שִׁיחֹת הַר"ן" מְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלִמּוּד הַזְהַר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לִמּוּד הַזְהַר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".

לְמִדָּם אָנוּ מִזֶּה, שְׁלִמּוּד סֵפֶר הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, הוּא כְּלִי גָדוֹל לְקַבֵּל דְּרַכּוֹ תּוֹרָה וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מְחַפֵּשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרֵט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לְחַנֵּךְ אוֹתָם לְחֶשֶׁקוֹת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת שְׂמִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דֶּרֶךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לְחַנֵּךְ אוֹתָם לְלַמֵּד הִרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקְל לְחֶשֶׁקוֹת

התורה לכל מיני למוידים של התורה הקדושה, כי אין לנו שיור רק התורה הזאת, ויתעורר לבם פאש להבת שלהבת לעבודת השם יתברך.

"והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע" (דניאל י"ב, ג)

כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהר!

הזהר המחולק החדש המחולק לימי השנה, בא לאפשר לכל ישראל בארץ ובעולם להיות שותפים בקריאת ספר הזהר ובסיומו, לתיקון השכינה הקדושה, לתיקון כל ישראל, ולביטול כל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל.

בספר "אור הזהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזהר, אפילו ללא הבנה!

בספר אדיר במרום - (לרמח"ל), כתב: "מן התיקונים הגדולים שניתקנו בעולם היה ספר הזהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל.

"ע"י ספר הזהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא). ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של הזהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך."

"ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא איישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום! אבל כבוד תורתו ייקח את העצה הזאת ויהי לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל! וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל". (אגרת רמח"ל לרבו).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, וכבר יצאו סטים מהיכלא דרשב"י בראשות הגה"צ המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בפורמט פיס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 פרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18

כרכים גדולים עם ביאור נחמד וקל מאד שבקרוב יצא לאור, ובפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגלה לכל הישועות וההצלחות.

מורי ורבותי! באדרא רבא קדישא (זהר חלק ג דף קכ"ח ע"א) כתוב: שהיה מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא: וזה לשון האדרא: תנא רזין דרזין, פד פתח רבי שמעון ברזי דרזין, אזדזע אתרא, [למדנו בברייתא שבספר רזא דרזין, וכאשר פתח רבי שמעון לפרש את הסודות נזדעזע המקום שישבו שם כדמיון הר סיני שנאמר בו ויחרד כל החר מאד] וחברין אתחלחלו. [והחברים התחלחלו ונרעדו כדמיון ישראל במתן תורה שנאמר ויחרד כל העם אשר במחנה]. – כמה גדול זכותו של הרשב"י זי"ע אשר בלמוד תורתו זוכים למעמד הר סיני וקבלת התורה.

בספר פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע, (סימן ח' דף נ"א עמוד א), וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנזו הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם

יתברך שיהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה, עכ"ל.

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזכה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני "מי" אתה עתיד לתן דין וחשבון "מי" בגימטריה נ', שיכולים לזכות על ידי לימוד תורת הסוד, אתה עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברך עם "מי" זה השער הנ' המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון.

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיכנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארד, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיכנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבאר בזה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קכג:).

ואים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזהר מאלף צדיקים, זי"ע.

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכדוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזה"ק, כמבואר בזהר הקדוש (ח"ג קכ"ד): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזה"ק (זה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: "זכו דדרא דא יקיים עלמא עד דייתי מלכא משיחא" וכדוע שבזכות לימוד הזה"ק והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזה"ק ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרינסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול".

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו" שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

בְּדִיוק אֹתָם הַנְּסִים אָנוּ רוֹאִים הַיּוֹם, בְּזְמַנִּים אֲלוּ אָנוּ רוֹאִים שֵׁשׁ הַר הַגֵּעַשׁ, שְׁמוּצִיא עֶשֶׂן גָּדוֹל עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, וְעוֹד רְעִידוֹת אֲדָמָה,

[ו] אָנוּ רוֹאִים בְּרִשׁ"י שׁוֹפְטִים פָּרַק ב פְּסוּק ז אֲשֶׁר הֶאָרִיכוּ יָמִים וּגו' – יָמִים הֶאָרִיכוּ, שָׁנִים לֹא הֶאָרִיכוּ, לְפִי שְׁנַתְעַצְלוּ בְּהַסְפָּדוֹ, הוּא שְׁנֵאָמַר (פְּסוּק ט): הַר גֵּעַשׁ, שָׂרְעַשׁ עֲלֵיהֶם הֵהָר לְהוֹרְגָן. שֶׁהַתְּפָרְצוֹת הַר הַגֵּעַשׁ הוּא נִשְׁלַח מֵהַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ כַּמֶּ"שׁ בְּתַהֲלִים (קד לב) הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד יִגַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ. וּבְרִשׁ"י פִּרַשׁ "יִגַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ" – כְּמוֹ שְׁמִפְרָשׁ בְּסִינֵי (שְׁמוֹת י"ט) וְהַר סִינֵי עֶשֶׂן כּוֹלוֹ. וּבַמִּלְבָּאִים בִּיאָר: "הַמְּבִיט" – אוֹלָם גַּם בַּעַת שֶׁיַּעֲלֶה בְּרַצּוֹנוֹ לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, וְהוּא מְבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד – מִפְּנֵי פֶחַד עֲנָשׁוֹ, וְגַם כְּבָר יִגַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ – ע"י רַעַשׁ הָאֶרֶץ, ע"י אֵשׁ הַיְסוּדִי לְהַחְרִיב עָרִים וּמְדִינוֹת, בְּכ"ז גַּם אִז עַיִן ה' אֵל יִרְאִיו, וְאִז יִבִּיט רַק לְהַאֲבִיד וּלְהַעֲנִישׁ אֶת הָרְשָׁעִים.

וּבְכַלִּי יִקָּר בְּרֵאשִׁית פָּרַק לַה פְּסוּק ז: וּמָה שְׁנֵאָמַר וְתִקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית אֵל. רְמוֹז בְּזֶה שֶׁהַסְּפִידָה כְּרֵאוֹי שְׁהָרִי בֵּית אֵל הִיָּה בְּהָר, וְאֵילוֹ לֹא הַסְּפִידָה הִיָּה הֵהָר גּוֹעֵשׁ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ אֶצֶל הַר גֵּעַשׁ (שֶׁבַת קה ע"ב). וְכֵן כְּתוּב בְּאִרְיִכוֹת עַל זֶה הַיְעָרוֹת דְּבַשׁ.

וְכִּי מְצִינּוּ מַה שֶׁהִיָּה בַּעַת מִתָּן תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתַהֲלִים (ס"ח), כְּתִיב "אֲלֵקִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בַּצֵּעֲדָךָ בִּישִׁמוֹן סִלָּה:

(ט) אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶף שְׁמַיִם נִטְפוּ מִפְּנֵי אֲלֵקִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֲלֵקִים אֲלֵקֵי יִשְׂרָאֵל", וְעוֹד שֵׁם לְמָה תִּנְרָצְדוּן הַרִים גְּבַנְנִים הֵהָר חֲמֹד אֲלֵקִים לְשִׁבְתוֹ אֶף ה' יִשְׁכֵּן לְנֶצַח, רַכֵּב אֲלֵקִים רַבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנֵאָן אֲד– נִי בָם סִינֵי בַקֹּדֶשׁ, ע"ש בַּל הַפָּרַק.

הַר אֲלֵקִים הַר בִּשְׁן הַר גְּבַנְנִים הַר בִּשְׁן: עֲלִית לְמִרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאֲדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשִׁכֵּן זֶה אֲלֵקִים: וְהַנְּהַ בְּפָרַק כ"ט, קוֹל ה' בְּכַח וּגו' קוֹל ה' שֶׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר ה' אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן, וַיִּרְקָדִים כְּמוֹ עֵגֶל וּגו', ע"ש בַּל הַפָּרַק.

וְזֶה הִיָּה כְּמִבּוֹאֵר שֵׁם בְּרִשׁ"י, בַּעַת מִתָּן תּוֹרָה, חוֹיִנֵן דְּבַעוֹלָם נַעֲשׂוּ שְׁנוּיִים עֲצוּמִים, הָאֶרֶץ רַעֲשָׁה, הַשְּׁמַיִם נִטְפוּ, הַהָרִים רְקָדוּ, אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן נִשְׁבְּרוּ, וְרְקָדוּ וְעוֹד, וְעוֹד,

כְּמוֹ"כ אִפְשָׁר לְבַאֵר עַל דֶּרֶךְ הַפְּסוּק: "בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּגו' הָיָם רָאָה וַיִּנְס הַיְרֵדִן יִסוּב לְאַחֹר, הַהָרִים רְקָדוּ כְּאֵלֶם, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן, מַה לָּף הָיָם כִּי תִנוֹס וּגו' מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, וּגו', "שְׁלַעַם יִשְׂרָאֵל דִּי לְפַחַד מִשְׁמַע אֲלוֹקֵי יַעֲקֹב מַה שְּׂאִיִן כֵּן לְאֲמוֹת הָעוֹלָם הֵם צְרִיכִים לְרַעֲיֶדֶת הָאֲדָמָה וְהַצִּפַּת הַיְמִיִם וּשְׂאָר מְרַעֲיִן בִּישׁוּן, וְכֵל זֶה בְּזִכּוֹת "הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם מִיָּם חֲלֵמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם", בְּבַחֲיוֹנֵת אִיִן מִיָּם אֲלֵא תוֹרָה, שְׁבֻזְכוֹת לִימוּד זֶה"ק מְגִיעִים לִירְאֵת שְׁמַיִם וְאִיִן צְרִיכִים לִירְאוֹת נְפִילוֹת.

וּמַה שֶׁהִיָּה הוּא שֶׁהִיָּה כְּמוֹ שְׁבֻזְכוֹת מִשָּׁה רְבִינוּ זְכוּ לְנִסִּים גְּלוּיִם בְּמִדְבָּר, כֵּן נִזְכָּה לְנִסִּים גְּלוּיִם בְּזִכּוֹת הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ שֶׁיְדוּעַ מֵהָאֶרֶץ"י הַק' שֶׁהֶרְשַׁב"י הוּא נִשְׁמַת מִשָּׁה רְבִינוּ ע"ה, וּבְזֶה אִפְשָׁר לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק "וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֵל רֵאשִׁי הַמִּטּוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה'", בְּהַקְדָּם מַה דְּאִיתָא בְּתַקוּנָיִם (תִּיקוּן ס"ט דף ק"ב רע"א) אֲשֶׁר אֶתְפַּשְׁטוּתָא דְּמִשָּׁה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, בְּכָל צְדִיק וְחֹכֵם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא, וְאִיתָא בְּסִפְרַת תְּנִיָּא קְדִישָׁא (פמ"ב), שְׁבָכַל דוּד וְדוּר יוֹרְדִין נִיּוּצִיִן מִנְשַׁמַּת מִשְׁרַע"ה וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגוּף וְנִפְשׁ שֶׁל חֲכָמֵי הַדּוּר עֵינֵי הַעֲדָה, לְלַמֵּד דַּעַת אֶת הָעָם כּו'. וּבְמִרְוּמֹז גַּם בִּש"ס בְּכִמְהָ

ונשטפונות, מה השייכות של העשן הזה עם עם ישראל? מה אכפת לנו מה שיש שם באיזה מדינה רחוקה?

לפני שני חדשים היה כאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאד ורוח חזק, ומחמת כן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

כמה זמים אחרי זה בא אלי יהודי עורף דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אוירונים לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על כן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישרה על ארץ ישראל.

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך אלפיים 2000 שיעורים בזה"ק, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה

מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, חלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמר". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צ"ן למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רעיא מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקיימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שייקמו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר "זה"), היינו בבחינתו כפי שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים וזהירו בזהר הרקיע, שזה טובב על כל אלו המקיימים שיעורים בזהר הקדוש וזהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל, הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס ב"ב פרכים ל"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר פולו, יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו. וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כולנו את ה"זהר המחולק" דבר יום ביומו ("דרך היומי"), באלפי רבבות סיומי הזהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו **"ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גליתא ברחמי"**.

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגיז את בית שמש במספר טילים יותר גדול, מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקוואות, אמר לי, שהדברים פשוטים, ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: **"אי אפשר לנצח רשע"**

זֶה, וּמִלְחָמָה זֶה לֹא תִסְתַּיִם אֶלָּא אִם כֵּן יִקוּמוּ יְהוּדִים וַיִּלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ". לְכֵן יָשָׁב בְּעַל "הַסֵּלֶם" וּתְרַגְּם הַזּוֹהַר לְלִשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ שֶׁיְהִיָּה מוֹבֵן לְיְהוּדִים פְּשׁוּטִים כְּפִי הַשְּׁגָתָם. וְאֵכֶן בְּסִיּוּם עֲבוֹדָתוֹ, בְּיוֹם שֶׁגָּמַר הַתְּרַגּוּם עַל סֵפֶר הַזּוֹהַר, נִחַל הַיִּטְלָר ימ"ש, תְּבוּסָה קָשָׁה בַּמִּלְחָמָה, וְכִךְ נִצְלוּ מֵעַט הַיְהוּדִים שֶׁשְׂרָדוּ, וּבְנִסִּים גְּלוּיִים נִצְלָה אַרְץ יִשְׂרָאֵל מִצִּיפּוֹרְנֵיו שֶׁל אוֹתוֹ רָשַׁע ימ"ש. – בְּזִכּוֹת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

וְאֵכֶן כִּךְ נִכְתַּב מִפְּרֵשׁ בְּזוֹהַר"ק פְּרִשְׁת נִשְׂא בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי – בְּזֶה הַסֵּפֶר (הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ) יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

עוֹד סֵפֶר לִי אֲשֶׁר בְּשִׁנַּת תַּשַּׁכ"ז, בְּעַת מִלְחָמַת "שְׁשֶׁת הַיָּמִים", לְמַד בִּישִׁיבַת וּוִיזְנִיץ ב"ב אֶצֶל הַגָּאוֹן וְקְדוֹשׁ בְּעַל ה"אמרי חיים" זְצוּק"ל, בְּיָמִים דָּאז, יֵצְאוּ 5 מְדִינוֹת נֶגֶד עִם יִשְׂרָאֵל: מִצְרַיִם, יַרְדֵּן, עִירָק, סוּרְיָה וּלְבָנוֹן, הַחֲלִיטוּ לְהִלָּחֵם נֶגְדָנוּ, וְהַסְכְּנָה הִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהַפְּחַד מִמֶּשׁ נוֹרָא - שְׁלוֹשָׁה יָמִים לִפְנֵי תַחֲלַת הַמִּלְחָמָה כְּבָר הָיוּ סְגוּרִים כְּבִישֵׁי הַגְּלִיל מִפְּנֵי פַחַד הָאוֹיֵב, שֶׁמָּא יִתְקַפּוּ סוּרְיָה וּלְבָנוֹן אֶת הַצִּפּוֹן. וְלֹא הִרְשׁוּ לְסַע בְּדַרְכֵי. הַאֲדַמּוּ"ר מוּוִיזְנִיץ זי"ע בְּקֵשׁ וְקִבֵּל רִשְׁיוֹן מִיַּחַד לְהַגִּיעַ לְמִירוֹן, וְאָמַר:

כְּשֶׁאֲגִיעַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֶפְעַל כָּל מַה שְּׁצָרִיךְ. וְכִךְ עָלָה לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רִשְׁב"י. כְּשֶׁנִּכְנַס לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ לְקַח סֵפֶר הַזּוֹהַר, פָּתַח דָּף רִאשׁוֹן וְאָמַר: כָּאֵן כְּתוּב "סֵפֶר הַזּוֹהַר מֵהַתְּנָא הָאֱלוּקִי רִשְׁב"י", וּפְרַשׁ: דֹּאס אִיז דִּי לַעֲכַטִּיגַע סֵפֶר "סֵפֶר הַזּוֹהַר" וּוֹאס לַעֲרֻנַט אוֹנֵז "מֵהַתְּנָא" גַעֲטִלִּכְקִיט "הָאֱלוּקִי" פּוֹן וּוְעַם? פּוֹן רִשְׁב"י, [תְּרַגּוּם לְלִשָּׁה"ק: זֶה הַסֵּפֶר הַמוֹאֵר (הַזּוֹהַר) שֶׁמִּלְמַד אוֹתָנוּ (מֵהַתְּנָא) אֱלֻקוֹת, מִמֵּי? מִרִשְׁב"י]. אַח"כ נִגַּשׁ לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ נִשְׁק וְאָמַר: כְּבָר נִתְקַתִּי כָּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת הַרוּצוֹת לְהַרְע לְיִשְׂרָאֵל. הַיֵּאֶךְ עֲשִׂיתִי זֹאת? כִּי דְבַקְתִּי בְּתֵנָא הַקְּדוֹשׁ רִשְׁב"י. וְכִלְנוּ יוֹדְעִים עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁקָּרוּ בַּמִּלְחָמָה זֶה. (שֶׁהַלּוּמֵד בְּסֵפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק מִתְּדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק, וְעֵין בְּסֵפֶר מְאוּרוֹת הַזּוֹהַר).

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר יכול אני לפטר את העולם כולו מן הדין. ואפילו בדורנו הפשוט.

יש הרבה לספר אבל הזמן קצר, לכן נספר רק על קצה המזלג:

כתוב בלקוטי מוהר"ן, על הפסוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים (שמות כ יח): שהערפל הם המניעות, כשרוצים לעשות איזה מצוה גדולה יש מניעות גדולות, אבל לא צריכים לפחד מן המניעות וצריכים להתחזק בכל הכחות לעשות למען הקב"ה כי שם הוא אלקים. ויש להאריך בזה, אבל אספר בקצור.

לפני 42 שנה לערך ראיתי כל ספרי הזהר הקדוש בחמשה כרכים עם נקודות יפות מאד, דפוס לפני מאה שנה לערך מאד יפה, השתוקקתי מאד להדפיסו כדי שיהיה קל לכל אחד לגרס את הזהר הקדוש, אבל בקשו ממנו \$300 וזה היה אז הון תועפות, ולא יכולתי לקנות את זה. הלב שלי כאב הרבה זמן על זה שלא זכיתי לקנות ולהדפיס את זה.

ואז הוצאנו לאור את החק לישראל בפרשיות בודדות [ואז לא היה באפשר בארצה"ב לקבל חק לישראל] וכך לכל הפחות ילמדו את זהר של החק לישראל, וכל החק, ב"ה זה עשה רשם גדול, עד שראו איך שאנשים הולכים ומחזיקים בטלית שלהם את החק לישראל, וב"ה החק נכנס לעם ישראל, ואחר כך התחילו להדפיס את החק לישראל בגדול, והיום מדפיסים כבר כל שנה לערך שמונה אלפים סטים.

בשנת תשמ"ג חשבתי שצריך לעשות משהו שכל אחד מישראל יוכלו בקלות ללמוד זוהר הקדוש, החלטתי שכדי שלא יהיה לי מניעות מאנשים ושאר דברים, השפכתי חדר במאנסי, זה רחוק מבארא פארק שגרתתי שם לערך שעה וחצי נסיעה כל דרך.

השפכתי מכוונת צלום והתחלתי להעתיק מאמרים מפל הזהר הקדוש על עניני תורה ותפלה ומאמרים של דוד המלך ע"ה, ודברתי עם מדפיס

מפגעות הזהר

לז

שלא יעשה כלום רק מה שאני יתן לו כל יום, ידפיס תכף ומיד עם נקודות, ועבדתי בהקנת הספר כל יום לערך 10-12 שעות, וב"ה הצלחתי בעבודה, ונאז עוד לא היה התוכנות, רק הצטרכו להדפיס הכל מחדש].

מה עשה הבעל דבר? הוא שבר 4 מחשבים יקרים, ועבודה שלי של חצי שנה לערך עם הרבה הוצאות ולא יכלתי להדפיס כלום, כי המדפיס עזב אותי ואמר כי הוא לא מסגל להלחם עם הס"מ, שלא רוצה בשום אופן לתת לי לעשות את העבודה.

וגמתי אז רק סדר בראשית, ושמות ויקרא במדבר דברים נשאר באמצע בלי נקודות.

ואחר שנים כל פעם שרק רציתי להוציא לאור אפילו סדר בראשית, נשבר המחשב.

ב"ה שעליתי לארץ חשבתני שזכות ארץ ישראל תעזר לי להתחיל עם העבודה, והתחלתי לעבוד, ונשברו המחשבים עוד הפעם.

החלטתי שצריך הרבה תפלה להתפלל שאצליח, כי בלי תפילה לא הולך כלום. כמו שרבינו זי"ע אומר בכל ספריו שעל כל דבר ודבר צריך להרבות בתפילה.

לפני שני שנים נסעתי לצפת לפני ל"ג בעומר לקחתי שם דירה שרואים משם את ציון הרשב"י והחלטתי לעשות שלשה ימים תפלות שהשם יתברך יעזר לי, שאוכל להצליח בעבודת הקודש של הזוה"ק.

שלשה ימים ולילות הייתי בהתבודדות ובתענית דבור, ובכל יום אמרתי שלשה פעמים תהלים והסתכלתי לעבר הציון של הרשב"י, ובקשתי שאצליח בהפצת הזוה"ק.

לקחתי את הימים הקדושים, זה היה יום לפני ל"ג בעומר, ול"ג בעומר, ויום אחרי ל"ג בעומר.

ואחר כך ב"ה התחיל הסייעתא דשמיא והתחלתי לסדר את הדרך היומי של הזוה"ק, אבל המניעות היו כל כך גדולות בכל האופנים, כל המדפיסים שעבדו איתנו נשברו להם כל המחשבים לא פעם ולא פעמים, והמכונות צלום נשברו, ומכונת צלום אחת חדשה הכי היקרה, שלחו 7 מכונות חדשות וכלם נשברו, הם אומרים שלא היה בהסטוריה דבר כזה ששבע מכונות חדשות נשברים. (ראה באריכות בספר "אל הערפל").

ועם כל המניעות האלו ה' עזר לנו שהגענו עד כה שב"ה הוצאנו לאור לערך רבע מליון עלונים ולערך 150 אלף תיקוני זוהר ואור הזוהר גדלי ישראל והזוהר וזוהר הקדוש ושאר ספרים שחלק מן העולם כאן כבר ראו את זה. ואחר כל המניעות עזר לנו הש"ת שיצא לאור הסט של ששה כרכים זוהר הקדוש שנדפסו סך 8000 אלפים סטים, ותיקוני זוהר דף היומי נדפסו 10.000 סטים ובתוך כמה חדשים שיצא לאור עולם כמעט נגמר הסחורה.

העקר שאני מספר את הספור, שצריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנם הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבור על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוה"ק "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו. אבל צריך לדעת כי כל מצוה לפי גודל המצוה יהיה הרבה מניעות, כמו שאנחנו רואים שמשה רבינו נגש אל הערפל, זה המניעות שלא יכולים לראות, מדוע – מפני "אשר שם האלקים" ששם יש אלקות והשגות גדולות לכן יש ערפל, אך משה נגש ללא פחד ובטוח בעזרי מעם ה'.

היוצא לנו מזה שכל אחד ואחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ועל ידי שיחשוב מה שכתב רבינו הקדוש התורה של אחד היה אברהם, וכל אחד

[1] "אחד היה אברהם" (חוקאל ל"א), שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתפל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה' ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק באלו הוא אחד בעולם, וזה: "אחד היה אברהם". וכן כל הרוצה לכנס בעבודת השם, אי אפשר לו לכנס כי אם על ידי בחינה זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתפל

יכול להיות אברהם אבינו, זאת אומרת שכל אחד יכול לעשות גדולות ונצורות, [רבינו ז"ל מזכיר את זה הרבה פעמים] וצריך רק הרצון [רצון אותיות צינור – שאם יש רצון טוב באמת, אז נפתחים הצינורות ויש סייעתא דשמיא] ועיקר הוא להתפלל במקוה ותפילות והתבודדות לבורא כל עולמים, ולבקש מהשם שיזכה לעשות פעלים גדולים, אך ורק לאוקמא שכינתא מעפרא, ולמהר את ביאת המשיח צדקיננו.

וכמו שאנו נזקקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שפלים רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם למדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה

על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם" כאלו הוא יחיד בעולם כנ"ל: (ליקוטי מוהר"ן בתחילת חלק שני)

ומעין זה מה שמספרים בשם הבעל שם טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, משל, שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר וכשגאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש, וקשה לשברם. וקצתם חזרו תכף, וקצתם שברו חומה אחת ובאו אל השניה ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר ולא יכלו לשבר הנשארים, עד שבא הבן מלך, אמר: אני יודע, שכל החומות הם רק באחיות עינים, ובאמת אין שום חומה כלל, והלך לבטח עד שעבר על כלם. ומה יבין המשכיל הנמשל מאליו על כל המניעות וההסתות ופתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת שמים, שבאמת אינם כלום. והעקר לב חזק ואמיץ, ואין לו שום מניעה ובפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו ובניו וחיתו או אביו ואמו וכו', וכיוצא, הם כלם בטלים ומבטלים למי שלבו חזק ואמיץ להשם יתברך. וגם אפלו גבורה של הגבורים, הוא רק מחזק ואמץ הלב, שיש לו לב חזק ביותר לרוץ בקשרי המלחמה, כמוכא בספרים: (ליקוטי מוהר"ן, חלק שני סימן מו)

כל הרוצה לכנוס בעבודת השם באמת אי אפשר לו לכנוס כי אם על ידי שיחשוב, שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא בהם, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת אחד היה אברהם כאלו הוא יחידי בעולם: (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט')

העיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו ואשתו ובניו וחיתו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים אותו על ידי דבריהם ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת, הכל בטל ומבוטל למי שמתחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך: (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט')

אחת, בַּוּדָאֵי יִנְצְלוּ מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שֶׁבִּסְפָרָא דָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, וְאֶחָד טִילְפָן אֵלַי לִפְנֵי שְׁבוּעִים שְׁעֵשָׂה וְאֶרְגֹן כְּבַר אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאֶחָד טִילְפָן אֵלַי בְּשְׁבוּעַ שְׁעֵבֵר שְׁרוּצָה לְאֶרְגֹן אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר בְּסוּד הָאֶלְף לָךְ שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה מֵהַר לְהַגְאוּלָה שְׁלִימָה. וּבְאַמֶּת יֵשׁ לִי תִכְנִית קִלְהָ אֵיךְ שִׁיכּוּלִים בְּקַל לְאֶרְגֹן הַשִּׁיעוּרֵי זוֹהַר בְּאַלְפִים וּרְבִבּוֹת, וּמֵי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת שְׁתָּךְ יִתְקַשְּׁרוּ אֵלַינוּ.

השבת הזה בא לבית המדרש שלנו יהודי בעל תשובה, מירושלים עיה"ק, וסיפר, שהיה לו חבר שעבר על העבירות שבתורה, עד שלקח לו אשה נכרית, זה סיפור גדול, ואספר בקיצור, הוא נסע לארצות הברית, ולא היה לו ניירות וויזא, שלחו אותו חזרה לא"י, וכשבא הביתה, פתח ספר חק לישראל, וקרה מה שכתוב בזוהר הקדוש שמה, שהעבירות שהוא עושה זה איסור כרת וכו', פחד מאוד ותיכף קרה לחבר שלו, ולקח אותו למעיין במוצא, ואחר כך נסעו לכותל, ובכה כמה שעות, ונעשה בעל תשובה גמור.

רבותי, הזוהר הקדוש זה כח כה עצום שאי אפשר לנו לתאר, [וכמה מחברה בעלי תשובה עבדו עליו ולא עזר כלום – ולכן אשרי חלקם של מזכי הרבים "הידברות" שהם מהגדולים של מחזירי תשובה בכל העולם, – וכבר חלקו קרוב לשני אלפים סטים של זוהר לבעלי תשובה, שהם יודעים ומבינים את הסוד איך להחזיר בתשובה, ומהם יראו וכן יעשו] כח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זוהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה. והיום בבוקר הביא לי האברך הזה מכתב של 3 דפים, ולא היה לי עוד זמן לראות המכתב.

עֲנֵךְ כְּפוּל וְשִׁמְחָה מְרוּבָה לַחֲזוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמֵאוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, וְחֲרַתּוֹ עַל דְּגְלִיהֶם "בְּלַתִּי לַד' לְבַדּוֹ" (רָאָה בְּסִפְרֵי הַרְמַח"ל וְהַזוֹהַר) וּבִדְגָל הַזֶּה דוֹגְלִים עַל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרַיְעִים בְּקוּל חוּצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לַד' אֵלַי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרוּ לְפִלִּיטָה שֶׁיִּשְׁנֶם עֲדִין בְּדוֹרְנוּ דוֹר עֵקֶבְתָּא דְּמְשִׁיחָא הַחֲפָצִים בְּאַמֶּת לְהִתְקַרֵּב לְרִשְׁבִּי זִי"ע וְעוֹשִׂים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעִלִים לְהִקָּים

שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההכרה כי האמת נר לרגלם.

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בנ"י שייודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עיין גמרא סנהדרין צ"ט).

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלוקה חנם - מפני שייודעים ערך של שעה תורה בעוה"ז - ובפרט לימוד הזה"ק שמוכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש, - אשר למה נחשב! - הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. - בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זזה"ק - אשר ערכו שוה לאלף שנה לימוד פשט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים)) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תכפיל במאה יהודים - האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

לחשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קודש

(יח) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו
הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה
חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרַשְׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנֵי, כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

כְּתַבוּ הַמְקַבְּלִים ז' ל: דְּגָדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל. עַכְל"ק.

וּבְאוּרוֹ: עַל פִּי מֵאֵמֶר חז"ל, דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה אֶלְף שָׁנִים, שְׁנֵי מֵאֵמֶר כִּי אֶלְף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל וְגו' – וְשַׁבָּת קוֹדֵשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הֵבֵא – זֹאת אוֹמְרָת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. (מִצָּא חוֹן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלְף יְדוּת, לְעֶרְךָ יָמֵי הַחֹל.

וּבְנוֹסָף לָזֶה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶא מְלֶךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימֹן קנ"ה, דְּבַלְמוּד שְׁעָה אַחַת זָהֵר הַקְּדוּשָׁה, עוֹלָה לְעֶרְךָ לְמוֹד שָׁנָה תְּמִימָה בְּלִמּוּד הַפֶּשֶׁט.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ אֵלֶּה, דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זָהֵר הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֶלְף שָׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוֹל.

וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זָהֵר הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, הֵרִי שְׁזָכָה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלף פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ונשעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".^ה

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חייך בעולם הזה ובנודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. - נו יש עוד מה לחשב - צריך רק לקים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח, איך לבך מטהר ומזדכך ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזהר"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם

[ח] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כהציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "וי לאיגון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

מפעלות הזהר

"בוזו כֶּסֶף בּוּזו זָהָב" - כי מה נחשב כֶּסֶף וְזָהָב - כַּנְגֵד הצער של שְׂכִינְתָא בגְלוּתָא, וּמָה גַם שָׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁרָפִים הַקְּלָפוֹת וּמִתְבַּטְּלִים הַגְּזֵרוֹת, - וְהַעוֹלָם מְכִין עֲצָמוֹ לַגְּאֻלָּה הַשְּׁלִימָה, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ מִשֶּׁה רַבֵּינוּ לְרֵשֶׁב"י - "בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְזָכוֹת מְזַכֵּי הַרְבֵּים יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְנִזְכָּה לַהֲבִטָּחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרֵשֶׁב"י (בְּזֹהַר תְּרוּמָה קכ"ח:).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי זִיע"א: מַעֲיֵד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁכָל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים [בְּהַפְּצַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ] מִתְעַלָּה בְּשִׁלֵּשׁ מַעְלוֹת, מָה שָׁאִין כָּל אָדָם זֹכָה לָזֶה - כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ. - מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יַחְרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מְבַטֵּיחַ לוֹ הַרֵשֶׁב"י: זֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו. - זֹכָה לַעֲשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא. - אִין שׁוּם אֶחָד שְׂיִכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְע לוֹ. - נִכְנַס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֹן עֵדֶן - וְאִין מוֹחָה בִּידוֹ. - מִשְׁפִּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרֵשֶׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְּבָרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אָבִינוּ, שְׁגַם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לַהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִיִּים (גִּימַטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר - וּמִיַּחְדִּים רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סְפוּר נוֹרָא מַגְדֵּל הַזְּכוֹת שֶׁל מְזַכֵּי הַרְבֵּים:

(יט) הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים הוּא הַיַּחְסָן הַכִּי הַגְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בְּסַפְּר יִשְׁמַח מִשֶּׁה עַה"ת בַּהַקְּדָמָה בְּקִנְטָרְס תְּהִלָּה לְמוֹשֶׁה (דף י"א ע"ב) וְזל"ק: מְבוֹאָר בְּזוֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב) הַהוּא זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדְּךָ בְּתַר חֲתִיבָא וְכו', בְּגִין דִּיחֻשְׁב לִיה כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִיה וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בִּיה יְקָרָא דְקַב"ה יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְכו'. וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הַשֵּׁיב מַעֲוֹן וְכַתוּב "בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" (וְעֵי"ש בַּדף קכ"ט ע"א) כְּמָה הַפְּלִיגוֹ שֵׁם כְּמָה גְּדוֹלִים זְכוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְחַזְרִים רְשָׁעִים בְּתַשׁוּבָה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בפתעניות וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו **שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אותו כל הפמליא של מעלה ע"כ.**

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

כ) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צנאה מחיים" וז"ל: **המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו...** ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כששב לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

ועל זה אפטר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל^ט, מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עז גימטריה 77 ובזה נותן פח ועלוי לפמליא של מעלה) וכל המכניס את ספר הזוהר הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפטר לספר הזכיות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספר כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: העוסקים בסודות התורה כפטר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכחות הקלפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שירשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כפטר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו',

[ט] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה, שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מההיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה בזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[י] ועיין נפש החיים להגר"ח וואלזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכל לישב בישיבות גבוהות ולעסק בסודות התורה.

מי לא מפחד מפצצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום¹⁰!!!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

כא) בואו ונתאחד כולנו ביחד

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תקוני השכינה הקדושה¹¹, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

הקדשו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

[יא] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[יב] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [וכן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

בכחינו לשנות את המצב, בדינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ללמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישיים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש, כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי' יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו, מיום שנברא העולם עד סופו. ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי, ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הן, אני ובני מהן, אם מאה הם, אני ובני מהן, אם שנים הן, אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

(ג) כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים.... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפיו בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "זחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל ורבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמיז.

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג') פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חירש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים

ממקור הברכות⁷, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

(כב) "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לִךָ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!"

הַתְּבַטָּא פְּעַם צָדִיק וְאָמַר: בְּבֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עִם יִשְׂרָאֵל נִקְבְּצוּ וּבָאוּ לָךְ, וּפְלִיטַת הָעַם שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים, בַּעַת הַזֹּאת יִתְבוֹנֵן מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּעֵינָיו הַטְּהוֹרוֹת, יִבְחֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַעֲשָׂיו, לְפִתְעַ יֵרִים יָדוֹ וְיִרְאֶה בְּאֶצְבָּעוֹ, כּוֹלֵם יֵרִימוּ עֵינֵיהֶם בְּפִלְיָאָה וְיִבִּיטוּ בְּמַחְזָה, אִזּוֹ יִשְׁמִיעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אֶת קוֹלוֹ וְיֹאמֶר, בְּהַפְנוֹתוֹ אֶצְבָּע עַל יְהוּדֵי מִסוּיִים: "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לִךָ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!". כִּךְ יִרְאֶה עַל כָּל יְהוּדֵי וְיַהוּדֵי שֶׁפָּעַל לְמַעַן בִּיאָתוֹ.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי".

שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

(א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיאתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[יד] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אמן כן יהי רצון.

בעזרה שלי"ת

מרכז התחזקות
בית שמש
 בית שמש

על שם רבינו הקדוש נהל נזובע מ'קודר ח'כמה רבי נהמן מברסלב זיע"א

הנה ימים באים נאום ה' וכו', לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

בשמחה רבה הננו להודיע לכל בני עירינו
 עיר התורה והחסידות "בית שמש" תובב"א

שיתקיים בעז"ה שיעור מיוחד

**בענין גודל מעלת לימוד וגירסת ספר
 הזוהר הקדוש - ובפרט בחודש אלול**

מאת הנודע בשערים פה מפיק מרגליות

הרה"צ ר' **שלום יהודה גראס** שליט"א

אדמו"ר מהאלמין - בית שמש

מייסד "מפעל הזוהר העולמי" - ומחבר ספרי "אור הזוהר", "מאורות הזוהר" וכו'
 ועוד הרבה ספרים חשובים על מערכת השחיטה והכשרות, וקיום המצוות כהלכתן

ביום רביעי פ' שופטים, ב' דר"ח אלול

בשעה 8:15 בערב

בביהמ"ד "הקלויז" דחסידים ברסלב

רחוב רבי מאיר בעל הנס 1 - רמת בית שמש ב'

שי מיוחד ינתן בעז"ה מ"מפעל הזוהר העולמי" לכל משתתפי השיעור
 יהיה בעז"ה זוכן לקניית ספרי "מפעל הזוהר העולמי" במחיר מסובסד

בעזרת הש"ת

דקה
 דף הזוהר היומי
 ביום

כולנו קוראים את הזוהר

כולנו הולכים בעז"ה

למרכז **ב"ה** ברסלב בית שמש

היום ב' דר"ח אלול

יום רביעי פר' שופטים

בשעה 8:15 בערב

בביהכ"נ "הקלויז דחסידי ברסלב"

רחוב ר' מאיר בעל הנס 1 - רמת בית שמש ב'

לשמוע דברי אלוקים חיים

על גודל מעלת לימוד הזוהר הקדוש

מאת הרה"צ ר' **שלום יהודה גראס** שליט"א

כ"ק אדמו"ר מהאלמין - בית שמש

- להכניס אור הזוהר לנשמת כל יהודי ויהודי -

זכור! שעה אחת של לימוד בספר הזוהר בשבת קודש בשמחה

שקולה כנגד מיליון שנה לימוד הנגלה

בטח אתה רוצה לדעת איך ? אז תגיע להדרשה ותזכה לשמוע

- איש בל יעדר -

תורתנו מגן לנו הוא ימליץ טוב בעדינו - זכותא דרשב"י עננו

שי מיוחד ינתן בעז"ה מ"מפעל הזוהר העולמי" לכל משתתפי השיעור
יהיה בעז"ה זוכן לקניית ספרי "מפעל הזוהר העולמי" במחיר מסובסד

מפעל הזוהר העולמי

"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר
"פקון ביה מן גלותא ברחמי"

עיר ומדינה מן שמיא נחית

כי לא תשכח מפי זרעו

יהיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול

"הנה מולך יבוא לך צדיק וגושע הוא, עני ורוכב על המור"

זֶה הַשֵּׁעַר לְהַצְדִּיקִים יְבוֹאוּ בוֹ
סֵפֶר

אֹר הַרְשָׁב"י

בוּ יבָאָר:

- א. מעלות אמירת הזהר בהדוש אלול.
- ב. התעוררות להדוש אלול.
- ג. בקמוש דקות נעשה בעל תשובה.
- ד. כל אחד יכול לזכות להיות אברהם אבינו.
- ה. גם אדמו"רים רבנים וראשי ישיבות שאינם מעוררים ללמוד הזהר הקדוש, הם מראשי הערב רב והם האשמים על כל צרות ישראל.
- ו. 1000 רבנים גדולי ישראל אמתיים מדור העבר ומדורנו מעוררים ללמוד הזהר הקדוש.
- ז. רק הלומדים זהר הקדוש יזכו בעולם הבא לזמן עדו העליון.
- ח. על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדשה.
- ט. מי גלה סוד זה שהספרדים יהיו מנהראשונים שיבקלו פני משיח צדקני?
- י. שעה אחת ללמוד זהר הקדוש בשבת קדש שנה למאה אלה אברהים שלומדים כל אחד 10 שעות ביום.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אלול תש"ע לפ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכי"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזר לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

מִפְתַּח הָעֲנִיָּיִם לְסֵפֶר "אור הרשב"י"

- א) אָפְלוּ דָגִים שְׂבִיִּים רוֹעֵדִים בְּבֵּא חֹדֶשׁ אֱלוּל..... ח
- ב) חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה גוֹמְרִים תְּקוּנֵי זֹהַר מִחֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים..... ח
- ג) חֹדֶשׁ אֱלוּל אֶצֶל צַדִּיקִים..... ח
- ד) מֵהַנִּגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵּאֲחָרִים, נַעֲשֵׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה..... ט
- ה) סִפּוּר נוֹרָא מֵרַבְּנֵי סַעַדְיָה גָּאוֹן זי"ע..... ט
- ו) מִשָּׁל מֵהַמְּגִיד מְדוּבָנָא..... יא
- ז) בְּלִמּוּד הַזֹּהַר אָפְלוּ בְּגֵרְסָה יִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי עַלְיָה..... יב
- ח) לְמִוּד הַזֹּהַר מוֹעִיל לְתִשׁוּבָה בְּאָמֶת..... יב
- ט) עַל יְדוּ יְכוּלִים לְרְאוֹת נֶעַם הַשֵּׁם..... יב
- י) גְּדַל מַעַלֵּת אֲמִירַת תְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, שְׁמוֹנְפָּר הַנֶּפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה..... יב
- יא) הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ..... יג
- יב) אֵלּוּ שְׁלֹא לוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד, לֹא יִזְכּוּ בְּעוֹלָם הַבָּא לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, אָפְלוּ שִׁלְמֹדוּ 10 פְּעָמִים כָּל הַשָּׁס..... יג
- יג) הָרַב הַמְּסֻפֵּד הוּא הַשׁוֹחֵט הוּא הַמְּלַאֲךָ הַמּוֹת..... טו
- יד) הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, שְׂבָהֵם נִשְׁמַת מְשִׁיחַ צַדִּיקוֹ..... כב
- טו) הָעֶרֶב רַב הֵם הַמְּחַבְּלִים הָאֲמֵתִיִּים וּמַצְעֵרִים אֶת יִשְׂרָאֵל..... כג
- טז) רַק לְיִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בַּזֹּהַר הַקְּדוּשׁ יִהְיֶה אֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם..... כד
- יז) תּוֹרַת הַסּוּד הִיְתָה מְבֹזָה בְּעֵינֵי הָעֶרֶב רַב..... כד
- יח) בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה בְּזִכּוֹת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ נִזְכָּה לְאַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת..... כו

אור הרשב"י

- יט) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם..... כז
- כ) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים..... לב
- כא) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... לג
- כב) "והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע" – כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהרה!..... לד
- כג) אלה מאמרים, על חשיבות הלמוד והקריאה בזהר..... לד
- כד) אמירת הזהר מסגל לנשמה..... לד
- כה) כעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 פרקים גדולים עם באור קל, שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 פרקים עם באור חדש..... לד
- כו) בשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו..... לה
- כז) קרוב לשלשה אלפים שעורים בארצנו הקדושה..... לו
- כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא..... לז
- כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו..... לז
- ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה..... לז
- לא) אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם..... לח
- לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום..... לח
- לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות..... לט
- לד) בזכות הזהר נצלנו ממאה אלה טילים..... מא
- לה) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים..... מא
- לו) אחד היה אברהם..... מב
- לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח..... מג
- לח) נעשה בעל תשובה בחמש דקות..... מג
- לט) בוח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה..... מד
- מ) מי לד' אלי..... מד
- מא) קנו מאות ואלפים של סטים..... מה

אור הרשב"י

ה

- מב) שְׁעָה אַחַת זֶהֱר הַקְדוּשׁ בַּשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ, שְׁוֹה ל- 100.000 אֶלֶף אַבְרָכִים
שְׁלוֹמֵי יוֹם אֶחָד 10 שְׁעוֹת.....מא
- מג) אַחַר גְּלוּי הַסּוּד הַגָּדוֹל, לֹמְדִים יְהוּדִים 8-6 שְׁעוֹת זֶהֱר בַּשַּׁבָּת.....מב
- מד) שְׁשָׁה סְפָרִים עַל שִׁכְר וְעֵנֶשׁ.....מו
- מה) עֶרְכָּה שֶׁל שְׁעָה.....מח
- מו) הַמְזוֹפָה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחְסוֹן הַכִּי הַגָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.....מא
- מז) הַמְדַּפִּיס סְפָרֵי חֶכֶם זֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ.....מב
- מח) בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כָּלֵנוּ בְּיַחַד.....נג
- מט) בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמִּצָּב.....נד
- נ) "בְּזִכְרוֹתַי הַגְּעֵתִי! לֵךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֶלֶת הָעָם!".....נט
- נא) הַמְשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ - "בְּזִכְרוֹתַי הַגְּעֵתִי".....נט
- נב) כָּל יְשִׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסֵד תּוֹרָנִי שֶׁהֵנֶכֶם תּוֹמְכִים בוֹ, בְּקִשׁוֹ שִׁילְמְדוֹ לְפָחוֹת
שְׁעָה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהֱר.....ס

בית הכנסת "אור החמה"
 ובית המדרש "היכל הקודש"
 רח' הנביאים 50 בת-ים, ע"ש רבינו יוסף חיים זיע"א
 רב בית הכנסת רזיאל אלול ג"י

השבוע!!!

צדיק בא לעיר
שמחים להזמין את הציבור ל:

עצרת התעוררות
לקראת יום הדין

בהשתתפות:

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

צאצא לדבי אורי מסטדליסק המכונה "השרף"
 שיעורר ויחזק את הציבור ויעתיר מברכותיו

שיתקיים אי"ה ביום חמישי ב' אלול תש"ע 12.8.10 למניינם
 בביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת ים

דפוס ט"ו 03-5078467

בתכנית:

20:30 התכנסות

21:00 השיעור הקבוע מפי מו"ר רזיאל אלול שליט"א

בלקוטי הלכות

22:00 שיעור מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הציבור מזומן

עזרת נשים פתוחה

השכרת ציוד לכל אירוע... לנו הפיתרון!
 057-5555598 050-2 143834

פסח
 בחסות: השכרת ציוד לכל אירוע

ספר אור הרשב"י

דְּרָשָׁה

שְׁנַאמַר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בבית הכנסת "אור החמה" - בעיה"ק "בת ים" ת"ו
שְׁסוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן וְגֵאוּלְתּוֹ,
תְּלוּזָה בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"
ביום ב' אלול תש"ע לפ"ק

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרָשׁוֹת הַרַב שְׁלִיט"א וּבְרָשׁוֹת הַרַבָּנִים הַחֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א רַאשֵׁי
הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׁאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסָר, חֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי הָאֵם אֲנִי
רַאווִי לוֹמַר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׂיִוְשָׁבִים בְּבֵת-יָם וְלוֹמְדִים
זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְלִקּוּטֵי מוֹהַר"ן?

אָבֵל אִם מִבְּקִשִׁים מִמֶּנִּי כָּל כּוֹן הִזָּה קֶשֶׁה לִי לְסַרְבֵּ.

עַל כֵּן הִחְלַטְתִּי שְׁאוּמַר לְעֲצָמֵי דְּבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וּשְׁאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן
שְׁמַעוּ.

א) אֶפְלוּ דָגִים שְׁבִים רוּעֵדִים בְּבֵא חֹדֶשׁ אֱלוּל

אֶנְחֵנו עוֹמְדִים כְּעֵת בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל רְמִזוּ הַקְדְּמוֹנִים "אֲרִיָּה שָׂאג מִי לֹא יִירָא" – אֲרִיָּה רָאשֵׁי תִבּוֹת אֱלוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוֹשַׁעֲנָא רַבָּא, אֶפְלוּ דָגִים שְׁבִים רוּעֵדִים בְּבֵא חֹדֶשׁ אֱלוּל מְאִימֵת הַמְשַׁפֵּט הַמֵּתְקָרֵב.

אֲרִיָּה שָׂאג מִי לֹא יִירָא (עמוס ג ח). אֲרִיָּה הוּא חוֹדֶשׁ אֲב שְׂמִזְלוּ אֲרִיָּה, וְזֶה שְׂרִמְזוּ רַז"ל (בְּרִכּוֹת ס"א) אַחֲרֵי אֲרִי וְלֹא אַחֲרֵי אִשָּׁה", (מֵה שְׂמוּכִיחַ שְׂכַל הַגְּאוּלָּה טְמוּנָה בַּחוּרְבָן, כְּמוֹ שְׂאֲרִיָּה שֶׁהוּא מִזַּל חוֹדֶשׁ אֲב הוּא רֹאשֵׁי תִיבּוֹת שֶׁל יָמֵי הַתְּשׁוּבָה) וְהֵיִינוּ שְׂצָרִיךְ לְהַתְחִיל בַּתְּשׁוּבָה בְּמִזַּל אֲב שֶׁהוּא אֲרִיָּה, לֹא אַחֲרֵי אִשָּׁה דֵּהֵיִינוּ אֱלוּל שְׂמִזְלוּ בַּתּוּלָה, וְזֶה שְׂאֲמַר שְׁלֵמָה (בְּקֵהֶלֶת יב א) וְזָכּוֹר אֶת בּוֹרֶאךְ וְכוּ', (קֵהֶלֶת יב ב) "עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ", דֵּהֵיִינוּ קוֹדֶם ט"ו בֵּאב שֶׁתִּשַׁשׁ כַּחַה שֶׁל חֲמָה כְּאֲמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כ"ז ע"א), וְהֵבֵן.

ב) חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה גוֹמְרִים תִּקְוֵי זֶהָר מִחֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים

אֲנִי לִדּוּדֵי וְדוּדֵי לֵי רֹאשֵׁי תִיבּוֹת אֱלוּל וְסוֹפֵי תִיבּוֹת אַרְבַּעִים, רְמִזוּ לְאַרְבַּעִים יוֹם שְׂמִר"ח אֱלוּל וְעַד יוֹם הַכַּיִפּוּרִים שֶׁהֵם בְּבַחֲנִינַת מִקּוּהַ הַמְטָהָר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים. שְׂחִסִּידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה לּוֹמְדִים וְגוֹמְרִים כָּל תִּיקוּנֵי זוּהַר הַקְּדוּשׁ בַּחוֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּיִפּוּרִים, שֶׁהַזּוּהַר הַקְּדוּשׁ מְטָהָר כְּמוֹ מִקּוּהַ כְּמוֹ שְׂאֲמַר הַרֵה"ק רַבִּי פִּנְחָס מִקְּאָרִיץ זי"ע.

ג) חֹדֶשׁ אֱלוּל אֶצֶל צְדִיקִים

הַגְּאוּן הַקְּדוּשׁ בַּעַל דְּבָרֵי חַיִּים מִצְאָנוּ זצ"ל, אֲמַר כְּשֶׁבְּרַכּוּ הַיּוֹם אֶת הַחוֹדֶשׁ אֶצֶל "הַחוּזָה מְלוּבְלִין" גַּם הַקִּירוֹת בְּכוּ".

ואוּ כְּשֶׁאֵין לָכֶם מִקּוּהַ צְרִיכִים אַתֶּם לְהַטְהָר בְּקִדְשֵׁת הַזֶּהָר. אֲמַר: קֶצֶת בְּנֵי אָדָם אוֹמְרִים בְּעִבּוֹר שְׂיֹשְׁבֵין בְּכַפְּרִים וְאֵין לָהֶם מִקּוּהַ אֵינֶם רוֹצִים לְלַמּוֹד זֶהָר, וְאֵנִי אוֹמֵר לָהֶם אֲדַרְבָּא, עַל דְּרַף שְׂשִׁמְעֵתִי מִהֲרֵב שְׂאֲמַר כְּשֶׁחֵל יוֹם טוֹב בְּעֶרֶב שַׁבָּת אֵין צְרִיף לְטַבֵּל עַל הַשַּׁבָּת, כִּי מֵה צְרִיף מִקּוּהַ גְּדוּלָּה מִקְּדֻשַׁת יוֹם טוֹב. (רַבִּי פִּנְחָס מִקְּאָרִיץ זי"ע, אֲמַרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלֵם דָּף קס"ד)

מורינו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא (אחר הימים הנוראים) שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים, הוא מרטיב את ה"ראשית חכמה" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא בלשון הקודש.

ד) מִהֲנֻגֵן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, וּמִהַחְלִישׁוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵי אַחֲרָיִם, נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

כְּתוּב בְּסֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אות, קכ"ז): פֶּעַם אַחַת הָיָה רַבֵּינוּ ז"ל מְדַבֵּר מֵעֲנֵן אֱלוּל, וְאָמַר שְׁמָה שְׁנוּהָגִין לומר תְּקוּנִים בְּאֱלוּל, שֶׁהֲנֻגֵן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהַחְלִישׁוֹת הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֹז, מַחְמַת שֶׁכָּל אֶחָד מִתְאַחֵר אֹז בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ יוֹתֵר מִרְגִּילוֹתוֹ, מִכֵּל זֶה נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

ה) סְפֹר נֹרָא מִרְבְּנוּ סַעְדִּיָּה גָאוֹן זי"ע

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה "שפרו מעשיכם וברית לא תופר" – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שִׁידַע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כְּשֶׁהֲתַחֲוֹר לוֹ מִי הוּא אוֹתוֹ אוֹרַח, הַתְּנַפֵּל לִפְנֵי בְּתַחֲנוּנִים שִׁימַח לוֹ, עַל שֶׁלֹּא נִהַג בּוֹ כְּבוֹד כְּרֵאוֹי, וְכֵּן רַס"ג [רבי סעדיה גאון] ניסה להניח דעתו, שהרי סוף כל סוף נהג בו לפי דעתו וידיעתו אודות אורחו, לא הואיל בכך מאומה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם זי"ע, שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול" – **כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים וועדים**. "אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של "המלך בשדה" או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה: משל למלך², שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, **ראה אלול הגיע**, לפיכך "שופטים" ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לאן? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז "**בראשית מתחיל לגלול חדש לתקן הכל**".

[ב] ובעל התניא היה אומר "בחודש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חודש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח". חודש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוהן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש השנה.].

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

ו) מִשָּׁל מֵהַמְּגִיד מְדוּבְנָא

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמיה?? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמחים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר". (כתונת פסים)

**נוֹדַע בְּשַׁעְרִים גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר אֲשֶׁר הִיא מִזְכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ
וּבִפְרֹט בִּימֵי חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וּמוֹבָא בְּהַקְדַּמַּת כֶּסֶף מֶלֶךְ שְׂאֲמִירַת
הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל, וּכְעֵין זֶה מוֹבָא
בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתַרְבֵּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם,
וְזֶה יִקְרַב בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל.**

ז) בלמוד הזהר אפלו בגרסה יזכה להיות מבני עליה

ובספר פסא מלך בהקדמה, כתוב, וז"ל: ללמוד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלו אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו וכל שכן אם יזכה עד שרוח השם ידבר בו להבין פגנת הרשב"י באמרי קדוש ומועט מספר זה מחזיק את המרבה, ובו יזכה להיות מבני עליה, וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה. ובסגלתו, "ויקראתם דרור" ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

ח) למוד הזהר מועיל לתשובה באמת

בספר מורה באצבע (סימן ח' קטע רמ"ח), כתוב וז"ל: וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלמוד זהר ותקונים ותהלים.

ט) על ידו יכולים לראות נעם השם

בספר בית אהרן, (ל"ג בעמר), כתוב: כתיב "מבשר"י אחזה אלוה", ראשי תבות מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי.

י) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז), כתוב: אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום פפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

בספר קצה המטה למטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן כ"ג), מוסיף: כי למוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.

(יא) הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח

בספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה – (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: **הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.**

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, **כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.**

(יב) אלו שלא לומדים תורת הסוד, לא יזכו בעולם הבא לגן עדן העליון, אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס

ואפשר לבאר דבריו הקדושים, על פי דברי הזוהר הקדוש שאלו שלא לומדים תורת הסוד הם מהערב רב, ולא יזכו בעולם הבא לגן עדן העליון, [אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס], כמבואר בזוהר חדש שיר השירים (דף פ"ו ע"ב), ובגלל זה רואים שהזוהר הקדוש מזהיר ומעורר אותנו כל כך הרבה פעמים על אלו שלא רוצים ללמוד תורת הסוד, ומפריעים למזכי הרבים המעוררים את עם ישראל לתשובה וללימוד הסוד, שנדע שהם מהערב רב, וכמבואר בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא במדבר (דף קכ"ד), והם מחטיאי הרבים [מכ"ד דברים המעכבים את התשובה²] וכל הצרות והיסורים

[ג] ראה ברי"ף (מסכת יומא דף ו): עשרים וארבעה דברים מעכבין את התשובה, ואלו הן, רכילות, לשון הרע, ובעל חמה, ובעל מחשבות רעות, והמתחבר לרשע, והמרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעליה, והמסתכל בעריות, והחולק עם גנב, והאומר אחטא ואשוב, והמתכבד בקלון חברו, והפורש מן הצבור, והמבזה אבותיו, והמבזה רבותיו, והמקלל את הרבים, והמעכב את הרבים מלעשות מצוה, והמטה את חברו מדרך טובה לדרך רעה, והמשתמש בעבוטו של עני, והמקבל שוחד על מנת להטות אחרים בדין, והמוצא אבדה ואינו מחזירה לבעליה, והרואה את בנו יוצא לתרבות רעה ואינו ממחה

והגזירות הנוראות שלא יבואו על עם ישראל רח"ל, בכל אשמים הערב רב, ואין אדם ניצול מהם ומהמונם אלא אם ידבק בתורת הרשב"י ע"ה, ואלו היו לומדים זוהר הקדוש בוודאי היו נשמרים וניצלים¹ וזוכים לכל הברכות האמורות בתורה ולא ישמע עוד שוד ושבר בארצנו².

בידו, והאוכל שוד עניים יתומים ואלמנות, והחולק על דברי חכמים, והחושד כשרים, והשונא את התוכחות, והמלעיג על המצות.

ועיין ספר קב הישר (פרק מ"ג) שמוסיף כמה דברים נחוצים, וז"ל: אלו הן כ"ד דברים המעכבים את התשובה, לשון הרע, ורכילות, רוגז, בעל מחשבות רעות, המתחבר לרשע, הרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעלים, המסתכל בעריות, החולק עם גנב, האומר אחטא ואשוב, או האומר אחטא ויום כיפורים הוא מכפר, המבזה תלמידי חכמים, המקלל לרבים, המונע רבים או יחיד לעשות מצוה, והמטה את חבירו מדבר מצוה לדבר עבירה, המשתמש בעבוטו של עני, המקבל שוחד, המוצא אבידה ואינו מכריז עליה להחזירה, ומי שבניו יוצאין לתרבות רעה ואין מוחה בידן, הפורש עצמו מן הציבור, המתכבד בקלון חבירו, חושד בכשירים, השונא תוכחות, המלעיג על דברי חכמים, המלעיג על המצות ומנהג חסידים. הא לך כ"ד דברים שאדם צריך לזהר בהם, וכל ירא שמים בידו להעתיק אותם רשום בכתב אמת ולהניח בסדור תפלה שלו להיות עיניו משוטטות בהם בכל יום פעמים ערב ובקר ולא יהיה נכשל בהם, עכ"ל.

ידו וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשלים מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשלים מעסק רזי התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניותא וארף גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בהכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם. (ועיין אור הזוהר פרק כ"ט באריכות).

והו מודעה חרשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים.

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש, אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובוזה מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאלה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא הנזכר לעיל, לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים.

על פן אנוחנו, רבני וגאוני ארץ הקדושה, מבקשים מפל בר ישראל אשר ידו משגת, ללמד עוד פעם בכדי גמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה כפי שעור הראשון יותר או פחות, עם בני חברתו של אשתקד, סיום זהר אחר לעלוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר

יג) הרב המספיד הוא השוחט הוא המלאך המות

וכבר אמרתי בדרשה בארצות הברית כשנלחמתי נגד הרבנים ראשי הערב רב שהאכילו נבילות וטריפות חלב ודם, ובגללם נתמלא הבית החיים באלפים צעירים וצעירות ל"ע, [וכמו שהיה המעשה בזמן "המגלה עמוקות" ז"ע] ואלו הרבנים הנותנים הכשר וסומכים עליהם "התמימים" ומאכילים נבילות וטריפות, חלב ודם, וגורמים לאסונות, ואחר כך אומרים וצועקים בהספד, שנפטר זה ואסון זה כביכול בעוון הצניעות, ועוון פלוני ופלוני, אך האמת ש"ועמך כולם צדיקים" תמימים וטהורים, רק הערב רב מכשילים אותם, ומונעים מהם לעשות תשובה, ואותו הרב הצועק ובוכה הוא השוחט הוא מלאך המות' הוא המקטרג, ואין קטיגור נעשה סניגור.

עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם, ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, אמן בן יהי רצון. ירושלים תבנה ותבונן במהרה בימינו אמן. א' לחדש איר שנת תפא"ר לפרט קטן.

קדם הלמוד יאמר: הרי אנחנו לומדים בספר הזהר הקדוש לעלוי שכינת עזנו, ולהרים קרן מזל ישראל, ולסתם פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים, ולהחזיר העטרה לישנה, ויאמר די לצרותינו וישראל ישכן לבטח, אמן בן יהי רצון. (ועיין אור הזוהר באריכות בעמוד 391).

[ו] ואעתיק איזה גרגרים מספר לב יצחק, מענין הערב רב:

ה' אופנים על מה שאומרים ברוך מרדכי וארור המן

ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר – ארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר

ביאור נפלא בביאור שושנת יעקב שאנו אומרים ברוך מרדכי – ארור המן, כי ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר וארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר וצריך ביאור.

אופן א: אפשר לפרש בטיעתא דשמיא בדרך רמז כי התורה הקדושה מרמזת לנו שיטוד כל החיים הוא הבשר שאם נזהרים בכשרות ה"בשר" כדבעי אז יהיה ברוך מרדכי היהודי היהודי וכל היהודים יהיו מתברכים. אבל אם חס ושלום ה"בשר" אינו כשר כדבעי יהיה ארור המן שחס ושלום המן יהיה לו הכוח לשלוט על היהודים.

אופן ב: אפשר לפרש גמטרי' הנ"ל בהקדם, דהנה אליהו בגימטרי' 52 – ולהבדיל כלב גם כן בגמטרי' 52 וצריך ביאור, ואפשר לפרש בהקדם מה שכתב בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה'), דאם השוחט כשר אליהו הנביא בעיר, שוחט רע מלאך המות בעיר, אם השוחט ירא שמים כדבעי, אז אליהו הנביא בעיר, ואם אינו כהוגן, אז מלאך המות בעיר, ובס' אור ישראל בפתיחה פירוש בזה דבר נפלא מה שאמרו חז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות לאבילה והטריפות להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון

כל יום מתחדשים ושומעים צרות על גבי צרות ובפרט לאחרונה, המקרה המזעזע והנורא איך שמשפחה שלימה של צדיקים קדושים וטהורים ל"ע נעלמה ברגע אחת מן העולם רח"ל, שלא היה דבר כזה מימות הרשע היטלר ימ"ש, וכולם מחפשים על מה ולמה? ומפני מה באו הצרות האלו? שאין בדעת האנושי לסבול!!! ועל כולם פחד המלחמה מצפון ומדרום, ובראשם המן מפרס, שמבקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, ה' יפר עצתו.

אותו, ועל כן שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו בעיר, כיון שאכילת הבשר כהוגן, אבל אם שוחט שלא כהוגן ומאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר, חס ושלום.

ובזה אפשר לפרש מה שכתבנו לעיל דהנה אם הבשר כשר ואוכלים כשרות אז אנו זוכים שאומרים רק ברוך מרדכי ואליהו הנביא בעיר וכלבים צוחקים (כי היהודים לא אוכלים את הטריפות חס ושלום, והכלבים מקבלים את כל הטריפות) ואין אנו צריכים לקלל את המן כי אין לו שום שליטה על היהודים ואז זוכים שמרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול וכו' דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו. אבל אם חס ושלום הבשר אינו כשר ואוכלים טריפות אז אנו צריכים לומר ארור המן שגם כן בגימטרי' בשר, ואז הכלבים בוכים (כי היהודים אוכלים את הטריפות, במקום ליתנו להכלבים, וגוזלים מהכלבים את הטריפות ומפני זה בוכין הכלבים) ועל כן מלאך המות בעיר חס ושלום.

וידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלטעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי' ועל ידי זה הכל ברשתו. וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות רבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (י"ד חלק א' סי' ז') כותב שע"י שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות).

וכן כתוב בתבואת שור כתוב שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שהיראת שמים יראה על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים. (טיוול בפרדס מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

[זו ראה בבא בתרא (דף ח' ע"ב): במתניתא תנא והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע זה דיין שדן דין אמת לאמתו וגבאי צדקה ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד אלו מלמדי תינוקות. ופרש"י: מלמדי תינוקות – מצדיקי רבים הן שמלמדין ומחנכין אותן בדרך טובה.

זה אומר צניעות! זה אומר אהבת ישראל! זה אומר ביטול תורה! זה אומר התפילין והמזוזות שאם המזוזות כשרים אז אין אסונות. והכל אמת. אך השאלה איך אפשר לקרב את עם ישראל לקדושה ולעוררו לתשובה בבת אחת על הכל.

בואו ונראה מה מגלים לנו משה רעיא מהימנא, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי זיע"א, שבזכות הלומדים זוהר הקדוש ניצל מכל הפורעניות¹, וכוח הלימוד הזה כל כך גדול וחשוב בשמים שבזכות זה השם יתברך מגן עלינו ופורס עלינו סוכת שלומו.

יחזקאל מכתב הבר"ץ עדה החרדית משנת תרפ"א:

תקון לגאלה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידוע לכל כי ספר הזהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, ובגמרא אמרו, "דילידה אימיה כרבי שמעון תיליד ואי לא תיליד" (מכות י"ז) הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבבי רבבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיית הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמת בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עולמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א וזכרנו לחיי העולם הבא:

למוד הזהר מרומם על כל למוד אפלו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "בסא מלך" (פרוש על תקון מ"ג) אמר:

למוד הזהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו וזכרנו לברכה לרבי שמעון:

בהאי ספר הזהר יתפרקון מן גליותא פד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדה קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע בהאי חבורא די לקח דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון – רצה לומר:

כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח

ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמת התקונים: "והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע" וגו' והמשפילים אלין רבי שמעון וחבריה, יזיירו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל

נשמתין דמתו בתאן לנחמא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסיא ובארח שכל. ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמיהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דיייתי דרא דמלאכא משיחא.

המורם מן האמור כי:

הגאולה תלויה בלמוד הזהר

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול למוד הזהר, נקח אותו מדברי הרב הגדול המקבל האלהי רבי חיים ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותו יגן עלינו אמן, הכתוב בהקדמת שער ההקדמות, וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר, כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למפתנו ולחרבן בית מקדשנו, אזי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים ועדין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצנו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הוכא בספר התקונים תקון ל' וזה לשונו: תנינא כתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו', בההוא זמנא ויזפור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה (רוצה לומר למוד הזהר), דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). עד כאן.

ילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה

הרי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישבן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח, אשר על פן אנחנו חכמי ורבני עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסוד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמר הספר הזהר, ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם, וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה.

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מהזהר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמדו איזה עליו כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלה אלפין ורבי רבובן עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים, וכבר מנינו חברת מזופה את הרבים להשתדל בזה

ולא יהיו שום צרות, ורק רחמים וחסדים פשוטים סובבים את כלל ישראל.

אין בעיות של ביטול תורה, כי בשעה אחת לימוד זוהר הקדוש בשבת אשר עולה לערך מיליון שעות תורה נגלה בחול ושווה ל' 100.000 אברכים הלומדים 10 שעות בהתמדה ביום אחד, וזה עוד יותר כי זה תורה לשמה, שמגן על כל הדור.

אין לנו דאגות של צניעות, כי רק בכמה דקות שלומדים זוהר הקדוש עושים תיכף תשובה. [ראה להלן]

אין לנו שאלה של אהבת ישראל, כי אם לומדים זוהר הקדוש אחד אוהב את השני. תראו איך שהתאחדו כל ארצנו הקדושה עם יהדות הגולה ביחד, וכל אחד מעורר לזולתו.

בחסדי השי"ת אנחנו מקושרים עם קהילות רבות בארץ, ומרגישים איך שכולם אוהבים זה את זה בזכות לימוד הזוהר הקדוש. ובאמת זה מה שצריך כלל ישראל, רק אחדות, וצריכים כל עם ישראל להתאחד באהבה כמו שתיקן האריז"ל לומר לפני התפילה הריני מקבל עלי מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" ובזה זוכה לתקן את כל ישראל וכמו שאמר השל"ה הקדוש בנוסח של הלשם יחוד לומר בשם כל ישראל, ובזה מתקן את כל הגלגולים של הכלל ישראל, ואמרו

ואתם, אחינו, גבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוץ לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כחו, באפן פי כל חבר ילמד זוהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בבדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים. וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה.

וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו, ואחר הסיום אם יצטרף עוד נחזור עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשב"י וזכותו יגן עלינו אמן, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

בזוהר הקדוש "בכנישתא חדא תיכף יבוא משיח. ורק הערב רב", אלו המחפשים כסף וכבוד ובונים בנינים גדולים להתפאר ולהתגדל, כמו

וטו דברי הזוהר על השלטון של הערב רב והמצב באחרית הימים, ולגבי מה שקורה בתקופה האחרונה וכו':

הנה לשון הזוהר הקדוש ברע"א מהימנא (במדבר דף קכ"ד ואילף), עם תרגום עקרי הדברים:

... כגוונא דא בישראל: כד אינון מחללין אורייתא קודשא בריך הוא ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דרגייהו "כלב" ו"נחש", ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבו ויצורפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב, הדא הוא דכתיב (זכריה ג') "וצרפתים כצרוף את הכסף, ובחנתים כבחון את הזהב", עד דיתקיים בהו (ישעיה א) "אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו."

ופשישראל יפרו את חקי התורה, הקב"ה יכניס אותם לצער תחת ידיהם של המסלמים והנוצרים, והערב רב, פדי לברר וללפן אותם.

... ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה לא שלטא על ישראל יתיר, דהא פרנסה דילן לא ליהוי אלא מסטרא דאילנא דחיי, דלית תמן לא קשיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, דכתיב (זכריה ג') "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", דלא יתפרנסון ת"ח מעמי הארץ אלא מסטרא דטוב, דאכלין טהרה כשר היתר, ולא מערב רב דאכלין טומאה פסול איסור, דאינון מסאבין דמסאבין גרמייהו בנשג"ז, בגין דאינון בנוי דלילית דאיהי נשג"ז חורין לשרשיהו, ועלייהו אתמר (ישעיה ד) "כי משורש נחש יצא צפע".

ולקראת הגאולה תלמידי החכמים לא יקבלו יותר את פרנסתם מהערב רב, הנרמז בעץ הדעת טוב ורע ובטמאה, אלא הפרנסה שלהם תגיע מ"עץ החיים". מסביר הזוהר שהפרנסה שלהם תגיע מאנשים יראי שמים האוכלים פשר והיתר, ולא מהערב רב שאוכלים טרפות וטמאות, ומטמאים את עצמם במשקבים אסורים.

... ורשעים בחשך ידמו אינון ערב רב ובג"ד אמר נביאה עלייהו (יחזקאל ג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

ואבל הערב רב הזה יקבל את הענש הזה, ותתקיים בו הנבואה הקשה "ואל אדמת ישראל לא יבואו" (במקום אחר הפסוק הזה מפרש בענש שלא יזפו לגאולה)

... א"ל רעיא מהימנא: באומאה עלך בשמא ד-ד' לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי קבורה דאתמר עלי (ישעיה ג) ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישאל מפורין בינייהו בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאיין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה.

שכתוב בהקדמת עץ חיים, והם אלו המעכבים הגאולה, כמו שכתוב בירמיה (פרק י"ג י"ז) "וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדַמְעַ תִּדְמַע וְתִרְדַּע יַעֲיִנִי דְמָעָה כִּי נִשְׁבָּה יַעֲדָר ה'", וביארו חז"ל מפני מה אריכת הגלות מפני בעלי גאווה.

ולא לחינם הזוהר הקדוש ורבי חיים וויטאל כותבים שיתרחקו מהם עד קצה האחרון, ולערך 172 פעמים הזוהר הקדוש מעורר על הערב רב, ולערך 130 מקומות שצדיקי הדור תלמיד בעש"ט ותלמידיהם ועוד, עוררו גם כן נגד הערב רב שיתרחקו מהם.

ומשה רבינו – רעיא מהימנא – מדבר פביכול עם אליהו הנביא, אודות עצמו פביכול (שחרי גואל ראשון, הוא גם גואל אחרון), בתקופת אחרית הימים, ואומר לו בערך כפי: **אני משיבוע אותך שלא התעכב** (בבשורת הגאולה), **כי אני נמצא בצער גדול! ואין מי שעוזר לי לצאת מהצער הזה. ואני נחשב בעיניכם של הערב רב ככלב מת, משום שאצלם התקיים "חכמת סופרים תסרח"** (גועל ובוז לתורה ולמדינה), **בכל מקום ומקום בישראל, וחרזי הערב רב ונעשו מנהיגים של ישראל, צאנו של הקב"ה, ואין לערב רב וכלת לעשות טוב עם תלמידי חכמים, ואנשי חיל ויראי חטא עוברים מעיר לעיר (לבקש תרומות), ולא יחוננו, ואין במעט מי שיתן), ומחרימים להם הערב רב, ולא נותנים להם אלא תקציבים "דבר קצוב" – בלשון הוזהר) מדלדלים, וזה מכון מלמעלה כדי שלא תהיה לערב רב תקומה בנפילתם.**

וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה ד) בניס המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא ביניהו.

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל. גולנין! מארי שוחד! דאינון דינין רישי עמא (בראשית ה) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עלייהו אתמר (איכה ה) "היו צריה לראש".

וכל החכמים ואנשי החיל ויראי החטא בצערא, ברחק וביגון, והם נחשבים ככלבים, ומתקנים בהם הפסוק באיכה "בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות", והם לא מוצאים מנוח. ואלו הערב רב הם עשירים, בשלוח, בשמוחה, בלי צער ויגון בכלל. הם גולניו לוקחי שחד! והם אלו השופטים וראשי העם, "פי מלאה הארץ חמס מפניהם", ועליהם נאמר באיכה "היו צריה לראש".

וכל זה כבר התקיים, אנוחנו הרי חיים את זה (עין באריכות בספרי הערב רב י"ז חלקים – וראה באריכות בהקדמתו של רבינו חיים וויטאל, בספר "הזוהר והערב רב").

ובזכות לימוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום, ננצח את הערב רב, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקיים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

יד) הצדיקים האמתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו

היוצא לנו מהזוהר הקדוש שמי שמעורר ללימוד הזוהר הקדוש הם הצדיקים האמתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו, וכן כתוב בזוהר הקדוש דבדרא בתראה יתלבש נשמת משה בצדיקי ישראל ויעוררו את עם ישראל על לימוד כל חלקי התורה"ק'. ואלו שלא מעוררים הם מהערב רב", וצריך להתרחק מהם. כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד

[ו] הגאולה לא תהיה, רק על ידי לימוד התורה, ועקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אכן שלמה פרק י"א אות ג)

[ויא] על ידי לימוד הזוהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל

זהר פרשת נשא (דף קכד): אמר רעיא מזהימנא: אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמינתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. וכן אהרן ודאי איהו אַח דיילי, (משלי יז) אַח לצרה יולד.

באור: משה רבינו אמר לאליהו הנביא קום פתח עמי ותסיעני לבאר טעמי המצוות כי אתה עוזר לי בכל צד, ואתה נקרא אַח שלי.

... פגוונא דא בישראל, פד אינון מחללין אורייתא, קודשא בריה הוא יעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו כל"ב ונח"ש, ואתדנו תמן, ובהון יתברו ויתלבנו ויצרפו ויצרו הפסח וכבון הזהב, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) ויצרפתים פצרף את הפסח ובחנתים כבחן את הזהב, עד דיתקיים בהו, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם בשנים פשולג ילבינו.

[באור: בעין זה בישראל פשהם מחללים את התורה אז בעוון חלול התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס אותם בגלות ובשעבוד של בני עשו וישמעאל, שמדרגתם כלב ונחש, עשו כלב, וישמעאל נחש, ושם יתלבנו ויצטרפו ישראל עד הגאולה).

ואילנא דטוב ורע, בגיניה אתמר, (שמות טו) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהו ישראל עם ערב רב, פלהו הו אילנא דטוב ורע, ועל דא, חציו מתוק מסטרא דימינא. וחציו מר, מסטרא דשמאלא. ובזמנא דערב רב הו מחטיאין לון לישראל, הוי כאילו הו פלהו מסטרא דרע. ומיא אתהדרא פלהו מרירין, בהוא עץ מר במיא, הדא הוא דכתיב, (שמות טו) ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה פי מרים הם.

באור: ועץ הדעת טוב ורע, שבשביל עץ הדעת נאמר במרה ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם, ויורהו ה' עץ וגו', לפי שהיו ישראל מערבים בערב רב שהם רעים, ומחטיאים את ישראל, לכן היה צריך לברר את הטוב מהרע, ובזמן שערב רב מחטיאים את ישראל היו פלם מצד הרע ולכן המים היו מרים.

ע"א) שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, כְּלָב, נְחֹשׁ, אָדוּם וַיִּשְׁמָעָל, וְאִכְמ"ל, [וְכַתְּבֵנִי כִּבְר עַל זֶה לַעֲרֹךְ 17 סְפָרִים, הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ יַעֲזוּר לִי שְׂאוּכַל לְהַדְפִּיסִם עוֹד הַפֶּעַם, כִּי אֵין כִּבְר לְקַבֵּל אוֹתָם, וְהַצִּיבוּר מִבְּקַשׁ לְדַעַת קִצַּת עַל הָעֶרֶב רַב כַּדִּי שִׂיּוּכְלוּ לְהַתְּגוֹנוֹן נִגְדָם שְׁלֵא יִפְלוּ בַּפַּח שְׁלֵהֵם].

עוֹד אֶפְשֶׁר לֹמַר בְּדַבְּרֵי הַקְדוּשִׁים, כְּמִבּוֹאֵר בְּתַקּוּנֵי זֶהר (דף נ"ג:) עַל יְדֵי שְׁנַתְּדַבֵּק בְּהַצְדִּיק שֵׁישׁ לוֹ כֹּחַ לְהִגֵּן וְלִהְיוֹת תַּבַּת נֹחַ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא הָרֶשֶׁב"י הַקְדוּשׁ שֶׁהַבְּטִיחַ (סָפָה דף מה:): וְאָמַר חֲזַקְיָה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָכוֹל אֲנִי לְפָטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה, וְכו'.

טו) הָעֶרֶב רַב הֵם הַמְּחַבְּלִים הָאֲמַתִּיִּים וּמִצְעָרִים אֶת יִשְׂרָאֵל

וּבְתַקּוּנֵי זֶהר (דף נ"ג:) כְּתוּב: דָּג גְּדוֹל אִיהוּ עֶרֶב רַב, דְּאִינוּן (נ"א דְּאִיהוּ) רַב הַחוּבֵל, מֵאֵן חוּבֵל אֶלָּא רַב מִכָּל מַלְאָכֵי חַבְלָה, אִיהוּ חוּבֵל, וְאִיהִי חַבְלָה, עֶרֶב רַב בְּנִין דְּלִילִית חִיִּיבָא, דְּבַהוֹן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוּ יַת

וְהָאִי עֵץ מֵר, אִיהוּ כְּגוֹנוֹא דְּנִסְיוֹנָא דְּסוּטָה, אִי סֻטָּת תַּחוּת בְּעֵלָה, אִינוּן מִיִּין דְּאִשְׁקִיָּין לָהּ אַתְהֲדָרוּ מִרִירִין, וּבַהוֹן וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיבָה, וְאִי לֹא סֻטָּת מֵה כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זְרַע, וְאוֹלִידֵת בְּר. אוּף הַכָּא וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם.

בְּאוּר: וְעֵץ הַמֵּר שֶׁהַשְּׁלִיף מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוֹף הַמַּיִם, הִיָּה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה, שְׂאֵם סֻטָּתָה תַּחוּת בְּעֵלָה, אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לְהִיּוֹת מְרִים, וְעַל יָדָם הַתְּקִים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיבָה", וְאֵם לֹא סֻטָּתָה תַּחוּת אִישָׁה אִזְ כְּתוּב שְׁתוֹלִיד בְּנִים קְדוּשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמִרָה הַמַּיִם בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלִם טְהוּרִים. כְּמוֹ שְׂבָאֵר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֵאמְרֵי הַזֶּהר לְעִיל (דף קכ"ד ע"ב).

כְּגוֹנוֹא דָּא, יְתַעֲבִיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפוּרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (דְּנִיָּאֵל יב) יְתַפְּרְרוּ וַיִּתְּלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מַסְטְרָא דְּטוּב, וְקִיּוּמִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים אִינוּן מַסְטְרָא דְּרַע, וַיִּתְּקִיִּים בְּהוֹן (יְחֻזְקָאֵל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ וְקִטִּיל לֹון.

בְּאוּר: כְּעִין זֶה יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגְּאֻלָּה הַאַחֲרוֹנָה, כְּדִי לְבַרֵּר אֶת הַנְּשִׁמוֹת הַקְדוּשׁוֹת מִן הַנְּשִׁמוֹת הַטְּמֵאוֹת, עַל יְדֵי שִׂיכְבִּיד עֲלֵיהֶם עַל הַגְּלוּת וְהַצְרוּת, וְהַצְדִּיקִים הַמֵּאֲמִינִים בַּה' שֶׁכָּל הַצְרוּת הֵן רַק נִסְיוֹנוֹת וְהֵן לְטוֹבָה, יִתְּלַבְּנוּ וַיִּטְהָרוּ מִשְׁמַאֲתָם וַיִּתְּדַבְּקוּ בְּהַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ בִּיתֵר שְׂאֵת בְּתִשׁוּבָה וְתַפְלָה, וְהַרְשָׁעִים יִצְאוּ מִכָּלִל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּמְּדוּ וַיִּאֲבָדוּ וְלֹא יִרְאוּ בְּטוֹבָה, וְזֶה מֵה שְׁכְּתוּב "וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים" אֵלוּ שְׁמִצַּד הָרַע, וַיִּתְּקִים בְּהֵם הַפְּסוּק בִּיְחֻזְקָאֵל (יג ט) "וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ" וְלֹא יִזְכוּ לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאַרְץ הָעַמִּים הוֹרְגַת אוֹתָם.

בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצעים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשך, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

(טז) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

(יז) תורת הסוד היתה מבזה בעיני הערב רב

באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר

חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המש"ח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא
ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צ). תנא, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הועד
היה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (נאשם), ואנשי (גליל) (גבול)
יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו,
ויפני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת
וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הון הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הון
הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה
ובנסתר – פי אור בגימטריה ר"ז², שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות
התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם.]

ויב 1. ראה בהקדמה השנייה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היה עקר פונת רבי שמעון
בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחדה עם
התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה במה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחוד קודשא
ברוך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו אור, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות
וקלות הגלות, והשבת קטרוגם, שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בנייה
שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישין ודבין דאכלין ענא שהם ישראל,
ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרמה, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחבור זה כו', והספר
הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם,
ובהשם בטחוננו שנהיה בכלל הזוכים, אמן בן יהי רצון.

2. בחד לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) וז"ל: ודע, כי עקר פונת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום
בחבור הזהר היה לה להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה
סמך ליחדה בבעלה יחוד גמור על ידי החבור הזהר במה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה
שזהו גורם ליחוד קודשא ברוך הוא ושכינתא על ידי הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא אור, וגם על ידי
החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל עת
ובכל שעה נגד מדת הקדושה, והשמות הקדושים הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין
אמות העולם הנקרא חיון בישין אריות ודבין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמה, והם בחינת
סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי
לתן סעודא לשכינתא. והנה כל אלו שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא
יותר חשוב מפל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קים.

התופס חלק מן האחדות פאלו תופס כלו

(יח) בגלות האחרונה בזכות הזיכרון הקדוש נזפה לאראנו נפלאות

3. בתולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו בתנת פסים פרשת קדושים וזה לשונו: כל התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחרות אחר, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחרות פאלו דוחה פלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לוי חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למזון, כי אם הלומד פדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור פלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שהיו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה פאלו דוחה את האחרות פלו ומתחייב בנפשו, מדה שאין בן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחרות פאלו תופס פלו כו'.

סוד תקוני הזיכרון שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין וכתבו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם תקוני זכר, מפני שהוא לשון אור, ואור גימטריה ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חסאיכם פשנים הללו, שסודות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמוד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזוה"ק אימא עילאה - תשובה).

אור בגימטריה ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זכר להמגיד מקאזניץ וכתבו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, כי אור גימטריה ר"ז, וזה נקרא פ"ן שגימטריה סו"ד מיסוד. וזה שכתוב במודרש, אני אמרתי יהי בן, והרשעים אמרים לא בן, שהם אמרים שאין בתורה אלא הפשט, על פ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבציתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם פרים ולות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומו.

אור בגימטריה אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ן

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטר פרשת תבוא), וזה לשונו: קומי אורי כי בא אורף (ישעיה ס א), אור בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא אור לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, כי בא אור"י, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו פוודע.

כְּנוּנָא דָא בְּגֵלוּתָא בְּתַרְאָה (הַיְאוּרָה) הַזְהַר בֵּיה הָוֵה רַ"ז, דְּאִיהוּ אֹר
 דְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צַאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
 נְפִלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תְּשַׁלִּיכוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תְּחִיּוּן,
 אֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה.

[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵּן בְּגֵלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רַזִּי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַזְהַר
 הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא אֹר הַפְּדוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תִּבְא הַגְּאוּלָּה, וְכֵן
 יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימֵי צַאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נְפִלְאוֹת", שְׁגַם כָּאֵן
 בְּסוּף הַגְּלוּיּוֹת שְׁזָה גְלוֹת עָרַב רַב, נִנְצַל עַל יְדֵי עֶסֶק בְּלִמּוּד הַזְהַר
 הַקְּדוּשׁ, וְזֶה "כָּל הַבֵּן" - מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת בֶּן - שְׁלוּמֵד אֶת סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה - "הַיְאוּרָה תְּשַׁלִּיכוּהוּ" - לְצִלוֹל בְּיַם חֲכָמַת הַסוּד, "וְכָל הַבֵּת
 תְּחִיּוּן" - אֵלוֹ שְׁעַד עֵתָה עֶסְקוּ בְּנִגְלָה - גַּם הֵם יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בַזְהַר
 הַקְּדוּשׁ].

יט) וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֹו (לִילִי"ת) אַמּוֹם
 שֶׁל עָרַב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה בְּנִגְדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עָרַב רַב
 מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם

וּבְתַקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן י"ג דף כ"ז ע"ב), עַל הַפְּסוּק אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ
 בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגו' - אֲשֶׁרִי וְתִהְלֵתוּ שֶׁל הָאִישׁ - אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת
 רְשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. (תְּהִילִים פָּרָק א פְּסוּק
 א)

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוּא אַהִי"ה אֲשֶׁר אַהִי"ה. רֹאשׁ לְכָל הַרְאֻשִׁים וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר
 (שִׁיר ז) רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּפָרְמֶל. וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְדַלֵּת רֹאשֶׁךָ כְּאֶרְגָּמוֹ. זֹו
 תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וְבוּ מְשַׁבְּחִים לְבַת בְּזָה הָאֲשֶׁרִי (וְעַל כֵּן בְּרֵאשִׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בַּת) זֶה
 הוּא שְׁכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת. [הֵם הַצַּדִּיקִים שְׁמַעְלִים אֶת
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה] מִי זֹוכָה לִיכְנֹס שְׁמָהּ, אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים. שְׁהִיא
 עֲצָה רְעָה מְצַד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע. (מִי הַרְשָׁעִים. זֶה סִמָּא"ל וְנַחֲשׁ) וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים
 לֹא עָמַד. אֵיזָה דֶרֶךְ חֲטָאִים. זֹו שְׁנַאֲמַר בָּהּ (מִשְׁלִי ל) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת
 אֲכָלָה וּמַחְתָּה פִּיהָ וּגו'. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֹו

(לילי"ת) **אָמַם שֶׁל עַרְב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עַרְב רַב" מְטַמְאִים" בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם, כְּנֵדָה. וְיָמִי שְׁמַת־דַּבָּק**

[יג] בספר מטעמי הזוהר, ד"ל:

הַמְצִיפִים וְיִמְאָמִינִים לְגֵאוּלָּה, הֵם יִזְבּוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמּוּבְטָחוֹת:

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (ישעיה מא) הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. וְיָמִין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל. כָּל אֵינּוֹן טְבָאן, דְקָאָמַר עַל יְדֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט... (עתידי הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתנבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אָבָל אֲזַלִּין לְבֵי מִדְרָשׁוֹת, פְּתִיחִין סְפָרִין, וְחַמְאָן כָּל אֵינּוֹן טְבָאן, דְקָא מַחְכֵן, וְחַמְאָן פְּתִיבִין בְּאוּרִייתָא, דְאָבְטַח לֹון קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהוּ, וּמִתְנַחֲמִין בְּגִלוּתְהוֹן... (ישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...) וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. יֵמֵי כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. דְאֵתְקַפוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרִגּוֹ אַעֲלֶךְ בְּגִלוּתָא דָּא. בְּהֵוֹא זְמַנָּא. יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ מִכָּל טְבִין דְיַחֲמוּן לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל. (ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, פתיבת נח שהצילה מהמבול). (זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב)

הַרוּצָה לְהִינְצֵל מִקְלִיפַת הָעַרְב רַב מְכַרְח לַעֲסוֹק בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ, פְּתִיבַת נַח שֶׁהִצִּילָה מֵהַמְּבּוּל

וְאֵינּוֹן עַרְב רַב רְשִׁיעִיָּא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) דִּיתְקִינִים בְּהוּ בְּהֵוֹא זְמַנָּא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב): (דניאל יב) יִתְבָּרְרוּ יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. (שָׂאוּ יְהִיָּה בִירוּר גְּמוּר בִּישְׂרָאֵל) יִתְלַבְּנוּ: אֵינּוֹן מְאִירֵי מְשֻׁנָּה. (אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה) וְיִצְרְפוּ: אֵינּוֹן וְרַעָא קוֹדֶשׁא דְשָׂאָר עֲמָא. (זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים ויצדקו) הוּדָא הוּא דְכְתִיב, (וכר'ה יג) וְיִצְרְפִתִּים בְּצַרְף אֵת הַכֶּסֶף. (דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינּוֹן עַרְב רַב. (ואלו הערב רב וצאו מכלל ישראל)

(דניאל יב) וְהַמְשֻׁכִּילִים יְבִינוּ, אֵינּוֹן מְאִירֵי קְבֵלָה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דְאֵתְמַר בְּהוֹן (דניאל יב) וְהַמְשֻׁכִּילִים יְהִירוּ בְּזוּהַר הַרְקִיעַ. אֵלִין אֵינּוֹן דְקָא מְשִׁתְּדִלִין בְּזוּהַר דָּא, דְאֵקְרִי סְפֵר הַזְּהַר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר) דְאֵיהוּ בְּתִיבַת נַח, (שהוא פתיבת נח שמציל מהמבול) דְּמִתְכַנְשִׁין בְּהַ שְׁנִים מְעִיר, וְשָׁבַע מִמְּלִכּוּתָא. וְלִזְמַנִּין אַחַד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשֻׁפְחָה. (שכמו שלא בולם זכו להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הֲנִנִּי שׁוֹלַח מְלֹאכֵי וְפָנָה דְרָךְ לְפָנַי וּפְתֹאֵם יְבוֹא אֵל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלֶּאֶף הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בֹא אָמַר ה' צְבָאוֹת) דְּבַהוֹן (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) יִתְקִינִים (שמות א) כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכּוּהוּ. (להיות בבחינת בנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) וְדָא אוּרְהֵ דְסַפְרָא דָּא, וְכִלְאָ עַל סְבָה דִּילָךְ. (זה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש) (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך – רצ"א מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, רע"ן תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

עֲסַק הַתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמּוּהָ: וְהִנֵּה מַה שְּׁכַתְּב בְּתַחֲלַת דְּכְרִיו וְאֵפִילוּ כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא כָּל חֶסֶד דְּעַבְדֵי לְגַרְמִיזְהוּ וְכוּ'. עַם הָיִית שֶׁשְׁטָשׁוּ מִבְּאָר, וּבִפְרֵט בְּזַמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרֹדִם לְחַתֵּף בְּהַ אֲצֵל קֶצֶת בְּעֵלֵי תוֹרָה אֲשֶׁר עֲסָקִים בְּתוֹרָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פֶּרֶס וְהַסְפָּקוֹת יְתֵרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹתֵם מִכָּל רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי סְנֵהֲדָאוֹת, לְהִיּוֹת שְׁמֵם וְרִיחֵם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים

במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוניין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון בללות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה בנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולענן בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות – ועין אור הזהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, ופלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובודאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, ופלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובודאי לא ישיג ארחות חיים וכתבי מרן הרב ויטאל בלבד – בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחויץ, בדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוניי זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכנינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מייראה. (היכל הברכה קומנה פרשת עקב ז', י"ט – אור הזהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מצייל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדרי כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "אשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ". רבי

יִדְחֲנָן אָמַר: אִף מִגֵּן עַל כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ שְׁנָאֲמַר: "וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתִיךָ". וְלֹא אָמַר אִף מִקְרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה שְׁנָאֲמַר: "וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עִמִּי אַתָּה".

וְעֵינַי בְּסַפֵּר "נֶפֶשׁ הַחַיִּים" (שַׁעַר ד' פֶּרֶק כ"ה), שֶׁרַק עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמּוּחַ זוֹכֵה לְקַיֵּם הָעוֹלָם. וְאֵין לָךְ תּוֹרָה לְשִׁמּוּחַ יוֹתֵר מִלִּמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, (עֵינַי אֹרֵחַ הַזּוֹהַר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעינין ושקידה ויגיעה גדולה לשמחה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא ב"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם בו. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים בו. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד בו ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאיות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמחה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמחה בו. רבי יוחנן אומר אף מגיין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמחה בו. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

וידן בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

הַיּוֹת וְחַו"ל גִּילּוֹ לָנוּ שֶׁהָעָרֵב רַב הֵם הַמְּעַפְּבִים אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ, וְכָל הַצְּרוֹת מִקְּמַתָּם, וְהַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מֵלֹא מִזָּה בְּהַרְפֵּה מְקוֹמוֹת, לְקַטְנּוֹ מִרְאֵה מְקוֹמוֹת נִרְחָב וּבְהִקְנֵף נִפְלָא.

310 מִרְאֵה מְקוֹמוֹת שֶׁפְּתָבוּ וְהַזְּהִירוּ אוֹתָנּוּ לַהֲיֹת נִזְהָרִים מִן הָעָרֵב רַב – כְּנִגְדַּ שׁ"י עוֹלְמוֹת הַמוֹכְנִים לְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת.

רָאָה: זוֹהַר בְּרֵאשִׁית דָּף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוֹהַר שְׁמוֹת מַה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוֹהַר וִיקְרָא כו, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צו, עא. קיא, עא. – זוֹהַר בְּמִדְבַר קַבֵּב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלו, עא. רמו, עב. – זוֹהַר דְּבָרִים רַעַג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תִּיקוּנֵי זוֹהַר, דָּף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמוז, עב. – זוֹהַר חֲדָשׁ: פ' יתרו מאמר ד' גוּוֹנֵי עֵינָא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שְׁרֻטוּטִין דְּמִצְחָא. – תִּיקוּנֵי זוֹהַר חֲדָשׁ: דָּף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פ"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, בה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א' ב', ד'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחוקת, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צו, קי, קב, קמד, קפו, קצת, רנא, רנב, – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ", מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמישין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על זוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ'

באותו אשְׁרִי. שֶׁהוּא הַפֶּתֶר וְהַרְאֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמֵר בּוֹ וְהִנֵּה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאמַר בּוֹ וְעָלְהוּ לֹא יָבוֹל.

כ) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהר אַרְבָּעִים יוֹם מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים

בְּהַקְדַּמַת הַמוֹצֵיא לְאוֹר תְּקוּנֵי זֶהר מֵהַגְר"א, פְּתוּב, וז"ל: יַעֲנֵן בְּסוּף הַקְדַּמַת בַּעַל כֶּסֶף מְלֶךְ, וְעוֹד בְּכַמָּה סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהִלְהִיבוּ מְאֹד לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי הַזֶּהר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁמֵּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְאוּלַי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמָּה שֶׁכָּתַב בְּתַקּוּן ו' וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּתַבַּת נֹחַ הִיא אִמָּא עֲלָא חֲלוֹן דִּילִי הוּא עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא, דְּבִיָּה אִוֵּר יִתִּירָה אִוֵּר. וְכָתַב בְּבֵאוֹר הַגְר"א שֶׁבְיוֹם הַכַּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתֵּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אִמָּא עֲלָא פְּתוּחִים, וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, וְרַעִיא מִהֵימְנָא אִיתָא עַל הַתְּקוּנֵי זֶהר דְּאִיָּהּ כְּגוֹנָא דְּתַבַּת נֹחַ וְכוּ' כְּפִדּוּעַ.

ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ו' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אויפן ז דף מז, אויפן טז דף עה, מ"ד אויפן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה.

כא) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים – וַיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילַיִם בְּאֻמֵּירַת הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילַיִם לְלַמֵּד סֵדֵר תְּקוּנֵי זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ מִחֻמְשַׁת עֶשֶׂר בְּאֵב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֻמֵּירַת תְּקוּנֵי זֶהֱר בְּחֻדָּשׁ אֵלּוּל מִבְּאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶא מְלָךְ שְׁמַטְהַר הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֶרֶב קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימָן ל"ו סִימָן ב') אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ וַיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילַיִם בְּאֻמֵּירַת הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

וְכִידוּע שְׁרַבְנו הַקְּדוֹשׁ רַבְּנו נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זצ"ל צִוָּה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׂיִגְמְרוּ כָּל הַזֹּהֵר וְתִיקוּנֵים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְהִיּוֹת וְה' עֶזֶר לָנוּ שֶׁהוּצָאנוּ לְאוֹר סֵפְרֵי הַזֹּהֵר הַמְּחוּלָק הַיּוֹמִי מִחֶלֶק ל' 354 יְמֵי הַשָּׁנָה, וּבְסֵפֶר הַזֹּהֵר הַזֶּה כָּל כֶּף קָל לְגְרוֹס הַזֹּהֵר בְּכָל יוֹם לְעֶרְךָ 12 דְּקוֹת, וְכֶף יִגְמְרוּ הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְכֶף כְּשִׁמְגִיעִים לְאוּמָן יְבִיאוּ מִתְּנָה לְרַבְּנוּ ז"ל, סִיּוֹם כָּל סֵפֶר הַזֹּהֵר וְתִיקוּנֵים וְזוּהֵר חֻדָּשׁ.

עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהֵר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "שִׁיחוֹת הַר"ן" מִרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלֵמוֹד הַזֶּהֱר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהֱר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהֱר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".

לְמִדָּם אָנוּ מַזְהֵ, שְׁלֵמוֹד סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ, הוּא כְּלִי גְדוֹל לְקַבֵּל דְּרָכּוֹ תּוֹרָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מִחַפֵּשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרָט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לְחַנֵּךְ אוֹתָם לְחֶשֶׁקוֹת הַתּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דְרָךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לְחַנֵּךְ אוֹתָם לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקְל לְחֶשֶׁקוֹת

התורה לכל מיני למוּדִים שֶׁל התורה הקדושה, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר רַק התורה הזאת, וְיִתְעוֹרֵר לָבֶם כָּאֵשׁ לְהִבֵּת שֶׁלְהִבֵּת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(כב) "וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ" – כָּל יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּקִרְיַת הַזֹּהֵר!

הַזֹּהֵר הַמְּחוּלָק הַחֲדָשׁ הַמְּחוּלָק לִימֵי הַשָּׁנָה, בֵּא לֵאפְשֵׁר לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ וּבְעוֹלָם לְהִיּוֹת שׁוֹתֵפִים בְּקִרְיַת סֵפֶר הַזֹּהֵר וּבִסְיוּמוֹ, לְתִיקוֹן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לְתִיקוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל, וּלְבִיטוּל כָּל גְּזִירוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת מֵעַל עִם יִשְׂרָאֵל.

(כג) אֶלֶף מֵאַמְרִים, עַל חֲשִׁיבוֹת הַלְמוּד וְהַקְרִיָּאָה בְּזֹהֵר

בְּסֵפֶר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר, אפילו ללא הבנה!

בְּסֵפֶר אֲדִיר בְּמֵרוֹם - (לרמח"ל), כתב: "מִן הַתִּיקוּנִים הַגְּדוּלִים שֶׁנִּיתְּקְנוּ בְּעוֹלָם הִיא סֵפֶר הַזֹּהֵר... כִּי הוּא לְגֵאוּלָּה הוֹכֵן, וְלֵהַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

(כד) אֲמִירַת הַזֹּהֵר מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה

עַל יְדֵי סֵפֶר הַזֹּהֵר יִיצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים" (רעיא מהימנא - נשא).
וּבִשְׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב נֹאמֵר: "אֲמִירַת הַזֹּהֵר מְסוּגָּל לְנִשְׁמָה". וּבִשְׁם ר' אֶהֱרֹן מְזִיטָא מִיר נֹאמֵר: "שְׁזוּהֵר הַקְּדוּשׁ צָרִיךְ לֵאמֹרוּ בְּלֵא בְּאוֹר, כִּי הַתְּבוּת וְהַדְּבוּר שֶׁל הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ עֲצָמָן מְקַשְׁרִין אֶת הָאָדָם לְאֵין סוּף יִתְבָּרַךְ."

(כה) כָּעֵת מוֹצִיאִים לְאוֹר ב"ה סֵט שֶׁל 18 פְּרָכִים גְּדוּלִים עִם בְּאוֹר קָל, שֶׁבְּקִרְוֵב יֵצֵא לְאוֹר, וְעוֹד סֵט שֶׁל 12 פְּרָכִים עִם בְּאוֹר חֲדָשׁ

וְהִנֵּה, בְּיָמֵינוּ אָנוּ, זְכִינוּ שֶׁסֵּפֶר הַזֹּהֵר נִגִּישׁ לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תְּבִל, בְּקִלוֹת וּבְפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, וְכָבֵד יֵצְאוּ סֵטִים מֵהִיכְלָא דְרַשְׁב"י בְּרֵאשׁוֹת הַגָּה"צ

המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בפורמט כ"ס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 כרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 כרכים גדולים עם ביאור נחמד וקל מאוד שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 כרכים עם ביאור חדש עומד להופיע בעזרת ה' בקרוב, על ידי הצדיק המזכה את הרבים לשם שמים הרב פנחס ראובן מבני ברק, ר"ח השומר 74, ושם אפשר גם לקבל את ספרי הזוהר החדשים של 6 כרכים ב 77 ש"ח בלבד, הסחורה כמעט אזלה כבר, וגם אפשר לקבל שם תיקוני זוהר דף היומי בפורמט כ"ס בשני כרכים.

כו) בשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וכמעט יום מטלפנים אלי חרדים מירושלים בני ברק שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לרכוש. וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, וש"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. [היו הרבה מחסידים אחרים שהיו מאוד ברוגז עליו, שהוציא אותם מן הכלל, מה איפה אנחנו? – אבל ידוע שהוא היה איש קדוש, ולא פחד לומר האמת – וכאמרם ז"ל (סנהדרין צ"ז ע"א) תנאי, רבי יוסי אומר, דור, שבן דוד בא בו - בית הועד יהיה (לזנות) [לזנות], והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) [יאשם], ואנשי גליל (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל". מאי, "ותהי האמת נעדרת"? אמרי דבי רב, מלמד, שנעשית עדרים עדרים והולכת לה. מאי, "וסר מרע, משתולל"? אמרי דבי רבי שילא, כל מי שסר מרע - משתולל על הבריות].

ויש להוסיף על זה שני דברים:

א. למה יש להם אמונה פשוטה? בגלל שאבותיהם ואבות אבותיהם למדו זוהר הקדוש, והם ממשיכים בדרכי אבותיהם לומדים.

ב. בוודאי כשמשיח יבוא את מי הוא יקרב הראשונים, אלו שלמדו זוהר הקדוש, שהם היו אלו שגרמו לביאתו.

כז) קרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה

וב"ה שזכינו להגיע לקרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה, אמנם כל זה רק ההתחלה, והדרך עוד פתוחה לפנינו. לכן חובה גדולה על כל אחד ואחד להפיץ תורת הרשב"י זיע"א, וללמוד ולעשות עוד שיעורים ברבים, ושכל בית המדרש וכל ישיבה שיהיו שיעורים בזוהר הקדוש, ובכל נקל את צער השכינה וצער של עם ישראל ונזכה להגאולה שלימה בב"א.

ונראה שזו כונת הדברים שפצלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת נחסיית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגלה לכל הישועות וההצלחות.

כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא

מורי ורבותי! באדרא רבא קדישא (זמר חלק ג דף קכ"ח ע"א) כתוב: שהיה מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא: וזה לשון האדרא: תנא רזין דרזין, כד פתח רבי שמעון ברזי דרזין, אדזע אתרא, [למדנו בבביתא שבספר רזא דרזין, וכאשר פתח רבי שמעון לפרש את הסודות נדעזע המקום שישבו שם כדמיון הר סיני שנאמר בו ויחרד כל החר מאד] וחברין אתחלחלו. [והחברים התחלחלו ונרעדו כדמיון ישראל במתן תורה שנאמר ויחרד כל העם אשר במחנה]. – כמה גדול זכותו של הרשב"י ז"ע אשר בלמוד תורתו זוכים למעמד הר סיני וקבלת התורה.

כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו

בקוונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזהר דויחי שהובא לעיל שרק בה ועל דה יזפה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל דה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה

ידוע מספרים הקדושים שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, ז"ע.

לא) אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּתוֹרַת הַסּוּד שֶׁהִיא קִיּוּם הָעוֹלָם

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיה לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, **אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.**

מפאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, כמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד):
"ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון "ה' ביד נחנו ואין עמו אל נכר"
 (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: **"זכו דדרא דא יקים עלמא עד דייתי מלכא משיחא"** וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות **יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון.** כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: **"וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגניה יקראת דרור בארץ וגו'".** ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"** בב"א.

לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: **"מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול."**

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו" שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות

בדיוק אותם הנסים אנו רואים היום, בזמנים אלו אנו רואים שיש הר הגעש¹², שמוציא עשן גדול עד לב השמים, ועוד רעידות אדמה,

[טו] אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספדו, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם ההר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש "יגע בהרים ויעשנו" – כמו שמפרש בסניני (שמות יט) והר סיני עשן פולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד ענשו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראיו, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה בראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה ההר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היערות דבש.

וכף מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעורך בישמוך סלה: ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים ישראל:", ועוד שם למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד- ני גם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בבח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקדם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבאר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו בן אפשר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הירדן ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לך הים פי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שלעם ישראל די לפחד משמע אלוקי יעקב מה שאין פן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת היםים ושאג מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למענינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ושיטפונות, מה השייכות של העשן הזה עם ישראל? מה אכפת לנו מה שיש שם באיזה מדינה רחוקה?

לפני שני חדשים היה פאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאד ורוח חזק, ומחמת פן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

כמה ימים אחרי זה בא אלי יהודי עורך דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אוירונים לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על פן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישירה על ארץ ישראל.

ומה שהיה הוא שיהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, פן נזכה לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהאר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ובזה אפשר לפרש הפסוק "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה'", בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק והכס דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דור ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. וכמרומו גם בש"ס בכמה מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, הלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רע"א מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שיקימו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר "זה"), היינו בבחינתו פני שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים זיהירו בזה"ק הרקיע, שזה טובב על כל אלו המקימים שיעורים בזה"ק הקדוש זיהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

(לד) בזכות הזוהר נצילנו ממאָה אַלף טילים

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך יותר מאלפים 2000 שיעורים בזוהר הקדוש, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אִנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל, הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס בי"ב כרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו, יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו. וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים פולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

**(לה) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש
מהטילים**

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו. בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול, מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום,

שְׂדוּעַ שְׁבִיבִית שְׁמֵשׁ יֵשׁ הָרִים מְלֵאִים עִם פְּצוֹת אָטוּם. וְהִגִּיעַ רַק טִיל אֶחָד כַּמָּה קִילוֹמֶטֶר מִבֵּית שְׁמֵשׁ, וְהִחֲזִיקוּ אֶת זֶה בְּסוּד, כְּדִי שְׁלֹא יִנְדַע לָהֶם הַמָּקוֹם אִיפֹה הַמָּקוֹם שֶׁהִגִּיעַ וְלִשְׁלֹחַ ח"ו יוֹתֵר טִילִים. וְהִפֵּל הָיָה בְּזָכוֹת הַזּוֹהֵר הַיּוֹמִי שֶׁעָבְדוּ עַל זֶה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ.

לו) אַחַד הָיָה אַבְרָהָם

כל אחד ואחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ועל ידי שיחשוב מה שכתב רבינו הקדוש התורה של אחד היה אברהם^{טז}, וכל אחד יכול להיות

טז) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" (יחזקאל ל"ג), שְׁאֲבָרְהֶם עָבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידֵי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁסָרִים מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְשָׂאֵר הַמוֹנְעִים, רַק כָּאֵלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזוֹהוּ: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הַרוּצָה לִכְנֹס בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם, אִי אֲפֻשֶׁר לוֹ לִכְנֹס כִּי אִם עַל יְדֵי בְחִינָה זוֹ שֶׁיִּחְשַׁב שְׂאִין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידֵי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנּוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁשׁ מִשָּׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעַבֹדַתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיף שְׁלֹא יַחֲוֶשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיִנָּתוֹ: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" כָּאֵלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם כַּפ"ל (לִיקוּטֵי מוהר"ן בַּתְּחִילַת חֵלֶק שְׁנִי).

וּמַעֲיָן זֶה מִדָּה שְׁמִסְפָּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, זָכַר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָהּ, מִשָּׁל, שְׁמֹלֶךְ אֶחָד הַגִּיחַ אוֹצֵר גְּדוֹל בְּמָקוֹם אֶחָד, וְסַבֵּב בְּאַחֲזִיזוֹת עֵינָיִם כַּמָּה וְכַמָּה חוֹמוֹת סָבִיב הָאוֹצֵר וְכִשְׁבָּאוּ בְּנֵי אָדָם לְאֵלוֹ הַחוֹמוֹת, נִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם חוֹמוֹת מִמֶּשׁ, וְקִשְׁזָה לְשִׁבְרָם. וְקִצְתָם חֲזָרוּ תַכְפֵּה, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׂנִיָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְרָהּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבֵר הַנְּשָׂאָרִים, עַד שֶׁבָּא הַבֵּן מֶלֶךְ, אָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בְּאַחֲזִיזוֹת עֵינָיִם, וּבְאֶמֶת אֵין שׁוֹם חוֹמָה כָּלֵל, וְהֵלֶךְ לְבִטָּח עַד שֶׁעָבַר עַל כָּלָם. וּמִזֶּה יִבִּין הַמְּשַׁכֵּל הַנִּמְשָׁל מֵאֲלֵיוֹ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֲסָתוֹת וּפְתוּיִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹמוֹת, שֵׁשׁ עַל אֹצֵר שֶׁל יְרֵאת שְׁמַיִם, שֶׁבְּאֶמֶת אֵינָם כְּלוּם. וְהַעֲקָר לֵב חֹזֵק וְאִמְיָץ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם מְנִיעָה וּבִפְרֵט הַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן מַחְמַת מִמּוֹן אוֹ שְׁמוֹנֵעַ אוֹתוֹ אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְחוֹתָנּוֹ אוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְכו', וְכִיּוֹצֵא, הֵם כָּלָם בְּטִילִים וּמְבַטְלִים לְמִי שֶׁלְּבוּ חֹזֵק וְאִמְיָץ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְגַם אֲפֵלוֹ גְבוּרָה שֶׁל הַגְּבוּרִים, הוּא רַק מִחוּץ וְאִמְיָץ הַלֵּב, שֵׁשׁ לוֹ לֵב חֹזֵק בְּיוֹתֵר לְרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, כְּמוֹבָא בְּסִפְרֵים (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֵלֶק שְׁנִי סִימָן מו).

כל הרוצה לכנס בעבודת השם באמת אי אפשר לו לכנס כי אם על ידי שיחשוב, שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא בהם, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת אחד היה אברהם כאלו הוא יחידי בעולם. (לקוטי

עצות, ערך מניעות אות ט')

העיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים אותו על ידי דבריהם

אברהם אבינו, זאת אומרת שכל אחד יכול לעשות גדולות ונצורות, וצריך רק הרצון [רצון אותיות צינור – שאם יש רצון טוב באמת, אז נפתחים הצינורות ויש סייעתא דשמיא] ועיקר הוא להתפלל במקוה ותפילות וההתבודדות לבורא כל עולמים, ולבקש מהשם שיזכה לעשות פעלים גדולים, אך ורק לאוקמא שכינתא מעפרא, ולמהר את ביאת המשיח צדקיננו.

(לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח

וכמו שאנו נזקקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מליון יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זוהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זוהר בסוד האלף לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר להגאולה שלימה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השיעורי זוהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף ותקשרו אלינו.

(לח) נעשה בעל תשובה בחמש דקות

השבת הזה בא לבית המדרש שלנו יהודי בעל תשובה, מירושלים עיה"ק, וסיפר, שהיה לו חבר שעבר על העבירות שבתורה, עד שלקח לו אשה נכרית, זה סיפור גדול, ואספר בקיצור, הוא נסע לארצות הברית, ולא היה לו ניירות וויזא, שלחו אותו חזרה לא"י, וכשבא הביתה, פתח ספר חק

ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת, הכל בטל ומבוטל למי שמתחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט).

לישראל, וקרה מה שכתוב בזוהר הקדוש שמה, שהעבירות שהוא עושה זה איסור כרת וכו', פחד מאוד ותיכף קרה לחבר שלו, ולקח אותו למעיין במוצא, ואחר כך נסעו לכותל, ובכה כמה שעות, ונעשה בעל תשובה גמור.

(לט) פֶּחַ הַרְשָׁב"י שְׁבִרְגַע אַחַד עִם קֶצֶת זֹהַר הַקְּדוּשָׁה, יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה

רבותי, הזוהר הקדוש זה כח כה עצום שאי אפשר לנו לתאר, [וכמה מחברה בעלי תשובה עבדו עליו ולא עזר כלום – ולכן אשרי חלקם של מזכי הרבים "הידברות" שהם מהגדולים של מחזירי תשובה בכל העולם, – וכבר חלקו קרוב לשני אלפים סטים של זוהר לבעלי תשובה, שהם יודעים ומבינים את הסוד איך להחזיר בתשובה, ומהם יראו וכן יעשו] כח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זוהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה. והיום בבוקר הביא לי האברך הזה מכתב של 3 דפים, ולא היה לי עוד זמן לראות המכתב.

(מ) מִי לַד' אֱלֹהִים

ענג כפול ושמחה מרובה לחזות ולראות איך שפמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזוהר העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזוהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלתי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י ועושים קבוץ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפירה כי האמת נר לרגלם.

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בנ"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמרא סנהדרין צ"ט)

מא) קנו מאות ואלפים של סטים

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים – לחלוקה חנם – מפני שידעים ערך של שעה תורה בעוה"ז – ובפרט לימוד הזוהר הקדוש שמוכפל לאלפים ולרבבות

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש, - אשר למה נחשב! - הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מפח זה. - בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זוהר הקדוש - אשר ערכו שנה לאלף שנה לימוד פשוט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תכפיל במאה יהודים - האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

מב) שעה אחת זהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אלף אברכים שלומדים ביום אחד 10 שעות

יהודי אחד שלומד שעה אחת זוהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אלף אברכים שלומדים ביום אחד 10 שעות, זאת אומרת, אם ניקח כל האברכים בכל ארץ ישראל שלומדים תורה ביום אחד, השכר של יהודי אחד שלומד שעה אחת בשבת קודש שווה יותר.

מג) אחר גלוי הסוד הגדול, לומדים יהודים 8-6 שעות זהר בשבת

ב"ה שבזכות הזה, שגילינו את הסוד הגדול הזה מהבן איש חי צ"ל, אמר לי יהודי אחד שלומד כל שבת 8-6 שעות זוהר הקדוש.

ישראל קדושים הם, אם מגלים להם כח של זכות התורה, כל ירא שמים שמפחד ומאמין בשכר ועונש, תיכף עושה לו שיעורים רבים בזוהר הקדוש.

מד) ששה ספרים על שכר וענש

חברתי ב"ה ששה ספרים על שכר ועונש, והדפסתי 5 אלפים וחילקנו את זה בחינם, תתפללו שיהיה לי הזכות להדפיס את זה עוד הפעם לשם שמים לאוקמא שכינתא מעפרא.

עבשו נדבר אל אברכי הכוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והקלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות). וכמדומה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוהר הקדוש בשמחה, אשר בכחו לעצר כל פרענות ולהשפיע כל הברכות

ויזו תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד משרים פרשת בא) – ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח) – אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי "מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזוה וחרג ואבדן בעלמא. (תיקו"ת ל').

ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

להוי ידוע שכל המסימים את ספר הזוהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זוהר הקדוש) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוהר הקדוש בשמחה, ובודאי יסכימו עמכם, כמו שכבר נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שכך עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עיין זוהר הקדוש פרשת לך לך דף ע"ז:). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוהר הקדוש הם גם במי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא – כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלומד בזוהר הקדוש הגם שאינו מבין עצם הלימוד כוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה יושע – יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבועים נפש, ושבעים גימטריה סוד – דע"י לימוד התורה – שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוהר הקדוש – שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של שבועים נפש, נמצל משבעים אמות העולם – עוד כידוע יעקוב במלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 – שהשנה תש"ע – וממנה - מכח סגלת לימוד הסוד יושע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") - זכרו! בידנו הדבר! – "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש

לאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום
אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

להשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קודש

(מה) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו
הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - זכאה
חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין.

מִרְנָא הַרִ"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנָיָה,
קְתַב וְזָה לְשׁוֹנוֹ:

קְתַבוּ הַמְקַבְּלִים ז' ל: דְּגָדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְף
פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל. עַכֲ"ק.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא -
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר).

אשר על פו, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי
החול.

ובנוסף לזה, נודע דברי הכסא מלך, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערך למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלה פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – הזהר הקדוש עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל."

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל

[יח] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה בקציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "וי לאיגון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

אור הרשב"י

חייך בעולם הזה ובנודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ומליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. - נו יש עוד מה לחשב - צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח, איך לבך מטהר ומזדכך ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזוה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקיומו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" - כי מה נחשב כסף וזהב - כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאולה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלוים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "ס"ד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נזרא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

(מו) המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקנטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב) וזל"ק: מבואר בזוהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב) שהוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא וכו', בגין דתחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו'. ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב "בריתי היתה אתו החיים והשלום" (ועיי"ש בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה וסקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכך הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

מוז) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צנאה מחיים" וז"ל:
המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו
 יוצא לקראתו עם סיעת אהביו, כשפא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה
 בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם
 והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספרי
 הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

**מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי
 הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.**

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל¹, מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו
 שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עו
 גימטריה 77 ובזה נתן כח ועלוי לפמליא של מעלה²) וכל המכניס את ספר הזוהר
 הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

[יט] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מההיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה בזאת
 שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון
 קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[כ] ועיינ נפש החיים להגר"ח וואליזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

כִּי אֶפִּילוּ רַק יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁיִּלְמַד כָּל שַׁבַּת רַק שְׁעָה אַחַת זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, אֵי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר הַזְּכוּיּוֹת שֶׁהוּא יִקְבֹּל, אֵין עוֹד מִחֲשֵׁב בְּעוֹלָם שֶׁיִּכּוֹל לְסַפֵּר כָּל הַשְּׂכָר שֶׁלוֹ, וְכַמָּה "חֹמֶת מִגֵּן" הוּא בּוֹנֵה לְכָלל יִשְׂרָאֵל וּמַצִּיל וּמְצַחֵה לְכָל הָעוֹלָם.

כְּתוּב בְּזוֹהַר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים [דף פ"ו ע"ב]: הַעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּאֲשֶׁר נִשְׁמַתֶּם עוֹלָה לְמַעַלָּה לְאַחַר מַאֲהָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, הִיא מִתְעַטֶּפֶת בְּאוֹר שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַחוֹת הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים לֹא יְכוּלִים לְגַשֵּׁת וּלְהִתְאַחֵז בְּאוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁהַקְּב"ה חוֹקֵק אֶת אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתָהּ בְּלְבוֹשׁ שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְגַם מִשְׁתַּעֲשֵׂע בָּהּ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂיוֹרֶשֶׁת ב' עוֹלָמוֹת עוֹה"ז וְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שֶׁלֹּא לומֵד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, כְּאֲשֶׁר יַעֲלֶה לְעוֹה"ב, אֶפִּילוּ יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים וְלִמַּד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְכוּ', וְלֹא לִמַּד תּוֹרַת הַסּוּד, דּוֹחִים אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, וְאִם הוּא לִמַּד אֶפִּילוּ שֶׁלֹּא הִבִּין, מְלַמְּדִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים אֶת תּוֹרַת הַסּוּד, וַיִּכַּל לִישֵׁב בִּישִׁיבוֹת גְּבוּהוֹת וְלַעֲסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה.

מִי לֹא מִפְחַד מִפְּצַצַת אָטוֹם שֶׁל אֵירוֹן?

כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמְּצַב שֶׁבּוֹ אָנוּ נִמְצָאִים! – וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּלְד יוֹם כ"א!!!

מִשֶּׁה רַבֵּינוּ, אֵלֵיָּהּ הַנְּבִיאָה, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים לָנוּ, שֶׁרַק בְּסַפֵּר הַזּוֹהַר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרַק אֵלוֹ שֶׁיִּלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נַח שֶׁהוּא הַזּוֹהַר הַקְּדוּשָׁה.

מַח) בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנוּ בְּיַחַד

בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנוּ בְּיַחַד וְנִתְחִיל לְלַמּוֹד כָּל יוֹם דֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל תִּיקוּנֵי זוֹהַר, שְׁזֶה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דְקוֹת בְּיוֹם, וְזֶה אֶפְשֶׁר גַּם לְלַמּוֹד

[כא] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

וְלִשְׁמַע ב"קוֹל הַזּוֹהַר" בְּטַלְפוֹן, וּבִשְׁבֶּת קוֹדֵשׁ נִלְמַד שְׁעָה אַחַת לְמַעַן תִּקְוִי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה²², וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתְבַּטְּלוּ מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְנִזְכֶּה לְגֵאוּלָּה בְּרַחֲמֵי, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י, בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, בְּסִפְרָא הַזֶּה נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵי.

הַקְּדָשׁוּ מִזְמַנְכֶם הִיקָר בְּכָל יוֹם לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּשִׁבִיל יְשׁוּעַת הָעָם, וְלְהַצֵּלַת הַדּוֹר כּוֹלוֹ – בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב, בְּיָדֵינוּ הַדְּבָר, בּוֹאוּ נִתְגַּיֵּס כּוֹלְנוּ, הַגְּדוּלִים עִם הַקְּטָנִים, גְּאוּנִים עִם פְּשׁוּטִים, צְדִיקִים וּבִינּוֹנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים, מְגִידֵי שְׁעֵוִרִים עִם בְּחוּרִים, מְלַמְּדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַתְּחִילוּ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלַקְיִים אֶת לִימוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְנַפְעַל בְּדַרְךְ זוֹ לְקָרֵב וְלְהִבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ בְּרַחֲמֵי.

מט) בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב

וְאֶפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַפְּשׁוּט בְּכָל רְגַע תּוּכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י²³ בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב²⁴ - וְלִזְכוּת לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבוֹדָאֵי הַרְשֵׁב"י זי"ע

[כב] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו וכבן 10 שנים בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

[כג] אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב – צו ע"א): "...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפיו בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה – שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר

אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוהו העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון – דרוש טז).

ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוח: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוח, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוח שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי.

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בוזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתינן מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום זוהרי: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

ובדן כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

וגא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^{כה}, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) **אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות פמוץ תשים: ובתרגום יונתן ביאר: לא תדחלון שבטאי דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעדכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל:**

וברד"ק ביאר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות פתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מפכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומפכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים כארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב

אין כחם של ישראל אלא בפיהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המפה הראשונה!

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המפה הראשונה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מפה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שפבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המפה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

[בהו כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם!

אנחנו נתן את המפה הראשונה!

"נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש
"ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב)

אנחנו יכולים מידי יום ביומו לסים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו
מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחדד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף
קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור
הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בגדינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אלי!

מסלול א: אם יש בגינכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן
קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד
על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסים את כל ספר
הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בגינכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן
קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על
פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסים את כל ספר
הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 18-20 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי:

תיבת נח – שהוא "הזוהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

(ג) "בזכותך הגעתיו! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

(גא) המשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתיו"

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתיו".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

לנדיבי עם מחזיקי מוסדות התורה די בכל אתר ואתר!

"בהתנדב עם ברכו ה'" – נעם ה' עליכם.

כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדוק את פדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות פדאיות? האם ירויח מהעניין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפול בפת.

אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדוק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הנצבי, אמנם הנד מחזיק מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונך, אבל הנד יכול להרויח הרבה יותר, הנד יכול להכפיל באלפי

אלפים את זכויותיה, הנך יכול באותו הזמן ובאותו הפסך לצבר עוד יותר זכויות.

ובמה דברים אמורים? - יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הפסא מלך, תקוני זהר מ"ג). **ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערף למוד הקבלה** (פ' החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכויותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה). ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קודש, שנה אלף פעמים למוד בימות החול. (בן איש חי פרשת שמות שנה שניה)

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" - אלו המושלים ביצרים, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:): **כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערף מליון שנה למוד פשט בימי החול**. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערף שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באלף, ובשמחה שוב מכפל באלף, סף הכל, **עולה למודו לערף מליון שנה**.

האם יש לה מניות יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמונה לנצח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קימת שתפות ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

(נב) כל ישיבה, פולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו, בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר

כל בחור או אברך, יכול ללמוד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה - ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-

354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום - וכן יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מלינוי זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

בס"ד

בעזה"י
עלון ד"ת

תפארת מלכה

ע"ש מלכה מרום בת ציפורה ז"ל
ולע"נ מאיר מרום בן הנה ז"ל

יוצא לאור ע"י ביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת-ים

עש"ק פרסת ראה כ"ז באב תש"ע (6 באוגוסט 2010 למניינם) גליון 90

המאמין שורד בעולם הזה / מוריט הרב רזיאל אלול שליט"א

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" מפורסם מה שכתוב בשם הבעל שם טוב הקדוש על פי הרמ"א (נספח א' באורח חיים סעיף א') וזה לשונו: שוית' ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלוקים כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו וכשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, וכן לא דיבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כמו דיבורו במושב המלך כל שכן כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כמו שנאמר "אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' " ואז מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפרח השי"ת ובושתו ממנו תמיד ולא יתבייש מפני בני האדם המלעגים עליו בעבודת השם ויתברך גם בהצנע לכת ובשוכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב ומיד שיתעורר משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו ויתברך ויתעלה עכ"ל וזה רמוז כפירת עוונות ועולם תיקונים שאתה צריך לעבור רק תקבל הכל באהבה ולא כמו שיש חושבים דברי כפירה כמו שמובא בביאור הלכה בשם החינוך והוא שלא נאמין בשום אלקים וזלזו שנאמר "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" ואפילו מודה שהקב"ה שולט על הכל רק שידמה בדתו שמסר הנהגת העולם למלאך או לכוכב הרי זה מודה בעבודה זרה ועובר על "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" אלא יאמין שהקב"ה בעצמו ובכבודו משגיח בכל העולמות ואין לשום נברא כח לעשות בלתי רצונו ולכן נקרא הקב"ה אלקי האלקים עכ"ל החינוך במצווה זו וזה בעצם רמזו בתורה "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" לא אף אחד אחר רק ה' שולט עליך ואם יש לך צרות תתעורר תחזור בתשובה תתייעץ עם דעת תורה וגם תיזהר לא לעשות חטאים בחדרי חדרים כי ה' יתברך נמצא לפניך עשרים וארבע שעות ברציפות כל החיים ואי אפשר להסתתר ממנו כלל וכלל. וכדי להתחזק בעבודת ה' צריך לדעת שאין לנו רק היום ולא כמו עצת יצר הרע שמכניס באדם לא צריך ללמוד היום כי יש מחר וזה עצת עמלק כמו שרמזו "מחר צא לחלם בעמלק" כלומר אם אדם לא רוצה להתחיל ללמוד תורה היום ולא רוצה לשמור על הקדושה היום ולא רוצה להתפלל במנין היום זה עצת יצר הרע שכל יום אומר לך מחר תתחיל לבא לשמור מחר תתחיל לשמור על העיניים מחר תתפלל במנין ובינתיים עוברים שנים ועשרות שנים ואתה מודקן והשיער הלבן מתפשט לך על הפנים ואין אתה זוכר יום המיתה והתכלית בגולל "מחר" ולכן מחר אותיות חמור כלומר אתה מגביר את החומר על השממה, וזה נאמר בפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום" תדע שיש לך רק היום ותחשוף עוד שורה גמרא, תהלים, זוהר, מצוות וחסדים ואז תזכה לברכות הכתובות בתורה.

השבוע!!! צדיק בא לעיר כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
צאצא לרבי אורי מסטרליסק המכונה "הסרד"
יום חמישי ב' אלול 12.8 בסעה 21.00 בביהכ"נ "אור החמה"

הדלקת נרות 7.14 יציאת שבת 8.12 רכנו תם 8.46

אופק תל אביב לפי לוח "ססא רחמים"

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

מְאוּרוֹת הַזֶּהָר

וּבֹי"ב סֵפָרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "מְאוּרוֹת הַזֶּהָר"
- ב. סֵפֶר "הַתְּגִלּוֹת הַזֶּהָר"
- ג. סֵפֶר "אַגְרוֹת הַזֶּהָר"
- ד. סֵפֶר "הַרְמָח" לְוַהֲזֶהָר"
- ה. סֵפֶר "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ"
- ו. סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר"
- ז. סֵפֶר "הַצַּדִּיקִים וְהַזֶּהָר"
- ח. סֵפֶר "חֲשֻׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר"
- ט. סֵפֶר "קִבְלָתִי וְנוֹשְׁעָתִי"
- י. סֵפֶר "אֵלֶּה מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ"
- יא. סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֶּהָר"
- יב. סֵפֶר "מִצְדִּיקֵי הַרְבִּיבִים"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה קַבְּרֵי שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב" א'
ל'ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אורות הזהר

ובו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "תשובת הרשב"י"
- ב. ספר "נפלאות הזהר"
- ג. ספר "תהלות הזהר"
- ד. ספר "גאולת הרשב"י"
- ה. ספר "במחיצת הרשב"י"
- ו. ספר "מפעלות הזהר"
- ז. ספר "אור הרשב"י"
- ח. ספר "הזהר והערב רב"
- ט. ספר "זכותא דרשב"י"
- י. ספר "גימטריאות הזהר"
- יא. ספר "שער התקונים"
- יב. ספר "שירה וזמרה - בר יוחאי"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אלול שנת תש"ע לפ"ק

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַזֵּהָר וְהַעֲרָב רַב

וְכָל הַמְּסַתְעָף

חֶלֶק ט"ז

יִלְקוּט מֵאִמְרִים

דִּיבּוּרֵי נְבוּאָה וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ מִצְדִּיקִים
הַקּוֹדְמִים מִהַ שֶׁנִּבְּאוּ עַל מְנַהֲיֵי הַדּוֹר
הָאֲחֵרֹן הַלְזֵה בְּעִיקְבַתָּא דְּמִשִּׁיחָא

נִדְפַס בְּשָׁנַת תַּשׁס"ה לַפ"ק
וְעִכְשָׁו יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצְאָה שְׁנִיָּה
עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
תַּמּוּז תַּשׁ"ע לַפ"ק
עִי"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצַלֵּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים
וּרְבּוּא רַבָּבוֹת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשֵׁב"י זֵיע"א**

הצדיק אינו נותן שנה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים
ומביאם שישובו בתשובה (זהר הקדוש, חלק א, כ:).
אילו היו יודעים בני העולם גדל השכר להחזיר חברו למוטב היו
רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זהר הקדוש פרשת
תריומה קכח, ב - קכט, א).

מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה
שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש
כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד
קודשא בריך הוא וכו' (זהר הקדוש פרשת תריומה, קב הישר פרק ס"ד).
כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת
מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת
ואומרת במה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

ספר

"הזהר והערב רב" וְכֹל הַמְסַתֵּיגָר

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעודר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר: שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יבשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של הַבַּה נִבְנָה לְגַנּוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֵאשׁוּ בְשָׁמַיִם וְנִעְשָׂה לְגַנּוּ שָׁם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים

אוסף ענקי בעין זה עדיין לא ראה
אור הדפוס עד היום הזה,
והרשות נתונה לכל מי שברצונו
להדפיס קטעים מספר זה,
או כל הספר, בכל לשון שהוא,
בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות
תורה ויראת שמים בעולם, ולעורר
לבות אחינו בני ישראל בתשובה
שלימה.

גילוי גדול מספר הקדוש עין חיים לרבינו חיים וויטל זיע"א

והנה מה שכתב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
דמשתדלי באורייא כל חסד דעבדי לנרמייהו וכו', עם
היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעלייהו אתמר
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושזין
בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הזוהר והערב רב – חלק ט"ז

חזון הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אשר חזה על מנהיגי הדור האחרון ..... ז

נבואת הבעל שם טוב הנ"ל בנוסח אחר: יהיו הרבה רבי"ס רמאים כמו עלי האילנות- הסימן להכיר צדיק אמת אם נוהר משקר עד קצה האחרון - צריך תפלה הרבה להנצל ממנהיג שקר ..... ח

עוד מהרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע..... ט

הבעל שם טוב עבר פעם ליד אילן עמוס עלים ונענה: פאר משיח'ן וועלן זיין פאלשע רבי"ס אזויפיל וויפל בלעטלאך סאיז דא אויפן בוים. .... ט

נבואת הבעל שם טוב הקדוש בשינוי קצת - יהיו רעבי"ס כמו יאק מאק- רוב צרות ישראל בא על ידיהם..... י

בשם הבעל שם טוב זי"ע..... יא

קודם ביאת המשיח יהיו רבי"ס רשעים גמורים - דוד המלך עליו השלום התפלל שהשי"ת ישמור נפשות חסידיו מהם..... יא

בספר ארץ החיים מביא דברים הנ"ל מהרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע..... יא

דברים הנ"ל מהרה"ק הנ"ל בשינוי קצת ..... יב

היהודי הקדוש זי"ע..... יב

משיח צדקינו ישלח מעל פניו הרבה חסידים עם מלכיהם בראשיהם שילכו לקראתו - לא יועיל טענת החסידים שטעו בו, כי צריך להתפלל על זה כל ימיו - יותר עבודה הוא להיות מחובר לטהור מלהיות טהור בעצמו..... יב

הרה"ק הנ"ל..... יג

גנח מאוד שראה ברוח קדשו שגם הענין של רבי"ס יתקלקל ומה יעשו ישראל..... יג

נבואת הרה"ק מרוזין זי"ע..... יד

בעקבתא דמשיחא ירד אש מן השמים לנביאי הבעל, ויהיו נסיונות גדולים ועצומים - אני מודיע זאת למען תדעו להזוהר..... יד

השלמה על דברים הנ"ל..... טו

המקרב רחוקים ומרחק קרובים בידוע שהוא מנהיג שקר..... טו

הרה"ק מרוזין בימיו: גם הצדיקים תמהין מה פעל אל - בימינו יאמר, המנהיגים הם הגורמים החשכות הגדול..... טז

הרה"ק ר' שמואל מסלונים זי"ע..... יז

מדרש לפני הגאולה תרד אש מן השמים לצדם של הפורקי עול - זה יהיה הבירור האחרון שלא יתבטלו בני ישראל הכשרים אפילו בפני המופת הזה..... יז

הרה"ק מלובלין זי"ע..... יח

בעוון המנהיגים שכל אחד אומר אני אמלוך נידחת הגאולה..... יח

הרה"ק מראפשיטץ זי"ע..... יט

הזהר והערב רב

ה

- קודם הגאולה יהיו ראשים שהס"מ ירכב עליהם - לא יהיו ניכרים - בהכרח להכניע א"ע.. יט
עוד מהרה"ק הנ"ל..... יט
- רב העיר עם אשה נכריה (מינות) ויאמרו אחריו אין קדוש כמוהו..... יט
עוד מהרה"ק הנ"ל..... כ
- כל האדמור"ם יסעו ביחד עם הבעל דבר על קרון, ביקש מבניו שלא יעזרו לדחוף הקרון.. כ
הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע..... כא
- בדור האחרון יהיו רבי"ס שיסעו בשבת קודש - בהכרח ילכו לקבל פניו מפני פיקוח נפש -
ביקש מבנו שלא יעזור להם על כל פנים..... כא
- אפילו צדיקים יהיה להם נסיונות באמונה - העצה לפרסם, שאני אמרתי זה מראש..... כא
בעיקבתא דמשחיא יתפשט האפיקורסות אצל רבנים יותר ממשוטי עם - הפשוט יבזה את
הרב שנכנסת בו אפיקורסות..... כב
- הרה"ק מקאצק והרה"ק מלעכוויטש זי"ע..... כג
- אפילו רבי"ס יהיו צריכים רחמים שלא יפלו למינות - זהו חבלי משיח שיצמח אצל כל צד
מינות..... כג
- הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע..... כד
- אפילו הצדיקים יהיו נבוכים באמונת המשיח מרוב הסתתר..... כד
- דברים הנ"ל בשינוי קצת..... כד
- הרה"ק הרי"מ מגור..... כה
- אם יהיו מנהיגים לפני הגאולה שינטו מדרך השי"ת לפי פשוט, לא ישמעו להם..... כה
אפילו לבושי בגדי לבנים יקשה עליהם האמונה..... כה
- הגרא"א זי"ע..... כו
- עוון הדור של עיקבתא דמשחיא יהיה שיעמידו דיינים ופרנסים שאינם נוהגים - יתגבר
החוצפה אף בזקנים וגדולי הדור - יתחייבו כליה בעוון החנופה - אך הקדוש ברוך הוא
ירחם עליהם כי לא עשו רק מחמת יראה מבעלי אגרופין..... כו
- החתם סופר זי"ע..... כז
- בעקבתא דמשחיא יעמדו מנהיגים לישראל בעלי זרוע מהערב רב - אם כן יהיו המנהיגים
חס ושלום אז... שלא יזכר שם ישראל עוד ח"ו - אך קיום היהדות יהיה, שלא יגורו מפניהם
אם יאמרו נגד התורה וקבלת האבות..... כח
- אחד מזמני הגאולה היותר בטוחים כשישראל הם בתכלית השפלות שאין למטה ממנו, וזה
על ידי שפלות המנהיגים, ועל ידי זה יביט פני משיחנו..... כט
- רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע..... לא
- אם החתם סופר אמר כן בימיו אנן מה נענין אבתריה - על ידי התמורה הגדולה אין עצה
אחרת רק לזכות אל הגאולה..... לא
- משה רבינו עליו השלום צפה תכלית השפלות של דורות האחרונים עם מלכיהם בראשיהם
ונתיירא מאוד - הקדוש ברוך הוא נחמו שאדרבה על ידי זה יצמח ישועה גדולה..... לא

הרבה מנהיגים אשר בדור הקדוש היו נחשבים עוד לעובדי עבודה זרה, בדור הזה נעשו מנהיגים ורבי'ס..... לג

הדור של עיקבתא דמשיחא יהיה עני ודל ממנהיגי אמת - המנהיגים הרעים הגורמים שכחת התורה - עבור להגדיל ביתם ולחזק כסא ממשלתם מתעים את העם..... לד

המנהיגים הרעים גורמים מכשולות היותר גדולים..... לה

פני הדור של קודם ביאת המשיח..... לו

אף המנהיגים הכשרים יראים מהשפעת העולם..... לו

אין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם..... לו

המנהיגים גורמים כל המכשולות..... לו

הגדולים מושכין את הדור לשיטת הערב רב..... לח

אנשים ריקים נעשו מנהיגי הדור..... לח

עכשיו בעוונותינו הרבים חדל הרועה מלהנהיג, כי הדור מנהיגין אותו לדעתם - בזמן כזה צריך להתבונן בדרכי האבות..... לט

לולא הגדולים היה מציאות להציל רבים מישראל..... לט

כל מה שהגדולים עושים הדור יעשה..... מ

הבעל דבר לעת זקנותו נתחכם ומפתה רק להמנהיג להכשיל על ידו יתר העם..... מ

כל המנהיגים עיניהם אל הדור, ועל ידי זה נשפעים מדעות כוזבות..... מא

על ידי עוון הדור נענשין בסמיות עינים אף המנהיגים הכשרים..... מא

תפלת יעקב אבינו עליו השלום על דורנו, אף על פי שהגדולים יפלו בשכחת התורה, ישארו על כל פנים יהודים פשוטים לפליטה..... מב

בדור האחרון לא יוכלו לידע הנהגה מן המנהיגים, רק מדורות הראשונים..... מג

נבואת ישע'י על דורנו..... מג

הוי רועי ישראל..... מג

א.

**חזון הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אשר חזה על
מנהיגי הדור האחרון**

**בעיקבתא דמשיחא יהיו רבי"ס כארבה לרוב – הם יעכבו את
הגאולה – יגרמו פירוד לבבות ושנאת חנם ומדות רעות-
מאוד – צריך לדקדק אם הרבי הוא משורש רחמנים, או
משורש פרה ראש ולענה**

כתב בספר הקדוש אוצר החיים (בחומש היכל הברכה) להנהי"ק
מקאמרנא וצללה"ה פרשת תצא מצות שליח הקן וז"ל: ומעתה
תדעו אחיי, שעיקר השמירה בפה עליון ותחתון, ולא כמו שנתפשט מנהג
הרע שבכל פנה ובכל עיר ועיר יש רבי, ומי שהוא מכת של רבי זה מדבר
סרה ופוער פיו לבלי חק על רבי שבעיר אחרת.

שמעתי ממורי וחמי שהיה תלמיד מובהק מרבינו הקדוש הצדיק
מוה"ר יחיאל מיכל מזלאטשוב שפעם אחת נסע מרן אלוקי
קודש קדשים אור שבעת הימים רבינו ישראל בעל שם טוב על הדרך
והלך אל היער להתפלל מנחה, וראו התלמידים שמכה ראשו מאוד
באילן וצועק ובוכה צעקות משונות ובכיה רבה והמה ראו בן תמהו
ושאלו פה קדוש מה זה ועל מה זה, והשיב שצפה ברוח קדשו על
הדורות שיהיו סמוכים למשיח וראה שיהיו רביים כארבה לרוב והם
הם יעכבו את הגאולה מלשלח האם מעל הבנים בכללות, ופשוט כי
גורם פירוד לבבות ושנאת חנם ואינו מלמד להסרים למשמעתו מדות
טובות וישרות ודרכי עבודה, ובפרט חלילה לדבר סרה נגד איזה צדיק
או גדול הדור או אפילו על שום בר ישראל המוחזק במצוות, והם
מלמדים בהיפך לעשות חוכא וטילולא מכל מי שאינו נוסע לרבי שלו,
וזה גורם פירוד לבבות ושנאת חנם ואריכות הגלות, ומאוד צריך לדקדק
בדור הרע הזה מענין התדבקות הצדיקים, אף על פי שהזהרתי כמה

פעמים לדבק עצמו בצדיק הדור כי זה כל האדם ובלבד שיהיה באמת ובלב תמים כדי לקבל מלכות שמים, וצדיק הדור מעלה נפשו להאיר בהארה נפלאה בתורה ומצוות, כמו שראינו בעינינו פעולות נסיעות אל הצדיקים, אבל בדור הרע הזה מאוד צריך לשמור נפשו, כי הרבה נוסעים כי בהפקירא ניחא לו לפרוק ממנו עול תורה ומצוות, וכיוון שמקבל שם חסיד ועזות פנים, אז פורק עול תורה ומצוות לגמרי, ולכן תדקדק מאוד מעין נסיעה אם הרבי משורש בני ישראל רחמנים או משורש פורה ראש ולענה, ותשמור פיך מלדבר סרה אם לא על מפורסם ברשעו, ואל תאשים אותי שדברתי עד כה מה שאין דרכי, כי כך נצטויתי בחלום הלילה, עכלה"ק.

ב.

נבואת הבעל שם טוב הנ"ל בנוסח אחר: יהיו
 הרבה רבי"ס רמאים כמו עלי האילנות - הסימן
 להכיר צדיק אמת אם גזהר משקר עד קצה
 האחרון - צריך תפלה הרבה להנצל ממנהיג
 שקר

מהרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע

שזומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם, פירוש קדוש אחד דהנה מי שנוסע לאיזה צדיק הוא צריך לתהות על קנקנו בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא צדיק אמת, ובפרט בעיקבתא דמשיחא אשר כבר ניבא הבעל שם טוב הק' זי"ע בעת שהלך עם תלמידיו בדרך והיה שם הרבה אילנות אשר היו ממולאין בעלין הרבה אשר לא יוכל לספר והכה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע את ראשו באילנות, ושאלו לו תלמידיו למה הוא עושה כן, והשיב הקדוש שתדעו שבעיקבתא דמשיחא יהיה

אנשים שמכנים את עצמם בשם רבי ויהיו מרמאים ומטעים את הבריות הרבה כמו אלו העלין (וזקני הרבי ירחמיאל הק' זי"ע גם כן אמר על האופן) והסימן בזה הוא אם אחר הבדיקה יתוודע לך שהוא נזהר משקר עד קצה האחרון, אזי תדע שהוא צדיק, ובאם תשמע ממנו איזה דיבור של שקר, אזי למען השם הרחק את עצמך מעל גבולו, כי הוא מצד הסטרא אחרא, וצא טמא תאמר לו, ואל תשמע אליו כלל, כי אין לו חלק באלוקי ישראל, ואף אם יראה לך אותות ומופתים אל תאבה לו (ועיין באילנא דחיי פרשת תזריע ובמטעמי יצחק שם) והנה האדם צריך להפיל תפילה ותחינה לפני השי"ת שלא יבלה ימיו לריק חס ושלום אצל צדיק שאיננו מסטרא דקדושה, ואזי השי"ת מצילו מכב"ר, וזה שאמר הכתוב שומר נפשות חסידיו מיד רשעים, אותן הרבנים שהם רשעים כי כל מי שאינו נפרש משקר לגמרי הוא רשע רחמנא ליצלן, והשי"ת ישמור את חסידיו שלא יבואו לרמאי כזה רק שיזכו אל צדיק האמת.

(ספר אור הנר – ענינים נוראים דף י"ג)

ג.

עוד מהרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע

הבעל שם טוב עבר פעם ליד אילן עמוס עלים ונענה:
 פאר משיח'ן וועלן זיין פאלשע רבי'ס אזויפיל וויפל
 בלעטלאך סאיז דא אויפן בוים.

הבעל שם טוב עבר פעם ליד אילן עמוס עלים ונענה: פאר משיח'ן
 וועלן זיין פאלשע רבי'ס אזויפיל וויפל בלעטלאך סאיז דא
 אויפן בוים.

(סיפורי מרן הרמ"ח עמוד כ"ה, מהרה"ק ר' מאטיל מסלאנים זצ"ל)

ד.

**נבואת הבעל שם טוב הקדוש בשינוי קצת –
יהיו רעבי'ס כמו יאק מאק- רוב צרות ישראל
בא על ידיהם**

אך עתה בעקבותא דמשיחא חוצפא יסני והיוקר יאמיר אני אמלוך,
ומרן הקדוש קודש הקדשים רוח אפינו משיח ה' הרב ישראל בעל
שם טוב בעת תפילת מנחה בדרך פעם אחת הכה בראשו ומרט שערו
ואמר אחר כך שראה ברוח קדשו שקרוב לימי המשיח יהיה (רביעם
יאק מאק) ועל ידי זה נאבדה האמונה, והקין מתארך, וכמעט רוב
צרות ורעות של ישראל בא מן זה השתררות וביטול תורה ותפלה
ודרכים עקומים עקושות להיות לו דרך מעוקם, ומעקש דרכיו להתפלל
שחרית ארבע שעות אחר חצות ומנחה שלשה שעות בלילה, ואשרי
המדבק עצמו לצדיק אמת אשר ראשו בשמי השמים עליונים בהארות
אור אין סוף.

היכל הברכה – פרשת פקודי – דף שי"ח

(א"ה עיין דברי תורה להרה"ק ממונקאטש מהד"ת א' ט"ז שהביא זאת בזה הלשון:
שהבעל שם טוב ראה ברוח הקודש מה שיהיה בדורות האחרונים רביים בזה הלשון:
יאק מאק (כמו שומשמין) הרבה מאוד והמה יהיה מעכבים הגאולה, עד כאן דברותיו
הקדושים.

ה.

בשם הבעל שם טוב זי"ע

קודם ביאת המשיח יהיו רבי"ס רשעים גמורים – דוד המלך עליו השלום התפלל שהשי"ת ישמור נפשות חסידיו מהם

[ואומרים בשם (הבעל שם טוב זי"ע) שאמר שקודם ביאת המשיח יהיה רבנים ואדמו"רים שיהיו רשעים גמורים, ועל התמימים שלא יכרכו אחריהם חס ושלום, התפלל דוד המלך עליו השלום "שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם", וד"ל]. וגם יתברכו בעולם שוטים ושקרנים שיסייעו להם הרבה מאוד.

(אשרי האיש דף מ"ט למהרי"א מרגליות)

ו.

בספר ארץ החיים מביא דברים הנ"ל מהרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע

פב פעם אחת התפלל בשבת קודש לפני העמוד, וכשהגיע לפסוק שומר נפשות חסידיו ומיד רשעים יצילם, אמר כמה פעמים בבכיה גדולה, אחר התפילה שאלו אותו התלמידים מה היה כוונתו בבכיה ובכפלו כמה פעמים הפסוק רבות רעות וכו', וענה בפה קדשו: אשר ראה בעיניו פקוחא שקודם ביאת הגואל יהיה מפורסמי הדור ימצא ביניהם מפורסמים שיהיו רשעים גמורים, ועל זה בכה שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם.

(אריץ החיים א' פרק ב', נדפס בספר תלמידי הבעל שם טוב הקדוש
חלק כ"ד)

ז.

דברים הנ"ל מהרה"ק הנ"ל בשינוי קצת

והרה"ק מסטרעטין זצ"ל אמר משמו על הפסוק שומר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילם שאמר: לפני ביאת המשיח יהיו רבי'ם
רשעים גמורים רחמנא ליצלק, אבל הן החסידים הם בתמימותם סוברים
שרבם הוא עובד ה' ולכן נוסעים אליו, לזאת התפלל דוד המלך עליו
השלום שומר נפשות חסדיו מיד רשעים יצילם שלא יכשלו חס ושלום
ברבי'ם כאלו.

(אור עולם אות י"א)

ח.

היהודי הקדוש זי"ע

משיח צדקיני ישלח מעל פניו הרבה חסידים עם
מלכיהם בראשיהם שילכו לקראתו – לא יועיל טענת
החסידים שטעו בו, כי צריך להתפלל על זה כל ימיו –
יותר עבודה הוא להיות מחובר לטהור מלהיות טהור
בעצמו

(אות ו') על הא דאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המתובר לטהור
טהור, הקשה לו פעם אחת הרב הקדוש חכם הרזים מו"ה ש"ב
ז"ל מפרשיסחא אם כן לקתה מדת הדין, היתכן זאת שיתדמה לך צדיק

אמיתי אשר היה פרוש ומובדל מהבלי עולם הזה ועבד כל ימיו להבורא יתברך שמו במסירות נפש, והוא אך התחבר לו יהיה נעשה טהור כמוהו, והשיב לו כי להיות מחובר לטהור הוא עבודה יותר גדולה מלהיות טהור בעצמו, והובא דבריו אלה בכמה ספרים משמו, (ומתאימים דברים אלו לאשר שמעתי מפי ידידי המנוח החסיד המופלג מו"ה יצחק בער הכהן משערבערשין, ששמע בעצמו מפי הרב הגאון הקדוש מו"ה ליבוש זצ"ל אבדק"ק צוזמיר תלמידו של היהודי הקדוש ביום ראשון דראש השנה סיפר בשם רבו היהודי הקדוש זי"ע כשיבוא משיח צדקינו אז ילכו לקראתו כל הצדיקים, ומנהיגי ישראל, עם אנשים חסידים אשר שאבו מימיהם ויהיו בניהם מנהיגים כאלה אשר משיח צדקינו יאמר להם גש הלאה עם החסידים שלך, (פעם אחת אמר: משיח צדקינו וועט זיין זאגין פארט דיר מיט דיינע חסידים), ואז יקרבו החסידים ויבכו מאוד ויאמרו: משיח צדקינו, מה חטאנו ואשמנו, הלא היה לנו אמונה כי הוא צדיק אמת, ומה תלונתך עלינו, ומשיח צדקינו ישיב להם: כל ימיו של איש מהצורך לבקש מהבורא יתברך שמו כי יזכה להתקשר בצדיק אמת. והבורא יתברך שמו לא ימנע טוב מההולכים בתמים, ואם היה רצונכם באמת להתקשר בצדיק אמת היה מאיר לכם האמת, ובוודאי לא היה רצונכם האמת להאמת.

תפארת היהודי חידושי תורה וסיפורים

ט.

הרה"ק הג"ל

גנה מאוד שראה ברוח קדשו שגם הענין של רבי"ס
יתקלקל ומה יעשו ישראל

(עוד שם) שמעתי מעשה מהרה"ק היהודי זצ"ל, פעם אחת היה

היהודי זצ"ל בלילה עם הרה"ק ר' שמחה בונם זצ"ל שהיה תלמידו, והיהודי לא היה ישן רק חושב וגנח מאוד, ושאל לו הר"ר שמחה בונם זצ"ל למה מעלת כבודו גונח, ואמר היהודי זצ"ל, אני חשבתי שלאחר משה היו שופטים, ולאחר שופטים נביאים, ואחר כך אנשי כנסת הגדולה, ואחר כך היו תנאים ואמוראים ופוסקים, ואחר כך היו מוכיחים לשם שמים, ואחר כך נתקלקלו שנתרבו המוכיחים שלא לשם שמים, ואחר כך התחילו רבי'ם, על זה אני גונח שאני רואה שגם זה יתקלקל, מה יעשו ישראל. ע"כ.

נפלאות היהודי, (חידושי תורה דף 46)

י.

נבואת הרה"ק מרוזין זי"ע

**בעקבתא דמשיחא ירד אש מן השמים לנביאי הבעל,
ויהיו נסיונות גדולים ועצומים – אני מודיע זאת למען
תדעו להזהר**

וכבר הזהירו על זה רבותינו הצדיקים והקדושים מדורות שלפנינו שראו ברוח קדשם מה שיארע לנו מהנסיונות בעיקבתא דמשיחא, ושמעתי מפי תלמיד חכם מפורסם ואיש מהימן ששמע כמה פעמים מאביו ששמע מחותנו אשר היה רגיל אצל הרב הקדוש מרוזין זי"ע יותר מעשרים שנה, ושמע מפה קדשו דיבורים אלו, תדעו דכמו שירד אש מן השמים לאלהיו בהר הכרמל ולא ירד לנביאי הבעל, בעיקבתא דמשיחא יהיה ההיפך שירד אש מן השמים לנביאי הבעל ויהיו הנסיונות גדולים ועצומים קשים ומרים, ואני עומד ומזהיר לכם על זה למען תדעו להיות זהירים בדבר, וכעין זה מקובל

מהרה"ק מראפשיץ זי"ע ועוד צדיקים וקדושים שהגידו מראש גודל הנסיונות שיעמדו לנגדינו והזהירו על זה.

(על הגאולה עמוד קל"ו)

יא.

השלמה על דברים הנ"ל

המקרב רחוקים ומרחק קרובים בידוע שהוא מנהיג שקר

הנה ידוע שהאיש המהימן שממנו שמע רבינו הדברים הנ"ל הוא הרב הגאון הישיש מוה"ר שמואל בנימין שישא עליו השלום ששמע מר' יעקב הנ"ל עוד דברים נוספים שהיה מקובל אצלו מהרה"ק מרוזין זי"ע שנראין כמו השלמה לדברים הנ"ל שאמר: תדעו שקודם ביאת המשיח כמו שיהיו גדולים וצדיקים שיבררו גם כן מהתורה נביאים כתובים ש"ם בבלי ירושלמי וכו', היפוך מדרך האמת כדרך הרשעים ותדעו להשמר מאד מהם. ושאלו אותנו: אם כן איך נוכל להכיר אותם, והשיב שהמבחן הזה יהיה בידכם שבאם על אנשים יראים וכשרים ימצא תמיד חובה, וירחק אותם ועל רשעים ימצא תמיד זכות ויקרב אותם, הרי זה סימן שהוא גם כן מהם והרחק תרחיקו מאתו, עד כאן דברותיו הקדושים.

יב.

הרה"ק מרוזין בימינו: גם הצדיקים תמהין מה פעל אל – בימינו יאמר, המנהיגים הם הגורמים החשכות הגדול

וקדושת זלה"ה בייטב פנים (אבני זכרון לראש השנה וליום הכיפורים) מביא בשם רבינו הקדוש אור ישראל מרוזין זלה"ה שפירוש מאמר הכתוב (במדבר כ"ג) כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, כי בימים הקדמונים היתה הנהגתו יתברך נעלמת מעיני המונים, אבל גילה סודו אל עבדיו הנביאים והצדיקים, אבל עתה בעוונותינו הרבים צרות תכופות זה לזה צרורות על שכמנו אשר גם בעיני ישראל הם בני העליה יפלא מה זה ועל מה זה עשה ה' ככה, וזה שכתוב: כעת יאמר ליעקב ולישראל הם שני מדריגות המונים ובני עליה, בלשון תמיהה מה פעל אל, עד כאן. ומסיים אא"ז זלה"ה שם, והגדותיו בשמו לפני מורי זלה"ה והוטב בעיניו, עכ"ד.

ולפי מצד דורנו אפשר לפרש הפסוק כעת יאמר ליעקב ולישראל שהוא כמו בשביל ישראל, בסיבת ישראל ובעבורם (ומצינו כמה פעמים שהלמ"ד משמשת במקום בעבור ובשביל) ותהיה כוונת הכתוב, "כעת יאמר ליעקב ולישראל", כלומר בשביל מעשי ישראל הם מנהיגי הדור יאמרו מה פעל אל, כי מעשי המנהיגים גורמים לחשכות ולהסתר פנים הנורא עד דתמהין ושיילין מה פעל אל, והבורא כל העולמים יעזור שנזכה לראות מהרה בישועת כל ישראל ובשמחתן, בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

דברי יואל פרשת נשא עמוד קפ"ח

יג.

הרה"ק ר' שמואל מסלונים זי"ע

**מדרש לפני הגאולה תרד אש מן השמים לצדם של
הפורקי עול – זה יהיה הבירור האחרון שלא יתבטלו
בני ישראל הכשרים אפילו בפני המופת הזה**

בא אתה וכל ביתך אל התיבה, התורה הקדושה היא נצחיות וכל דיבור מתוכה נוגע לכל איש מישראל בכל עת, כשם שיש פרשה בתורה כי תצא למלחמה על אויביך (דברים כ- כ"א) ופירשו בספרים הקדושים שהכוונה על מלחמת היצר שבכל זמן, כמו כן יש לומר שענין התיבה הוא א יידיש ווארט, בכח התיבה שיהודי מוציא מפיו לפני הקדוש ברוך הוא בבחינת אמת, יכול הוא להינצל ממי המבול הזידונים ולטהר את עצמו מכל מיני רתיחות דם טמא, ובמיוחד בזמן הסתר כמו של ימינו, שהחשכות גדולה, צריך לעשות בחינת תיבת נח שהתאחדו בתוכה כל מין טהור, דהיינו שכל היהודים הכשרים יתאחדו ויתקשרו באהבת חברים אמיתית, והנה איתא במדרש, כי בימים שלפני הגאולה האמיתית כאשר יצטרכו כבר להקים את בית המקדש יתפלגו בני ישראל לשני צדדים, הכשרים באמת יחפצו באותו כהן גדול שהם יבחרו בו כמתאים לעטרה זו, ואילו הפורקים עול יאמרו שהם היהודים האמיתיים, והם הם שצריכים לבחור את הכהן גדול כפי הבנתם, וכריעו אז ביניהם כדרך הבחי' שהיתה בימי אליהו ז"ל, דהיינו שיעשו ביניהם סימן שכל מי שיענו לו באש מן השמים האמת אתו, והנסיגון הגדול יהיה אז באופן זה שהאש מן השמים תרד לצדם של אלו שהתרחקו מן התורה והם יצליחו במלחמתם, אך זה יהיה הבירור האחרון כי הכשרים באמת לא יתבטלו אפילו בפני המופת הזה, והעצה להחזיק מעמד במצב נורא זה לכל יהודי היא שיהיה מקושר

לצדיקים וליהודים כשרים המקושרים לתורה, כי התורה היא נצחית, ובכח זה אפשר להחזיק מעמד בכל העתים והמצבים.

דברי שמואל פרשת נח

יד.

הרה"ק מלובלין זי"ע

בעוון המנהיגים שכל אחד אומר אני אמלך נידחת הגאולה

ט"ז. ושמעתי מכבוד קדושת אדומו"ר הרב הקדוש רבינו יחזקאל משינאווע זי"ע בשם רבינו הקדוש החוזה מלובלין זי"ע כי פעם אחת הגיד בשמחה שרואה ברוח קדשו הגאולה קרובה מאוד, וכבר החלו הבני משה להתעורר לילך להלחם בעדנו, כי בן הוא העת רצון מן השמים, וזמן קצר אחר זה בכה (הרבי מלובלין) מאוד, ואמר כי רואה ברוח קדשו שיצא כרוז מן השמים שיחזרו מהליכתם וערכיתם למלחמה בעדנו מפני כי הגאולה נדחית לזמן בעוון המנהיגים בדורנו, שכל אחד אומר אני אמלך, עד כאן דברותיו הקדושים, ואנן מה נעני אבתריה, על אחת כמה וכמה בדור השפל החשוך הזה, ה' ירחמנו במהרה בימינו.

(דברי תורה מהרה"ק ממונקאטש, מהדו"ת א' ט"ז)

טז.

הרה"ק מראפשיטץ זי"ע

קודם הגאולה יהיו ראשים שהס"מ ירכב עליהם – לא יהיו ניכרים – בהכרח להכניע א"ע

על זה אמר מורי הקדוש רבינו נפתלי (מראפשיטץ) אל הצדיק ר' מרדכי ליפא בעיר ראווע, דע ידידי שקודם ביאת משיח יהיה ראשים שהכלב הסמ"ך מ"ם יהיה רוכב עליהם, ולא יהיה ניכרים, ובהכרח להכניע את עצמו, כי מי יודע מה בלבו, ולא יכול להנצל מהם אלא הלומד תורה לשמה ויש לו אמונה, ומה נפקא מינה מזה שאמרת לך, כי חלילה שיעלה על מחשבה כזאת כי ה' יראה ללבב ולא האדם, אלא שתבקש רחמים בבכיה לפני השי"ת ינחנו בדרך אמת, עד כאן אמרי קודש.

(זוהר חי פרשת ויחי דף תכ"ו)

טז.

עוד מהרה"ק הג"ל

רב העיר עם אשה נכריה (מינות) ויאמרו אחריו אין קדוש כמוהו

כמו ששמעתי מפה קדשו אדמו"ר הרב הצדיק הקדוש ר' אברהם שמחה זצ"ל הרב מבארניב ומנוחתו כבוד פה עיר הקודש ירושלים ת"ו, שאמר בשם זקיני הרב מראפשיץ זצ"ל, שאמר דעו כי קודם ביאת המשיח יתרבה כל כך השקר בעולם עד שרב העיר יסע יחדו

עם אשה נכריה (כוונתו על מינות) בעגלה אחת, ורבים מבני העיר יאמרו
אחריו אין קדוש כמוהו וכו'. ע"כ מה ששמעתי מפיו הק' הנ"ל.

(אשרי האישי דף מ"ט)

יז.

עוד מהרה"ק הנ"ל

**כל האדמורי"ם יסעו ביחד עם הבעל דבר על קרון,
ביקש מבניו שלא יעזרו לדחוף הקרון.**

שמעתי מפי עד שמיעה, אשר מרן ז"ל סיפר מהרה"ק מראפשיטין
שאמר, אשר לפני ביאת המשיח יסע הבעל דבר על קרון,
וכל האדמורי"ם יסעו עמו על הקרון, ואמר הרה"ק לבניו הק' הלא גם
אתם תהיו רבי'ם, בעט איך אייך איר זאלט כאטש נישט העלפן שטופן
דעם וואגן, [= אני מבקש ממכם: לכל הפחות שלא תעזרו לדחוף הקרון]
עד כאן.

(לשלמה משפטיך פרק ג')

.יח.

הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע

**בדור האחרון יהיו רבי'ס שיסעו בשבת קודש –
בהכרח ילכו לקבל פניו מפני פיקוח נפש – ביקש מבנו
שלא יעזור להם על כל פנים**

הרה"צ מוואידיסלאב ז"ל סיפר כמה פעמים מה שמקובל אצלו מבית אבותיו, שזקיני הרה"ק והנורא ר' דוד מלעלוב זי"ע אמר פעם אחת לבנו הרה"ק ר' משה מלעלוב זי"ע בזה הלשון: משה לעבן, זאלסט וויסן, פאר משיח וועט קומען וועלן זיין רעביס וואס וועלן קומען צו פארן אום שבת און אוועקפארן אום שבת, און דער גאנצער עולם וועט ארויסגיין באגלייטן, און דו וועסט אויך מוזן ארויסגיין, ווייל אויב נישט וועסטו זיין איינגעשטעלט מיטן לעבן, און דער וואגן וועט אריינפאלן אין בלאטע, און דער גאנצער עולם וועט העלפן ארויסשטופן זאג איך דיר, געדענק אז עס איז שבת קודש זאלסט כאטש נישט העלפן מיטשטופן די וואגן. עד כאן לשונו הקדוש.

.יט.

**אפילו צדיקים יהיה להם נסיונות באמונה – העצה
לפרסם, שאני אמרתי זה מראש**

בסוף ספר תפארת ישראל הביא שם מבעל אור המאיר מזיטאמיר כעשרה מינוט לפני פטירתו ביום ערב חג השבועות הגיע אליו תלמידו הגאון הגדול ר' שניאור מסאסטוב ז"ל, ואדמו"ר ז"ל שכב ופניו אל הקיר, אז הסיב את פניו ואמר זה אתה הוא שניאור, עוד יהיה זמן

לפני ביאת המשיח שאפילו איש כמוני וכמוך יהיה להם צורך להתבודד בפניה לעשות השבון אם אמונתו שלימה שיש בורא בעולם, והעצה לזה שתפרסם שאני אמרתי את זה מראש.

כ.

בעיקבתא דמשיחא יתפשט האפיקורסות אצל רבנים יותר מפשוטי עם – הפשוטי יבזה את הרב שנכנסת בו אפיקורסות

בספר זכרון יעקב יוסף (מערכת צ') כותב שמעתי מאחד מיידיי שראה בספר הקדוש רב ייבי מאיש אלוקים קדוש רי"י מאוסטרהא זצלה"ה, שפירש המשנה סוטה בעיקבתא דמשיחא חוצפא יסגני, כי קודם ביאת המשיח תתפשט האפיקורסות אפילו אצל רבנים, ופשוטי עם לא יזיק להם כל כך, כמו שדרך תולעת העש שאוכל בגדים מתפשט דווקא בבגדים חשובים כמו של צמר ומשי אבל לא של שק, כמו כן קודם ביאת המשיח יתפשט אצל הרבנים שאינם נשמרים מן האפיקורסים וכו', ואיש הפשוט יבין שהרב הוא אפיקורס ויבזה אותו, והרב יאמר לו חצוף, והפשוט ישיב, אמת שזה חוצפה ממני לבזות את הרב ואני חצוף, אבל אתה באמת אפיקורס, וזה פירוש המשנה, בעיקבתא דמשיחא חוצפה יסגני, היינו שיהיו הרבה מחוצפים שיבזו את הרב שנכנס בו אפיקורסות.

כא.

הרה"ק מקאצק והרה"ק מלעכוויטש זי"ע

**אפילו רבי'ס יהיו צריכים רחמים שלא יפלו למינות –
זהו חבלי משיח שיצמח אצל כל צד מינות**

בספר אמת ואמונה דף ו' ע"ב שנדפס בשנת תרס"ח בפעירטקוב בהסכמת הגאון ר' חיים מבריסק זי"ע, כתוב שם בזה הלשון, ואם רצונך לדעת מנא אמינא לה שבעיקבתא דמשיחא שדא תיכלא בכולא בענין האמונה ר"ל, הנה מלבד מה שהגידו רבותינו ז"ל חדשים גם ישנים בספריהם הקדושים, שעיקר הבירור בכלל יהא באמונה, יש לי בקבלה מה ששמעתי באזני מראש כל בני הגולה אדמו"ר מסאכטשוב שליט"א (זצ"ל) בשם חותנו מקאצק זצוקללה"ה זי"ע שבעיקבתא דמשיחא וועלין דארפין אפילו ווייסע זשיפעצים רחמים נישט אוועק צופאלן אין מינות, [= בעיקבתא דמשיחא יהיו צריכין רחמים אפילו אלו שהולכין עם מלבושים לבנים, שלא יפלו במינות]. גם שמעתי מהרב הצדיק וכו' ר' משה מקאברין זצוק"ל שאמר בשם הרה"ק מלעכוויטש ז"ל, כי זה ענין חבלי משיח, סי וועט זיך ווידמען אין יעדערין א צד מינות, רחמנא ליצלן.

כב.

הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע

אפילו הצדיקים יהיו נבוכים באמונת המשיח מרוב ההסתר

ס"א) כתב לי מחותני הגאון החסיד אבד"ק סעאראצק שי' סיפר לו הרה"ק ר' שמעיה שלמה ז"ל בשם אביו הקדוש ר' יעקב ארי' מרדזימין (תלמיד הרה"ק מהר"י מווארקין) ששמע מהרבי ר' בונם שקודם ביאת המשיח יהיה הסתר גדול כל כך עד שלא יבינו גם הצדיקים שהולכים בבגדי לבן, היכן ואימתי, ויהיה נבוכים גם כן באמונת המשיח. (שמחת ישראל, מאמרי שמחה)

כג.

דברים הנ"ל בשינוי קצת

ס"א) כתב בספר גאולת הארץ (דף ו') שמעתי מהרב הצדיק מראדזמין זי"ע ששמע מפי רבו הרה"ק מו"ה ר' שמחה בונם מפרשיסחא זצ"ל, שקודם ביאת המשיח אף הצדיקים המפורסמים יהיה נבוכים חס ושלום באמונת ביאת המשיח, מרוב ההסתר שיהיה אז בעניני הטבע, ואין זה מהנמנע אחרי שני אלפים שנה לערך מחורבן הבית וכו' ע"ש. ועיין לעיל אות ס"א.

(שמחת ישראל, מאמרי שמחה)

כד.

הרה"ק הרי"מ מגור

**אם יהיו מנהיגים לפני הגאולה שינטו מדרך השי"ת
לפי פשוט, לא ישמעו להם**

(ד) בסוף ספר חידושי הרי"ם על מס' גיטין והלכות קידושין אשר נדפס בווארשא בשנת תרל"ו כתב שם בהשמטות לפרשת שלח, וזה לשון קדשו: כתיב בפרשת ציצית לתקן חטא המרגלים, ולא תתורו פירוש רש"י לבא ועינא שני מרגלים, והיה חטא שהגם שהעשרה נשיאים עיני העדה אמרו כן, היה ראוי לבני ישראל שלא תתורו אחריהם, והוא ללמד לכללות ישראל שהגם שיהיו נביאי שקר או מנהיגים כירבעם ושאר גדולים, ויראו שנוטים מדרך השי"ת לפי פשוט, לא ישמעו להם כלל, ואפשר יהיה עוד נסיונות כאלו קודם הגאולה, עד כאן לשונו הקדוש.

(וכ"כ בספר הזכות פרשת שלח להנ"ל)

כה.

אפילו לבושי בגדי לבנים יקשה עליהם האמונה

קודם ביאת משיחנו יהיה אז רחמנא ליצלן צרות גדולות ונוראות, ומפני זה אז אפילו אנשי צורה בבגדי לבנים (בל"א וייסע זאפיצעס הוא מלבוש הצדיקים אז) יקשה עליהם מלאחוז (בלשון אשכנז: אונציהאלטין) בשמע ישראל, וכמו שאמרו: שישאר כי אם אחד בעיר ושנים במשפחה (ואחרי זה הכה באצבע צרדה שלו ואמר:) לא כן הוא אלא אחד בעיר יציל על כל העיר ושנים במשפחה יציל כל המשפחה.

חידושי הר"ם גלות ונאולה

כו.

הגר"א זי"ע

עוון הדור של עיקבתא דמשיחא יהיה שיעמידו היינים
 ופרנסים שאינם נוהגים – יתגבר החוצפה אף בזקנים
 וגדולי הדור – יתחייבו כליה בעוון החנופה – אך
 הקדוש ברוך הוא ירחם עליהם כי לא עשו רק מחמת
 יראה מבעלי אגרופין

בחצר גנת ביתן המלך. שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי וכו',
 עד והיינו דכתיב וכו', ענינו כי הכלייה דמגילה זו מרמז על גמר
 הכליה שבעקבות משיחא כמו שכתוב ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר
 הגדול כמו שכתוב בחלק ל"ח עיין שם.

ושאלו מפני מה נתחייבו וכו' שבאותו הדור וכו' אמר להם אמרו
 אתם, שקשה לכם דווקא שבאותו הדור הא בלאו הכי לא
 קשיא לכם על חיוב הכליה אם כן אמרו אתם, א"ל מפני שנהנו מסעדתו
 של אותו הרשע, מתאוותיו של יצר הרע וממשותיו, אבל זה קשה לנו
 הלא רבים שתו מזה מכמה שנים מימות עולם ומה חטאו אותו הדור
 יותר, וא"ל כי זה בלאו הכי אי אפשר לומר, דאם כן אותם שהלכו אחר
 המשתה יהרגו, וזהו אמרו אם כן שבשושן יהרוגו וכו', א"ל אמור אתה
 א"ל מפני שהשתחוו לצלם, והענין כי בעיקבות משיחא חוצפא יסגי (סוף
 סוטה) ונערים ילבינו פני זקנים וזקנים יעמדו מפני נערים, וזהו כוונתם
 שאמרו (חגיגה י"ד) י"ח קללות של ישעיה ולא נתקררה דעתו וכו', וזה
 קשה להולמו וכי סלקא דעתך שישעיה שונא לישראל היה, אלא דכל

דוחקין דעבדין לישראל בגלותא מקרב פורקנא כמו שאמרו: "אגרא דכלה דוחקא", ולכך כל הקללות הן לטובתן לקרב הגאולה, ואף על פי כן לא נתקררה דעתו עד שאמר ירהבו נער בוקן, שאז וודאי אתי משיחא דבעקבות משיחא חוצפא יסגי, והענין של החוצפא ההיא כי מעמיד דיין ופרנס שאינו הגון, ואמרו (סנהדרין ז) כל המעמיד דיין שאינו הגון כאילו נוטע אשירה וכו', ובירושלמי קראם אלהי כסף ואלהי זהב (עיין שם במהרש"א) ולכך נערים פני זקנים ילבינו, אבל זקנים יעמדו מפני נערים מי הכריחן לכך, אלא שגברה החוצפא והוא אף בזקנים ובכולם גם בגדולי הדור, ואמרו (סוטה מ"א) בשעה שהתניפו לאגריפס המלך נתחייבו שונאיהם של ישראל שבאותו הדור כליה, ולפיכך נתחייבו ישראל שבאותו הדור דווקא. א"ל וכי משוא פנים יש בדבר, בשלמא על סעודתו לא מצינו בפירוש שנתחייבו כליה אבל עבודה זרה קשה, א"ל הם לא עשו אלא לפנים מחמת יראה שהם בעלי אגרופין על פי פקודת השרים מעובדי כוכבים כמ"ש בירושלמי, אף הקדוש ברוך הוא לא עשה אלא לפנים.

פירוש הגר"א ע"ד הרמז מגילת אסתר א'

כ.ז.

החתם סופר זי"ע

בעקבתא דמשיחא יעמדו מנהיגים לישראל בעלי זרוע
 מהערב רב – אם כן יהיו המנהיגים חס ושלום אז...
 שלא יזכר שם ישראל עוד ח"ו – אך קיום היהדות
 יהיה, שלא יגורו מפניהם אם יאמרו נגד התורה
 וקבלת האבות

מזבא בספר לב העברי חלק א' דף ל"ג ע"ב, וזה לשונו: בעשרה
 מאמרות דורש מאמר מתניתין דסוף סוטה, בעיקבתא דמשיחא
 אז רק היראים אשר יהיה להם אומץ דקדושה לא ישאו פני גדול, ולא
 יגורו מפני איש אלא יעמדו בתוקף עוז על אמונתם עד ביאת הגואל,
 וכעין זה שמעתי מעשה הנעשה אצל רבינו זצ"ל, (מזבא דבריו בספר חוט
 המשולש דף מ"ב קצת בשינוי לשון).

פעם אחת היה רבינו (החתם סופר) זצ"ל בקיץ מקום סמוך לקהילתנו
 פרעשבורג לשאוב אויר צח, ותמיד דר במדור בית נכרי, פעם
 אירע שהיה משנה דירתו והלך לגור אצל בן ברית איש נכבד וירא
 אלוקים, אבל היה עם הארץ גדול, ולא עברו ימים, עד ששמע רבינו
 שהבעל האכסניא מדבר עליו מאוד, ושלח תיכף, לקראתו אם אמת הוא,
 וענה כי אמת הדבר ושאלו מה ראית ממני, והשיב שראיתי מאחורי
 הדלת את רבינו שישב לסעוד בצהרים בשבת קודש בלי קידוש, ואיזה
 יהודי אוכל בלא קידוש, והוא לא ידע כי כבר קידש אחת תפילת שחרית,
 ובלילה תרהר רבינו ז"ל על מה עשה לו ה', היא סיבה שלעת זקנותו
 יאמרו עליו בפומבי שהוא עברייך, ועלה בדעתו מפני שעבר על דברי
 חכמינו זכרונם לברכה עם הארץ חסיד אסור לדור בשכנותו, ועדיין לא
 נתיישב בדעתו, כי אמר הלא הייתי יודע מהגמרא הזאת, ולמה לא נתן ה'

בדעתי האי גמרא, ולא הייתי משנה דירתני, שוב אמר: נתת שמחה בלבי ה' על זה הייתי מצטער כל ימי הלא יעמדו על ישראל טרם ביאת הגואל במהרה בימינו רועים רעים בני ערב רב בעלי זרוע, כמבואר במתניתין ובזוהר הקדוש, והרהרתי שאם כן יהיו המנהיגים חס ושלום, ואז לא יזכר שם ישראל עוד בזמן ההוא, וזה הראה לי כמה גדול מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה במס' ביצה כ"ה, למה נתנה תורה לישראל, מפני שהם עזין, חזי אנן אני זקן ורב גדול וכמה תלמידי חכמים באים לקבל פני, אפילו הכי אמר האי בעל אכסניא עם הארץ כי אני עבריין חס ושלום, למה, מפני שהוא ראה מאבותיו שעושין קידוש בשבת קודש בצהרים, ואני לא עשיתי כן, אם כן לא אתייאש, ומזבטח אני כי הנאמנים לה' לא ישאו פני איש, המעשה הזאת סיפר רבינו ז"ל כמה פעמים לתלמידיו אשר הם בחיים אתנו היום, עד כאן תוכן דברי הלב העברי.

(עיין לקמן פרק י"ט אות ט"ז מאמר זה קצת באופן אחר)

כח.

אחד מזמני הגאולה היותר בטוחים כשישראל הם בתכלית השפלות שאין למטה ממנו, וזה על ידי שפלות המנהיגים, ועל ידי זה יביט פני משיחנו

כתיב מגנינו ראה אלוקים והבט פני משיחך כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלוקי מדור באהלי רשע כי שמש ומגן ה' אלוקים חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים, (תהלים פ"ד).

הנה פסוק ראשון מגנינו ראה אלוקים וגו' יראה דנוגע עיקר להא דידן, כי השומע ישמע ויאמר בלבו זה נאה דורש ונאה מקיים כי משום כן נסעתי וברחתי מהעיר להגן עליהם מבחוזן, כמו שהם סוברים

בעוונותינו הרבים שאני להם למגן, אבל לבכי לא כן ידמה כי ברחתי לנפשי הלא כתיב מי האיש הירא ורך הלבב, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (סוטה מ"ד ע"א) מעבירות שבידו ואפילו שח בין תפלה לתפלה חוזר עליה מעורכי המלחמה, אחיי ורעיי מי ישמע ולא יחוש הלא עבירות כאלה כהנה וכהנה עברו ראשי וכמשא כבד כבדו ממני, ואיך אשא ואסבול כל אלה - ועד כה דברנו בנאוני עולם צדיקים המגינים על דורם כחומה אשר היו נקיים וחרף מפשעים, אבל לאזוב הקיר כמוני תחילו אחי, ואם עלי תשאו פניכם, אוי לאותה בושה אוי לדור שכך עלתה בימיו, שיהיה קהל גדול וחשוב מעם ה' נתונים בספק סכנה, ויהיה עיניהם נשואות לעני ואביון, אתה ה' הביטה וראה עמידתנו דלים וריקים, הלוא אתה הלוא אתה ידעת לאיזה שיעור מהשפלות הגיעו בניך, אם אלי ישאו עיניהם ויכרעו ברכם, והנה ידוע כי משיח צדקינו סובל מרעין בישין בעוונותינו יום יום, והקדוש ברוך הוא כמסתיר פניו ממנו עד עת קץ אז ירא ה' ויביט עליו הבטה לטובה, וכמ"ש רמב"ן גם כן בפסוק וירא אלוקים את בני ישראל וידע אלוקים עיין שם (שמות ב' כ"ה).

והנה אחד מזמני הגאולה היותר בטוחים הוא בהיות ישראל בתכלית השפלות שאין למטה ממנו אזי על כרחך יביט פני משיחו למשוח שמן משחת קודש, ובמה יודע איפה שפלת בני ישראל הוא בראות אלוקים את מגינם אשר יבטחו בו אזי יראה ה' כמה מהשיעור שפלות הגיעו שאין למטה ממנו, וזה שאמר קרא מגיננו ראה אלוקים אותו המגין שאנו חסים בצילו ועל ידי זה והבט פני משיחך הבטה לטובה ולשנת גאולה.

חתם סופר דרוש לח' תמוז תקס"ט

כט.

רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע

**אם החתם סופר אמר כן בימיו אנן מה נענין אבתריה
– על ידי התמורה הגדולה אין עצה אחרת רק לזכות
אל הגאולה**

וכמו שכתב החתם סופר זלה"ה לפרש הכתוב מגנינו ראה אלוקים והבט פני משיחך, שהקדוש ברוך הוא יראה מי המה המגנינים על ישראל ויתראה שאין לנו עצה אחרת אלא הבטת פני משיח צדקינו, ואמר זה החתם סופר זלה"ה בדורו, ואנן מה נענין אבתריה בירידה הנוראה שאין לה דמיון וערך לדור שלפנינו, ובפרט בהתמורה הנוראה שקרה בזמנינו שהגענו בעוונותינו הרבים לדור שכולו חייב כאשר התנבאו חכמינו זכרונם לברכה, וזה על הגאולה ועל התמורה שבדור של התמורה נזכה לגאולה כי אין לנו עצה אחרת, והוא רחום יכפר עוון ולא ישחית וישלח לנו את אליהו זכור לטוב להשפיע דעת על ישראל להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, ונזכה לגאולה שלימה ואמיתית ולראות בנחמת ציון וירושלים, ובישועת כל ישראל ושמחתן על ידי דוד משיח צדקינו, במהרה בימינו, אמן.

קונטרס על הגאולה ועל התמורה דף קפ"ז

.9

**משה רבינו עליו השלום צפה תכלית השפלות של
דורות האחרונים עם מלכיהם בראשיהם ונתיירא**

מאוד – הקדוש ברוך הוא נחמו שאדרבה על ידי זה יצמח ישועה גדולה

והנה מקום יש בראש לומר שכשראה משה רבינו עליו השלום דורות האחרונים איך שהגיעו לתכלית השפלות בביטול תורה ותפלה ופרנס שלהם גם כן לפי הדור ואין נביא ומוכיח על פשעם וחטאתם ולהלהיב את לבם לאביהם שבשמים, ועל ידי זה מגושמים המה בתכלית הגשמיות על כן נרתע משה רבינו עליו השלום לאחוריו והיה מצטער מאוד על המראה הזה, אמנם אחר כך נתיישב לבו והיה למנחם ולמשיב נפשו, שאדרבה מזה יהיה קידוש השם יתברך שיתגלה שמו יתברך עלינו ויצמח ישועה גדולה לישראל, כי על ידי שאומה הישראלית חתם בתכלית השפלות ובמעלה התחתונה, נעשה דוגמת השבירות הכלים הידועים כנ"ל, ואם כן אחר כך יתחדש כנשר נעוריהם ויזכו אחר כך לעולם החדש חיי נצחית (ועיין בספר ישמח משה בפתיחה לספר בראשית מה שאמר שם לפ' הפ' נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל) וזהו היה כוונת משה רבינו עליו השלום בענין שבירת הלוחות לעיני כל ישראל, רצה לומר כיוון שאנשי דורות האחרונים בראותם בימיהם איך שהגיעו לתכלית השפלות עם מנהיגיהם ומנהלם גם כן לפי דורם ואם כן ייראו לנפשם ויחשבו בלבם שחם ושלום נתחייבו שונאי ישראל כליה על כן הראה להם משה רבינו עליו השלום שבירת הלוחות לעיניהם דייקא שלא יפחדו כי אדרבה על ידי השבירת הכלים יצמח ישועה גדולה וקידש שמו יתברך עלינו שיתחדש עולם חדש ותיקון כל פגם בחיי נצחית.

קדושת יום טוב פרשת ברכה

כ"א.

הרבה מנהיגים אשר בדור הקדוש היו נחשבים עוד לעובדי עבודה זרה, בדור הזה נעשו מנהיגים ורבי'ס

מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו וכו' ויש לדקדק שהוא ליה מתחילה היו אבותינו עובדי עבודה זרה, דלא יתייחס שם זה על שם הפעולה, וכי בשביל שהיו עובדי עבודה זרה היו אבותינו וצריך ביאור הכוונה, ונראה דמצינו בפסוקים שמנהיג ומורה דרך מכונה בשם זה כמו שכתוב באלישע לאליהו אבי אבי רכב ישראל, וכן משמע בכמה מקומות, ואפשר דאין הכוונה על אבותינו ממש, אלא רצה לומר דקודם שבא אברהם היו ראשי העם כולם עובדי עבודה זרה, וזה שכתוב מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו והם היו מדריכי העם, ואחר שקרבנו המקום לעבודתו נתרחקו כל אלו עובדי עבודה זרה וזכינו למנהיגי אמת, ובדרך צחות אפשר לומר דהנה בעוונותינו הרבים בימינו אלה כל מי שלובש איצטלא דרבנן ובגדי לבן מכתיר את עצמו בשם רבי ומנהיג ישראל, ועדת ישראל עליו יסמוכו בדברים העומדים ברומו של עולם, בעיקרי הדת ובעיקרי האמונה, וכל אחד מכריז ואומר שאך דעתו הוא דעת תורה, ועל ידי זה נעשית התורה כשתי תורות בעוונותינו הרבים, ומתחילה בדורות הקדומים, שלא היה התגברות השקר גדולה כל כך, והיו עוד צדיקי אמת בעולם, וניכרו דברי אמת גם בין ההמון, אז היו הרבה מאלו נחשבו לעובדי עבודה זרה, לפי השקפתם ודיעותיהם בעיקרי האמונה והגאולה, וזה שכתוב מתחילה עובדי עבודה זרה, שאלו שהיו נחשבים מתחילה לעובדי עבודה זרה היו אבותינו, נעשו עכשיו למנהיגי ומדריכי ישראל שנקראים בשם אבותינו, כנ"ל.

מהר"י ט"ב הגדה של פסח דף קמ"ז

ב.ג.

**הדור של עיקבתא דמשיחא יהיה עני ודל ממנהיגי
אמת – המנהיגים הרעים הגורמים שכחת התורה –
עבור להגדיל ביתם ולחזק כסא ממשלתם מתעים את
העם**

אמרו חכמינו זכרונם לברכה אין בן דוד בא עד שיכלו שופטים הרעים מישראל, כי המנהיג הוא הדור, והדור הוא המנהיג, וכל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, ואותו הדור של עקבות משיחא יהיה עני ודל ממנהיגי אמת, כי מעט מזעיר יהיה כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה על פסוק כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד נתמעטו תלמידים ופירש רש"י תלמידים כאלה המחזיקים ידי ישראל להחזירם למוטב, ומעתה איך יהיה התנהגות עניי הצאן האלו אם רועה אמת אם אין להם ומה יעשו דור יתום הזה אם אביהם האמיתי שהוא הוא המנהיג הזה שכל תכליתו ומגמתו הוא לטרוח עבדי ה' ולקרב לב בנים לאביהם שבשמים, חולץ מהם ובמקום המשפט שמה הרשע רועה אויל ואב חורגי- ואיתא (במדרש) על פסוק על כן קרא שמו לוי משום שעתיד ללות בנים למקום, ובזה אפשר לפרש כוונת התפילה של (יום כיפור קטן). יצוה ה' "חסדו" קוממיות "השיבני" "לנוי" "לפאר" מקום "מקדשי, וחזור ומפרש על ידי מה שהוא כמתמה איך אפשר לשאול מה דבר זה, ואיך יוכל לקוות שיעשה ה' בן הלוא אמרו חכמינו זכרונם לברכה האומר הקדוש בורך הוא וותרן יותרו מעיו והלא הרואה יראה מעמדם ומצבם של בניו של מקום בענין קיומה של תורה הוא בבחינות וידל ישראל מאוד, יש מקומות שהתורה נעשית קרעים קרעים, וכמה פרצות פרצו בה, ויש מקומות שפרוץ כעומד, ויש שהוסיפו והריעו לעשות עד שפרוץ מרובה על העומד, ויש שכמעט נשכח מהם לגמרי שהמה עם ה', ויש שהיראים ועובדי ה' באמת רק על דרך אבותינו

הראשונים נרדפים ונדרסים ברגל מהכת הפושעים והצבועים, ותורה צוה לנו משה מורשה, אני אומר לך שלא מחשבתי מחשבותיכם, ובאמת יהודה עוד רד עם אל, וסיבת הדברים של שכחת ומיאוס ועזיבות התורה במקומות שונים לא מבני ישראל המה, ורק ראשית אשר בשוחד ישפטו וכהניה במחיר יורו, אשר עבור להגדיל כבוד ביתם, ולחזק ולנשא כסא ממשלתם נושכים בשניהם, ומתעים את עמו, ומוסרים בניו של מקום להריגה ואבדן נצחיי וקראו שלום, ומשיגי גבול עולם אשר גבלו הראשונים, וכי יבוא הזמן שדם עבדיו יקום נקם ישיב לצריו, והן המה הגורמים ומסבבים כן, מש"ה ואני תפלה אל ה' שיסבב "וישב מצרף" ומטהר את "בני לוי, הן המה הרועים והמנהיגים שעליהם המצוה הזאת לעורר צאן קדשים עם ה' ולכבם ולטהר לבבם כבורית ולמשוך אותם בדברי תורה ומוסר כאלה המושכים לב אדם כמים, אותם יטהר ויצרף ויבער ויכלה, לא לבד הקוצים אלא גם הפוסחים על שתי הסעיפים, ולבושים מלבוש נכרי, ואז "והיה לה' מגישי מנחה, שכללל הוא אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים ודברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב בוודאי דבריהם ותוכחתם יעשו פרי קודש אצל המון עם ה', ועשה את אשר חפצתי, ואז מנהיגים האלה הן המה באמת כהנים לה', שהרי מקרא מלא הוא שמוע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים. וכו'.

משכיל אל דל מהנה"ק רבי הלל מקאלאמיא זי"ע, חלק ג' כלל י פרט א'

ג.

המנהיגים הרעים גורמים מכשולות היותר גדולים

עוד יש לפרש דהנה מנהיגי ישראל בשעה שמנהיגים את העם על דרך הישרה אין לך מעלה יותר גדולה מזה, אמנם לעומת זה כשיש בישראל חם ושלוש מנהיגים לא טובים הם גורמים מכשולים היותר גדולים, וכמבואר בגמרא (בבא קמא דף נ"ב ע"א) כד רגיז רעיא על ענא

עבד לנגדא סמותא, פירש רש"י כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסין שאינן מהוגנין, וכמו שרואין זאת בחוש בעוונותינו הרבים ברור האחרון הזה עיקבתא דמשיחא שניבאו לנו חכמינו זכרונם לברכה באומרים (סוטה דף מ"ט ע"ב) פני הדור כפני וכו' וסיימו אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, וכן מצינו בפסוקי (יחזקאל ל"ד) שהנבואה מקוננת על רועי ישראל ופתח לומר הוי רועי ישראל עד שסיים לבסוף שהקדוש ברוך הוא יציל צאנו מהם. (עיין עוד ויואל משה מאמר א' סי' קנ"ג).

(חידושי תורה פרשת קרה, עמוד ר"ג)

פ.ד.

פני הדור של קודם ביאת המשיח

יהיה איך שיהיה, פסוק זה קאי על דור שקודם ביאת בן דוד כן נראה, מבואר מדברי חכמינו זכרונם לברכה רואין מזה איך הוא פני הדור של קודם ביאת המשיח, ואיך יהיה כח ההנהגה של השופטים ושוטרים עד שהעידו חכמינו זכרונם לברכה שיכלו כל השופטים ושוטרים מישראל, אוי לנו שכך עלתה בימינו וכו'.

(חידושי תורה דברים שם, עמוד ל"ח)

פ.ה.

אף המנהיגים הכשרים יראים מהשפעת העולם

ומעתה בעוונותינו הרבים הנה הגיע אלינו כל הענין הרע והמר הזה, אשר בעוונותינו הרבים נתפסו ברשת זו, ואיני מדבר מרובם

מהם אשר בעצם בפנימיות לבכם כבר נתפסו לציונות, אלא אף המועטים שאינם כן בעצם הענין אבל יראים מהשפעת העולם.
(על הגאולה עמוד קע"ז)

פ.ו.

אין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם

והנה בדורות שלפני ביאת המשיח, ישנם מנהיגים כאלה, ששמים עצמם לעיני העדה אף שבאמת טחו עיניהם מראות את האמת, שאין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם, והמון העם שאינם יכולים להבחין בעין שכלם להבדיל בין האור והחושך, נמשכים אחריהם, וחושבים שהם המנהיגים, וזה דבר קשה ומר לדור, והוא הסתר בתוך הסתר.

(חידושי תורה ודרשות מארץ ישראל, עמוד כ"ו)

פ.ז.

המנהיגים גורמים כל המכשולות

והנה במדבר ראו כמה פעמים שנכשל הכלל ישראל על ידי המנהיגים כמו בחטא המרגלים שהיו נשיאי ישראל וגרמו מכשול גדול לישראל כמבואר בפסוקים, גם במתאוננים כתיב ותבער בם אש ה' ותאכל בקצה המחנה ודרשו ז"ל הביא רש"י ז"ל בקצינים שבהם ובגדולים, ושוב במחלוקתו של קורח היו גם כן נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם, שהיה להם שם בכל העולם, ועל ידם המשיך לשיטתו את כל העדה אם כן ראו כבר, והנסיון העיד שהמנהיגים שבישראל הם גורמים כל המכשולות, וכמו שהוא גם כן בדורות האחרונים הללו.

(חידושי תורה קורה, עמוד ר"ג)

פ.ח.

הגדולים מושכין את הדור לשיטת הערב רב

וכמו שרואין זאת בדורותינו אלה בעוונותינו הרבים בעיקבא דמשיחא שגדולי הדור נצטרפו ונתחברו עם הערב רב והולכין בשיטתם, ועל ידי זה נכשל ונופל כל הדור בשיטת הערב רב, ומכשול היותר גדול הוא מה שדורשין הכל בשם ה' ובשם התורה הקדושה זה גורם את גודל בלבול המוחות ומושכין אחריהם את רוב הדור.

(חידושי תורה בהעלותך, עמוד קל"ג)

פ.ט.

אנשים ריקים נעשו מנהיגי הדור

עינינו רואות וכלות, איך שקמו אנשים ריקים ולבשו איצטלא דרבנן והם משתלטים בכח השקר והפירסום על העם ונעשו מנהיגי הדור, או לו לאותו הדור שאלה הם מנהיגיו.

(קונטרס דברות קודש)

מ.

**עכשיו בעוונותינו הרבים חדל הרועה מלהנהיג, כי
הדור מנהיגין אותנו לדעתם – בזמן כזה צריך להתבונן
בדרכי האבות**

וכאשר נתבונן בלשון רש"י ז"ל הנ"ל בשיר השירים על הכתוב אם לא תדעי לך היפה בנשים שכתב שחדל הרועה מלהנהיג אותך ולא אמר שלא יהיה לך רועה, דמשמע שזה ברור שיהיה רועה בישראל, אלא שחדל מלהנהיג, ואינו מובן דממה נפשך, אם לא נוכל לחשוב שלא יהיה רועה למה נחשוב שחדל מלהנהיג, ונראה שכיוון להמצב הזה שהרועה נמשך אחר הדור אם כן חדל להיות מנהיג כי אדרבא הדור מנהיגין אותו, והמה ממשיכין את רועי ישראל לדעתם הנכזבה, ועל אותו הזמן אמר צאי לך בעקבי הצאן כפירש רש"י ז"ל התבונני בדרכי אבותיך הראשונים.

(ויזאל משה שב, עמוד קנ"ז)

מא.

לולא הגדולים היה מציאות להציל רבים מישראל

אבל בעוונותינו הרבים בימינו אלה קמו מנהיגים מתעים המעבירים את העם מדרך התורה ואסור להתבטל נגדם ולהכנע לפניהם, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה כל פירצה שאינה מן הגדולים אינה פירצה, ואנו רואים עכשיו שאף על פי שהדור שפל כל כך, מכל מקום היה מציאות להציל הרבה מהמון העם לילך בדרך התורה הקדושה דרך האמת אלא שבעוונותינו הרבים המנהיגים הלא טובים הם בעוכרינו.

(חידושי תורה בשלח, עמוד קע"ט)

מב.

כל מה שהגדולים עושים הדור יעשה

ובעוונותינו הרבים דא עקא עכשיו בדורינו עיקבתא דמשיחא, שהמנהיגים משותפים מיראת הדור ומיראת התמנות וכדומה נגיעות עצומות המסמות עינים, ונמשכו אחר זה אף שארית הפליטה יראי ה' מכח המנהיגים כמבואר במדרש רבה פרשת ואתחנן על הכתוב כי תוליד בנים, זה שאמר הכתוב כרובן בן חטאו לי וגו', מאי כרובם, אמר רבן שמעון בן גמליאל שכל מה שהגדולים עושים הדור עושה כיצד הנשיא מתיר והאב"ד אומר וכו' הנשיא מתיר ואני אוסר והדיינים אומרים אב"ד מתיר ואנו אוסרים ושאר כל הדור אומרים והדיינים מתירין ואנו וכו', מי גרם לכלל הדור לחטוא הנשיא שחטא תחילה וכו'.

(דברי יואל מכתבים חלק א' עמוד קל"ה)

מג.

הבעל דבר לעת זקנותו נתחכם ומפתה רק להמנהיג להכשיל על ידו יתר העם

וכמו כן היא תמיד אף בשאר אדם, מי שהוא עלול שהעולם יכשלו על ידו מתגבר עליו הבעל דבר יותר, לפי שהעולם עלולים להכשיל על ידו, והבעל דבר יכול להרויח על ידו הרבה בפעם אחת, וכמו שהביא החתם סופר זלה"ה בתשובה בשם רבו, שהמלך זקן וכסיל לעת זקנתו גמר בדעתו שסגני לו בכסא של שלש רגלים שמפתה רק לשלשה

בני אדם, את השוחט להאכיל נבילות וטריפות, ואת החזן שלא יערב תפילתו, ואת הסופר להכשיל בתפילין ומזוזות, שאם אין תפילין ואין כשרות ואין תפלה, אין צריך יותר לילך אצל כל אחד ואחד בפרטיות, כן מביא החתם סופר שסני ליה בכסא של שלש רגלים, והיום אין צריך אף לזה שכבר הוזקן יותר ורב לו מאוד לילך אצל שלשה וסני ל"י באחד שמפיץ על ידו מינות בעולם שזה כולל יותר, ובזה סני ל"י.

(חידושי תורה תשי"ז, עמוד ל"ד)

מד.

**כל המנהיגים עיניהם אל הדור, ועל ידי זה נשפעים
מדעות כוזבות**

וקל וחומר בן בנו של קל וחומר בדורינו השפל אשר מלבד שבעוונותינו הרבים נתקיים הכתוב ואברה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר במלוא מובן המילה כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, חוץ מזה, כל המנהיגים עיניהם אל הדור והשפעתו כי צריכים לאותו דבר החזקת טובה והשפעה מהם ומהמונם באופנים שונים, ואין ספק שמשפיעים עליהם בדעות כוזבות.

(על הגאולה עמוד קע"ז)

מה.

**על ידי עוון הדור נענשין בסמיות עינים אף המנהיגים
הכשרים**

ומבואר בזה בהפלאה שסמיות עינים של המנהיגים שלא להכיר האמת היא בא מאשמת העם, שנענשים בכך לסמיות עיני

המנהיגים, וברש"י ז"ל שם בבבא קמא דף נ"ב ע"א על אומרם עביר לנגדא סמותא פי' וז"ל לעז המושכת מנקר עיניה ונכשלת ונופלת בבורות והעדר אחריה, כך כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להם פרנסים שאינם מהוגנין, עכ"ל.

ובעוונותינו הרבים תרוויהו איתנהו, שעל ידי עוון הדור נתמנים הרבה פרנסים שאינם מהוגנים אבל גם הכשרים והמהוגנים באים לידי סמויות עינים, והלשון עביר לנגדא סמותא משמע גם כן כדברי הפלאה שנענשין בסמויות עינים אף שאינו מתכוון להרע. (ויזאל משה קנ"ב)

מז.

תפלת יעקב אבינו עליו השלום על דורנו, אף על פי שהגדולים יפלו בשכחת התורה, ישארו על כל פנים יהודים פשוטים לפליטה

ובזה יובן שיעקב אבינו עליו השלום עשה הפועל דמיוני והתפלל לפני הש"ת אם יבוא עשו אל המחנה "האחת היינו במיוחדים שבדור, והכהו, במכה של שכחת התורה וסמיית עינים כנ"ל, על כל פנים והיה המחנה "הנשאר" שהם סתם יהודים יראים שאינם מן הגדולים הם יהיו על כל פנים לפליטה ולא יפלו תחת השפעתם של אלו.

(חידושי תורה תש"כ עמוד ל"ב)

מז.

בדור האחרון לא יוכלו לידע הנהגה מן המנהיגים, רק מדורות הראשונים

ובאמת כי אלו השתי בחינות מבוארין בהדיא בדברי רש"י ז"ל הנ"ל בשיר השירים על הכתוב אם לא תדעי לך וגו', שיהיה דור שלא יוכלו לידע הנהגה מן המנהיגים, אבל זה וודאי שהעקבים ניכרים מדרכי הראשונים להתבונן בהם, ויוכל לידע משם המתבונן ומבקש האמת.

(ויזאל משה עמוד קס"א)

מח.

נבואת ישע"י על דורנו

וכמו שהנביא ישע"י מקונן על זה (ישע"י א) שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד, וכל זה הפסוק הוא נבואה על דורנו זה בעוונותינו הרבים שכולם הם אוהבי שוחד, וכמו שישנם הרבה פסוקים שמתנבאים על העתיד.

(חידושי תורה תש"כ עמוד ל"ב)

מט.

הוי רועי ישראל

ואי לעינים שכך רואות ותסמר שערות אנוש בעוונותינו הרבים איך שהם הרועים בדור הזה, וצריכין לסייעתא דשמיא שלא ליפול

בהשפעתם.

(חידושי תורה תש"כ עמוד ל"ב)

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַזֵּהָר וְהַעֲרַב רַב

וְכַל הַמְּסַתְעַף

חֵלֶק י"ז

יִלְקוּט מֵאִמְרִים

דיבורי נבואה ורוח הקודש מהזוהר הקדוש ומהאר"י הקדוש
ומהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שבאחרית הימים
יהיו רוב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך
להכירם, וגודל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והעזרה
להתפלל להנצל מהם, וביאורים רבים בענינים אלו

נִדְפָס בְּשָׁנַת תַּשְׁס"ה לַפ"ק
וְעִכְשָׁו יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצֵאתָ שְׁנֵיהָ
עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
תַּמּוּז תַּשְׁ"ע לַפ"ק
עִיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תוֹבֵב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצַלֵּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים
וּרְבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשֵׁב"י זֵיע"א**

הצדיק אינו נותן שנה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים
ובמבואם שישובו בתשובה (זהר הקדוש, חלק א, כ:).
אילו היו יודעים בני העולם גדל השכר להחזיר חברו למוטב היו
רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זהר הקדוש פרשת
תריומה קכח, ב - קכט, א).

מצוה שאמה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה
שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש
כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד
קודשא בריך הוא וכו' (זהר הקדוש פרשת תריומה, קב הישר פרק ס"ד).
כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת
מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת
ואומרת במה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

ספר

"הזהר והערב רב" וְכֹל הַמְסַתְעֵר

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעודר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר: שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יבשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של הַבַּה נִבְנְהָ לְגֹנֵי עִיר וּמִגְדָּל וְרֵאשִׁי בְּשָׁמַיִם וְנִעֲשֶׂה לְגֹנֵי שָׁמַיִם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים

אוסף ענקי בעין זה עדיין לא ראה
אור הדפוס עד היום הזה,
והרשות נתונה לכל מי שברצונו
להדפיס קטעים מספר זה,
או כל הספר, בכל לשון שהוא,
בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות
תורה ויראת שמים בעולם, ולעזור
לבות אחינו בני ישראל בתשובה
שלימה.

גילוי גדול מספר הקדוש עין חיים לרבינו חיים וויטל זיע"א

וְהִנֵּה מָה שֶׁכָּתַב בְּתַחֲלִיל דְּכָרְיוֹ וְאַפִּילוּ כָּל אֵינּוֹן
 דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְחֵי תָא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדֵי לְנִרְמִייהוּ וְכוּ', עִם
 הַיּוֹת שֶׁשָּׁטְטוּ מִבּוֹאֵר וּבִפְרֹט בּוֹזְמִינֵנוּ זֶה בַּעוֹ"ה אֲשֶׁר
 הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קַרְדּוּם לַחֲתוּךְ בַּהּ אֲצֵל קִצַּת בַּעֲלֵי תוֹרָה
 אֲשֶׁר עִסְקִים בַּתּוֹרָה עַל מִנַּת לְקַבֵּל פֶּרֶם וְהַסְפָּקוֹת
 יִתִּירוֹת וְגַם לְהַיּוֹתָם מִכֻּלֵּל רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת וְדִיּוּנֵי
 סְנֵהֲדַרְאוֹת לְהַיּוֹת שְׁמֵם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכֹל הָאָרֶץ וְדוֹמִים
 בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאַנְשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מַגְדֵּל וְרֵאשׁוּ
 בְּשָׂמִים. וְעִיקַר סִיבַת מַעֲשֵׂיהֶם הוּא מָה שֶׁכָּתַב אַחַר כֵּךְ
 הַכְּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּכַתּוּב בַּסֵּפֶר הַזּוֹהַר בַּפְּרָשָׁת
 בְּרֵאשִׁית דָּף כ"ה ע"ב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. שְׁחִמְשָׁה מִיּוֹנִים יֵשׁ בַּעֲרַב רַב וּמִן הַג' ^{הַג'}
 מִיּוֹנִים מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כַּת גְּבוּרִים דַּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר
 הַמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעוֹלָם אֲנִשֵׁי הַשֵּׁם וְאֵינּוֹן מַסְטְרָא
 דְּאֵילִין דְּאִיתְמַר בַּהּוֹן הַבָּה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמַגְדֵּל וְגו'
 וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְּנַסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיָן
 בַּהּוֹן ס"ת וְעַטְרָה עַל רִישֵׁיהָ וְלֹא לְשִׁמְהָ אֵלֹא לְמַעַבְד
 לָזֶן וְכוּ' וְהִנֵּה עַל הַכַּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא כֹּל הַעוֹסֵק
 בַּתּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמְהָ נוֹחַ לוֹ שְׁנֵהֲפַכָּה שְׁלִייתוֹ עַל פְּנֵי
 וְלֹא יֵצֵא לְאוּרֵי הָעוֹלָם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הזוהר והערב רב – חלק י"ז

זוהר הקדוש: חמשה מיני ערב רב יש..... ח

חמשה מיני ערב רב יש וסימנם נג"ע ר"ע ה"עמלקים" המה הראשים בגלותא וחומסין את ישראל - ה"גיבורים" המה הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות לא לשם שמים רק להגדיל שםם וגזולין את ישראל..... ח

ביאור על הזוהר הקדוש..... ט

המתמנה על הציבור ומנהיגם ברחמים בידוע שנשמתו מכנסת ישראל - אבל המתמנה בכלי חמס נשמתו משורש נחש - הבונים מוסדות התורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם למשול עליהם ביד חזקה המה ה"גיבורים" מהערב רב..... ט
 בזמן שהערב רב הם ראשים על ישראל כאילו שולטין על הקדוש ברוך הוא..... י
 יותר מעכבין את ישראל בגלותא הערב רב מהאומות העולם..... יא
 כל טוב שעושין הערב רב עושין רק לתועלת עצמן..... יא
 אוי להם לישראל כאשר הערב רב הם הראשים..... יב

הגר"א מווילנא זי"ע..... יב

הערב רע דבוקין מאוד בישראל ולא יהיה הגאולה עד שיתבררו מישראל על ידי קושי הגלות חמשה מיני ערב רב יש ביאור ה' מיני ערב רב - המה ראשי ישראל בגלות וגורמים כל הצרות..... יב

ליקוטים מהגר"א מווילנא זי"ע..... יד

יראי חטא ימאסו בעיני הערב רב דהן ראשין בגלותא..... יד
 הערב רב קופצים להורות אף על פי שלא הגיעו להוראה לעשות להם שם גדול..... טו
 כל עזי פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב..... טו
 רוב מתתקע"ד דורות הם עכשיו בעקבתא דמשיחא..... טז

הגר"א מווילנא זי"ע..... טז

ביאור חמשה מיני הערב רב - לא יהיה הגאולה עד שיעברו מן העולם..... טז

עוד מהנ"ל..... יז

עוד ביאור מחמשה מיני ערב רב..... יז
 אותן העומדים כלי חמס על ישראל המה משורש עמלק - זה גמר הבירור להפריד הטוב מן הרע..... יז
 מחמת שהיו ישראל מופרשין מן הערב רב באכילה שלא אכלו מאכל אחד, ובתפלה שהתפללו בפני עצמן לכך עשו את העגל - התיקון לזה לדורות להתפרד מאתם ויעשו להם בית המדרש בפני עצמן, גם לא לאכול עמהם ביחד - הערב רב מתאווים למנהיג שיהיה עמהם תמיד במאכל ובתפלה - ומתמנים בשביל כסף שנותנים - גם אוספים כסף וזהב על ידי הרבנות למלאות חסרונם - הס"מ התחכם שאינו מפתה את כל אחד רק מעמיד שוחטים ושליח ציבור מכת דיליה ועל ידי זה נכשלים כל העם בטריפות ובתפלה..... יט

הרה"ק רבינו נחמן מברסלב זי"ע..... כג

הזהר והערב רב

ה

יש רועים של הסטרא אחרא וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו – עיקר מלכותם הוא על ידי עזות, והעצה להנצל מהם הוא גם כן על ידי עזות לעמוד נגד עזותם..... כג
יש רב דקליפה – הוא גדול ותקיף לפי שעה, אך אין לו קיום כלל ולבסוף כלה ונאבד..... כג
האור החמה: אף הנולדים מזרע ישראל יתרחמי ששורשם מעמלק – כן מבואר גם מהרמב"ם והוא על פי סוד הגלגול..... כה

הרה"ק מצאנו זי"ע..... כו

רוב הרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה מהערב רב כל מעשיהם בבשיל כבוד וממון לשרור על הציבור..... כו
כבר כתב כן גם האריז"ל עד דורו שרוב הדור הוא מהערב רב – אנן מה נענין אבתריה בדור זה – מי יודע אם נשאר אחוז אחד שומרי תורה ומצוות ומאמינים כראוי..... כו

הרה"ק מציעשינוב זי"ע..... כח

ביאור בדברי הזרע קודש על ד"ח הנ"ל אף שרואים בהערב רב דברים טובים כמו תורה ודרך ארץ ושלום, אף על פי כן מוכרחים למאוס בהם, כי הוא זמן בירור – זהו בחירה וניסיון בימים אלו..... כח
רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב – משה בא בעיבור אחת לחמישים שנה שלא יטעו ראשי הערב רב את ישראל..... כט
רוב הדור עם הראשים הם מהערב רב – משה הוצרך להתגלגל בכל דור כמו האריז"ל והבעל שם טוב הקדוש..... ל
כן מקובל גם מהבעל שם טוב הקדוש שקודם ביאת המשיח יהיו רוב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב – כל אחד צריך ליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב – עכשיו הוא גמר הבירור של כל הגלגולים..... ל

הבעל שם טוב זי"ע..... לא

נגד כל צדיק נברא איש משידין יהודאין כדי שיהא הבחירה חפשית..... לא

עוד מהנ"ל..... לב

לכל צדיק אמת יש נגדו מנהיג שקר אין בו ממש אלא משתרר על הבריות ויש לו תקיפות גדול ועל ידי זה הבחירה חפשית..... לב

עוד מהנ"ל..... לג

הצדיק שמעמיד הס"ם הוא נעשה רבי וגדול הדור כדי שיהיה זה לעומת זה נגד הצדיק אמת..... לג

הרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע..... לד

אם זכה מאירין עיניו מן השמים להכיר את הצדיק האמת – מי שנשתנה לגריעותא אחר שעלה לגדולה סימן שהוא מהסטרא אחרא ורחק תרחקנו..... לד
יש צדיק דקדושה ויש צדיק דקליפה – הסימן להבחין בינותם הצדיק דקדושה ותלמידיו מדקדקים בכל המצוות ושומרים עצמם ממדות רעות ועוסקים רק במדות טובות ובמעשים טובים, והצדיק דקליפה ותלמידיו כל עשיתם בקלות ולעול ולמשא ומתנהגים במדות רעות..... לד
כמו שיש צדיק אמת כן יש קללה כנגדו מהסטרא אחרא מלוכש בברכה – הם רבים מאוד – ורבים מעמי הארץ נמשכים אליו..... לה

הזהר והערב רב

בשם הבעל שם טוב הק' זי"ע..... לו

אותו צדיק שמעמיד הס"מ הוא נראה לעיני הבריות יותר צדיק מצדיק האמת..... לו

רב ורבי וגדול הדור מהסטרא אחרא..... לו

בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע..... לו

כל מה שיש בקדושה יש כנגדו ממש להסטרא אחרא, צדיקים, רבנים, שוחטים, חזנים, בעלי

בתיים, חסידים, פרושים, יראי ה'..... לו

דברים הנ"ל בשם הרה"ק מסאסוב זי"ע..... לח

הקדושה נכנעת לפני הסטרא אחרא..... לח

כל תשוקת הערב הרב לקפוץ בראש - הרה"ק מסאסוב כל מה שיש בקדושה יש נגדו בסטרא

אחרא, הצדיקים כפופים לפני הסטרא אחרא כי דרכם צלחה - הבעל שם טוב הק' זי"ע יש

מפורסמים שמפרסם אותם הס"מ - ראש דסטרא אחרא עולה לגדולה פתאום, אבל ראש

דקדושה לאו בשעתא חדא - הרה"ק מלובלין בהאי פחדא יתיב שמא אינו צדיק - כל צדיק

צריך לבקש רחמים על עצמו - וכן כל אחד צריך לבקש רחמים על עצמו - וכן כל אחד

צריך לבקש רחמים שיתקשר לצדיק אמת וינצל מראשי הערב רב..... לח

תאוה להיות רב ורבי הוא מקליפת נוגה..... מ

הערב רב אומרים נתנה ראש - צריך להתפלל הרבה שלא ימשך אחריהם שלא יפול לצרה

עמוקה בלי תקומה - הרה"ק מזידיטשוב זי"ע היה מפחד מאוד שמא הוא מקליפת נוגה... מא

קליפת נוגה היא קשה מאוד וסובר שהוא צדיק ואין כמוהו ונקרא טמא ומטומא..... מב

נגד הצדיק יש רמאי שד יהודי עושה נפלאות מצד קליפת וגה כדי שיהא הבחירה חפשית -

אם אתה מעורב טוב ברע תמשך אליו..... מג

יש מתגאה ועושה עצמו אלוה - רוצה להכניע הכל תחתיו - סובר שהוא גאון עולם וראש

של כל בני הגולה ומהפך דברי אלוקים חיים - יש בו כל סימני טומאה..... מד

גאוה להשתרר ולהכניע תחתיו כל הצדיקים הוא עבודה זרה - המשחזה לו כמשחזה

לעבודה זרה..... מד

מנהיגי הסטרא אחרא אומרים אני ואפסי עוד..... מה

המתגאה וסובר אין כמותו בכל העולם סי' שהוא מקליפת נוגה..... מה

גאוה להיות רבי ורב רוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים..... מו

המיצר לישראל נעשה ראש דקליפה..... מו

מטעה עמו הערב רב שנתדבק בו..... מו

שדין יהודאין גוברים בעולם..... מז

הקליפה של שקר גוברת מאוד..... מז

צריך תפילות גדולתו שלא לטעות אחרי מנהיגי הס"מ שהוא עשאים וסמכם..... מז

צדיק אחד בעיר יכול להכניע ראשי הערב רב המתנהגים בהתנשאות שוא..... מח

השי"ת בעצמו מתפלל הצילה נפשי משפת שקר של שד יהודי..... מח

אם אין לו יראה הפנימיות והוא רב ורבי הוא מקליפות נוגה..... מט

הבטחה מהשי"ת כי ראשי הערב רב העושין עצמן אלהות רב ורבי יהיו כמו עץ ואבן ולא

יפעלו שום דבר אצלם..... מט

הרה"ק ר' אליעזר מקמארנא זי"ע..... 1

היצר מפתה לאדם להתנהג בפרישות ולעסוק בתורה יומם ולילה ובאמת הוא מקליפת נוגה

- והסימן בזה כשיסבור בכל העולם וכולם כבהמות נדמו לפניו - אין לפרוש מן הבריות אלא

כשאין הולכים בדרך השם..... 1

הזְהַר וְהַעֲרֵב רַב

ז

מעשה נורא מחסיד א' שנתפס לרשות הסטא אחרא וניצל בזכות רבו הקדוש ר' מענדילי מרימנוב זי"ע.....

נב פעם אחת בא אליו רבי מפורסם מהסמ"ך מ"ם - הודה אחר כך לה' שניצול ממנו ולא עשה עמו שום התחברות.....

נו מעשה נורא מרבי א' שהיה מסטרא אחרא ובא אצל הרה"ק מצאנו זי"ע לתיקון.....

נז בין מרביצי תורה ברבים ישנם צדיקים וישנם עמלקים ממש ואי אפשר להבחין ביניהם....

נט ממרביצי תורה ברבים שהם מזרע עמלק סובלים כל הצרות.....

ס אסור להכניע עצמו לפני הערב רב.....

סא משה רבינו התפלל, שהשי"ת ימנה המנהיגים עד ביאת המשיח ולא יתמנו על ידי הערב רב.....

סא.....

משה רבינו עליו השלום התפלל עד הדור האחרון, שהקדוש ברוך הוא בעצמו יהי המנהיג ולא יהיה כלל מנהיג בשר ודם.....

סב אהרן בחר יותר לעשות העגל, מלהיות מנהיג על ידי הערב רב.....

סב.....

א.

זוהר הקדוש: חמשה מיני ערב רב יש

חמשה מיני ערב רב יש וסימנם נג"ע ר"ע
ה"עמלקים" המה הראשים בגלותא וחומסק את
ישראל – ה"גיבורים" המה הבונים בתי כנסיות ובתי
מדרשות לא לשם שימים רק להגדיל שמם וגזולק את
ישראל

והמש מין אנון בערב רב ואינון (סי' נג"ע ר"ע) נ"פילים ג"בורים ע"נקים ר"פאים ע"מלקים ובגיניהו נפלת ה' זעירא מאתרהא, בלעם ובלק מסטרא דעמלק הוו, טול ע"ם מן בלעם ל"ק מן בלק אשתאר בבל (בראשית י"א) כי שם בלל ה' שפת כל הארץ, ואלין אנון דאשתארו מאלין דאתמר בהון (שם ז) וימח את כל היקום, ומאלין דאשתארו מנהון בגלותא רביעה אנון רישין בקיזמא סגי ואינון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו איתמר (שם ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם אלין אנון עמלקים.

גיבורים מינא תליתאה עלייהו אתמר המה הגיבורים וגו' אנשי השם ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י"א) הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושוין בהון ס"ת ועטרה על רישוי ולא לשמא דה' אלא למעבד לון שם הדא היא דכתיב ונעשה לנו שם וסטרא אחרא מתבגרין על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזולין לון ואחברת עבדתא ועלייהו איתמר (שם ז) והמים גברו מאוד על הארץ.

זוהר בראשית דף כ"ה

ב.

ביאור על הזוהר הקדוש

**המתמנה על הציבור ומנהיגם ברחמים בידוע
שנשמתו מכנסת ישראל – אבל המתמנה בכלי חמס
נשמתו משורש נחש – הבונים מוסדות התורה לקנות
להם שם ולהתגבר בזה על העם למשול עליהם ביד
הזקה המה ה"גיבורים" מהערב רב**

איתא בכתם פז הגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמוהר"ר שמעון
לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר בר יוחאי, וז"ל בדף פה: אית
ערבוביא מסטרא דנחש ואית ערבובויא מסטרא דע' ממנן על אומין
דדמו לחיון ובעידן, ואית ערבוביהא דשדין ורוחין ולילין וכוהו
מעורבבין בישראל וכו', הם הם הנקראים ערב רב הם אשר החריבו
מקדשינו ועוד היום רבים מה בישראל הם המראים תומה ותחתיה
תעמוד הבהרת, כאשר יתבאר בהדיא בחמשת מלכי הקליפה אשר יזכור,
ומאלין דאשתארו מנתון בגלותא רביעאה אינון רישין בקיומא סניא
ואינון קיימין על ישראל כלי חמס, אמר כי אלה הרודים בעם ישראל
בפרך לא מבני ישראל המה וזה להם האות כי כל המתמנה על הציבור
ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם בידוע שנשמתו מכנסת ישראל כי
מרחמם ינהגם, אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס נפשותיהם באה
משורש נחש וכו', המין השלישי נקרא גבורים וביאר מי המה אלה ואמר
עלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם הם דור הפלגה
שבאו מנמרוד הוא היה גבור ציד כמו שביארו להמריד העולם לפי הב"ה
בדור הפלגה אנשי "השם" אשר אמרו הבה נבנה לנו וכו' ונעשה לנו "שם"
להפרידה מאלוף וכו', ואמר שמהם הם אותם הבונים בתי כנסיות ובתי
מדרשות השמים בהם ספר תורה ועטרת על ראשו, ואין כוונתם רק

לקנות להם שם ולא לשם שמים כי כן עשו בוני המגדל וכו'. כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם המזה הגיבורים המתגברים על ישראל העניים המורדים ועלייהו איתמר והמים גבר מאוד מאוד על הארץ הם מיוחסים אל המים הזידונים מי המבול לא אל מי התורה הנקרא מים חיים, עכ"ל.

ג.

בזמן שהערב רב הם ראשים על ישראל כאילו שולטין על הקדוש ברוך הוא

זמנה כתיב קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב דלא אתקריאו קהלה וחיבור עד דאתערב מנהון ערב רב כביכות בזמנא דמתערבין ביניהו כאילו לא הוו גוי אחד, ובג"ד קחו מאתכם תרומה ולא משותפו אחרא דלא בעינא לשתפא אחרנין ביני ובייניכו, ולא עוד אלא כד ערב רב אינון מעורבין בישראל מה כתיב (איכה א') היו צריה לראש, וישראל בתר דמתעברי מיניהו אלין מה כתיב שאו את ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד אלא דאמר קודשא בריך הוא אנא בעי לדירא עמכון הדא היא דכתיב (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא עוד אלא כד בני ישראל בגלותא עלייהו איתמר מי מעכב שאור שבעיסה, והא אוקמוה מארי מתני' בזמנא דערב רב אינון ראשים על ישראל כביכול כאילו (ס"א עברין שולטני דקודשא בריך הוא) עבדין שלטנו בקודשא בריך הוא וייעלון במשפטי כוכביא ומזלי ובג"ד צווחין ואמרין (ישעיה כ"ו) ה' אלהינו בעלונו אדונים זולתך.

זוהר פרשת פנחס רעיא מהימנא

ד.

יותר מעכבין את ישראל בגלותא הערב רב מהאומות העולם

ובגין דערב רב אינזן שאור שבעיסה ואינזן אומין דעלמא דמיין למוין יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ם כמה דאוקמוה רבנן מי מעכב שאור שבעיסה מעכב, דאינזן דבקין בישראל כשאור שבעיסה. אבל אומין עכו"ם לאו אינזן אלא (תהלים א') כמוין אשר תדפנו רוח.

רעיא מהימנא פרשת פנחס

ה.

כל טוב שעושיק הערב רב עושיק רק לתועלת עצמן

ויפן כה וכה וירא כי אין איש אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דלהון באורחין דילהון איש לבצעו מקצהו, בבצעה דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולא אינזן מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע, אלא כולהו צווחין בצלותין ביזמא דכיפורי ככלבים, הב הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבנו לחיים, ואינזן עזי נפש ככלבים דאינזן אומין דעלמא דצווחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא דיחזור שכינתה לקודשא בריך הוא, דאיהי מרחקא מיניה למתדר לגביה, ואדמיין לכלבים דאתמר בהון (תהלים ק"ו) ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם, ואינזן ערב רב, דכל חסד, דעבדין לגרמייהו עבדין.

תקוני זוהר תקונא שתיתאח (דף כ"ב ע"א וע"ב)

.1

אוי להם לישראל כאשר הערב רב הם הראשים

וְזֵי לְיִשְׂרָאֵל כִּד אֲתַבְלְעוּ בְעֶרְב רַב, דְּעֵלְיִיהוּ אִיתְמַר (בְּרֵאשִׁית מ"א) וְלֹא נוֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קֶרְבְּנָה וּמֵרֵאשִׁית רַע כֹּאשֶׁר בְּתַחֲלִילָה.

בְּזִמְנָא דְּגִלּוּתָא כֻּל מִמְנָן דְּאוּמִין דְּעֵלְמָא וְעֶרְב רַב אֲתַמַּר בְּהוּן (אִיכָה א) הֵיוּ צְרִיָּה לְרֵאשׁ אֹיְבִיָּה שְׁלוֹ, צְרִיָּה, וּוְדֵאִי אִינּוֹן עֶרְב רַב, עֵלְיִיהוּ אֲתַמַּר (יִשְׁעִיָּה א') שֶׁרֶךְ סוֹרְרִים וְחֻבְרֵי גְנָבִים כְּלוֹ אוֹהֵב שׁוֹחַד וְגוֹ, אֹיְבִיָּה שְׁלוֹ, אֶלְיִן עֵשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל וְשִׁבְעִין מִמְנָן, דְּאִינּוֹן כּוֹלְהוּ בְּשִׁלּוּהַ בְּעוֹתְרָא וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחְקָא בְּעֵנִיּוֹתָא.

וּבְגִין דָּא וְזֵי לְעֵלְמָא כִּד אֲתַבְעֵלוּ בְּעֶרְבּוּבִיָּה בִּישָׂא, וּמֵאֵן גֵּרַם דְּאֲתַבְלְעוּ בְּמַעֲיִיהוּ וְלֹא נוֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קֶרְבְּנָה, בְּגִין דְּעוֹבְדִיָּהוּן בִּישִׁין בִּידִיָּהוּן, הֵדָּא הֵיא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ו) וְיִתְעַרְבוּ בְּגוֹיִים וְיִלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם.
תִּיקוֹנֵי הַזְהָר, תִּיקוֹנָא חַד וְעֵשְׂרִין (דָּף נ"ב ע"א)

.2

הַגְּרָא מוֹוִילְנָא זִי"ע

הַעֲרַב רַע דְּבוֹקִין מֵאֹד בִּישְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה הַגְּאוּלָּה עַד שִׁיתְבְּרְרוּ מִישְׂרָאֵל עַל יְדֵי קוּשֵׁי הַגְּלוּת הַמְּשִׁיָּה מִיְּנֵי עֶרְב רַב יֵשׁ בִּיאֹד ה' מִיְּנֵי עֶרְב רַב – הַמָּה רֵאשִׁי יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּת וְגוֹרְמִים כֻּל הַצְּרוּת

כְּמוֹ שְׁבַתְבוּאָה יֵשׁ שְׁלֹשָׁה מִיְּנֵי פְסוּלַת מוֹץ וְתַבְּנָן וְסוּבִין, כֵּן בִּישְׂרָאֵל שְׁנַמְשְׁלוּ לְתַבּוּאָה כְּמ"ש (יִרְמִיָּה א') רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ, נִמְצָאוּ שְׁלֹשָׁה מִיְּנֵי פְסוּלַת שְׁהֶם יִשְׁמַעְאֵל וְעֵשׂוּ וְעֶרְב רַב, וְנִגְדַּר אֲבֵרָהֶם וְיִצְחָק

שמהם יצאו ישמעאל ועשו, יבואו שני משיחים שהם משיח בן יוסף ומשיח בן דוד (תיקוני זוהר חדש ל"ו א' והם נגד מצוות עשה ולא תעשה) והם יבררו את ישראל ממוץ ותבן וכו', ויהיו כמוץ לפני רוח, ובית עשו לקש, אבל עדיין לא יהיה בירור גמור עד שיבררו מן הערב רב שהם נגד הסובין שהם דבקים בחטא מאד, והם הפסולת שכנגד יעקב (והם נגד ביטול תורה ופריקת עול מלכות שמים), (תיקוני זוהר נ"ג א') והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם (עיין לעיל בהערה ב' פ"ב), והם העשירים עליזי גאוותך (ועליהם אמרו) (סנהדרין צ"ח) אין בן דוד בא עד שיכלו גמי הרוח מישראל וכו') וכמו שאי אפשר להפריד הסובין מהקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הסובין מהקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הסובין מקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הערב רב רק על ידי קושי הגלות.

(ז"ש) (עמוס ט') והניעותי את בני ישראל כאשר ינוע בכברה וכו' בחרב ימותו כל חטאי עמי וכו' ביום ההוא אקים את סוכת דוד וכו') ועל זה נאמר (הושע ב') הנה אנכי מפתיה והולכתיה המדבר וכו', ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלשה ימי אפילה, (ושם יסבלו צרות גדולות שיאכלו מלוחים ושאר צרות, תיקוני זוהר חדש כ"ז ג'. ועיין מ"ש בזה באריכות בספר אמונה והשגחה דף י"ט כ' כ"א) והם הגורמים כל ביטול תורה ואריכת הגלות, ונקראים נג"ע ר"ע (ראשי תיבות נפילים, גיבורים, עמלקים, רפאים, ענקים). נפילים הם הרודפים אחר התאוה כמ"ש הנפילים היו בארץ וכו' אל בנות האדם וכו', גיבורים הם אנשי השם שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספר תורה לעשות להם שם, עמלקים הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל ועליהם נאמר היו צריה לראש (תיקוני זוהר חדש ל"ז ב'), רפאים הם שמתרפים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה, ענקים הם המזלזלין תלמידי חכמים (תיקוני זוהר צ"ז ב' ג' ועיין לעיל בהערה ד"ה כמו שניצוצי) וכל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתן של ערב

רב ובני קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הכל על ידי מה שקיבל משה לערב רב שהוא סבור שהם גירי צדק מצד הטוב שעליהם אמרו (פסחים פ"ז) לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל וכו' אלא שיתוספו עליהם גרים, אבל הערב רב הם מצד הרע שהוא הראשי תיבות של הערב רב, וז"ש אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ער"ב, הם הערב רב שעשו העגל בזמן הערב כמ"ש כי בושש משה באו שש (שבת פ"ט) ויש גם כן ערב זעירא וז"ש בין הערבים ב' ערבים שהם ערב רב וזעיר, וכנגד זה התקינו מנחה גדולה וקטנה להתייש כח הרע של בין הערבים (תיקוני זוהר חדש ל"ד א). ונקראים ערב רב מפני שהם ראשי העם בגלות ולכן נקראים רב, רב החובל (תיקוני זוהר ס"א א') וכמ"ש זכריה (י"א) לא קראתי נועם ולא קראתי חובלים, וזה מרומז במ"ש וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה, הם הערב רב שהם ראשי העם, ואת לאה וילדיה אחרונים, הם העמי הארץ הטובים שהם כפופים תחת הערב רב, ואת רחל ואת יוסף אחרונים הם התלמידי חכמים שהם שפלים מכולם והם נקראים ע"ש רחל שהיא עקרת הבית, וכן נקראים ישראל ע"ש יוסף (תיקוני זוהר חדש).

אבן שלמה פרק י"א

ח.

ליקוטים מהגר"א מווילנא זי"ע

יראי חטא ימאסו בעיני הערב רב דהן ראשיין בגלותא

ד. חכמת המסכן בזוייה (קהלת ט') ובפרט בגלותא, והיא אצל העניים ואביונים, והיא בזוייה בגלותא כמ"ש"כ (סוטה מ"ט) וחכמת סופרים

תסרה ויראי חטא ימאסו, והוא בעיני הערב רב דהן ראשים בגלותא, וכן יהיו הערב רב לפני התלמידי חכמים לעתיד לבוא, ועל זה נאמר (שמואל א' ב') כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו.

(תיקוני זוהר קי"א ע"א, ד"ה וחכמת המסכן, ועיין זוהר משפטים קי"ד ע"א, ד"ה נחיתו דילך)

ט.

הערב רב קופצים להורות אף על פי שלא הגיעו להוראה לעשות להם שם גדול

יב. אדם הראשון חטא בשביל הנשמות שהיו כלולים בו מערב רב אינן גרומו לו לחטוא, וכן משה רבינו עליו השלום היה כל אותו הדור ששים רבוא, ורוחו מתפשט עליהם גם על הערב רב, ועל ידי כן בא לכלל טעות, והן ערב רב שרוצים להיות להם שם רב וגדול והם קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה, וכעם עליהם משה ובא לכלל כעם בא לכלל טעות, והכה בסלע וגרם שלא ימצאו הלכה פסוקה במקום אחד, ויצאו המים טיפין טיפין בקושיות ופירוקין.

(יהל אור בראשית כ"ח ע"ב, ד"ה ומשה בנינייהו)

י.

כל עזי פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב

ג) כל הגלות וחורבן בית המקדש וכל הצרות הכל על ידי קיבול משה רבינו עליו השלום לערב רב, וכל עזי פנים ורשעים שבדור הן מנהון ר"ל מנשמתין דילהון שהן גלגול דילהון וז"ש בגמרא (ביצה ל"ב ע"ב) הני מערב רב קאתי.

(תיקוני זוהר צ"ז ע"א, ד"ה ועלייהו)

יא.

רוב מתתקע"ד דורות הם עכשיו בעקבתא דמשיחא

ד) רוב מאותן תתקע"ד דורות שבתן היה בונה עולמות ומחריבן הוא עכשיו בסוף הימים בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגו, ואמרו (חגיגה י"ד ע"א) שהן עזי פנים שבדור והם הערב רב.

(תיקוני זוהר חדש כ"ז ע"א, ד"ה ודא ממלל, ועיין ספר ד"צ ג' ע"א)

יב.

הגר"א מווילנא זי"ע

ביאור המשה מיני הערב רב – לא יהיה הגאולה עד שיעברו מן העולם

חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו, פרשת דברים)

יג.

עוד מהג"ל

עוד ביאור מהמשה מיני ערב רב

ה) עמלקים רישין דבני ישראל בגלותא, וגוזלים לעניי ישראל והן מסטרא דדור המבול ונשמתין דילהון, ונצטרפו במצרים ונפרד הרע בערב רב, וכד קביל לון משה עליו השלום נתערבו נשמתן בישראל, והוא הגלות הזה גלות הרביעי, והם מסטרא דדור הפלגה והנפילים גיבורים (בראשית ו, ד') הן אנשי השם דכל עובדיהון בשביל לעשות שם רפאים (שם) הם שאינם רוצים לעשות גמילות חסד וצדקה עם בעלי תורה ענקים (שם) המזלזלים בתלמידי חכמים.

(תיקוני זוהר צ"ז ע"ב, ד"ה עמלקים)

יד.

אותן העומדים כלי חמס על ישראל המה משורש עמלק – זה גמר הבירור להפריד הטוב מן הרע

ומעתה תתבונן גם כן מה שכתוב בזוהר בשלח דף ס"ז ע"א א"ר יהודא בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקודשא בריך הוא אגח בהו קרבא עכ"ל כי כל היועצים עצמות רעות על ישראל בכל דור ודור ובכל אומה במלכותם, הנה העצה בא מהדעת והוא מהדעת והוא מהדעת דסטרין א' אשר הוא שורש עמלק וכן גזרו אומר בזוהר בראשית אשר גם כל העומדים כלי חמס על ישראל בדרין בתראין כתות הערב רב אשר בקרבינו הם יושבים מינים מוסירם אפיקורסים הן מה משורש עמלק

הדע"ת דס"א ער"ב ר"ב בגימ' דע"ת והמה אשר אמרו בדור המדבר כי זה מש"ה האיש (דעת דקדושה) לא ידענ"ו וכו'.

והנה ידיד הקורא כאשר תראה בדורות הללו (עיקבתא דמשיחא) אשר בעוונותינו הרבים נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמם על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים, וד"ל, הנה תצפה לרגלי משיחא דהנה זה גמר הבירור להפריד הטו"ב מן הר"ע אשר בעוונותינו הרבים על ידי עץ הדע"ת טוב ורע נתהווה מה שנתהווה, וכאשר יוגמר הבירור במהרה בימינו, הנה בא יבוא משיח צדקינו ולא יאחר.

בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' מלחמה לח'
(ועיין עוד מדברי הרח"ק בזה הענין לקמן פרק כ"ג אות י"ד)

מחמת שהיו ישראל מופרשין מן הערב רב באכילה
 שלא אכלו מאכל אחד, ובתפלה שהתפללו בפני עצמן
 לכך עשו את העגל – התיקון לזה לדורות להתפרד
 מאתם ויעשו להם בית המדרש בפני עצמן, גם לא
 לאכול עמהם ביחד – הערב רב מתאווים למנהיג
 שיהיה עמהם תמיד במאכל ובתפלה – ומתמנים
 בשביל כסף שנותנים – גם אוספים כסף וזהב על ידי
 הרבנות למלאות חסרונם – הס"מ התחכם שאינו
 מפתה את כל אחד רק מעמיד שוחטים ושליח ציבור
 מכת דיליה ועל ידי זה נכשלים כל העם בטריפות
 ובתפלה

וּנ"ל דמבואר בזוהר (כי תשא קצ"א ע"א וע"ב) דישאל עם קודש לא
 עשו את העגל רק ערב רב שהם שני אנשים יונם ויומכרום
 דעבדי חרשין משש ולמעלה שהוא מנחה גדולה שנקרא ערב רב וכו'
 ותלמיד חכמים כל ענני יקר במדבר חפיין רק לישראל לחוד שנאמר וה'
 הולך לפניהם יומם וערב רב וכל בעירין הוו לבר וכו' ותו ישראל אכלו
 המן ולא ערב רב וקרא אכריז ובני ישראל אכלו את המן בני ישראל ולא
 אחרא וכו' והשתא קמו ואמרו או נהא כלנא עמא חדא ונהוי בכללא
 עמכון או יהא לון מאן דיהך וכו' וז"ש אשר ילכו לפנינו א' אהרן חם
 ושלום דאלו ישתתפון בעמא קדישא וכו' ואהרן לטב אתכווין אלא
 סניאין מישראל אשתתפו בלבא עמהם ובג"כ אתא משה איצטריך
 לבררא וכו' יעווי"ש.

העולה מזה לפי שהיו ישראל נבדלין ומופרשין מן ערב רב בתרי גווני
 באכילה שלא היו אוכלין מאכל א' וגם שלא לאכול מאכל

שלנו, וכאשר עיני ראו ולא זר מלחמה זו תמיד במי שרוצה להתקדש ולהיות פרוש להתפלל במנין בפני עצמו מאחר שאי אפשר להתפלל בציבור שעושין מצות אנשים מלומדה וכמה טעמים כיוצא בזה, ובענין אכילה לא אפשרי דרא שהכל שוחטים אפילו שאינו בקי בהלכות שחיטה ואינו ירא שמים והוא נגד רבותינו הקדושים שהזהירו הפוסקים ראשונים ואחרונים שיהיה השוחט ירא את ה' מרבים, ובפרט בענין חוש מישוש והרגשת בדיקת הסכין שהוא לפי כוונתו יראת הלב, וכמ"ש רבינו יונה (הובא בשולחן ערוך יורה דעה הלכות שחיטה) יעוי"ש.

ובוודאי הפורש ממאכלי העולם קדוש יאמר לו כי הרבה אינן בקיאי בהלכות מליחה ושטיפה שהרבה דינין מסתעפים ממנו, ובזמנינו היו כמה מוכיחים דורשים הלכות מליחה לנשים בפרטות ולא כן עתה, ובוודאי מי שרוצה להתקדש לא יסב במסיבתן, וכאשר מוהרש"ל הזהיר לתלמידו בעל של"ה במאכל יותר מכל (בשל"ה שער האותיות אות קדושה) יעויין שם. וכן שמעתי מחכם אחד כי עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך לפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד רק כל עצמו ללכוד את היחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר אחד מסטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים, וכולם נלכדים ברשתו עבור זה, וכן הש"ץ שהוא סרסור בין ישראל לאבינו שבשמים להוציא רבים ידי חובתן, ורבותינו הזהירו (תענית ט"ז ע"א) בפסוקים ראשונים ואחרונים שיהיה הש"ץ המובחר שבעם ולא כן עתה שבחרין הגרוע שבעם כנודע. ואין להאריך בזה, ובוודאי צריך לעשות כמ"ש הרמב"ם (הלכות דעות פרק ו' הלכה א') עד מי יתנני מלון מדבר וכו' יעויין שם, ואהרן שראה רוע כוונתם להתערב עם ישראל כדי למשוך עם ישראל למדריוגתן, לכך אמר אם ישתתפון עם עמא קדישא וכו', ומזה יצא העגל שעשו הערב רב אלוקי זהב וכמ"ש בסנהדרין בפרק קמא (דף ז' ע"ב) מלא תעשון אתי אלוקי זהב, הא דעץ שרי בתמיה אלא א"ר אשי אלוקי הבא בשביל זהב, ופירש מוהרש"א שני אופנים וז"ל כי שתיים רעות עשו שהם מתמנין בשביל זהב שנתנו לששרה וגם שרוצין

לאסוף זהב וכסף על ידי הרבנות למלאות חסרונן וכו', וכבר באו רבותינו וכו' עד ובירושלמי (ביכורים פרק ג' הלכה ג') אמר ר' מנא מיקל לאילין דמתניתין בכספא ר' אמי קרא עליהון אלוקי זהב אין קורין אותו רבי ואין עומדין בפניו, והטלית שעליו כמרדעת של חמור וכו' יעוי"ש.

ובזה יובן פרשה הנ"ל שהיא היה במדבר והיא נוהגת בכל זמן עד ביאת משיחנו במהרה בימינו, וז"ש וירא העם כי בושש משה שהוא רמז מוסר בזמן ההוא ולדורות בענין הנהגת המוני עם רבניהם שיש כשירי ראשי הדור העוסק בתורת ועבודת ה' עד שש שעות ביום שאז הוא זמן סעודת תלמיד חכם המאוחר לכולם כמ"ש בפרק קמא דשבת (י"ד) וכמו שהיה משה ראש לכל דורו שהיה דור דעה כך בכל דור ודור הראש שבהם הכשירים הם מניצוצי משה רבינו עליו השלום, וכמ"ש בתיקונים (תיקון סט, ועיין זוהר פרשת עקב ברע"מ רע"ג ע"א) ובמדרש וז"ש מה שהיה הוא שיהיה זכו' (קהלת א') וכ"כ בל"ת שש מאות אלף רגלי וגו' וגם בל"ה מי שיש לו דעה נקרא משה וכאשר היה בדורו של משה כך היא בכל דור כי גם הוא הערב רב שיש בכל דור ודור כמ"ש בכתבים, וז"ש וירא העם כי בשש משה שהרב כשר שבעירם שוהא לבוא לפקח בעסק הקהל גם כי בא שש שעדיין עוסק בהתבודדות שהיה הזמן צריך אז לזה מיד קמו בתערומת ואמרו עשה לנו אלוקים שילכו לפנינו כי אנחנו כבירה בלא מנהיג שהוא עוסק תמיד במלאכתו מלאכת ה', ואנחנו בני העיר כצאן בלא רועה, וכאשר בזמנינו היה מסירה לפני השררה, וצריכין אנו למנהיג, וביארו דבריהם ואמרו כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו ורצה לומר כי זה משה שהיה איש גבר בנוברין להיות מנהיג עתה לא ידענו מה היה לו שלקח דרך אחרת לבחור בבדידה, ומעתה אינו ראוי להיות רב ומנהיג לנו גם כי יבוא אחר כך כי צריכין אנו לראש כזה שנהיה עמו בכללות א' במאכל ובתפלה שלא יפרוש ממנו בכל עת, וז"ש אשר ילכו לפנינו מה שאין כן משה וישראל שהם נפרדין ממנו על ידי ענני יקר ובאכילת מן וכו' והרמז לדורות על ידי שעושה עם אנשי יחידי מנין בפני עצמו, וגם אינו אוכל עמהם

במסיבה כלל שזה היה סיבה לערב רב לעשות עגל זהב, וכמ"ש בזוהר הנ"ל, וכן לדורות מצד זה יצא עגל זהב שהיא אלוקי זהב שנתמנה על פי השררה בשביל זהב, וכשאינן סיפק בידו עושה שידוכין בעיר, וכמו ששמעתי פירוש הש"ס (בכורות ה' ע"א) משה רבכם גנב או קוביוסטוב שגונב נפשות כדי להתחתן עם ס' רבוא ישראל וכו' ומשום הכי עתה רבים הם הרבנים בעיר, וז"ש אשר ילכו לפנינו שאיוו לאלקות הרבה (סנהדרין דף ס"ג ע"א) שהוא הרב והמחותנים עד שמצד זה נעשה קטטות ומריבות, ומצד זה נשתברו הלוחות שנסתלקה תורה מהעיר עד שברחמי השי"ת חזר ושלח את משה וטחן העגל לעפר כדי להראותו שאין בו ממש, אף שילכו לפניו וחזרו וקבלו אותו לרב ובדק כסוטות (עבודה זרה דף מ"ד ע"א) ופירוש כסוטות עיין אחרי זה במצות סוטה, ותבין היטיב ונתברר הטוב מן הרע שמהם מתו בחרב מהם במגיפה מהם בהדרוקן (יומא דף ס"ו ע"ב) ובסוף שכשעמד משה בתפלה ונמחל לישראל וצוה לעשות משכן מכסף של ישראל לבד ולא מערב רב, וכמ"ש בזוהר (ויקהל קצ"ה ע"ב) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל קחו מאתכם תרומה וגו' והרמוז לדורות שיעשו בית המדרש ליחידי ישראל שיהיו נפרדים מהמוני עם כי אי אפשר שיהיו בכללות א' והיא תיקון מה שקלקלו תחילה להתרעם בזה, וכאשר היה במקדש עזרת כהנים ועזרת ישראל לבד.

(ואני הכותב בדין הוי עובדא הנ"ל מרישא לסיפא ומרומז למה דווקא זה האיש צוה לעשות בה"מ בשארי גראד).

תולדות יעקב יוסף פרשת נשא דף ת"ס

זט.

הרה"ק רבינו נחמן מברסלב זי"ע

**יש רועים של הסטרא אחרא וכופין אנשים לתחות
שיעבודייהו – עיקר מלכותם הוא על ידי עזות, והעצה
להנצל מהם הוא גם כן על ידי עזות לעמוד נגד
עזותם**

(ד) ואי אפשר לבוא לאלו הרועים, שהם כלליות של הקדושה, אלא על ידי עזות, כמאמר רבותינו זכרוננו לברכה (אבות פרקה') הוי עז כנמר, כמ"ש (שמות ט"ו) נחלת בעוז אל נוה קדשך, היינו על ידי עזות נכנסין לתוך הקדושה, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם הוא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תנא (סנהדרין ק"ה ע"א), והם ככלבים בעזותם, בבחי' ישעיה נ"ו והכלבים עזי נפש המה רועים, והן פני הדור כפני הכרלב (סוטה מ"ט ע"ב), ועל כן כדי להנצל מהם מתחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות, לעמוד נגד עזותם, ואז נהלת בעוז אל נוה קדשך, שנכנס לתוך הקדושה.

ליקוטי מוהר"ן ה"א סימן כ"ב, הותם בתוך הותם

זז.

**יש רב דקליפה – הוא גדול ותקיף לפי שעה, אך אין
לו קיום כלל ולבסוף כלה ונאבד**

(ב) אך רשעים הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, מאין מקבלין הם הרוח להשלים החיסרון, אך דע שיש רב דקליפה, והוא בחי' עשו,

כמ"ש בעשו (בראשית ל"ג) יש לי רב והוא בחי' (שם ל"ו) אלופי עשו, וכמו שתרגום אונקלוס רברבי עשו, בחי' הרב דקליפה, ומהם מקבלין הרשעים הרוח, הואו בחי' רוח הטומאה רוח הסערה כמ"ש שם כ"ז הן עשו אחי איש שעיר, ועל כן הרוח שלהם גדול ותקיף לפי שעה, כמו רוח סערה שהוא גדול בשעתו, ועל כן (תהלים יו"ד) כל צורריו יפית בהם, יפית דייקא, שמתגבר עליהם על דיי בחי' רוח פיו שהוא גדול בשעתו, אך שאין לו קיום כלל, ולסוף כלה ונאבד, ומסער גופיה ונשמתיה, וכמ"ש (דברים ז') ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו, ומשלם לשון שלימות החסרון שנמשך לו, דהיינו בחי' אריכת הרוח, וזהו אל פניו, כי פניו הוא בחי' הרוח, כמ"ש (ישעיה ג') הכרת פניהם ענתה בם זה החוטם (יבמות ק"כ). שהוא בחי' מהרוח, כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, אך הוא להאבידו, כי אף שהוא גדול לפי שעה, לסוף נאבד כנ"ל, וזהו בחי' (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה א') ארך אפים לרשעים, כי הרוח הנשימה, הוא בבחי' ארך אפים, והיינו מאריך אפי' וגבי דיליה, כי אף שלפי שעה הרוח גדול ותקיף, בחי' מאריך אפיה, אך לסוף גבי דיליה כנ"ל ועל כן נקראים ישראל (ישעיה נ"ד) עניה סוערה, כי הם עכשיו תחת ממשלת עשו איש שעיר, בחי' רוח סערה הנ"ל, אך הדבוק בצדיקים, מקבל הרוח חיים, שלימות החסרון, מהצדיק והרב דקרושה.

ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ח', ראיתי מנורת זהב

יח.

**האור החמה: אף הנולדים מזרע ישראל יתרחמי
שיזרשם מעמלק – כן מבואר גם מהרמב"ם והוא על
פי סוד הגלגול**

על פי מה דכתיב בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כ"ה ע"א) חמש מינון אינון בערב רב וכו' ומאינון דאשתארו בגלותא רביעאה וכו' אינון קיימין על ישראל כלי חמם וכו' אלין אינון עמלקים, ועוד אמרו בזוהר הקדוש תמחה את זכר עמלק אלין ערב רב מעורבים בישראל, וביאר באור החמה דאף באלו הנולדים מזרע יעשראל יתרמי ששורש נשמותיהם מסטרא דעמלק, וכבר ביארתי מ"ש הרמב"ם ז"ל באגרת תימן, וכבר הבטיחנו הבורא יתברך שכל מי שעמד על הר סיני, שהם מאמינים בנבואת משה רבינו עליו השלום בכל מה שבא על ידו, הם ובניהם ובני בניהם עד עולם וכו', לפיכך יש לדעת שכל מי שנטה מדרך הדת הנתונה במעמד ההוא, שאינו מזרע האנשים ההם, וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה על כל המסתפק בנבואה, לא עמדו אבותיו על הר סיני עכ"ל, ולכאורה הרי יתרמי לפעמים שאבותיו מוחזקים לכשרים וצדיקים ומיוחסים, ואיך אפשר לומר שלא עמדו על הר סיני, אכן יתבאר על פי דברי הרמב"ן ז"ל בפרשה נצבים על הפסוק פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה וזלה"ק משורש מתוק לא יצא מר, וכל אשר לבבו שלם עם השם הנכבד לא יוליד מודה בה, ואל תקשה עלי בזה מן הכתוב והוליד בן פריץ, כי אמת הדבר וסוד גדול לא אוכל לפרש בו עכ"ל, והרקנטי והש"ך על התורה גילו סודו שהוא סוד הגלגול, ר"ל שבגלגולים הקודמים שורש נשמותיהם ואבותיהם מערב רב, ומשם ינמשך בחי' נפש רעה אליו להיות מודה בעבודה זרה חס ושלום, ועל דרך זה יתבאר גם כן דברי הרמב"ם ז"לן במ"ש שכל מי שנטה מדרך הדת הנתונה במעמד הר סיני שאינו מזרע אנשים ההם, אף שלפי הראות הוא מזרע אנשים כשרים

ומיוחסים, אבל שורש נשמותיהם מערב רב ואלו הם אבותיו בגלול הקדום, והן המה הערב רב המעורבים בישראל שהזכירו בזוהר הקדוש הנ"ל ומבואר בזוהר הקדוש בכמה מקומות דהגלות היותר קשה הוא גלות ישראל בערב רב.

דברי יואל פרי' וישלח דף ק"כ

יט.

הרה"ק מצאנז זי"ע

**רוב הרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה
מהערב רב כל מעשיהם בבשביל כבוד וממון לשרור
על הציבור**

זוה יש לומר שכוונת הפסוק שאמר אלה הדברים וכו' היינו שה' צוה שלא יתחברו עם הערב רב בשום פעם, ועל ידי זה יהיה ראויים לבנות משכן כי ישראל בעצמם קדושים אך הערב רב כל חסדי' דעבדי לגרמי' עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוונותינו הרבים רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון, ולכן אין להתחבר רק עם עובדים באמת שמוסרים נפשם לה' לא לקבל שום תועלת לעצמם.

דברי חיים השמטות פרשת ויקהל

כ.

**כבר כתב כן גם האריז"ל עד דורו שרוב הדור הוא
מהערב רב – אכן מה נענין אבתריה בדור זה – מי**

**יודע אם נשאר אחוז אחד שומרי תורה ומצוות
ומאמינים כראוי**

וכתב בדברי חיים על המועדים בסוף הספר השמטה לפרשת ויקהל שדבר שם הרבה להזהר שלא להתחבר עם הערב רב, וכתב באמצע וז"ל כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור הזה בעוונותינו הרבים מערב רב, יעווי"ש שהאריך, והרבה היו תמהים על הדיבורים הללו שיצאו מפה קדוש בדור שהיה מלא תורה ויראה והרבה גדולים וקדושים, וראיתי אחר כך בשער הפסוקים להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן שדבר שם הרבה מהערב רב שקבלם משה והיה בזה תקלה, וכתב באמצע דבריו ועתה רוב הדור מהם, והרי שכתב בן גם על דורם של האר"י והרח"ו זלה"ה, ואף שנולדו אצל ישראל, אבל הנשמות הם מערב רב כמו שביאר באור החמה, ומה נאמר ומה נדבר בדור השפל הזה שבדורות הקודמים היו רובא דרובא מישראל שומרי תורה ומצוות כמ"ש בישמח משה פרשת תבוא, ודעת הפני יהושע שהחזקת כשרות שבפוסקים הוא רק חזקה מחמת רוב, יען שרוב ישראל כשרים, אלא שהיה הרבה שלא היה כוונתם לשמים כראוי אף שהיה כמה גדול וקדושים אין מספר, אמנם בדור זה בעוונותינו הרבים שמיעוטא דממיעוטא בתכלית המיעוט, אולי לא נשאר אף אחוז אחד ממספר בני ישראל שיהיו שומרי תורה ומצוות, ואף בין אלה המעטים השומרים תורה ומצוות כהרגילם, אף בהן זעירין אינון שמאמינים בכל הי"ג עיקרים כראוי, וכתות הערב רב מתרבים והולכים, ומבואר בזוהר הקדוש בראשית שיש חמשה כתוב בערב רב כל אחד גרוע מן חברו, ויש בהם גם עמלקים, והערב רב שבדורנו אין לו דמיון להערב רב שבדורות הקודמים, כי המה בתכלית הגריעות מירידה התחתונה הבאה טרם ביאת המשיח, ומצב דור כזה משפיע גם על המנהיגים הכשרים, וצריכין לרחמי שמים להנצל.

ויזאל משה מאמר שלש שבועות דף ק"ב

כא.

הרה"ק מציעשינוב זי"ע

ביאור בדברי הזרע קודש על ד"ח הנ"ל אף שרואים בהער רב דברים טובים כמו תורה ודרך ארץ ושלוה, אף על פי כן מוכרחים למאוס בהם, כי הוא זמן בירוד – זהו בחירה וניסיון בימים אלו

אמרתני המכסה אני את אשר ראיתי בספרא דבי רבן של ישראל זרע קודש, ובפרט כי חנני ה' להבין מעט בדבריו הקדושים לפי דברי קודש מרן אא"ז הגה"ק בעל דברי חיים בהשמטות בפרשת ויקהל (בדפוס מונקאטש דף ע" ח"ב) הידועים לכל, והנה כך הם דברי הזרע קודש בפרשת תשא דף ס"ט בד"ה בז"ה ויש לומר עוד כי תשא וכו' ומבאר שם עיקר החסרונות באים ממה שעושים לנו הערב רב כמ"ש בזוהר הקדוש דמעיקין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד כי ישראל ממצרים נגאלו רק בזכות האמונה והן גאולה העתידה, וצריך חיזוק באמונה מחמת שרואים דרך רשעים מצלחת, לכן צריך לקבוע האמונה בלבו שבוודאי יתברך במהרה יגלה כבוד מלכותו עלינו וכל הרשעה כולה כעשן תכלה וכו' רק שית' רוצה לברר אותנו ע"ד מי שיש בו חולה מתערובות הדמים בפסולת אזי עושים לו רפואות להכחיש את הגוף ולמעט כל הדמים שלו כדי להפליט ממנו הדמים הרעים ולא ישאר זולתי דם התמצית הנקי מאוד שאי אפשר בשום אופן להתקלקל וכו' ונעשה בריא כאולם, כך על דרך זה אנו צריכים למאוס בתאוות הרעים יעווי"ש בלשונו הקדוש, ויש להבין מה שייכות המשל לנמשל, אך על פי דברי הנ"ל מבואר כי גם אם רואים בהם (היינו הערב רב) דברים טובים כמו תורה ומנהג דרך ארץ, ובפרט

כי מדת שלום הוא יסוד לכל והיא מדה טובה מאד אף על פי כן כמו שהחולה מוכרח להפליט ממנו דמים והדם הוא נפש אשר יש בהם אף קצת תערובות כמו כן בעיקבתא דמשיחא מוכרחים למאום בכל תהלוכות הנ"ל גם אם יש בזה דברים מועילים כי הוא זמן הברור וזה הוא הבחירה והנסיון בימים האלו, והשי"ת ישכון בלבנו וראתו ואהבתו, ונזכה במהרה לגאולתינו ופדות נפשינו.

ידידו דוש"ת מצפה לב"ט

הק' שמחה ישכר בער האלבערשטאם

דברי שמחה מכתב י"ג

כב.

**רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב – משה בא
בעיבור אחת לחמישים שנה שלא יטעו ראשי הערב
רב את ישראל**

בספר הקדוש זוהר חי בראשית על זוהר ד' כ"ה ע"א (בדפי הספר דף צ"ו) מהגאון הקדוש מקמאארנא זי"ע, וז"ל שהערב רב היה חלק הרע של משה ומשה רצה לתקנם וכו' ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא בתראה בין ערב רב וכו' ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב... את ישראל לדרכים שונים מקולקלים וכו' עכלה"ק.

(עיין לעיל פרק ג' אות ב' דמבואר כן בזוהר הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו מהערב רב ותמלא הארץ חמוס מפניהם, ושם אות ג' מהזוהר הקדוש פרשת תצא דבסוף הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודייני שקר מהערב רב, עיין שם).

כג.

**רוב הדור עם הראשים הם מהערב רב – משה הוצרך
להתגלגל בכל דור כמו האריז"ל והבעל שם טוב
הקדוש**

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב ושלא יטעו את ישראל בדרכים מקוקלים הזוהר מן היועצך לפי דרכו שתלך בדרך החדש לבזות את כל התפילה והמצוות בסכליות של כסיל בחושך הולך כמו שעשה הטמא והארור שהטעה אל כל העולם בדרכים מרורים כלענה, וכן בכל דור ודור, ולזה הוצרך להתגלגל משה רבינו בכל דור ודור כמו מרן האר"י והריב"ש טוב וכל בכל דור צדיקיא שלא יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל, וכל זה מבואר (בליקוטי תורה להאריז"ל פרשת ואתחנן) למעיין בעינים מאירים עכ"ל.

(זוהר חי בראשית דף קי"ג)

כד.

**כן מקובל גם מהבעל שם טוב הקדוש שקודם ביאת
המשיח יהיו רוב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב –
כל אחד צריך ליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב –
עכשיו הוא גמר הבירור של כל הגלגולים**

ועכשיו קודם ביאת המשיח צדקינו אשר העידו רבותינו זכרונם לברכה (סוף סוטה) כי האמת תהא נעדרת, ושקרא ישלוט בעלמא, ומקובל מפי הבעל שם טוב הק' ותלמידיו, כי קודם ביאת המשיח יהיו רוב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב.

ז"ל הספר הקדוש זוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג), ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, לכן צריך כל בר ישראל לירא וליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב, ואין לנו עצה רק להרבות בתורה ותפלה לה, ולהתבודד עמו בתשובה ותחנונים, שיצילנו ממים הזדונים ומרשעים הללו, כי אין לנו עוד פנאי להמתין על תיקון נפשותינו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (אבות א' י"ד) אם לא עכשיו אימתי, כי עכשיו הגמר והבירור של כל הגלגולים, כי יגיעו ימים אשר אין בהם חפץ אלו ימות המשיח, אשר אי אפשר עוד לתקן את נפשו, והבירור יהא סמוך לביאת המשיח כמובא ברע"מ פרשת נשא שיתנסו ישראל מהערב רב קודם ביאת המשיח, וגם אחר התגלות משיח צדקינו בתשעה חודשים קודם ביאתו, וגם אחר כך עד עולם התחיה, והנשאר בציון קדוש יאמר לו, ויזכו להאור הגדול והנורא, ועיקר תלוי במעשינו של עכשיו, ולא כמו הכסילים שחשבו כי בביאת המשיח יפטרו מכל וכל, כי מי שלא טרח בערב שבת קודש מה יאכל בשבת, לכן צריך כל בר ישראל עכשיו להרבות בתשובה ותחנונים, שיתקן הקדוש ברוך הוא את נפשותינו ברוב רחמיו וחסדיו, כי אין לנו להשען רק על אבינו שבשמים.

שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ע"ד

כה.

הבעל שם טוב זי"ע

נגד כל צדיק גברא איש משידין יהודאין כדי שיהא
הבחירה הפשית

ולהבין הענין נראה לי כי שמעתי ממורי בפ' על מה שוא בראת (תהלים פ"ט) שהוא טענת היצר הרע והיה התשובה כל בני אדם כי בעת רדת הנשמה קדושה מלמעלה מס"ם לומר מעתה לא יוכל

לפעול פעולתו להסטיין ולפתות מאחר שזה יחזיר העולם למוטב ואם כן למה נברא לריק, עד שנותנים לו נגד זה איש בלע ת"ח שידין יהודאין שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש השלם ומי שירצה ידבק בזה או בזה והבחירה חפשית.

תולדות יעקב יוסף פרשת שופטים דף תרס"ו

כו.

עוד מהג"ל

לכל צדיק אמת יש נגדו מנהיג שקר אין בו ממש אלא משתרר על הבריות ויש לו תקיפות גדול ועל ידי זה הבחירה חפשית

אמר מרן אלוקי ריב"ש טוב, טענת היצר ס"ם כשיורד נשמה קדושה גבוהה לעולם הזה, על מה שוא בראת, והרי זה יחזיר כל העולם למוטב באמונה גדולה לתורה ולתפלה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה בנוף מדרוך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה ומי פתי ישמע לי, והיתה התשובה כל בני אדם כי לכל צדיק אמת יש נגדו המנגדו אין בו ממש לא יראה ולא אהבה אלא משתרר על הבריות מראה עצמו צדיק מושך בני אדם להפקר ולחכמות זרות ולדברים שונים ויש לו תקיפות גדול ומעתה הבחירה חפשית, וזהו כל בני אדם הכל יהיה בבני אדם לענה וראש.

(זוהר חי בראשית דף שכ"ט ע"ד)

כז.

עוד מהג"ל

**הצדיק שמעמיד הס"ם הוא נעשה רבי וגדול הדור
כדי שיהיה זה לעומת זה נגד הצדיק אמת**

עוד שם על זוהר דף כ"ח ע"א (דפי הספר קי"ב ע"ג) וזה לשונו כמו שאמר מרן הריב"ש על מה שוא בראת כי צדיק אמת באהבתו ובחיות שלו יעלה את כל העולם לקדושה ועל זה היה התשובה כל בני אדם שכן יהיה דוגמא שלו שמתלבש בו ס"מ הרשע ועושה אותו רבי ורב וגדול הדור ומעתה נשאר הבחירה כי לרשעים ערב רב יש להם ראש שהוא כמותם עץ יבש אין בו לחלוחית טוב הכל שקר וכזב, וכן מנהגי אנשיו יסוד עזר כנגדול שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת השי"ת וכו' עיין שם באריכות.

כח.

הרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע

**אם זכה מאירין עיניו מן השמים להכיר את הצדיק
האמת – מי שגשתנה לגריעותא אחר שעלה לגדולה
סימן שהוא מהסטרא אחרא ורחק תרחקנו**

הרב הצדיק הקדוש ר' ירחמיאל בהה"צ ר' יעקב יצחק הנקרא היהודי מפרשיסחא ואבי הרה"ק ר' יצחק משם והרה"ק ר' נתן דוד משידלאווצע זל"ה ה' תקצ"ט כתב בספר תפארת בנים בשמו שאם באמת נוסע לצדיק הדור ללמוד דרך ה' אז מן השמים מסייעין לו לילך לדרך

האמת אפילו שאינו צדיק הרור ונותנין לו כל משאלות לבו, ואם הצדיק אינו אמת חס ושלום אז מאירין עיניו לאמר לו לך הלאה כי מה לך פה לבקש כמובן, ועוד כתב סימנא שאם אחד נתעשר או עלה לקדושה אם אחרי שנתגדל הוא באותו בחי' שהיה מקודם ולא העלה בו שינוי לגריעותא הן בממון הן בכבוד ברוחניות וגשמיות אז הסי' שהוא מסטרא דקדושה, אבל אם להיפך אז ידע שהוא מסטרא אחרא רחמנא ליצלן, ורחוק תרחקנו ממנו, עד כאן דברותיו הקדושים.

זכרון צדיקים חודש אייר

כ.ט.

יש צדיק דקדושה ויש צדיק דקליפה – הסימן להבחין בינותם הצדיק דקדושה ותלמידיו מדקדקים בכל המצוות ושומרים עצמם ממדות רעות ועוסקים רק במדות טובות ובמעשים טובים, והצדיק דקליפה ותלמידיו כל עשייתם בקלות ולעול ולמשא ומתנהגים במדות רעות.

שיבור לו האדם. כלומר כי ידוע הוא שיש צדיק דקדושה קידוש השם, ויש צדיק דקליפה, וזה מול זה עשה ה', והבחירה חפשית, וכן שמעתי כיוצא בו מאדוני אבי מורי ורבי זלה"ה, על פסוק ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, (דברים י"א כ"ו) ברכה הוא צדיק דקדושה, וקללה הוא גם כן צדיק אלא הוא דקליפה, ואמר הכתוב, ראה, בעיני פקוהה, אנכי נותן לפניכם, לכל אחד ואחד מישראל, היום, בכל יום ויום, כי התורה הקדושה היא נצחיות כנודע, ברכה, צדיק דקדושה והנקרא ברכה, וקללה הוא צדיק דקליפה, ואם תאמר באיזה סימן אני יודע להבחין בין זה לזה, לזה מסיים הכתוב ואמר, שזה הסימן

יהיה מסור בידך, את ברכה, שהוא צדיק דקדושה כנ"ל, הוא סימן להרב ולתלמידיו שלו, אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם, ומדקדקים במצוות לא תעשה, ושומרים עצמם ממדות רעות, ועוסקים תמיד רק במדות טובות ומעשים טובים, שהכל הוא בכלל אשר תשמעו אל מצוות ה' כנודע, ואת הקללה שהוא צדיק דקליפה רחמנא ליצלקן, הוא סימן להרב ותלמידיו שלו, אשר לא תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם, רצה לומר שכל עשיותם הוא בקלות ולעול ולמשא, וכן גם כן מנתנהג במדות רעות, והכל הוא בכלל אשר לא תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם, עד כאן שמעתי מפי הקדוש ודפח"ח, לזה אמר התנא איזה רבי שיש לו דרך ישרה שיבור לו אדם, השיב ואמר כ"ל שהוא בחינת צדיק כנודע, ותפארת לעושיה במצוות ובמעשים טובים בחן ובחסד בכל עשיותיו, וכן תפארת לו מן האדם, כלומר מחמת גודל יראתו וקדושתו ואהבת הבורא ברוך הוא, רואה כל בני אדם שתפארת לו שם רבי, ובו תדבק, כדאיתא (תענית דף ז' ע"א) אם תלמיד חכם הגון הוא, ממנו תאכל ואותו לא תכרות, (ולמד ממנו) ואם לאו אותו תשחית וכרת וסר מעליו, עד כאן, לזה "אם תפארת לו מן האדם" גם כן, אז "ובו תדבק".

ספר זקן ביתו מ"א אופן ז' דף מ"ז

9

**כמו שיש צדיק אמת כן יש קללה כנגדו מהסטרא
אחרא מלובש בברכה – הם רבים מאוד – ורבים
מעמי הארץ נמשיכים אליו**

ראה אנכי, שתמיד תשגיח על נקודת יהודי שלך שהוא משורש אבות איו"י שלא יתקלקל חלילה ויהיה נמשך לשורש קדושה לתקן נפשך באמת כי הרבה טעות ומטעין יש וכו', ואמר הטעם שצריכין חיפוש כ"כ להשגיח על נקודת אנכי, ואמר נותן לפניכם היום ברכה

וקללה את הברכה, וגם הקללה יהיה מלובש ברכה וכו', כי כמו שיש צדיק נשמה גבוה וקדושה, כן יהיה נגדו קללה מלובש בברכה שיקרר לבבות בני אדם וימשוך אותם לדרכים משונים והבלים ועוד שהוא יהיה פרוש ויושב ומתענה כל היום בטלית ובתפילין ועוסק בתורה יומם וליל ומראה עצמו שאין קדוש כמוהו והוא חכם ומשכיל למשוך לחכמות זרות חלק משמן חכה ואליו יתמשך כל הנוטה בלבו לצד הרע כדי שיהיה הבחירה חפשיות, והם רבים מאוד כי ס"ם הרשע נתגשם ונכנס בלב של זה הקללה המלובש בברכה שהוא כנגדו של הצדיק, ורבים מעמי הארץ נמשכים אליו כי הוא קדוש ואינו נהנה כלל מזה העולם להבנת הטפשים, אבל מי שנקודת יהודי שמור אצלו אותה הנקודה הקדושה ימשוך אותו לשורש קדוש וכו', והקללה יהיה לך אם לא תשמעו ואתה מטעה ומשטה את עצמך ולבך נוטה לצד הרע וסרתם מן הדרך אזי תדבק את הקללה ויגרום לך הקללה ללכת אחרי אלהים אחרים.

(היכל הברכה ריש פ' ראה)

לא.

בשם הבעל שם טוב הק' זי"ע

**אותו צדיק שמעמיד הס"מ הוא נראה לעיני הבריות
יותר צדיק מצדיק האמת**

בשם הבעל שם טוב זי"ע וישטמוהו בעלי חצים ראשי ערב רב מקליפת נוגה וכו' ונוגה הוא שוא בגוף וימשוך את מי שאינו ראוי ואת מי שמעורב ברע אצלו, ושני שעירין שוין היו במראה ובקומה ובדמים, כי אותו שמעמיד הס"מ הוא צדיק לעיני הבריות יותר מצדיק אמת ואליו נמשכין הראוין אליו וכו', ואשר הס"ם מעמיד עזאזל לנגד, יש

לו מראה וקומה מראה עצמו לאיש צדיק ומחלק דמים וכל היום בטלית ותפילין והכל שוא ושקר כעשו הרשע אשר רמה את אביו וכל זה ראינו בעינינו מימ ות מרן עד היום הזה שקר רדפוני עזרני וטהר לבנו לעבדך באמת אמן כן יהי רצון.

(זוהר חי בראשית דף תל"ט)

ל.ב.

רב ורבי וגדול הדור מהסטרא אחרא

יש שמתלבש בו ס"מ הרשע ועושה אותו רבי ורב וגדול הדור, ומעתה נשאר הבחירה כי לרשעים ערב רב יש להם ראש ורועה שהוא כמותם עין יבש אין בו לחלוחית טוב הכל שקר וכזב, וכך מנהיג אנשיו.

(זוהר חי בראשית דף קי"ב ע"ג)

ל.ג.

בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע

כל מה שיש בקדושה יש כנגדו ממש להסטרא אחרא,
צדיקים, רבנים, שוחטים, חזנים, בעלי בתים,
חסידים, פרושים, יראי ה'.

דע מה למעלה ממך, וכו' וכך שמעתי בפירוש, מאדוני אבי מורי ורבי הכ"מ זלה"ה, ששמע מזקיני, הרב הצדיק הקדוש מופת הדור, מוה"ר אברהם מרדכי מפיטשוף זלה"ה, והוא שמע מרבינו אלוקי, רבי ר' אלימלך זלה"ה, שהוא שמע מרבינו אלוקי, רבי ר' דובער זלה"ה, שהוא שמע בעצמו מרבינו אלוקי, בעל שם טוב זלה"ה, שאמר פה קדשו, כמו

שיש בקדושה, צדיקים רבנים, שוחטים, חזנים, בעלי בתים, חסידים, פרושים, הצנע לכת, ירא שמים בסתר ובגלוי, כנגדו ממש יש לם"מ הטמא כל אלה, ודי למבין, לזה בא התנא רבינו הקדוש, באזהרה גדולה לבני ישראל שישגחו עליהם, לידע האיך להתנהג בעולם העשיה הזה, עם צדיקי הדור, ורבנים וכו' והבן, והשם הטוב ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים, יזכינו להיות מחלק דקדושה, ולעשות בכל עת ורגע רצונו יתברך שמו הטוב.

זמן ביתו מ"א אופן ט"ז דף ע"ה

לד.

דברים הנ"ל בשם הרה"ק מסאסוב זי"ע

הקדושה נכנעת לפני הסטרא אחרא

ועיין שם עוד על זוהר בראשית דף כ"ז ע"א (דפי הספר דף ק"ה) בשם הגאון הקדוש האוהב ישראל המפורסם מהר" משה לייב מסאסוב זי"ע שכל מה שיש בקדושה יש כנגדו שהוא מסטרא אחרא, שוחט, חזן, שמש, רב, למדן, לכל אלה יש נגדם שהוא מסטרא אחרא, ועוד שהקדושה נכנעת לפני מי שהוא מן סטרא אחרא כמו יעקב לעשו עבדך יעקב עד כאן דברותיו הקדושים.

(זוהר חי בראשית)

לה.

כל תשוקת הערב הרב לקפוץ בראש – הרה"ק
מסאסוב כל מה שיש בקדושה יש נגדו בסטרא

אחרא, הצדיקים כפופים לפני הסטרא אחרא כי
 דרכם צלחה – הבעל שם טוב הק' זי"ע יש מפורסמים
 שמפרסם אותם הס"מ – ראש דסטרא אחרא עולה
 לגדולה פתאום, אבל ראש דקדושה לאו בשעתא
 חדא – הרה"ק מלובלין בהאי פחדא יתיב שמא אינו
 צדיק – כל צדיק צריך לבקש רחמים על עצמו – וכן
 כל אחד צריך לבקש רחמים על עצמו – וכן כל אחד
 צריך לבקש רחמים שיתקשר לצדיק אמת וינצל
מראשי הערב רב

קום עשה לנו כל תשוקת הערב רב עד היום נתנה ראש ששורשם
 מראש כידוע, ולכן כל חפצם לעלות בראש וראשון, והם
 מקליפות נוגה ועושין לעצמם, ראש ולענה, שהוא שר יהודי, מקליפת
 נוגה, ואמר הצה"ק ר' משה לייב מסאסוב ראשי תיבות ע"ז'א'ז'ל' ז"ה
 ל'עומת ז"ה ע'שה א'לוקים, ממש בדומה שיהיו שניהן שוין במראה
 ובקומה ובדמים שיש רבנים, ורבי, ושוחט, וחזן, וצדיק מסטרא דנוגה
 קליפה קשה נגד כל אלו שיש בסטרא דקדושה והם צרעת ממארת
 וצדיקייא אתכפייא קמיייהו כי דרכם צלחה ובקעה, (עיין בספר דגל מחנה
 אפרים) משם מרן הרב ישראל בעל שם טוב שיש מפורסמים שמפרסם
 אותם הסמ"ך מ"ם הרשע עיין שם, וכל ראשים של ערב רב כתבי בהו
 קום בשעתא חדא יש לו קימה פתאום, אבל ראש דקדושת ישראל לאו
 בזמנא חדא וכו', אבל לעשו בזמנא חדא נהיר ליה, וכך הם הערב רב וזה
 קום של ערב רב בשעתא חדא ונעשה אותך לראש.

וכל אלה ענינים אחי וחביבי לא נגלה אלא לבוחן לבות וכליות, ואתה
 בני חלילה לא תהרהר אחר שום צדיק וראש הדור ולא אחר רב
 ותלמיד חכם וכו', וכולם יהיו בעיניך צדיקים וקדושים, ומאי נפקא מינה
 ממה שכתבתי זה למיבעיא רחמי הן כל צדיק בדורו, והן המון ישראל,

כמו שהזהיר אותנו רבינו הקדוש מלובלין להשפיל עצמו ולעשות תשובה קודם כל תורה ותפלה, כמו ששמע ממנו תלמיד אחד שאחר חצות קודם לימודו, אמר רבונו של עולם אפשר אני מן אותן שכתוב עליהם מה לך לספר חוקי, והתמרמר מאוד והאריך בדברי ריצוי ובכיה ותחנונים וכן אמר אין גרוע בעולם כמותי, אפילו אם יאמר לי מלאך השם שאני צדיק איני מאמין לו, ואם יאמר לי הקדוש ברוך הוא בעצמו שאני צדיק, אאמין לו על אותו רגע ולא יותר כי בנקל יוכל לדחות לשאול תחתית וכו', ועל יהיה לבבו נשבר לאלף שברים, וכן נפקא מינה להמון מישראל שיבקשו רחמים מבעל הרחמים שיעורר לבבם להתקשר לצדיק אמת מן הקדושה ולא יהי להם התקשרות עם ראשי ערב רב מראין עצמם צדיק וחסיד פרוש וקדוש יושב ומתענה בטלית ותפילין לומד כל היום, מראה עצמו שאינו יודע כלל מטוב העולם ואינו נהנה מעולם הזה משם דבר, וה' יציל אותנו מכל אלה נגעי בני אדם והם ראשי הדור, ובאמת כל כך הוא בהעלם מן השמים כדי שיהיה בחירה חפשית עד שאין להם היכר בשום דבר אלא ניכר ונגלה לבוחן לבות וכליות ולא לשום נמצא בעולם, וחלילה להרהר שום הרהור ומכל שכן איזה דיבור נגד ראשי ישראל חלילה וחלילה כי כולם בעינינו צדיקים וקדושים עליונים ראשי הדור תלמידי חכמים, ה' יגביה מזלם עד לרום, ואין שום נפקא מינה מדברינו אלא למיבעי רחמי, ע"כ דנא מן קדם אלקא דשמיא בבכיות ותחנונים, עכ"ל.

(היכל הברכה פרשת תשא)

19.

תאווה להיות רב ורבי הוא מקליפת נוגה

קליפת נוגה הוא מלא תאוות ופניות ושקר להשתרר על הבריות להיות רב ורבי, כמ"ש מפה קדשו מלאך אלוקים מורי דודי

רבינו צבי מזידטשוב ובקבלה ממרן הריב"ש טוב כי בניקל לסגף עצמו כל ימיו בפרישות, ופנימיותו הוא שיהיה רב ורבי, ומשיג זה ההבל כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכיו אותו ואוי ואבוי עב"ל.

(זוהר חי בראשית דף ק"ו ע"א)

19.

**הערב רב אומרים נתנה ראש – צריך להתפלל הרבה
שלא ימשך אחריהם שלא יפול לצרה עמוקה בלי
תקומה – הרה"ק מזידיטשוב זי"ע היה מפחד מאוד
שימא הוא מקליפת נוגה**

כי תשא את ראש בני ישראל, כי יש כמה ראשים מערב רב ומקליפת נוגה ואיננו קיימין רישין דעמא וצדיקיא אתכפיין קמייהו והאי רישא בעפרא בלי, וערב רב אומרים נתנה ראש, ויש ראשים הרבה מושכין לדרכים שונים והם מורידים הדביקים בהם לבאר שחת, כמבואר (בתולדות) בשם מרן הקדוש האלוקי ריב"ש טוב, וצריך להתפלל הרבה לפני המקום שלבו לא ימשוך אחריהם כי יפול חלילה לבור צרה עמוקה בלי תקומה חלילה וכו', ובפירוש אמר לי דודי רבינו איש אלוקים מוהר"ץ זי"ע (מזידטשוב בעל עמרת צבי) בזה הלשון אייזיק בני הידעת כשהייתי בן ארבעים שנה עדיין הייתי מפחד האם אפשר אני עדיין מקליפת נוגה, ונתכרכמו פני מאד כי מנעורי גדלתי על חיקו והייתי מכירו במדריונות קדושות נפלא הפלא ופלא מדרגות רמות, והשיב לי למה חרדת כל כך הגם עתה ובכל רגע אני מפחד הרבה מזה ולמה אתה מתמיה על זה, והוא מקרא מלא ואיש כי ימרט ראשו שנפלו לו כל שערות ראשו מחמת יראה ופחד השי"ת בוודאי טהור הוא, כי הוא מדריונה גדולה, לא יזכה בזה אלא מופלג בקדושה וטהרה כמו שהיה לר'

חייקא המדורי אף על פי כן אחר כל הגדולה הזאת כתיב כי יהיה בו נגע לבן הארמי אדמדם עשו הרשע ונלכד בגדולות, איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן, בראשו שהוא ראש ישראל שם אחז בו נגעו קליפת נוגה ונרחה משני עולמות רחמנא ליצלן, ועל זה ידו כל הדווים וישפך דמעה כנחל שיציל נפשו מקליפת טעות של נוגה ומראשים שלו שדין יהודאין ומלך עליון ירחם עלינו ויוציאנו מאפילה לאורה וישבור עול הגלות מעל צווארינו אמן כן יהי רצון.

(היכל הברכה פרשת תשא)

פ.ח.

קליפת נוגה היא קשה מאוד וסובר שהוא צדיק ואין כמוהו ונקרא טמא ומטומא

זוה לשונו ספר הקדוש נתיב מצוותיך להגאון הקדוש מקאמרנא זי"ע (שביל אמונה ג' אות כ"ו) בא"ד ולהנצל מטעות קליפות נוגה אין כח וכו' אף שיסגף עצמו ויפרוש עצמו יכול לבוא לידי טעות נוגה, וכשנופל לשם אזי סובר בדעתו שהוא צדיק ואין כמוהו בעולם, והקליפה יזמין לו כמה טעותים ושטותים שיסבור שהוא צדיק ועושה מופתים ופעולות בשקר שלו ומצליח, והוא קליפה קשה נגע צרעת, ואמר לי מורי ורבי הקדוש בימי חורפי כשהיה אור נשמתו דולקת בתורה באש להבת שלהבת בדביקות נפלא ואמר לי בזה הלשון, אייזיק בני חביבי הידעת בעת היותי בן ארבעים שנה הייתי מתיירא ובוכה לפני המקום ברוך הוא שאפשר אני מקליפות טעות נוגה, ונתכרכמו פני מאוד ולא נותרה בי נשמה, ואמר לי, בני חביבי למה נזדעזת כל כך העוד היום בכל רגע אני מתיירא שלא אהיה מקליפות טעות נוגה, כי היא קליפה קשה, ויש הרבה שנשארו שם והם בעיניהם גדולי ישראל ומושכים כמה נפשות לדרכים משונים ורעים וכו', שאף שעומד במדריגה הגדולה עדיין יכולים להתאחז

בו איזה טעות מקליפות נוגה ונקרא טמא מטומא, ולכן יבדוק נפשו תמיד וכו' עיין שם כל הענין.

טו.

**נגד הצדיק יש רמאי שד יהודי עושה נפלאות מצד
קליפת וגה כדי שיהא הבחירה חפשית – אם אתה
מעורב טוב ברע תמשך אליו**

כמו שיהיה צדיק וקדוש שיאיר אור אהבה ויראה אש שורף בלב בני אדם לתורה ולתפלה ולמצוות ולמעשים טובים, כן יהיה נגדו רמאי אשר לבו מלא חושך אין בו לא אהבה ולא יראה ומראה עצמו קדוש ופרוש וימשיך רוב בני אדם אצלו, ומעתה יהיה הבחירה חפשית לדבק עצמו אל אור עליון צדיק אמיתי או לילך אל השקר והרמאות שד יהודי וכו', נמצא ענין חלום שמדבר דברי עתידות ועושה מופתים מצד קליפת נוגה וכו' וכן יש נביא מבחינה זאת, וזהו כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום וכו' יש בו ואו נהירו דקיק וכו' והוא קם בקרבך על ידי שאתה הולך בטעות וברמאות בהבל עולם הזה כך קם עליך רישא דדהבא שזה הראש הוא רע גמור כמו שאירע לכת ארורה רעים וחטאים על ידי הראש שלהם הארור והטמא שהטעה אלפים ורבבות מישראל וכו' וזה בא לו על ידי כעס וגאווה ושקר ורמאות והשתררות הרע נפל לבאר שחת שאין לו תקומה ותיקון לעולם עולמים וכו' ואם אתה מעורב טוב ורע בשקר תמשך לשד יהודי העושה לך נפלאות בכל עת ומדבר מצד הטוב שבנוגה דברי עתידות ונפלאות.

(חיכל הברכה פרשת ראה יג, ב)

מ.

**יש מתגאה ועושה עצמו אלוה – רוצה להכניע הכל
תחתיו – סובר שהוא גאון עולם וראש של כל בני
הגולה ומהפך דברי אלוקים חיים – יש בו כל סימני
טומאה**

יש מתגאה ועושה עצמו אלוה כמו שכתבו הקדמונים מועטים המה בעולם שאינם עושים עצמם בגאווה שלהם אל נכר כפרעה הרשע וכחירם וכיואש מלך יהודה שהרג זכריה הנביא על ידי שעשה עצמו אלוה והתיר להרגו ביום הכיפורים שחל להיות בשבת והוא שאת בסימני טומאה, ויש מתגאים עצמו בתורה ובדיבור ועל ידי פגם המחשבה בניאות אין אני והוא יכולין לדור ונעשה אל אחר עמלק שאת התנאשות הרע, ונעשה כספחת שמשתוקק שהכל יספחו אליו והוא יהיה רב ורבי וראש זונב וסובר בזדון לבו שהוא גאון עולם וכל הדור טפלים אליו ראש כל בני הגולה, והעני הזה אפילו צורתא דשמעתתא אינו יודע אלא להפיך דברי אלוקים חיים, פוסק פסקים לא טובים, ויש מתגאים כאנשי שם בהרת עזה כשלג עם סימני טומאה עולה במקומה מלך עליון יאיר עינינו ויצילנו מכל טעות אמן.

(זוהר חי בראשית דף ק"א ע"ד)

מא.

**גאווה להשתרר ולהכניע תחתיו כל הצדיקים הוא
עבודה זרה – המשחזה לו כמשתחזה לעבודה זרה**

עבודה זרה שהוא הגאווה להשתרר להיות רב ורבי שלא לשם שמים ורצונו להמית לכל הצדיקים מקוב גאוותו שיהיו כולם נכנעים

תחתיו והוא בור ריק של נחשים ועקרבים, והמשתחויה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת אל נכר.

(זוהר חי שמות דף פ"ו עמוד ד')

מב.

מנהיגי הסטרא אחרא אומרים אני ואפסי עוד

החט"ה כ"ב אתוון והסכמת כסום יכסמו העוסקים בתורה בצנעא לשמה מבלי להיות רב ורבי עבודה זרה, אלא שפל ונבזה כדרך הצדיקים, והחסידים, לא נכו, אין להם שבירה לא יפלו תחת השבירה, כי אפילות פלאי פלאות נעשו להם וכו' ויש נגדו בסטרא אחרא מתגאה שהוא דבוק בקונו ואומר אני ואפסי כל אלו נשברו, אבל לומדי תורה לשמה חיים וקיימים בלי שבירה.

(בחיכל הברכה בפרשת וארא)

מג.

המתגאה וסובר אין כמותו בכל העולם סי' שהוא מקליפת נוגה

יש צפ"ר דקדושה שסודו ש"ע נהורין וכו', ויש נגדו צפור בקליפה מוחין דקליפה הארה של טעות קליפת נוגה וסובר שאין כמותו בכל העולם, קליפת נוגה וירא בלק בן צפור מספר כ"א פעם הבל והן הבל הבלים דקליפה הבל המה.

(חיכל הברכה ריש פרשת בלק)

מד.

גאוּוה להיות רבי ורב רוב קליפה זאת מצוי בין
הלומדים

רובו רע ומיעוטו טוב וטמא טמא יקרא, והוא אתגשם בבני אדם שיש להם גאוּוה וגאון להיות רב ורבי וראש כמ"ש החסיד הרבה בדיקות צריכין לבדוק לבבו שלא יהיה כפרעה וכחירם רשעים גמרים שעשו עצמן אלהות, ורוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים וראשי עם ערב ובקל יוכל לדחות להיות רובו רע רחמנא ליצלן והטוב שבו חלף.

(חיכל הברכה פרשת תצא)

מה.

המיצר לישראל נעשה ראש דקליפה

כמו שיש בקדושה וכו' שמשם תורת ה' בפ"ך, כן יש בקליפה כהן מדין ראשי ערב רב היו צריה לראש המיצר לישראל נעשה ראש עולה בראש דקליפה וכו', והנושא אותם יכבס בגדיו.

(חיכל הברכה פרשת עקב דף ס"ח ע"ב)

מו.

מטעה עמו הערב רב שנתדבקו בו

ושפחה כי תירש גבירתה ומשם יונק רב ורבי מקליפה נוגה הולך בדרכים משוונים לשנות הזמנים להטעות ולהמשיך את עמו ערב רב שנתדבקו בו עכ"ל.

(זוהר חי דף ק"ע ע"ב)

מז.

שדין יהודאין גוברים בעולם

ובפרט בזמן הזה שנברה החציפות והעזות שדין יהודאין גוברים בעולם וצדיקיא כעפרא דארעא.

(זוהר חי דף ל"ז ע"ב)

מח.

הקליפה של שקר גוברת מאוד

תקבל הכל באהבה ובלב שמח כל חלישות הדעת אשר בדור הזה לדורשי שמו ית' כי הקליפה גוברת מאוד בשקר ובכזב ואליו נמשכין כמו לעגלי ירעבם בן נבט ש"ט, והתורה ולומדיה נשפלין עד עפר ממש.

(זוהר חי דף כ"ג ע"ב)

מט.

צריך תפילות גדולתו שלא לטעות אחרי מנהיגי הס"מ שהוא עשאם וסמכם

הס"ם מטעה את העולם חרבה שידבקה עצמן למקום השקר והטעות ורוכב במרכבתו ליסע ולדבק עצמו למקום השקר והטעות מטעי עלמא לכך צריך הבחנה גדולה ותפילות ובקשות שינצל מלהדבק

למטעי עלמא בשקר ובכזב בדרכים שונים, ואין לנו אלא להשען על אבינו שבשמים להתפלל לפניו בדמעה ובבכיה שלא יטעהו הס"ם לדבק בעצמו במטעי עלמא ראשים שלו, שהוא עשאם וסמכם.

(זוהר חי תרומה דף ז' ע"ג)

ג.

צדיק אחד בעיר יכול להכניע ראשי הערב רב המתנהגים בהתנשאות שוא

שמעתי כשיש כמה ראשים ראשי ערב רב בעיר או במדינה המתנהגים בשקר ובהתנשאות של שוא ויש במדינה תלמיד חכם וצדיק אחד המתנהג באמת בלב אמת ובלב טהור ונשבר, כאשר עוסק בתורה לשמה ובתפילה ומדבק את עצמו אל האמת או יתפרדו כל פועלי און ושקר ולא יהיה להם כח כל כך להשפיל האמת ולרומם השקר, ובלבד בלב אמת, כך שמעתי עכ"ל.

(חיכל הברכה דברים דף ר"ט ע"א)

גא.

השי"ת בעצמו מתפלל הצילה נפשי משפת שקר של שד יהודי

שנידוש בעקב מראשי ערב רב ומבקש השי"ת הצילה נפשי משפת שקר (במילוי כזה) שי"ן קו"ף רי"ש שקר', סופי תיבות נפ'ש'. ואותיות אמצעיות גימטריא הוי"ה, והוי"ה שבאמצע המבדיל בין שקר לנפש, כי השקר של שד יהודי שנברא לעומת נפש הצדיק גובר עם עזי

פנים שלו והנפש בשפלות תחת השקר, עד שהשי"ת בעצמו מתפלל הצילה נפשי משפת שקר שלא יצטרך להיות נכנע תחת השקר.

(חיכל הברכה פרשת תצא)

נב.

אם אין לו יראה הפנימיות והוא רב ורבי הוא מקליפות נוגה

שמעתי ממורי ויחפר באר אחרת יראה פנימיות נקראה רחובות כי אין שם פחד הקליפות לצמצם עצמו מפניהם בצער וקטנות ויסורין, שלא ינקו מן הקדושה אלא אדרבה כי עתה הרחיב ה' לנו בפנימיות היראה הנקרא רחובות ואז ופרינו בארץ לעשות פירות להשיב רבים מעוון ולהיות רב ורבי להעלות נפשות ולעשות אותם אבל אם אין לו יראה הפנימיות והוא רב ורבי הוא מקליפות נוגה, כך שמעתי.

(חיכל הברכה דברים דף ר"ט)

נג.

הבטיחה מהשי"ת כי ראשי הערב רב העושיין עצמן אלהות רב ורבי יהיו כמו עץ ואבן ולא יפעלו שום דבר אצלם

ואחר כך בא לבשר עוד בשורה אחרת מה שיהיה בגלות הזה כי ידוע שעבודה זרה בימים קדמונים היה על ידי כשפים ושמות ועיין בדברי הקדוש אור החיים בענין כמוש שהיה מפליא פלאות ובל היה מטעה אחריו רוב העולם, וכן עבודה זרה של פעור מאוסה אף על פי כן

היה בה כח חכמה נפלאה בעניני הטומאה אבל אלהים אחרים שבגלות אשר לא ידעת אתה ואבותיך יהיה עץ ואבן בפשטות בלי שום כח כלל כי יתעלם מהם דרך הטבעות הטומאה ויהיה עץ ואבן כמו כל עצים ואבנים, ועל זה רמזו גויים שבחוצה לארץ לאו לעובדי עבודה זרה הם כי נעלם מהם דרכי עבודת אל נכר כמו שהיה לירעבם וגם הבטחה כי ס"מ ונוקבא אתגשימו בראשי ערב רב כמבואר בזהר ועושין עצמן אלהות רב ורבי מבטיח אותנו השי"ת שיהיו עץ ואבן שלא יפעול אדם אצלם שום דבר לא בנים ולא רפואה ולא חיים אלא כמו ההולך אצל עץ ואבן שאין בו רוח אבל צדיקי אמת בכל עת עושה הקדוש ברוך הוא נסים והשפעות לעמו ישראל על ידם.

(היכל הברכה פרשת תבוא כח, סד)

גד.

הרה"ק ר' אליעזר מקמארנא זי"ע

היצר מפתה לאדם להתנהג בפרישות ולעסוק בתורה יומם ולילה ובאמת הוא מקליפת נוגה – והסימן בזה כשיסבור בכל העולם וכולם כבהמות נדמו לפניו – אין לפרוש מן הבריות אלא כשאינן הולכים בדרך השם

אל תפרוש מן הציבור. לכאורה נראה מי שיושב לבדו הוא ולא ישתתף עם בני אדם הישראלים הוא איש קדוש ומלאך אלוקים ומי שהוא פרוש בזה ולא יחטא ולא יעשה שום רע כי לא ראה ולא שמע רע בני אדם ובוודאי הוא נקרא עבד ה', לזה יחשבו רבים וגדולי דעות שהפרישות הוא דרך קדושה שאין למעלה מזה כי כל הרעות הבא

לאדם הוא מצד שנשתתף עם בני אדם והא ראייה כי כאשר החל האדם לרוב על פני האדמה נתערבו אלו עם אלו ונולדו התאוה והקנאה והכבוד כנודע לזה יחזיקו רבים וגדולה דעות שהפרישות הוא דבר חשוב לפני השי"ת אין לשיעור, וראוי ונכון והגון להלוך בדרך הזה, על זה בא התנא הלל ואמר שהוא אינו כן אחד שהפרישות והתבודדות מבני אדם אי אפשר שלא יחטא והוא בלי הרגשה כלל כדכתיב לא טוב היות האדם לבדו.

וכן שמעתי מאאמו"ר זלה"ה שסיפר בשם רבינו אלוקי רבי אלימלך זלה"ה שפעם אחת בא לפניו איש הגון וחשוב לפני עצמו וגם גדול בתורה היה ובא לפני רבינו אלוקי הנ"ל ולא היה נותן לו רבו שום שלום ואיש חשוב כזה היה מתנהג בביתו בכל עשיותיו בהסתר גדול וכן היה יושב לבדו גם כן בהסתר גדול ואמר לו רבינו הקדוש הנ"ל קודם שנתן לו שלום: אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה' (ירמיה כ"ג כ"ב) היה דוחה אותו בשתי ידים עד שבא לשכל הזך וישב בתשובה שלימה על זה, אחר כך היה נכנס לרבינו ליתן לו שלום וכו', ע"כ. וכן כתב אאמו"ר זלה"ה בספרו היכל הברכה (פרשת בלק כ"ג א') עיקר היהודי הוא מדות טובות, וצריך בר ישראל בדיקה וחיפוש הרבה כי היצר הרע מפתה לאיש ישראל להיות פרוש בעיני הבריות להסתר עצמו מבני אדם להיות עוסק בתורה יום וליל בטלית ותפילין כל היום ולספיק עצמו במעט לחם ומים בוודאי אם הוא מצד הטוב כמו רבי שמעון בר יוחאי קדוש יאמר לו, אבל לפעמים רובו ככולו אין זה אלא מקליפות נוגה עצת היצר שבו לבדו, ולא עוד שהוא עוסק בתורה בלתי אהבה ויראה ודביקות אלא יושב בקרירות היצר שלו כדי שיהיה פורש מכל עניני עולם הזה ובפניה דקה שלו אינו מרגיש כלל והסימן שאינו מצד דקדושה כשיסבר הוא עצמו שאין כמותו בעולם צדיק וקדוש כזה, וכל בני העולם בעיניו לבד כבהמות נדמו לפניו והוא אינו יודע שהדרך הזה הוא עצמו גסות הרוח של ירעבם בן נבט שיושב כל יום בטלית ותפילין ותחתיו תעמוד הבהרת

פשתה הצרבת לעורר מדנים ומחלוקת ושנאה וקנאה לדבר סרה על כל בני ישראל, ובפרט על שאר הצדיקים קדושים והחסידים באמת לשמה דקודשא בריך הוא עיין שם.

לזה אמרו רבותינו זכרונם לברכה (לקמן פרק ד' מ"א) איזה חכם הלומד מכל האדם היינו בהתחברות בבני אדם ישראלים אז לומד מכל אדם ולא עוד אפילו תאמר שהפרוש הזה אינו עושה עבירה בפרהסיא אבל מצוות גם כן אינו עושה ולא מיבעיא שהאיש הפרוש הזה הוא אינו בתואר צדיק דקדושה ולא רשע בפרהסיא אלא הוא בתואר בהמה גסה הנגדלת ביער הנקרא שור הבר, ועוד שההתגבר עליו המרה שתורה שהוא מדה רעה גרועה יותר מכל מדות שבעולם וידמה לעצמו איזה צורות מפסידות שאינו דקדושה כמו שיקרה בכמה אנשים שהם חלושי הדעת היושבים לבדם, לכן זה הזהיר הלל התנא ואמר אל תפרוש מן הציבור, אבל אם רואה אדם שאנשי בני ביתו ואנשי עירו הם רעים וחטאים מאוד, ודרך דקדושה היא שנואה בעיניהם, אזי טוב לו ולזרעו אחריו שישב דווקא לבדו בפרישות גדול, כמו שכתב הרמב"ם (הל' דעות פרק ו' הלכה א'), נ מצא שזהו שאמר התנא הלל אל תפרוש מן הציבור אלא בדוחק גדול שאין לו שום ברירה אחרת.

זקן ביתו מ"ד אופן י"ג דף ר"ט

נה.

מעשה נורא מחסיד א' שנתפס לרשות הסט"א אחרא וניצל בזכות רבו הקדוש ר' מענדילי מרימנוב זי"ע

פעם אחת ישבו החסידים במסבת מרעים יחדיו, בדרך החסידים הקדמונים, וסיפרו סיפורי צדיקים, ופתאום בא והופיע לפניהם רבם האדמו"ר בעל צמח צדק מלויבאוויטש זצוק"ל, ושאלם מאיזו צדיק

אתם מדברים כעת, וענו ואמרו לו שמדברים כעת מר"ר מענדילי מרימנוב זצוק"ל, והם ישבו לפני נר אחד קטון בימים ההם, אמר להם הצמח צדק, כשמדברין מהרבי מענדילי צריכין להדליק הרבה נרות, כי הוא היה צדיק אמת, ואור אמת, וכמובן שתיכף הביאו הרבה נרות שמה והדליקו אותם, ונתמלא הבית אורה, ואז ישב עצמו הצמח צדק בתוך סגל התבורה, ופתח ואמר, אספרה לכם מי היה הרבי רבי מענדילי מרימנוב נשמתו עדין.

בעיר רימנוב היה שו"ב תלמיד חכם גדול ומוהל מפורסם, ומאנשי המעלה ודעה, ואמר לו הרבי הרמ"מ שיזהר בנפשו מאוד, כי החיצונים ר"ל רודפים אחריו להשיגו, השו"ב הלז לא שם ללבו דברי הרבי, והרבי הרמ"מ כשהרגיש שהשו"ב לא שם על לבו דברי הרבי, ופעם אחת הזמינו את השו"ב לאיזו כפר הסמוך, שיהיה שם מוהל, השו"ב נסע שמה עם העגלה שהביאו לו, וכאשר אך יצא מהעיר, נטה הבעל עגלה מדרך הרבים, ונסע ביערות, השו"ב הרגיש, כי הוא נוסע בדרך לא ישר, ושאל את בעלי העגלה אולי תועה הוא בדרך, ענהו בעל העגלה הנה תיכף נבואה להמקום, ונסעו עמוק עמוק ביערות, ומדלגים על ההרים, ומקפצים על הגבעות, ופתאום באו אל איזה בית וירדו שם, ואז הרגיש השו"ב וגם ראה עתה בעיניו באיזה מקום הרי הוא עתה שהוא במקום לא טהור, והבין אזהרת הרבי שהזהירו כמה פעמים, והתחרט על שלא שם לבו לדברי קדשו, אבל לא היה שום עצה לסור משם, ונכנס לבית שם לעת ערב, ואמר שרוצה לראות את הילד, והראהו לו את הילד, ואם הילד כשראתה את השו"ב המוהל, התחרדה מאוד ואמרה, שיראה אם אין איש שם בהחדר, ושהיא רוצה לאמר לו דבר סתר, ואמר לה השו"ב המוהל שאין איש בבית, אז התחילה האשה היולדת לבכות בבכיות מרות, וסיפרה לו, איך שזה איזה שנים שהיא נתפסה לכאן מבית אבותיה, וכאן מקום של החיצונים הוא, והיא אינה יכולה לצאת מפה, והוריה ומשפחתה בטח בוכים ומצטערים עליה, והיא נתפסה לכאן והראש מהם דר עמה כבעל ואשה יחדיו, ועכשיו תולידה בן זכר, ובקשה

לעשות ברית מילה, ועשו לה רצונה בזה, ולכן עתה ידע איפה שנכנס, כי לכאן מי שבא, אינו יוצא לעולם ועד, רק עצה היא יכולה לאמר לו, והוא, שאם יוכל לעצור בעצמו, שלא יטעום כלל אז יש תקנה שאולי יוכל לצאת מפה, אבל אם לא יוכל לעצור ויטעום מה פה, אז הוא חלוט פה לעולם.

בלילה ההוא, באו שם לנסוע בעגלות, אלפי אנשים ממינים שונים, והביאו על השולחן מיני מגדים שונים, שריחם היה נורף מאוד, וכולם אכלו, וביקשו ממנו שגם הוא יטעום ויאכל, והוא השתמט עצמו מהם בתירוצים שונים, ואחר כך הלך לישן, ובבוקר שוב נתאספו, ובאו לאלפים אנשים כנ"ל, והשו"ב עשה הברית מילה, ואחרי הברית ישבו לסעודה לאכול, והביאו שמה מאכלים, ממעדנים מלכים אשר ריח המאכלים היו מגרירים לאכול, והמה ביקשו אותו, אשר הוא סעודת מצוה שלו, ומדוע מבייש אותם ואינו אוכל, וכולם בהפצרת רבות ביקשו שיאכל עמם, והוא בכל אמצעי כוחות השתמט מהם ולא אכל ולא נהנה כלל, כפקודת ועצת היולדת כנוזר, והוא באמת היה רעב וצמא מאוד, כמעט שהרגיש בעצמו שאחזו בולמוס רחמנא ליצלקן, והתאפק עצמו ולא טעם שם, וכשגמרו הסעודה בקש המוהל שיסעו עמו לעיר רימנוב, ונסעו עמו, והביאו חזרה לעיר רימינוב.

הרבי רבי מענדילי צוה אל משמשיו, ואמר, בטח יבוא השו"ב פלוני לביתי, אז תאמרו לו הרבי פקד, טמא טמא תאמר לו, וכן היה, השו"ב תיכף שבא העירה הלך להרבי רבי מענדילי, ומשמשיו גרשוהו, ואמרו לו כן אמר הרבי, שנאמר לך, השו"ב הצטער מאוד איזה ימים, ובכל יום ויום שרצה לבוא לבית הרבי, אז משמשיו וגרשוהו, ואמרו לו כה וכה אמר הרבי, והשתדל השו"ב הרבה על ידי אנשים מכובדים, עד שהרבי הרשוהו לבוא לפניו, ואז אמר לו הרבי הרמ"מ, הנה כמה פעמים הזהרתי ואמרתי לך כך וכך, ולא שמת נפשך לדברינו, ועתה כמה צער היה לי, כשנודעתי שאתה כבר שם, וכמה וכמה התפללתי עליך, שלא

תרד נפשך לשאול עמהם חס ושלוש, אבל דע שאתה עוד בסכנה, כי הם רוצים אותך מאוד, ויתפסו אותך עוד הפעם, ואז מי יודע, אם תוכל להמלט נפשך ולצאת משם, ולכן רק עצה אחת יש לך, אחוזו והתדבק בו, ואם הם יזמינו אותך עוד הפעם, אז תסע עמהם, וכשתבוא לשם, אז תכנס אל הגדול שבהם ותאמר לו בפניו, בביטול, אין אתה כלום, וכה תאמר לכולם, וזהו התיקון שלך שאתה צריך לבטלם, אבל דע, כי תכין עצמך בהכנה דרבה, על זה הנסיעה, כי לא דבר קטן הוא, וכמה נסיונות יהיה לך שם, אבל אחוזו ודבק נפשך בו, ויהיה לך כח לעמוד בכל הנסיונות, ואם תבטלם, אז תפטר מהם לעולם ועד, כמובן שעשה זה השו"ב ההכנות בכוחו של הרבי רמ"מ.

והנה פתאום באו והזמננו עוד הפעם, אז הלך להרבי הרמ"מ, ליפטר בשלוש ממנו, ויברכהו שיצליח ויחזור בקרוב לשלוש, ונסע עמהם, ובבואו שם הביתה אמר לכולם תיכף, אין אתם כלום בהחלט, וכולם שחקו ממנו, והוא באחת, לכולם אמר בביטול גמור אין אתם כלום, ונכנסו להגדול שבהם וספרו לו שכך וכך אמר השו"ב המוהל, לכל אחד ואחד מאתנו, אז נתן הגדול שבהם צו, אשר יאספו את כל החבורה שלהם בביתו, ושם יביאו את השו"ב, ונראה מה יאמר אז, וכך הוה, ויעבירו קול, וכולם באו שמה ונכנסו לגדול שלהם, והביאו אותו, והושיבוהו אותו סמוך לגדול שלהם, והוא באחת, שביטל אותם ואמר אין אתם כלום, וצפצף הגדול שבהם לחבורה, וכולם כאחד הוציאו מפייהם ניצוצי זיקי אש עד שהגיע לפני השו"ב, וכמובן שנתפחד ונתרגש מאוד מזה, אבל הוא באחת, והוא אמר אין אתם כלום בהחלט, ועוד במיני פחדים ובהלות שפתדוהו ובהלו אותו, כמעט שיצאה נשמתו מפחד מות, אבל לא מש מפיו דברי הביטול שאמר להם, אין אתם כלום, וראה שבפעם בפעם נפתחו ונתמעטו מהחברה, מהבית שם, וגער עליו הגדול שבהם בנערה גדולה, ואמר לו כיצד אתה מתחצף לפני, באמירת דברי הביטול כאלו, ואין אתה יודע שהנני יכול ברגע אחת להעבירך מזה העולם, לנוקבא דתהומא רבא שלא תצא משם לעולם ועד, וענה ואמר

לו, דע שהנני עוד נגדך ונגד החבורה שלך לא בכוחי אלא בכח של מורי ורבי הרבי רבי מענדילי מרימנוב שליט"א.

כשמוע הגדול שם דברי תשובתו, צוה ואמר למשמשיו, הנה בחדר פלוני וארגז פלוני ובשורה פלוני מונח ורשום אצלי כל שמות הרביים של הזמן שעבר ושל עתה, וגם רושם שם כל התנהגותם ושיחתם ותחבולתם, ואפילו את דברי תורתם שהם כותבים ואומרים ברמאות, כדי לצוד להם חסידים לאוהליהם, וגם את שמות החסידים שלהם, אשר יודעים ומכירים אותם, והם צמודים אליהם מחמת איזו פניות ונגיעות שונות וכו' וכו', ואמר להשו"ב המוהל, דע אם הרבי שלך רשום אצלינו בפנקסינו כנזכר, אז אין תקנה ותקוה לך, אבל אם הוא אינו רשום אצלינו, אז מפחדים אנו ממנו גם כן, ונעזוב אותך ונעמידך לביתך בשלום על מקומך.

ותיכף הבהילו משמשיו, והלכו לחדר פלוני, והביא משם את הפנקסים של הרביים המפורסמים של שקר כנזכר, והוא פתח ודפדף כל הפנקסים, וענה ואמר, הנה אין הרבי רבי מענדילי מרימנוב נרשם אצלינו כלל, ולכן פטרוהו משם, והחזירו לביתו לרימנוב לשלום ובבואו לרימנוב, תיכף הלך אל הרבי רבי מענדילי, והרבי קבלוהו בסבר פנים יפות.

(אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' בשם הרה"צ מהריא"ז מרגליות ז"ל)

נו.

פעם אחת בא אליו רבי מפורסם מהסמ"ך מ"ם –
הודה אחר כך לה' שניצול ממנו ולא עשה עמו שום
התחברות

פעם אחת אמר לרבנית, כי לא ידע שת עצות בנפשו, כי היום ערב

שבת קודש לפנות ערב, יבוא אצלי רבי מפורסם והולך בכנדים לבנים, ובא אצלי עם החסידים שלו, והוא רחמנא ליצלן מסטרא אחרא והרבה קליפות יבואו עמו, והאיך אוכל ליתן לו אפילו שלום, אמרה להרה"ק, הלוא לא תוכל לביישו, אחר שאילת שלום תלך פעם שנית להמקוה לטבול, אמר לה טוב טוב, כן אעשה, אבל האיך אוכל לישיב עמו אצל שולחן אחד, אמרה לו, אולי תוכל להכניעו ולעשות לו טובה, אמר לה, הוא דבר שאי אפשר, אמרה לו, אף על פי כן לא תוכל לביישו, תוכל לישיב עמו ביחד ולא לעשות עמו שום קרבות שבעולם, וכן עשה וישיב עמו ביחד בכל יום השבת קודש ולא הביט בפניו, אחר כך אמר להרבנית כי ב"ה הצילו ה' מכת דיליה, ולא עשה לו שום התחברות.

פאר וכבוד סיפורים מהרה"ק מהר"ש מבעלזא דף 258

נז.

מעשה נורא מרבי א' שהיה מסטרא אחרא ובא אצל הרה"ק מצאנו זי"ע לתיקון

פעם אחת סיפר מרן הקדוש מצאנו זי"ע שהיה רבי א' גדול ומפורסם והיה לו חסיד א' עשיר ועתיר נכסין ובכל פעם שנסע אליו נסע עם עגלה מלאה כל טוב להעניק לרבו, ויהי היום נתהפך עליו הגלגל ואבר כל הונו ונעשה עני גדול והיה בוש ליסע לרבו בידים ריקניות ועבר זמן רב ולא נסע, עד שאחזתו השתוקקות גדול ואמר לנפשו יהיה מה, והתחיל ללכת רגלי עד שתעה ביער, פתאום נגלה אליו זקן א' ונשוא פנים ואמר לו אל תירא בני בוא ואראך אוצר גדול תחת אילן א' וכן היה שמצא שם אוצר גדול הון תועפות גם הראה לו את הדרך הישר לצאת מן היער, וכיוון שחזר לעשרותו קנה לו את הדרך הישר לצאת מן היער, וכיון שחזר לעשרותו קנה לו שום עגלת צב ומלאו כל טוב ושוב נסע לרבו כמקדם, ויהי כאשר דרך על מפתן רבו ונתן לו שלום, אמר לו

הרבי ידוע תדע שאני רואה שכל הונך ורכושך הוא מהסטרא אחרא רחמנא ליצ'לן, ועתה דע לך שנתפסת במצודתם, כשמוע החסיד הדברים האלה נתחלחל מאוד וארכובותיו דא לדא נקשן והתחיל לבכות מאוד מאוד מאין הפונות לפני רבו שיוציאו מהמבוכה הרעה הזאת, ויען הרב ויאמר אין לך שום עצה ומבוא להנצל מהם רק באם תאסוף כל הונך ורכושך ותלך שוב באותו היער ובאותו מקום שמצאת שם הזקן הנ"ל, ואם יהיה לך זכות אז יתגלה לך הזקן עוד הפעם ותפציר בו שיקבל ממך בחזרה את האוצר ואם יתרצה אז יהיה לך תיקון, החסיד לא התמהמה הרבה ועשה הכל כמו שאמר לו רבו ונראה אליו הזקן והפציר בו שיואיל לקבל בחזרה הרכוש שנתן לו, אז ענה הזקן רק בתנאי אחד אקח ממך בחזרה, באם תיסע תיכף לרבך ותאמר לו בשמי שידוע ידע שגם הוא בעצמו עם כל ה"הארוועניע" שלו הם גם כן שייכים אלינו רחמנא ליצ'לן, החסיד נרעש ונפחד לשמע אזנו אבל בעל כרחך הסכים לזה ונתן לו הכל בחזרה, ונסע תיכף לרבו ואמר לו כדברים האלה, כשמוע הרב כן אחזתו חיל ורעדה ונתכרכמו פניו וסגר עצמו בחדר מיוחד בהתבודדות, וכשיצא משם אמר למקורביו "ער אזי גערעכט" ועזב את הרעביסטעווע וקיבל על עצמו גלות, וסיים הרה"ק מצאנו זי"ע, יעצט וואלגערט ער זיך דא אונטער די טישן נאך א תיקון, זכותו יגן עלינו.

(והנה המעשה הזאת יסופר בכמה נוסחאות ובשם הרה"ק מנאסויד זי"ע שמעתי קצת בנוסח אחר, ובשם הרה"ק בעל שומר אמונים זי"ע שמעתי שסיפר שהרבי החוה נעשה אחר כך יושב בצאנז).

ולסיומא דהך מילתא לא אמנע מלהודיע את אשר סיפר לי איש נאמן שהיה באותו מעמד אצל רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע, פעם אחת בסוף ימיו בתוך אחד השיחים סיפר א' מהמקורבים המעשה הזאת, וכתימו לספר געה רבינו בבכיה גדולה עד מאוד, ולא היו יכולים להרגיעו עצמו כשעה ארוכה, ואתה קורא נעים עיין לעיל בפרק זה אות ל"ה שהרה"ק מלובלין בהאי פחדא יתיב שעה שמא הוא מאותן שכתוב עליהן מה לך לספר חוקי, גם הבאתי כמה פעמים

מהרה"ק מקמארנא מה שאמר לו דודו הרה"ק מזידיטשוב זי"ע שבכל רגע הוא מפחד ועומד שמא אני מקליפת נוגה עיין לעיל אות ל"ז ואות ל"ח, ועם הצדיקים האמיתיים האלה ארזי הלבנון קדושי עליון שהעניקו חמה בקומתן, ובזכותם אנו חיים על האדמה, ואין לנו מושג בגדלותם, פחדו ורעדו כל ימי חייהם אם הם מסטרא דקדושה, מה נענין אנן בעניותן בדור האחרון הלזה והשפל והאפל שאין לנו עוד צדיקי אמת ומנהגיים אמיתיים, ולעומת זה מנהיגי שקר נמצאים הרבה מאוד כארבה לרוב וכעלי האילנות כלשון הבעל שם טוב זי"ע המובא לעיל פרק ה' אות א' וב' בוודאי ובוודאי שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים לבקש ולהתחנן לפניו שיצילנו מצפרני הצבועים והשקרנים האלה הן אלה אשר מקליפת נוגה שרשיהם והן מאותן אשר מקליפות אחרות נובעים, הרחמן הוא יצילנו מהם ומהמונם ויחוס וירחם על עם עני ואביון ויוציאנו במהרה מאפילה לאור גדול, אמן כן יהי רצון.

(כעת בגמר ההדפסה שמעתי שפעם אחת סיפר מרן הקדוש מסאטמאר זי"ע עובדא זו וסיים בזה הלשון, דאס איז שוין געווען א רבי וואס איז געווען א מבין אויף א מטבע, עכלה"ק).

נח.

**בין מרביצי תורה ברבים ישנם צדיקים וישנם עמלקים
ממש ואי אפשר להבחין ביניהם**

אבל אי אפשר לפי ראות העין לכאורה להבחין בין אלו לאלו מי הם מזרע עמלק שנזדככו ונעשו צדיקים גמורים ומי מהם שנשארו עמלקים, דלפי ראות העין נראין שניהם כולו קודש, ובאמת יש בין מרביצי תורה ברבים שני מינים יש שהם צדיקים גמורים ויש שהם עמלקים והם בכלל ארור המן ועל פניהם אין ניכרים שהם מזרע עמלק

שהארור המן יש לו פנים כזה ממש כמו הברוך מרדכי, ואך ורק בסייעתא דשמיא וברחמי שמים אפשר להנצל מאלו שהם מזרע עמלק.

ועל כן כששותין איזה כוסות יין ובאין על ידו אל האמת ועוזבין את השקר לגמרי אז רואין שאי אפשר כלל להבחין בשכל האנושי מי הוא בכלל ברוך מרדכי ומי בכלל ארור המן, שאין לסמוך על שום איש בבירור לומר שהוא בכלל ברוך מרדכי, דגם ארור המן אומר תמיד בפיו שהוא רוצה רק תורה וכבוד שמים, ואם יתבוננו היטב בענין זה יראה כל אחד שהאמת הוא כך בעוונותינו הרבים ורק על ידי סייעתא דשמיא וברחמי שמים גדולים אפשר להנצל מהם ומהמונם, וזה פירוש הגמרא חייב אדם לבסומו בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי שיבין בדעתו ויבוא לידי השגה זו שאין אנו יכולים להבחין מי הוא בכלל ארור המן ומי הוא בכלל ברוך מרדכי ונבקש רק מהבורא כל העולמים שיציל אותנו ונהיה דבקים בדרך האמת בתורה הקדושה.

(חידושי תורה תשי"ז עמוד תקל"ז)

נט.

ממרביוצי תורה ברבים שהם מזרע עמלק סובלים כל הצרות

אבל יש גם בין לומדי תורה ברבים שהם עמלקים ממש שנשמותיהם הוא מזרע עמלק, וגם ישנם נשמות שנשארו בטומאת עמלק ומהם סובלים הכלל ישראל כל הצרות מאותן התלמידי חכמים שהם מזרע עמלק והולכים יד ביד עם הכופרים ה' ישמרנו.

(שם)

ס.

אסור להכניע עצמו לפני הערב רב

וּדְבַרֵי רַשׁׁי ז"ל נְכוּנִים, דְּמָה שֶׁאִמְרוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנַחֲנוּ מָה אָמְרוּ זֹאת אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶל הָעֶרֶב רַב, כִּי לִפְנֵי הָעֶרֶב רַב אֲסוּר לְהַכְנִיעַ עֲצָמוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאוֹפֵן, כִּי בִזָּה מִשְׁפִּילִים כַּחַת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה וְכַח הָעֲבוּדָה.

(חידושי תורה פרשת בשלח, עמוד קע"ט)

סא

משה רבינו התפלל, שהשי"ת ימנה המנהיגים עד ביאת המשיח ולא יתמנו על ידי הערב רב

וְהִנֵּה כְּשַׁעֲמַד מֹשֶׁה רַבִּינוּ בַּתְּפִלָּתוֹ כֵּאֵן וּבִקְשׁ, יִפְקֹד ה' אֱלֹהֵי הַרוּחֹת, לֹא בִקֵּשׁ עַל הַמְּנַהִיג שִׁיבֹא אַחֲרָיו לְבַד, כִּי בִּאֲמַת עַל זֶה לֹא הָיָה לוֹ כָּל כֵּךְ לְבַקֵּשׁ, שֶׁהָרִי כִּבְר נִיבְאוּ אֶלְדָּד וּמִידָד, מֹשֶׁה מַת וַיְהוֹשֶׁעַ מַכְנִים, אֲלֵא בִקֵּשׁ מִהַשִּׁי"ת עַל מְנַהִיגֵי יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, עַד דּוֹרוֹ שֶׁל מֹשִׁיחַ, שֶׁרָאָה בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ שֶׁפָּלוֹת הַדּוֹר בַּעַת הַהִיא, וְרָאָה שִׁיחֵיו מְנַהִיגִים כְּאַלֶּה שִׁיתְחַמְנָה עַל יַדֵי הָעֶרֶב רַב, מְנַהִיגִים טוֹעִים וּמְטַעִים אֶת הַדּוֹר מִדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר, וְלִכֵּן בִּקֵּשׁ אִז מֹשֶׁה מִהַשִּׁי"ת, יִפְקֹד ה', שֶׁהַשִּׁי"ת יִמְנֶה הַמְּנַהִיגִים עַד בִּיאַת הַמֹּשִׁיחַ, וְלֹא שִׁיתְמַנּוּ עַל יַדֵי אִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלֵי מִהַדּוֹר הַשֶּׁפֶל שֶׁל לִפְנֵי בִיאַת הַמֹּשִׁיחַ, כִּי מְנַהִיגִים כְּאַלּוֹ לֹא יִצְלְחוּ לַעֲמֵם יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרְמִים הָרַם וְהִזִּיק רַב וְעֲצוּם לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל.

(חידושי תורה ודרשות מא"י, עמוד קנ"ח)

סב.

משה רבינו עליו השלום התפלל עד הדור האחרון, שהקדוש ברוך הוא בעצמו יהי המנהיג ולא יהיה כלל מנהיג בשר ודם

ואפשר עוד לפרש תפלת משה רבינו על פי מה שאמרו רז"ל, איש, זה הקדוש ברוך הוא שנאמר ה' איש מלחמה, דהנה כאשר התבונן משה רבינו וראה שפלות הדור שיהיה לפני ביאת המשיח, ואם יתמנה מנהיג על ידם יהיה חלילה הדבר להרס לדור, לכן ביקש מהשי"ת, שאם חלילה צריך שיתמנה מנהיג על ישראל על ידי הערב רב מוטב שלא יהיה לישראל כלל מנהיג בשר ודם, אלא השי"ת בכבודו ובעצמו ינהיגם, וזהו שאמר יפקוד ה' וגו' איש על העדה, שהשי"ת כביכול ימנה עצמו על העדה להנהיג את ישראל ולנהלם למען שמו יתברך, וכעין שאמרו במדרש עה"פ, וא"ל שד"י יתן לכם רחמים לפני האיש, זה הקדוש ברוך הוא.

(חידושי תורה ודרשות מא"י, עמוד קנ"ח)

סג.

אהרן בחר יותר לעשות העגל, מלהיות מנהיג על ידי הערב רב

ובזה יובן גם ענין זה, דהרי אצל מעשה העגל ביקשו רק הערב רב שימנו להם מנהיג חדש, כדכתיב וירא העם כי בושש משה, והעם, הוא הערב רב כידוע, ולכן חשש אהרן למנות עליהם את כלב ואת נחשון, אף שידע שהם צדיקים גמורים, בכל זאת כיוון שכח הממשלה ביד השליח, הבין שאם יתמנו על ידי מחשבתם הרע של הערב רב יגיע

הדבר עד לידי שפיכות דמים, ויתר על כן, לא רק עבורם חשש אלא גם לעצמו חשש מזה, שאולי גם עליו תשפיע מחשבתם הרעה של הערב רב, ואז כשיחזור משה יקשה בעיניו להחזיר לו ההתנהגות, ויגיע לידי כך שיקשה בעיני משה, וכדברי בעל התוס', ולכן החליט בנפשו שמוטב שיעשה העגל, שבוודאי יבוטל ויעשה עפר ואפר מיד כשיחזור משה רבינו, מלהיות מנהיג שנתמנה על ידי הערב רב, אף שעל ידי זה יכולים למנוע העגל.

(חידושי תורה ודרשות מא"י, עמוד קנ"ה)

והמשכילים יזרחו פלורידה הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

עיר וקדיש מין ש'מיא נ'חית - כ'י ל'א תש-כ'ח מפ'י זרע'ו

שבט שנת תש"ע לפ"ק - עיה"ק בית שמש תוכב"א

זה השער לה' צדיקים יבואו בו
ספר

זנותא דרשב"י

מתוך דרשה לסליחות

לחזק למוזד הזהר הקדוש בשבת קודש
שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד "עטרת ישעיה האלמין" – בית שמש
א' סליחות תשס"ט לפ"ק

ונספו בו ארבעה מכתבים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

א. אל כבוד אדמו"רי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה,
ורבנים, מגידי השעורים בדה היומי ובשלחן ערוף יומי, ודי
בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

ב. לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת
הזהר בכל העולם כלו – על ידי מפעל הזהר העולמי!

ג. לנדיבי עם מזויקי מוסדות התורה די בכל אתר ואתר!

ד. אל כבוד אברכי הפוללים החשובים ובחורי הישיבות
הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת
"השומרים" האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו')

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

לאוקמה שכינתא מעפרא ולגאולת עם ישראל בחסד וברחמים

לרפואה שלימה:

יעקב בן סאסי'ה צופיה | דניאל בן סאסי'ה צופיה
זמירה בת סאסי'ה צופיה

*

לזיווג:

אסתר בת סאסי'ה צופיה | סאסי יצחק בן סאסי'ה צופיה
מרים בת אסתר | שלמה בן זמירה ולאחיו ולאחיותיו
סאסי'ה צופיה בת הזמרלדה
להגדיל תורה ולהאדירה לשם שמים
פרנסה טובה והצלחה בכל העניינים

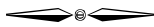
*

לאה בת סאסי'ה צופיה
לישוב הדעת ופרנסה טובה
ובראות לכל בניה

*

לרפואה שלימה:

יהודה בן הזמרלדה | מרדכי בן הזמרלדה
מזל טוב בת הזמרלדה
ולחזרה בתשובה הם וכל בנותיהם

צדקתם עומדת לעד

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת אבי מורי
ר' סאסי בן זולה גויטע ז"ל
ולע"נ אמי מורתי הזמרלדה בת סאסי'ה ע"ה
ולע"נ אליעזר בן הזמרלדה ז"ל
ולע"נ סאסי אסף בן כרמלה ז"ל

תהא נשמתם צרורות בצרור ההיים

מפתח הענינים לספר "זכותא דרשב"י"

(א) זכה דורנו להשתוקקות מחדשת לתורת הנסתה ולצמאון אלקי להודיה וזיויה המבשרים את פעמי הגאולה ה

(ב) בזכות ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים.....ז

(ג) כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים.....ט

(ד) בשעה אחת יעשה בו תקון למעלה מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.....ט

(ה) כיצד נקרב את ביאת המשיח?.....י

(ו) כמה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי.....יא

(ז) הזהר הקדוש אפלו בגרסא, נחשב לו בלמוד הקבלה.... יא

(ח) מהו הנשק הסודי שלנו להשבית את אויבינו..... יא

(ט) מצאנו מכרה יהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול..... יב

(י) שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאلف שנים פשט ביום חל..... יב

יא) פֶּאֶשֶׁר לֹמְדִים זֶהר הַקְּדוֹשׁ שֵׁשׁ שָׁעוֹת בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ,
מִתְקַן אֶת כָּל שֵׁשֶׁת אֲלָפִים הַשָּׁנִים שֶׁל הָעוֹלָם..... יב

יב) אֵיךְ יִכּוֹל לִהְיוֹת שָׁבֵן אָדָם קִטָּן יִזְכֶּה לִהְיוֹת לְאֶלֶף
וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם..... יב

יג) עַל יְדֵי הַלְמוּד שָׁעָה אַחַת זֶהר בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, נֶחְשָׁב
כְּלַמּוּד אֶלֶף שָׁנִים נְגִלוֹת הַתּוֹרָה..... יג

יד) לְמִדְנֹו עַד שְׁשֵׁה שָׁעוֹת, וּבְסוֹף ו' שָׁעוֹת נִתְמַלֵּא הַבַּיִת
רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה..... יד

טו) יְהוּדֵי פְּשׁוּט הַלּוֹמֵד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ שֵׁשׁ
שָׁעוֹת, מִחֲזִיק בְּכַף אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה..... יד

טז) לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהר הוּא אֵשׁ לְהַבִּית שְׁלֵהֶבֶת שְׁמִנְקָה
וּמְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם עִם כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וּמְבִיא אוֹתוֹ
לְדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְסִיעֵתָא דְשְׁמִיָא בְּכָל..... טו

יז) קְרוֹב לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ אֶפְלוּ נְעָרִים יִדְעוּ נִסְתָּרוֹת..... טז

יח) אֹר הַזֶּהר הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם כְּלוֹ וּכְשִׁיגִיעַ וַיִּבְעִיר
וַיֵּאִיר כָּל פְּנֵה נִזְכָּה לְאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְגֵאֶלֶה
הַשְּׁלֵמָה..... יז

ספר

זכותא דרשב"י

מתוך דרשה לסליחות

לחזק למוֹד הזֶהר הקדוֹש בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ
 שְׁנֵאמַר ע"י כ"ק אֲדַמּוּ"ר מֵהַאֲלֹמִין שְׁלִיט"א
 בְּבִיהֶמ"ד "עֲטַרְת יִשְׁעֶיהָ הָאֲלֹמִין" - בֵּית שְׁמוֹשׁ
 א' סְלִיחוֹת תִּשְׁס"ט לַפ"ק

א) זְכָה דוֹרְנוּ לְהַשְׁתַּוְקָקוֹת מְחֻדָּשֶׁת לְתוֹרַת הַנְּסֻתָּר וּלְצַמְאוֹן
 אֱלֹקֵי לְהוֹדָה וְזִיוָה הַמְּבֻשָּׂרִים אֶת פְּעָמֵי הַגְּאֻלָּה

הַנּוֹדִים הַסְפִיתוּ וְשָׁמְעוּ, "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ": כִּן אָמַר הַמְּשִׁיחַ
 לְרַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִי (סְנֵהֲדָרִין דף צח/א). זְכָה דוֹרְנוּ לְהַשְׁתַּוְקָקוֹת מְחֻדָּשֶׁת לְתוֹרַת
 הַנְּסֻתָּר וּלְצַמְאוֹן אֱלֹקֵי לְהוֹדָה וְזִיוָה הַמְּבֻשָּׂרִים אֶת פְּעָמֵי הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב בְּזֶהר: "וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנֵי דְחַיֵּי דְאִיְהוּ הַאי סְפָר
 הַזֶּהר, יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", וּבִתְקוּנָם (דף מ') אֵיתָא: וּבְדָרָא בְּתַרְאֵי
 בְּסוּף יוֹמֵי, בְּגִינֵיהָ וְקִרְאֲתָם דְרֹר בְּאַרְץ וְכוּ'. וּבְזֶהר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשֶׁת נִשְׂא

[א] הַגְּאֻלָּה תְּבוּא פְּשָׁעֶסֶק בְּחֻכְמַת הָאֲמַת

וְכִן זַעַק הַרְמַח"ל זי"ע בְּשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת: אָמַר לֵיה אֱלֹהֵינוּ זְכוּנוּ לְבְרַכָּה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְזָה
 לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי כְּמָה זְכָאָה אֲנָת דְּמֵהֲאֵי חֲבוּרָא יִתְפְּרִינְסוּן כְּמָה עֲלָאי עַד דִּיתְגַּלֵּא לְתַתָּא בְּסוּף יוֹמֵי וּבְגִינֵיהָ
 וְשִׁבְתָּם אִישׁ אֶל אַחֲזוֹתוֹ וְכוּ'. הָרִי מְבַאֵר כִּי חָטָא זֶה הַחֵל לְהִיָּתוּ מֵאַדָּם הָרֵאשׁוֹן וְעַד עַתָּה, וְכִאֲשֶׁר נִשְׁבַּח

זכותא דרשב"י

בתשובה לעסק מאהבה בחכמה הזאת יגאלו ישראל במהרה בימינו אמן... וכנגד פת חכמי הפשט אותם אשר הם מואסים לעסק בחכמת האמת הנקרא עץ החיים וחי עולם ועוסקים בספורים הפשטים בפשוטן בלבד, ואומרים שאין בתורה אלא הפשט בלבד, חס ושלום, אשר הוא נקרא עץ הדעת טוב ורע כנזכר לעיל, עליהם אמרו (רמיה שם כב): "חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו", כי בסבת היותם מואסים בעץ החיים אין הקדוש ברוך הוא עוזר אותם והם שונים בפשטי עץ הדעת טוב ורע ומתפכים אותו לרע ומטמאים את השדור ואוסרים את המתר ופוסלים את הכשר ותקלות רבות יוצאות מתחת ידיהם בעוונותינו הרבים.

והרי נתבאר כל התות אשר בעם בני ישראל, אשר כלם כאחד נמנעו מלהחזיק בחכמה הזאת, כל אחד כפי סבתו ופנייתו, עד שנתקם בנו בעוונותינו הרבים אין מנהל לה מפל בנים ילדה וכו', פירוש, כי עם היותם בנים מארי קבלה, עם כל זה נתיאשו מלהתעסק בחכמה הזאת. ואין ספק כי דברים אלו בנבואה נאמרו על דורות אלו האחרונים. שלא בסברת חכמי דורותינו אלה, החושבים בדעתם כי כבר השיגו מה שצריך להם ושמים בחלקם, והנה הכתוב מעיד וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, בלשון שלילה, אוי לאונים שפך שומעות ואוי לעינים שפך רואות, עדותו יתברך עלינו, ואין לנו לב לדעת לחזר ולהתעסק בחכמה הזאת, להחזיק יתברך, כמו שכתוב ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך. והוא בהיותנו עסוקים בחכמה הזאת, כי על ידה תתקרב הגאולה, וכביכול ישועתה לשכינת עזו היינו ממהרים להצמיחה, כמו שכתוב ותושע לי זרעי, לי ממש כביכול, וכנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועבוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו המכנה ונקרא הדר הפרמל, כמו שאמר הכתוב ראשך עליך כפרמל.

וזה מה שאמר הכתוב: ראיתי והנה הפרמל המדבר, כי לסבות הנזכרים לעיל היה הפרמל מדבר שמים בעוונותינו הרבים, כנזכר לעיל כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, הרי הוא כאלו נחרב בימיו, וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני השם מפני חרון אפו, פירוש מפני החכמה הזאת, אשר עסקה להורות, כי כל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, וזה שכתוב מפני השם, היא החכמה, שאין מתעסק בה, וגם ומפני חרון אפו, פירוש, כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כאשר עוסקים בחכמה זו.

בזהר שיר השירים על פסוק (שיר השירים א ז) הגידה לי שאהבה נפשי וכו' זכאין כל אינון דמשתדלין למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעין ומסתבליים ברזין עילאין, בגין דבר נש כד נפיק מהאי עלמא, בהאי אסתלקו מניה כל דינים דעלמא. ולא עוד, אלא דמתפתחאן ליה תריסר תרעי דאפרסמונא דכיא דכל חכמתא עילאה תלייא בהו. ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא חקיק ליה בהוא פויפירא, דכל דיוקנין גליפין תמן בהאי עלמא ובעלמא דאתי, והקדוש ברוך הוא אשתעשעא ביה בגן עדן, ואחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. חכמתא דאצטריך ליה לבר נש, חד למנדע ולאסתפלל ברזין דמאריה. וחד למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודעא מאן איהו ואיך איהו, ותיקונא דגופא היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא. וחד, למנדע ולאסתפלל ברזין דנשמתין. מאן איהו והיא נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתיא להאי גופא סרוחה, דיומא כאן ומחר בביה קברי. וחד למנדע ולאסתפלל בהאי עלמא דאיהו ביה, ועל מה אתתקן. ולבתר, ברזין עילאין לאשתמודע למארי. וכל דא יסתפל בר נש מגו נהירו דאורייתא.

(דף קכ"ד ע"ב) "בְּהַאי חֲבוּנְרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזְהַר כּו' יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

ב) בְּזֻכוּת סִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים לֹלָא צְרוּת וְיִסוּרִים

בְּאוּר הַדְּבָרִים: בְּזֻכוּת הַחֲבוּר שְׁלָךְ, שֶׁהוּא סִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים לֹלָא צְרוּת וְיִסוּרִים² וְלֹלָא צַעַר חֲבְלֵי מְשִׁיחַ! וְאָף

תָּא חוּזִי, כָּל מָאן דְּאָזִיל לְהֵוּא עֲלֵמָא בְּלֹא יְדִיעָה, אָף עַל גַּב דְּאִית בֵּיהּ עוּבְדִין טְבִין סְגִיאִין, מִפְקִין לֵיהּ מִכָּל תְּרַעִין דְּהֵוּא עֲלֵמָא וְכו'. תָּא חוּזִי, מַה פְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א ח): אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים, אִם אֲנִתְּ אֲתִיָּא בְּלֹא יְדִיעָה, וְלֹא אִסְתַּכַּלְתְּ בַּחֲכֻמָּה, עַד דְּלֹא אֲתִית לְהִכָּא, וְלֹא יְדַעְתְּ רוּזִין דְּעֲלֵמָא עֵילָאָה, אָף עַל גַּב דְּאֲנִתְּ הִיפָּה בְּנָשִׁים בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים לִית אֲנִתְּ כְּדִי לְמִיעַל הִכָּא צִאי לָךְ וְכו'. (עכ"ל).

וְאִין סַפֵּק כִּי לְכַאוּרָה יִשְׁתוּמַם הָאָדָם בְּרִאוּתוֹ מַה שְׁפָתוּב לְעֵיל בְּשְׁנֵי הַמְּאָמְרִים דְּאָף עַל גַּב דְּאִית לֵיהּ עוּבְדִין טְבִין סְגִיאִין, מִפְקִין לֵיהּ מִכָּל תְּרַעָא דְּהֵוּא עֲלֵמָא וְאֲתַדְנַת בְּכָל יוּמָא. אָמְנָם הַמְשַׁכֵּיל בְּדַבְרֵי רַבִּין יוֹחָנָן בֶּן זְכַאי, רַבִּין שַׁל תְּנַאִים מְאָרִי מִשְׁנָה, שְׂרָאוּהוּ בַּעַת פְּטִירְתוֹ שְׁהִיָּה בּוֹכָה, וְהַשִּׁיב שִׁישׁ לְפָנָיו שְׁנֵי דְרָכִים וְלֹא הִיָּה יוֹדַע בְּאִיזָה דְרָף מוֹלִיכִים אוֹתוֹ, וּבְמַסַּכְתָּ סַפְרוֹ עֲלִיו גְּדוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת וְאָמְרוּ עֲלִיו שְׁלֹא הִנִּיחַ לֹא מְקָרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד וְכו' וּמַעֲשָׂה מְרַבָּה שִׁיחַת דְּקָלִים וְכו' וְעַם כָּל זֶה הִיָּה מַתִּירָא.

גַּם מְצִינוּ בְּרַבֵּי אֲבָהוּ אֲשֶׁר שׁוֹפְרִיָה מַעִין שׁוֹפְרִיָה דִיעַקֵב אֲבִינוּ עֲלִיו הַשְּׁלוּם כְּפִי קֶשֶׁר נִשְׁמַתוֹ בּו. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא כִּי עֲלִיו נֶאֱמַר "זֶקֶן וּנְשׂוּא פְּנִים" הוּא הָרֵאשׁ דָּא רַבִּי אֲבָהוּ, שְׁהִיוּ נוֹשְׂאִים פְּנִים לְדוּרוֹ בְּעַבְרוֹ בְּשָׂמִים, וְהִיָּה אוֹמֵר בְּשַׁעַת פְּטִירְתוֹ "וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לְרִיק וְגַעַתִּי לְתַהוּ וְהִבֵּל כּוֹחִי כְּלִיתִי", וְכָל בַּעַל שְׁכָל יִתְמָה מְדַבְרִים אֵלָה וְלֹא יוֹבֵג, וְזוֹלָתִי בְּמָה שְׁפָתַבְתִּי לְמַעַלָּה עֲנִין הַפְּרֵשׁ עַסֵּק הַתּוֹרָה בְּפִשְׁטִיָּה, שְׁהֵם תּוֹרַת הָעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר הִיא הַכָּל לְפָנֵי תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ וְתוֹרַת הָעוֹלָם הַבָּא וְזֶה סוּד "לְתַהוּ וְהִבֵּל כּוֹחִי כְּלִיתִי". וְאֵלּוּ בְּאִתִּי לְהֶאֱרִיף בְּבִאוּר כָּל הַמְּאָמְרִים הָאֵלּוּ, יְכַלָּה הַזְּמַן וְהָמָּה לֹא יְכַלּוּ. אָכֵן נוֹכַח לְהַבִּין בְּדְרָף קְצָרָה כְּפִי הַנּוֹכַח לְעֵיל, כִּי שְׂכַר מִצְוֹת וְתוֹרָה הַפְּשׁוּטִיָּת הִיא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְגֵן עֵדֵן הָאֲרִץ, הָאֲמָנָם לְמִיעַל לְעֲלֵמָא עֲלָאָה אִי אֲפֻשֵׁר עַד שִׁיעֵסֵק הָאָדָם כְּפִי יְכַלְתוּ כְּפִי אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יְדוֹ בְּחֻכְמַת הַזְהַר, וְאִי לֹא כְּדִין מִפְקִי לֵיהּ מִכָּל תְּרַעִין דְּעֲלֵמָא עֲלָאָה אָף עַל גַּב דְּאִיָּהִי יָפָה בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים. (עכ"ל הַקְדַּמַת הַמַּהְרַח"ו לַעֲץ חַיִּים). הַכָּל תְּלוּי בְּעַסֵּק הַחֲכֻמָּה הַזֹּאת, וּמְנִיעַתְנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחוּר וְעוֹבֵב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרָתֵנוּ (הַקְדַּמַת הַרַב חַיִּים וִטְאָל לַעֲץ חַיִּים).

וְעַם יִשְׂרָאֵל, גוֹי קְדוּשׁ, זֶה קְרוּב לְאֻלְפֵיִים שְׁנָה טוֹבַעִים בְּגִלוּת הַנּוֹרָאָה, בְּצְרוּת שׁוֹנוֹת וּמְשׁוֹנוֹת, כָּל יוֹם גְּרוּעַ מְקוּדוּמָא, אִסּוּנוֹת שְׁלֹא שִׁיעֵרוּם אֲבוּתֵינוּ, עַל מַה וְלִמָּה? מְדוּעַ הַגְּלוּת הַקְּשָׁה אִינָה מְגִיעָה לְסִיוְמָה?

מזי מביא לעולם, מלחמות אסונות ועניינות?

רבי שמעון בן יוחאי בתקופתו ז'הר (תקון ל'), מז'היר: אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הז'הר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.

בעל הסד לאברך'ם (מעין ראשון נהר כ"ד) מז'היר אותנו: וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים.

רבני ירושלים, (שנת תרפ"א) מעוררים: בבר ידוע לכבודם מעלת למוד הז'הר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות.

רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל (בהקדמה לשער ההקדמות) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בהכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם

ז'ה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הוישת כסותה וכל האמות יאמרו ל'ישראל' מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בהכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת ז'ה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום.

וגרמו בפסוק "קול אומר קרא", ועל פיוצא בזה אמרו גם כן בספר הז'הר פרשת בהעלתך (דף קנ"ב). ז'ה לשונו: רבי שמעון אמר, ווי לההוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא, ומלין דהדייטי. ועוד האי מלה דאורייתא לבושא דאורייתא איהו. ומאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי. ובגין כך אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים קיט): 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך', מה דתחות האי לבושא דאורייתא וכו'. טפשין דעלמא, לא מסתבלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא יתיר וכו'. עוד יש מקום אחר אחר פיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט): ז'ה לשונו: ומאן דאמר, דההוא ספורא דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.

רבנו משה חיים לוצ'טאו וצ"ל צועקי: והנה כלל ז'ה הוא בדינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, באלו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פרק א' הלכה א'), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעל במעשיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם פאלו נחרב בימיהם. כן הדבר הז'ה מאחר שלנו משפט הבחירה למאס ברע ולבחר בטוב ולעשות תקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא, אנו הגרמא בנזקין, שהסטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט למוד חכמת האמת, הוא למוד הקבלה, הוא ראש לכל התקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרונו לברכה, בפה מלא: דביה יפקון ישראל מגלותא – בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

משמים הסכימו לך! בספר תקוני הזהר מבאר, שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם, ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: 'וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, ויקראתם דרור בארץ'.

ג) כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך פאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים

באור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך פאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה. וכתב בספר הקנה על הפסוק "ושבתם וראיתם כו' לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק דוקא בנגלה ולא בזהר הקדוש נקרא לא עבדו. גם אינו נקרא תלמיד חכם, רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמה הפנימית יעו"ש...

ד) בשעה אחת יעשה בו תקון למעלה מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה

ובספר פסא מלך כתב: וכיון שיגיעת כמה גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... ינדע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר גם בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש

זאת אומר גם הרמח"ל ומוסיף: בן אדם, בין תבין את אשר לפניך, והבט נא וראה, שכל התקונים הגדולים המה תחת ידיך על ידי עסק התורה והכמת האמת. והנה החכמה הזאת בקרן זוית היא מונחת, ואין דורש ואין מבקש. (ספר דרך עץ חיים להרמח"ל זיע"א - בעל ספר מסלת ישרים - והוא הקדמה לספר פתחי חכמה, והוא מיקד על ספר עץ החיים למוריניו הרב חיים ויטאל ז"ל).

וגו וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפפוז'ן, הוספות בנין יוסף).

מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (פסא מלך תקו"ז מ"ג).

ה) כיצד נקרב את ביאת המשיח ?

היודים יקרים, את אחי אנכי מבקש, פידוע אנו דור עקבתא דמשיחא, ואשר על כן זכות היא לנו וחובה קדושה לזרז ולהביא את משיח צדקנו כמה שיותר מהר!!! - כיצד נקרב את ביאת המשיח? "כי הם חיינו וארץ ימינו ובהם נהגה יומם ולילה" - עלינו מטלת החובה של למוד התורה יומם ולילה עשרים וארבע שעות ביממה, כל דקה פנויה להקדיש ללמוד התורה הקדושה, כך העולם מתקים, כמאמר התנא באבות: "על שלשה דברים העולם עומד על התורה..." - יסוד היסודות אשר תבל ומלואו נתמכים בו ונשענים עליו, הוא למוד התורה הקדושה! - אין אנו מבינים מה הפעל הנעשה בעולמות העליונים על ידי למוד דבור תורה אחת, אך בכל זאת לשבר את האזן נאמר משל: נציר לעצמנו נמלה, מרב קטנותה היא אינה יכולה לראות מה שבו אנוש רואה מלמעלה למטה. היא מכירה את הקן שלה ואת אדמות החול מסביבה, אך פעם לא ראתה מחוזות חדשים ולא מכירה מרחבים. בודאי שלא מסגלת להבין מה ששכל אנוש מבין". כך אנו כלפי

וכן רבנו מרן החזון איש זצ"ל הורה לשואליו ללמוד זוהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גרינמן זצ"ל. ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגה"ק החזון איש זצ"ל): שאמר, לשון זוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

[ד] "ליהודים היתה אורה", אורה זו תורה, (מגילה ט"ז ע"ב) אור"ה נוטריקון אור הזוהר..

והו' הדוחה חלק הנסתר של התורה, בדוחה את פלה, ודומה פאלו דוחה את האחדות פלו ומתחבב בנפשו.

כל התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות פאלו דוחה פלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למדו, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה פאלו דוחה את האחדות פלו ומתחבב בנפשו, מזה שאין כן אם חפץ גם בחלק הנסתר

מעלה; מרב קטנותנו איננו מבינים מה מתרחש בשמים, איננו מסגלים להבין כהוא זה ממה שרואים מלמעלה למטה, מן השמים לארץ, כשיהודי עושה רצונו של מקום ומתישב ללמד התורה הקדושה, כמה מלאכים יושבים ומקשיבים לקולו הערב, למתיקות הלמוד, איזה ענג הוא מסב למלך מלכי המלכים הקב"ה.

ו) כפיה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי

כמה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי: כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סנה (דף מ"ה ע"ב), וזה לשונו: "ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו".

ז) הזהר הקדוש אפלו בגרסא, נחשב לו כלמוד הקבלה

בואו וראו כמה מעלת למוד הזהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה, שהזהר הקדוש אפלו בגירסא נחשב לו כלמוד הקבלה. (כף החיים סימן קנ"ה)

ח) מהו הנשק הסודי שלנו להשבית את אויבינו

אחי ורעי, רבותי!!! האם אנו יודעים מהי ערכת המגן האמתית של עם ישראל? מהו הנשק הסודי שלנו להשבית את אויבינו? - מהי הגנה הטובה ביותר של עם ישראל בכל הזמנים?!

שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, ובכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחרות כאלו תופס כלו בו. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתיב בספרו כנתת פסים פרשת קדושים)

ט) מִצְאָנוּ מְכָרָה יְהוֹמוּם! נְדִיר וְאֲדִיר! מִמֶּשׁ בְּזִיל הַזּוּל

זאת ועוד יהודים יקרים, מצאנו מכרה יהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול! בהשג יד של כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!!

י) שְׁעָה אַחַת שֶׁל לַמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, יוֹתֵר מֵאֶלֶף שָׁנִים פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל

מֶרֶן הֵבֵן אִישׁ חֵי פְרֻשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה כּוֹתֵב וְז"ל: כְּתַבּוּ הַמְּקַבְּלִים זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה דְגָדוֹל הַפְּעַל הַנִּנְעָשָׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנִּנְעָשָׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחַל, עכ"ל. זאת אומרת, שעה אחת של שבת שנה אלף שעות ביום חל, וכבר למדנו הכסא מלך דשעה אחת של למוד זהר הקדוש ביום חל, יותר משנה שלמה של למוד פשוט.

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשוט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

יא) כֹּאשֶׁר לוֹמְדִים זֶהר הַקְּדוֹשׁ שֵׁשׁ שְׁעוֹת בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, מִתְקַן אֶת כָּל שִׁשֵּׁת אֲלָפִים הַשָּׁנִים שֶׁל הָעוֹלָם

הבה ונתבונן: כאשר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם.

עַל יְדֵי לַמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהר בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ אֶפְשָׁר לְהַבִּיא הַגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה: בְּסִפּוֹר יִשְׁעִיהָ (פֶּרֶק ס' פְּסוּק כ"ב) נֵאמַר: "הַקֶּטָן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי ה' בְּעִתָּהּ אַחִישֶׁנָּה".

יב) אִיךָ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שָׁבֵן אָדָם קָטָן יִזְכֶּה לְהִיּוֹת לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם

וצריך באור, מה פונת הפסוק שהקטן יהיה לאלף, איך יכול להיות שבן אדם קטן יזכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה

ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכי, הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? – ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס פסוק כב): "דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתינה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" – ברבוי הפמות, "והצעיר" – בכח "יהיה לגוי עצום" – ברבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה – בבא העת המיעד אעשה הדבר בזרזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

יג) על ידי הלמוד שעה אחת זהר בשבת קודש, נחשב כלמוד אלף שנים נגלות התורה

והבאור הוא, על פי דברי הברן איש חי והפסא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קודש, שעל ידי שילמד בשבת קודש שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה ל"אני ה' בעתה אחישנה" – בבא העת המיעד אעשה הדבר בזרזות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתחיל ללמד ולגרס בזהר, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כן נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש, שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קודש, שנחשב כפול אלף.

יד) לְמִדְנוּ עַד שְׁשָׁה שְׁעוֹת, וּבִסוּף ו' שְׁעוֹת נִתְמַלֵּא הַבַּיִת רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה

עוד מְצָאנוּ עֵינָן לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּמִשְׁךְ שֵׁשׁ שְׁעוֹת וּסְגָלְתוֹ, (בַּסֵּפֶר אַגְרַת מִסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, כְּתָב יָד אַחַד מִתְּלַמִּידָיו), וְז"ל, וְלִמְדָנוּ עַד שְׁשָׁה שְׁעוֹת, וּבִסוּף ו' שְׁעוֹת נִתְמַלֵּא הַבַּיִת רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה.¹

וְעוֹד מְצָאנוּ עֵינָן לַמּוֹד שֵׁשׁ שְׁעוֹת זֶהר הַקְּדוֹשׁ (בַּאֲגַרַת הַרְמַח"ל): ... וְהִגָּאוֹן ר"י בְּאַסְאֵן רַבּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ שָׂאֵל אֶת רַבֵּינוּ לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֵינָן שְׁיִהְיָה כַּח כְּזָה לְהַסְטָרָא אַחְרָא נֶגֶד הַתּוֹרָה, וְרַבֵּינוּ הִשִּׁיב לוֹ בְּבָאוֹר מִסְפִּיק סוּד כָּל הָעֵינָן, וְכֵן כּוֹתֵב לוֹ רַבֵּינוּ, כִּי הוּא רָאָה אֶת מִקְדָּם וְהַקְּדִים רַפּוּאָה לַמְּכָה, וְתִקֵּן בְּהִישִׁיבָה שְׁלוֹ שְׁלִמְדוֹ זֶהר וְתִקּוּנִים וְזֶהר חֲדָשׁ בְּלִי הַפְּסֵק מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים. וְעוֹד הוֹסִיפוּ בְּלַמּוֹד הַתְּמִידִי שֶׁל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ וְעוֹד שֵׁשׁ שְׁעוֹת בְּלִילָה, חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מְמוּצָאֵי יוֹם כְּפוּר וְכוּ', וְכֵן הוֹסִיפוּ שְׁלֵא לַפְּסֵק מִן הַלַּמּוֹד שֶׁל הַזֶּהר אֶפְלוּ בְּזִמְנָן הַלַּמּוֹד הַכְּלָלִי שֶׁל כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַרַב רַבִּי מִשָּׁה חַיִּים² (זֵלְלָה"ה). (יָרִים מִשָּׁה מִשְׁפָּט הַבַּה"ת אוֹת יד)

טו) יְהוּדֵי פְּשוּט הַלּוֹמֵד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ שֵׁשׁ שְׁעוֹת, מַחְזִיק בְּכָךְ אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה

פְּלָאֵי פְּלָאוֹת: מִכָּאֵן יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת גְּדֵל הַכַּח שֶׁל יְהוּדֵי פְּשוּט הַלּוֹקֵחַ עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ שֵׁשׁ שְׁעוֹת, שֶׁבְּכָךְ הוּא מַחְזִיק אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ שְׁיִתְגַּלֶּה בַּב"א.

[1] לימוד ספר הזוהר הקדוש במירון:

... ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזוהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול, וחזרנו תיכף אחר האכילה לימודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזוהר. והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו'. (אגרת מסע אור החיים הקדוש, כת"י אחד מתלמידיו, נדפס בס' טעמי המנהגים, עניני הלולא דרשב"י).

[2] ולשון דְּגַל מְחַנֵּה אֶפְרַיִם פְּרָשַׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דְרַשׁ דְּרַשׁ מִשָּׁה, הִינּוּ כְּשִׁיתְגַּלֶּה (פי כָּל דוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאִיתָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיָּה בְּחִינַת מִשָּׁה), וְיִדְרַשׁ מִזֶּה שְׁדַרְשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הִינּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סֵפֶר הַזֶּהר, אֲזַ וְהִנֵּה שְׂרָף, הִינּוּ שְׁיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יִהְיֶה הִגָּאָה שְׁיִבְנָה בַּב"א...

מפאן יכולים להבין איזה פח גדול יש באהר הקדוש שמתקן את כל העולם פלו. האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד פזה!? האם נוכל לאמד את כחו הרב!? האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד האהר הקדוש!?

טז) למוד ספר הזהר הוא אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם פלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל

הרי זה אש להבת שלהבת^ח שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם פלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

בגין דעתידין ישראל למטעם^ט מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון^י ביה מן גלותא ברחמי.

[תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

[חז] "הם רזי התורה דבריהם כגחלי אש להבת שלהבת" (עץ חיים - הקדמת מוהר"ו זיע"א על שער ההקדמות).

טז בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין שם בדברי הרעיא מהימנא מה שכתוב בתחלת הענין. ועין שם מה שכתוב באור החמה בשם הרמ"ק זכרוננו לברכה, וזה לשונו: והענין פי מסטרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כלם בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטהרה ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת הגאולה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאת יצירה ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכון.

[יז] דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

[יח] למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' ברכות דף יז.) עולמך תראה בחיך, חיות אורות רוחניים של עולם עליון, (דמשק אליעזר).

[יט] יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזהר, יצאו כל ישראל מן גלות המר הזה, (דמשק אליעזר).

הגאון מוילנא. (ספר אבן שלמה 11,3) **מעורר אותנו: הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה.** [ראה עוד בפנים הספר]

בזכות למוד הזהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, פסא אליהו, שער ד')

יז) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כף לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כף. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחסבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זהר הקדוש פרשת ויגא דף קיח.)

מורינו הרב אברהם אזולאי זי"ע בהקדמתו לספר אור החמה (בראשון טור ג') **וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המשג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.**

ויגא ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, הנה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתרא וזהו הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל! מה נִהְדָר לראות ולהודע אִיךָ עם יִשְׂרָאֵל מִתְגַּיֵּס ללחום מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תוֹרָה, מִצְטָרֵף לְחִילִים בְּצָבָא ה' ע"י הַלְמוּד הַיּוֹמִי בְּזֵהָר הַקָּדוֹשׁ. מה מְפַעִים וּמְרַגֵּשׁ לְהוֹכֵחַ לְתַשׁוּקָה שֶׁל הָעַם כָּלוּ לְהַבִּיא אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהְרָה.

"מִכְּפַעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי" מֵאֵז שֶׁהִתְחִיל בְּהַפְּצָה שֶׁל סִפְרֵי הַזֵּהָר עִם 60,000 לומדים עֲלֶיהָ מִסְפַּר הַנִּרְשָׁמִים לְעֵשֶׂר פְּעָמִים כָּכָה כֵּן יִרְבוּ.

הַמְסַפְּרִים מְדַבְּרִים בְּעַד עֲצָמָם מְעַצִּימִים אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁל הָעַם הַמִּיחָד, כּוֹכְבֵי אֹר אֵלוּ מְנַצְנָצִים בְּחִשְׁכַת הַגְּלוּת וּבְיַדָּאֵי מְקַרְבִּים הַגְּאוּלָּה.

(יח) אור הַזֵּהָר הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם כָּלוּ וּכְשֵׁיִגִיעַ וַיִּבְעִיר וַיֵּאִיר כָּל פְּנֵה נְזֻכָה לְאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה

אור הַזֵּהָר הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם כָּלוּ וּכְשֵׁיִגִיעַ וַיִּבְעִיר וַיֵּאִיר כָּל פְּנֵה נְזֻכָה בעז"ה לְאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

הַשִּׁי"ת יַעֲזֹר שְׁנֻכָה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְדֵי לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל פְּחַנּוּ וּבְכָל נִפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וַיִּקְיָם בְּנוּ הַבְּטַחַת הָרַעֲיָא מְהֵימְנָא: "בְּהַאי סִפְרֵי הַזֵּהָר, יִפְקוֹן בְּיָה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פר' ויקהל רי"ח), וכל האומרה לא יזיק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

מומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודא פתיה זצוק"ל זיע"א

ויהי רצון שנזכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמון ואמן.

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

דברי הרב מרדכי אליהו שליט"א

הרב מרדכי אליהו שליט"א
הרב מרדכי אליהו שליט"א
הרב מרדכי אליהו שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

דברי הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א
הרב יצחק כהנא שליט"א

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

הרב יהודה זיסקינד זצ"ל
אב"ד של הר"ג פתיה זצוק"ל שליט"א
הרב יהודה זיסקינד

אַרְבַּעַה מִכְתָּבִים

מכ"ק מרון אדמו"ר שליט"א

א. אַל כְּבוֹד אַדְמוּרֵי"ם, רָאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת, מְרַבִּיעֵי הַתּוֹרָה, וְרַבָּנִים, מְגִידֵי הַשְּׁעוּרִים בְּדַף הַיּוֹמִי וּבְשִׁלְחָן עָרוֹךְ יוֹמִי, וְדֵי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, וְכָל הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶת הַקֹּדֶשׁ שְׁלִיט"א.

ב. לְכָל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶת הַקֹּדֶשׁ בְּהַפְצַת הַזְהָר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ – עַל יְדֵי מִפְעַל הַזְהָר הָעוֹלָמִי!

ג. לְנַדְּבֵי עִם מַחְזִיקֵי מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר!

ד. אַל כְּבוֹד אַבְרָכֵי הַפּוֹלְלִים הַחֲשׂוּבִים וּבַחֲזֵרֵי הַיְשִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שִׁיחִיו, אֲשֶׁר עָלֵיכֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם וְאַתֶּם בְּבַחֲיַנַּת "הַשּׁוֹמְרִים" הָאֲמִתִּיִּם. (ירוּשְׁלָמִי חֲגִיגָה ו:)

מכתב א'

הרב שלום יהודה גראס
אברק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר "למען תהיה תורת השם בפיך" "למען" גימטריה "קץ" חדש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזהר" בגימטריה תש"ע חושבן דדין כחושבן דדין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמורי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמד הזהר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקבע עתים לתורה בתורת הנגלה, יש בידיכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או לסים את השעור בלמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות כמבאר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז:) וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (חלק א' דף לג עמוד ג'), "מוסר השם שיש בזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמוד הזהר "חק לישראל", שתקן האריז"ל, מידי יום ביומו ועל ידי זה להטעים את נפת צוף דברי הרשב"י זי"ע לצבור הלומדים, כמו שפכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד למוד בעולם המזכר הנשמה כמו למוד הזהר הקדוש.

והלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב פי בעת למוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם יתברך פי עזה כמות אהבה, ומובא ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, (דף קכ"ד): והמשפילים זזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על דו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לרעיא מהימנא כאן) דוק לישניה דקאמר למטעם, לומר שעתידי להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שפכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזהר לבד בלי להבין מועיל מאד, כמו שדיק המקדש מלך "למטעם" שזה מורה על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם

מעפבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בפסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...". עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להגר"א ז"ל) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג') דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

וכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לה, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם פזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכיותו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח,

כִּי אִז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבֵּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׁאָמַר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכוּ', כְּדֵי שְׂבִיחוֹת זֶה יִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שֶׁלֹא נִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֶצְרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגָּאֲלָה הֶעֱתִידָה לֹא יִהְיֶה הִגָּאֲלָה עַד שֶׁיִּזְכְּנו לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מֵאֲמֵרוֹת מֵאֲמֵר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִחוּת הַבְּרִית).

כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לַמַּעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוּב הִגָּאֲלָה בְּרַחֲמִים, מְסֻגָּלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסִפּוֹר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְבִטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָּנוּ.

וְכִידוּעַ רִבְנו הַקְּדוֹשׁ הַרְמַח"ל, רִבְנוּ מֹשֶׁה חַיִּים לִוְצֵאטוּ זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַ"מְסַלֵּת יִשְׂרָאֵל" וְעוֹד, תִּקְוָנוּ בִּישִׁיבְתוֹ סִדְר לְמוֹד מִיָּחָד שֶׁל גִּירְסָא בְּסִפּוֹר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּמִשְׁמֵרוֹת לְלֹא הַפֶּסַק כָּלֵל מֵעַת לַעַת, וְקִבַּע דְּבָר זֶה כְּתִקְנָה הַרְאֵשׁוֹנָה בִּישִׁיבְתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעֲלַת הַדְּבָר בְּאַגְרַת לְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל קַהְלוֹת קְדוֹשׁ לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זֶה טְמֵנוּ שׁוֹנְאֵיהֶם, וּבְנִדְאֵי הִיָּה לָהֶם לְפַקֵּחַ עַל זֹאת וְלֹא יִחְדְּלוּ, כִּי רַב הַדְּבָר וְעֲצוּמִים מְאֹד..."

... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹוֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיָשֵׁר חִלֵּי הַיִּתִּי קוֹבַעַ דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הַעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוֵמוּ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבָר קִשָּׁה הוּא כָּלֵל."

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמַח"ל זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ אָמֵן אֲשֶׁר הִיָּה בְּקִי עֲצוּמִים בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מְצָא עֲצָה לְבִטֵּל גְּזֵרוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֶלֶּא אֶת הַעֲצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסִפּוֹר הַזֶּהר בְּרִצְף לְלֹא הַפֶּסַק, שֶׁבְּכַח הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפּוֹר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְבִטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרְבַּב הִגָּאֲלָה בְּרַחֲמִים.

וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיֶה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקַלּוֹת הַגְּלוּת וְהַשְׁבֵּתֵת הַקְּטְרוּגִים (חֲסֵד לְאַבְרָהָם מֵעֵין רֵאשׁוֹן נֶהַר כ"ד).

הפל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ואחרי שזכינו להכיר מעלת דברי הזהר הקדוש ופעלם הנפלא והשפעתם הברוכה, לא יפלא אם פן שבכל החוגים נמצאו גדולי הדורות שקבעו למודם ועיונם בזהר הקדוש, ואף המליצו לרבים ולשומעי לקחם על התועלת מהלמוד בו כמו שיתבאר.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי הנה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

בספר אמרי קודש (פרק ט"ו), שחבר בעל פרוש המשניות מהרי"ח (שהיה מראי פני אדוננו הגר"א ז"ל), וזה לשונו: "והלמוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חיובם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפלין וכו', וזהר – טוב מאד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסגל", עד כאן.

ובצנאות רבנו הגאון רבי יעקב מליסא (אות ג'), "גם בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישרים" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האריז"ל שלמוד בספר הזהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אף על פי שאינו מבין האדם עומק פונתו, דאפילו לפי פשטות דבריו הם דברי מוסר השכל וכל דבריו כגחלי אש ונכנסים בלב הלומד והשומע, ובפרט אם יתעורר בבכיה ושברון לבב כשלומד בספר הזהר, אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסטרך אחרא ממנו הרחק כמטחוי קשת, ומכל שכן אם ילמדו למוד זה בלילה מחצות לילה ואילך, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות

השכינה והחרבן והגלות, ואחר כך ישוב וילמד עד שיעלה עמוד השחר, ויחבר לילה ויום, ועליו נאמר "יומם יצוה השם חסדו", שחוט של חסד משוף עליו כל היום משום ד"בלילה שירה עמי". וגם בשבתות לא ילמד אלא בספר הזהר, שהשבת קדש וספר הזהר קדש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי האריז"ל על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמד בכל יום כמה דפים מספר הזהר, וסגלת למוד ספר הזהר יועיל לאדם להכניס יראת השם בלבו.

ועד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

ובספר "אביר הרועים" (חלק א' עמוד פ"ג אות קס"ח), מספר שפעם אחת בשעה שהתבודד עצמו רבנו הקדוש ונורא אדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל ללמד הזהר הקדוש וכו', והנה משך את כובע השטריימל שעל ראשו למטה עד גבות עיניו באופן שכל המצח שלו היה מכסה, ואחר כך התחיל ללמד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובנהימה בקול דממה דקה מאד, ורק לפרקים התפרץ מלבו הטהור נהימה גדולה על איזה רגעים, ולא רמו עיניו הטהורים ולא הגביה את גבות עיניו להביט חוצה מן ספר הזהר הקדוש בכל משך למודו וכו', וכשהביט אחר כך על המורה שעות ראה שלמד רבנו הקדוש כן יותר מארבע שעות שלמות, והכל היה בהתעוררות וחד קטירא מתחלה עד סוף בלי הפסק רגע אחת ובלי הבט חוצה מספר הזהר הקדוש בכל זמן רב ההוא, עד כאן.

ובמשנה ברורה (סימן א סעיף קטן יב), כתב בשם ברפי יוסף וזה לשונו: "וצריך האדם לקבץ לו עת ללמד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה כי הגדול מחברו יצרו גדול הימנו, ותבלין היצר הרע הוא תוכחת

מאמרי חז"ל". ובשער הציפון (אות כ"ו), כתב בשם החיי אדם שהוא יותר חיוב מלמוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלון זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרובה"), ומרגלא בפומיה תמיד **כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה**, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למועדיו הנגלים שהם צרך רבים, ועין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזהר, כן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקדש להגבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח) מובא: שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמד זהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם (חלק ד' עמוד צג) מובא: שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות למוד הזהר הקדוש למי שלא הגיע לחכמה זו, והשיב מרן ז"ל, למען הלמוד אסור, אבל למען יראת

אַלקים מִתָּר וּמִצְוָה גְדוּלָה הִיא, כִּי אֵין לָךְ מֵאַמְרֵי חַז"ל שְׁמֵלְהִיבִים כָּל כֶּךָ כְּמוֹ מֵאַמְרֵי הַזֶּהר הַקְדוּשׁ.

וְעוֹד שָׁם (בְּשׁוּלֵי הַעֲמוּד) מוּבָא: שֶׁהֵרֵב רַבִּי שְׁמוּאֵל עֲקִיבָא שְׁלִיזִינְגֵר שְׁלִיט"א (אב"ד שְׁטֵרֶסְבוּרְג) מְסַפֵּר: בְּהִיוֹתִי עֲדִין בְּחוּר צָעִיר לְאַחַר בֵּר מִצְוָה נִתְּלוּתִי פֶעַם לְהַגְאֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל וּוְאִזְנֵר שְׁלִיט"א, וְאִזְזִי זְכוּרֹנִי שֶׁהִיא מְנַח עַל הַשְּׁלַחַן סִפֵּר "הַזֶּהר" (שֶׁהִיא לְלֵא כְּרִיכָה), וְאָמַר הַגְאֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל וּוְאִזְנֵר: נִרְאָה שְׁלוּמֵדִים הֵרְבָה בְּסִפֵּר זֶה. וְהַחֲזוֹן אִישׁ חֵיף (רְאָה אֹרֶז הַזֶּהר דף 86).

וּבְסִפֵּר לֵב אֵלֵיהוּ חֵלֶק א' (בְּמַעֲשִׂים וְהִנְהִיגוֹת עֲמוּד ע"ה) מוּבָא: שֶׁהַגְאֹן רַבִּי אֵלֵיהוּ לְאַפְיָאן זְצוּק"ל בְּכָל יוֹם אַחַר הַצְּהָרִים הִיא לּוֹמֵד זֶהר הַקְדוּשׁ בְּנַעֲיֵמוֹת קוּלוֹ וְהִתְלַהֲבוֹת גְּדוּלָה.

וּבְסִפֵּר "הַמְשָׁגִיחַ דְּקַמְנִיץ" (פֶּרֶק ו' עֲמוּד פ"ח), מוּבָא: שֶׁהַגְאֹן רַבִּי מִשָּׂה אַהֲרֹן שְׁטֵרֶן זצ"ל בְּהִיוֹתוֹ תַלְמִיד בִּישִׁיבַת קַמְנִיץ הִיָּתָה לוֹ קְבִיעוֹת בְּכָל לַיְלָה לְפָנֵי הַשִּׁנָּה בְּסִפֵּר זֶהר הַקְדוּשׁ עֵין שָׁם.

וְהֵרֵב הַגְאֹן רַבִּי חַיִּים קַמִּיל זצ"ל רֵאשׁ יְשִׁיבַת אוֹפְקִים, נִהַג אַחַר סְעוּדַת לַיַל שֶׁבַת לְלַמֵּד דְּבָרֵי הַזֶּהר הַקְדוּשׁ וּמִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא עַל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ.

וְעוֹד יְשִׁיג תּוֹעֵלַת מְרַבָּה מִלְמוּד הַזֶּהר אֶפְּיֵלוֹ בְּדֶרֶךְ בְּקִיאוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתַב מוֹרְנוֹ הֵרֵב רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאֵל זצ"ל בְּשַׁעַר רוּחַ הַקְדֻשׁ (דף יא:), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְכֵן אָמַר מוֹרֵי ז'ל (דְּהִינּוּ הָאֵר"י הַקְדוּשׁ) לְהֵרֵב רַבִּי אַבְרָהָם הַלּוֹי עֲצָה טוֹבָה לְעַנְּנֵן הַשְּׂגָה שְׁיִלְמַד בַּזֶּהר דְּרֶךְ בְּקִיאוֹת בְּלִבָּד בְּלִי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיּוֹן מ' אוֹ נ' עֲלִים בְּכָל יוֹם, וְשְׁיַקְרָא בְּסִפֵּר הַזֶּהר פְּעָמִים רַבִּים", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּבְסִפֵּר עֲבוּדַת הַקְדֻשׁ לְהַגְאֹן חֵיף א' ז'ל (מוֹרָה בְּאַצְבַּע אוֹת מ"ד), לְמוּד סִפֵּר הַזֶּהר מְרוּמָם עַל כָּל לְמוּד בְּשָׁגָם לֹא יָדַע מֵאִי קֹאֲמֵר, וְאִף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ וְהוּא תַקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָתוֹ וְכוּ'. (רְאָה אֹרֶז הַזֶּהר דף 76, 82).

וְכַתַּב הַגְאֹן רַבִּי חַיִּים פֶּאלֶאגִי זצ"ל בְּסִפֵּרוֹ "לּוּחַ אֶרְז" (פֶּרֶק ו'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הֵגַם דְּבַכָּל הַתּוֹרָה שְׁלוּמֵד הָאָדָם הֵנָּה שְׁכָרוֹ אֵתוֹ, מְכָל מְקוֹם בְּלוּמֵד

בדברי קבלה זהר הקדוש חדש וישן ותקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זיע"א וכדומה להם, נשגב הלמוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שָכרו מרבה, ומסגל להבריח ממנו היסורין.

ובספר: "זכירה לחיים" (בהקדמה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב ז"ל בגליון הזהר הקדוש סדר חיי שרה (קל:), דמי שישגי בלמוד ספר הזהר ופרושו בדיוק ובעיון מבטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

נקוט מיהא פלגא דבלמוד מה שיוכל להבין אפילו שהוא לפי הפשט בלתי דיוק ועיון כמני וכו' דאין לנו עסק בנסתרות כבן זומא מבחוץ אהני ליה מיהא דמסתמא לא יראה פני גיהנם. ועין סדר ויחי (רכה.) מה שכתב שם. וראה עוד מה שהביא בספר הלולא רבא (ג"ו:), דכל העוסק בספר הזהר יהא נשמר מכל דבר רע, דראשי תבות ר"גלי ח"סידיו? שמור גימטריה זוה"ר.

עוד כתב (בדף נה:): דהלומד בספר הזהר מכניע את יצרו הרע וקונה שלמות בעולם הזה ובעולם הבא יעין שם. ועל הכל דלמוד הזהר מקרב הגאולה, והקלפות כרת יפרתון כמו שכתב שם פעמים רבות.

ובקונטרס חיים ומזון (חלק ב' אות מ"ד), הבאתי מספר קרבן מנחה **גם כי יתנו בגוים** גימטריה **ספ"ר הזוה"ר**, כי על ידי זה עתה אקבצם עין שם. והא שמייע לי דבספר הזהר ירגיל יותר מהתקונים ביום, ובתקונים ירגיל בלילה יותר מביום, לפי מה שכתוב "מאור הגדול" הוא ספר הזהר, ו"המאור הקטן" הוא ספר התקונים, כמו שכתוב שם בספר הלולא רבא (דף נ.).

וכתב עוד שם (חלק א' דף י"ד עמוד ד'), על מאי דאמר רשב"י עליו השלום **אנא שכח בעלמא, דהא בחיי לא יתיב עלמא בצערא**" (זהר בראשית דף רכה.), וזה לשונו: מזה תבין דהלומד בזהר ישן וחדש ותקוני הזהר בקביעות ורגילות מבטח לו דגן עליו דגדולים צדיקים במיתתו... ועין סדר יתרו (דף ס"ח.) מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (ירמיה ד כד): **"וכל הגבעות התקלקלו"**, כי הגבעות

הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לפנס בהם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'. (אור הזהר דף 493).

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואוריתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ועוד למדנו מורנו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"ד) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד השם אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן הנה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן

גם בריחת מִשֶׁה וְרִשְׁב"י הִיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה, וְכִיּוֹן שֶׁבְּבְרִיחָה זֹאת נַעֲשֶׂה סִפְרֵה הַזֶּה, הִנֵּה כָּבֵד עֲנִין הַתְּבָה קָזִים וְעוֹמֵד לְכָל מִי שֶׁיִּזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהֵינּוּ: הַנְּדָבֵק בְּסִפְרֵה הַזֶּה כָּבֵד מִגִּיעַ לְ"אֵימָא" וְיִצָּא מִן הַסִּטְרָא אַחְרָא, וְאִין צְרִיךְ לוֹ חֲבָלֵי מְשִׁיחַ, כַּמְזָכֵר בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּרִשְׁתָּ נְשָׂא, בְּעֲנִין שֶׁהִבְאֵתִי לְמַעְלָה בְּתַחֲלָה. וְהִנֵּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזֶּה אֶלָּא בְּזַמַּן הַרְבֵּה אַחְרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הִלָּא הַפְּעֻלָּה הַזֹּאת אֵינָה צְרִיכָה לְהִמְצָא אֶלָּא בְּזַמְנָהּ, פְּרוּשׁ: שֶׁיִּבְרָחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזֶּה, כִּי פְעֻלָּתוֹ אֵינּוּ אֶלָּא בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּדָרָא דְמַלְכָּא מְשִׁיחָא - בְּסוּף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ד).

וְהִנֵּה, בְּיָמֵינוּ אֲנּוּ, זְכִינוּ שֶׁסִּפְרֵה הַזֶּה מְצוּי לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוּוֹת תְּבֵל, וְכִפִּי הַנִּרְאֶה שֶׁזֶּה כְּנֻת הַדְּבָרִים, שֶׁפְּעֻלַּת סִפְרֵה הַזֶּה (שְׂאֵמֵנִם נִתְגַּלָּה בְּתַקּוּפָה מְאֻחֶרֶת זְחִסִּית לְתַקּוּפַת רִשְׁב"י) צְרִיכָה לְהִמְצָא לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל בְּסוּף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, כְּלוּמַר בְּדוּרְנוּ אֲנּוּ, וְכַקְרִיאַת כָּל גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֶת הַצְּבֹר לְלִמּוּד בְּסִפְרֵה הַזֶּה דְּוָקָא בְּתַקּוּפָה זֹאת. וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, שֶׁנִּכְוֵן שְׂאֵדָם יִקְצִיב לְעַצְמוֹ אֶפִּילוֹ קְרִיאָה שֶׁל דָּבָר מוּעַט בְּסִפְרֵה הַזֶּה מְדֵי יוֹם, וּבְכַף יוֹכַל בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם לְדָבֵק בְּסִפְרֵה הַזֶּה. וּמִלְבַּד כַּחוֹ שֶׁל סִפְרֵה הַזֶּה לְבַטֵּל אֶת חֲבָלֵי מְשִׁיחַ עֲבוּר הָאָדָם הַדְּבֵק בּוֹ, הִרִי יְדוּעַ שֶׁסִּפְרֵה הַזֶּה מְמַרֵּק אֶת נִשְׁמַת הָאָדָם מִכָּל דָּבָר רָע, וְהַקְרִיאָה בּוֹ הִיא סְגוּלָה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת וְהַהֲצִלְחוֹת. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ד).

וְדָרְשׁוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת ... וְגַם מִי שֶׁאֵינּוּ מִבֵּין, נִרְמָז לוֹ, דָּאָף עַל גַּב שְׂאֵדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ לְקִרְוֹת, עִם כָּל זֶה מְשַׁמְיָא יִכְפְּלוּ לוֹ שְׂכָרוֹ. וְיִשׁ רָמָז בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים לו ז) 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הַיְוָ"ה', דְּתַבּוּת 'תוֹשִׁיעַ הַיְוָ"ה' עִם הַתַּבּוּת וְשִׁתִּי כוּלְלִים שֶׁל תַּבּוּת יַעֲלוּ כַּמְסִפֵּר תַּבּוּת 'זֶה"ר תַּקּוּנֵי"ם' בְּדָקְדוּק צ"ח. (הַקְדָּמַת הַמוֹצִיאִים לְאוּר סִפְרֵה הַתַּקּוּנִים דְּפּוּס לְיוֹרְנוֹ)

וְאָמְרוּ חַז"ל בְּמִשְׁנֵה מִסְכַּת סִנְהֶדְרִין (פֶּרֶק י' מִשְׁנֵה א') כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה ס) וְעַמּוֹן כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר. "חֵלֶק" ק" רֵאשִׁי תַּבּוּת "חֵזוּק לְמוּד קַבְּלָה", לְלַמְדָּנוּ שֶׁלְכָל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֵלֶק בְּזֶהר הַקְדוּשׁ, וְעוֹד, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַקַּבְּלָה -

ספר הזהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" - בישועתך - גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מובן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל ז"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו וגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם קלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

**שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש**

מכתב ב'

הרב שלום יהודה גראס
אברק"ק עטרת ישעיה האלמין בית טמט

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזהר
בכל העולם כולו - על ידי מפעל הזהר העולמי!

אשרי חלקכם שזכיתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרב הגאולה
כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש
פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא
ברחמי". שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לכך! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתאה
בסופו), שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי
ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות,
יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב פחו וקדשתו של רבי
שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון,
"וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: כמה
בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור
האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" -
המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר,
שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא.
הם, שיזעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל
זכותו יגן עלינו אמן - רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו

זכותא דרשב"י

לג

יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושנתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כָּאן הַמְקוֹם לְהַאַרִיךְ מִכַּמָּה וְכַמָּה מְקוּרוֹת הַמַּחְשִׁיבִים מֵאֵד אֶת לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר דְּוָקָא בְּיַמֵּינוּ, דּוֹר עֵקֶבְתָּא דְּמַשִּׁיחָא, כֵּן מוּבָא בְּסֵפֶר אִוֵּר יִשְׂרָאֵל מִיָּרָא דְכִיָּא שְׁכַתְּבָ: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּגַבֵּר מֵיְנוּת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלוּ בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לָזֶה לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים הַלְלוּ, הֶאֱחָד לֵאמֹר בְּכָל יוֹם זֶהר אַף עַל פִּי שְׂאִינֵנו מִבֵּין מַה שְּׂאוֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהר מְסַגְּלַת לְטְהַרַת הַלֵּב.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמִקְדָּשׁ מְלֻךְ לְתַקוּנֵי זֶהר, **שְׁכַל הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מְקַרֵּב הַגָּאֵלָה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרוֹ**, כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּב: כָּאֵלוּ פְּדָאֵנִי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כּו'. כִּי כִּף גָּזַר הַבּוֹרָא שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְנוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא דְּבִגְיֵנָה יְבוּא דְרוּר, **כִּי סִגְלָה זֶה בּוּ וְלֹא בּוֹזֵלְתוּ.**

בְּרִאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְרוּחַ קִדְּשׁוּ עֲנָן זֶה, צִוָּה לְרַבִּי אֲבָא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֶּהר בְּדֶרֶךְ הָעָלָם לְהִיּוֹתוֹ מְצַנֵּעַ לְמַשְׁמֶרֶת עַד דְּרָא בְּתָרָא קָרִיב לְיוֹמֵיָה מְלֻכָּא מְשִׁיחָא, כְּדִי שְׁבַזְכוֹת הַמְּתַעֲסָקִים בּוּ תַצְמַח הַגָּאֵלָה בְּיַמֵּינוּ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם כְּנֹזְכַר בְּפִרְשַׁת וַיְחִי (דף ר"ז), עַל דָּא כְּתִיב: קַח צְנֻנְתָּא אַחַת וְתַן שְׁמָה מְלֵא הָעֵמֶר מִן כּו' לְמַשְׁמֶרֶת, לְאַצְנֻעוּתָא, וְהִבֵּן זֶה מֵאֵד. (הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטַּל זֶלֶה"ה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדַּמּוֹת).

הִנֵּה מְבָאָר בְּשִׁלְ"ה, עֲשֶׂרָה מְאַמְרוֹת, מְאַמֵּר רֵאשׁוֹן, שְׁהַחֲבוּר מֵהַזֶּהר הִיָּה עֲתִיד לְהִיּוֹת גְנוּז וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתוֹנִים, וּבְזְכוֹת הַעוֹסְקִים יְבוּא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תְּמָלֵא הָאַרְץ דְּעָה בְּסַבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאַתּוֹ. וְזֶהוּ שְׂאֵמֵר וּבִגְיֵנָה וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתּוֹ וְכו', **כְּדִי שְׁבַזְכוֹתוֹ יִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שְׁלֵא נִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שְׁהַצֵּרֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקִדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גָּאֵלָה הַעֲתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגָּאֵלָה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסַפּוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֵה בָּהּ.**

וּלְשׁוֹן דְּגַל מַחֲנֵה אֲפָרִים פְּרִשַׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דְרִשׁ דְּרִשׁ מְשָׁה, הִינֵנו כְּשִׁיתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בַּחֲנִינַת מְשָׁה, וְאֵיתָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיָּה בַּחֲנִינַת מְשָׁה), וַיְדַרֵּשׁ מַה שְּׁדַרֵּשׁ כְּבָר מְשָׁה, הִינֵנו רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סֵפֶר הַזֶּהר, אֵז

והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאלה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעגן ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועפוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כן גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזה, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצ' וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואוריתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם השם שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

מכתב ג'

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

לנדיבי עם מחזיקי מוסדות התורה די בכל אתר ואתר!

"בהתנדב עם ברכו ה'" – נעם ה' עליכם.

כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדוק את פדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות פדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפול בפת.

אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדוק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הצבי, אמנם הנד מחזיק מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונך, אבל הנד יכול להרויח הרבה יותר, הנד יכול להכפיל באלפי אלפים את זכיותיך, הנד יכול באותו הזמן ובאותו הפסד לצבר עוד יותר זכיות.

ובמה דברים אמורים? - יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הפסא מלה, תקוני זהר מ"ג). ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערך למוד הקבלה (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה פאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה פאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה).

ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קודש, שנה אסף פעמים למוד בימות החול. (בן איש חי פ'רשת שמות שנה שניה)

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" – אלו המושלים ביצורם, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החול. - פעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באסף, ובשמחה שוב מכפל באסף, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה.

האם יש לה מניות יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמונה לגנח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קימת שתפות ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו,

בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

כל בחור או אביר, יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאסף סיומים, וכידוע דבאסף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתנו מגן לנו").

בכך תצבר מליוני זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קג): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולון מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר פי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להנשע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

מכתב ד'

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

אל כבוד אברכי הכוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות
שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים"
האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל
ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום
שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד
בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות).
וכמדמה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים וגו'. והאמות
מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות
לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של
גוג (ירושלמי במות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוה"ק
בשמחה, אשר בכחו לעצר כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות
ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוה"ק ברציפות – שמציל
מן הפרענות – ומביא הגאולה (עין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן
לנו").

ידן תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע
עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דמדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד משרים פרשת בא)
– ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתבלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח) – אינון
דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי
"מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא. (תיקו' תי' ל).

להוי ידוע שכל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוה"ק בשמחה, ובדאי יסכימו עמכם, כמו שכבר נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שפך עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שייצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עין זוה"ק פרשת לך לך דף ע"ז:). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוה"ק הם גם במי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא - כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלומד בזוה"ק הגם שאינו מבין עצם הלימוד פוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה יושע - יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבעים נפש, ושבעים גימטריה סוד - דעל ידי לימוד התורה - שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוה"ק - שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של שבעים נפש, ננצל משבעים אמות העולם - ועוד כידוע יעקוב במלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 - שהשנה תש"ע - וממנה - מכח סגלת לימוד הסוד יושע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") - **זכרו! בידנו הדבר!** - "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש יאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

והמשבילים יזרחו פלוגת הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

עיר וקדיש מין ש'מיא נ'חית - כ'י ל'א תש-כ'ח מפ'י זרע'ו

שבט שנת תש"ע לפ"ק - עה"ק בית שמש תוכב"א

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל

עוררו על לימוד הזוהר

מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, וכודאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר.

בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)

[דברי כל אחד מן הרשימה והרבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

ראשונים

רבי אליהו ד-ווידיאש זצ"ל (בעל ראשית חמה)	רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל השל"ה הקדוש)
רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)	רבי מאיר פאפריש זצ"ל
גוריו האריז"ל	רבי משה קורדובירו זצ"ל (הרמ"ק)
רבי חיים ויטאל זצ"ל	רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"ז)
רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל יערות דבש)	רבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (הרמח"ל)
רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל השולחן ערוך)	רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)
רבי יעקב קאפיל זצ"ל	רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה עמקות)
רבי יעקב צמח זצ"ל	רבי שבתאי מראשקוב זצ"ל
רבי יצחק דלטאש זצ"ל	רבי ד"ר מנחם מנדל פרידמן
רבי יצחק לוריא האריז"ל	

אחרונים

רבי **דוד בן שלמה אבן זמרא** זצ"ל (הרדב"ז)
רבי **אברהם בן מרדכי אזולאי** זצ"ל (בעל אור החמה)

גדולי החסידות

רבי אברהם ווינברג זצ"ל (בעל יסוד העבודה מסלונים)	רבי יהודה אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת מגוד)
רבי אברהם טכאריץ זצ"ל	רבי יהויאל מיכל מזולטשוב זצ"ל
רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל (בעל אבות ישראל)	רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)
רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל	רבי ישראל המגיד מקאוניץ זצ"ל (בעל עבודת ישראל)
רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב זצ"ל	רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל
רבי אהרן מקרלין זצ"ל	רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל
רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל	רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)
רבי אליעזר צבי מקארנא זצ"ל	רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא זצ"ל
רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נעם אלימלך)	רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל
רבי אשר מסטולין זצ"ל	רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל
רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל	רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל
רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר ויחא רבא)	רבי יצחק מסקווירא זצ"ל
רבי ברוך ממזיבוז זצ"ל	רבי יהחמיאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח ישראל מאלכסנדר)
רבי גרשון הענין ליינער מראדזין זצ"ל (בעל דוד הקיט)	רבי ישראל מטשרטקוב זצ"ל
רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיע זצ"ל	רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל
רבי הלל מפאריטש זצ"ל	רבי ישראל דוב מוילעדינק זצ"ל (שארית ישראל)
רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאיר מיזטאמיר)	רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ מפיהייץ זצ"ל
רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל (בעל מנחת אלעזר)	רבי מנחם מנדל מריימאנאו זצ"ל (בעל מנחם ציון)
רבי חיים האלברשטאם מצאנז זצ"ל (בעל דברי חיים)	רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל
רבי חיים הכהן זצ"ל	רבי מנחם נחום מטשרנוביל זצ"ל (בעל מאור עינים)
רבי חיים מטשערנאוויץ זצ"ל (באר מים חיים)	רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוקצ זצ"ל
רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה) זצ"ל	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (בעל הנחם צדק מליובאוויטש)
רבי חנן הענין מאלכסנדר זצ"ל	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון מליובאוויטש)
רבי חנן הענין זצ"ל (בעל הגב שמח מאלעסק)	

גדולי ליטא

רבי אליהו מוילנא הגר"א זצ"ל

רבי אפרים זלמן מרגליות מבראד זצ"ל (בעל המטה

אפרים)

רבי אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא זצ"ל (בעל סוד

גדולי הספרדים

רבי אברהם אזולאי זצ"ל (בעל חסד לאברהם)

רבי אברהם איסטרוולסה זצ"ל

רבי אברהם כלפון זצ"ל

רבי אליהו בן אמוזג זצ"ל

רבי אליהו בן סולימן מאני זצ"ל (בעל כסא אליהו)

רבי אליעזר בר יצחק פאפו זצ"ל (בעל פלא יועץ)

רבי אליעזר בר שם טוב פאפו זצ"ל (בעל דמשק אליעזר)

רבי חיים חורי זצ"ל

גדולי דורינו

רבי אברהם בן יעקב הכהן זצ"ל (בעל מגילת ותפלות)

רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

רבי אהרן ראטה זצ"ל (בעל שומר אמונים)

רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל (חבר הבר"ץ)

רבי ברוך צבי מושקוביץ זצ"ל

רבי דניאל פריש זצ"ל (בעל מתוק מדבש)

הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה

החרדית תשס"ב

הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה

החרדית תשס"ד

רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק זצ"ל

רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

רבי יהודה אשלג זצ"ל (בעל הסולם)

רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זצ"ל

רבי יוסף חיים זוננפלד הראב"ד זצ"ל

רבי יוסף ישר זצ"ל

רבי יחזקאל שרגא משינאווא זצ"ל (בעל דברי יחזקאל)

רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם

מטראאפוב זצ"ל

רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל (הגאב"ד פוסק הדור בעל

מנחת יצחק)

ספרים

ספר אברהם במחזה

ספר אור יצחק

ספר אור ישרים מירא דביא

ספר אור יקר

ספר אור לישירים

ספר אורה ושמה

ספר ארץ נשנית

ספר באר לחי רואי

ספר בית אשר

ספר בנין יוסף

ספר בנין שלמה

ספר ברית מנוחה

ספר דברי יום בימות

ספר דברי יודעה

ספר דברי יעקב

ספר דורש טוב

ספר דרך אר"ץ

ספר דרכי ציון

ספר דורת מלך

ספר הנהגות ישרות

ספר הנהגות ישרות

ספר הנהגות ישרות

ספר הפליאה

ספר המקונים דפוס ליוורנו

ספר ויקהל משה

ספר זחר דפוס מנטובה

ספר חגי מועדי ישראל

ספר חות יאיר

ספר חיים שאל

ספר טהרות הקדש הקדמון

ספר טעמי המנהגים

ספר יוחסין השלם

ספר יסוד יוסף

ספרי יריאים

ספרי ירים משה משפט הבה"ת

שר"ת ושיכל עבדי

ספר כגן הירק

ספר לקוטים יקרים

ספר מאירות עינים

ספר מאיר לעולם

ספר מבוא לחכמת הקבלה

ספר מבער צדק

ספר מסילות חכמה

ספר מעבד יבק

ספר מעין גנים

ספר מעשי אמתים

ספר מצרף להנמה

ספר מקדש מלך

ספר סדר חיוס

ספר נופת צופים

ספר סוד השם ליראיו

ספר סודו פסח כהלכתו

ספר סמא דחיי

ספר עמוד העבודה

ספר עמק המלך

קונטרס עין החיים

ספר עשר קדשות

רבי ישראל מאיר הכהן מרדאין זצ"ל (בעל החפץ חיים)

רבי פנחס אליהו הורוביץ מוילנא זצ"ל (בעל ספר

הברית)

רבי שלמה אלישיב זצ"ל (בעל הלשם)

רבי יעקב אנהורי זצ"ל

רבי יצחק בן צבי אשכנזי זצ"ל

רבי יצחק בר ישעיה עטיה זצ"ל

רבי משה בסולה זצ"ל

רבי שלום בן משה בוגולז זצ"ל (בעל כסא מלך)

רבי שלום געבי זצ"ל (בעל באר לחי)

רבי שמעון לכיא זצ"ל (בעל כתם פז ובעל המחבר השיר

בר יוחאי)

רבי גבריאל צינער שליט"א (בעל נטעי גבריאל)

רבי יהודה שניפלד שליט"א

רבי יוסף ליברמן שליט"א (ראש מתיבתא כולל שומרי

החומות)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

רבי יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

רבי יעקב משה הלל שליט"א (ראש מתיבתא שלחם השוב)

רבי יצחק טוביה ווייס שליט"א (גאב"ד ירושלים)

הרב כלפון משה הכהן טונים שליט"א

הרב מרדכי סגרון שליט"א

רבי מרדכי שמואל אשכנזי שליט"א (ראב"ד כפר חב"ד)

רבי משה שטרנבוך שליט"א (ראב"ד ירושלים)

רבי משולם פייש סג"ל לאווי שליט"א (האדמו"ר

מטאשה)

רבי עובדיה יוסף שליט"א (בעל שרת' ביא' ושרת' יח"ד)

רבי ראובן אלבו שליט"א

רבי שלום יהודה גראס שליט"א (בעל שמירת המצות

והשניות, גאב"ד ואדמו"ר האלמין)

רבי שמואל הלוי וואננער שליט"א (פוסק הדור בעל

שבט הלוי)

ספר פי חכם

שאלות ותשובות פרחי הנה

ספר פיר קדש הלולים

ספר קהלת יעקב (לבעל מלא הדויעים

זצ"ל)

ספר קהלת יעקב

ספר קול בוכים

ספר שאלות ותשובות דביר

ספר שלום ירושלים

ספר שלחן ערוך הרב (הלכות)

תלמודו תורה)

ספר תקיפו ליל הושענא רבה

ספר תקיפו זחר דפוס בילגוראדו

קריאת רבני ירושלים ללימוד הוזהר - שנת תרפ"א

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הוזהר הקדוש שרוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ומותנא וחרבה בזה העולם, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" הניזיל לשקוד על לימוד הוזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים, ע"כ אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משתת ללמוד עוד פעם בכדי גמור האלף סיומים ב"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשקדן, שזוהר אחד, לעילוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אולם ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה איתהם תושים, וישראל ישכון לבטח ונראה בנחמת ציון אצ"ה. ירושלים ת"ו בש"א לחדש אייר שנת תפ"א לר"פ.

קודם הלימוד יאמר: הרי אנחנו לומדים בספר הוזהר הקדוש לעילוי שכבת עונות ולהרים קרן מזל ישראל ולסתום פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים ולהחזיר העטרה ליושנה ויאמר די לצרותינו וישראל ישכון לבטח אמן כ"ה.

נאם יצחק ירוחם בהאגון החסיד מוה"ר משה יהושע יהודא לייב זצ"ל דיסקין

כבר אמרו חז"ל שתלמוד תורה היא שקולה כנגד כל המצות אשרי הוכחה להיות עמלו בתורה הן בגולה הן בבטחה וזה"ק והתקיימו. וכדאי הוא רשבי" התנא האלקי זיע"א ללמוד את כל העולם כלו מה דין ולקבו את האגולה ועיניו תחזינה בהגלות גלות אור ה' ומלאה אור דעה את ה' באב גאולת ישראל נושע בה תשועת עולמים בגולה ובקרב

מסכים אני לכל המדובר למעלה ומבקש מאח"כ בכל מקום להתמיד בלימוד הקדוש הניזור ובסדר הספר וזכות התנא הקדוש רשבי" זיע"א ותוה"ק יגן עליונו לראות בגאולת ישראל ברחמים אב"ה לכושר הגיבוי גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם.

ובעה"פ יום פסח שני תרפ"א בא ס"ט יפח כוששה לפ"ק הצבי יעקב מאיר ס"ט ראשון לציון וראש הרבנים בא"י.

האשכנזים בעה"ק ירושלים תובב"א

ע"ד תולעת ונחיצות הלימוד הקדוש של הוזהר הקדוש התיקונים כבר כתבתי בזה שנה שעברה הש"ת ברחמי יתן התעוררות תשובה מליעלה לבב עמנו ישראל ונזכה לראות בישועה קרובה כעתידה לב ונפש המחמה. יקו"ק יס"ק חיים זאננפעלד רב ואב"ד קהלת האשכנזים בעה"ק ירושלים תובב"א

תקון לגאולת האמתית - מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבול צער חבלי ינה בעשי ספירן לגלגלה לון רזין סטריין דלא אטייהב רשו לגלגלה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא. המורם מן האמור כי הגאולה תליה בלימוד הוזהר. ועתה נכתוב מה גורם בעולם בטול לימוד הוזהר, וקח אותו מדברי הרב הגדול המקובל האלהי רבי חיים ויטאל זלה"ה תלמיד הרב האר"י זיע"א הכתוב בהקדמות שער התקדמות, וז"ל אני הצעיר יושא הדל באלפי חיים וקטל כל לא"ה הרב יוסף ויטאל זלה"ה בהיותי בן שלשים לבח תשע כתיב שבתתי משתומנם ומחשבותי תמהים כי עבר קלתי לכה קיץ ואנחנו לא נושענו תרופה לא עלתה למחלתנו, אל מזור לבשרינו, ולא עלתה ארוכה למכתנו, ולחרבן בית מקדשנו, או לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב וכלו כל הקצים ועדיין בן דוד לא בא. ואתנה אל פני לחקור ולדעת מה זה ועל מה זה יתאחר קצונו ולגותינו ומדוע לא בא בן ישי? ומצאתי און לי ואנינו בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התיקונים תקון ל' וז"ל תנינא כתב רוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' ובהנחה זמנא וכו' ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב דא הוא רוחו של משיח ווי לון דגרמי דיזיל הילי מן עלמא ולא ערן לאשתיתה בחכמת קבלה (ר"ל לימוד הוזהר) וגרמי עניותה וחורבא ובהו והרג ואבדן בעלמא, והאי וכו' דאסתלק דא הוא רוחו של משיח כמה דאתמו ואיזו רוח"ק רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ע"כ.

הרי כי לימוד הוזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכון

ידוע לכל כי ספר הוזהר של התנא האמרי, אור העולמות העליונים והתחתונים הנאמר עליו אה האיש מריעש הארץ מריזא ממלכות ובגמרא אמרו לדידה אימיה כרבי שמעון תיליד ואי לא לא תיליד (מכות י"ז ע"ב) הוא עוקרת ראשינו ותפארתנו הרשבי" זיע"א אשר תורתו בוקעת אלפאי אלפים ורבות רבבות ועולמות ויוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיות הקודש מקום נהי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקב"ה ושמה בה בונה בה עולמות חדשים ומרחם על עמא.

פוק הזי מה שכתב האגון חז"ת א' זלה"ה, לימוד הוזהר מורומם על כל למוד אפילו דלא ידע מאי קאמה.

והרב "כסם בונה" (פירוש על תיקון מ"ג) אמר לימוד הוזהר בגירסא בלח"ק עולמות עליונים.

עוד אמר אלהו "ל' לרבי שמעון בגאון ספר הוזהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדרך קצ"ע"ב לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזיהרו זוהר הרקיע האי חבורא דילך דאיהו ספר הוזהר באלקי לא צריך נסיון (ר"ל כי הלימוד בספר הוזהר לא יסבול חבלי מניין) ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הוזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמת התיקונים "והמשכילים יזיהרו כוזהר הרקיע" וגו' והמשכילים אינון ד' שמעון וחבריא יזיהרו כד אתכנשו למעבד האי חבורא ורשוא אטייהו להון ואליהו עמרון ולכל שמתיין דמתיבתא לאחתה בבניהו ולכל מלאכיא, באתכניסא ובאחר שכל לעלת על כולא יהיב רשו לכל שמוך קדישין וכל הוויין וכל כנויין לגלגלה

ואתם אחינו ובגאי ומנהיגו ע"ק קודש בארץ ובחז"ל אשר עליכם נאמר ומצדיקי הרבים ככוכבים ועולם ועד עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כוחו באופן כי כל חבר לימוד זוהר שלם משיח על כל אדל ואז חציו או רבעו לזווג כל סיום בשבת ישיב ל' או חברים כבדי לדעת כמה סיומים חגרת מזוכה הרבים, להשתדל בזה ובדור כי הם אנשי חו"ל יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדוש ממסתלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמיים עם עמנו ישראל ועל כל העולם כולו, ובחר הסיום עם יצטרך עד נחוור עוד פעם סדר עשני וזכות התנא הרשבי" זיע"א יגן עליונו ויגן עליכם ואתם שלום.

הסכמת רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

האמת אגיד, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט איני כדאי ליתן הסכמה, וכל שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבוד... הכהן הגדול בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקירי ירושלים וחכמיה העוסק בתורה לשמה ומגלה צפניה, הלא הוא האי גברא רבא ויקרא ידידי הוא הקשור במוסרות לבבי... ביראתו הקודמתו כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליט"א... ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכתיו יתקיימו ובעזרת השם המחכה לישועה קרובה.

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע למעלות רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידי עסק ועמל בהם בכל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמיתית ומביאה את האדם לדיקות בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

הסכמת המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמו"ר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ובידם תכריך כתביו. ביאורים על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על הזוהר הקדוש וכבר הסכימו צדיקי וגאוני ארץ מן הדור הקודם על תורתו הטהורה לשם שמים של שר בית הזוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמו"ר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא זכותו יגן עלינו, כי חזו נכוחה יחידות מפעליו, אשר מתוך התגלות רוח השם עליו השכיח להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה הזוהר הקדוש וכתבי האר"י הקדוש, ושמחה ירדה לעולם כביום נתינת התורה ממש. ואורו הקדוש יאיר דרכנו נכוחה היאך הדרך לתקן עצמנו ולכוונן צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הסכמת חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שביקשו לפרסם גדולה לימוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום בלי נדר. ועתה קם והתעורר הרב הנזכר לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זוהר בכל יום, לפי דפוס ווילנא, וביקש הסכמה מאתנו על כך.

וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הנזכר לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק וקדוש לברכה הגאב"ד דפה עיר הקודש תבנה ותכונן, ואתו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זכרונם צדיקים וקדושים לברכה וזכותם יגן עלינו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של עדתינו זכרונם צדיקים לברכה וחתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.

וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף קנד): כבר הביא ואמר ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתיקונים (דף מ) איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא בגיניה וקראתם דרוך בארץ וכו'.

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיות וברוחניות ברחבי ארץ הקודש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו, עינינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמיו על שארית פליטתינו, ושומר ישראל ישמור שארית ישראל וכו', ושנוכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביאת משיח צדקינו וברמים גדולים יקבענו מארבע כנפות הארץ לארצינו.

דבר גדול מאוד הוא להנהיג כנוכר לעיל, והוא כתרים בפני הפורעניות ולבטל גזירות קשות וכו' ולהשפיע שפע קודש על עם הקודש, ואשרי המקיימים בן בכל יום.

... לכן מן הראוי שיהא הזוהר הקדוש הזה בכל בתי ישראל, למען ריוץ הקורא בו שיבין כל מלה ויזכו ללמוד כנוכר לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחימו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים במהרה בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שט"רנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" מנוקד

עלה בדעתו להוסיף מהדורא חדשה על פי בקשת רבים מאחינו בני ישראל ולהדפיס הספר הזוהר בניקוד מלא, כנודע גודל התועלת בזה לאלו האומרים הזוהר הקדוש המסוגל לטהרת הנשמה, ואינם יודעים לקרות בלא ניקוד.

וכבר בדורות שלפנינו נדפס הזוהר הקדוש כמה פעמים עם ניקוד בדפוס ליוורנו ולהלאה, וכבר הסכימו גם הגאון הקדוש הרב משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא גאב"ד פה עיר הקודש, ויבדל לחיים טובים הגאון רבי אברהם דוד הורוויץ חבר הבית דין צדק דפה עיר הקודש ירושלים, על הדפסת התיקוני זוהר בניקוד מלא.

ועל כן לפעלא טבא אמינא יישר, והעוסקים בו יזכו לשלומים כמי נהר, ובפרט בדורינו שכלל ישראל זקוקים להחמי שמים מרובים, וכבר הובטחנו שעסק הזוהר הקדוש מסוגל לדור אחרון כדברי הרעיא מהימנא (פרשת נשא קכד:): "כי בזכות זוהר דא יפקון מגלותא ברחמי" אמן.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיוושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בגאולתן וישועתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן.

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד: הרב יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א, הרב משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי משה אריה פריינד זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

נודע בשערים גודל מעלת אמירת תיקוני זוהר אשר היא מזכך הנפש ובפרט בימי חודש אלול, ומובא בהקדמת כסא מלך שאמירת התיקונים גרידא אפילו בלי הבנה הוא תיקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

ויבאו רבים וכן שלימים ויהנו מנופת צוף דברי הזוהר הקדוש כי נעמו, ונוכה להבטחת אליהו הנביא איש מבשר טוב (זוהר חלק ג' קכד): ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זכר צדיק לברכה)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יוסף ליברמן שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמוד בו את כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת קדושה, ויקויים בנו מאמר הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד): עתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תיקוני הזוהר עם

פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי רפאל בלום שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

אשרי חלקו שזיכוחו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בביאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמוד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערך – וכאשר מפורש יוצא מדברי הזוהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבוכות לימוד הזוהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא. (הסכמת הגאון הקדוש מקאשוי רבי רפאל בלום

זכותו יגן עלינו אמן

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

נדפס בלוח עמוד היומי על ידי "מרכז מתוק מדבש" ע"י הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל

רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דליבא... ולהנהיג לימוד עמוד היומי בספר הזוהר... ועל ידי הפצת לימוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לפדיון נפשינו ולהיושע בישועת עולמים. (הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתי בתא שער השמים)

רבי דניאל פריש זצ"ל

ראוי לקבוע לייסוד שיעור קבוע בסייעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפורענות לבטל גזירות קשות וחולאים רעים, ולהשפיע שפע קודש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די. (הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לבי רכה)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

ואקרא בקול גדול לבני תורה ויראי השם, לקבוע לימוד של עמוד יומי בספר הזוהר הקדוש חק ולא יעבור, כדי לטהר את הנפש ולהחיש את גאולתנו ופדות נפשינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

רבי יעקב משה הלל שליט"א

ידוע ומפורסם גודל ערך הלימוד בסתרי תורה ובפרט בדורות אלו האחרונים אשר בסגולת העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י (רעיא מהימנא נשא קב"ד): בדא יפקון מן גלותא וברחמי.

ויש בהשתדלות זו שהיא בדרך האמת לאנשי האמת ללמדם תורת האמת, משקל מכריע לזכות כנגד פורצי הדור שנתרבו בעונותינו הרבים בימינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום)

רבי בניהו ישישכר שמואלי שליט"א

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדיו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי וכותו יגן עלינו אמן.

וידוע ומפורסם בספרים הקדושים שבזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שזכה וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן... לאור זאת, ומתוך צפייה אמיתית לביאת משיח צדקינו. החלטנו להקים את עמותת "היכלא דרשב"י" אשר תופעל ללא כל מטרת רווח ואשר שמה לה מטרה אחת ויחידה לקרב את גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות מעם ישראל וזאת בעיקר על ידי הפצת הזוהר הקדוש ומעלותו הגדולה...

חלוקת הזוהר הקדוש ל-50 חוברות - שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה - חלוקת תיקוני הזוהר ב-8 חוברות מחולק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

וכעת זיכנו השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו למתנת חנם, להיות שליחים של בית ישראל, ולהוציא לאור את ספר הזוהר הקדוש במהדורה נפלאה ומיוחדת המחולקת לחמישים חוברות כנגד שבתות השנה ובחלוקה פנימית לשבעת ימי השבוע כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה.

כמו כן הוספנו למהדורה זו את ספר תיקוני הזוהר בשמונה חוברות מחולק בחלוקה פנימית לארבעים יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על הציבור הלומדים המעוניינים לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקובל רבי בניהו ישישכר שמואלי שליט"א
לספריו הקדושים "זוהר הקדוש המחולק" יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י י-ם)

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל
טל: 046990382 046987107 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע

ביבמות (צ"ע"א) בכורות (לא ע"ב) דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בבכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרת לפרש תוכן של "שפתותיו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחה, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתנו כבקשתו "למדו תורתנו" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכוחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטור את כל העולם מן הדין. וכמבואר בזהר הקדוש (ח"ג דקכ"ח) וזה לשונו: אנן קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגינן.

על כן בואו ונחזיק טובה להרה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הזוהר" ולהלהיב את ליבות בני ישראל קדושים, לעסוק וללמוד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בזהר הקדוש, ומלבד גודל ההתעוררות שנסמית בני ישראל מקבלים על ידי למוד זוהר הקדוש להתקרב להקב"ה באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדין, ויגולו עלינו מדת הרחמים, שנזכה לגאולה שלימה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כה דברי ידידו עוז מוקירו כערכו הרמה
מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל
מאיר שטרן

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הזהר העולמי" מייסד בימים
אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
ילמדו בעו"ה את הזהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

שיעורים בזהר הקדוש
סביב השעון 24 שעות ביממה!

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: כוכות
החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למיילגה)

אמרו לנו חז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספח"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל
ע"א) וז"ל: וידוע לכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,
מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזהר
במונינים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעו"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואתר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-9951300 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____
כתובת _____ עיר _____
טלפון _____ נייד _____
יום _____ שעה _____ בהתנדבות?
מקום השיעור _____
מסירת שיעור או לימוד _____
נא למלאות ולשלוח בפקס 02-9951300

חלק מהשיעורים:

שם הרב	מחזור	שעה	מקום
הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמון שליט"א	12:00	1:30	קבר רחל
הרב מאיר חיים דיון שליט"א, ראש המכולל	12:15	1:45	ליל המושי יום שלישי
הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א	12:30	2:00	
הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.	12:45	2:15	
הרב ברוך עולמוטוב שליט"א		2:30	
ר' יעקב אבינן שליט"א		2:45	

ליזכרו הרבים: גזור וחלה עמוד זה במקום השיעור

זהר

והמשכילים יזהרו כ
ומצדיקי הרבים ככובדים לעולם ועד

(דינאל"ב)

במקום קדוש זה מתקיימים שיעורים בזהר הקדוש לקרב הגאולה

מפעל הזוהר העולמי
רחוב נהל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
השש"י
שיעורים בזהר הקדוש
בכל האיץ

מקום השיעור:

זמן השיעור:

זֶה הַשְּׁעַר לְהַצְדִּיקִים יְבוֹאוּ בוֹ
סֵפֶר

גִּמְטְרֵי אֹת הַזֶּהָר בוֹ יְבֹאֵר:

- א. שְׁעַר בֵּיאת אָדָם לְעוֹלָם לְלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וּבְזֶה יִזְכֶּה לְחַקֵּן כָּל גְּלוּלָיו.
- ב. רַק בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד יִזְכֶּה לְגַן עֲדֵן הָעֲלִיּוֹן.
- ג. הַרְוֵצָה לְחַפְסִים וּלְחֹדֶשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה יִלְמַד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם.
- ד. בְּלִמּוּד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ יִזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְבִּים וּמֵתִקְנִים.
- ה. לְזִכּוֹת לְגַמּוֹר חֲתִימָה טוֹבָה עַל יָדֵי לְמוּד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ.
- ו. הַלּוֹמֵד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ מֵתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת סְמוּךְ עַל שְׁלַחְנוּ בְּפִרְנֶסָה וּשְׂדוּכִים הַגּוֹנִים.
- ז. כָּל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וְיִזְכּוּ לְיִרְאֵת שְׁמֵי טְהוֹרָה וּלְזִיוּגִים מְשׁוֹרָשׁ נִשְׁמַתָּם, עַל יָדֵי הַרְשָׁב"י זי"ע.
- ח. כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים לּוֹמְדִים זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וּבִכְךָ נֶאֱגָד אֵת כָּל הַד' מִיָּנִים בְּכָלל יִשְׂרָאֵל, וּבִכְךָ נִהְיָה דוֹר שְׂכָלוֹ זָפָא, וּמִיָּד נִגְאָלִים בְּרַחֲמִים.

יִצְאָ לְאוֹר עַל יָדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִי"ה ק' בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
אָלוּל תש"ע לפ"ק

זכינו להוציא לאור ספר "אורות הזהר"
ובו י"ב ספרים - פנגד י"ב שיערי גן עדן
שכל המפיץ הזהר הקדוש זוכה לכך

- ההבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): -
אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] -
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

- א. כופה את מלכות הרשעה.
- ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.
- ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

- א. זוכה לראות בנים לבניו.
- ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.
- ג. זוכה לעולם הבא.
- ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.
- ה. נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו.
- ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.
- ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.
- ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר

גימטריאות הזהר

- במקום הקדמה -

רֵאִינוּ לְנַחוּץ וּבְנוֹתָן טַעַם לְהַקְדִּים דְּבַר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ
בְּמַעֲלַת לִזְמֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבְגְדוּלַת לְמוֹד כָּל
חֻלְקֵי הַתּוֹרָה כּוֹלֵל גִּימְטְרִיאוֹת, וּרְמִזִּים וְסוּדוֹת,
שֶׁרַק בְּכֹךְ נִקְרָא חֶכֶם בְּאַמֶּת.

[זוהר פרשת בלק דף ר"ב ע"א]

תו פתח ואמר, (דברים כ) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה וגו', כמה טבין אינון ארחין ושביילין דאורייתא, דהא בכל מלה
ומלה, אית כמה עיטין, כמה טבין לבני נשא, כמה מרגלאן דקא מנהרן לכל
סטר, ולית לך מלה באורייתא, דלית בה כמה בוצינין מנהרן לכל סטר. האי
קרא איהו כפום פשטיה. ואית ביה כפום מדרשיה. ואית ביה חכמתא עלאה,
לאזדהרא למאן דאצטרין. זכאה חולקיה מאן דאשתדל באורייתא תדיר.

[עוד פתח ואמר, (דברים כ) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה וגו'. כמה טובים הם דרכי ושביילי התורה, שהרי בכל דבר ודבר יש
כמה עצות, כמה טובות לבני אדם, כמה מרגליות שמאירות לכל צד, ואין לך
דבר בתורה שאין בו כמה נרות מאירים לכל צד. פסוק זה הוא כפשוטו, ויש

בו כפי מדרשו, ויש בו חכמה עליונה להזהיר למי שצריך. אשרי חלקו מי שמשתדל בתורה תמיד.

מאן דאשתדל בה, מה כתיב ביה, (תהלים א) כי אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ. אמאי דא סמיה לדא. אלא מאן דאשתדל באורייתא יומם ולילה, לא ליהוי כאעא ובישא, אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה אילן אית ביה שרשין, ואית ביה קליפין, ואית ביה מוחא, ואית ביה ענפין, ואית ביה טרפין, ואית ביה פרחין, ואית ביה איבא. שבעת זינין אליו, סלקין לשבעה עשר, לשבעין. אוף מלין דאורייתא אית בהו פשטא דקרא. דרשא. רמז, דקא רמזי חכמתא. גימטריאות. רזין טמירין. רזין סתימין אליו על אליו. פסול וכשר. טמא וטהור. איסור והיתר. מכאן ולהלאה, מתפשטאן ענפין לכל סטר. והיה כעץ ודאי, ואי לאו, לאו איהו חכם בחכמתא.

[מי שמשתדל בה, מה כתוב בו? (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ. למה זה סמוך לזה? אלא מי שמשתדל בתורה יומם ולילה, לא יהיה כעץ יבש, אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה אילן יש בו שרשים, ויש בו קלפות, ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פרי - שבעה סוגים אלו עולים לשבעה עשר, לשבעים, גם דברי תורה יש בהם פשט המקרא, דרש, רמז שרומז חכמה, גימטריאות, סודות טמירים, סודות נסתרים אלו על אלו, פסול וכשר, טמא וטהור, אסור והיתר. מכאן והלאה מתפשטים הענפים לכל צד, והיה כעץ ודאי. ואם לא - אינו חכם בחכמה.]

תא חזי, כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קדשא בריך הוא, דאפילו בזמנא דדינא תליא בעלמא, ואתייהיב רשו למחבלא לחבלא, קדשא בריך הוא פקיד ליה עלווייהו, על אינון דקא משתדלי באורייתא. והכי אמר ליה קדשא בריך הוא, כי תצור אל עיר, בגין חוביהון סגיאיין דחטאן לקמאי, ואתחייבו בדינא.

[בא וראה כמה חביבים אותם שמשתדלים בתורה לפני הקדוש ברוך הוא, שאפלו בזמן שהדין תלוי בעולם ונתנה רשות למשחית להשחית, הקדוש ברוך הוא מצוהו עליהם, על אותם המשתדלים בתורה, וכך אומר להם הקדוש ברוך הוא: כי תצור אל עיר, בגלל החטאים הרבים שחטאו לפני והתחייבו בדין].

ימים רבים, מאי רבים. (תלתא יומא, דא בתר דא, אקרי ימים רבים, אוף הקא כי תצור אל עיר, ימים רבים) תלתא יומין, דא בתר דא, דאשתמודעא דבר במתא. מנלן דיימים רבים תלתא יומין אינון, דכתוב, (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים. וכי ימים רבים אינון. אלא תלתא יומין דא בתר דא, אקרי ימים רבים. אוף הכי כי תצור אל עיר ימים רבים, תלתא יומין דא בתר דא, דאשתמודעא דבר במתא. תא ואפקיד לך על (כל) בני ביתי. לא תשחית את עצה, דא תלמיד חכם דדא איהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין.

[ימים רבים, מה זה רבים? (שלשה ימים זה אחר זה נקראו ימים רבים. אף כאן כי תצור אל עיר ימים רבים) שלשה ימים זה אחר זה שנודע דבר בעיר. מנין לנו שימים רבים הם שלשה? שכתוב (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים. וכי ימים רבים הם? אלא שלשה ימים זה אחר זה נקראים ימים רבים. גם כך, כי תצור אל עיר ימים רבים - שלשה ימים זה אחר זה שנודע דבר בעיר. בא ואצנך על (כל) בני ביתי: לא תשחית את עצה - זה תלמיד חכם שהוא בעיר, שהוא עץ החיים, אילן שנותן פרות].

דבר אחר את עצה, ההוא דיהיב עיטא למתא, לאשתזבא מן דינא, ואוליף לון ארחא דיהכון בה, ועל דא לא תשחית את עצה לנדוח עליו גרון, לנדחא עליה דינא, ולא לאושטא עליה חרבא מלהטא, חרבא משננא, ההיא דקטלא לשאר אינשי דעלמא. כי ממנו תאכל. וכי ההוא מחבלא אכיל מניה, לא. אלא כי ממנו תאכל, ההיא טנרא תקיפא, ההיא דכל רוחין תקיפין וקדישין נפקין מנה, דלית הנאה ותיאובתא לרוח קדשא בהאי עלמא, אלא

גימטריאות הזהר

אורייתא דההוא זכאה, כביכול איהו מפרנס לה, ויהיב לה מזונא בהאי
עלמא, יתיר מכל קרבנין דעלמא.

[דבר אחר את עצה - אותו שנותן עצה לעיר להנצל מן הדין ומלמד
אותם דרך שילכו בה, ועל זה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן. לנדח עליו
דין, ולא להושיט עליו חרב לוקטת, חרב שנונה, אותה שהורגת שאר אנשי
העולם. כי ממנו תאכל. וכי אותו מחבל אוכל ממנו? לא. אלא כי ממנו
תאכל, אותו סלע קשה, אותה שכל רוחות חזקות וקדושות יוצאות ממנה,
שאינ הנאה ותאוה לרוח הקדש בעולם הזה אלא תורתו של אותו צדיק.
כביכול הוא מפרנס אותה ונותן לה מזון בעולם הזה יותר מכל קרבנות
העולם]. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

- מֵאֵמֶר -

חִשְׁבֹת הַגִּימְטְרִיאוֹת בַּחֲזוֹ"ל

אמרו חז"ל הקדושים במסכת אבות: [פ"ג י"ח] "רבי אלעזר חסמא אומר קנין ופתחי נדה, הן הן גופי הלכות, תקופות וגימטריות פרפראות לחכמה".

ופירש רש"י ז"ל: "פרפראות לחכמה היינו מידי דגריר לבא, שמביאין לפני הסעודה שום דבר וממשיכין לבו של אדם לאכילה, כן העוסק לדרוש תיבות שבתורה בגימטריא הן הן מממשיכין אותו לחכמה, שיש בהן חכמה גדולה".

ובפירושו על התורה [בראשית ל"ב ה'] על דברי יעקב אבינו: "עם לבן גרתי" [בראשית, לב, ה] אומר רש"י: "גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי", ופירוש זה מיוחס לרבי משה הדרשן.

ובגמרא מגילה [י"ג ע"ב] על דברי אחשוורוש להמן במגילת אסתר: "הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך", מפרשים התוספות: "גימטריא דהכסף עולה הע"ץ, רמז לו שיתלה עליו" [כלומר הכסף - 165 - העץ].

וגאון עוזינו החיד"א ז"ל בחיבורי קדשו הרבה בפרפראות לחכמה ולעשות ציצים ופרחים בגימטריות לתורה, כמבואר בכל חיבורי קדשו זיע"א, ופעמים הרבה כתב בענין הגימטריא, ונראה להביא מדבריו הקדושים בספרו שם הגדולים (חלק ספרים - קונטרס אחרון מערכת ג' אות ב'), וזה לשונו: "גימטריאות" הראשונים נוחי נפש היה רצונם בגימטריאות, וזימנין דמשכחת בתלמוד ובמדרשים כמה גימטריאות. ועוד שם (קונטרס אחרון מערכת ר' אות א'): "רמזים וגימטריאות", ראיתי לרבינו בעל הרוקח בכתב יד ולרבינו אפרים בכתב יד שמרבים לעשות רמזים וגימטריאות, וכמעט רוב דרשות רז"ל רומזים מגימטריא של

הפסוקים. ומעין דוגמא בפרפראות רבינו יעקב בעל הטורים, ובספר פענח רזא. והרב המקובל עיר וקדיש מהר"ש אלקבץ הלוי ז"ל בספר הנחמד מנות הלוי מביא משם רבינו אלעזר מגרמיזא בעל הרקח בספר שערי בינה, הרבה גימטראות על דרך זה, ונותן לו את השבח כי משתדל לרמוז דרשות רז"ל בפסוק. ועוד כתב בספרו דבש לפי (מערכת ג' אות כ"ז), וזה לשונו: גימטריאות עולה כמספר "כי לא דבר רק הוא מכם" - ספר ישן בשם רבינו יהודה החסיד ז"ל, (וכן נמצא בספר פענח רזא).

והגאון רבי חיים יאיר בכרך ז"ל כתב, בספרו המופלא שו"ת חות יאיר (ס"ס ר"י), וזה לשונו: "מצאתי בספר כנפי יונה שאם אפשר להעלות פסוק מכתבי קודש לרמוז ראשי תיבות וסופי תיבות וגימטריות לשמות הקדושים ועיני עליונים מה טוב ומה נעים.

והמובחרים שבגימטריות הם אותן המכוונים בלי דוחק וצורך חשבון מספר קטן, ועם הכולל והמלה, או עם האותיות, שבזה נדחק הרב בעל הטורים, ובכמה מקומות בכ"י [-בעל כנפי יונה], או שנצרך לצרף שני מיני רמזים ראשי תיבות או סופי תיבות עולה בגימטריא ובכהאי גוונא חילוף אותיות ראשי תיבות וסופי תיבות עם הגימטריא או דברים רחוקים מאלה, ובכולם לבלות הזמן בהם אסור, כי ודאי אחר החיפוש יראה וימצא אלפים ורבבות, והיא מלאכה ואינה חכמה.

רק אשר נתן ה' בלבבו והוא מוטעם ונכון בלי דוחק, אל ישלך אחר גיוו, רק יכתבנו לזכרון ויהיה בעיניו כמוצא שלל רב, כי הוא סימן טוב לנשמתו חלק אלוה ממעל, שיש לו יניקה ומבוא במקום גבוה, וקדוש יאמר לו".
 הגאון רבי חיים פאלאג"י ז"ל בספרו נפש חיים (מערכת ג' אות מ"ט הביא דבריו, עיין שם), ועיין גם לבנו רבי יצחק פאלאג"י ז"ל בספרו נפש היפה (מערכת ג' אות י').

ובהקדמת ספר "דרך הקודש" להגאון הרב הגדול החסיד המקובל רבי מנחם מנדל משקלוב זצ"ל, העד העיד על רבו איש האלקים ולו דומיה תהילה, רבינו הגדול הגר"א מווילנא זצוק"ל: שהעמיד את ספריו על חכמה

זו דגימטריאות ע"ש, והובא במבוא לכתבי הגרמ"מ משקלוב ח"א [דף ט"ז], ועיין שם עוד בארוכה בזה, והבן.

ואיש האלקים רמ"ק ז"ל זי"ע בספרו פרדס רמונים (שער ל' פרק א') כתב: "ידיעת סודות תורתנו הקדושה הוא על ידי הצירופים, והגימטריאות, והתמורות, וראשי תיבות, וסופי תיבות, ותוכי תיבות, וראשי פסוקים, וסופי פסוקים, ודילוג אותיות, וצירוף אותיות. ועניינים אלו נשגבים ונעלמים, וסודם נשגב ואין בנו כח להשיגם לרוב העלמם, כי יתחלפו על פי דרכים אלו לאין סוף ולאין תכלית, ועל זה נאמר ארוכה מארץ מדה וגו', ועניינים אלו אנחנו מקוים שיתגלו אחר התחיה, אחר העכול החומר העכור, ואחר שיצרף הגוף הנגוף, וישאר הצורה כחפץ יוצרה" עכ"ל, ועיין שם שהאריך למאוד מאוד בעניני הגימטריא וכלליה.

והגאון יעב"ץ ז"ל בספרו עץ אבות על מסכת אבות שם (ספ"ג דל"ג ע"ב) כתב: "כללו של דבר גימטריא וגזירה שוה דינן שוה, שאין אדם דן אותן מעצמו על מנת לחדש דברים אשר לא שערם אבותינו הקדמונים בעלי הקבלה האמיתית, רק אם לקיים דברי חז"ל ומסורת רבותינו זה מותר, ויש כאן שכר הרבה ליטול, ובזה האופן ראוי לחפש אחר גימטריאות לסמוך עליה דברים ישרים הנאמרים באמת, כזה ראה וקדש, מצוה להביא מן החדש, וכל המרבה הרי זה משובח, כסף מחירה לא ישקל", עיין בכל דבריו שם, (ועיין בספר "שמנה לחמו" הנדפס מחדש על ידי הרה"ג מנחם וויין שליט"א, באריכות דבריו).

וכיוצא בזה היה עושה הרב הגדול מאריה דארעא דישראל הרב המג"ן רבי משה גלאנטי השני רבה של ירושלים ת"ו, לרמוז דרשות רז"ל בגימטריא של הפסוק. ונדפס להרב ז"ל קונטרס בזה בסוף ספר קרבן חגיגה, אשר בלי בלוי זמן וטורח כמעט היה שורה עליו רוח חכמה לכוון דרשות רז"ל בגימטריא של הפסוק, כמו שהעיד עליו נכדו הרב המג"ח שם. והביא בספר כנפי יונה שאם יעלה רמז בפסוק בראשי תיבות וסופי תיבות וגימטריא בכיון למספר שמות הקודש ועניינים עליונים מה טוב ומה נעים" ע"ש.

(ועיין עוד בשם הגדולים חלק הספרים - מערכת צ' אות ט"ז, וכן במערכת ר' אות כ"ד).

ולאור כל דברי חז"ל הקדושים וגדולי ישראל לדורותיהם ראינו לנכון להגיש לפני לומדי הזוהר ישראל הקדושים, מעט מזעיר ממה שהתגלה לנו בסייעתא דשמיא רמזים נפלאים ועצומים לרמז על כוחו הרב של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א ותורתו – וכמו בת קול יוצאת מן השמים ומכרזת: הזהרו ברשב"י ובתורתו – וכל לומדי הזוהר הקדוש מתקשרים לנשמתו^א

[א] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים.... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוזהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב – צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה – שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "זחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

וביאר בעל היערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון – דרוש טז). וראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי.]

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג') פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוא אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי

בלי ספק ונשענים על כוחו הרב, ומכח לומדי ומפיצי הזוה"ק נבראים מלאכים לאלפים ולרבבות המלמדים סנגוריה על עם ישראל, ושכינתא עילאה חופפת על הבנים.

וכל ישראל חברים מקשיבים – אשר כבר אמרו בזוה"ק כאשר יהיה "כנישתא חדא" תיכף ובא "לציון גואל".

בספר בדי ערבות כתב לבאר הנאמר בתהילים (פרק ב' י"ב) **"נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו"**.

אפשר לבאר: **"נשקו בר"** מלשון **"ישקני מנשיקות פיהו"** שהלומד תורת הרשב"י מתדבק בנשמתו, "בר" נקרא תבואה מבוררת וזכה, שזה תורת הסוד, ועוד רומז לתורת הרשב"י מלשון "בר" בר יוחאי – למה "פן

דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתינ מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

וכן מובא בשם רבי יהודה החסיד, דהמדפיס ספרי החכם, בעולם האמת יוצא לקראתו ומקביל פניו, ומלמד עליו סנגוריא.

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

יאנף ותאבדו דרך" שהלימוד הזה משבית חרון אף מהעולם – ואם לא תלמדו לא תדעו להבין רצון ה' בתורה, שזהו, "ותאבדו דרך", אשר זה מביא ל-"כי יבער כמעט אפו" ח"ו – אשר על כן, "אשרי כל חוסי בו".

"אשרי כל חוסי בו" גימטריה: 653 + 12 אותיות + 1 כולל = 666

לימוד זוהר בשמחה + 3 התיבות = 666

ר' שמעון = 666

הרשב"י מגננו = 666

רצה לומר שעל ידי לימוד הזהר בשמחה מגין עלינו זכותו של התנא האלוקי הרשב"י זי"ע, ובזכות לימוד תורתו נגאל ברחמים גאולה פרטית וגאולת כלל ישראל, יראו ענינו וישמח לבנו אמן כן יהיה רצון. "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" בב"א.

לכן יתלהבו הלבבות וישמחו החברים בידעם שתורתם ומעשיהם עושים פירות – ובזכותכם נזכה לרחמי שמים מרובים – "ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" במהרה בימינו אמן.

ונברך בברכת התורה ושמחת לומדיה את כל היהודים הקדושים החפצים בקרוב הגאולה ברחמים בקרוב במהרה דיין.

סֵפֶר גִּימְטְרִיאוֹת הַזֶּהֶר

סידרנו הגימטריאות על פי סדר האל"ף בי"ת
ובאו הביאורים על זה בקצרה למען ירוץ הקורא בו

אות א'

1. אברכי כוללים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (717) כמנין 👈

תיקון העולם

[ביאור: זהו תיקון העולם]

2. אדרא קדישא

👉 בגימטריא (621) כמנין 👈

איש יקר

[הלומד אידרא קדישא הוא איש יקר]

כל אויבי היהודים ימותו

[בזכות לימוד האדרא ניצל]

3. אדרא רבא זוטא קדישא

👉 בגימטריא (853) כמנין 👈

בני יפת גמר ומגוג (בראשית י, ב)

[בלימוד האידרות ניצל ממלחמת גוג ומגוג]

4. אור הזוהר

👉 בגימטריא (430) כמנין 👈

צדיק יסוד עולם

[שכל הדבק בתורת הרשב"י זי"ע הוא מעמיד את העולם]

יהודי פשוט

[כל יהודי פשוט הלומד זוהר נחשב לצדיק יסוד עולם, ועוד שאפילו

הפשוט ביותר חייב ללמוד זוהר הקדוש]

עיקר הגאולה

[תלוי באור הזוהר]

אל קעידה בארה"ב

[הזוהר מציל מהם]

נפש

[יסוד הנפש - אור הזוהר]

חיים חדשים

[שהלומד זוהר זוכה לחיים חדשים]

חידוש אמונה

[זוכה לחידוש האמונה, ועוד שזהו עיקר האמונה, ומי שלא לומד חסר לו

אמונה]

היהדות

[זהו עיקר היהדות]

טיפול ברגליים

[והוא רפואה לרגליים, ועוד הוא תרופה לדור הרגליים - עיקבתא דמשיחא]

5. אחינו בני ישראל לומדים זוהר

👉 בגימטריא (1026) כמנין 👈

תורה קדושה

[חיוב מהתורה ללמוד זוהר הקדוש]

העולם בפני תיקונו הסופי

[באחדות ולימוד הזהר הקדוש יתוקן העולם בשלימות]

6. אלף סיומי זוהר

👉 בגימטריא (455) כמנין 👈

טוב וחסד ירדפוני

[שכל הזוכה לארגן ולסיים אלף סיומים של הזהר הקדוש, ובאחדות ישראל אפשר בקל לזכות לכך, מובטח לו ש"אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי"].

אות ב'

7. ביאת המשיח בזכות הזוהר

👉 בגימטריא (1434) כמנין 👈

לקראת בואו של משיח

[שזוהי ההכנה הטובה ביותר לבואו של המשיח - לימוד הזהר].

ישראל יגאלו בזכות האבת

[ואז יזכו כל ישראל לעורר זכות אבות ולגאולה שלימה].

8. בחורי הישיבות לומדים זוהר

👉 בגימטריא (1307) כמנין 👈

תקנת השבים

[זוהי תקנת השבים ותיקון חטאת נעורים]

תרומה לביטחון ישראל

[ואכן בחורי ישראל הלומדים זוהר הקדוש, הם התורמים האמתיים לביטחון ישראל, וחובה על חייל לשאת בכיסו זוהר הקדוש, וללמוד בו, ומובטח לו שישוב לשלום לביתו, וזכות לימוד הזוהר תגן גם על חבריו, ועל עם ישראל].

9. בלימוד הזהר ננצח את הערב רב

👉 בגימטריא (1387) כמנין 👈

פצצת אטום אירנית

[הפצצת אטום בגלל הערב רב, והזהר מציל ומגן].

אות ד'

10. דור המשיח והזוהר

👉 בגימטריא (802) כמנין 👈

שכר מצוה מצוה

[בכך זוכה לעלות ורק לקיים מצוות, ובלמוד הזוהר נזכה לדור שכולו זכאי].

חייב להתקרב לה'

[הלומד זוהר, אוטומטית, חייב להתקרב לה'.]

חנניא מישאל ועזריה

[כמו שהם ניצלו מכבשן האש, כך כל הלומדים זוהר ינצלו מאש בעולם הזה, ומאש של גיהנום].

מחלת הסרטן

[ינצלו ויתרפאו החולים].

מקרי מות

[מגן שלא יהא מקרה מות ח"ו].

אות ה'

11. הדור האחרון הזהר והאדרות

👉 בגימטריא (1330) כמנין 👈

נצח ישראל לא ישקר

[זה נצחיות עם ישראל שלומדים זוהר הקדוש].

אלו יצליחו ויחיו באהבה ואחווה שלום ורעות

[הלומדים זוהר הקדוש הם יצליחו ויחיו באהבה ואחווה ושלום ורעות].

12. הזהר תורת הסוד

👉 בגימטריא (1304) כמנין 👈

המשכן משכן העדת

[בלימוד הזהר והסוד בונים משכן לשכינה הקדושה].

13. היהודים מתאחדים בזוהר הקדוש

👉 בגימטריא (1218) כמנין 👈

ארץ ישראל שלנו

[רק כך נזכה לארץ המובטחת בשמחה ובנחת].

14. הזכות בהפצת הזוהר

👉 בגימטריא (1238) כמנין 👈

ואברך מברכין ומקללך אאר ונברכו

[מפיצי הזוהר ומזכי הרבים המתנהגים כאברהם אבינו עליו השלום - אחד היה אברהם - יזכו לברכת אברהם].

15. הליטאים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (453) כמנין 👈

הקל קול יעקב

[ואז לא יהיו הידיים ידי עשן] [זאת אומרת שהבטחה של הקול קול יעקב היא בלימוד הזוהר, ולכן גם הליטאים שמחביאים את לימוד הזוהר חייבים ללמוד זוהר ברבים, כמו גדולי ישראל ובראשם הגר"א, רבי ישראל סלנטר, החפץ חיים, החזון איש ועוד צדיקים, ובכך יהיה "וגבר ישראל"].

16. הצדיק המקובל בניהו שמואלי

והזוהר

1. 👈 בגימטריא (1081) כמנין 👈

אנא שבו בתשובה

[הוא המזכה הרבים הגדול שמעורר את כולם ללמוד זוהר הקדוש, ובכך חוזרים עם ישראל בתשובה].

17. הצדיק המקובל בניהו שמואלי והאדרא קדישא

👉 בגימטריא (1484) כמנין 👈

רזי התורה עם ישראל

[שמלמד ומפיץ את תורת הסוד לעם ישראל].

אות ז'

18. זוהר הקדוש

👈 בגימטריא (633) כמנין 👉

תהיה בריא

[על ידי הזוהר תהיה בריא]

יותר טוב

[תלמד זוהר ויהיה לך יותר טוב]

גוב האריות

[וכך ינצלו מגוב האריות כדניאל בשעתו, הן ברוחניות והן בגשמיות].

ראוי לפרסום

[שכל אחד צריך לפרסם בגדול את הזוהר הקדוש].

19. זוהר בשבת בשמחה

👉 בגימטריא (1277) כמנין 👈

רעידת אדמה בישראל

[הלומד זוהר בשבת בשמחה, ששעה נחשב למליון שנה תורה בחול - (עיין מאורות הזוהר ח"א) זה א. מציל מרעידת אדמה בישראל. (וכולם זוכרים מה שקרה בצ"לה, בהודו, ובאירן, ובעולם, רח"ל). ב. כשכך יעשו כל היהודים, וילמדו זוהר בשבת בשמחה, נחשב כרעידת אדמה רוחנית ובוודאי מיד יבוא משיח צדקינו].

20. זוהר בשבת בשמחה במנין

👉 בגימטריא (1429) כמנין 👈

ישראל יגאל בזכות אבות

[אבות הקדושים יבקשו את הגאולה, ועם ישראל יגאל במהרה בזכות הזוהר].

21. זקנים עם נערים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (1035) כמנין 👈

ויפה שעה אחת קודם

[שצריך להזדרז להירשם בספר החיים].

כובש את יצרו

[“איזהו גיבור הכובש את יצרו” - ולכן גם הזקנים שכביכול יש להם דעה, וגם הנערים שיש להם תסיסת היצר, כולם בלימוד הזוהר ינצחו את היצר הרע, ויתעלו בקדושה].

אות י'

22. ילדי ישראל לומדים זוהר

👉 בגימטריא (943) כמנין 👈

שולח לכם את אליה הנביא

[כשילדי ישראל הטהורים "הבל פה שאין בו חטא" ילמדו זוהר הקדוש, מיד השם יתברך שולח לנו את אליהו הנביא לגאולנו, ועוד הרוצה לזכות לגילוי אליהו הנביא זכור לטוב, ילמד עם ילדיו הטהורים זוהר הקדוש].

23. ילדי צאן קדשים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (997) כמנין 👈

ואני תפילתי

[אם רוצה אתה שתתקבל תפילתך, למד עם ילדי ישראל זוהר הקדוש, וזוהי סגולה לקבלת התפילה].

24. ישיבה חדא בלימוד הזוהר

👉 בגימטריא (655) כמנין 👈

אנא בכח גדולת ימינך

[ישיבת לימוד זוהר הקדוש באחדות ואהבה, מגביר את החסדים העליונים, ואז "ימין ה' רוממה, ימין ה' עושה חיל"].

25. ישועות הרשב"י

👉 בגימטריא (1309) כמנין 👈

שאלי שלום ירושלים

[ישועות הרשב"י עליו השלום שזוכים על ידי לימוד תורתו, להרבות שלום ושלמות ירושלים].

26. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש

👉 בגימטריא (1679) כמנין 👈

בסוכות תשבו שבעה ימים

[“וענן ה' עליהם יומם”, שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי במות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].

אות כ'

27. כוח לומדי הזוהר

👉 בגימטריא (347) כמנין 👈

מלך עז פנים

[כוח לומדי הזוהר מנצח את מלך עז פנים].

ארמילוס

[ואת ארמילוס הרשע].

נאסראלה

[ואת נסראלא].

אירופים

[ואת שונאי ישראל בני עשו וישמעאל].

חג פורים

[ואז יחגוג עם ישראל את הניסים והנפלאות, וכמו בחג הפורים נזכה ונראה את כל האותות והמופתים הנפלאים].

28. כולנו מתנדבים להפצת הזוהר

👉 בגימטריא (1486) כמנין 👈

ימית את הרשעים

[ובזה ימותו כל הרשעים וינצלו הצדיקים].

29. כל יהודי לומד זוהר

👈 בגימטריא (383) כמנין 👉

א-ל ארך אפים

[בזה שכל יהודי לומד זוהר הקדוש, זוכים למידת "א-ל ארך אפים"].

30. כל יהודי ויהודי לומד זוהר

👈 בגימטריא (424) כמנין 👉

האידרא רבא

צדיק טהור

[הלומד האדרא והזוהר נחשב צדיק טהור]

משיח בן דוד

[בזכות שכל יהודי ויהודי לומד זוהר הקדוש ובזכות לימוד האידרא יבוא משיח בן דוד].

אות ל'

31. לימדו זוהר ברציפות

👉 בגימטריא (1096) כמנין 👈

ליהודים היתה אורה ושמחה

[לימדו זוהר ברציפות ובזכותכם "ליהודים היתה אורה ושמחה"].

32. לימוד זוהר בשבת

👉 בגימטריא (1012) כמנין 👈

אנרגיה גרעינית

[זהו האנרגיה הגרעינית האמיתית, ומציל מפצצת אטום. כולם יודעים שיש מרכז לאטום בסביבות בית שמש, והאמת ש"מפעל הזוהר העולמי" שנמצא בבית שמש הוא מרכז האטום האמיתי, שמגן על עם ישראל - זה כנגד זה].

33. לימוד הזוהר במירון

👉 בגימטריא (621) כמנין 👈

כל אויבי היהודים ימותו

[תלמדו זוהר במירון ואז כל האויבים ימותו].

34. לימוד אדרא רבא וזוטא במירון

👉 בגימטריא (836) כמנין 👈

יום כיפורים הקדוש (עם הכולל)

[הרוצה לקבל קדושת יום הכיפורים ולכפר כל העונות אפילו באמצע השנה, ילמד האידרות הקדושות במירון בשמחה, כמו שכתב הרשב"ם בפירושו במסכת ב"ב דף קכ"א ע"א, ד"ה יום שנתנו בו לוחות האחרונות: י' בתשרי הוא יום הכיפורים נתרצה המקום בשמחה לישראל ואותו היום ירד משה והלוחות בידו, עכ"ל. ועל ידי שילמוד האדרא בשמחה יזכה שהקדוש ברוך יכפר עונותיו בשמחה].

ועוד אפשר לבאר על פי דברי ליקוטי הלכות, וז"ל: הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שפמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתני הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום. (הלכות ראש השנה הלכה ו)

מכאן רואים שכח הרשב"י לתשובה גדול כמו יום הכיפורים.

35. לימוד האדרא במירון

👉 בגימטריא (609) כמנין 👈

שלום וברכה

[לימוד האדרא במירון יביא עלינו ברכה ושלום].

36. לימוד האדרא בציון הרשב"י

👉 בגימטריא (976) כמנין 👈

אלעזר בר שמעון

[לימוד האדרא אצל הרשב"י עליו השלום, מעורר גם את זכות בנו התנא האלוקי רבי אלעזר זי"ע].

נטורי קרתא

[לומדי הזוהר הם שומרי העיר האמתיים].

קריעת ים סוף

[זיווגים ופרנסה]

[בלימוד הזוהר והתקשרות לנשמת הרשב"י, ה' יקרע להם את הים, וזוכים לזיווגים אמתיים משורש נשמתם, כי הרשב"י הוא השדכן, ולפרנסה ברויח ובשפע, כי הם סמוכים על שולחן הרשב"י].

37. לימוד הזוהר תיבת נח

👉 בגימטריא (1183) כמנין 👈

שתהיה לנו שנה טובה

[בזכות לימוד הזוהר נזכה לשנה טובה ומבורכת, וכדאי מאוד שכולם ילמדו זוהר הקדוש על השולחן בראש השנה, לסימן טוב והצלחה לכל השנה]

ודויד בן ישי מלך על כל ישראל

[באמת לימוד הזוהר הקדוש הוא תיבת נח, כמו שכתוב בזוהר הקדוש, וכמו שרבנו הרמח"ל זי"ע, מחייב אותנו להתמיד בלימוד הזוהר שהוא כתיבת נח, להצלת עם ישראל, ובזכות זה נזכה למלכות דויד בן ישי, בב"א].

38. ללמוד אידרות בשבת

👉 בגימטריא (1435) כמנין 👈

ישראל יגאלו בזכות אבות

[לימוד האדרא בשבת מעורר זכות אבות ומחיש הגאולה].

39. ללמוד האידרות בשבת

👉 בגימטריא (1440) כמנין 👈

שלום שלום לרחוק ולקרוב

[לימוד האדרות בשבת מחזיר את ישראל בתשובה ומרבה שלום] [וידוע דברי רבי ישראל מסלנט זי"ע כשיהודי מתחזק כאן, גם יהודי בקצה העולם חוזר בתשובה].

תגידו שלום על ישראל

[תלמדו את האדרות בשבת, כמו שסיפר הרב הצדיק המקובל הר"ר בניהו שמואלי שליט"א (ראש ישיבת נהר שלום) מפי מו"ר ועט"ר זקן המקבלים המקובל האלקי כמהר"ר יצחק כדורי זללה"ה ששמע מפי המקובל האלקי ח"ר סלמאן אליהו זצ"ל שהיה קורא כל ה"אדרא רבא" בכל שבת קודש, ושאל אותו מפני מה עושה כן והשיב לו שכל "עץ חיים" לרבנו האריז"ל מקורו ב"אדרא רבא" וברגע שאני קורא ה"אדרא רבא" הוא כמו שאני חוזר על כל הספר הנורא "עץ חיים" לרבנו האריז"ל, זיע"א, ובגלל זה תביאו ברכה ושלום על ישראל].

אות מ'

40. מאורות הזוהר

👉 בגימטריא (876) כמנין 👈

תיבת נוח

[זהו התיבת נוח של עם ישראל]

מרן עובדיה יוסף שיחיה

[זכות מרן שליט"א שבזכות עמלו בתורה בלי הפסק, וכל תורת הסוד שגור על לשונו [נודע מבזמן רבנותו בקהיר על ידי הבנים והנכדים של אחד הרבנים החשובים מקהילת "אהבה ואחווה" (בשנים תש"ז - תש"י) שהיה שוקד ומתמיד בלימוד הזוהר הקדוש ותורת הסוד, לבד משקידתו על כל חלקי פרד"ס התורה - ופעם אמר דרשה בישיבת המקובלים וכולם התפעלו לראות איך שכל העץ חיים שגור על לשונו בעל פה], מגן על הדור כולו, ולאורו נלך לקבל פני משיח צדקינו בב"א].

41. מלמדים עם נערים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (992) כמנין 👈

עול מלכות שמים

[בלימוד הזוהר נקבל עול מלכות שמים וזוכים ליראת שמים אמיתית].

רפא חולי עמו ישראל

[בלימוד הזוהר ממשיך רפואות לכל עם ישראל].

42. מעשים טובים זה רק הזוהר

👉 בגימטריא (1062) כמנין 👈

אוהב שלום ורודף שלום

[להרבות זכיות ולהרבות שלום, למד זוהר!!!].

43. מפעל הזוהר העולמי

👉 בגימטריא (604) כמנין 👈

ישראל סבא

[לך בדרך ישראל סבא, ולמד זוהר, וזכה לאחרים שילמדו].

אור וישועה

[כל השותפים ב"מפעל הזוהר העולמי" מביאים לעולם אור וישועה].

אות ס'

44. סיום האידרות

👉 בגימטריא (742) כמנין 👈

קץ כל בשר

[למד וסיים האידרות ובכך תינצל מ"קץ כל בשר", ועוד שעל ידי כן תזכה לתיקון השלם].

אדום ישמעאל עמלק

[מגן מאדום ישמעאל וקליפת עמלק, כמו שכתוב שבסוף הגלות יתחברו אדום וישמעאל ועל ידי לימוד האידרות נינצל]

השפעה האירני

[מבטל כל השפעת האירונים שיתבטלו כעפרא דארעא].

45. סיום ספר הזוהר

👉 בגימטריא (679) כמנין 👈

יחי עם ישראל

[מזל ישראל יעלה מעלה מעלה בזכות סיומי ספר הזוהר הקדוש].

46. ספר אדרא רבא וזוטא קדישא

👈 בגימטריא (1193) כמנין 👉

מקרבת את הגאולה

[למד האדרות הקדושות ותקרב את הגאולה].

גוג ומגוג ומשיח צמח בן דויד המלך ומקדש

[בלימוד האדרות הקדושות נזכה להינצל ממלחת גוג ומגוג, ולהתגלות ולניצחון המשיח ובנין בית המקדש בב"א].

47. ספר זוהר אדרא רבא וזוטא

קדישא

👈 בגימטריא (1411) כמנין 👉

ואתם תחרישון

[התורה אומרת "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון", "תחרישון" מלשון רחשי מרחשי שפתותינו, שכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש והאדרות, ובזכות זה "ה' ילחם לכם"].

אות ע'

48. עם ישראל לומדים זוהר ביחד

👉 בגימטריא (1023) כמנין 👈

שלום על ישראל

[כשעם ישראל באחדות לומדים זוהר הקדוש מביאים שלום].

אות ק'

49. קול הזהר

👈 בגימטריא (353) כמנין 👉

מרפא לב

[הלומד עם "קול הזהר" וכן הלומד זוהר בקול, הוא מרפא את הלב לכל הצרות והדאגות]

רפא ללבי

[לימוד הזהר בקול רפואה ללב שלא יחלה ויהיה תמיד בריא אולם].

אור עולם

[קול הזהר הוא אור העולם שמאיר לעולם כולו וכמו שאמרו חז"ל על בית המקדש (בבא בתרא דף ד' ע"א): "ילך ויעסוק באורו של עולם דכתיב: "ונהרו אליו כל הגוים", שנקרא אורו של עולם]

סגלה מכל העמים

[בלימוד הזהר יתקיים בנו הפסוק (שמות יט ה') "וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקִלִּי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ".]

סוד הוי"ה ליראיו

[הוא סוד ה' ליראיו והלומדים יזכו לגלויים רוחניים]

שמחה

[בלימוד הזהר זוכים לשמחה, ושמחה מביאה לרוח הקודש].

הגיע הזמן להחליף

[להחליף את הדמיונות באמונה בדברי חז"ל, ולהתחיל ללמוד זהר].

הקב"ה מלך העולם

[בלימוד הזהר תדע ותחוש שהקב"ה מלך העולם, ועוד אם מאמין אתה שה' יתברך מלך העולם, רוץ ללמוד זהר כי זה רצונו יתברך ויתעלה].

50. קול הזהר

👉 בגימטריא (359) כמנין 👈

עם פלסטיני

[בלימוד הזהר ננצח את ישמעאל הפלסטיני]

חג שמח

[כתוב בזוהר הקדוש (חלק א דף ע' ע"ב), וזמין קב"ה לאנהרא לסיהרא, ולאפקא לה מחשוכא בגין ההוא חויה בישא, כמה דכתיב (ישעיה ל כו) "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעַתִּים כְּאֹרֶךְ שְׁבַעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ ה' אֶת שִׁבְרֵ עַמּוֹ וַיִּמְחָץ מִכְּתוֹ יִרְפָּא", מאי אור, ההוא אור דגניז ליה קב"ה בעובדא דבראשית, עכ"ל. וכל הימים יהפכו לימים טובים ונזכה לחג שמח בביאת המשיח, בב"א].

ומבואר בפתחי שערים (נתיב פרצוף א"א - פתח ל), וז"ל: וע"ז נאמר, והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים גו', שעכשיו הלבנה אין לה אור מעצמה רק ע"י החמה, ושלימותה היא כאשר היא באה בפניה נגד החמה במילוי הלבנה, וחסרונה ע"י שהיא מתרחקת

מן החמה. וכן בכל שית אלפי שנין שאין אורות חדשים בנוקבא עצמה רק במה שבאה בזיווגה עם ז"א ומקבלת ממנה (מן החמה שהיא הז"א) אור החסדים, אבל באלף הז' אז הנוקבא סוד הלבנה יהיה לה אור מעצמה, במה שאור החמה סוד התיקונים שנעשו בשית אלפי שנין, שהיא שליטת הדכורא בחינת חמה, יעלו למדרגת בינה, והם יוסיפו בנוקבא עצמה אור, בסוד הארת בינה, שהיא שביעאה עלייהו, והוא אור שבעת הימים.

אות ר'

51. רבי שמעון בר יוחאי רבי אלעזר

👉 בגימטריא (1435) כמנין 👈

ישראל יגאלו בזכות אבות

[כמו שכתוב בגמרא סוכה (דף מ"ה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן, עכ"ל. ובזכות הנדבקים בתורת הרשב"י זי"ע נגאל במהרה [ברחמים].

אות ש'

52. שבטי ישראל לומדים זוהר

👉 בגימטריא (1210) כמנין 👈

פשט רמז דרש סוד

[יש בתורה ארבעה חלקי פרד"ס ובהתאחדות כל שבטי ישראל בלימוד הזהר הקדוש, זוכים לקבל את חלק נשמתו בתורה בכל חלקי הפרד"ס].

אות ת'

53. תשובה עם ספר הזהר

👉 בגימטריא (1386) כמנין 👈

הקב"ה הוא אוהב רק אותי

[תחזור בתשובה ותלמד זזה"ק ובכך תזכה לאהבת ה' יתברך, ודע שכל הלומד זוהר נקרא בן יחיד אצל ה' יתברך, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בבחינת בן].

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברכיע, כמו שאמרו (בתקוני זהר וברעיא מהימנא): אם קבנים אם פעבדים, מאן דאוליף רזין דאורייתא, איקרי בן למלכא ולמטרוניתא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנזי דמלכא לאשתעשעא ולקשט, וקודשא בריך הוא אשתבח ליה בפמליא דיליה, עד כאן לשונו. (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')

54. תשובה רק עם ספר הזוהר

👉 בגימטריא (1686) כמנין 👈

כל עוד הנר דולק אפשר לתקן

[נצל כל רגע ולמד זוהר הקדוש ובכך תתקן את נשמתך ותאיר עיני ישראל].

55. לימוד זוהר

👉 בגימטריא (308) כמנין 👈

ביליונר

[העשיר הגדול ביותר בעולם הוא הלומד זוהר הקדוש].

נחמן בן פייגה

[רבינו הקדוש זצ"ל צוה לכולם ללמוד ולסיים את הזוהר הקדוש בכל שנה].

מסחר

[הסוחר האמיתי לא יבזבז את זמנו, וילמד בזוהר הקדוש ויזכה אחרים ללמוד, ויזכור דברי שלמה המלך במשלי (פרק ג יג-יח) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה: כִּי טוֹב סְחָרָה מְסָחֵר כֶּסֶף וּמְחָרוֹץ תְּבוּאֶתָהּ: יִקְרָה הִיא מְפַנֵּינִים וְכָל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָּהּ: אַרְבֵּי יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְאוּלָה עֶשֶׂר וְכְבוֹד: דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי נֶעִם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּיחַ מְאֹד].

הצופן הגנטי

[לכל יהודי טמון עמוק בצופן הגנטי לימוד הזוהר].

56. אני לומד זוהר

👉 בגימטריא (359) כמנין 👈

חג שמח

[אתה רוצה לזכות לחג שמח, תלמד זוהר, ולא ניתנו ימים טובים לישראל אלא כדי שיעסקו בתורה].

אדם נדיב ורחב לב

[מי שהוא נדיב ורחב לב הוא לומד זוהר הקדוש, שמנדב זכויות לאין קץ לעם ישראל, ובזכותו יבוא משיח צדקינו בב"א]

במיטב הארץ

[כתב בספר ראשית חכמה - (שער הקדושה - פרק שביעי יא) "רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחדסו", על הקמים בחצות לילה וממתינים עד היום לקבל חוט של חסד. - הרי מבואר מהמאמרים האלו החיוב המוטל הרי על העוסק בתורה מחצות לילה ואילך לקשר לילה ביום, וכן מבואר עוד שם (זוהר פרשת ויקרא דף כה סוף ע"א) זה לשונו, וכד אתער איילתא קדישא ברוח צפון נחתא וקם ההוא זכאה דקני לה ואתגבר כאריא תקיפא באורייתא עד דאתי צפרא ואזיל בההיא איילתא קדישא לאתחזאה קמי מלכא לקבלא חד חוטא דחדסד, עד כאן לשונו.

הרי מבואר יותר בבירור ואמרו וקם ההוא זכאה דקני ליה ביאר מורי ע"ה דבר גדול בדבריו אלו, שצריך שתהיה קימת חצות להתקשר בשכינה כאדם המקנא לאשתו שאינו רוצה שתפרד אהבתה ממנו ואין הנאה אלא מצד האהבה, כן הצדיק מקנא שאינו רוצה שתפרד השכינה ממנו ותעזוב אותו ותפרד אהבתה ממנו, ולכן מרוב האהבה שיש לו בה קם לעשות רצונה לעסוק בתורה שעל ידי עסק התורה הוא זווגה ובלי ספק שמי שיקום לעסוק בתורה בחשק אהבה זו הנזכרת לא יבא לו שינה.

ולזה אמר הרשב"י ע"ה בדבריו ואתגבר כאריא תקיפא עד דאתי צפרא, והקם בחצות הוא דוגמת צדיק העליון לסוד הזווג,

וכן פירשו בזוהר (פרשת אמור דף צ ע"א) על פסוק (תהלים קיא, ה) טרף נתן ליראיו, זה לשונו, מהו טרף נתן ליראיו אלא כי כתיב (משלי לא, יב) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה, מהכא אוליפנא דכל בר נש דלעי

באורייתא בליליא וקם בפלגות ליליא בשעתא דכנסת ישראל אתערת לאתקנא ביתא למלכא והאי אשתתף בהדה והאי אקרי מרי מלכא ויהבין ליה כל יומא מאינון תקוני ביתא, הדא הוא דכתיב ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה, מאן ביתא דכל אינון דמשתתפי בהדה בליליא אקרון ביתה בני ביתה ובגין כך טרף נתן ליראיו, מהו טרף, טרף ממש דאיהו ונטלא מאתר רחיקא עילאה, דכתיב (שם לא, יא) ממרחק תביא לחמה, ומאן זכי להאי טרף סופיה דקרא אוכח דכתיב יזכור לעולם בריתו, מאן דאשתדל באורייתא לאשתתפא בהדה בליליא, ולא עוד אלא דצדיק חד עילאה אית ליה לקודשא בריך הוא, והוא אשתתף בהדיה וירתין תרווייהו לכנישתא דישראל (תהלים לז, כט) **וצדיקים ירשו ארץ**, עד כאן לשונו. והטעם שיזכו לסוד הטרף הנזכר במאמר הקמים בחצות מפני שהיא מדה כנגד מדה, כמו שהם גורמים להמשכת הברכות ממקום הקדוש כדכתיב שאו ידיכם קודש, כמבואר בזוהר (פרשת ויקרא דף יג, ע"א) כן ראוי שינתן להם מזונם משם ומכלל הן אתה שומע לאו. הרי מבואר המעלה הגדולה שיש לעוסק בתורה מחצות ואילך ומקשר לילה ביום. וכן ביארו עוד בזוהר (פרשת תרומה דף קלא ע"א) שיש שבח לתפלת שחרית כאשר האדם מחבר עמה תורת עסק הלילה, אמר שם שכאשר מגיע עת הבוקר כדין כרוזא קדים וקרי אתעתדו קדישי עליונים אינון דמבחן למאריהון אתתקנו בשבחי דיממא, כדין אתפרשו יממא מן ליליא, זכאה חולקיה מאן דקם מגו תושבחתא דאורייתא דלעי בליליא בההוא זמנא צלותא דצפרא, עד כאן לשונו. וכן מבואר גם כן במעלתו בריש פרשת ואתחנן, עיין שם, עכ"ל. - ולומדי הזוהר יזכו לירש במיטב הארץ].

57. אני לומד זוהר הקדוש

👉 בגימטריא (774) כמנין 👈

אהבה בריאות וממון

[הלומד זוהר הקדוש זוכה להיות אהוב למעלה ונחמד למטה ויבורך בשפע ובריאות בכל עניוין].

58. גם אני לומד זוהר ביחד

👉 בגימטריא (426) כמנין 👈

שינוי האדם

[לימוד הזוהר הקדוש באחדות חברים משנה את האדם לטובה ונהיה ממש בריאה חדשה].

ביעור חמץ

[בלימוד הזוהר הקדוש בחבורה מבער את החמץ הרוחני].

יין משובח

[אין לך יין עתיק ומשובח (יין גימטריה "סוד") כלימוד הזוהר הקדוש].

59. אני לומד זוהר ביחד

👉 בגימטריא (383) כמנין 👈

איש חסד

[אתה הגומל חסד האמיתי עם כל היהודים, וכל המזכה את הרבים זוכה להבטחת הרשב"י, ועיין זוה"ק פרשת תרומה דף קכ"ד ע"ב] ובזכותך לא עניים וצרות יתומים ואלמנות ונפדה מכל גזירות קשות ואכזריות, שכל הלומד זוהר הקדוש, ובפרט ברבים מרבה רחמים וחסדים לכל העולם וממשיך ישועות ונפלאות כמו שכבר צועקים מאות שנים כל גדולי ישראל (ראה אור הזוהר ותרווה נחת)].

הברכה מצויה

[תלמדו זוהר הקדוש ותגלו לכל ישראל את הזכות העצומה והנפלאה בלימוד הזוהר הקדוש, ותמיד תהיה הברכה מצויה בביתכם ובכל מעשה ידיכם].

קול ברמה

[אמר הנביא ירמיה (פרק לא יד-טז) "כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחַל מִבֶּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ. כֹּה אָמַר

ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אויב. וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתֶךָ נָאָם ה' וְשָׁבוּ בְּנִים לְגִבּוֹלָם". בלימוד הזהר הקדוש באחדות בקול ברמה יקויים ההבטחה של ה' יתברך לרחל אמנו וְשָׁבוּ בְּנִים לְגִבּוֹלָם, בב"א].

60. אני לומד הזוהר ביחד

👉 בגימטריא (388) כמנין 👈

הוי"ה ימלוך לעולם ועד

[בלימוד הזוהר ביחד תתגלה מלכות הוי"ה, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד].

אנחנו מאחלים לך מזל טוב

[כל המלאכים בשמים ובראשם משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זי"ע מאחלים לך מזל טוב וברכה והצלחה בכל העניינים].

שיח סוד

[הזוהר הקדוש הוא שיח סוד שרפי קודש מלאכי מעלה, ובזה יהיה לך כרטיס כניסה לגן עדן העליון, ורק לומדי תורת הסוד זוכים לגן עדן העליון].

61. אנו לומדי הזוהר ביחד

👉 בגימטריא (394) כמנין 👈

דע מה למעלה ממך

[אם אתה זוכר מה למעלה ממך בוודאי תלמד זוהר הקדוש, ועוד שעל ידי לימוד הזוהר זוכים ליראת שמים בחוש].

דרכי נעם

[כל הלומד הזוהר הקדוש מקבל נעימות נפלאה ומתיקות עצומה בכל החיים שלו].

הארגון היהודי הלוחם

[ארגון לומדי הזוהר הם הלוחמים האמתיים נגד קליפת הערב רב וכת דליה, ובלימוד זוהר הקדוש כוח הקדושה ינצח ויבוא משיח].

62. אנו לומדי זוהר ביחד

👉 בגימטריא (389) כמנין 👈

האיש החכם

[רק הלומד זוהר בתואר חכם (חסד לאברהם, עין הקורא נהר י"ג). וכתב החיד"א זי"ע: "אל תהיו כסוס כפרד", ותדעו כי כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, ונדרשת פ'ר'ד'ס, ומי שאינו מאמין בסוד נשאר פ'ר'ד'. (יוסף תהלות להחיד"א, תהלים לב, ט)]

סלמנדרה

[במסכת חגיגה (דף כ"ז ע"א): אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת בהן, קל וחומר מסלמנדרא, ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסך מדמה אין אור שולטת בו תלמידי חכמים שכל גופן אש דכתיב הלוא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה.

וברש"י סנהדרין (ס"ג ע"ב), ד"ה סלמנדרא - חיה קטנה שיוצאה מתנור שהאש בוערת בו שבע שנים, והסך מדמה אין האור שולט בו, ובאחז מצינו כתוב (מלכים ב' טז) גם את בנו העביר באש ולא מצינו לו בן אלא חזקיהו. וכל לומדי הזוהר הקדוש מוגנים ושמורים מפני האש הנורא בגיהנם, מפני שעוסקים בתורת ה' כדכתיב ירמיה (פרק כג ט) הֲלוֹא כֹה דִבַּרְתִּי כְּאֵשׁ נֶאֱמַר ה' וְכִפְטִישׁ יִפְצֹץ סֶלַע.

63. אני לומד הזוהר יחד

👉 בגימטריא (386) כמנין 👈

דוד בן ישי

[דוד המלך מחכה לכל יהודי שילמד זוהר הקדוש כדי שתשוב מלכות בית דוד למקומה בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו].

הבעש"ט

[מחכה לך שתלמד זוהר הקדוש כמו ששאל את המשיח אמתי קאתי מר, וענה לכשיפצו מעיינותיך חוצה, וכתוב באגרות קודש (חלק ט"ז ה'תתקע"ו) של כ"ק האדמו"ר האחרון מליובאוויטש, וזה לשונו: כיון שזהו הכרך השעה להפיץ המעיינות חוצה וביחוד בין אחינו הספרדים שיחיו... ובפרט במאור ואור פנימיות התורה שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות שלפני כמה דורות היה זה נחלת הספרדים לימוד הזוהר ועיני קבלה, עכ"ל. ועיקר ביאת המשיח תלוי בלימוד הזוהר ועיני קבלה].

חסידי ברסלב

[כל חסידי ברסלב לומדים זוהר בחבורה קדושה].

לגמול חסד עם כל אדם

[הרוצה לקיים דברי חז"ל על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים, בלימוד הזוהר מקיים שלשתם כאחד].

מיליון דולר

[לימוד שעה זוהר בשבת בשמחה שווה מליון שנה תורה פשט בחול]

סוף עמלק

[בלימוד הזוהר הקדוש נקיים מצוות מחיית עמלק ככתוב בזה"ק].

עוני הוי"ה עוני

[כל תפילותיך יתקבלו ברצון אם תלמד זוהר הקדוש]

רופא מומחה

[הרשב"י זי"ע הוא הרופא המומחה הגדול שמרפא גוף ונפש, ומתקן כל הגלגולים שעברו ושלא יהיו יותר, לכך זוכים לומדי זוהר הקדוש].

64. אני לומד הזוהר יחד

👉 בגימטריא (386) כמנין 👈

65. סלמנדרא

👈 בגימטריא (386 עם הכולל) כמנין 👉

חודש אלול

[כבר אמרנו למעלה שהזוהר הקדוש הוא הסלמנדרא שמגן ולכן מאוד נחוץ בחודש אלול להתחזק בלימוד זוהר הקדוש להתכונן לראש השנה].

משיח וודאי

[כבר אמרו בזוהר הקדוש "בדא יפקון מן גלותא ברחמי"].

שכינה

[הלומד זוהר הקדוש מקים שכינתא מעפרא]

רופא לכל חי

[ורופא כל חי זה הקב"ה, ישמרהו ככתוב (שמות פרק ט"ו כ"ו) "וַיֹּאמֶר אִם שְׂמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ". וכבר אמרו רבותינו שבלמוד זוהר הקדוש חוזרים בתשובה ומקיימים כל המצוות ביראה ואהבה, (ועיין אור הזוהר באריכות)].

66. חכמת הקבלה

👈 בגימטריא (610) כמנין 👉

דור שכולו זכאי

[הקדמה: ידוע מה שפסק הכף החיים (סופר), דהלומד זוהר הקדוש גם בלי הבנה נחשב לו כלימוד הקבלה, וכבר הבטיחו משה רבינו ואליהו הנביא לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע דבספר הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות ברחמים ובלי נסיונות, השם יזכינו יראו עינינו וישמח לבנו, בב"א.

אמרו חז"ל בגמרא סנהדרין, (וראה בספר שירה וזמרה) ביקש הקב"ה לעשות את חזקיהו המלך למשיח, ומפני שלא אמר שירה נפסד, וכל העולמות התחננו לפני השם יתברך על זה, ומבאר המהרש"א שם דמפני שלא היה כדורו של חזקיהו מדן ועד באר שבע אפילו תינוקות קטנים כולם ידעו את הלכות החמורות של טומאה וטהרה, ולכן היה דור שכולו זכאי, ומי יודע מתי יהיה שוב.

ואמרו כל הקדושים ובראשם המהרח"ו, הרש"ש, הרמח"ל והגר"א זי"ע דרק כאשר כולם ילמדו זוהר הקדוש תורת הסוד וחכמת הקבלה, אז תבוא הגאולה, ומוכן מפני שבזה יהיו דור שכולו זכאי, ולימוד חכמת הקבלה מביא לדור שכולו זכאי]

אתרוג

בארבעת המינים האתרוג הוא הכי מושלם, שיש לו גם ריח וגם טעם, ועוד דוד המלך נמשל לאתרוג שדומה ללב, וכל זה מרמז שבלימוד חכמת הקבלה יזכו לשלימות כאתרוג ויזכו למלכות דוד בב"א.

בלי עצבות

בלימוד חכמת הקבלה תגורש הסטרא אחרא שממנה העצבות כמו שביאר האר"י על התפילה, "והסר ממנו יגון ואנחה", ובשלימות הלימוד יזכה לששון ושמחה.

דרכי שלום

זהו דרך התורה של דרכי שלום.

האור שכולם

זהו האור הגנוז שבתורה שגנוז לצדיקים שבכל דור, ועתה על ידי לימוד הזוהר הקדוש יכול כל אחד לזכות לכך.

הבאנו שלום עליכם

בלימוד חכמת הקבלה יבוא שלום האמיתי.

הלהבה הנצחית

היא הבוערת בכל אחד ואחד ללא הפסק ללמוד את הזוהר הקדוש המאיר את הנשמה, ולימוד תורת הקבלה הוא עיקר חיותה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש דעל ידי לימוד הסוד זוכה לכל חלקי הנשמה שלו.

לחיות בעולם הבא

רק בלימוד חכמת הקבלה זוכה ליכנס לגן עדן העליון, ולחיות לעולם הבא, ולהרגיש עוד בחיותו בעולם הזה טעם גן עדן ומעין עולם הבא.

מעשר

כל אחד חייב להקדיש מעשר מזמונו ללימוד תורת הסוד, ועוד לעשר מזמונו לזכות אחרים ולהפיץ את הזוהר הקדוש, וכמו שאמר הגאון הקדוש רבי שמעון יהודה הכהן שקאפ זצ"ל, דכל מה שזכה לחלקי התורה וחידושיה הוא מחמת שעישר משמנו לזיכוי הרבים.

ועוד מעשר מלשון עשירות, שלימוד חכמת הקבלה ותורת הסוד סגולה לעשירות ברוחניות וגשמיות ולאריכות ימים. ודרשו בספרים הקדושים "מ'א'ש'ר שמנה לחמו, מ'לימוד א'מר ר'בי ש'מעון שמנה לחמו.

67. בלומדי זוהר הקדוש

👉 בגימטריא (725) כמנין 👈

אנחנו דור שכולו זכאי

בלימוד זוהר הקדוש אנחנו דור שכולו זכאי ומיד מגיע המשיח לגאולנו.

לארץ בוא יבוא שלום

ויבא שלום אמיתי על ארץ ישראל בב"א.

ארבע אמהות

בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו וזכות האימהות הקדושות יעמוד לנו ולכל זה נזכה על ידי לומדי זוהר הקדוש.

68. בלומדי הזוהר הקדוש

👉 בגימטריא (730) כמנין 👈

שיהיה שמחה אהבה בלב

כך מתרבה הקדושה והשמחה וכולם אוהבים זה את זה, ויש אחדות בלבבות, ומיד יבוא אליהו זכור לטוב לבשרינו בשורות טובות בגאולה השלימה בב"א.

69. לומדי הזוהר הקדוש

👉 בגימטריא (728) כמנין 👈

גמר חתימה טובה

כל לומדי הזוהר הקדוש יזכו לגמר חתימה טובה ולשנה נפלאה ובשורות טובות לכן רוץ ורשם בספר החיים של לומדי תורת חיים.

70. ללמוד זוהר במירון

👉 בגימטריא (636) כמנין 👈

סיום מסכת

הלומד זוהר במירון מתקשר לנשמת הרשב"י ונחשב ליומא טבא לרבנן ושמחתו גדולה כסיום מסכת.

ראש העין

רפואה לראש ולעין ועוד הוא נחשב לראש ועיני העדה שמציל את כלל ישראל.

ראש פנה

ממנו יתד ממנו פינה לכל דבר שבקדושה.

שיעורים

הרבו שיעורים בזהר הקדוש ונחשב לכם שאתם דבוקים ונמצאים כל הזמן אצל הרשב"י במירון.

שמחו צדיקים בהויה

אמרו חז"ל הקדושים, קבלת פני רבו כקבלת פני השכינה, ובלומדכם זוהר הקדוש במירון אתם צדיקים ושמחים ומשמחים וגורמים ליחוד העליון, ונחת רוח לפניו יתברך.

71. לימוד האידרות במירון

👉 בגימטריא (1024) כמנין 👈

בעזרת השם

אתה רוצה לעזרת השם בכל ענייך ברוחניות ובגשמיות תלמד את האידרות הקדושות.

זאת התורה

זאת חוקת התורה, לכל אחד ואחד ללמוד את האדרות הקדושות ועוד דכל תורת הסוד כלולה באדרות, כידוע מגדולי המקובלים.

חתונת כסף

מי שנכספה נפשו ונשמתו להיות חתן תורה אמיתי, ילמד את האדרות הקדושות ויזכה שנשמת הרשב"י תמליץ טוב בעדו בזה ובבא.

לולב אתרוג ערבה הדס

בעם ישראל יש ארבעה מינים של יהודים ומצוה לאגד ולאחד את כולם ורק כך יבוא משיח, ולימוד הזהר הקדוש מאחד את כל עם ישראל באמת.

נישואין מאושרים

הרוצה לזכות לנישואין מאושרים, צריך לשמח את השכינה הקדושה, ואין לך תיקון וקישוט להשכינה הקדושה יותר מלימוד הזהר הקדוש והאידרות, ועל כן זוהי חובה קדושה על כל יהודי.

רשע אבד מן העולם טובה באה לעולם

בלימוד הזוהר הקדוש והאידרות יאבדו כל הרשעים וכל המינים מן העולם וטובה וברכה יבוא על ישראל.

תוספי תזונה

אי אפשר לחיות בלי מזון לנשמה, והמזון הכי משובח והכי מעולה הוא לימוד הזוהר הקדוש.

72. לימוד האידרות בציון הרשב"י

👉 בגימטריא (1391) כמנין 👈

מזל טוב ליום הולדתך עד מאה ועשרים

אם תלמד את הזוהר הקדוש תזכה לתקן את כל ימך, ואז באמת תחיה עד מאה ועשרים שנה שכל החיים שלך יהיו מלאים בתורה. "כי הם חייך ואורך ימך"

עזרה לאישה חולת סרטן

השכינה הקדושה בצער ואין שם על לב, ובתיקון השכינה הקדושה, שזה נעשה על ידי לימוד תורת הרשב"י זוכים לכל הרפואות שבעולם "ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתים במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך. (שמות ט"ו כ"ו).

73. לימוד הזוהר הקדוש בשבת

👉 בגימטריא (1432) כמנין 👈

רק בריאות ואושר

הלומד זוהר הקדוש בשבת יזכה לרק בריאות ואושר, "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית ה' לארץ ימים" (תהילים כ"ג ו'), שבזכות שנשב בבית ה' לאורך ימים שהוא שבת קודש מעין עולם הבא, יזכה ל - "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי".

74. כמו אלף שנה תורה

👉 בגימטריא (1143) כמנין 👈

אריכות ימים ושנים

כל הלומד זוהר הקדוש בשבת קודש זוכה לאריכות ימים ושנים בעולם הזה ובעולם הבא.

חג שבועות שמח

כידוע דברי הבן איש חי והכסא מלך שהלומד שעה זוהר הקדוש בשבת נחשב כאלף שנה תורה, וממילא הוא לו כיום קבלת התורה ומגיע לו על זה חג שבועות שמח.

לידתו של המשיח

תלמד שעה זוהר הקדוש בשבת ויתנוצץ ותאיר ותתגלה נשמתו של משיח צדקינו בב"א.

75. לימוד הזהר הקדוש בשבת בלבד

👉 בגימטריא (1464) כמנין 👈

שהשם ישמח אתכם

הלומד זוהר הקדוש בשבת ושומר על קדושת השבת גם בדיבור יזכה לשמחה אמיתית מהשם יתברך.

"מרפא כמו אלף שנה תורה"

הביאו רבותינו בעלי התוספות בגמרא שבת, את דברי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שאסור לדבר דיבורי חול בשבת קודש ולכן תנצל כל רגע בשבת ללימוד זוהר הקדוש ותזכה לרפואת הנפש ורפואת הגוף ויחשב לך בשמים כל שעה כמו שלמדת תורת הנגלה אלף שנה.

76. בזוהר קדוש שעה בשבת

👉 בגימטריא (1709) כמנין 👈

לכל בשרו מרפא ותיקון מיוחד לכל היהודים

לימוד זוהר הקדוש בשבת מתקן את כל נשמות היהודים מכל הגלגולים, החיים, ולהבדיל גם הנפטרים, ומיד יבוא משיח.

77. וכולם מקבלים עליהם ללמוד זוהר הקדוש

👉 בגימטריא (1222) כמנין 👈

מאחל חג שבועות שמח

כשכל היהודים יקבלו בקבלה אמיתית ללמוד זוהר הקדוש באחדות גמורה הוא כמו קבלת התורה בהר סיני.

וכתוב בזוהר הקדוש פרשת פנחס (דף רמ"א ע"ב): אֶתּוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וּשְׂאֵר חֲבֵרֵיִיא, וְאַשְׁתַּטְּחוּ קַמֵּיהּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֶלְמַלָּא לֹא אֶתְמַסֵּר אוֹרֵייתָא בְּטוֹרָא דְסִינֵי, אֶלָּא דְאָמַר קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, הָא בְּרִי יוֹחָאי אוֹרֵייתָא וְסִתְרִין דִּילֵי, דִּי לְעֵלְמָא.

[לשון הקודש]: בָּאוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וּשְׂאֵר חֲבֵרֵיִיא וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אִם לֹא נִמְסְרָה הַתּוֹרָה בְּהַר סִינֵי, אֶלָּא שְׁהִיָּה אוֹמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי בֶן יוֹחָאי הוּא הַתּוֹרָה וְהַסִּתְרִים שְׁלִי - דִּי לְעוֹלָם.

רפואת הגוף והנפש

בקבלת לימוד הזוהר הקדוש הוא קבלת התורה ורפואה לנפש ולגוף.

מזל אושר בריאות ואהבה

וזוכים למזל אושר בריאות ואהבה, אהוב למטה ונחמד למעלה.

78. וכולם מקבלים עליהם ללמוד זוהר הקדוש (עם הכולל)

👉 בגימטריא (1223) כמנין 👈

אליהו ומשיח מגיעים תיכף מיד לגאול

אחינו בני ישראל בואו וראו מה נשאר לכם, רק לקבל בהחלטה גמורה ללמוד זוהר הקדוש, ללא יוצא מן הכלל, גדולים וקטנים זקנים עם נערים, למדנים ופשוטים, חכמים ומקובלים, כמו שכבר אמרו כל גדולי הדורות שליט"א וזי"ע למאות ולא לפים, ובזה תבוא הגאולה תיכף ומיד, ומי לא רוצה שתבוא הגאולה רק הערב רב, על כן כל אחינו היהודים האמתיים בואו ונתאחד למען להקים השכינה ולסעדה ותבוא הברכה והגאולה בקרוב במהרה בימינו אמן ואמן.

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

מְאוּרוֹת הַזֶּהָר

וּבֹי"ב סֵפָרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "מְאוּרוֹת הַזֶּהָר"
- ב. סֵפֶר "הַתְּגִלּוֹת הַזֶּהָר"
- ג. סֵפֶר "אַגְרוֹת הַזֶּהָר"
- ד. סֵפֶר "הַרְמָח" לְוַהֲזֶהָר"
- ה. סֵפֶר "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ"
- ו. סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר"
- ז. סֵפֶר "הַצַּדִּיקִים וְהַזֶּהָר"
- ח. סֵפֶר "חֲשֻׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר"
- ט. סֵפֶר "קִבְלָתִי וְנוֹשְׁעָתִי"
- י. סֵפֶר "אֵלֶּה מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ"
- יא. סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֶּהָר"
- יב. סֵפֶר "מִצְדִּיקֵי הַרְבִּיבִים"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה קַבְּרֵי שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב" א'
ל'ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אורות הזהר

ובו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "תשובת הרשב"י"
- ב. ספר "נפלאות הזהר"
- ג. ספר "תהלות הזהר"
- ד. ספר "גאלת הרשב"י"
- ה. ספר "במחיצת הרשב"י"
- ו. ספר "מפעלות הזהר"
- ז. ספר "אור הרשב"י"
- ח. ספר "הזהר והערב רב"
- ט. ספר "זכותא דרשב"י"
- י. ספר "גימטריאות הזהר"
- יא. ספר "שער התקונים"
- יב. ספר "שירה וזמרה - בר יוחאי"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אלול שנת תש"ע לפ"ק

זֶה הַשֵּׁעַר לְהוֹצִיאֵם יְבוֹאוּ בּוֹ

סֵפֶר

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

הַמְּנַקֵּד

עֲנֵנִי לְמוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ

”תְּקוּנֵי הַזֶּהָר”

כָּלֵלִים יְסוּדִיִּים וְעַקְרִיִּים בְּעֵינַי
אֲמִירַת וְלְמוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים לְכֹל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִילוּ בְּשֵׁאִין
מְבִינִים כְּלוּם, וּבִפְרָט לִילְדִים קְטַנִּים.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעי"ק בית שמש תובב"א

הוצאה שלישית - אלויל תש"ע לפ"ק

לאוקמה שכינתא מעפרא ולגאולת עם ישראל בחסד וברחמים

לרפואה שלימה:

יעקב בן סאסי'ה צופיה | דניאל בן סאסי'ה צופיה
זמירה בת סאסי'ה צופיה

*

לזיווג:

אסתר בת סאסי'ה צופיה | סאסי יצחק בן סאסי'ה צופיה
מרים בת אסתר | שלמה בן זמירה ולאחיו ולאחיותיו
סאסי'ה צופיה בת הזמרלדה
להגדיל תורה ולהאדירה לשם שמים
פרנסה טובה והצלחה בכל העניינים

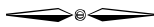
*

לאה בת סאסי'ה צופיה
לישוב הדעת ופרנסה טובה
ובראות לכל בניה

*

לרפואה שלימה:

יהודה בן הזמרלדה | מרדכי בן הזמרלדה
מזל טוב בת הזמרלדה
ולחזרה בתשובה הם וכל בנותיהם

צדקתם עומדת לעד

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת אבי מורי
ר' סאסי בן זולה גויטע ז"ל
ולע"נ אמי מורתי הזמרלדה בת סאסי'ה ע"ה
ולע"נ אליעזר בן הזמרלדה ז"ל
ולע"נ סאסי אסף בן כרמלה ז"ל

תהא נשמתם צרורות בצרור ההיים

מִפְתַּח הָעֲנִינִים לְסֵפֶר "שַׁעַר הַתְּקוּנִים"

- (א) פֶּלֶא יוֹעֵץ: למוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מִטְהַר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ – למוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ אֲפִילוֹ בְּאֵין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל וּמְרוּצָה לִפְנֵי הַשֵּׁם ..... ט
- (ב) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהר ..... ט
- (ג) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִפֶּשׁ, מֵאֲמֹר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא י
- (ד) הַזֶּהר וְתְקוּנֵים נִשְׁמַת הַתּוֹרָה ..... י
- (ה) הַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהר ..... י
- (ו) קִיּוּמוֹ וְקִבְלוֹ הַיְהוּדִים קָהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּיֻקוּנִים וְהַזֶּהר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעֵר וְעַד זֶקֶן ..... י
- (ז) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב: קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאֲמֹרֵי זֶהר ..... יא
- (ח) זֶהר הַכְּנָה לְתְפִלָּה ..... יא
- (ט) בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינוּת גוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֵּין תְּשׁוּבָה שְׁנַיִם סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים ..... יא
- (י) רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלִמּוּד הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים בְּאִפְּן שִׁישְׁלִימֵם כָּל שָׁנָה ..... יא
- (יא) זֶהר הַקְּדוֹשׁ מִסְגֵּל לְנִשְׁמָה וְדַבֵּר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ ..... יב
- (יב) אֲשֶׁרֵי אָדָם שִׁילְמֵד הַתְּקוּנִים בְּאִלוֹ הַיָּמִים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר ..... יב
- (יג) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמֹר חֲמֹשֶׁה דְּפִין זֶהר אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם ..... יג
- (יד) לְלַמֵּד זֶהר וְתְקוּנִים אוֹ זֶהר חֲדָשׁ קֹדֶם הַתְּפִלָּה ..... יג
- (טו) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹאֲמֹר הַשֵּׁם דְּפִין זֶהר אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם, שֶׁמִּטְהַר הַגּוֹף וְהַנֶּשְׁמָה. .... יג

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

- (טז) לוֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדִּינִים. .... יד
- (יז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלוּלִים כָּל הַחֻכְמוֹת שְׁבַעְעוֹלָם. .... יד
- (יח) הַזֶּהָר קְדוּשׁ וְנוֹרָא, אַף אֵין עֲרָכוּ כִּהַתְּקוּנִים. .... יד
- (יט) אַף אִם אֵינוּ מִבֵּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבַרֵּי הַזֶּהָר וְתִיקוּנִים. .... טו
- (כ) מִי שְׁלֹא רָאָה אֹר הַזֶּהָר מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ, לֹא רָאָה מְאוּרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא טָעַם טָעַם הַתּוֹרָה – וְעוֹד שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכְּכָה – אֶפְלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֻלָּה וְתִקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד – וּבִפְרִט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמַּשׁ מִכָּל פְּגָם וְסִיג וְחוּלְאֵת. .... טו
- (כא) אוּי לְאֵלוּ שְׁלֹא רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי, מְלַחְמוֹת וְאַסוּנוֹת. .... טו
- (כב) לְמוּד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוּשׁ מְקָרֵב הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ. .... טו
- (כג) עַל יְדֵי לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֲר"י מְבַעֵר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבַנְפָּשׁוּ, וְיִזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצֻמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וְיִזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעְעוֹלָם – אָמַר מֶרֶן הָאֲר"י, שְׁבַזְמַן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנָי הַמְּקוּם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. .... טז
- (כד) עַל יְדֵי לְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן מְבַטְלִין כָּל גְּזוּרוֹת רְעוֹת וּמְמַשִּׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְּלוּי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבִשְׂמִיחָה וּבְנִעֻם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה. .... טז
- (כה) נוֹדַע בְּשַׁעֲרֵים גְּדוֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהָר אֲשֶׁר הִיא מְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ, וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם וְזֶה יִקְרָב בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל. .... יז
- (כו) יַעֲשׂוּ רַשָּׁם לְמַעֲלָה בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה. .... יז
- (כז) יַעֲזֶה נִפְלְאָה בְּכָל מִינֵי צַעַר חָס וְשָׁלוֹם וְיִרְיָדָה וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְטַמְטוּם הַלֵּב... לוֹמַר זֶהָר וְתְּקוּנֵים – אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים זָכוּ עַל יְדֵי זֶה לְעִנְיָנִים גְּבוּהִים. .... יח
- (כח) לְכֵן נִקְרָא הַסֵּפֶר תְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּיַחְדָּים תְּקוּן עוֹלָמוֹת לְבָרֵר וְלְלַבֵּן הַטּוֹב מִן הַסִּיגִים וְהַפְּסֻלֹת. .... יח
- (כט) בְּלִילָה יִלְמַד זֶהָר כִּי בְּזָכוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְּלוּת. .... יט
- (ל) הַסֵּפֶרִים שֶׁיְדַבֵּק בְּהֵם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בְּהֵם הֵם חַבּוּרֵי הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשָּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מְהִימָנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים וְסַבָּא. .... יט

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

ה

- לא) יַעֲסֹק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשִׁיבֵי זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא... וְסֵפֶר הַזְּהָר עֲצֻמוֹ
יַעֲסֹק בוֹ מִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ..... כ
- לב) וַיָּאֵר אֶת הַלִּילָה בְּתַקּוּנֵי הַזְּהָר בְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר..... כ
- לג) לַמּוֹד הַתְּקוּנִים מִתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה..... כ
- לד) בְּדוֹרְנוֹ מִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּזֵהָר וְתַקּוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֵר"י כָּל עֵסֶק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן
הַשְּׁפָה וְלַחוּץ..... כא
- לה) לְשׁוֹן הַזְּהָר מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה אֶף דִּלְא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר..... כא
- לו) סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ..... כב
- לז) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֵהָר בְּכָל יוֹם..... כב
- לח) לֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֵהָר וַיִּמְתְּקוּ הַדִּינִים..... כב
- לט) גְּדֹל מַעְלַת לַמּוֹד הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים..... כב
- מ) עֵקֶר לַמּוֹד הַקְּבֵלָה – הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים..... כג
- מא) הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים – נִשְׁמַת הַתּוֹרָה עַגּוֹן הַצֵּלָה נִגְדָּ כָּל רַע..... כג
- מב) עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזְּהָר זוֹכִים לְכָל מַדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם..... כג
- מג) לַמּוֹד הַזְּהָר, תְּקוּנֵים וְזֵהָר חֹדֶשׁ, מַעְלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנְעַ שְׁרֵפַת
הַתְּלַמּוֹד..... כד
- מד) אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁבִּדּוֹר הָאֲחָרוֹן יִתְּפָרְנְסוּן מִתּוֹרָתוֹ
שְׁתַּהֲיֶה מִתּוֹק לְנַפְשׁ וּמֵרַפָּא לְעֶצֶם..... כה
- מה) גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזְּהָר..... כה
- מו) רְאוּי לְלַמֵּד הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים עִם תִּינּוּקוֹת בְּנֵי תַשַּׁע, כְּדֵי שְׂיִרְאָתָם תַּהֲיֶה קוֹדֶמֶת
לְחֻכְמָתָם..... כו
- מז) לְלַמֵּד זֵהָר וְתַקּוּנִים אִו זֵהָר חֹדֶשׁ קֹדֶם הַתְּפִלָּה..... כו
- מח) לְלַמֵּד לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמֵר אַחַד מִזֵּהָר הַקְּדוּשׁ אִו מִהַתְּקוּנִים..... כז
- מט) כָּל עוֹרוֹת אֵילִי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבֹאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְזוֹתָיו שֶׁל סֵפֶר הַתְּקוּנִים
אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הֲרַעִיּוֹן..... כז
- נ) עַל יְדֵי לַמּוֹד בְּתַקּוּנֵים הַבִּינִן שְׁנַמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים..... כח
- נא) גְּדֹל מַעְלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, שְׁמֻזְבֵּף הַנְּפֶשׁ רוּחַ וּנְשִׁמָּה..... כח

נב) מהנגון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב בפשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה. ....

נג) הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. ....

נד) ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים. ....

נה) בחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת – ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא, ובמים שבין כפור לסכות תרבה בלמוד התהלים והזהר. ....

נו) בחדש אלול יד הכל משמשת בספר התקונים. ....

נז) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב. ....

נח) וכן נהג האדמו"ר מסקווירא זכרוננו לברכה. ....

נט) על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. ....

ס) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל. ....

סא) כל הפורש מחכמת האמת פורש מן החיים הנצחיים – סוד למוד חכמת הקבלה מחכימת פתי – מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו. ....

סב) למוד חכמת האמת פועל שיבנה בית המקדש. ....

סג) אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד. ....

סד) מי האיש החפץ חיים אזהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד. ....

סה) ספר תקוני זהר מטתר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אלול. ....

סו) התקונים – סגלתן למתק הדינין. ....

סז) תקוני הנפש והגוף. ....

סח) סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי. ....

סט) הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן מעורר ללמוד תקוני זהר. ....

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

ז

- (ע) הַתּוֹפֵס חֵלֶק מִן הָאֲחֻדוֹת בְּאֵלוֹ תוֹפֵס בְּלוֹ..... לז
- (עא) גִּדְּל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר..... לז
- (עב) או"ר בְּגִימַטְרִיא ר"ז..... לט
- (עג) או"ר בְּגִימַטְרִיא אִי"ן סו"ף; אֲדו"ן עוֹל"ם; ר"ז..... לט
- (עד) רַבִּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, הַפְּלִיג מְאֹד בַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבַּח
גִּדְּלַת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר..... מ
- (עה) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'...... מ
- (עו) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר
עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרִמְיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם..... מ
- (עז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'...... מא
- (עח) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר
עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרִמְיזוֹת שֵׁשׁ שָׁם..... מא
- (עט) אֵת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר תִּמְיֵד..... מב
- (פ) לְמַד כָּל הַלִּילָה זֶהר, תְּקוּנֵי זֶהר וּתְהִלִּים, בַּמִּים הַקְּפוּאִים, אֲפֹלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה
חוֹלָה..... מד
- (פא) אֵף מִי שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זוֹ לֹא יִמְנַע מִשׁוֹט בְּסִפְרֵי הַמְּקַבְּלִים..... מד
- (פב) כִּי מַה יִּגַּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קָרִיאַתְנּוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה
וְהַעֲמָקָה..... מה
- (פג) בְּכָל לִילָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ, תִּלְמֹד מֵאֲמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי זֶהר..... מה
- (פד) בְּשִׁלּוּמֵדִים כָּל יוֹם דָּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֶּהר
וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ – זֶה מַחְדִּיר בְּאָדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו
מִיָּחָד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ..... מה
- (פה) דַּע, שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לַמּוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה... מו
- (פו) לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סִפְרֵי הַזֶּהר וְתְּקוּנָיו וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סִפְרֵי קְבֻלָּה מִהָאָר"י
זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה..... מו
- (פז) הַתְּקוּנֵי זֶהר מְטַהֵר הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנְּשָׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֻדָּשׁ אֶלּוּל אֲפֹלוּ
בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ..... מז

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

פח) ללמוד בדברי הוזהר והתקונים בשקידה, שהוא מטהר הנפש ומזככה אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש..... מז

פט) בלמוד ספר זה בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה סגלתו לקרב גאלתו יתברך וקץ ישועתו..... מז

צ) ללמוד הוזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה..... מח

צא) כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים, וכבר מנינו חברת מזכה את הרבים להשתדל בזה..... מט

צב) מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הוזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים..... נ

צג) קדם הלמוד יאמר:..... נ

צד) דברי הגאון כבוד מורינו הרב רבי יצחק ירוחם דיסקין שליט"א..... נ

צה) ברוך השם, כי מציון תצא תורה ודבר השם מירושלים..... נא

צו) מזכי לחיביא: אמרו רבותינו זכרונם לברכה: למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשה ואהרן, מפני שהיה עולה ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותם, וכן שמואל בנו נהג אחריו..... נב

צז) מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, זכיותו נכפלות בעבור זכיותם..... נג

סֵפֶר

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

הַחֲדָשׁ וְהַמְּנַקֵּד

עֲנִינֵי לַמּוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תְּקוּנֵי הַזֶּהָר

כָּלֵלִים יְסוּדִיִּים וְעִיקָרִיִּים בְּעֲנַן אֲמִירַת וְלַמּוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפִילוֹ כִּשְׁאֵין מְבִינִים כָּלֵם
וּבְפֶרֶט לִילְדִים קֹטְנִים

א) פֶּלֶא יוֹעֵץ: לַמּוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ – לַמּוֹד
זֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִילוֹ בְּאֵין מְבִין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל וּמְרוֹצָה לַפְּנֵי
הַשָּׁם

לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר נִשְׁגָּב מֵאֵד לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְאֲפִלוֹ אֵי לֹא יָדַע
מֵאֵי קָאָמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיֶה
שֶׁבְּלַמּוֹד הַמְּשַׁנֵּיּוֹת וְכַדּוּמָה יֵשׁ דְּעוֹת שְׁצָרִיק לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ הַעֲנִין שְׁלוּמֵד,
אֲבָל בְּלַמּוֹד תְּהִלִּים וְזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִלוֹ בְּאֵין מְבִין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקוּבָּל
וּמְרוֹצָה לַפְּנֵי הַשָּׁם וְכוּ'.

(פֶּלֶא יוֹעֵץ אוֹת ז', זֶהָר)

ב) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ אֲמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר
הִנְנִי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמְּדֵי הַמְּבַהֵק הַרֵב הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹרִינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף
הַכֹּהֵן נֵרוֹ יֵאִיר, בְּקִצְרָה עַל נֵיר קֶטָן בְּכִינוֹן בְּכַדֵּי שְׁתִּישָׂא אוֹתוֹ בְּכָל עֵת. קַבְּלֵתִי
מִמוֹרֵי וְרַבֵּי וְכוּ' [הַבַּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ג) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ, מֵאֲמֹר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזְּהָר
הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא

אֵינְךָ וַיְהִי אֱלֹקִים אִתְּךָ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמֶּשׁ תִּלְמַד מֵאֲמֹר
אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְאִז תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא. וְהַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יִטַע
בְּלִבְנוֹ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ דְּנֻקָּא, אָמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

מִנְאֵי מוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל בֶּן מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּעַל שֵׁם מִמְּעֻזְבוֹז.

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ד) הַזְּהָר וְתְּקוּנִים נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה

עַיֵן שֵׁם גְּדֹל הַחַיּוֹב לַעֲסֹק בְּסוּד הַזְּהָר וְתְּקוּנִים וְהֵם נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה
וּבְזָה יִזְכֶּה לְאִסְתַּפְּלָא בְּנִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא דְּבָרִים עֵתִיקִים וְכוּ'.

(הַדְּרַת מְלַךְ חֶלֶק ג' דף רמז.)

ה) הַטַּעַם שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזְּהָר
הַגִּי מִיְלֵי מַחִיִּים, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ מִזְּמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אֹר
יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת, סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזְּהָר, קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים
קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל סֵפֶר תְּקוּנִים וְהַזְּהָר יַחֲד
וְרַבִּים, מִנְּעַר וְעַד זְקֵן. וְהֵגַם דָּאִין לֵאל לְיָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת
טְהוּרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ, אֵף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת
דְּבָרֵיהֶם וּמִתְּלַהֲבִים בְּקִרְיָאֲתָם מֵאֵד מֵאֵד.

ו) קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְּהָר יַחֲד וְרַבִּים מִנְּעַר וְעַד זְקֵן
בְּרַם אִם הִחְזִיקוּ בְּמָקוֹם אֶחָד בְּלִמּוּד זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ מֵאֵה אֲנָשִׁים,
הֵנָּה בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים מַחְזִיקִים אֶלְף אֲנָשִׁים, כִּמְעַט רַב בְּעֵלֵי בְּתִים
מַחְזִיקִים בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים. וְזֶה דֶּרֶךְ וּמְנַהֵגִם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְהַטַּעַם שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

יא

לְמוֹד הַתְּקוּנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהֱרָה, כִּי כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחְטָא הוּא פּוֹגֵם יוֹתֵר בַּעֲשֵׂיָהּ בְּאַצִּילוֹת בְּרִיאָה וְצִירָה עֲשִׂיָה שְׂבָה, וְיָדוּעַ כִּי הַשְּׂבָעִים תְּקוּנִים שְׁעֵשֶׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, כִּיּוֹן שְׁנִדְרָשִׁים יוֹתֵר בְּדֶרֶךְ הַמְּסַפֵּר, עַל כֵּן לְמוֹדֵם מְתַקֵּן בְּעוֹלָם עֲשֵׂיָהּ יוֹתֵר שְׁשָׁם הוּא סוּד הַמְּסַפֵּר וְהַחֲשָׁבוֹן. לְכֵן בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה הַכֹּל רְגִילִים בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים.

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

**ז) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: קִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהֱרָה
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשָׁיו: שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהֱרָה.**

(רבי יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זהר)

ח) זֶהֱרָה הִכָּנָה לְתַפְּלָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשָׁיו שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאַמְרֵי זֶהֱרָה
וְתְּקוּנִים.

(לקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

**ט) בְּדוֹר הַזֶּה שְׁהִמְיִנוֹת גּוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינוּק בֶּן תְּשֻׁעָה
שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים**

וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי בְּדוֹר הַזֶּה שְׁהִמְיִנוֹת גּוֹבֵר הֵיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֶּן
תְּשֻׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים לְהַגוֹת בָּהֶם וְהִיָּה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת
לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקַיֵּם. וְכִּף הִיָּה רוֹכֵשׁ יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּמָקוֹם חֻכְמָה חִיצוֹנִית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק: חיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

**י) רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלְמוֹד הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים בְּאַפֵּן שְׁיִשְׁלִימֵם
כָּל שָׁנָה**

וְיִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ זֶה שִׁירָאָה לְסִיִּים זֶהֱרָה יִשָּׁן וְזֶהֱרָה חֲדָשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּכָל שָׁנָה.
אִךְ אִם יִלְמַד סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל הַזֶּהֱרָה הַקְּדוּשׁ עַל סֵדֶר הַשְּׂבֻעוֹת, לֹא יִסְפִּיק
לְפַעֲמִים שָׁנִים וְשִׁלְשָׁה שְׂבֻעוֹת בְּפִרְשָׁה אַחַת, דְּהֵינּוּ בְּפִרְשׁוֹת גְּדוּלוֹת. לְכֵן

רְאוּי שְׂיִקְבַע שַׁעוֹר הַלְמוּד מִזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ וְתִקּוּנִים ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, שְׂיִוְכַל לְהַשְׁלִים כָּל הַזֶּהֶר יִשְׁן וְחֻדָּשׁ וְתִקּוּנִים בְּכָל שָׁנָה, וְאַחַר לְמוּד ג' דְּפִין יִקְבַע לְמוּדוֹ בְּשָׂאֵר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים, וְיִלְמַד סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים עַל סֵדֶר שְׂיִכּוֹל עַד שְׂיִסִּים כָּל סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים הַנִּמְצָאִים וְכו', אֲךָ הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים יִזְהָר לְסִימָם בְּכָל שָׁנָה כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל, וְכֵּן יִתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיָּו.

(?סוד וְשָׂרֵשׁ הַעֲבוּדָה, שַׁעַר הַשְּׂשִׁי, שַׁעַר הַנִּיצוּץ)

יא) זֶהֶר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְדָבָר הַשְּׂוִה לְכָל נֶפֶשׁ

וְגַם צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לומר בְּכָל יוֹם סֵפֶר זֶהֶר הַקְּדוֹשׁ קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וּמִן אֵלוֹל עַד אַחַר יְמֵים טוֹבִים לְגִמּוֹר סֵפֶר תִּקּוּנִים הַקְּדוֹשׁ. וְאֵל יֹאמֶר הַסְּרִיס, הֵן אֲנִי עַץ יָבֵשׁ וּמִי אֲנֹכִי לְגִשֶׁת אֵל הַקְּדוֹשׁ פְּנִימָה בְּסִפְרֵי קַבְּלָה. כִּי כָּבֵד הַסְּכִימוֹ כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאשֵׁם הַצְּדִיק הַמְּפָרְסֵם הַמְּנוּחַ מוֹרְנוּ הֶרֶב צְבִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִזִּידִיטְשׁוּב בְּסִפְרוֹ סוּר מֵרַע בְּכִמָּה רְאִיּוֹת מוֹכִיחוֹת כִּי זֶהוּ מַעֲצַת הַיֵּצֶר וְשָׂקֶר בְּיַמִּינוּ, וְאַף שְׂאִינוּ מִבֵּין הַכָּל, מִכָּל מְקוֹם לְשׁוֹן הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְהוּא דָּבָר הַשְּׂוִה לְכָל נֶפֶשׁ יִשְׂרָאֵל קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא, כָּל אֶחָד לְפִי הַבְּנָתוֹ וְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

(הַנְּהָגוֹת יְשׁוּרוֹת, רַבֵּי צְבִי הִירֵשׁ הַאֲרָאוּיץ מִבְּאֵקְשֶׁעוּיץ אוֹת הַשֵּׁם)

יב) אֲשָׁרֵי אָדָם שְׂיִלְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיְמִיִּים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֲשָׁרֵי אָדָם שְׂיִלְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלוֹ הַיְמִיִּים כָּל תְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי לְכָל דְּבָר יֵשׁ שָׂרֵשׁ וְטַעַם וְכוּנָה. לְכֵן טוֹב שְׂלֹא יִקְדֵם וְלֹא יֵאָחַר, וְכֵן הִיָּה מְנַהֵגוֹ הַטוֹב שֶׁל עֲטָרַת רְאִשְׁנוּ מוֹרְנוּ הֶרֶב הַמְּפִלָּא קְדוֹשׁ מֵר שֶׁאֲרוֹנוֹ"ו הַפְּרָד"ס זְכוּתוֹ גֵּן עֲלִינוּ אֲמֵן וְאֶפְלוּ בְּזִמְן שֶׁהִיָּה לוֹ עַל הַצְּבוּר הִיָּה פּוֹנֵה מִכָּל הַעֲנִינִים וְלִמַּד חוֹבַת הַיּוֹם, גַּם טוֹב לְבַעַל תְּשׁוּבָה שְׂיִלְמַד חֲמִשָּׁת דְּפִים בְּכָל יוֹם מִהַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסִפְרֵ שֵׁם הַגְּדוֹלִים חֶלֶק ב' מַעֲרָכָה ב' אוֹת ב'.

(רַבֵּינוּ חַיִּים פֶּאֶלְאָג'י, מוֹעֵד לְכָל חַי)

**יג) תקון לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמַר חֲמֹשָׁה דְּפִין זֶהָר אוֹ תְּקוּנִים
בְּכָל יוֹם**

וְכֵן נִתְּן מִרֹן הָאָר"י תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמַר חֲמֹשָׁה דְּפִין זֶהָר אוֹ
תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם, וְכֵן נִהַג מוֹרֵי וְרַבֵּי לְקַבֵּעַ לַמּוּדוֹ בַּלַּיְלָה, בַּמְשָׁנִיּוֹת אוֹ בַּזֶּהָר,
אוֹ שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד טוֹבִים.

(מורה באצבע להחיד"א אות מ')

יד) לְלַמֵּד זֶהָר וְתְּקוּנִים אוֹ זֶהָר חֲדָשׁ קִדְּם הַתְּפִלָּה

קִדְּם הַתְּפִלָּה לְמַעַט בְּדַבּוּר כָּל מַה דְּאֶפְשָׁר, וְלַלְמֹד אֵיזָה עֲנִין בַּזֶּהָר
הַקְּדוּשׁ אוֹ בַּתְּקוּנִים אוֹ בַּזֶּהָר חֲדָשׁ.

(סדר היום וְאֶזְהָרוֹת הַקְּדוּשׁ בַּסֵּפֶר בֵּית אֶהְרֹן)

אחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם וְכו' יֵאֲמַר מֵאַמֵּר מִזֶּהָר הַקְּדוּשׁ אוֹ מִתְּקוּנִים.

(סדר היום וְאֶזְהָרוֹת שֶׁכָּתַב הַרַב הַקְּדוּשׁ הַרַב רַבֵּי אֶהְרֹן מִקְרָלִין, סֵפֶר בֵּית אֶהְרֹן)

אֲחֵי וְרַעֲי, אִם כָּל כֶּף גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׁיאֵו וּמַעְלָתוֹ וְכַמָּה תְּקִיף חִילָא
דְּהֵאֵי אֵילְנָא רַבְרַבֵּי שֶׁל לַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְשֶׁרַשׁ בְּאַרְץ גִּזְעוֹ לְשַׁלַּח
רְצוּצִים חֲפְשֵׁי מִן הַגְּלוּת הַמֵּר, הָאֵיךְ לֹא יִתְּלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהֵאִיר אֶזֶן
לְשִׁמְעַ בְּלַמּוּדִים לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים
וְשֶׁאֵר סִפְרֵי הַמִּקְבָּלִים כּו'.

(יסוד וְשֶׁרַשׁ הַעֲבוּדָה, שְׁעָרֵי הַשָּׁשִׁי, שְׁעַר הַנִּיצוּץ)

**טו) תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר הַשֵּׁם דְּפִין זֶהָר אוֹ תְּקוּנִים בְּכָל
יוֹם, שְׁמוּטָהָר הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה.**

רְאוּי לְקַבֵּעַ עֲצָמוֹ לְלַמֵּד חֲמֵשׁ דְּפִים זֶהָר בְּכָל יוֹם, וְהוּא תּוֹעֵלַת
גְּדוּלָה וְתְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ לְהֵאִירָה וּלְזַכָּכָה וּלְתַקְנָה, וּלְכַלּוֹת קוּצִים, מִדּוֹת
רְעוּת וְתַאֲוּוֹת רְעוּת, לְזַכּוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם, וְהוּא מֵרַפָּא וְתְּקוּן לְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים
שֶׁל הַנֶּפֶשׁ. וְכֵן נִתְּן מִרֹן הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמַר

חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מורינו הרב רבי צבי.

(נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, שביל התורה אות א' סימן ל"א)

טז) לומר בכל יום כמה דפים תקוני זהר וימתקו הדינים. ותראה לומר בכל יום אם אפשר קדם התפלה יותר טוב כמה דפים תקוני זהר, וימתקו הדינים בעזרת השם.

(אגרות שומרי אמונים שם כ"ז)

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נעור כל ליל ששני וללמד באותו לילה..... תקונים.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

יז) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם

הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם בכל השנה אפלו שלא בימי אלול. ואמר, **שבספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.**

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח)

יח) הזהר קדוש ונורא, אך אין ערפו פהתקונים

פעם אחת אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין, ספר הזהר והתקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חלוק גדול ועצום בין ספר הזהר הקדוש ובין ספר התקונים, **אף על פי שספר הזהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד קדשת וסודות של ספר התקונים.**

(חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שנ"ט)

(יט) אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותיקונים ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותיקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה.

(סדור האר"י זכרונו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרונו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

כ) מי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה – ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה – אפלו אמירה בעלמא מן השפתיים סגלה ותיקון הנפש מאד – ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מפל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתיים סגלה ותיקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מפל פגם וסיג וחולאת.

(הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא זכרונו לברכה)

כא) אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות
 אוי לאלו שלא רוצים ללמד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.

(תיקוני הזהר, תקון 30)

כב) למוד התקוני זהר הקדוש מקרב הגאולה במהרה בימינו
 למוד התקוני זהר הקדוש... מטהר הגוף והנשמה וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו.

(רבי חיים צבי עהרנרייך, משה אפרים, קצה המטה, סעיף קטן כג)

כִּי מִי שֶׁטָרַח וְלֹא הִשִּׁיג יִזְכֶּה וַיְבִין בְּגוֹן עֵדוֹן וְלִכֵּן טוֹב לְגִרְסַת סֵפֶר
הַזֶּהר וְתִקּוּנִים וְרַעֲיָא מְהִימְנָא וְכִיּוֹצֵא גַם שְׁלֵא יְבִין אוֹתָם.

(מַעֲבָר יִבְק מֵאִמּוֹר שְׁפִתֵי רַנְנוֹת פְּרָק כ"ו)

כג) עַל יְדֵי לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י מִבְּעַר
הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבַנְפָּשׁוּ, וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוּ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל
מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעְעוֹלָם – אָמַר מֶרֶן הָאֶר"י, שְׁבַזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת
נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל

וּבַעַת עֲקֵבְתָא דְמִשְׁיחָא הַתְּגַבְרוֹת הָרַע וְהָעֲזוֹת וְהַמִּדּוֹת רְעוֹת בְּהִנְהָגוֹת
רֵאשִׁי עָרַב רַב נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם
כַּתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י וּבִזְהָ הַלְמוּד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבַנְפָּשׁוּ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק
עֲצָמוּ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַעְעוֹלָם וְלָזֶה נִתְּגַלָּה הָאוֹר
הַזֶּה. וְעַקֵּר לְמוּדָךְ בְּפִנְיָמִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁלִיג הָאֶרָה וְחִיּוֹת אֱלֻקִּית
בְּנִפְשָׁךְ בַּעַת לְמוּדָךְ וּבְכָל הַיּוֹם... אָמַר מֶרֶן הָאֶר"י שְׁבַזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת
נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמָּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזִּין לְכָל
בֵּר יִשְׂרָאֵל.

(רַבִּי יִצְחָק אֲזִיקָה יְהוּדָה יְחִיאֵל סֵפֶרִין מְקוֹמְרָנָה, הֵיכַל הַבְּרַכָּה, דְּבָרִים רַח:)

כד) עַל יְדֵי לְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן מִבְּטָלִין כָּל
גְּזֵרוֹת רְעוֹת וּמִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חַיּוֹת
אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תִּלּוּי בְּסֵפֶר הַזֶּהר וּבְכַתְּבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִרְשָׁה
וּבְשִׁמְחָה וּבְנִעָם וּבִירְאָה וְאַהֲבָה

וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רִזִּין שֶׁל מֶרֶן הָאֶר"י וְסֵפֶר הַזֶּהר
אֲשֶׁר הֵם חֲיִינּוּ וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי בְּעֵקֶבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הָרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר
הָיוּ שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים כַּתְּבֵי מֶרֶן וְהָיוּ
מִבְּטָלִין כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהָיוּ מִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר... חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי

תלוי בספר הזהר ובכתבי מרון ללמוד בקדשה ובשמחה ובנעם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדשתו וכל ישראל קדושים.

(רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כה) נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא מזכר הנפש, וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל

נודע בשערים גדל מעלת אמירת תקוני זהר אשר היא מזכר הנפש ובפרט בימי חדש אלול, ומובא בהקדמת פסא מלך שאמירת התקונים גרידא אפלו בלי הבנה הוא תקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כו) יעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדשה.

בלי ספק שחבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתקוני זהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמד בו את כל תקוני זהר, ובודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת

דקדושה, ויקים בנו מאמר הזהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד:): עתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תקוני הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

כז) עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב... לומר זהר ותקונים – אנשים פשוטים זכו על ידי זה לענינים גבוהים

וזה עצה נפלאה בכל מיני צער חס ושלום וירידה וקטנות המחין וטמטום הלב ללמד בדברים קלים כמו עין יעקב מדרש או לומר זהר ותקונים וגם ללמד גמרא פשוט גם כי לא מובן אצלו כלום וזה עצה גדולה ונפלאה להתעלות מפל מיני ירידה וקטנות ולא כדעת השוטים שאומרים שאין ללמד בשעה שלבו בל עמו וידוע כמה מעשיות מאנשים פשוטים שזכו על ידי זה לענינים גבוהים.

(נעם הלבבות מאמר למוד התורה)

כח) לכן נקרא הספר תקונים, פי מדבר ביחודים תקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסלת

תקוני זהר: נראה לי שנקרא ספר התקונים כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצנורות הספירות והם נקראים בלשון הקדוש הזה תקונים כמו שאמר בתקון א': "אנת הוא דאפיקת עשר תקוניו, וקרינו להון עשר ספירן", והנה הספירות הם הנה נקדות וכו'. ורב דברי זה הספר הולך על דרך צרופי השמות ויחודים והם עצם עולם התקון ממה וכן החדש עשר הספירות התנחדם בצנורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינים לכן נקרא זה הספר תקונים כי מדבר ביחודים תקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסלת על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה מה שאין כן ספר הזהר שרב דבריו סובב על עצמות המדות

בְּדֶרֶךְ חַיִּים וְתוֹכָחוֹת מוֹסֵר וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן יְחוּדִים זוֹלָת בְּמִקוֹמוֹת מוֹעָטִים
וּבְסִפְרֵי אֲדָרָא.

(בעל העֶסֶת צָבִי בְּרִישׁ סֵפֶר הַתְּקוּנִים שְׁלוֹ)

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֶשֶׂר חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקָה יִפְרָק וְיִרְבֶּה בְּיָמִים אֱלוֹ
בְּצַדִּיקָה וְלַמּוֹד זֶהר וְתְקוּנִים וְתֵהִלִים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

כט) בְּלִילָה יִלְמַד זֶהר פִּי בְּזִכּוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת

אִם זָכָה לְחֻכְמַת אֱמֶת, מְסַגְּלַת הַהַצְלָחָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי אַז נֶאֱמַר
סוּד הַנּוֹיָה לִירְאֵיו, וְאֵין הָאִשָּׁה מְגַלָּה סִתְרָה אֶלָּא לְבַעֲלָהּ. וּבְלִילָה יִלְמַד זֶהר
בְּאֲשִׁמוּרוֹת כִּי בְּזִכּוֹתוֹ יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת וְהַגְּלוּת נִמְשַׁל לְלִילָה וּמִי שֶׁלֹּא
זָכָה לְהִבִּין בְּזֶהר אֶף עַל פִּי כֹן יִקְרָא כִּי הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְזַכָּר הַנְּשִׁמָּה
וְלִהְיֹתָ זֶהר נִפְלָא. וּבְסִפְרֵי הַתְּקוּנִים עַל הַיּוֹתֵר טוֹב וּכְשֶׁלּוֹמַד זֶהר
יַעֲיֵן לְחֻכְמַת אֱמֶת בְּכָל מְלָה וּמְלָה כִּי כָל אוֹת חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצֻמוֹ
וְהַדְּבָרִים הַנּוֹרְאִים פְּשׁוּטִים אֵינֶם רַק סוּד.

(סדור רבי שבתי ראשקובער סדר למוד דף יז)

**ל) הַסִּפְרִים שִׁידְבַּק בָּהֶם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בָּהֶם הֵם חַבּוּרֵי הַרְשָׁב"י
עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מֵהִימְנָא וְשִׁיר הַשִּׁירִים
וְסַבָּא**

אֲמַנֵם הַסִּפְרִים שִׁידְבַּק בָּהֶם הָאָדָם לְהַשְׁבִּיחַ בָּהֶם הֵם חַבּוּרֵי
הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְרַעֲיָא מֵהִימְנָא וְשִׁיר
הַשִּׁירִים וְסַבָּא וְכוּ' וְהִנֵּה אֵל הַמְעַיֵן בְּסִפְרִים אֶלֶּה צָרִיךְ שְׁנֵי דְרָכִים הָאֶחָד
לְשַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ פְּעָמִים הַרְבֵּה וּלְצַיֵן לוֹ צִיּוּנִים כְּדִי שְׁיִזְכֹּר הַבְּקִיאוֹת וְאֵל יַעֲמִיק
רֵאשׁוּנָה הַרְבֵּה, וְהַב' יִלְמַד בְּמִקוֹם שְׁנֵי בְּעִיּוֹן רַב כְּפִי כָחוֹ. נִמְצָא אֵל הַמְעַיֵן
שְׁתֵּי הַלְכוֹת בְּבְקִיאוֹת, הָא' בְּעִיּוֹן בְּשַׁעוֹת הַנּוֹכְרִים בְּפָרָק א', הַב' בְּבְקִיאוֹת
כְּפִי כָחוֹ, פְּעָמִים יִרְבֶּה בְּזֶה, פְּעָמִים יִמְעַט בְּזֶה, הַכֹּל לְפִי הַצָּרֶךְ הַשְּׁעָה וְהַשְּׁקֵט
הַשְּׁכָל, וּבְזֶה בְּרִיאָה לוֹ, כִּי הוּא יִלְךְ לְבִטָּח דְרָכּוֹ, וְיִשְׁיַג הַדְּרֶךְ הַיְשָׁרָה, וְאֶף אִם
יִרְאֶה אֵל הַמְעַיֵן שְׂאֵינוֹ מִבִּין, עִם כָּל זֶה לֹא יִפְסִיק גְּרִסְתָּם מִפּוֹמִיָּה, כִּי נֶאֱמַר

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

בעל מלאכתו להמציאו נסתר החמה, כי כאשר ירגיל איש את בנו בן הקדוש ברוך הוא מזכה לעוסק בחכמה זו מעט מעט ודבר זה נסיתיו ויש ראיה אל העצה הזו ממה שהעתקנו מהזהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.

(אור נערב חלק ג' פרק ג')

**(לא) יֵעֶסֶק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשֵׁב יִזְכְּרוּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא...
וְסֵפֶר הַזֵּהָר עֲצֻמוּ יֵעֶסֶק בּוֹ מֵיְדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ**

יֵעֶסֶק בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִין לְהַרְשֵׁב יִזְכְּרוּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא פֶּנֶת לְהַבִּין עַל יְדוֹ בְּסֵפֶר הַזֵּהָר וְסֵפֶר הַזֵּהָר עֲצֻמוּ יֵעֶסֶק בּוֹ מֵיְדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וְהַכֹּל לְפִי מַה שֶׁהִיא אָדָם אֵלֶּה שֶׁהֲצַעֲתִי הַדְּבָרִים לְפָנָיו וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין וַיִּבְחַר.
(סדר היום, סדר הלמודים במועדי השם)

(לב) וַיֵּאָר אֶת הַלַּיְלָה בְּתַקּוּנֵי הַזֵּהָר כְּעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר

ועם היותו בחור פארזים נכנס בכי טוב אל תא הרזים ולא השיב אחר ימינו מפני חסר זמנו כי אמר מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן ובעת פקדת המשמורות קדמו עיניו אשמורות והתקין מאורות ויאר את הלילה בתקוני הזהר כעצם השמים לטהר.

(שאלות ותשובות דביר יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

(לג) לְמוֹד הַתְּקוּנִים מִתְּקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה

הלומד בתקונים מברח הקלפות ומתקן עולם העשייה. על בן ראוי ללמד בזהר הקדוש ובספר תקונים, אשר הם מלאים זיו ומפיקים נגה בסתרי תורה, גם דלא ידע מה קאמר. ועל ידי למוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי למוד הפשט בורא ארצות חדשות, כמו שנאמר כי כאשר השמים החדשים וכו'. ובזה רמזו רבותינו זכרונם לברכה **וְשָׁמַיִם בְּזָרִית תִּכּוֹן**, נוטריקון ז'הר ר'עיא מהימנא ת'קונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חורי זכרוננו לברכה - ועין עוד בפנים הספר, מספר בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

לד) בְּדוֹרָנוּ מִי שְׁאִינוּ עוֹסֵק בְּזִהָר וְתְקוּנִים וְכֹתְבֵי הָאֲר"י כָּל עֵסֶק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן הַשְּׂפָה וְלַחוּץ

א. בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, מִי שְׁאִינוּ עוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֵּהר וְתְקוּנִים וְכֹתְבֵי מֶרֶן הָאֲר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשׁ לִנְפֶשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבִתְלִמוּד וּפּוֹסְקִים, יֵדַע נֶאֱמָנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק הוּא מִשְׂפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאָג, וְאִין לוֹ עֵסֶק בְּחַיִּים וְהָאֲרָה לִנְפֶשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוֹת וּרְמָאוֹת, וְאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שָׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וּלְהִשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים...

ב. וּבְדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן אִי אֶפְשֶׁר לְהַמְשִׁיךְ שְׂכִינְתָא עֲלֵיוֹנָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַזֵּהר וְכֹתְבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וְיִטְאֵל בְּלִבָּד שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבְדוֹר הַזֶּה מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים מְבֻלֵי לְבָלוֹת יוֹם בְּלַתִּי קֹדֶשֶׁה לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֵּהר וּבְכֹתְבֵי מֶרֶן הָרַב חַיִּים וְיִטְאֵל בְּלִבָּד שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה פְּרֻשֶׁת עֲקֵב ז', י"ט)

וּבִאֲמַת, בְּעֵת לַמּוֹד הַסּוּדוֹת, וּבְפֶרֶט סֵפֶר הַזֵּהר וְהַתְּקוּנִים מְאִיר הַנֶּפֶשׁ.

(נְתִיב מִצְוֹתֶיךָ קַאמְאֲרָנָא, נְתִיב הַיְחוּד, שְׁבִיל א' אוֹת ב')

לה) לְשׁוֹן הַזֵּהר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֶף דְּלָא יֵדַע מֵאִי קָאָמֵר

כְּבֵר נוֹדַע גְּדֵל יְקָר תּוֹפְאָרְתָּ וְגְדֵל תְּהַלּוֹת סֵפֶר הַיְקָר וְהַקְּדוּשׁ תְּקוּנֵי זֵהר שֶׁחֲבֵר הִתְנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי זָכָר צְדִיק לְבְרָכָה, אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתּוֹתָיו יוֹם יוֹם, אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ שְׂאֵף לְשׁוֹנוֹ לְשׁוֹן הַזֵּהב (הַזֵּהר) מְסַגֵּל מְאֹד לְנִשְׁמָה אֶף דְּלָא יֵדַע מֵאִי קָאָמֵר.

(הַסְּכָמַת הָרַב הַקְּדוּשׁ מֵאֲפֻטָא תְקוּנֵי זֵהר דְּפוּס מְעֻזְבוֹ)

(לו) סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְנֶפֶשׁ

לְלַמֵּד כָּל אֶחָד מִחֻבְרָתוֹ בְּהַתְּמָדָה סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כִּי הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְנֶפֶשׁ.

(אגרות שומרי אמונים אגרת השם)

(לז) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם

וְאֵינִי מְצוּהָ לְכָל אֶחָד מֵהַאֲבֹרְכִים לֹמַר אֵיזָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם, הַמְּסַגֵּל מְאֹד לְנֶפֶשׁ, וְלֹא לְהַתְּרֵשׁל מִזֶּה חֲלִילָה, כִּי אֵין לְשֵׁעַר גָּדֹל וְעֵצָם הַטּוֹבָה הַנְּצַמַח מִזֶּה וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.

(שם אגרת ט"ו)

(לח) לֹמַר בְּכָל יוֹם כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.

וְתִרְאֶה לֹמַר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשֶׁר קִדְּם הַתְּפִלָּה יוֹתֵר טוֹב כְּפֹה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר, וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם.

(שם כ"ז)

(לט) גָּדֹל מְעַלַּת לַמּוֹד הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים

סְגָלָה לְהַנְצִל מִגְּאוּוָה, לְהַרְבּוֹת בְּלַמּוּד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, בְּדוּק וּמְנֻסָּה.

(ספרי יראים)

לְאַהוּבֵי בְּנֵי יְדִיד נֶפְשֵׁי, נֶפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנֶפֶשׁוֹ וְכוּ', וְכַעַת בְּאֵתִי בְּמִכְתָּב שֶׁשָּׁכַחְתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ קִדְּם נְסִיעַתִּי שֶׁתְּחִיל לֹמַר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְכוּ'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קד"ש, מהרב הקדוש אדמו"ר רבי אהרן זכר צדיק לברכה)

(מ) עקר למוֹד הַקְּבֵלָה – הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים

אינו דומה חיות ותענוג למוֹד הנגלה כלמוֹד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוֹד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים.

(מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, ע"ב אות ג)

בענין ללמוד קבלה וכתבי האר"י זכרונו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמוד בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק תלמד ספר שערי אורה וגנת אגוז [להרב יוסף גיקטליא], ועקר ספר הזהר והתקונים.

(ישר דברי אמת סימן לט)

(מא) הזהר והתקונים – נשמת התורה עגן הצלה נגד כל רע

והמשכילים יבינו, אינון מארי קבלה, דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע. אליו אינון דקא משתדליו בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא.

(זהר בהעלתך קנ"ג)

עגן שם (זהר פרשת בהעלתך) גדל החיוב לעסק בספר הזהר ובתקונים, והם נשמת התורה, ובזה יזכה בנשמתא לנשמתא דברים עתיקים וכו'.

(הדרת מלך לזהר פרשת בהעלתך שם, דף רמ"ז.)

בְּנִים מְאִרֵי קְבֵלָה.

(תקוני זהר בהקדמה דף א.)

(מב) על ידי למוֹד הזהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם
בעת עיקבא דמשיחא התגברות הרע והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב רב, נתגלה האור הגנוז מן השמים ספר הזהר

וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם וְכוּ', וּבְזֶה הַלְמוּד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שֶׁבְּנַפְשׁוֹ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ לְאוֹר עֲלִיוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלָזֶה נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַזֶּה.

וְעַקֵּר לְמוּד בְּפְנֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁיֵג הָאָרֶה וְחַיּוֹת אֱלֻקִּית בְּנַפְשׁוֹ בְּעַת לְמוֹדֵד וּבְכָל הַיּוֹם, וְלֹא שֶׁתִּהְיֶה מְקַבֵּל אוֹ חוֹקֵר וְכוּ'. וְלִפְעָמִים הָאֵדָם הוּא בְּקִטְנוֹת הַשֶּׁכֶל, לֹא יִפְטוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּלוּם כִּי זֶה מֵיִנוּת וְכוּ' וְאִז עֲקִימַת שִׁפְתָיו הִנֵּה מַעֲשֶׂה וּמַלְכָּא שְׂכִיב עַל אֲבָנִים וְאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵן.

(הֵיכַל הַבְּרָכָה דְּבָרִים דָּף ר"ח:)

הִנֵּה מִתְמַיֵּד בְּלְמוּדוֹ מְאֹד, וְלִמַּד הַרְבֵּה מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְעַיִן יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְתְקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ', וְגַדֵּל בְּקִיאוֹתוֹ בְּכָל הַסִּפְרִים כְּפִי מַה שֶׁרְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ קֶצֶת, הִנֵּה בְּלִי שְׁעוֹר, וּבְפָרֹט בְּסִפְרֵי תַנ"ךְ וְעַיִן יַעֲקֹב וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְתְקוּנִים.

(שְׁבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב ז')

מג) לְמוּד הַזֵּהָר, תְּקוּנִים וְזֵהָר חֲדָשׁ, מַעְלוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנְע שְׁרֵפַת הַתְּלִמוּד

תְּקִנּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת לְקַבֵּעַ לְמוּד תְּמִיּוֹת אֲשֶׁר לֹא יִפְסִיק.. הַקְּדוּשׁ הַזֶּה בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ וְתְקוּנִים, לְלַמֵּד כָּל אִישׁ מֵהֶם חֵלְקוֹ זֶה אַחֵר זֶה מֵאַחֵר תְּפִלַּת הַבִּקּוֹר וְעַד עַת תְּפִלַּת מִנְחָה עָרַב כָּל הַיָּמִים תְּמִיד חוּץ מִשְׁבֵּת וַיּוֹם טוֹב וְכוּ', וְעוֹד הוֹסִיפוּ בְּלְמוּד הַתְּמִיּוֹת שֶׁל הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ עוֹד יֵשׁ שְׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מִמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוֹר וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְשֵׁנֵת תַּצ"א הִנֵּה גְזֵרוֹת נוֹרְאוֹת וְכוּ' לְבַעַר סִפְרֵי הַתְּלִמוּד שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהַגְּאוֹן ר"י בְּאֶסְאֵן שָׂאֵל לְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ (רַמְח"ל) לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֵנָן, וְרַבֵּינוּ הִשִּׁיב לוֹ בְּבֵאוֹר סוּד כָּל הָעֵנָן, כִּי הוּא רָאָה זֹאת מִקְדָּם וְהַקְּדִים רְפוּאָה לְמַכָּה וְתִקֵּן בְּיִשִּׁיבָה שְׁלוֹ שֶׁלְּמַדּוֹ זֵהָר וְתְקוּנִים וְזֵהָר חֲדָשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מַעְלוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים וְכוּ'.

(זָרִים מֹשֶׁה, עֵינִינִים נְפִלְאִים מְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ)

מד) אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁבִדוֹר הָאֲחֵרוֹן יִתְפָּרְנְסוּן מִתּוֹרָתוֹ שֶׁתְּהִיָּה מְתוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמְרַפָּא לְעַצְמֵם

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה חַיִּילִין נְשָׁמוֹת וְכַמָּה מַלְאָכִים וּשְׁכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ, וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי:
 רַבִּי רַבִּי אֵנְתָּה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפִין דִּילָךְ דְּאֵינּוּן אֲבָרִין קְדִישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׂרָיִין תַּמּוֹן, דְּנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין כְּגוֹנוּנָא דְלַעֲלִיא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ט) וּבְעַנְפוֹהֵי יְדוֹרָן צְפָרִי שְׁמַיָּא, וְכַמָּה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מִהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינְיָה (ויקרא כה י) וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וְגוֹמֵר.

(תקוני זהר תקון ו' בסופו)

וְזֵה אָמַר וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ, וּקְרַאתֶם דִּיקָא, אֲשֶׁר תִּקְרָא"ו אוֹתֶם בְּסֶפֶר הַזֶּהֶר וְהַתְּקוּנִים, וּבְזְכוּתָא תִּלְיָא מִלְתָּא, דְּעַל יְדֵי זֵה דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ. וְעַל זֵה סִיָּם וְקָאֵמַר יוֹבֵל הֵיא, כְּלוֹמַר דְּהֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמוֹ שְׁיֹבֵל בְּחִינַת בִּינָה, כְּמוֹ כֵן לַמּוֹד הַזֶּהֶר הַקְּדוּשׁ אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה.

וְמָה שְׁאָמְרוּ בְּזֶהֶר הַקְּדוּשׁ בְּמֵאֲמַר הַלְּזֵה עַל יְדֵי לַמּוֹד סֶפֶר הַזֶּהֶר שֶׁהוּא מִסְטָרָא דְּבִינָה וַיְהִי טוֹעֲמִי"ם מִלְמֻטָּה מְאִילָנָא דְּחַיִּי נִפְשֵׁי יְסוּבֵי"ב וַנְּחַנֵּי לְרַמּוֹז בְּזֵה כִּי בִּינָה עִם הַכוֹלֵל גִּימְטְרִיא חַיִּי"ם.

(נֶפֶשׁ חַיִּים מְעַרְכַת הַז' אוֹת הַשָּׁם)

מה) גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהֶר

אָמַר רַבִּי מֵאִיר בְּרִיךְ הֵיא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְּאָמַר מַלְיָן אֲלִין, לִיְחַדָּא בְּהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ. קוּם אֱלֹהֵינוּ נְבִיאָה לִיקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, וַיִּתְעַרְוּן עִמָּךְ שְׂאָר נְבִיאֵי, וְעַבִּיד לֵיהּ קִנְאָ בְּהַאי חַבּוּרָא, וְלְכָל מְשָׁרְיָין דְּאֲזִלִין מִתְתַּרְכֵי בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ, לְחַבְרָא לּוֹן בְּהַאי חַבּוּרָא, לְאֲשַׁתְּפַחָא בֵּיהּ נִיּוּחָא וְכוּ' (תקוני זהר דף ל"ג.). דִּיק אֲוֹמְרוּ בְּהַאי חַבּוּרָא, לְהוֹדִיעֵנוּ כִּי דּוֹקָא חַבּוּר זֵה סֶפֶר הַתְּקוּנִים מְסַגֵּל לְסַגְלָהּ

זֶה לְאַשְׁתַּכְּחָא בֵּיהּ נִיחָא וּלְמַעַבְד קִין שְׂכִינְתִּיהּ, וְאִזְ צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְדָרוּר קִין לָהּ בִּירוּשָׁלַיִם כְּסָא הַשָּׁם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: בְּעַת הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַיִם כְּסָא הַשָּׁם וְכוּ', כְּשֶׁתִּתְקַן עוֹלָם הָעֲשִׂיָהּ בְּסִגְלַת חֲבוּר שְׁכָל סוּדוּתֵיוּ בְּנוּיִים עַל מְסַפֵּר קָטָן לְתַקֵּן עוֹלָם הָעֲשִׂיָהּ.

(מִתּוֹר הַקְּדָמֹת כְּסָא מְלָךְ)

בְּהַקְּדָמֹת אֹר הַחֲמָה כְּתַב שְׁכֹן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ, שְׁנַעְרִים קְטָנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשָּׁם, עֵין שָׁם.

מו) רֵאוּי לְלַמֵּד הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים עִם תִּינוּקוֹת בְּנֵי תִשְׁעֵי, כְּדִי שִׁירְאֲתֶם תִּהְיֶה קוֹדֶמֶת לְחַכְמָתֶם

לוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הָרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינוּת גּוֹבֵר הֵינּוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֶּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סִפֵּר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים לְהַגוֹת בָּהּ, וְהִנֵּה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחַכְמָתוֹ וְיִתְקַן.

(נוֹצֵר חֲסֵד עַל מְסַכֵּת אֲבוֹת פְּרָק ד' מִשְׁנָה כ')

וּלְפִי זֶה יִתְפָּרֵשׁ לְרַמּוֹ לוֹ, דְּאָף עַל גַּב שְׁאָדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאִינוּ יוֹדְעֵי לְקִרוֹת, עִם כָּל זֶה מִשְׁמַיָּא יְכַפְּלוּ לוֹ שְׁכָרוֹ. וְיֵשׁ רַמּוֹ בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים לו ז) 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הוּי"ה', דְּתַבּוֹת 'תוֹשִׁיעַ הוּי"ה' עִם תַּבּוֹת וְשִׁתִּי כּוֹלְלִים שֶׁל תַּבּוֹת יַעֲלוּ כְּמִסְפֵּר תַּבּוֹת 'זֶה"ר תְּקוּנִים' בְּדִקְדוּק צ"ח.

(הַקְּדָמֹת הַמוֹצִיאִים לְאוּר סִפֵּר הַתְּקוּנִים דְּפוּס לִיוֹרְנוֹ)

מוז) לְלַמֵּד זֶהר וְתְּקוּנִים אוֹ זֶהר חֲדָשׁ קִדָּם הַתְּפִלָּה

קִדָּם הַתְּפִלָּה לְמַעַט בְּדַבּוּר כָּל מַה דְּאֶפְשָׁר, וּלְלַמֵּד אִיזָה עֲנִין בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ אוֹ בְּתְּקוּנִים אוֹ בְּזֶהר חֲדָשׁ.

(סֵדֵר הַיּוֹם וְאִזְהָרוֹת הַקְּדָשׁ בְּסִפֵּר בֵּית אֶהְרֹן)

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

כז

מח) לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אַחַד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים

וּבְלִקוּטֵי תוֹרָה מֵהַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ מִטְּשַׁעְרָנוּבִּיל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ (בְּהַדְרָכָה ז'), מִבִּיא מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאָמַר אַחַד מֵהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים.

אֲשֶׁר חָנַן לוֹ אֱלֹקִים עֲשֶׂר חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקָה יִפְרָק וַיִּרְבֶּה בְּיָמִים אֵלּוּ בְּצַדִּיקָה וְלִמּוּד זֶה־רַתְּקוּנִים וְתֵהֱלִים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

צָרִיךְ לְשׁוּב בְּאֵמֶת עַל חֲטָאוֹת נְעוּרִים וְלִהְתַּעַנּוֹת חֲמִשָּׁה שָׁנִים רְצוּפִים יוֹם אַחַד בְּשָׁבוּעַ וְכוּ', וְלִהְיוֹת נְעוּר כָּל לַיִל שֶׁשִּׁי וְלִלְמֹד בְּאוֹתוֹ לִילָה תַנ"ךְ, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, זֶה־רַתְּקוּנִים, רֵאשִׁית חֲכָמָה, תְּקוּנִים, עֵין יַעֲקֹב וְכוּ'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה א')

וְזֶהוּ "יִרְאֵת הַשֵּׁם רֵאשִׁית דַּעַת", דַּעַת הִיא לְשׁוֹן הַתְּבוּנָנוּת וּבִינָה לְבָא, זֶהוּ חֲכָמָה בְּלֵב. וְעַקֵּר הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שְׁצוּהָ לְאֲנָשָׁיו שֶׁקֵּדָם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאָמַר זֶה־רַתְּקוּנִים וְכוּ'.

(לקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה ז')

מט) כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְזוֹתָיו שֶׁל סֵפֶר הַתְּקוּנִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הַרְעִיּוֹן

עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבָאֵר עֵצֶם רְבוּי הַסּוּדוֹת שֶׁיֵּשׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵם הַרְעִיּוֹן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֵלוֹת קִדְשֵׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְזוֹתָיו.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן רפ"ה)

יִלְמֵד בְּסִפְרֵי קַבְּלָה, וְאִם אֵינוֹ מִבֵּין בָּהֶם יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֶּה־רַתְּקוּנִים, כִּי הֵם מְסֻגְלִים לְטֵה־רַתְּקוּנִים.

(סדור האר"י זכרונו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרונו לברכה, בסדר פונת הלמוד)

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזהר הקדוש והתקונים ובכתבי האר"י זכרונו לברכה, וענה בשברון לב: רבי, מה אעשה כי ללמוד הקדוש הזה צריכים קדשה יתרה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואין אוכל לגשת לקדש קדשים ללמד. ואמר לו רבינו: **אם אינך עוד קדוש וטהור, צא ולמד למוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש, ואז תתקדש ותתטהר, כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדה.**

(הקדמה לספר צבי לצדיק)

נ) על ידי למוד בתקונים הבין שנמתקו כל הדינים

כאשר התעוררתי בחצות הלילה וראיתי שאגרת אחת מונחת לפני, אשר בעוד חבלי שנה על עיני לא יכלתי לקרותו, עד אשר למדתי תורתו בספר תקוני הזהר הקדוש, והוא עד מחצית שעה שתים, ואז נזכרתי לקרות האגרת של מעלת כבוד תורתו, והבינתי על ידו מאמר הזהר הנזכר שנמתקו כל דינים וכו'.

(ספר עבודת ישראל להמגיד הקדוש מקאזניץ זכרונו לחיי העולם הבא, לקוטים בסופו)

אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחוד מלמוד ספר הזהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו מרבו העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית.

(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

נא) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכוננים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

כ"ט

למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מפל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

(מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז)

כָּבֵד נְהַגוּ גַם כֵּן חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה בְּכָל יוֹם מֵאוֹתָן מ' יָמִים שְׁמַעְרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוֹל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ תְּקוּנֵי הַזֶּהָר, **כִּי לְמוֹד בְּיָמֵים הַקְּדוּשִׁים אֵלּוּ מִטְהַר הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה, וְסִגְלָתוֹ לְקִרְבַּת הַגְּאֻלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.**

(קצה המטה למטה אפרים שם סעיף קטן כ"ג)

בְּשֵׁם הַרְבֵּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: אֲשֶׁרֵי לְמִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר תְּקוּנִים בְּיָמֵים הַלָּלוּ.

(מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט')

כַּמָּה אַרְכֵּן הוּא זֶה, מִרְפָּא וְאַרוּכָה לְמוֹד הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר הָעֵד הַעֵיד בְּנוֹ עֲדוּת נְאֻמָּנָה, הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ הָאֵר"י זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וְיִהִי עֲדִי"ו אֲמוּנָה, שְׁכָל הַרְגִיל בְּלִמּוּד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אֵף עַל פִּי שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בְּבִינָה, מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁ רִיחַ נְשָׁמָה כָּבֵן אוֹ"ר בְּאִי"ם לְבִינָה, וּבְכַרְט בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים הַיְנוּ דְאֵהֲנִיא לִיהַ, תַּעֲלֵ"ה בְּאִיתְנֵ"ה שְׁקִי"ד לִי"ה, **וְתִקְנַת הַקְּדֻמוֹנִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוֹל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבַרֵּר אֶכָּל מִתּוֹךְ פְּסֻלַּת שְׁדֻרְךָ הַתִּינוּק לְפָר"ר, בְּלִמּוּד זֶה בְּאֵ עֲדֵי בְּרוּרִי"ן בְּפִרְקֵי זֶה בּוֹרֵר. וְקִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל זָרְעָם, בְּנִדְבוֹת הַלֵּב הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם, וְעָלֵיהֶם קִבְעָנוּם חוּבָה, לְלַמֵּד דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ אִזּוֹ יְרָדוּ לְשַׁעוּרֵי"ן שַׁעוּרָא זּוּטָא וְשַׁעוּרָא רַבָּה.**

(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התקונים דפוס ליוורנו, כבוד הרב רבי יצחק פרחי זכותו יגן עלינו)

(נב) מֵהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֲלוֹל וּמֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵי אַחֲרֵים, נַעֲשֵׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה.

פַּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵעֵנֵן אֲלוֹל, וְאָמַר שְׁמָה שְׁנוּהֲגִין לוֹמַר תְּקוּנִים בְּאֲלוֹל, שֶׁהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים וְגַם מֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב שֵׁיִשׁ לְכָל אֶחָד אֵזוֹ, מִחֲמַת

שָׁפַל אֶחָד מִתְּאַחַר אֲזַי בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יוֹתֵר מִרְגִּילוֹתוֹ, מִכָּל זֶה נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, קכ"ז)

נג) הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׂמֻכְנִיסִין דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם יוֹדְעִים הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם שְׂרָשֵׁב"י גִּלְהָה עָלָיו ע' פְּנִיִּים שְׁנוֹהֵגִין לְעֶסֶק בְּהֵם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּאֵלוֹל וְעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ.

לְהַכְנִיס דְּרַךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה, אִין יוֹדֵעַ כִּי אִם הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָּל צְדִיק אֲמִתִּי הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, הוּא יוֹדֵעַ הַסּוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם שְׂרָבִי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי גִלְהָה עָלָיו שְׁבַעִים אֲנָפִין שְׁנוֹהֵגִין לְעֶסֶק בְּהֵם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּאֵלוֹל וְעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, כִּי כָּל דְּרַךְ הַתְּשׁוּבָה בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר סְתוּם.

(ספר לקוטי הלכות למוריניו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - הלכות ראש השנה הלכה ו)

נד) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר אַרְבָּעִים יוֹם מִרְאֵשׁ חֲדָשׁ אֵלוֹל עַד יוֹם הַכְּפוּרִים

יַעֲזֵן בְּסוּף הַקְּדָמַת בַּעַל כֶּסֶא מְלֶךְ וְעוֹד בְּכַמְהָ סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהִלְחִיבוּ מְאֹד לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי זֶהָר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שְׂמֵרָאֵשׁ חֲדָשׁ אֵלוֹל עַד יוֹם הַכְּפוּרִים (וְאוּלַי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמֶּה שֶׁכָּתַב בְּתַקוּן ו' וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם הַכְּפוּרִים דְּתַבַּת נַח הִיא אֲמַא עֲלָהּ חֲלוֹן דִּילִי הוּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְבִיָּה אֹר וְתִירָה אֹר וְכַתְּבַּ בְּבֵאוֹר הַגֶּר"א שְׁבִיּוּם הַכְּפוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתְּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אֲמַא עֲלָהּ פְּתוּחִים וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מִרְאֵשׁ חֲדָשׁ אֵלוֹל וְרַעֲיָא מִהֵימְנָא אֵיתָא עַל הַתְּקוּנֵי זֶהָר דְאִיְהִי כְּגוֹוֵנָא דְתַבַּת נַח וְכוּ' פִּיֶּדוּעַ.

(הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א)

שְׁעַר הַתְּקוּנִים

לא

נה) בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֲכָמַת הָאֵמֶת – וּבַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד פִּי אִם חֲכָמַת הָאֵמֶת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כְּפוּר לְסִכּוֹת תְּרַבָּה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר.

וּבַחֲדָשׁ אֱלוֹל חֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד חֲכָמַת הָאֵמֶת וְחֲצִי הַיּוֹם תִּלְמוּד טוֹר וּבֵית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכְפוּר וְסִפָּה וְלוּלָב עִם כָּל הַפּוֹסְקִים הַשְּׂיָכִים לָהֶם, וּבַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה לֹא תִלְמוּד פִּי אִם חֲכָמַת הָאֵמֶת דּוֹקָא, וּבַיָּמִים שְׁבִין כְּפוּר לְסִכּוֹת תְּרַבָּה בְּלִמּוּד הַתְּהִלִּים וְהַזְהָר וְכִיּוֹצֵא וּבַעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. (עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ חֵלֶק הַתְּכֵלִית פָּרָק ע')

נו) בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יוֹד הַכֹּל מִשְׁמֹשֶׁת בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים

וְלִהְיוֹת סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יוֹד הַכֹּל מִשְׁמֹשֶׁת בּוֹ.

(כֶּסֶא מְלָךְ בַּהֲקֻדְמָה)

נז) אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּיָּמִים אֱלוֹ מִחֲמֹשֶׁה עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים – וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֵמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֲמֹשֶׁה עָשָׂר בְּאָב

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לִלְמַד סֵדֶר תְּקוּנֵי זֶהר הַקִּדּוּשׁ מִחֲמֹשֶׁת עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֵמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל מִבְּאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶא מְלָךְ שְׁמִטָּהר הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֶרֶב קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְכֵן פְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים סִימָן ל"ו סִימָן ב' אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בַּיָּמִים אֱלוֹ וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאֵמִירַת הַתְּקוּנִים מִחֲמֹשֶׁה עָשָׂר בְּאָב בְּאָב.

נח) וְכֵן נִהַג הָאֲדָמוֹ"ר מִסְּקוּוִירָא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה.

(נִטְעֵי גְבֵרִיאֵל בֵּין הַמְּצָרִים פָּרָק מ"ט סִימָן י"ג)

נט) על ידי הרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מפל שאר חלקי התורה

כי הנה עקר קדשת וגדל מעלות למוד הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועין בהקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי אלעזר. שתיקא דילי בנא מקדשא כו' עין שם. וכן בהקדמת תקונים ג' סוף עמוד ב' ונענה מלאך מגו אשא משמאי ואמר, הו הן מעשה מרכבה, והוו מתקבצין מלאכי השרת כו'. והוא כי על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה. וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מפל שאר חלקי התורה. כי שאר כל חלקי התורה הרי מלבש בנושאי הענינים אשר בעולם הזה, מה שאין כן למוד הקבלה ובפרט דברי האר"י זכרונו לברכה אשר הם בנויים על האדרות וספרא דצניעותא ועמקי סתרי הזהר הקדוש. הו כל נושאי הענינים רק באצילות ובעולמות דאור אין סוף.

ס) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל.

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר, משום שכל נושאי הענינים שאנו מדברים בהם הוא מעולמות העליונים אשר למעלה למעלה, אשר אין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והרי הוא נעלם ונסתר מהכל. מה שאין כן כל חלקי הנגלה מתורתנו הקדושה. הרי הו כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל. ועין בזה בנפש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועין בנפש החיים שם שער ב' פרק ה' בהגהה ב'. כי כל התורה כלה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתניחם בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השניך כאן. ואם כן הרי מבאר בה מפרכש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד, כי לפי דבריו הרי שניך גם כן לקרא לכל תורה שבעל פה כלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל

עֲנִינֵיהֶם רַק בְּרָמֵז בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב. אַךְ הָעֵקֶר הוּא כְּמוֹ שֶׁפִּתְּבַתִּי כִּי מִשׁוּם שְׁנוּשָׂאֵי כָּל הָעֲנִינִים הִלְלוּ הֵם נַעֲלָמִים מַעֲיִנֵי כָּל חַי, לְכֹךְ נִקְרָא בְּשֵׁם נִסְתָּר.

(שַׁעֲרֵי הַלְשָׁם חֵלֶק ב - סִימָן י"ד - מִשְׁנַת חֻכְמוֹת הָאֱמֶת)

סא) כָּל הַפּוֹרֵשׁ מִחֻכְמוֹת הָאֱמֶת פּוֹרֵשׁ מִן הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים – סוּד לְמוֹד חֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה מִחֻכְמוֹת פְּתִי – מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶחַ הַחֻכְמוֹהַ זֶה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו

עוֹד פְּרוֹשׁ הַפְּסוּק, מֵה שֶׁכְּתוּב "דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ", בְּעִנְיַן אַחַדוֹתוֹ וְתִבְרָךְ וַיִּדְעֶת שְׁמוֹתָיו וְסוּד הָאֲצִילוֹת. אָמַר דַּע, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"א, י"ד), **אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יִדַּע שָׁמַי, הוּא סוּד לְמוֹד חֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה [אֲשֶׁר] מִחֻכְמוֹת פְּתִי, וְמִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶחַ הַחֻכְמוֹהַ זֶה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו,** כִּי אִזּוּ יָבִין וַיִּשְׁכִּיל סוּד אַחַדוֹתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְסוּד הַשְּׁגָחַתוֹ וְעֲנִינֵי הַתְּאָרִים הַנִּזְכָּרִים בַּתּוֹרָה הַנַּעֲלָמִים מִחֻכְמוֹת הַפִּילוֹסוֹפִים, אֲשֶׁרֵי עֵין רָאֵתָה כָּל אֱלֹה. וַיַּעַן כִּי הִרְבָּה בְּנֵי אָדָם פּוֹרְשִׁים מִזֶּה הַחֻכְמוֹהַ, וְכָל הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים הַרוֹחֲנִיִּים, עַל כֵּן אֶעֱתִיק דְּבָרֵי הַחֻכְמוֹת חֻכְמוֹת הָאֱמֶת מֵה שֶׁכְּתוּבוֹ עַל עֲנִינֵי הַזֶּה.

(שַׁל"ה הַקְּדוֹשׁ - בַּעֲשָׂרָה מְאֻרוֹת - הַמְּאֻמָּר הַרְאֵשׁוֹן י')

סב) לְמוֹד חֻכְמוֹת הָאֱמֶת פּוֹעֵל שְׁיִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ

וְהִנֵּה כָּלֵל זֶה הוּא בְּיָדֵינוּ, שֶׁכָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ בְּיָמָיו - כָּאֵלּוּ נִחְרַב בְּיָמָיו (יְרוּשָׁלַיִם יוֹמָא פְּרָק א' הַלְכָה א'), מֵאַחַר שֶׁהֵמָּה בְּעַלֵּי בְּחִירָה וְהָיוּ יְכוּלִים לְפַעַל בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שְׁיִבְנָה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְלֹא עָשׂוּ, לְכֹן מַעֲלָה עֲלֵיהֶם כָּאֵלּוּ נִחְרַב בֵּימֵיהֶם. כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה מֵאַחַר שֶׁלָּנוּ מִשְׁפָּט הַבְּחִירָה לְמֵאִס בְּרַע וְלִבְחֹר בְּטוֹב וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים גְּדוֹלִים עַל יְדֵי עֶסֶק תּוֹרָתָנוּ וְאִין אָנוּ עוֹסְקִים, נִמְצָא, אָנוּ הַגְּרָמָא בְּנִזְקִין, שֶׁהַסְטְרָא אַחֲרָא מִתְּגַבְּרַת, חֵס וְחִלְלָה, בְּפִרְט לְמוֹד חֻכְמוֹת הָאֱמֶת, הוּא לְמוֹד הַקְּבֵלָה, הוּא רֹאשׁ לְכָל הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, בְּפָה

מלא. דביה יפקון ישראל מגלותא, בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

(ספר דרך עץ חיים)

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוצ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד.

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוצ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושטין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכניתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה.

(ג) אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכניתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

סד) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

סה) ספר תקוני זהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אלול

ובכו, יהי רצון מלפניך, שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו.

(הקדמת ספר כסא מלך על התקונים)

טו) התקונים – סגלתן למתק הדינין

תקוני זהר. נראה לי שנקרא ספר התקונים, כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצנורות הספירות, והם נקראים בלשון הקדש הזה תקונים, כמו שאמר (בתקון א') [בהקדמת התקונים] אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרינן לון עשר ספירן.

והנה הספירות הם היו נקדות וכו', ורב דברי זה הספר הולך על דרך צרופי השמות ויחודים, והם עצם עולם התקון ממ"ה וב"ן החדש על ידי התיחדם בצנורי הספירות לאסתפלא אנפין באנפין למתק הדינין. **לכן נקרא זה הספר תקונים, כי מדבר ביחודים תקון עולמות,** לברר וללבן הטיב מן הסיגים והפסלת על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה. מה שאין כן ספר הזהר שרב דבריו סובב על עצמות המדות בדרך חיים ותוכחות

מוסר, ואינו מדבר מן יחידים זולת במקומות מועטים ובספרי אדרא וספרא
דצניעותא.

(הרב רבינו צבי הירש זידיטשוב בריש ספר התקונים שלו)

סז) תקוני הנפש והגוף

וזאת לפני בְּיִשְׂרָאֵל, רב בעלי"ם מכבש"י א-ל באחד באלול ראש
השנה למאש"ר באימ"ה רצון קונם, האלילים מתאשרים בפני אשם, כי
אתיא למודי"ן מדי שנה ושנה, ב"א על"י מקרא, ב"א על"י משנה, ה"ן סדר
למשנה בספר תקונים קנ"ה וצו"ף, תקוני הנפש ותקוני הגוף, לשם
גרוסי"ן גומרים הללו מטהרי"ן והללו אושרי"ם כל באיה ל"ו ישובו.

(מתוך הקדמות המגיה לתקוני זהר דפוס בילגראדו)

סח) סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא
אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא
האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת
האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו
השם יתברך שיהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי
בראשית, ואז כשילג ילבינו.

ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי
תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה
רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו וגו עלינו, סימן ח' דף נ"א.)

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

לז

סט) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אִמֵּן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר

הַנִּי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמִּידי הַמִּבְהָק הָרַב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹרֵינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף הַכֹּהֵן נֵרוֹ יְאִיר, בְּקִצְרָה עַל נֵר קֶטָן בְּכִינוֹן בְּכַדֵי שְׁתֵּשָׂא אוֹתוֹ בְּכָל עֵת. **קִבְּלַתִּי מִמוֹרֵי וְרַבֵּי וְכוּ' [הַבַּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם.**

(כְּתַר שֵׁם טוֹב)

ע) הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחָדוֹת כָּאלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ

הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֶלֶק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִיל"ה פִּיזְדוּעַ, וְאֵינּוּ חִפְץ מְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי או"ר גִּימַטְרִיא ר"ז, הֵינּוּ בְּרִזֵי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתֵיהֶּ, שְׁזָהוּ בַחֲיִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יו"ם, הָרִי זֶה דוֹמָה כָּאלוֹ דוֹחָה אֶת הָאֲחָדוֹת כָּלוֹ וּמִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ. מֵה שְׂאִין בֵּן אִם חִפְץ גַּם תּוֹרַת הַנְּסֻתָּר, הַגַּם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֶאֱמַר "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חִפְצוֹ", וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכָאלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק זֶה שֶׁבְּתוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחָדוֹת כָּאלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ וְכוּ'.

(כְּתַנַּת פְּסִים פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים)

עא) גִּדְּל מַעֲלַת לַמוֹד הַזֶּהָר

וְזָהוּ שְׂאֵמְרוֹ בְּתְקוּנִים (תְּקוּן ל' נְתִיב תְּנַנְנָא), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: **קוּמוּ וְאַתְעָרוּ לַגְּבִי שְׁכִינְתָא, דְּאִית לָכוֹן לְבָא בְּלָא סְכַלְתָּנוּ לְמַנְדַּע בְּהַ, וְאִיהוּ בִּינֵינוּ.**

[תְּרַגּוּם וּבְאוֹר הַזֶּהָר]: קוּמוּ וְהַתְעוֹרְרוּ בְּשִׁבִיל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהֵרִי יֵשׁ לָכֶם לֵב רִיקוֹן בְּלִי בִינָה לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג אוֹתָהּ, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא בְּתוֹכְכֶם.

וְרָזָא דְּמַלְהָ קוּל אוֹמֵר קְרָא (יִשְׁעִיָּה מ ו), פִּגּוֹן קְרָא נָא הֵיִשׁ עוֹנָךְ וְאֶל מִי מְקְדוּשִׁים תִּפְנֶה (אִיּוֹב ח א), וְהִיא אֲמַרַת מֵה אֶקְרָא, כָּל הַבֶּשֶׂר חָצִיר, כָּלֵא אֵינּוֹן כְּבַעִירוֹן דְּאֶכְלִין חָצִיר, וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה (שם), כָּל חֶסֶד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עַבְדִּין.

[תְּרֻגוּם וּבְאוּר הַזֵּהר]: וְסוּד הַדְּבַר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ) **'קוֹל אָמַר קְרֵא, שְׁקוֹל דּוֹפֵק בְּלִבּוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לִקְרוֹת וּלְהַתְּפַלֵּל לְהַרְמַת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא כְּלָלוֹת נִשְׁמוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמְבִיא רֵאִיָּה מִהַכְּתוּב 'קְרֵא נָא הַיֵּשׁ עוֹנֵף', שֶׁקְרִיאָה פְּרוּשׁוֹ תְּפִלָּה, אֲבָל הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת 'מָה אֶקְרֵא', (כְּלוּמַר אֵין בָּהּ כַּח לְהַרִים אֶת עַצְמִי מֵעַפְר, בְּשִׁבִיל שֶׁ'כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, כְּלָם הֵמָּה כְּבִהְמוֹת אוֹכְלֵי עֵשֶׂב וְחֲצִיר, כְּלוּמַר שְׁעוֹשִׁים הַמְצוּוֹת בְּלִי דַעַת כְּמוֹ בְּהֵמוֹת, 'וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשְּׂדֵה', כָּל הַחֲסֵדִים שְׁעוֹשִׁים, לְעַצְמָם הֵם עוֹשִׁים, כְּלוּמַר שֶׁאֵין כְּוֹנְתָם בְּמְצוּוֹת שְׁעוֹשִׁים, שֶׁתְּהִינָה בְּכַדִּי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם אֲלֵא רַק לְתוֹעֵלַת עַצְמָם הֵם עוֹשִׁים הַמְצוּוֹת.**

וְאֶפִּילוֹ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵייתָא, כָּל חֲסֵד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עַבְדִּין.

[תְּרֻגוּם וּבְאוּר הַזֵּהר]: וְאֶפִּילוֹ הַטּוֹבִים שֶׁבָּהֶם, שֶׁמְסַרוּ זְמַנָּם עַל עֶסֶק הַתּוֹרָה, לֹא עָשׂוּ זֶה, אֲלֵא לְתוֹעֵלַת גּוֹפָם עַצְמָם, בְּלִי כּוֹנֵה הַרְצוּיָהּ, בְּכַדִּי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם.

בְּהוּא זְמַנָּא [וְכוּי] רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשְׁיחַ.

[תְּרֻגוּם וּבְאוּר הַזֵּהר]: בְּעַת הַהִיא נֶאֱמַר עַל הַדּוֹר, רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְהַעוֹלָם, דְּהֵינּוּ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, הַצְּרִיךְ לְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוּתֵיהֶם עַד לְגַאֵלָה הַשְּׁלֵמָה לְקַיָּם הַכְּתוּב, כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הַשֵּׁם וְגו' הַרוּחַ הַזֶּה נִסְתַּלַּק לוֹ וְהֵלֵךְ, וְאֵינוֹ מְאִיר בְּעוֹלָם.

וַי לֹון מְאֹן דְּגַרְמִין דִּיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יְתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינוֹן דְּעַבְדִּין לְאוּרֵייתָא יְבִשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחַכְמָה דְּקַבְּלָה.

[תְּרֻגוּם וּבְאוּר הַזֵּהר]: אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם אֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים שְׂרוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ יִסְתַּלַּק וְיֵלֵךְ לוֹ מִהַעוֹלָם וְלֹא יוּכַל לְשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁהֵמָּה הֵם הַעוֹשִׁים אֶת הַתּוֹרָה לִיבִשָׁה, כְּלוּמַר, בְּלִי מִשְׁהוֹ לְחִלּוּחִית שֶׁל שֶׁכַּל וְדַעַת, כִּי

מִצְטַמְצָמִים רַק בַּחֲלָק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵינָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַבִּין
בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה, לִידַע וּלְהַשְׁפִּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְטַעֲמֵי מִצְוָה.

וַי לֹו דְגַרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדֹן בְּעֵלְמָא.

[תְּרַגּוּם וּבְאוּר הַזֶּהר]: אוֹי לָהֶם, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַלְלוּ, שְׂיֵהִיו
עֲנִיּוֹת וְחֻרָב וְחֻמָּס וּבִזָּה וְהַרְיָגוֹת וְהַשְׁמָדוֹת בְּעוֹלָם.

(הַקְּדַמַּת הַ"סְלָם" אוֹת ע')

עב) או"ר בְּגִימְטְרִיָּא ר"ז

עֵקֶר הַגְּאֻלָּה הוּא מְרִזֵי דְאוּרִיתָא, כִּי או"ר גִּימְטְרִיָּה ר"ז, וְזֶה נִקְרָא
כ"ן שְׂגִימְטְרִיָּה סו"ד מִיסו"ד. וְזֶה שְׁכַתּוּב בְּמִדְרָשׁ, אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהִי כּוֹן,
וְהַרְשָׁעִים אוֹמְרִים לֹא כּוֹן, שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה אֶלָּא הַפְּשֻׁט, עַל כ"ן לֹא
יָקוּמוּ. וְעֵקֶר הִיא חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְרִזְיָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ כּוֹ', וְעַל
דוֹר שְׁלָנוּ נֶאֱמַר מִשְׁד עֲנִיִּים גּוֹפְיָהוּ, עֲתָה אָקוּם, בְּזָכוֹת אֲמָרוֹת הַשֵּׁם
הַמְזַקְקוֹת שְׁבַעֲתִים, אֲךָ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ מִהַרְשָׁעִים אֲשֶׁר סָבִיב יִתְהַלְכוּן
וְאֵינָם רוֹצִים בְּרִזֵי וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם כָּרָם זְלוֹת, דְּבָרִים הָעוֹמְדִים
בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרוּמֵם.

(אוּר יִשְׂרָאֵל עַל תְּקוּנֵי זֶהר לְהַמְגִיד מִקְאֲזִינֵי זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ - תְּקוּן ל"ו - דָּף ע"ז:)

עג) או"ר בְּגִימְטְרִיָּא אִי"ן סו"ף; אָדו"ן עוֹל"ם; ר"ז

'קוּמִי אוּרִי כִּי בָּא אוּרְךָ' (יִשְׁעִיָּה ס א), או"ר בְּגִימְטְרִיָּה אִי"ן סו"ף, אָדו"ן
עוֹל"ם, וּבְגִימְטְרִיָּה ר"ז, שֶׁהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הוּא או"ר לָנוּ. וְזֶהוּ קוּמִי
אוּר"י, שְׂיִתְגַּלֶּה כְּבוֹד מַלְכוּת אָדו"ן עוֹל"ם, כִּי בָּא אוּר"ךָ, כִּי כְּבָר נִתְגַּלֶּה
לָהֶם חֻכְמַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא ר"ז, אוּר הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה גְאֻלָּה
לְהַתְּגַלּוֹת בְּסוּד מַלְכוּתוֹ כְּנֹדַע.

(אֲגָרָא דְכֻלָּה לְמוּרִינוּ הֵרַב צְבִי אֶלְיִמְלָךְ מְדִינוּב הַפְּטָרַת פְּרֶשֶׁת תְּבוּא)

**עד) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד
כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר**

רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, ידע כל דברי ה"עץ חיים"
ו"פרי עץ החיים" וכל פתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזהר והעקר
מהתקונים. והמוכן מדבריו היה שזה היה בימי נעוריו. והפליג מאד כמה
פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם
בכל השנה, אפלו שלא בימי אלול.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עה) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

**עו) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות
אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם**

שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלטת גדולות סודות נוראות
תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית לבד.
ועל ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות
שיש שם, אשר לא יכילם העיון, כידוע לכל גדלת קדשת התקונים הקדוש,
אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו'. וכל
ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש על תבת
בראשית לבד, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר תקונים עם רבוי
סודות וכו' כנזכר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן
על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים
ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית לבד. ועתה, כלליות התורה
הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר
לבאר ולדבר מזה כלל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

(עז) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלֹלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

(עח) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאָר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיזוֹת שֵׁישׁ שֵׁם

שִׁמְעָתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פֶּעַם אֶחָד שֶׁדָּבַר בְּהַפְּלֵגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרְאוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבָאָר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁישׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילִם הָעִיּוֹן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר סוּדוֹתָיו וְרַמְיזוֹתָיו וְכוּ'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שֶׁנִּכְלָל בּוֹ כִּנְזָכָר לְעִיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית יְכוּלִין גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כִּנְזָכָר לְעִיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וּלְשַׁעַר קֶצֶת גְּבִהוּת עֲמֻקּוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים" שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ, מֵה גְּדֻלוֹ סוּדוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאָר וּלְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל.

כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁעֲדָן אֵין אָנוּ יוֹדְעִין וּמַבִּינִים כָּלֵל סִתְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁגֵּלָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּזֶהָר וְתְקוּנִים, אֵף עַל פִּי כֵן הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כָּבֵד עֲשֵׂה וְהַכִּין לָנוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְתְקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי דְרָכֵי תּוֹרַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁגֵּלָה, שֶׁעַל יָד זֶה מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַתְיַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, יוּכַל לְבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכְּלִים וְהַתְּקוּנִים שֶׁגֵּלָה.

וְעַל כֵּן גַּם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאֲר"י זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה שֶׁהוֹסִיף לְגִלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכוּ', וְכֵן בְּדוֹרוֹתָיו זְכִינוּ לְמָה שֶׁזְּכִינוּ עַל יְדֵי גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מִימּוֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁנוּ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

עט) את ספר תקוני הזהר תמיד

ראה בהקדמת מורינו הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכן דבריו: ולא מפעיא בחלק הנגלה שבהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו זכרונם לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאנות בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית למוד וגרסת הזהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.

* * *

שאלה: אמר נא לי, מהו הסגלה בלמוד ספר הזהר.

תשובה: סגלות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזהר, וכאן נעלה בקצור לדגמא שבעה עשר מהם:

על ידי למוד בספר הזהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגנו עליו.

(זכירה לחיים דף יד עמוד ד')

ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא.

(ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים.

(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

העסק בספר הזהר סגלה להשגה.

(האר"י זכרוננו לברכה בשער רוח הקדש דף יא:)

שְׁעַר הַתְּקוּנִים

מג

הַעֲסֵק בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ בְּתַדְרִיּוֹת סְגֻלָּה לְהַבְיֵא אֶת הָאָדָם לְהַתְקַשְׁרוֹת
לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

(רבי ישראל דוב מוילעדניק,
שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעַר הַהַתְקַשְׁרוֹת שְׁעַר א' דְּרוּשׁ הַמְּאָמֵר ב)

הַלְמוּד בְּזֵהַר הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְבַעַל תְּשׁוּבָה.

(שְׁבַחֵי הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה)

הַלְמוּד בְּזֵהַר הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה.

(מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מַד)

לְמוּד הַזֵּהָר מְבִיא לְטִהָרַת וּקְדֻשַׁת הַנֶּפֶשׁ.

(פְּלֵא יוֹעֵץ עַרְךָ זֵהָר)

וּלְזָכוֹת הַנִּשְׁמָה.

(הַגְּהוֹת מוֹרִינוּ הַרְבַּ רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ אוֹת ט)

לְמוּד בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ מִסִּיר טְמֵטוּם הַלֵּב.

(מֵאָה שְׁעָרִים לְבַעַל הַתְּנִיָּא)

בְּלְמוּד הַזֵּהָר בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת.

(כִּפְסָא מְלֶךְ עַל תְּקוּנֵי הַזֵּהָר תְּקוּן מַג אוֹת ס)

הַלְמוּד בְּסִפּוֹר זֵהָר הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֵּה, אִזּוֹ לְעֵתִיד לְבּוֹא לֹא יֵשֵׁב
בְּבוֹשָׁה.

(זֵהָר פְּרֻשַׁת וַיֵּשֶׁב דָּף קפ"ה. בְּכָלִלוֹת,
וּבְפְרָטוֹת בְּלִקוּטֵי תוֹרָה לְבַעַל הַתְּנִיָּא פְּרֻשַׁת צו)

לְמוּד סְתָרֵי הַתּוֹרָה הוּא סִיּוּעַ רַב לְהַבְנֵת נִגְלוֹת הַתּוֹרָה.

(רַבִּי אֲבָרְהָם מְסֻלּוֹנִים בְּסִפּוֹר תּוֹרַת אָבוֹת)

הַלְמוּד בְּזֵהַר מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַהֲבַת הַבּוֹרָא.

(הַרְמ"ז בְּהַגְהוֹתָיו לְסִפּוֹר הַפְּנוּנוֹת)

הַלְמוּד בְּזֵהָר מִבֵּיא אֶת הָאָדָם לְאִמוּנָה.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

לְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ מִצִּיל אֶת הָאָדָם וּמְשַׁפְּחֵתוֹ מִמַּגַּפָּה וְשַׁעֲרוֹרוֹת.

(שם שער ו אות עג)

מִבֵּיא רְפוּאָה לְכָאֵב שָׁנִים.

(מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין נדפס בספר אמת ונציב חלק ד' עמוד ל)

וְהוּא רְפוּאָה לְרַגְלִים וּלְהוֹצֵאת קוֹץ.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

(פ) לְמוּד כָּל הַלֵּילָה זֵהָר, תְּקוּנֵי זֵהָר וּתְהִלִּים, בְּפִיִּים הַקְּפוּאִים,
אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה

רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ מוֹרִינוּ הַרְבֵּי צָבִי אֱלִימְלֶךְ מְזִידִיטְשׁוּב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ,
אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה וְצָרִיךְ לְרְפוּאָה גְּדוּלָה תְּבַר גְּזִיזָא דְּבִרְדָּא, וְיִרְד
וְטָבֵל בְּנֵהָר הַקְּפוּא תַּחַת הַקְּרוּחַ הַנּוֹרָא, וְלִמַּד שֵׁם כָּל הַלֵּילָה הַזֵּהָר
הַקְדוֹשׁ וְתְקוּנֵי הַזֵּהָר וּתְהִלִּים בְּתוֹךְ הַפִּיִּים הַקְּפוּא.

(מתוך הקדמה לספר צבי לצדיק, עין שם מעשה באריכות)

(פא) אַף מִי שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹו לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסַפְרֵי
הַמְּקַבְּלִים

וְהַרְגִיל בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְסַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים, בְּעֵינָיו יִרְאֶה וּלְבָבוֹ יָבִין
גְּדָל מַעֲלַת חֻכְמָה זֹו, וְיִמְסֹר נַפְשׁוֹ עָלֶיהָ, וּלְפִיִּים צַעֲרָא אַגְרָא. אֲמַנְם אַף מִי
שְׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹו לֹא יִמְנַע מִשׁוּט בְּסַפְרֵי הַמְּקַבְּלִים הַמְּפָרְשִׁים
כּוֹנֵת הַתְּפִלוֹת וּבִרְכוֹת וּמַצּוֹת.

כִּי אִזּוּ בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה יִתְלַהֵב לְבוֹ בְּזִכְרוֹ כִּי הֵם דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם עִמָּק עִמָּק וְגִבוּהַ מַעַל גִּבוּהַ. אֲשֶׁרֵי יְלוּד אִשָּׁה הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם עֲלִיוֹתָיו
וְלֹא יְהֵא עוֹבֵד בְּתַפְלָתוֹ לְקַבֵּל פָּרֶס, רַק כִּגוֹן לְתַקּוֹן הַדְּבָרִים שְׁשֶׁרְשָׁן לְדַעַת

קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל חִפְצֵי בָּם, וְלִבּוֹ לְמוֹ אֵב יִצְעַק, שְׁמַעֲשֵׂה
יְדִינּוּ יִכּוֹנֵן עָלֵינוּ.

(חיים שאל, מערכת גדולים, ערך סוד)

**פב) פִּי מַה יִגָּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קְרִיאָתֵנוּ בְּחֻכְמָה
זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה**

וְהַגְּאוֹן רַבִּי צָמַח זְכָרוֹנוֹ לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֵּא (מבוא בסוף ההקדמה לעץ חיים)
כּוֹתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "פִּי מַה יִגָּן עָלֵינוּ מִן הַמְּקַטְרָגִים, אִם לֹא קְרִיאָתֵנוּ
בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּמִכָּל שְׁכֵן בְּדוֹר הַזֶּה, וּמִכָּל שְׁכֵן סִפְר
הַתְּקוּנִים, אֲשֶׁר מוּבָא מֵהָאָר"י הַקְּדוּשׁ שְׁנַעֲשֵׂה לְתַקּוֹן עוֹלָם עֲשִׂיָּה", עַד
כָּאן.

**פג) בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מוֹמָשׁ, תִּלְמַד מֵאֲמַר אֶחָד מֵתְקוּנֵי
זֶהר**

וּבְמִכְתָּב מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי דָּוִד מִנִּיקוּלַיִיב זְכוּתוֹ יִגָּן
עָלֵינוּ כְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֲבָל אֵי־עֲצָף וַיְהִי אֶלְקִים אֲתָךְ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה
מִמָּשׁ, תִּלְמַד מֵאֲמַר אֶחָד מֵתְקוּנֵי זֶהר וְכוּ". וְעוֹד רַבִּים אֲשֶׁר מִפְּלִיגִים בְּגִדְל
לְמוֹד וְקְרִיאַת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּעַקְבֵּתָא דְמִשִּׁיחָא דָּא, כַּמָּה תוֹעֵלֶת
יֵשׁ בָּהּ לְנַפְשׁ לְהַאֲרִיחָהּ, לְתַקְנָהּ וּלְזַכְּכָהּ, וּבְזֶהר דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מַגְלוֹתָא
"בְּרַחֲמֵי".

**פד) כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דִּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם סְפוּרוֹת זוֹכִים
לְעֵבֵר עַל כָּל הַזֶּהר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ – זֶה מַחְדִּיר
בְּאֲדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבִזְיוֹ מִיְחָד, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ**

וְאִף אֵלּוּ שְׂאִינָם בְּעַלֵּי סֵדֵר כָּל כָּף, בְּכָל זֹאת צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְלַמַּד מִדֵּי
יוֹם לְפָחוֹת דִּף אֶחָד שֶׁל זֶהר, כְּגוֹן לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, אוֹ בְּזִמְנ
מִסִּים אַחֵר. וּבְאֲפֹן כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דִּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם
סְפוּרוֹת זוֹכִים לְעֵבֵר עַל כָּל הַזֶּהר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה
עֲנִינִים שְׁמַבִּינִים בָּהֶם מַעֲט, וּבְפִרְט בְּדַבְרֵי אַגְדָּה שְׁבָהֶם, הַמְּאִירִים אֶת

הַיְהוּדוֹת. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁלּוּמְדִים פֶּעַם שְׁנֵי, זֹכִים לְהִבִּין מֵעַט יוֹתֵר. וְזֶה מִחֲדִיר בְּאֶדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שְׁמִים בְּנֵעַם וּבְזִיו מִיַּחַד, כַּנֶּאֱרָא בְּחוּשׁ.

**פּוּ) דַּע, שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּה, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לַמּוֹדִים
שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה**

וְעוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ (שֵׁם אוֹת ק"ח): "וְדַע, שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּה, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לַמּוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", עַד כִּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֵרִי לָנוּ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַגִּיעַ לְצִמְאוֹן לְדַבֵּר הַשֵּׁם.

(וּנִכְתַּב בְּסֵפֶר לְהַגְאוֹן רַבִּי יַעֲקֹב מֵאִיר שְׁכָטְעֵר)

**פּוּ) לְגַמֹּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סְפָרֵי הַזֶּה וְתַקּוּנֵי וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל
סְפָרֵי קַבְּלָה מֵהָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה**

וּפְעַם אֶחָד חֲשַׁב רַבֵּינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַד שְׁאֵין הַיּוֹם מִסְפִּיק, דְּהֵינּוּ לְגַמֹּר בְּכָל שָׁנָה ש"ס עִם הַרִי"ף וְהָרָא"ש, וְאַרְבָּעָה שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַגְּדוֹלִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלֵם, וְכָל סְפָרֵי הַזֶּה וְתַקּוּנֵי וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סְפָרֵי קַבְּלָה מֵהָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה. גַּם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקֶצֶת עֵיוֹן, וְעוֹד חֲשַׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לוֹמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה.

וְאִזּוּ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנְנֵן זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל וּבְזִירוֹת וּלְבַלִּי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּדַקְדּוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנְנֵן לְעַנְנֵן. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים.

גַּם לֹא הִיָּה מְצוּהָ לְחַזֵּר תַּכְף עַל לַמּוֹדוֹ, רַק רְצוֹנוֹ תַּמִּיד הִיָּה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוֹסֵק שְׁלּוּמֵד כְּסֵדֶר מֵרָאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזִירוֹת, וְאַחַר כֵּן יִתְחִיל פֶּעַם שְׁנֵי וַיִּגְמֹר אוֹתוֹ כְּלוֹ. וְכֵן פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם.

גַּם אָמַר לְבַל יְהִיָּה נִבְהַל מִזֶּה שֶׁהִזְהִיר שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד כָּל כֵּן בְּכָל יוֹם... וְלֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֹּר וְאִי אֵתָּה בֶן חוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה' (אֲבוֹת ב טז).

(סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן מִבְּרֶסֶלַב אוֹת עו)

פז) הַתְּקוּנֵי זֶהָר מְטַהֵר הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּשְׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ
 בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל אֶפְלוֹ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ
 וּבְסוּף הַקְּדָמַת הַכְּסָא מְלַךְ לְתַקּוּנֵי זֶהָר: "כִּי הוּא [הַתְּקוּנֵי זֶהָר] מְטַהֵר
 הַגּוֹף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּשְׁמָה לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל אֶפְלוֹ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא
 בְּאִין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמַרְיוֹ". וְשֵׁם בְּסוּף תַּקּוּן ו': "כִּי הַלּוֹמֵד גִּירְסָא
 בְּעֵלְמָא... יֵשׁ לוֹ שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלוֹ וּמְקַדֵּשׁ בְּטַהֲרָה נִשְׁמָתוֹ". וּבְסִדּוּר
 הָאֵרִי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לְרַבֵּי יַעֲקֹב קֵאפִיל בְּסִדֵּר כְּנֻנַת הַלְמוּד: "יִלְמַד בְּסִפְרֵי
 קְבֵלָה... וְאֵף אִם אֵינוֹ מִבִּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזֶּהָר וְתַקּוּנִים כִּי הֵם
 מְסַגְּלִים לְטַהֵר הַנֶּשְׁמָה". וְרָאָה גַם נֶפֶשׁ חַיִּים מִרְבִּינוּ חַיִּים פְּאֵלְאגִי
 מְעַרְכַת זֶהָר הַקְּדוֹשׁ.

פח) לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה, שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ
 וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֵלָה וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ
 מְאֹד וּבְפֶרֶט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ

וְכֵן מְבִיא הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִקְאֲמָרְנָא בְּ"נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ" שֶׁבִיל הַתּוֹרָה א'
 (אוֹת ל"א): "וְיִכָּר נִתַּן מִרֹן הָאֵרִי תַקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה שִׁיאֲמֹר חֲמֹשֶׁה דְּפִין
 זֶהָר אוֹ תַקּוּנִים בְּכָל יוֹם", וּבְהַקְּדָמְתוֹ לַעֲצִי עֲדוֹן: "לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר
 וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה... שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה
 בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֵלָה וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבְפֶרֶט סֵפֶר הַתְּקוּנִים
 שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

וּבְהַקְּדָמְתוֹ לַעֲצִי עֲדוֹן: "לְלַמֵּד בְּדְבָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׂקִידָה...
 שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתִים סְגֵלָה
 וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבְפֶרֶט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ".

פט) בְּלִמּוּד סֵפֶר זֶה בְּחֵדֶשׁ אֱלוֹל וּבְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה סְגֵלָתוֹ
 לְקָרֵב גְּאֵלָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְקִץ יִשׁוּעָתוֹ

וְכֵן כּוֹתֵב הַרְבֵּי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה עַל חֲשִׁיבוֹת הַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים:
 וְהַלּוֹמְדִים בּוֹ עֲלִימוֹ תִטֹּף מִלְתּוֹ לְהַבִּין עִמְקֵי סוּדוֹת אֲמִרְתּוֹ, כִּי בְּלִמּוּד סֵפֶר

זֶה בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל וּבַעֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, סִגְלָתוֹ לְקִרְבַּ גְּאֻלָּתוֹ יִתְבַּרַךְ וְקֶץ יְשׁוּעָתוֹ, וּמִהֲרָה יִגָּלֶה עָלֵינוּ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וּמְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בִירוּשָׁלַיִם יָרִים נְסוּ וְדַגְלוֹ.

וְזֶה לְשׁוֹן הַרְבֵּה בְּהַקְדָּמָתוֹ: אֶקְדִּים טַעַם לְשִׁבְחַ לְמָה קָרָא הַרְשָׁב"י זְכוּרוֹנוֹ לַחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא לְחַבּוּר זֶה תְּקוּנִים, בְּשִׁלְמָא לְסִפְרֵי הַזֶּהר מְצִינּוּ טַעְמוֹ מִפְּרֶשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נְשָׂא, שְׁאֲמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא לְהַרְשָׁב"י הַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר מִן זֹהֲרָא דְאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּאִיהוּ הַאי סִפְרֵי הַזֶּהר, יִפְקוּן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

(פְּדָה אֶת אֲבָרְהָם חֶלֶק שְׁנַי לְהַגְאוּן הַצְדִּיק הַרְבֵּה אֲבָרְהָם י. מוֹנֶסָה ס"ט (סִפְרֵי טְהוֹר) שְׁנַת תַּשְׁס"ב)

* * *

תִּיקוּן לְגְּאוּלָּה הָאֲמִיתִית

מַטְעַם הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים מְאִרֵי דְאַרְעָא

קְדִישָׁא בְּשַׁנַּת תַּרְפ"א לַפ"ק

צ) יִלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה הָרִי כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הוּא מְעוֹרֵר הַרְחָמִים וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְיִתְגַּלֶּה וְיִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבֶטַח, וְהַלּוּמֵד בּוֹ בְּטוּחַ שְׁלֹא יִסְבַּל צַעַר חֲבִלֵי מְשִׁיחַ, אֲשֶׁר עַל כֵּן אֲנַחְנוּ חַכְמֵי וּרְבָנֵי עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, וּבִתְּי דִינִים, נִתְעוֹרְרֵנוּ לְיִסֵּד לַמּוֹד הַזֶּהר בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ בְּכַדֵּי לְגַמֵּר הַסֵּפֶר הַזֶּהר, וְיִהְיֶה הַסִּיּוּם בְּכ"ה אֱלוֹל הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, יוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְיִלְמְדוּ הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לָכֶם, אַחִינוּ חֲכָמִים רַבָּנִים, סוֹחְרִים, בְּעַלֵּי
 בָּתִּים, בְּעַלֵּי מְלָאכּוֹת, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְקַחַת חֵלֶק עִמָּנוּ, וְהַחֲלֹשׁ יֹאמֶר
 גְּבוּר אָנִי. זָכוּ וְהִתְחַבְּרוּ בַחֲבֵרָה הַזֹּאת, וְכָל אֶחָד יַחֲטֹף חֵלֶק מֵהַזֶּהָר,
 וּבִשְׁעַת הַפְּנָאִי וּבִין הַדְּבִקִּים יִלְמַד אֵיזָה עַלִּין כְּפִי הַסֵּדֶר אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָכֶם
 הַגְּבָאִים וְהַמְּנַהֲלִים בֵּין בְּאַרְץ בֵּין בַּחוּץ לְאַרְץ. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, דְּעוּ מִי
 מִטְּהַר אֶתְכֶם, אַבִּיכֶם שְׁבַשְׁמִים, דְּעוּ, כָּל מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂית אֶלְךָ אֶלְפִין
 וְרַבֵּי רַבְּבוֹן עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים בְּשַׁמַּיִם, כְּנִזְכָּר בְּהַקְדָּמַת אוֹר הַחֲמָה.

צא) כָּל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם עַד כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיּוֹ אוֹ רַבְּעוּ,
 וְלִזְוֹג כָּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ ד' חֲבָרִים בְּכַדֵּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים
 יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעָמִים, וּכְבָּר מְנִינּוּ חֶבְרַת מְזַכָּה
 אֶת הָרַבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בָּזָה

וְאַתֶּם, אַחִינוּ, גְּבָאִי וּמְנַהֲלֵי עִם קִדְשׁ בְּאַרְץ וּבַחוּץ לְאַרְץ, אֲשֶׁר עֲלִיכֶם
 נֹאמֶר "וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וְעַד", עֲמַדוּ וְעֲשׂוּ מִשְׁמֵרוֹת
 מִשְׁמֵרוֹת וְסִדֵּר לְכָל חֵבֶר וְחֵבֶר כְּפִי כַּחוֹ, בְּאַפֵּן כִּי כָּל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם
 עַד כ"ה אֶלּוּל אוֹ חֲצִיּוֹ אוֹ רַבְּעוּ, וְלִזְוֹג כָּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ ד' חֲבָרִים
 בְּכַדֵּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים יֵשׁ בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַשְׁלִים אֶלְךָ פְּעָמִים. וּכְבָּר
 מְנִינּוּ חֶבְרַת מְזַכָּה אֶת הָרַבִּים לְהַשְׁתַּדֵּל בָּזָה.

וּבְרוּר כִּי גַם אֲנָשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלְמוּד שְׁלֵהֶם עִם אֲנָשֵׁי עִיר
 הַקִּדְשׁ בְּמַסְלַת בֵּית קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֻבִים זֶה בָּזָה,
 וְנִכְנָס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַחַר הַסִּיּוּם אִם יִצְטָרֵף עוֹד נַחֲזֵר עוֹד פְּעַם סִדֵּר שְׁנֵי וְזָכוּת
 הַתְּנָא הַרְשָׁב"י זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, יִגַּן עֲלֵינוּ וְיִגַּן עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁלוֹם.

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

צב) מוֹדְעָה חֲדָשָׁה מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא קְדִישָׁא לְשִׁקְדַּ עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאֲרָץ וּבְחוּצָה לְאֲרָץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים כָּבֵר יְדוּעַ לְכַבּוֹדָם מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחֲרָבָא וּבִזְיָה מַעֲלָמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעֵבְרָה כָּבֵר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגַאֲלָה הָאֲמַתִּית" מִטַּעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא קְדִישָׁא הַנִּזְכָּר לְעִיל, לְשִׁקְדַּ עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאֲרָץ וּבְחוּצָה לְאֲרָץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים.

עַל כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבָּנֵי וּגְאוּנֵי אֲרָץ הַקְּדוֹשָׁה, מִבְּקָשִׁים מְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵּי גְמֵר הָאֶלֶף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֱלוֹל הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְחוֹת, עִם בְּנֵי חֲבֵרְתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד, סִיּוּם זֶהר אֶחָד לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּפֹּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וַיִּקְלַקֵּל מַחֲשַׁבּוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, אֲמֹן כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֹן. א' לְחֹדֶשׁ אֵיזֵר שְׁנַת תַּפְא"ר לְפָרְט קָטָן.

צג) קִדְּם הַלְּמוֹד יֵאמֹר:

הָרֵי אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְעֵלוּי שְׁכִינַת עֲזָנוּ, וְלַהֲרִים קָרְן מִזֵּל יִשְׂרָאֵל, וְלִסְתָּם פִּי כָּל הַצָּרִים אוֹתָנוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלַהֲחַזֵּיר הַעֲטָרָה לְיִשְׁנָה, וַיֵּאמֶר דֵּי לְצָרוֹתֵינוּ וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבִטָּח, אֲמֹן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

צד) דְּבָרֵי הַגְּאוּן כְּבוֹד מוֹרִינוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק יְרוּחָם דִּיִּסְקִין שְׁלִיט"א

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֹשׁ תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֹן.

כָּבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה, שֶׁתְּלַמּוּד תּוֹרָה הִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל
הַמְצוּוֹת. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהִיּוֹת עִמָּלוּ בַתּוֹרָה הֵן בַּנְּגִלָה הֵן בַּנְּסִפְתָּר, בְּסִפְרֵי זֶהֱר
הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים.

**וְכֵדָאִי הוּא רִשְׁבִי, הַתְּנָא הָאֱלֹקִי זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְפִטוֹר אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין וּלְקָרֵב אֶת הַגָּאֲלָה, וְעֵינֵינוּ תְּחַזְּינָה בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת
אוֹר הַשֶּׁם וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת הַשֶּׁם בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק, וְיִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בְּהַשֶּׁם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים בַּעֲגָלָא וּבְקָרוֹב.**

**נְאוּם יְצַחַק יְרוּחָם בְּהַגְאוֹן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ הַרַב
רַבִּי מִשָּׁה יְהוֹשֻׁעַ יְהוּדָא לִיב זְכָר צְדִיק לְבִרְכָה דִּיסְקִין**

עַל דֶּרֶךְ תּוֹעֵלַת וּנְחִיצוֹת הַלְמוּד הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ הַתְּקוּנִים
כָּבֵר כְּתַבְתִּי בְּזֶה שְׁנָה שְׁעֵבְרָה. הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו יִתֵּן הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה
מְלַעֲלֵא בְּלֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָה קְרוּבָה כְּעַתִּירַת לֵב וְנִפְּשׁ
הַמַּחֲכָה.

**הַקְּטָן יוֹסֵף חַיִּים זְאֲנַעֲנִפְעֵלָד
רַב וְאַב"ד לְקַהֲלַת הָאֲשִׁכְנַזִּים
בְּעִיר הַקְּדִשׁ יְרוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה וְתִכְוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן**

**צַה) בְּרוּךְ הַשֶּׁם, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וּדְבַר הַשֶּׁם מִירוּשָׁלַיִם
דְּדוּעַ מַה שֶּׁכְּתַבּוּ בְּבִיאַיִם (שְׁמוּאֵל ז', ט"ז) "וְהִלַּךְ מִדֵּי שְׁנָה בְּשְׁנָה וְסָבַב
בֵּית אֵל וְהַגְּלָגַל וְהַמְצַפָּה וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה
וְתִשְׁבְּתוּ הָרַמְתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ", שֶׁהִיָּה מַחֲזִיר עַל כָּל הָעִירוֹת לְהַחֲזִירָם
בְּתִשׁוּבָה וּמִשְׁנָה שְׁלָמָה שְׁנֵינוּ בְּאַבוֹת (פְּרָק ה' י"ח) כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרַבִּים
אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.**

וּבַתְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ פְּרָק י"א אֵיתָא, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְשִׁמְא תֵּאמֵר אוֹתָן
שְׁבָעִים אֶלְף שְׁנֵהֲרָגוּ בְּגַבְעַת בְּנִימִין מִפְּנֵי מָה נִהְרָגוּ? לְפִי שֶׁהִיָּה לָהֶם
לְסַנְהֶדְרִין גְּדוּלָה שֶׁהֵנִיחַ מִשָּׁה וְיִהוֹשֻׁעַ וּפְנִיחַס בֶּן אֶלְעָזָר עִמְהֵם, הִיָּה לָהֶם
לֵילָף וּלְקָשׁוּר חֲבָלִים שֶׁל בְּרָזַל בְּמַתְנֵיהֶם וּלְהַגְבִּיָּה בְּגַדֵיהֶם לְמַעַלָּה

מֵאַרְבָּבֹתֵיהֶם וַיַּחֲזְרוּ בְּכָל עִירוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹם אֶחָד לְלֵכִישׁ יוֹם אֶחָד לְבֵית אֵל, יוֹם אֶחָד לְחֶבְרוֹן יוֹם אֶחָד לִירוּשָׁלַיִם, וְכֵן בְּכָל מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּלְמְדוּ אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וְדֶרֶךְ אֶרֶץ בְּשָׁנָה וּבְשִׁשָּׁה, כְּדִי שְׂיִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹת כָּלן שֶׁבָרָא מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. וְהֵן לֹא עָשׂוּ כֵן, אֲלָא כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְאַרְצָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם נִכְנַס לְכַרְמוֹ וַיִּלְיֵנוּ וַיִּשְׁדְּהוּ וְאוֹמְרִים שְׁלוֹם עֲלֶיךָ נַפְשִׁי, כְּדִי שְׁלֵא לְהִרְבוֹת עֲלֵיהֶם אֶת הַטָּרַח.

צו) מִזְפֵּי לְחַיִּיבֵיָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֻנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשָׁקוּל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נֶהֱג אַחֲרָיו.

וְזֶה לְשׁוֹן מוֹרֵינוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאֵל זְכוֹרֻנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּשַׁעְרֵי קִדְשָׁה (חֶלֶק ב' שַׁעַר ז')

מִזְפֵּי לְחַיִּיבֵיָא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֻנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשָׁקוּל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בָּנוּ נֶהֱג אַחֲרָיו וְסַבֵּב הַגִּלְגָּל וּבֵית אֵל וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלָא מִשּׁוּם "וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרוֹן" וְכו'.

הַמִּזְכָּה אֶת הַרְבִּים: עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחֲרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשֵׁיהוֹן דְּחַיִּיבֵיָא. וְאַלְמָלִי הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׂא, כְּמָה תּוֹעֲלֶתָא וְזָכוּ (גְּרַמִּי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיָהוּ כִּד זָכוּ לְהוֹן. הוּוּ אֲזָלוּ אַבְתְּרֵיָהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמָאן דְּרַדְפֵי בְּתַר חַיִּין.

וּבִסְפָר הַזֶּה רִישׁ פְּרָשַׁת תְּרוּמָה (דף קכ"א:) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגִּדִיל לְסִפָּר בְּשִׁבְחַ מִצְוָה זוֹ וְאָמַר זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּךְ בְּתַר חַיִּיבָא, וְלִמְקַנֵּי לִיָּה בְּאַגְרֵי שְׁלָיִם, וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בֵּיהּ יִקְרָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יַתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחֲרָא, וְאַסְתַּלְקוּתָא דָא יַתִּיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מִלֹּאכֵי ב) וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן. וְכְתִיב (מִלֹּאכֵי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם. אִיהוּ

אֶסְתַּלַּק בְּתֵלֶת סְלוּקִין, מֵה דְלָא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא. הָאִי בַר נֶשׁ
 פְּתִיב, בְּרִיתִי הֵיְתָה אֲתוּ חַיִּים וְהַשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי
 עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֲלֵמָא דְאֵתִי. עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי, וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל
 דָּא פְתִיב, (תְּהֵלִים קִיב) גְבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאִים יְבוֹרָה. הוּן וְעֵשֶׁר
 בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשָׁף וְכוּ' פְּדִין מִלְכָּא בְּרִיךְ לְהֵהוּא דִּיּוֹקְנָא,
 בְּכָל בְּרַפְאָן דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאִיהוּ עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלָא זָכִי בְּהוּ
 בַר נֶשׁ אַחְרָא, בַר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעַבְדֵי נַפְשִׁיהוֹן דְּחֵיבֵיבָא. וְאַלְמֵלִי הוּוּ
 דְּעֵי בְנֵי נֶשׂא, כְּמָה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ (גְרָמֵי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיהוּ כַּד זָכוּ
 לְהוּן. הוּוּ אֲזֵלוּ אַבְתְּרֵייהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדְפֵי בְּתַר חַיִּין. (עַד כָּאן מוֹרִינוּ
 הֶרַב חַיִּים וִיטָאֵל):

וּבְאַגְרַת הַמוֹסָר שְׁבַסוּף סֵפֶר מִסְלַת יִשְׂרָאִים כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְזֵאת
 יְשִׁים הָאָדָם אֵל לְבוֹ לְעוֹרְרָם לְהַתְּכַוֵּנָנּוּת הִירָאָה וְהַמוֹסָר, כִּי עֵינֵי
 הָאָדָם פְּקוּחוֹת עַל אַחֲרִים לְדַעַת וְלְהַפִּיר חֲסוֹנוֹתֵיהֶם, וְכִי נֶצְרָכִים
 הֵמָּה לְמִסֵּר לְמַרְבָּה. כֵּן יַחְזִיק בְּכָל עַז בְּלִמּוּד הַמוֹסָרִי לְמַעַן יִשׁוּטְטוּ בּוֹ
 רַבִּים וְתַרְבֵּה יֵרָאֵת הַשֵּׁם וְזָכוּת הַרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, וּמִמִּילָא לְאֵט לְאֵט
 לְמוּד הַמוֹסָר יִדְרִיכֵמוּ בְּנֵתִיב הַצֶּדֶק וְהַנְּכוּחָה, וְהִיא רְפוּאָה גְּשָׁמִית וְגַם
 רוּחַנִית, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרַבִּים אֵין
 חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

**צז) מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֵל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה וּמִי־יִשְׂרָם אֵל עֲבוּדַת
 הַבוּרָא, זְכוּיָתוֹ נִכְפָּלוֹת בְּעִבוּר זְכוּיָתָם**

וְהֶרַב הַחֲסִיד בְּעַל חוּבַת הַלְּבָבוֹת כְּתַב בְּשֵׁעַר אֲהַבַת הַשֵּׁם (פְּרָק ו' וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ): וְרָאוּי לָהּ, אַחִי, לְדַעַת כִּי זָכוּת הַמֵּאֲמִין אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה מַגִּיעַ אֵל
 הַתְּכַלִּית הַרְחוּקָה בְּתַקוּן נַפְשׁוֹ לְאַלְהִים יִתְבָּרַךְ, וְאֵלוּ הֵיָה קָרוֹב לְמַלְאָכִים
 בְּמַדוּתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוֹתָם בְּעִבוּדַת הַבוּרָא
 וְאַהֲבָתָם הַזֶּכֶה בּוֹ אֵינָם כְּזָכוּיֹת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֵל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה
 וּמִי־יִשְׂרָם אֵל עֲבוּדַת הַבוּרָא, שְׁזָכוּיָתוֹ נִכְפָּלוֹת בְּעִבוּר זְכוּיָתָם בְּכָל
 הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים וְכוּ'. עַד כָּאן דְּבַרֵי קִדְשׁוֹ.

ואפן התוכחה צריך להיות בזהירות הכבוד של השומעים, כמבאר בשער הפסוקים פרשת חיי שרה על פסוק 'בא ברוך השם' כתב: כי כשעמד זכריהו הנביא ממעל לעם (דברי הימים ב' כ"ד) וחרף וגדף את כללות ישראל, ואמר להם למה אתם עוברים את מצות השם וכו' כי עזבתם את השם וכו', והנה אביה בן רחבעם, שהיה מלך בן מלך, וחרף את ישראל על שעשו את העגלים כירבעם, נענש, כמו שכתוב (דברי הימים ב, יג-כ) "ויגפהו השם וימת", אף על פי שהיה בדין וכו'. וכן ישעיה הנביא ששקול כמשה, על שאמר "ובתוך עם טמא שפתים" נהרג על ידי מנשה באותה מיתה רעה משנה פנודע (יבמות מ"ט:), ולכן נהרג זכריהו על ידי יואש המלך, ויען שחרף את ישראל כאמור, אחר כך נתגלגל בשמעהו ואבטליון שהיו גרים מבני סנחריב, והכהן ההוא אשר בימיהם חרפם ואמר להם יזלון בני עממיא לשלם (יומא ע"א:). עד כאן משער הפסוקים.

וברעיא מהימנא פרשת קדושים דף פ"ה: כתב וזה לשונו: מכאן ולהלאה ולא תשא עליו חטא, דבר אחר ולא תשא עליו חטא דהא כיון דבר נש אוכח לחבריה, ואזדמן לאוכחא ליה באתגליא, לא יסלק קמיה ההוא חובה דעביד, דאסיר ליה ודאי, אלא יימא סתם, ולא יסלק עלוי ההוא חובה באתגליא, ולא ירשים עלוי חובה, דקודשא בריך הוא חס על יקרא דבר נש, אפילו בחייביא. עד כאן: יצא לנו מזה כי התוכחה צריכה להיות בדברים רכים וברחמנות ובדרך נסתר, כדי שהדברים יעשו רשם, וחלילה להוכיח בבזיונות ולנכח, כי מלבד אשר הדברים לא יעשו רשם יש אסור בדבר.

על כן חובה מטלת על גבאי הישיבות והחכמים להשתדל ולעשות תקונים בכדי שתתקיים מצות התוכחה בכל מקום, בפרט בהמושבות אשר הם סביבות ארץ ישראל, שהמה כצאן אשר אין להם רועה, **אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא שזכיותו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים**, כמובא בילקוט במאמר רבי יוחנן, יעין שם: ובודאי כי גבאי הישיבות השם עליהם יחיו מבינים מצוה רבה כזו וצריכים לעזור להחכם המתנדב ללכת איזה שבועות בעד תקון כזה, כי מלבד שלא יחסרו לו מהספקות, אלא צריך

לְהוֹסִיף לוֹ עֲבוּר הוֹצֵאת הַדֶּרֶךְ, וְלֹא יֵהָא מְטַל עַל בְּעָלֵי הַמוֹשְׁבָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחְסַר כְּבוֹדוֹ בְּעֵינֵיהֶם, וּדְבָרָיו יַעֲשׂוּ רֶשֶׁם, וְדֵי לְהַבִּין.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם הַחֲכָם הַהוֹלֵךְ שִׁישְׁתַּדֵּל לְסִדֵּר לָהֶם שְׁעוֹר מוֹסָר בְּכָל לַיְלָה אַחֵר עֲבוּדָתָם בְּזָמַן הַבִּטְלָה לְמַנַּע אוֹתָם מֵהַטְּיוּלִים וְכוּ', כִּי עָלָיו תֵּבוֹא בְּרַכַּת טוֹב, יַעַן הַדְּרָשׁוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּאַיִזָּה יָמִים אֲשֶׁר יַעֲבֹר שְׁמָה אֵינָם מְסַפִּיקִים לְעוֹרֵר הַלְּבָבוֹת, וְצָרִיךְ שִׁיְהִי מְקוֹם קְבוּעַ אֲשֶׁר בְּכָל לַיְלָה יִלְמְדוּ שְׁמָה מוֹסָר, וּבְרַב הַיָּמִים הַפְּעֵלָה תִּהְיֶה לְאַהֲבַת הַשֵּׁם וְלִהְיוֹת עִם קְדוּשַׁת נְאֻמָּנִים לְדַתָּם וּלְתוֹרָתָם עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל, אֲמֵן סְלָה וְעַד.

(מתוך קו"ק של הבד"ץ שנת תרפ"א)

**בו נִקְבְּצוּ חֵלֶק מִמִּכְתְּבֵי בְּרָכָה עֲדוּד
וְחֵזִיק שְׁנַת־קַבְּלוֹ מִגְּדוּלֵי וְחֻכְמֵי דוֹרָנוּ**

תּוֹכְנָן אֹזֵר מִבְּהִיק עַל הַתּוֹעֵלֶת הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַתְּעוֹרוֹרוֹת
בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל קְצוֹת תַּבַּל לְזֻקְנִים עִם נְעָרִים

**מִכְתָּב בְּרָכָה מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בִּנְגֻלָּה וּבִנְסֻתָּר
הַמְּקַבֵּל בְּעַל שְׁעָרֵי זְבוּל שְׁלִיט"א**

הַרְבֵּי זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר

מִחֲבֵר סֵפְרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֻלְקִים וְש"ס בְּכַתָּב יָד
עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

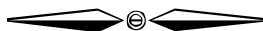
ב"ה כ"ג אָדָר תש"ע פֵּעִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הִנֵּה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרָסֵם אַב"ד הָאֱלֹמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס
שְׁלִיט"א הַעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַפְּצַת הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ דֶּרֶךְ לִמּוּד
בְּרַבִּים, וְיָדוּעַ שֶׁהַזְּהַר הוּא מַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּבְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל מְבוֹאֵר שֶׁיֵּשׁ
עוֹלָם עֲשִׂיָּה וְעוֹלָם יִצְרָה וְעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְעוֹלָם אֲצִילוֹת, וּמִי שְׁלוֹמֵד זֶהָר
הַקְּדוֹשׁ זוֹכֶה לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְיָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, וּמִי שֶׁרַק לוֹמֵד
נִגְלָה הוּא זוֹכֶה בְּנֶפֶשׁ רוּחַ וְלֹא בְּנֶשְׁמָה וּמִי שְׁלוֹמֵד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֶה לְקַבֵּל
נְשָׁמָה מַעוֹלָם אֲצִילוֹת, וְלֹאֲחֵר מֵאָה וְעֶשְׂרִים זוֹכֶה לִישֵׁב בְּעוֹלָם עֲלִיוֹן מְאֹד
מְאֹד וּלְקַבֵּל נְשָׁמָה גְבוּהָה, וְהַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבֵּי
שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זִיע"א, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְלַמֵּד כָּל יוֹם חוּץ מִלִּמּוּד
הַנִּגְלָה זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וְגַם חֲשׁוֹב מְאֹד לְכַנֵּס בְּתוֹרַת הָאֲרִיז"ל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל
סֵפֶר עֵץ חַיִּים וְשַׁעַר הַפְּנוּנוֹת, וְזֶה צְרִיכִים לְלַמּוּד דְּנוֹקָא עִם ר"מ מִקּוֹבֵל שְׂיָהָא
בְּקִי בְּכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְזֶהוּ מְקַרֵּב הַגָּאוֹלָה, וּלְכַךְ דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד עֲשֵׂה
הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק שְׁמַרְבִּיץ תּוֹרַת הַזְּהַר בְּרַבִּים וּמְקִיִּם שִׁיעוּרִים בְּרַבִּים בְּכָל

מָקוֹם וּמְקוֹם, וּשְׁכָרוֹ גָּדוֹל מְאֹד, וּלְכַךְ מִצְוָה גְּדוֹלָה לְחַזְקוֹ עַל הַזְכוּי הַרְבִּים הַזֶּה, וְזִכְוֹתוֹ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי גָּן עָלָיו וְעַל כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ וּלְכָל הָעוֹזְרִים לוֹ.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ:

הַרְבַּ זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר, מַחְבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֲלָקִים

מִכְתָּב בְּרָכָה וְחִזּוּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בִּנְגֻלָּה וּבִנְסֻתָר הַמְּקַבֵּל בְּעַל "יַם הַחֲכָמָה" שְׁלִיט"א

יִצְחָק מֵאִיר מְאֲרָגְנֵשְׁטֵעֵרן

רֹאשׁ יְשִׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנְּגֻלָּה וְהַנְּסֻתָר

פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּסִיעֵתָא דְשַׁמְיָא, שְׁנֵי בִתְרָא כ"ז לְמִטְמוּנֵי"ם תַּש"ע לַפ"ק, פַּעִיָּה"ק

תּוֹבֵב"א.

הֵן נוֹדַע בִּיהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָס לְשׁו"ת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיִדוּן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמַּעֲיָדִים עַל מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צְדִיק לְחַיִּים לְגִדּוֹר פְּרָצֵי הַחוּמָה בְּכָרֵם בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֹּן יִרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֵתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעֻלִים בְּקִרְבַּ הָעַם עַל דְּבַר לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת בְּיָסְדוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסְף אִישׁ טְהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קַמְאֵי וּבִתְרָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לַמּוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַהֲדִיר וּלְהַדְפִּיס מִחֻדָּשׁ סְפָרֵי הַזֶּה וְהַתְּקוּנִים, וּלְמוֹתֵר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבֻרָא רַבָּא כּוֹן דָּא דְאִיתְּמַחֵי גְּבֻרָא וַיְהַלְלוּהוּ בְּשְׁעָרִים בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתֵר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוּי בְּקִרְוֵב נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק הַקְּדוּשׁ

דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והו' הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין פאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרום על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו כסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי" ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

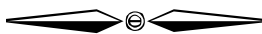
איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד

הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּשֵׁבֶת וְכוּ' בְּעִיּוֹן גְּדוֹל, וְכֵה אָמַר דְּמַה שְּׂאֲמַר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא
 בְּזֶהר פְּרִשֶׁת נְשָׂא דְבַהֲאֵי חֲבוּרָא דְסִפְר הַזֶּהר בִּיהַ יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא כּו', הִינּוּ
 בְּלַמּוּד בְּעִיּוֹן גְּדוֹל דְּוָקָא וְכוּ', בְּדַקְדוּק הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׂיִהִיָּה מְכֻּוֹן עַל פִּי
 אֲמַתוֹת חֲכַמַת הַקְּבֵלָה". וְעַיִן שֵׁם שְׁהֲרָאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ הָאֲר"י בְּשַׁעַר
 רוּחַ הַקְּדוֹשׁ (שֵׁם) שְׂמָה שְׂזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתַּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לַיְלֹת
 הָיָה נִשְׂאָר בְּלַתֵּי שְׁנָה עַל מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁל סִפְר הַזֶּהר, וְלִפְעַמִּים שְׂשָׂה לַיְלֹת
 שֶׁל יְמֵי הַחֹל שְׂבִשְׂבוּעַ הָיָה מִתְבּוֹדֵד וַיּוֹשֵׁב עַל עֵיּוֹן מֵאֲמַר אֶחָד בַּזֶּהר בְּלִבָּד,
 לֹא הָיָה יִשְׁן כָּל הַלַּיְלֹת הֵהֱם". וְאַכֵּן יֵרָא שְׂמִים יוֹצֵא יְדֵי שְׁנִיָּהֶם, מְזָה וְגַם
 מְזָה בַל יִנִּיחַ יָדוֹ, וְאַשְׁרֵי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ בְּזָה וּבְבָא.

וְעַל כָּל אֵלֶּה וְעוֹד טוֹבָא יֵשׁ לוֹמַר כִּי כַּמָּה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי כ"ק הַגַּה"צ
 מֵהַאֲלָמִין שְׂלִיט"א אֲשֶׁר גְּדוֹל זְכוּתוֹ עַד מְאֹד בְּזַכּוּי הַרְבִּים, וַיְהִי רַעֲוֵא
 דְתִירוּם רִישִׁיָּה אַכּוּלָּא כְּרָכָא, וַיִּזְכָּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה כְּאוֹת נִפְשׁוֹ
 הַטְּהוֹרָה, וַיֵּאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד כִּי מְלָאָה
 הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' כַּמִּים לַיִם מְכַסִּים בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה דִּידּוֹ, אֲמֵן כֵּן
 יְהִי רַצוֹן.

וְהִנְנִי בְּזָה דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם תּוֹרְתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הַק' יִצְחָק מֵאִיר מֵאַרְגָּנְשֶׁטְעֵרן

הַרְבַּ מֵאִיר שְׂטָרן

הַרְבַּ דְּאַתְרָא קוּדִישָׁא מִירוֹן וְאַזּוֹר מְרוּם הַגְּלִיל
 טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שְׁבֵט תש"ע.

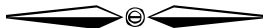
בִּיבְמוֹת (צ.) בְּכוֹרוֹת (לא): דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי,
 כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׂמוּעָה מִפִּיו בְּעוֹלָם הֵזָה שְׂפַתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת
 בְּקֶבֶר. וְרַש"י שֵׁם בִּיבְמוֹת וְזָה לְשׁוֹנוֹ, שְׂיִהֵא שְׂפַתֵי נְעוֹת בְּקֶבֶר כְּאֵלוֹ
 אֲנִי חֵי. וְרַש"י שֵׁם בְּבְכוֹרוֹת וְזָה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנָּהוּ הוּא לוֹ שְׂדוּמָה כְּחֵי. רַבְיִנּוּ

גְּרָשׁוּם שֵׁם דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְשִׁפְתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאַמְרַתִּי לְפָרֵשׁ תִּכְּוֶן שֶׁל "שִׁפְתוֹתַי דּוֹבְבוֹת", מֵהוּ הַמְשֻׁמְעוֹת וּמֵה הַנְּאָה יוֹצֵא לוֹ וְלָנוּ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אָנוּ בְּאִים לְהַרְשֵׁב"י וּמִבְּקָשִׁים כָּל אֶחָד בְּבִקְשָׁתוֹ הַרוּחָנִית וְהַגְּשָׁמִית, שִׁשְׁנֵיהֶם אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר זֶה בְּלִי זֶה, וּבְמֵה נִתְרַצָּה לְפָנֵי הַרְשֵׁב"י שִׁיתְּפַלֵּל וְיַעֲתִיר בְּעַדְנוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא בְּקִשְׁתָּנוּ, וְזֶה עַל יְדֵי שֶׁאָנוּ לוֹמְדִים תּוֹרָתוֹ כְּבִקְשָׁתוֹ "לְמַדּוֹ תּוֹרַתִּי" [גִּטִּין ס"ז] וְעוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחֲזִיר לָנוּ נַחַת רוּחַ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְנוּ, וְכַחוּ גְדוֹל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַל עֲצָמוֹ: יְכוּלְנִי לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וְכַמְבָּאָר בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (חֶלֶק ג' דף קכ"ח) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָנֹכִי קִיּוּמֵי עֲלָמִין, דְּעֲלָמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינָן.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַחֲזִיק טוֹבָה לְהַרְבֵּה הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס, כִּי אָדְמוּ"ר מֵהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א, שֶׁזֹּכֶה וּמְזַכֶּה רַבִּים בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַפִּיץ "אוֹר הַזֵּהר" וּלְהַלְהִיב אֶת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, לְעַסֵּק וּלְלַמֵּד תְּמִידִין כְּסִדְרָן אֶת תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ, וּמִלְבַּד גְּדַל הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁנִּשְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים עַל יְדֵי לְמוּד זֵהר הַקְּדוֹשׁ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, לְהַטְהֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה שֶׁל מַעֲלָה, זֹכִים גַּם לְעוֹרֵר הַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ הַרְשֵׁב"י שֶׁיִּמְלִיץ טוֹב בְּעַדְנוּ לְפַטֵּר אוֹתָנוּ מִן הַדִּין, וְיִגְלוּ עֲלֵינוּ מִדַּת הַרַחֲמִים, שֶׁנִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

כֹּה דַּבְּרֵי יְדִידוֹ עַז מוֹקִירוֹ כְּעֶרְפוֹ הַרְמָה, מְבָרְכוּ בְּהַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּעַבּוּדְתוֹ הַקְּדוֹשָׁה הַנִּ"ל:

מֵאִיר שְׁטָרֵן

הַרְבֵּי אַבְרָהָם מְרַדְּכֵי יִצְחָקִי

רַב מְקוּמֵי מוֹשֵׁב פְּרַת

טֵלפֿון 097963061 מוֹשֵׁב פְּרַת ד.ג. לַב הַשְּׂרוּן

בְּסִיעֵתָא דְשַׁמְיָא, לַחֲדָשׁ שְׁבַט, שְׁנַת "יִצְוָה הַשֵּׁם" ה'תש"ע, וְהֵינּוּ
"קַבְלָה" ה'תש"ע – גִּימְטְרִיא הַזֹּהַר ר' הַקְדוּ"שׁ.

הַמְלָצָה וּבִרְכָה, לְכַבּוֹד תּוֹרָתוֹ הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְרָאס
שְׁלִיט"א הָאֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין, מְזַכֵּה הַרְבִּים, בֵּית הַמְדַרְשׁ "עֲטָרַת יִשְׁעִי"
ק"ק רַמַּת בֵּית שְׁמֵשׁ.

**יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. שְׁמַחְתִּי וַיְגַל לְבִי בְּרֵאוֹתַי אֶת הַמַּפְעֵל
הַכַּפִּיר אֲשֶׁר יָדוּ עֲשִׂתָהּ, וְנִעְלָה שְׁמוֹ "מַפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" – לְזִכּוֹת
אֶת הַרְבִּים בְּמִי עֲדוֹן דְּבָרֵי הַקְדוּשׁ מִתּוֹרַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי,
זְכוּתוֹ תַעֲמֹד לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רַצוֹן.**

הִנֵּה נוֹדַע בְּשַׁעְרִים גְּדֹל מַעֲלַת וְחִשְׁבֹּת לַמוֹד חֲכַמַת הַקַּבְלָה, כְּמַאֲמַר
רְשָׁב"י זִיע"א בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ [בְּהַעֲלֵתְךָ קַנ"ג]: "וְהַמְשַׁכִּילִים יְבִינוּ אֵינּוֹן מְאֲרִי
קַבְלָה דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, אֵילִין אֵינּוֹן דְּקָא
מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהַר דָּא דְּאֲתַקְרִי סֵפֶר הַזֹּהַר דְּאֵינּוּ כְּתַבְתָּ נַח דְּמִתְכַּנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם
מַעִיר וְשָׁבַע מִמְּלֻכוֹתָא דְּבָהוֹן יִתְקַיֵּם כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֲרָה תִּשְׁלִיכְהוּ וְדָא
אוֹרָה דְּסַפְרָא דָּא". וְדְבָרֵי גָאוֹן עֲזָנוּ הַמְקַבֵּל הָאֱלֹהִי רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן אִישׁ
חַי זִיע"א [בְּרֵאשׁ סֵפֶר דְּעַת וְתַבּוּנָה]: "יִשְׁמַע הַשׁוֹמֵעַ וַיְבִין הַמְשַׁכִּיל אֶת
אֲשֶׁר חֲכָמִים הִגִּידוּ וְאֲשֶׁר הִזְהִירוּ וְהוֹדִיעוּ לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְגִשְׁתָּ אֶל
הַקְדָּשׁ בְּעַסֵּק סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְנִסְתַּרְיָה עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ",
וְעוֹד מִכְּפָרְשִׁים דְּבָרֵי הַרְעִיא מְהִימְנָא נְשַׁמַּת מִשָּׁה רַבִּינוּ לְרְשָׁב"י [זֹהַר נְשֵׁא,
חֶלֶק ג' דָּף קכד:]: "וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, בְּהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ,
דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן זֹהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה, תְּשׁוּבָה, בְּאֵילִין לֹא צָרִיךְ נְסִיוֹן,
וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן
בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי... " וְכוּ'. וְהֵם דְּבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַרְש"ש
זִיע"א אֲשֶׁר מְסַר לְבָנוּ הַרְבַּ חֲזַקְיָה יִצְחָק זִיע"א טָרַם עֲלִית נְשַׁמְתוּ לְגַנְזֵי

מְרוּמִים. גַּם נוֹדְעוּ דְבָרֵי חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּמַעֲלָה הַרְבֵּה שֶׁל הַלְמוּד בְּזֵהָר
הַקְדוֹשׁ וְתוֹרַת ח"ן שֶׁהֵם זְכוּר לְנִשְׁמָה, וְאָמְרוּ כִּי כָּל הַהִשְׁגָּה הַרְאוּיָה בְּתוֹרָה
מִתְחִילָה בְּלְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְסִתְרֵי תוֹרָה וְרַק אַחֲרַי כִּי יָבִין שְׂמוּעָה בְּמָה
שֶׁיִּגְלֶה. לְפִיכֵן הִרְבּוּ לְחַזֵּק לְקֹרֵא בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ וְאָפְלוּ בְּגִירָסָא, וְאָף עַל פִּי
שֶׁלֹּא יָבִין נִשְׁמָתוֹ בְּוַדַּי תִּבִּין לוֹ, וּבִלְבָד שֶׁיֵּהָא בְּיָרְאֵת שְׁמַיִם וְטַהֲרַת הַלֵּב
וְהַגּוּף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זְכָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ זֶה כְּמָה
שָׁנִים רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ זֹכִים לְהִסְתוֹפֵף עִם לְמַעֲלָה מִחֲמֵשׁ
מֵאוֹת לּוֹמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דוֹד הַמֶּלֶךְ" מוֹשֵׁב פְּרַת, מְלַבֵּד
שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשְּׁבוּעַ. עוֹד נוֹדַע מִנְהַגְנוּ בְּחִבּוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר
מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מְדֵי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְמוֹד דָּף לְיוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַזֵּהָר
הַקְדוֹשׁ וּבְסִמּוּךְ לְרֹאשׁ חֲדָשׁ עוֹרְכִים סִיּוּם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן
וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבֵר זְכָה כְּבוֹד תוֹרָתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אוֹר הַזֵּהָר" סוּבֵב וּמְקִיף
עַל מַעֲלַת הַסִּפְרֵי הַקְדוֹשׁ, וּמַעֲלַת הַרְשָׁב"י זִיע"א וְזְכוּת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד
הַדְּפִיס אֶת הַסִּפְרֵי הַקְדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר", וְחֻלְקוֹ לְשֵׁס"ה יְמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן
יִהְיֶה בּוֹ הַגּוֹרָסִים וְהַלּוֹמְדִים דָּף לְיוֹם וַיַּעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת
זְמַתוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוֹד שְׁעוּרֵי "אוֹר הַרְשָׁב"י" לְלְמוּד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ בְּכָל
מְקוֹם וְיָשׁוּב, וּמָה שֶׁהָיָה לְפָנָי כְּחֲדָשִׁים כֶּ-180 שְׁעוּרִים, עָלָה וְהַתְּרַבָּה כִּיּוֹם
לְמַנְיָן לְמַעֲלָה מִ-550 שְׁעוּרִים שֶׁהַתְּקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסָמִים
בְּעִלוּנֵי "אוֹר הַזֵּהָר" הַמְּחַזְקִים וּמְקַשְׂרִים אֶת הַלּוֹמְדִים לְהִיּוֹת עִם אֶחָד.
וְעַתָּה עָלָה וְנִתְעַלָּה לְהוֹסִיף חִזְלִים וְלְהַדְּפִיס מִהַדּוֹרֵת הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְלְהַפִּיצוֹ
בְּהַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתוֹתַי יוֹם יוֹם". דְּבַר גְּדוֹל הוּא לְזַכּוֹת
הַרְבִּים בְּזֵהָר הַקְדוֹשׁ, וְסִגְלָתוֹ רַמָּה וְעֵלְיוֹנָה לְחַזֵּק לְבָבוֹת הַמוֹנֵי בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזָרוֹת. וְנִתְפָּרְסְמוּ דְבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ הַמְּקַבְּלֵי הָאֱלֹהֵי הַרְבֵּ
מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִיע"א, כִּי לְמוֹד הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ וְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁוָה

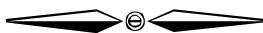
ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנן "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדק", "ה' עליון על כל הארץ", "ויבתנונו חסדי ה'", "ומעשה ידיו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה"תש"ע – כמנן "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מצפה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלה. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה פלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנתא מגלויתא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 0548481181 039648512

בסיעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחבורות

הַרְבִּים הֵן לְהִלָּיֵב הַהֲמוֹנִים וְהֵן לְתוֹעֵלַת הַלִּימוּד הַמְּקַרְבֵּת הַגְּאוּלָּה וְאֲשֶׁרִי
חִלְקִיכֶם.

וּבַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ נְשֵׂא דָף קכ"ב בְּרַעֲיָה מְהִימָנָא מִתּוֹאֵר הַצְּרוֹת
הַקְּשׁוֹת שִׁיְהִיָּה בְּגִלוֹת לִפְנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ הֵן בְּגִלוֹת עֲשׂוּי הֵן בְּגִלוֹת יִשְׁמַעְעָל
שְׁנִקְרָאִים כָּלֵב וְנִחַשׁ וּבְפִירוֹשׁ מִתּוֹק מִדְּבִשׁ מִבוֹאֵר שִׁיִּשְׁמַעְעָל נִקְרָא נִחַשׁ
וְעֲשׂוּי כָּלֵב. וְנִרְאָה לְהַסְבִּיר כִּי יֵשׁ בְּחַז"ל שְׂאוֹמְרִים לְנִחַשׁ מֵהַנְּאָה יֵשׁ לָךְ
שֶׁהֵנָּךְ יוֹרֵק וּמְטִיל אֲרָס, וּבִפְאֻמֹּת כֶּף רוֹאִים שֶׁהִיִּשְׁמַעְעָלִים נִהְרָגִים
וּמִתְפּוֹצְצִים כְּשֶׁהֲעִיקֵר לְהַרוֹג יְהוּדִים, וְאֵילוֹ עֲשׂוּי לֹא יִתְאֲבָדוּ וְאֵת עֲצָמָם לֹא
יִהָרְגוּ בְּשִׁבִיל יְהוּדִים. אֲלֵא כְּכָלֵב. וְעַל זֶה מוֹסִיף שֶׁם בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ "מִי יוּכַל
[בְּזִמְנוֹ שֶׁלִּפְנֵי הַמְּשִׁיחַ לְהִינָצֵל בְּאֻמוֹנָה] בְּגִינָם אֵיתְמַר [בְּשִׁבִילֶם נֹאמַר]
וְהַמְּשִׁכִּילִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵה זֶהר וְכוּ'
וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִיטְעָם מְאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ הָאֵי סִפְרֵה זֶהר יִפְקוּן
מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי [דְּהֵיִינוּ מִשָּׁה רַבְּנוּ רַעֲיָא מְהִימָנָא מְגַלָּה לָנוּ שֶׁבְּזָכוֹת לְמוֹד
הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקוֹד מֵהַגְּלוּת] וְכֵן בְּתַקּוּנֵי זֶהר סוּף תִּיקוּן ו' וְכוּ'
"מֵהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד אֲתַגְּלִיא לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתָרָא בְּסוּף יוֹמִיא וּבְגִינָיָה
[וְיִקְרָא כ"ה י'] וְקִרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבִסְפֵר הַקְּדוֹשׁ בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר מְאָמַר ט'
אֵיר ל"ג בְּעוֹמֵר מְסַבִּיר, שֶׁהָאוּר הַגְּנוּז נִחְבָּא בְּתוֹרָה וְהוּא מוֹסִיף שְׁרַבֵּי שְׁמַעוּן
גְּלָה אֵת הָאוּר הַגְּנוּז וְלָכֵן מִדְּלִיקִים אוֹרוֹת וּמְדוּרוֹת עַד שִׁיִּתְגַּלָּה אוֹר מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ כְּמִאֲמַר חַז"ל וְיִאֲמַר אֱלוֹקִים יְהִי אוֹר זֶה אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ וּבְזָכוֹת
הַתַּעֲסָקוֹת בְּהָאוּר כִּי טוֹב וְכוּ' נִזְכָּה לְבִרְכָה לְחַיִּים וְלְהָאֵיר לְעֵינַי כֹּל יִשְׂרָאֵל.
וְגַם כְּבוֹדוֹ הוֹצִיא הַסִּפְרֵה אוֹר הַזֶּהר וּבּוֹ לְקַט מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּל הַחוּגִים הֵן
מִיּוֹצְאֵי הַמְּזַרְח וְהֵן מִיּוֹצְאֵי אֲשַׁכְּנֹז וְלִיטָא וְהֵן מְגִדּוּלֵי הָאֲדָמוּרִים וְרַבְּנֵי
קַהֲלוֹת הַחֲסִידִים עַל חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַזֶּהר וּמַעֲלֵתָהּ הַנְּשִׁגְבָּה, וְטוֹבָה מְרוּבָה
הַמַּגַּעַת לְלוּמְדֵיהָ וְאֲשֶׁרִיכֶם שְׂזַכִּיתֶם לָזֶה.

כְּמוֹכֵן יֵשׁ לְדַעַת שְׂאֲמָנָם לְמוֹד הַזֶּהר מְקַרְבַּת הַגְּאוּלָּה וְכוּ' אֲבָל יֵשׁ תְּמִיד
לְלִמּוּד וּלְשִׂאוֹל אֲצַל חַכְמִים מְסַמְכִים כְּדִי שְׁלֹא יִלְמְדוּ בְּצוּרָה שְׂאִינָה נְכוֹנָה.

בְּכַבּוּד רַב: מִשָּׁה נְחֻשׁוֹנִי, רֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן

הַרְבַּּ מְנַחֵם מְנַדֵּל טוֹבִיאַס

בֶּן הַגָּאוֹן מוֹהַר־ר' שְׁמוּאֵל אַבִּי־דָק"ק שְׁטֶפְנֶשֶׁט

כ"ו תמוז התשס"ט, לְכַבּוּד הַמַּפְעֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּהר הַעוֹלָמִי.

הִנְנִי מְמַהֵר לַעֲנוֹת לְהִיּוֹת נִמְנָה לְדַבֵּר מִצְוָה, מִפְּחַד טְרָדוֹת שׁוֹנוֹת.

אֶמְרִינֶן לַפְּעֵלָא טָבָא אִישׁוּר, כְּבוֹד אֲדוֹנֵי אָבִי הַרְבַּּ הַמְּבַהֵק הַחֲסִיד
הַקְּדוֹשׁ הִּיָּה מִזְהִיר הַרְבֵּה הַשְּׂפָם וְהַעֲרַב עַל לְמוֹד הַקְּדוֹשׁ זֶהר בְּשָׁנוֹת
הַשְּׂמֵד, בִּימֵי סְטָלִין וְתַלְמִידָיו שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב, נֶהֱג בְּקִדְשׁוֹ לְהַקְהִיל
קַהְלוֹת בְּרַבִּים וְלִדְרֹשׁ בְּפִנְיֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, וּמִצִּטָּט לָהֶם מֵאֲמָרֵי זֶהר לְטַהַר
נִשְׁמָתָם, הֵיוּ נֹאֲסָפִים הַרְבֵּה יְהוּדִים בְּשַׁבָּתוֹת הַקִּיץ וַיֵּשְׁבוּ כְּאַרְבַּע,
אַרְבַּע וַחֲצֵי שְׁעוֹת רְצוּפוֹת, לַפְּעֵמִים נְדִירוֹת הִיָּה הַשְּׂמֵשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל בֶּן רַבִּי
טוֹבִיָּה עָלָיו הַשְּׁלוֹם מְבִיא לָרַב כּוֹס מַיִם.

כְּשֶׁהִיָּה מִצִּטָּט מִזְהֵר הַקְּדוֹשׁ בְּעַל פֶּה, וּבְפָנִים הֵיוּ מְרַגְּשִׁים
שֶׁהַחֲשׂוֹן מִתְגַּרֵּשׁ.

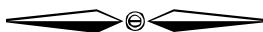
כְּמוֹ כֵּן נֶהֱג בְּקִדְשׁוֹ לְהוֹשִׁיב עַל יָדוֹ יְלָדִים בְּנֵי חֲמֵשׁ שָׁשׁ שְׁנֵי־שָׁמְעוּ
וַיִּסְתַּכְּלוּ בְּפָנִים הַסֶּפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

הִיָּה מִצִּטָּט אֶת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מִשְׁרֵי מַעְלָה רַבִּי אֵיזִיק מְקוֹמְרֵנָא זַ"ל
שֶׁאָמַר בְּקִדְשׁוֹ: "לוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ" וְגו', יְלָדִים בְּנֵי שָׁשׁ
יְלַמְדוּ זֶהר הַקְּדוֹשׁ וַיִּכְנַס בָּהֶם יִרְאֵת שְׂמִים.

כְּמוֹ כֵּן נֶהֱג לְלַמֵּד רֵאשִׁית חֲכָמָה עִם קִטְנִים, הִיָּה אוֹמֵר שְׂמָה שְׂאוּמְרִים
לֹא לְלַמֵּד יָלֵד [זֶהר] מְקוּרוֹ מִהַמְשִׁכִּילִים רַחֲמָנָא לְעָלָן.

הַרְבַּּ מְנַחֵם מְנַדֵּל טוֹבִיאַס

בֶּן הַגָּאוֹן מוֹרְנוֹ הַרְבַּּ רַבִּי שְׁמוּאֵל אַבִּי־דָק"ק שְׁטֶפְנֶשֶׁט

הֶרֶב שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִייעֶר

מִלְפָּנִים רַב דְּקָהֶל דְּרַכֵּי נַעַם בְּעִיר הַתּוֹרָה מְאַנְסֵי אַרְצוֹת הַבְּרִית
בְּעֵת חוֹנָה פַּה עִיר הַקֹּדֶשׁ אַשְׁדּוֹד, אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, כ"א אָדָר יוֹמָא דְהִילוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל הַבַּעַל "נַעַם
אַלִימְלָךְ" הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי ר' אֱלִימְלָךְ מְלִיצ'עֲנֶסֶק זִיע"א

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה לְכַבּוֹד הַאי גַבְרָא רַבָּא וַיִּקְרָא כְּבוֹד שְׁמוֹ
תַּפְאֲרָתוֹ הֶרֶב הַצַּדִּיק הַמְּזוּכָה הַרְבִּים הָעוֹלָמִי מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא
גְרָאס שְׁלִיט"א אַב"ד דְּק"ק הָאֵלְמִין.

הֵנָּה כְּבוֹד הֶרֶב הַצַּדִּיק יְדוּעַ לִי עוֹד מַגְלוֹת אֲמַעְרִיקָא, זֶה פְּאַרְבַּעִים שָׁנָה
בִּימֵי נַעוּרָיו כְּשֶׁלְּחַם נֶגֶד מְזוּזוֹת הַפְּסוּלוֹת שׁ 90% אַחוּז בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית הָיוּ
פְּסוּלוֹת, וּפְרָסָם הֶרְבֵּה קוֹל קוֹרָא'ס וְעֲשָׂרוֹת סְפָרִים עַל כְּשָׂרוֹת הַסֵּת"ם,
וְאַחַר כֵּן לַחַם עַל קְדֻשַׁת בְּתֵי כְּנִסְיֹת שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ בְּעֵת הַתַּפְּלָה, וְהַדְּפִיס עַל
זֶה גַם כֵּן כַּחֲמֻשִׁים סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁהִתְקַבַּל בְּבֵית הַשְּׁחִיטָה
הַגְּדוֹלָה לְהַתְחִיל אֶת מְלֶאכֶת הַשְּׁחִיטָה נִתְבָּרַר לוֹ שְׂאִין הַשּׁוֹחֲטִים נוֹהֲגִים
בְּשְׁחִיטָה וּבַבְּדִיקָת הַסְּכִינִים כַּמְבָּאָר בְּשֶׁלְּחַן עֲרוּךְ, וַיֵּשׁ חֲשֵׁשׁ בְּאַכִּילַת נְבִלוֹת
וּטְרָפוֹת, אַז הָרִים כְּשׁוֹפֵר קוּלוֹ כַּמְאָמֵר הַנְּבִיא, בְּקוֹל מְחָאָה אֲדִירָה,
וּבְמִסְרֹת נֶפֶשׁ, וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, וְהוֹצִיא מְאוֹת סְפָרִים עַל עֲנִינֵי כְּשָׂרוֹת
וְלְהִזְהִיר עַל כָּל הַפְּרָצוֹת, וַיַּחֲד עִם לְהַבְדִּיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק
מִדְּבָרְעִין זַ"ל [בַּעַל שׁו"ת בְּאֵר מִשָּׁה] יִסַּד אֶת "וְעַד הַכְּשָׂרוֹת הָעוֹלָמִי"
לְבַדֵּק אֶת מַצַּב הַכְּשָׂרוֹת בְּמַפְעָלִים שׁוֹנִים, וְעַל יְדֵי בְּדִיקָתָם הַקְּפִדְנִית נִתְגַּלָּה
בְּמַאֲפֵיָה גְדוֹלָה ["בְּעַקְעָרִי" בְּלַע"ז] בְּוִילְיָאֵמְסִבּוּרָג, בְּיַצַּת נְבִלָה שְׂרַכְשׁוּ
מִמַּפְעָל שְׁמִסְפֵּק בְּזוּל, שְׁמַקְבָּצִים אֶת הַבִּיצִים הַנִּמְצָאוֹת בְּמַעֲיָם שֶׁל עוֹפּוֹת
הַנְּהַרְגִים בְּבֵתֵי הַמְּטַבְּחִים הַגְּדוֹלִים, שְׁמוּכָרִים בְּזוּל, שְׁמִדִּינָא אֲסוּר
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶפְלוּ בְּנִמְצָאִים בְּעוֹפּוֹת הַשְּׁחוּטִים, שְׁדִינָם כְּדִין בְּשׂוֹר, וְאֲסוּר
לְשִׁים אוֹתָם בְּמִינֵי מַאֲפָה, כַּמְבָּאָר בְּיוֹרָה דְּעָה סִימָן פ"ב וּבְסִימָן פ"ז.
וְהַנְּמַצָּאִים בְּעוֹפּוֹת הַהַרוּגִים דִּינָם כְּנִבְלָה.

וְעוֹד מְצָאוּ שְׁבָכָל הַמַּאֲפִיּוֹת (בְּעַקְעָרִיס) הַכְּשָׂרִים הַשְּׁתַּמְשׁוּ
בְּפִלְעִיוֹעֵר"ס שֶׁהֶרְבֵּה מֵהֶם בָּאִים מִמְּדִינוֹת אַחֲרוֹת, וְשׁוּם רַב לֹא הָיָה בָּא

לְשֵׁם לְבַדֵּק אֶת כְּשָׁרוֹתָיו. וְעוֹד מֵצֵאוּ שֶׁהַמַּמְתָּקִים שְׂמוּכָרִים לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הִיָּה הַהֶכְשֵׁר לֹא טוֹב, וְעַל יְדֵי פְעִילוֹת הַנּוֹעַד נִכְנסוּ תַּחַת הַכֶּשֶׁר טוֹב.

גַּם הוֹצִיאוּ סִפְרִים שֶׁתָּאָרוּ שֶׁם אֶת הַהֲזָנְחָה הַגְּדוֹלָה בְּבִשּׁוֹר בְּהֶמָּה וּבַעוֹפוֹת, וְהִירָא אֶת דְּבַר ה' הַפְּסִיקוּ תַּכְף לְאֹכַל בִּשְׂוֹר, וְרַק אוֹתָם שֶׁכָּבַר שֶׁקְעוּ בַחֲמֻשִׁים שֶׁעָרִי טְמֵאָה שֶׁל אַמְרִיקָה וּמִשְׁקָעִים רַק בְּזִלְיָהּ וּב"פְּרַעֲסִס" אָמְרוּ שֶׁהַכֹּל רַק פּוֹלִיטִיק, כְּדִי שְׂיִמְשִׁיכּוּ אֶת ה"פְּרַעֲסִס", וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם אִם כֶּשֶׁר אוֹ לֹא, הַעֲקָר שְׂאוּמְרִים שֶׁכֶּשֶׁר. [וְכִידּוּעַ מִכְּתַב הַחֲזוֹן אִישׁ זַצ"ל שֶׁכָּתַב עוֹד בְּוִילְנָא, עַל אֵלוּ שֶׁלֹּא אֲכַפֵּת לָהֶם אִם בְּכָלֵל כֶּשֶׁר, אֶלֶּא רַק שְׂיִשׁ חֲתִימָה שֶׁל רַב פְּלוֹנֵי אֶלְמוֹנֵי, וְלֹא שְׂבֻאַמַּת כֶּשֶׁר].

וְאִם לֹא דֵי בָּזָה, אַחַר זְמַן נִתְגַּלָּה שְׂאוּכָלִים לֹא רַק בִּשְׂוֹר נִבְלָה, אֶלֶּא גַּם חֲלָב וְדָם שֶׁהֵם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת, [כְּפִתּוּב בְּסִדְר וַיִּקְרָא (פְּרָק ז' כד-כו) "וְחֲלָב נִבְלָה וְחֲלָב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל מְלֹאכָה וְאֹכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ כִּי כָּל אֹכַל חֲלָב מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לִּיהִנֶּה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלֶת מֵעַמִּיָּה וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה"]. וְזֶה הִיָּה תַּחַת הַשְּׁגָחוֹת הַמְּהַדְּרוֹת שֶׁל מְהַדְּרִין מִן הַמְּהַדְּרִין, וְזֶה נִתְגַּלָּה עַל יְדֵי הַגְּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי מְרֻדְכֵי מְלֹאכֵי זַצ"ל רַב בְּתַל אַבִּיב, שֶׁשְּׂמַשׁ שֶׁם כְּמַפְקַח רֹאשֵׁי עַל הַמְּנַקְרִים שֶׁשֶׁם תַּחַת הַרְבֵּנוֹת הַרְּאִשִׁית, שֶׁהַנְּקוּר הִיָּה תַּחַת פְּקוּחַ גְּדוֹל וַיִּשׁ עֲלֵיהֶם מְמָנָה מִטַּעַם הַרְבֵּנוֹת, שֶׁמִּבְּקָר אֶת מַעֲשֵׂיהֶם אִם הֵם כְּהַלְכָה.

וּבְאַרְצוֹת הַבְּרִית [אַמְרִיקָה] תַּחַת הַפְּקוּחַ שֶׁל הַקּוֹרְאִים לְעֶצְמָם "קְנָאִים" מֵאַכִּילִים בִּשְׂוֹר נִבְלָה וְחֲלָב וְדָם, וּמִסְתִּירִים אֶת עֶצְמָם מֵאַחֲוֵי הַשֵּׁם "קְנָאִים" וּבְכַח הַשֵּׁם הַזֶּה מְבַזִּים גְּדוּלֵי וְצַדִּיקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂמוּסְרִים נֶפֶשׁ עַל קִדְשֵׁת וְטַהֲרַת יִשְׂרָאֵל, וְנִתְעַלְמָה מֵהֶם רַש"י עַל הַגְּמָרָא בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה דְּרַף י"ז ע"א אֶפִּיקוּרוֹס - מְבַזָּה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. וְכֵן בְּמַסְכַּת סְנֵהֲדְרִין (דף צ"ט ע"ב): אֶפִּיקוּרוֹס: רַבִּי וְרַבִּי חֲנִינָא אָמְרֵי תַרְוִיָּהּ "זֶה הַמְּבַזָּה תַּלְמִיד חֲכָם", וְכֵן אֵיתָא בְּמַסְכַּת שֶׁבֶת (דף קי"ט ע"ב): אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמְּבַזָּה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב מֵאֵי

דְּכָתִיב אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי אֱלוֹ תִינּוּקוֹת
שֶׁל בַּיִת רַבֵּן וּלְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ אֱלוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים, עכ"ל.

וְאִף שֵׁישׁ לוֹ דְּעָה אַחֲרֵת בְּעִנְיֵי הַשְּׁקֶפָה, הָרִי מְאֹז שֶׁחִלְקוּ שְׂמַאי וְהֵלֵל,
עַד הַיּוֹם יֵשׁ מַחְלָקֶת בֵּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר, וּמְכַרְיַעִים לְפִי גְדוּלֵי הַרְבָּנִים שֶׁמְקַבְּלִים
עַל הַצְּבוּר, וְכִמוֹ דְּאִיתָא בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת דְּאָף שֵׁישׁ מַחְלָקֶת בְּהִלְכָה קִיָּמו
"הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אָהְבוּ" וְחֵס וְשְׁלוֹם לֹא בָּזוּ אַחַד אֶת חֲבֵרוֹ בְּשִׁבְלֵי שֵׁישׁ לוֹ
דְּעָה אַחֲרֵת וַיֵּשׁ לְהַאֲרִיךְ בָּזָה וְאִין כָּאֵן מְקוֹמוֹ לְהַאֲרִיךְ.

וְנִחְזֹר לְפָרֶשֶׁת הַכְּשָׁרוֹת כִּי גַם כְּשֶׁצָּעַק הָרַב מִלְּאֲכִי הִיָּה קוּלוֹ כְּקוּל קוֹרָא
בְּמִדְבַר אֲמַעְרִיקָא, וְכִבֵּר הִיָּה הָרַב עַל דְּרַכּוֹ חֲזָרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם הַסּוּד
הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמְטַמְּטָמִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּטַמְאוֹת חַמּוּרוֹת* וּמָה יַעֲשֶׂה אִם

(א) וְכִמְהָ נוֹרָאִים דְּבָרֵי הַזּוּהָ"ק: א. כֹּל מַה שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא מִפְּנֵי שְׂלֵא נִזְהַר בְּמַאֲבָלוֹת
אֲסוּרוֹת (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ב. יוֹצֵא מְרֻשּׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרֻשּׁוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ
ח"ג דָּף מ"ב). ג. אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי לֹא יִתְדַבְּקוּ בְּצִרּוּר הַחַיִּים כֹּלֵל וְדִנְיָן אוֹתוֹ לְאַחַר מִיתָתוֹ כְּאָדָם
מִגְּעֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"א). ד. מִדְּבַק נִפְשׁוֹ
בְּסְטָרָא אַחְרָא וְגוֹעֵל נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ה. נַעֲשֶׂה פְּנֵי חִיָּה
רְעָה (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ב דָּף קכ"ה). ו. כֹּל מַה שֶׁסּוֹבֵל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא מִפְּנֵי שְׂלֵא נִזְהַר בְּמַאֲבָלוֹת
אֲסוּרוֹת (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). ז. יוֹצֵא מְרֻשּׁוֹת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרֻשּׁוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ
ח"ג דָּף מ"ב). ח. אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי לֹא יִתְדַבְּקוּ בְּצִרּוּר הַחַיִּים כֹּלֵל וְדִנְיָן אוֹתוֹ לְאַחַר מִיתָתוֹ כְּאָדָם
מִגְּעֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"א). ט. מִדְּבַק נִפְשׁוֹ
בְּסְטָרָא אַחְרָא וְגוֹעֵל נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ג דָּף מ"ב). י. נַעֲשֶׂה פְּנֵי חִיָּה
רְעָה (זֶהֱר הַקְּדוּשׁ ח"ב דָּף קכ"ה).

וְהַעֲוֹן שֶׁל מַאֲבָלוֹת אֲסוּרוֹת מְעַכֵּב בְּנִין בַּיִת קְדֻשְׁנוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר הָאֲבִיב מִהַנּוֹגֵעַ לְדַעַת בְּדוֹרְנוּ
וְז'ל: ר' נְתַן אֲדָלָר וְתַלְמִידוֹ ר' מִשָּׁה סוֹפֵר מִפְּרַעַשְׁבוּרְגַּ מְקַבְּלִים בְּנִסְתֵּר, ר' נְתַן אֲדָלָר רִצָּה לְפַסֵּל
הַשׁוֹחֲטִים וּדְרַנְקֶפּוּרְט דְּמִין, וְלִהְבֵּנֵי חוֹתֵם הַסְּטָרָא אַחְרָא שְׁשׁוּרָה עַל שׁוֹחֲטִים פְּסוּלִים בְּסוּד עַל חֲרָבָה
תַּחֲזִיה וְגו' וְאֶלְמֵלֵא הַשִּׁיג כֹּל רְצוֹנוֹ בֹּא מִשִּׁיחַ, אִף הַסִּימָה הַעֲמִיד עָלָיו רוֹדְפִים קְצָבִים וְהַצְרֵךְ לְבָרַח
וְתַלְמִידוֹ הַחַת"ס רִץ אַחֲרָיו י' פְּרָסְאוֹת. וְזֶה הִיָּה סוּד יְרִידַת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ לְעֵלְמָא הַדִּין וְרָמוֹ עַל
זֶה ב' וְע"ס" תַּצְעֵד אַרְיָן, רֵאשִׁי תְבוֹת זְבִיחָה עִירוּבִין מְקוֹאוֹת.

וְכַדִּי לְהַבִּין קֶצֶת בֵּיתָר בְּאוּר, מִי הַחֲרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עָדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עָדִין
בְּעוֹזְנֵנוּ? וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בֵּן יִשִׁי גַם תְּמוּל גַּם הַיּוֹם? רֵאֵה בְּסֵפֶר "בְּרִית מִטָּה מִשָּׁה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פְּסַח בְּדָף
הָאֲחֲרָון וְנִדְפַס לְפָנֵי ד' מֵאוֹת שָׁנָה! וְזֶה לְשׁוֹן קְדֻשׁוֹ: וְעַכְשָׁו שְׂאִיתָרַע חוֹקֶתֶם רֵאִינוּ לְמַפְרַע שְׂדֵבֵר זֶה
הַחֲרִיב אֶת בֵּיתָנוּ אֲשֶׁר עָדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עָדִין בְּעוֹזְנֵנוּ. וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא בְּפִמָּה קְלִקוּלִים

אין שומעים לו אפלו בחמורות שבחמורות עד שגנח מכאב לב ואמרו לו אנשים תלך אל אנשי ועד הכפרות, הם לא כהרבנים של הקנאים שמעשיהם להשתיק את הכל שלא יתפרסמו מעשיהם המתעבים, תדבר אל ועד

אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מודקדקים כל כך, וממקרים לשחט, וקרוב לודאי שמאבילין נבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל בליה על שבקשו לאכל בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכלל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת דברי חיים (י"ד ח"א סימן ז') שאין עברה במאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועז' שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השוברים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שאנאבדו מן הקהל (עיי"ש דברי החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבועים אלה איש פפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

וידוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מודקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלז זי"ע: כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים בדבעי, השחיתו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה כחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא כשהיה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

הַפְּשָׁרוֹת הֵם לֹא יַעֲבֵרוּ עַל זֶה בְּשִׁתְּיָקָה וְשָׁלְחוּ אוֹתוֹ אֶל הָרֵב שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס וְסִפְר לֹו הַכֹּל. וְתִכְף יֵצֵא בְּדָבָר לְרַחוּב וּבְעֵתוֹנִים וְהוֹדִיעַ לְהַגְאֹוֹן הַצַּדִּיק מְקַאֲשׁוּי זַ"ל. וְהוּא הוֹשִׁיב בֵּית דִּין וּבִרְרוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁכֵּן הוּא, וְאִזּוּ יֵצֵא עִם מִכְתָּב לְתַלְמִידָיו שֶׁלֹּא לֵאכֹל בֶּשֶׂר בְּהֵמָה וּבַעַל פֶּה אֲמַר הַרְבֵּה פְעָמִים שְׁעַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה בֶּשֶׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה, [וּכְמוֹ כֵּן אֲמַר הַרִידֵב"ז עַל יְרוּשְׁלָמִי כְּשֶׁלְּחָם לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה נֶגְדַּת הַקְּצָבִים בְּשִׁיקָאֲגוּי, אֲמַר: שְׁבָאֲרָצוֹת הַבְּרִית לְעוֹלָם לֹא יִהְיֶה בֶּשֶׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה] וְזֶה הַכֹּל הוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּפִירִים שֶׁל מְזַכֵּה הַרְבִּים הַעוֹלָמִי הָרֵב הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס שְׁלִיט"א, וְמִי יוֹדֵעַ כְּמָה זְמַן הִיָּה עוֹבֵר וְאִם בְּכֹלל שֶׁהִיָּה מִתְגַּלֶּה אִי פְעַם.

כְּמוֹ מַעֲשֵׂה הַזְּנוּת וְהַרְיָגַת בַּחוּרֵי וְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמְנַסִּים לְהַסְתִּיר בְּמוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה וּבְהַעֲלֵמַת הַרְבָּנִים זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאִם אֶחָד הָרִים קוֹלוֹ לְהַזְהִיר אֶת הָעָם, יֵצְאוּ נֶגְדוֹ כְּאֵלוֹ הִיָּה אֶחָד מִן הַרְיָקִים בְּהוֹצָאת כְּתַב פְּלִסְטֵר עָלָיו, וְזֶה גֵרָם שְׁרוּצַח חֲסִידֵי טְרוֹרִיסְטִי וְחַמְמָאֲסִי יָרָה בּוֹ לְהַרְגוֹ, וּבְדָרָךְ נִסַּל.

נִחְזַר לְהַרְבֵּה גְּרָאס, שֶׁהוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּפִירוֹת בְּסוּר מֵרַע לְאַפְרוּשֵׁי מְאִיסוֹרָא זָכָה לַעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּפְהָ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַתְּחִיל לְעוֹרֵר לְ"וַעֲשֵׂה טוֹב", בְּתַעֲמוּלָה עוֹלָמִית, וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ נִיצוּץ מְנַשְׁמָתוֹ שֶׁל רֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנֵי זְהָר וְאוֹר הַזְהָר וְעוֹד הַרְבֵּה סְפָרִים עַל הַזְהָר בְּחִנָּם, לְעוֹרֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ, שְׁמַסְגֵּל לִירְאֵת שָׁמַיִם וּלְקַרֵב הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹבָא בְּסִפְרִים אֵלוֹ.

וְדָבָר גְּדוֹל עֲשֵׂה, בְּפֶרֶט בְּדוֹר הָעֶכוּר הַזֶּה וּבְפֶרֶט בְּאַמְרִיקָה שָׁרְבוּ בּוֹ מְהַקְוֵרָאִים עֲצָמָם קְנָאִים, "עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זְמִירֵי וּמְבַקְשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס", וְלֵאחֵר שְׁנַת־פְּטָמוֹ בְּנִבְלוֹת וְאַסוּרֵי כְרִיתוֹת [שֶׁהַאֲטָלִיזִים - הַ"בוֹטְשֵׁעֶרֶס" הַטְּמָאִים, מְלַעֲיִטִים אוֹתָם], שֶׁהֵם הַכִּי גְרוּעִים, כְּמִבְאָר בְּמַסְכַּת סוֹטָה (דף כב:): אֲמַר לָהּ יִנְאִי מַלְכָּא לְדַבְרֵיתָהּ אֵל תַּתְיָרְאִי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמֵּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שְׁמַעֲשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמִירֵי וּמְבַקְשִׁין שְׂכָר כְּפִנְחָס. וְרָאָה בְּרֶש"י שָׁם: אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִים - כְּלוֹמַר שְׂאִין מְרָאִיתָם

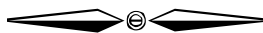
כְּתוּלְדוֹתֶם אֶלָּא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרִם. שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי - שֶׁהֵן רְשָׁעִים וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבָרִיּוֹת לְכַבֵּדֵן כְּפִנְחָס, וְאִיכָּא דַּמְפָּרֵשׁ לָהּ לְעֵינֵן צְנִיעוּתָא. וְאֵלּוּ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנֻפִים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים, הֲלֹא בָּאִים לְבֵית הַכְּנֻסָּת וּמְנִיחִים עַל רֹאשָׁם הַטְּמָא תְּפִלִּין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנִבְוֵכְדָּנְאֶצֶר מֶלֶךְ בְּבֵל שׁ"חֲטָאוּ בְּצְדָקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטֻמָּאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְאָר בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשֶׁת מִשְׁפָּטִים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כָּתַב הַגָּר"א בִּיּו"ד סִימָן פ"ז בְּהַגְהוֹתָיו ב' פְּעָמִים שְׁמַצִּין עַל עֵינֵן בְּשָׁר בְּחֻלָּב אֶת הַזֵּהר הַזֶּה], אֶךְ מִצְוֹת אֵלּוּ מְאוּסִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַעֲשׂוּ עִם קִלְפַת עֲרִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (בְּסוּף פְּרֻשֶׁת אַחֲרִי).

עַל כֵּן לְאַחַר שְׁזָכָה בְּאַמְרִיקָה לְגַרֵשׁ אֶת הַרְעָה עַל כָּל פָּנִים מְאוּתָם הִירָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם שְׁנִתְעוֹרְרוּ עַל יְדוֹ וְהִחֲלוּ לְהַזְהֵר בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאֻכָּלִים זָכָה עַל יְדֵי זֶה לְעוֹרֵר לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי הַזֵּהר שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּלְהַכְנִיסָם בְּלֵב רַבִּים וּלְקַרְבַּת הַגְּאֻלָּה.

עַל כֵּן אֲנִי מְאַחֲלִים לוֹ שִׁיְצְלִיחַ בְּעִבּוּדְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם יַעֲבֹד בְּמַמְדֵי כַּחוֹת הַגְּדוֹלִים לְהַכְנִיס יִרְאָת שָׁמַיִם, יְכוּלִים אֲנַחְנוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שִׁיתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּבִרְכַת חַג כָּשָׁר וְשִׁמְחָה וּבְבִרְכַת כָּל טוֹב:

שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִיִּצְעֵר

הַרְבֵּי נְחוּם רְאֵעֵנֵנְכֶם – רַב הַמְקוֹאוֹת

ובעמח"ס "אש יצאה מחשבון" – פה בְּרוּקְלִין, נוא יֶאֱרָק

עמ"י עש"ו – אתרא קדישא מירון – יומא דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקירא המפורסם לשם ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי, משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנרו יאירו כל המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין, הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו לעד ישגיה, מנהוריה אהני לן שרגיה, רוב ברכות וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר – יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחוץ שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו, וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשוה"ק שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפורש בזה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", למדתי בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 4 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא תתקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועם? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ ניגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

כיום כשארץ ישראל נמצאת בסכנה גדולה מאירן, מובא בגמ' על אמורא שאמר, בהגיע זמן פטירתי ראו לקבור אותי עמוק עמוק באדמה, כי לא יהיה קש בישראל שהסוס הבבלי (שהוא אירן) לא יאכל. על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח.

רק צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת ברכות נ"ב, עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמ', על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

(עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר – ראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר אמרי פנחס השלם דף קס"ד: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. (ויש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

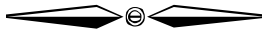
וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמשי" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטהרה נהיה משומרים מכל חטא ועוון ונביא בכך הגאולה השלימה.

הקב"ה גלגל הזכות ע"י זכאי, אדם קדוש שיש לו הזכות להמתיק לכלל ישראל חבלי משיח, הרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שמסר נפשו כפשוטו ממש לשחיטה, למקוואות, למצות, ולכל דבר שבקדושה, משיח צדקינו ודאי יראה עליו באצבעו, שסייע לביאתו.

יחד עם כלל ישראל נברכו לזכות לאריכות ימים ושנים ולקבל פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה'

הרב נחום ראזנבערג, רב המקוואות

חשיפה

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלבבות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל יושב בחדרו קולמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כדי שכל יהודי,

גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר גייעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדרה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה ליירט את הטילים למרכזו הארצי, ובעיקר לבית שמש, הגה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס י"ב הכרכים של הזוהר המהולקים לי"ב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זאת הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

חשד דוד ברנעין
תיק דבקה: המטרה
הדווקה ביותר שהחמאס
כיוון אליה טילים ארוכי
הטווח הייתה בית שמש
מלחמת הרום הביאה את החמאס לשינוי תוכניות החזרה

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

המטרה הייתה להשמיד את בית שמש
 המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס. המטרה הייתה להשמיד את בית שמש, וזו הייתה המטרה העליונה של החמאס.

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

$$24 \times 354 \times 75 = 637,200 \quad \text{החשבון בשעות יהיה:}$$
$$\text{שוה: } 637,200 \quad \text{שעות תורה בנגלה}$$

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)
יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

יעלה החשבון $70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000$ מיליארד 319 מיליון 408 אלף

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיצטבר כ 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משערה אחת זוהר שוה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב- 100,000,000,000 מיליארד -

223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ- 223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.

כל הזכות העצומה מכותו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

ואם הנך מוכה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוה הזמן המוזכר בנמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב סך לבדו ביום). ומשך דור בימינו הונו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000	x10	9	100000	x10	5	10	x10	1
10000000000	x10	10	1000000	x10	6	100	x10	2
100000000000	x10	11	10000000	x10	7	1000	x10	3
סכ"ח x 100 מיליארד צאצאים			100000000	x10	8	10000	x10	4

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומוד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה זוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתימד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה יצא אם כך, שבשבועים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$ זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוזכר רק ליהודי אחד שילמוד שעה בוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר 112 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדרו האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 996,240,000 = 47,179,687,500,000$ שעות,

כלומר כ-47 מיליון מיליארדי [ביליון] שעות תורה.

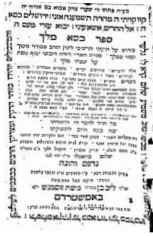
וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א:א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ושגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדרור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

חשבון מדויק של זכות זוהר הקדוש ליהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד זוהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - **לְשׁוֹן הַפִּסָּא מְלֶךְ** (תקוני זוהר מ"ג):
**וְכִינּוּן שְׂיַדְעֵת פְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת לַמּוּד הַכְּמַת
הָאֲמַת כו'... יִדְעֵ גְדֵל הַחַיִּיב וְגְדֵל הַשְּׂכָר לְמִי
שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמּוּד הַזֶּהר בְּגִידָסָא בְּעֵלְמָא
בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂפִין אִם יִזְכֵּה לְלַמֵּד וְלִהְבִּין
פְּרוּשֵׁי מֵאֲמָר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה
בְּשַׁעֲה אַחַת מַה שְּׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה.**

והחשבון של שעה אחת לימוד זוהר ביום, הוא שווה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים* למספר

עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מיליארדי [ביליון] שעות תורה.. (125, 48,828, מוכפל ב- 172,500)

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את
הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

קבלתי על עצמי ללמוד ספר הזהר וגושיעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

בן מספר ארבע את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקרנת בניה חדשה, אך הכי נחבי נגש אלי ושמאל ידירי ובקש את הסכום בהלוואה לתקופה קצרה, ואני שעבנו לא נאכתי לנסף עד לתחלת הבניה, הספמתי להלוות לו. זמן הפרעון הגיע, ושמאל משתמט ממני, דחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שקואת, עד שלבסוף לא ענה לי אפלו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד מומון פה רב וגם לדעת שחברי, שהנה נאמן עלי עד לא מקרה מהתל בי ומכמה אותי. פל היום וכל הלוואה השבתי על שמאל והנסף, ובעקבות כך ננקסתי לדודך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשקעות היתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסג עמתי עצה וכוונה, להורני כיצד עלי להג במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובשתי את עזתו.

נ. הקשיב ונחב, הוא רצה בכל מאודו לעזר. עצה מעשית לא ידע להשית, רק בזאת ננפה במאמר כבונתי: "פדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...", ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזהר הקדוש למוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבנכות הלמוד בספר הזהר ננפה לנאולה הקללית של כל עמי, פדאי צרתי הקטנה תוכל להפטר בנכות למוד הזהר בבחינת נאולה פרתית.

מתוך הדחק ובגלית ברחה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קמתי, נסעתי והשתטחתי על הקבר בתפלה ובתנונים, שפכתי את צמון לחשי לפני אדון הכל, ובשתי שבנכות השפלה ששבתי על עצמי ללמוד בספר הזהר הקדוש בכל יום אוקה לישועה.

בדרך חזרה, כשגלי נרגש מהתנה הרחנית שחיתי, פגשתי ידיד נעורים ששנים רבות לא ראיתי, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הלה ששבתי להשגה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נאכה, ועדני נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. ברב נדיבותו הציע לי: אם הנך רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

אכו, פדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

תקבלו על עצמכם ותנשעו.

אנו עומדים בסיומה של שנה, מי לא נרכש לזכיות פדי להיטיב לו לשנה התקשה? מי אינו רוצה בשנה טובה ומתוקה יותר? מי אינו חפץ בישועות פרתיות וכלליות? פדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו ווקה בעזרתו' ה' לשפע רב רוחני ונשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזהר [5-5 דקות ליום במסלול ד' – מפמרט בעמוד 15] ותנשעו בשנה טובה ומברכת וכל טוב.

קבלה מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו:

מוזבא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר אמרי פנחס השלם (דף ק"ו), וזה לשונו: "צריך ללמוד (לתלמידים) ללמוד זה, שהוא בחינת עין החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שחבר נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו. כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיזכר להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

עשרת ימי תשובה לשנת תש"ע

תש"ע - מספר 9

אמ"ת בגימטריא 9

שנת תש"ע - שנה של תורת אמ"ת

אם דורי הנה שומע בקולי, הנה לומד כבר מגיל 'תשע' ספר הזהר, וכך הנה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית (הרב הקדוש רבי יצחק איזיק מקומרנא, ספר נוצר חסד)

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והנה יראת חסאן קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך הנה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית. (כבינו הקדוש יצחק איזיק וחיאל ספריו מקומרנא, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

עֲרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

שִׁירָה וְזִמְרָה - בַּר יוֹחָאי

א. לא ברא הקב"ה את עולמו אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

ב. תת"ק וששת אלפים רבבות מלאכי השרת עומדים מימין כסאו ומנגדו משמאל כסאו ונחרות אש מוקפין ועוברין בניהם ושירים גדולים ממונים ועל [צ"ל על] כל צבא וצבא שמימין ומשמאל ומלמדוין אותן לומר שירה וזמרה לפני כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה (בתי מדרשות חלק א - סדר רבה דבראשית אות מו)

ג. המלאכים התק"ו אלפים רבבות עומדים מימין הכסא, וכנגדם עומדים משמאל הכסא, וגדוד לאין מספר וצבא לאין הקר מלמדים שירה וזמרה. ובשהקים תתרי"ה מהנות שאומרים קדוש וברוך מפקד ועד ערב. ולפניו תצ"ו אלפים אומרים קדוש ביום וברוך כלילה. כנגדו רי"א אלף רבבות מלאכי רחמים אומרים ק' ק' ברוך. וכל מהנות טובלים בנהרי אש שבע פעמים, ובודקים עצמם באש שס"ה פעמים, מפני שיורדים בכל יום לשום שלום בעולם:

ד. אמר שמואל כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת, שהמלאכים מבקשים לומר שירה תהלה, כמו הרים של אש וגבעות של להבה, ואומר להם הקב"ה, החרישו עד שאשמע קול שירות ותושבחות ותפלות ונעים זמירות ישראל. ושמועיא"ל השר משתקן בכל בקר וערב. דכתיב (איוב לה, ז) ברן יחד כוכבי בקר, אלו ישראל. ויריעו כל בני האלהים, אלו המלאכים: (ספר הלכות הכסא לרבי אלעזר מגרמזיא - הלכות המלאכים)

ה. הלל - דכתיב (תהלים קיג): תִּלְלוּ עַבְדֵי ה'. כי מי שמקבל עליו עול מלכות שמים באמת, הוא מלא שירה וזמרה. לכן הלל בגימטריא שם אדני. שכל מקום שיש שם אדנותו של הקדוש ברוך הוא - יש שם הלל וזמרה: (ספר התודעה - פרק אחד עשר)

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בעיה"ק בית שמש תובכ"א

ליג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הזהר העולמי" מייסד בימים
אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
ילמדו בעו"ה את הזהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

שיעורים בזהר הקדוש
סביב השעון 24 שעות ביממה!

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: כוכות
החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למיילגה)

אמרו לנו חז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספח"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל
ע"א) וז"ל: וידוע לכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,
מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזהר
במונינים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעו"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואתר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-9951300 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____
כתובת _____ עיר _____
טלפון _____ נייד _____
יום _____ שעה _____ בהתנדבות?
מקום השיעור _____
מסירת שיעור או לימוד _____
נא למלאות ולשלוח בפקס 02-9951300

חלק מהשיעורים:

שם הרב	מחזור	שעה	מקום
הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמון שליט"א	12:00	1:30	קבר רחל
הרב מאיר חיים דיון שליט"א, ראש המכלל	12:15	1:45	ליל המושי יום שלישי
הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א	12:30	2:00	
הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.	12:45	2:15	
הרב ברוך עולמוטוב שליט"א		2:30	
ר' יעקב אבינו שליט"א		2:45	

ספר

שירה וזמרה

לא ברא הקב"ה את עולמו

אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

שירי בר יוחאי

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

שיר בר יוחאי:

להרב המקובל האלהי הרב רבי שמעון לביא

זיע"א בעהמח"ס כתם פז:

[מוגה היטב הדק כמו שנדפס בספר ביאור השיר בר יוחאי]:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמוֹן שִׁשּׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ:

(מלכות) בר יוחאי שְׁמוֹן מְשַׁחַת קִדְשׁ, נְמַשַּׁחַת מְמַדַּת הַקִּדְשׁ,
נְשַׁאֲת צִיץ נֶזֶר הַקִּדְשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאֶרְךָ.
בר יוחאי:

(יסוד) בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ,
בְּמַעֲרוֹת צוּרִים שְׁעַמְדַתָּ, שֵׁם קִנִּיתָ הוֹדְךָ וְהַדְרְךָ.
בר יוחאי:

(נצח הוד) בר יוחאי עֲצִי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְהוָה הֵם
לוֹמְדִים, אֹרֶךְ מְפֹלָא אֹרֶךְ הִיקוּדֵם הֵם יוֹקְדִים, הֲלֵא הֵמָּה יוֹרוּךְ
מוֹרְךָ.
בר יוחאי:

(תפארת) בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עֲלִיתָ לְלִקֹּט בּוֹ מְרַקְחִים,
סוּד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמָּר בְּעִבּוּרְךָ.
בר יוחאי:

(גבורה) בר יוחאי נְאֻזְרַת בְּגִבּוּרָה, וּבְמַלְחָמַת אִש-דָּת
הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה, שְׁלַפְתָּ נֶגֶד צוּרְרֶיךָ.
בר יוחאי:

(חסד) בר יוחאי לְמִקּוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ, הִגַּעְתָּ וּפְנֵי אֲרֵיָה לִישׁ,
גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרְךָ.
בר יוחאי:

(בינה) בר יוחאי בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים, קוֹ יְרוּק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים,
שֶׁבַע שְׁבִתוֹת סוּד חֲמִשִּׁים, קִשְׂרַת קִשְׂרֵי שֵׁן קִשְׂרֶיךָ.
בר יוחאי:

(חכמה) בר יוחאי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקַפְתָּ לְכַבּוּדָה פְּנִימָה,
שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוֹב מְמַשַּׁח זֵיו
אוּרְךָ.
בר יוחאי:

(כתר) בר יוחאי אֹרֶךְ מְפֹלָא רוּם מְעֵלָה, יִרְאֵת מְלַהֲבִיט כִּי רַב
לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאִין קוּרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרְךָ.
בר יוחאי:

בר יוחאי אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֶתְךָ, אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁרֵי
הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי חֲשׁוֹן תְּמִיךְ וְאוּרֶיךָ:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמוֹן שִׁשּׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ:

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי: וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:

אָב הֶרְחַמֵּן שְׁמַע קוֹלֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, אֲתָהּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

בְּמַהֲרָה יָבוֹא וַיַּגַּל לִבְנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, בֶּן דָּוִד
יָבוֹא וַיַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

גִּילָה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, גְּאֲלָה
שְׁלָמָה תַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

דַּעַה וְהַשְׁכֵּל תִּבְנוֹנֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, דוֹר יִשְׁרִים
תִּבְרַכְנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

הַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, הַיּוֹם
תִּשְׁמַע שְׁוֹעֲתֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

וּתַעֲרַב לְפָנֶיךָ תִּפְלַתְנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, וְלְצִיּוֹן
בְּשׁוּבוֹ יַחְזוּ עֵינֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

זָכוֹת אָבוֹת יָגוּ עָלֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, זֶה ה' קוֹיֵנוּ
וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

חוּס וְרַחֵם נָא עָלֵנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, חֲמוּל עָלֵנוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

טוֹב וּמְטִיב הַדְרָשׁ לָנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, טוֹבָךְ
וּחֶסֶדְךָ עָלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, יְהִי ה' אֱלֹקֵינוּ
עִמָּנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

כָּתוּר הַלּוּמִים לְרֵאשֵׁנוּ, בְּהִלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, כְּבוֹד וְהַדָּר
תַּעֲטָרֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

לשם ולתהלה תתננו, בהלולא דבר יוחאי, לחם חקנו
הטריפנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

מלך רחמן רחם עלינו, בהלולא דבר יוחאי, מברכתך
מלא ידינו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

נאור ואדיר אל תשפחנו, בהלולא דבר יוחאי, נהלנו
לציון גורלנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

סוף וקץ לכל צרותינו, בהלולא דבר יוחאי, סלח נא
לעוננו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

עת רצון היום לנו, בהלולא דבר יוחאי, עזרנו אלקי
ישענו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

פתח לנו שערי רחמים לתפלתנו, בהלולא דבר
יוחאי, פרנסה ברוח תפרנסנו, בזכות אדוננו בר יוחאי.
אשרנו וכו':

צמיחת קרן לגואלנו, בהלולא דבר יוחאי, צדקה וחסד
עשה עמנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

קרע רוע גזר דיננו, בהלולא דבר יוחאי, קומם קהל
עדתנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

רצוננו לראות מלכנו, בהלולא דבר יוחאי, רפואה
שלמה תרפאנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

שכון כמאז באהלינו, בהלולא דבר יוחאי, שובה ה' את
שבותנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

תעילנו בשמחה לארצנו, בהלולא דבר יוחאי, תבנה לנו
מקדשנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי:

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאי:

אִישׁ אֶלְקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָהּ, לֵב חָכֵם
יִשְׁכֵּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאוֹר גְּלִיל
הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

גְּבוּר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע
וְחֲכָמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

דָּרַשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעַז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

הַחֲבָא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סִתְרֵי
תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲן לּוֹ, וְחֲרוּב לְמַאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ
וְחֻבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה, דִּין רִיכָא וּבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים
וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

חֲדַשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרִגִּז
מִמְּלָכוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

טַהַר אֶת עֵיר טְבַרְיָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ
מִשְׁמֵימָא, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

יָדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבָרְיוֹ עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל כַּמָּה
גְּזֻרוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הַקְּשֵׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת
עוֹלָם הָיָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תּוֹרָה הִבְהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה
מְזַהֵר, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

מקום בחר בשמיא, עם הנביא אחיה, זה מבני עליה,
אדוננו בר יוחאי.

נחמד מאד למעלה, זכה ליקר וגדלה, כתר עליון לו
נגלה, אדוננו בר יוחאי.

סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה,
אדוננו בר יוחאי.

עשה שבעים תקונים, יקרים מפנינים, בם תקן
העליונים, אדוננו בר יוחאי.

פתח את פיו בחכמה, הוציא אור תעלומה, תקן זהרי
חמה, אדוננו בר יוחאי.

צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור
העולם, אדוננו בר יוחאי.

קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל
הלחוצים, אדוננו בר יוחאי.

ראה פניו מאירים, בשבתו עם חברים, עת גלה סוד
נסתרים, אדוננו בר יוחאי.

שלום רב על משכבו, מה יפיו ומה טובו, דובר אמת
בלבבו, אדוננו בר יוחאי.

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב
בעדנו, אדוננו בר יוחאי.

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם
מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר,
מקוה ישראל יי, מזה מקוה מטהר את הטמאים, אף
הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ניגון קול הזוהר – אידיש #1

בלימי

די איבעראשונג ווערט פארשפרייט,
פון איבעראל אפילו פון ווייט,
גאר א זעלטענע געלעגענהייט,

חאפט אריין ווייל ס'איז נישטא קיין צייט,

קומט יודעלעך לאמיר לערנען צוזאם,
עס זאל פלאקערען דער קול הזוהר פלאם,
אלע אינאיינעם שבת אחים גם,
אויסנוצען יעדע רגע, עד יעבור זעם,

לימוד הזוהר, א גוואלדיגע זכיה,
דערהייבען אונזערע נשמות מיט א גרויסע עליה,
מיט אזא קליינע פעולה,
וועט ענדלעך קומען די גאולה,

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #1

ניגון כי הרבית

שמחה בלב גדולה ומאירה, גדולה ומאירה,
לנו זכות נפלאה וטהורה, נפלאה וטהורה,

בואו יהודים נתחמם,
עם קול הזוהר נתרומם,
כולנו שבת אחים, אהובים וברוכים,

לימוד הזוהר – זכות עצומה, זכות עצומה,
עלי-ה גבוהה לנשמה, גבוהה לנשמה,
כה קטנה היא הפעולה, ומקרבת הגאולה

התנא רבי שמעון בר יוחאי,
אליו מתחברים כל אחי,

בלימוד הזוהר הקדוש,
יתגלה בן דוד בראש.

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #2

ניגון כי הרבית

טייערע יידישע קינדער,
קומטס, מגייט זעהן וואונדער,

2 - ס'איז שוין ממש – זמן משיח,
זייט'ס ענק אביסל מטריח,

לאמיר הערן דעם גרויסן סוד,
"קול הזוהר" דאס איז דער יסוד,

לערנען פלייסיג מיט א ברען,
יעדע רגע וואס מען קען,

איי, איי, איי,

ווער עס וויל זוכה זיין,
אנטקעגען משיח צו גיין,
זאל אריין כאפן – יעדע מינוט,
ווייל מ' הערט משיח'ס טריט

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #2 ניגון "כי כל פה לך יודה"

יהודים יקרים עד מאוד,
פלאי פלאים נהנה עוד ועוד

הנה מתנגנים פעמי משיח,
אחר כותלינו משגית,

הנה מתנגנים פעמי משיח,
את עצמינו מעט נטריח

בואו נשמע את הסוד,
"קול הזוהר" הוא היסוד,
נלמד באש קודש ובחום,
כל רגע בוהק כיהלום,

החפץ במהרה לזכות לאורה,
לראות בנוי את משכן השכינה,
לנצל רגעיו כל דקה בחייו,
ובוא יבא ברינה

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #3

ניגון אני מאמין

אזוי נאנט מיר שטייען,
די ידן בעטען און שרייען,

ווען וועט משיח שוין זיין דא,
מיר ווארטן קוים, א שעה נאך א שעה,

פאר די צרות זאל קומען א סוף,
די בית המקדש זאל זיך בויען אויף,
וואס קענען מיר קינדער דערויף?

קומט'ס קינדער זיך צאם – נעמען,
די הארץ זיך אנווארעמען.

גרויסע און קליינע די זכיה האבן דא,
הערן "קול הזוהר" א שעה נאך א שעה,

בזכות התנא ר' שמעון, אלע גוטע השפעות אראפ קומען,
בגאולה שלימה בקרוב, צו אונז קומען.

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #3

ניגון אני מאמין

אני מאמין

אני מאמין

מבקשים ומיחלים עד מתי,

שיאמר לצרותינו די,

בנה ביתך כבתחילה,

בכח העצום של כל מילה

ליטול חלק בביאת הגאולה,

בצוותא נלמד בחשק,

נשאב קדושה, במתק "קול הזוהר",

ישמע ברמה קול המעורר את הנשמה,

בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי,

בכל העולמות יושפע שפע רב בלי די,